ERGÜN POYRAZ

TAKUNYALI FÜHRER

YEDİNCİ BASKI
70 BİN ADET

Togan yayıncılık

TAKUNYALI FÜHRER

Ergün Poyraz

Togan yayıncılık

Togan Yayınları	32
İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Müdürü	İsmail Arlı
Yazarı	Ergün Poyraz
Kapak & İç Düzen	Togan Yayınları
Baskı	Çalış Ofset Davutpaşa Cad. No: 8 Topkapı-İst. Tel: 0212 482 11 04
	2010
ISBN	978-9944-337-25-0
Kültür Bakanlığı Yayıncı Sertifika No	12324
Togan Yayıncılık	BİZİM AVRASYA YAY. Kuruluşudur.
Bizim Avrasya Yay. Turiz. İnş. ve San. Tic. Ltd. Şti.	Alifakih Cad. 26/c Kocamustafapaşa/Istanbul Tel: 0212 585 66 28 - 518 22 94

Mustafa Kemal'in Askerleri
Dr. Necip Hablemitoğlu ve
İhsan Güven'e…

“Öyle horozlar vardır ki öttükleri için güneşin doğduğunu zannederler.”

"Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan bu yana bunun gibi bir Cumhuriyet düşmanı hiçbir zaman ülke yönetimine hakim olmadı, ne Başbakan olarak, ne de Cumhurbaşkanı olarak."

(Ergenekon iddanamesi ekleri; 13. klasör 355. dizi 187. sayfa...)

İçindekiler

Önsöz

Bundan yaklaşık yirmi yıl önce Refah Partisi İstanbul İl Başkanı olduğu dönemde; tapusuz orman arazisine kaçak bina yaptığının ortaya çıkması ve bu binanın haberlerinin medyada yer almasının ardından çaresizlik içinde yoksulluğuna sığınan Tayyip, o günlerde 2 katlı eski bir binada kiracı olarak oturuyordu.

Kötü bir takım elbisesi vardı. Ceketinin önü kavuşmuyor, düğmelerini güçlükle ilikliyordu.

Kendisine beyaz renkli eski bir Reno verdiler. Parasızlıktan arabanın bozuk kapısını bile yaptıramıyor, sürekli açılan kapıyı iple bağlıyordu.

Yıllar rüzgâr gibi geçti.

Önce İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı oldu. Hurda Reno son model Mercedes ve Passatlarla değişti. Şirketler peş peşe açıldı. Ülker grubunun dağıtımcılığını üstlendi. Araziler, apartman daireleri ve villalar aldı. Başbakan olduktan sonra önce 20 bin, ardından 40 bin dolarlık Frank Muller marka saatler takmaya, 30 bin dolardan başlayan takım elbiseler satan Bijan'dan giyinmeye başladı. 12 bin dolarlık çelik gömlekler sipariş edildi. Geceliği 10 bin dolarlık lüks otellerde tatil yaptı.

Oysa Başbakanlığının ilk döneminde Alman Başbakanı'na şöyle yakınıyordu:

"Bana verilen maaş çok düşük, yetmiyor. Bizim maaşımız 3 bin küsur Euro. Ticarette kazancım olmasa bununla geçinemem. Sen ne kadar maaş alıyorsun?"

79 yılda tüm hükümetlerin yaptığı borçlanmaları tek başına 7 yılda gerçekleştirdi. Ülkenin tüm değerlerini ve kaynaklarını satmalarına rağmen, 225 milyar dolarla aldığı borç miktarını 500 milyar doların üzerine çıkardı.

Kendisinden önceki Başbakanlar örtülü ödenekten bir iki milyon lirayı zor harcarken Tayyip, sadece 2009'da 300 milyon TL harcadı.

Sıkı şeriatçıydı. **"Referansım İslam"**, **"Elhamdülillah şeriatçıyım"** diyor. **"Yahudilerle harp yapılmadan kıyamet kopmayacak"** anlayışını benimsiyordu. Yahudiler ağaçların ardına saklanacak, ağaçlar Yahudileri ihbar edecek ve bunlar da o Yahudileri öldürecekti. Ancak daha sonra referansının Yahudi olduğunu ilan etti. Sonra döndü bir de Yahudilerden ödül üzerine ödül aldı.

Davos'ta "van minüt" şovu yaptı.

Ardından,

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraları iç eden derneğe, Gazze'ye sözde yardım yapacak diye devletin gemisini verdiler. İçine doldurdukları ve ellerinden "ölüm taahhütnamesi" aldıkları insanları İsraillilerin vurması için, her türlü kışkırtmayı yaptılar. Murat Mercan başta olmak üzere, bazı AKP'li milletvekilleri son anda Tayyip'in talimatı ile gemiye binmekten vazgeçti...

Sonuç;

Dokuz ölü Türk vatandaşı ve bu ölülerin ardından yapılan istismar mitingleri.

Herkesten üç çocuk istedi. Hatta 80'lik yaşlılardan bile. Ancak bir tek kendi oğlundan murad göremedi. Evliliğinin üzerinden 10 yıldan fazla süre geçen Burak'ın daha siftahı yok. Üç çocuk meselesini **Nimet** bile üzerine alındı da, askerlikten çürük Burak ipleyemedi (!).

Cumhurbaşkanı olacaktı, zor geçen bir gecenin sabahında sara krizi geçirdi. Hastanede canıyla cebelleşirken Emine'si 6,5 saat yanına gelmedi, gelemedi ve o gün Cumhurbaşkanlığı hayalleri suya düştü.

Tayyip, 14 Mayıs 2010 tarihinde Atina ziyareti öncesi Baykal hakkında ortaya atılan iddia sanki gerçekmiş gibi şunları söyledi:

"Eşlerine ihanet edenleri hiçbir zaman bu toplumun içinde kalkıp da mağdur olarak göremeyiz...

Şu ana kadar ana muhalefet lideri böyle bir şeyi yapmadığını da söylemiyor. İsmi geçen diğer isim, o da söylemiyor..."

28 Ağustos 2008 tarihli **Sözcü Gazetesi** manşetten hemen hemen tam sayfa **"Emine Hanım, Kürşat Tüzmen'in evinde kiminle görüştü"** başlığıyla çıktı.

Ve

"Çok gizli görüşme, Papa'nın Ankara'ya geldiği gün gerçekleşmiş. Böyle bir görüşme oldu mu? Olduysa kiminle yapıldı? Ne konuşuldu" şeklinde sorular soruldu.

Sözcü'yü, Hürriyet, Yeniçağ ve diğer gazeteler ve internet siteleri takip etti.

Ancak dağlardan taşlardan ses geldi de, sadece ve sadece Emine ile Tayyip'den çıt çıkmadı.

Kendi deyimiyle **"böyle bir şey olmadı"** diyemediler.

Tayyip, **"Hedefe varmak için papaz elbisesi bile giyerim"** dedi. Demekle kalmadı, giydi de... Papazlar ile Hahamlar en yakın dostu oldu. Tarikatçılar, Fetullahçılar ve 2. Cumhuriyetçiler ise ticari ve siyasi arkadaş... Beraber el ele yürüdüler; ülkeyi cahilleştirme, yoksullaştırma, bölüp parçalama ve yok etme yolunda...

Önce muhafazakârlaştı sonra liberalleşti, sadece kendi yakınlarına karşı olsa da arada bir yerde demokratlaştı. Sonra Putin'e özendi. Ardından Hitlerleşti. İktidarı döneminde yağma, talan, soygun ve vurgunları ortaya çıkaranları, hainlerin maskelerini düşürenleri, bu ülke için canını ortaya koyan kahramanları terörist, PKK'lı teröristleri ise kahraman ilan etti. Etmekle de kalmadı onları bir de çadır mahkemelerinde affetti. Bu af işi öyle bir safhaya geldi ki, militanlar rahatsız olmasın diye çadır mahkemelerinden Atatürk resimleri ve Türk bayrakları kaldırıldı.

Yahudi'yi yoldaş, Rum'u kardaş, Kürt'ü arkadaş, Ermeni'yi candaş, 2. Cumhuriyetçileri ve liboşları gönüldaş, başta F tipi olmak üzere tüm tarikatları yandaş ilan etti.

Türk'ü ise can düşman!

PKK'lıların küfürlerini yaladı yuttu. Apo'nun Avukatı'nın **"kafayı üşütmüş"** yollu sözlerini sineye çekti. Hele **Osman Baydemir**'in **"Meşe ağacının hangi dalı nerenize battı sayın hükümet"** şeklindeki hakaretleri karşısında, **"elhamdülillah"** diyerek boyun eğdi. Yine Baydemir'in **"Hass... tir"**li sözlerine tepkisi sadece **"eyvallah"**la kaldı.

Gariban öğrenci, işçi, memur, çiftçi ve köylü karşısında ise, Kasımpaşalı eli maşalı oldu. Garibanları polislerine dövdürdü, polis dayağından dünürü bile nasibini aldı. Führerleşti. Hatta Hitler'e bile rahmet okuttu. Hitler'in takunyalı versiyonuna dönüştü.

Ahmet Kaya'ya ağıtlar düzdü. Dün sövdüğü Nazım'a bugün methiyeler yağdırdı. Belediye Başkanlığı döneminde; **"Aziz Nesin'in ismini İstanbul'a sokmam"** dedi. Başbakan olunca Aziz Nesin'in ardına sığındı. Onun **Alaaddin Tiritoğlu** için sarf ettiği **"Ey Türk faşisti"** sözlerini **İsmet İnönü** için söylediğini iddia etti.

Nesin'den dinleyelim...Son derece ahlaksız, şerefsiz, haysiyetsiz ve kalleş biriydi. Maaşlı bir eleman iken aldığı rüşvetleri yastık altında biriktirdi. Foyası ortaya çıkmaya yüz tutunca, siyasetin dokunulmazlık zırhına bürünmek istedi. Önce Belediye Başkanı oldu. Yağcılık yapa yapa, rüşveti her yere bulaştıra bulaştıra yükseldi. Yağma, talan, soygun ve vurgun etiketi oldu. Yalanlarıyla insanları kandırdı, kamplara ayırdı. Namuslu insanları birer birer harcadı. Atatürkçü insanlara komplolar kurdu. Öylesine yüzsüz, öylesine utanmaz, öylesine alçaktı ki, yolsuzluklarını ortaya çıkaranları hain kendisini ise vatansever ilan etti...

Kimden bahsettiğimi anlamışsınızdır.

Tabii ki;

Zübük'ten.

Aziz Nesin'in ünlü eserindeki Zübük'ten!..

Aziz Nesin'in **"Ey Türk Faşisti"** şeklindeki hitabının adresini şaşıran Tayyip, O'nun **"Bu milletin en az yüzde 60'ı aptaldır"** şeklindeki sözlerinin de adresini doğru keşfedebildi mi?

Hadi gelin, Hürriyet Gazetesi'nden **Yılmaz Özdil**'in sorduğu soruyu biz de soralım:

"Aziz Nesin'in bu sözlerine de itibar ediyor mu Başbakan!"

Bu kitapta;

Dün yırtık ayakkabıyla gezen bugün ise 3 bin dolarlık ayakkabıyı bir giyip bir daha giymeyen, dün Mahmutpaşa'dan 2. el takım elbiseyi zar zor alabiliyorken bugün 30 bin dolarlık takım elbiselerle dolaşan, dün kirada otururken bugün milyon dolarlık villaları, gemicikleri bulunan, İngiliz **Economist** Dergisi'nin yazdığına göre dünyanın **onuncu zengin Başbakanı** olan, hakkındaki yolsuzluk ve çete dosyalarını gizlemek için Ergenekon iftiranamelerine sarılan, Hitler'in takunyalı sürümü haline dönüşen Tayyip'in seyir defterini bulacaksınız.

Otuz iki kısım tekmili birden...

Ergün Poyraz
15 Haziran 2010
Silivri Cezaevi

Reis Kaptan

Rize İli'nin adının kökeninin, Farsça dağ eteği, dağ dibi manasına geldiğini söyleyen araştırmacıların yanında, Evliya Çelebi **Rize** isminin İrizus'tan geldiğini, Yunanca **"Pirinç"** anlamını taşıdığını belirtiyordu.

Rize'nin ilk adlarından biri Athena'ydı. Rize; Türklerin hâkimiyetine geçmeden önce, İranlıların, Romalıların, Bizanslıların ve Gürcülerin egemenliğinde kalıyordu.

1918–1919 yıllarında Gürcüler ve Ermeniler yanlarına Rumları da alarak Türkleri bertaraf etme, Rize ve çevresinde kendilerince bir devlet kurma hayaliyle yine Gürcülerin maddi desteği altında günlük bir gazete yayınlamaya başlıyorlardı.

Bu kirli ittifakı oluşturanlar, yörede yaşayan Türkleri kendi yanlarına çekebilmek, kendi emellerine ortak edebilmek amacıyla Türkçe olarak **"İslam Gürcistan"**ı adıyla bir gazete yayınlıyorlar, böylece ihanetlerinin tohumlarını daha o günlerde atmaya başlıyorlardı.

Bu çalışmalarında maske olarak İslam dinini kullanıyorlar, dinin ardına sığınarak devletin temellerini oyuyorlar, başta Türklük olmak üzere tüm milli değerlere hakaretler yağdırıyorlardı.

Gündüz **imam** gece **papaz** görünümünde faaliyet gösteren Gürcüler, başta Çayeli olmak üzere birçok yerde, Gürcüce basılan İncili Rum papazlarının yardımı ile Rumca'ya çevirip yöre halkına buyruklarıyla veriyorlardı:

"İncil dilinden başka bir dil kullanırsanız cehenneme bir adım daha yaklaşırsınız."

Aynı papazlar, yöredeki Müslüman insanları kimliklerinden soyutlamak, Arapça'yı yaygınlaştırmak görünümünde, Türkçe'yi yozlaştırmak amacıyla, **"İmam ve vaiz"** kılığına girip bu oyunun değişik bir versiyonunu sergiliyorlar ve şöyle fetva veriyorlardı:

"Kur'an dilinden başka bir dil kullanırsanız cehenneme bir adım daha yaklaşırsınız."

Rize'de insanların kimliklerini asimile etmeyi amaçlayan Medreselerin başında **Tayyip Efendi Medresesi** geliyordu. Bu Medrese'de, başta Gürcü kökenli gündüz **hoca** gece **rahip** olan hainler; **"Türklük ne demek, mezarda Rabbin kim, kitabın ne, kimin ümmetisin"** diye soracaklar, **"kavmin ne diye bir soru yok"** şeklinde körpe beyinlere Türk düşmanlığı aşılamanın ilk ayağını gerçekleştiriyorlardı.

Muzaffer Arıcı **"Rize"** İli'ni tanıttığı kitabının 78. sayfasında, **"Sarıyana Çetesi"**nden ve bu çetenin ihanetlerinden şöyle bahsediyordu:

"Bölgemizi ilgilendiren mühim bir olay olduğundan Sarıyana Çetesi'nden bir parça söz edelim. Bu çete bölgede canlı olarak ne bulursa, çoluk, çocuk, kadın, erkek, genç, yaşlı, hasta demeden öldürüyordu. Türlü işkenceler yapıyor, ırza geçiyor, soygun talan gibi suçları meslek edinmiş olduğu halde bir türlü ele geçmiyordu.

Türk Milleti en zalim düşmanlarla ölüm kalım savaşı verirken bir yandan da bu dahili düşmanlarla uğraşıyordu. Bu çete Bulgaristan'a kaçmak için bir taka satın aldı. Bu satın alma işi Kuvva-i Milliyemizce tespit edildi. Sarıyana ve sülalesi adamları ile bu takaya dolarak denize açıldılar. Bulgaristan'a kaçmak istiyorlardı..."

Bu kaçma olayı **Kuvva-i Milliye**'nin ısrarlı takibi sonucu yarıda kalıyor, çıkan çatışmanın ardından **Sarıyana Çetesi** elebaşı **Vano** ölü ele geçiriliyordu. Çete, çocukları dâhil kadınları denize atıyor, ancak denize atılan insanların içinden bir kadın kurtarılıyordu. Bu arada Sarıyana Çetesinin yandaşı olan **Abacıyand Çetesi** de çökertiliyordu.

Güneysu ya da Tayyip'in adlandırmasıyla **Potamya**, Kurtuluş Savaşı yıllarında da düşmana kurşun atmak yerine isyana kalkıyor, ancak isyan bastırılıyordu.

Tayyip, Abdullah ve Bülent'in Üstad'ları **Necip Fazıl Kısakürek**, Güneysu'daki isyanı **"Son Devrin Din Mazlumları"** adlı kitabının 80. sayfasında şöyle kutsuyordu:

"Ankara telaşta... Bir zamanların kahraman Hamidiye'si şimdi Rize önünde ve kahramanlık toplarını havaya ateş etmekle göstermekte... İstiklal Mahkemesi de tezgâhını kurmuş, dirhem kefesi yere mıhlı, adalet terazisini dengelemekle meşgul..."

Necip Fazıl, Hamidiye zırhlısının Rize önünde havayı topa tuttuğunu söylüyor, ancak desteksiz attığı haritaya bakınca kolayca anlaşılıyordu. Tayyip'in akrabalarının da karıştığı isyan, Güneysu'da yani kıyıdan en az 13 km içerde meydana geliyordu. Bu mesafeden top mermisinin Güneysu'ya etki etmesini söylemenin, ancak insanları din adına afyonlama gayretlerinin bir sonucu olduğu açıktı.

Özellikle Rize ve çevresinde zulümlerini sürdüren Sarıyana, Abacıyand ve Bakatoğlu çetelerinin artıklarının, bakiyelerinin sinsi sinsi süren ihanet dolu faaliyetleri günümüze kadar uzanıyordu.

Bakatoğlu Çetesi

Tayyip Erdoğan Türk kökenli değildi. Türklük şuuru da taşımıyordu. Zorunlu olmadıkça Türk sözünü kullanmıyor, Türklüğü ve Türk milliyetçiliğini ayırımcılık olarak görüyordu. Ona göre Türkiye'de 36 etnik köken vardı ve bu etnik azınlıklarla bir mozaik oluşturacaktı. Tayyip'in, 2004 Ağustosu'nda Gürcistan gezisi sırasında söylediği;

"Ben Gürcüyüm. Ailemiz Batum'dan Rize'ye göçmüş bir Gürcü ailesidir"

Şeklindeki sözlerinin tepki almasının ardından, Dinci basın Tayyip'i neredeyse en büyük Türk olarak lanse etme yarışına giriyor, ancak Tayyip bu duruma bıyık altından gülerek katılıyordu. 7 Eylül 2009 tarihli Vakit Gazetesi **"Erdoğan Gürcü değil, Karadeniz**

yerlisi" başlığı altında, Adanalı Tarihçi-Yazar olarak lanse ettikleri **Cezmi Yurtsever** adlı birinin yaptığı sözde araştırmayı (!) maske yaparak, Erdoğan'ın Gürcü değil Karadeniz yerlisi olduğunu söylüyordu. **Tarihçi (!) Cezmi** iddialarını; "Erdoğan'ın dedelerinin haksızlığa isyan ettiğini, bu sebeple Rize nüfus kayıtlarında **"isyancı"** olarak adlandırıldıklarını" ileri sürüyordu.

Tarihçi (!) Cezmi, yaklaşık 1 ay süren çalışma sonunda Osmanlı devletine ait arşivleri taradığını belirtiyor. Başbakan'ın dedelerinin kim olduğunu ortaya çıkarttığını da müjdeliyordu. Cezmi, Osmanlı Arşivi'nin ilk olarak 1835 tarihli Rize aile köken nüfus defterini araştırmacılara açtığını vurgulayarak, **"Tayyip'in atalarının yaşadığı köyün ismi, arşive göre Pulihoz olarak görülüyor"** diyordu.

Küçük yaştaki çocuklara tacizde bulunmaktan mahkûm olan ve Aczimendi Şıhı Müslüm'e Fadime'ye tecavüz etsin diye evini garsoniyer olarak kullandıran ünlü siyasal şeriatçı Hüseyin Üzmez'in köşe yazarlığını da yaptığı Şeriatçı Vakit Gazetesi ve gazetenin sığındığı yaman tarihçi (!) Cezmi; Rize sancağının 1850 tarihli vergi defterine göre köyün kurucusu ve en zengini olarak Bakatoğlu Memiş'in adının yazıldığına dikkat çekerek, şu sözde bilgileri kendince önemli göstererek aktarıyordu:

"Bakatoğlu sülale ismi. Bakatoğlu **'isyancı'** anlamına geliyor. 1800'lü yılların başlarında Rize yöresinde valiye karşı şiddetli bir isyan var. Bakatoğlu ailesi de bu isyanı destekliyordu. Bu sebeple aileye **'Bakatoğlu'**, yani **'isyancı'** deniliyor. 1934 soyadı kanununun çıkmasıyla birlikte Bakatoğlu ailesi **"Erdoğan"** soyadını alıyor. Eğer tarihi sülale ismine bağlı kalsaydı, bugün Başbakan'ın soyadı **'İsyancı'** kalacaktı."

Gördünüz mü?

Dinci Vakit Gazetesi kendilerince Tayyip'in itibarını kurtarmak için yine Tayyip'i yalanlamakla kalmıyor, isyancı bir aileden geldiklerini, haksızlıklara karşı isyan ettikleri gibi gerçek dışı açıklamalarda bulunuyordu. Eğer aile gerçekten haksızlıklara karşı isyan etseydi, sülale isimleri olan **"Bakatoğlu"**ndan utanmaz, soyadı olarak onu alırlardı.

Bakın;

Tayyip'in, bazı kaynaklarda **Gürcü** olduğuna dair bilgilerin bulunduğunu, bunların tamamen yanlış olduğunu ileri süren Cezmi, Dinci Vakit Gazetesi ile elele vererek Tayyip'in Gürcü olmadığını yine **Tayyip'in açıklamalarına rağmen** nasıl çürütmeye çalışıyordu:

"Yaptığım araştırmalarda Başbakan'ın Gürcü olmadığı, Karadeniz'in, yani Rize'nin yerlisi olduğu ortaya çıkmıştır. Başbakan'ın bu konuda mutlaka düzeltme yapması gerekir. Başbakan kendisini Gürcü olarak gösteren Wikipedia Ansiklopedisi ve diğer yayınlardaki bilgileri değiştirmelidir."

Ya işte böyle!

Tarihçi (!) Cezmi ve Dinci Vakit Gazetesi, Tayyip'in Gürcistan Devlet Başkanı ve tüm dünyanın önünde Gürcü olduğunu açıklayan sözlerini unutmuş, bir de Tayyip'e Gürcülük konusunda akıl veriyorlardı.

Dinci Vakit Gazetesi'nin tarihçisi Cezmi sadece Tayyip'in geçmişini değil, Türk tarihini de değiştirmeye soyunuyordu. 1 Nisan 2010 tarihli gazetenin Başyazarı Abdurrahmak Dilipak, bu Cezmi'nin derin (!) bilgilerine dayanarak, 31 Mart olayının ve Menemen isyanının bir komplo olduğunu ilan ediyor ve **"bu olaylar derin devletin karanlıklarda kalmış faili meçhullerle dolu karanlık ve kanlı bir operasyonuydu"** diyordu.

Bakın Vakit Gazetesi'nin Başyazarı, Erbakan'ı **"halife"** kabul edip **"biat"** eden ardından Erbakan'ın basın danışmanı olan siyasal şeriatçı **Abdurrahman Dilipak**, Cezmi'ye dayanarak ne inciler yumurtluyordu, ne inciler:

"Kubilay'ı şeriatçılar değil, o günün Ergenekoncuları öldürdü..."

Dilipak, tarihçi Cezmi'nin bu bilgileri, Genelkurmay Başkanlığı kozmik tarih araştırma belegelerinden araştırarak bulduğunu da söylüyordu. Dilin kemiği yok ya söyler, boşuna demiyorlar söyleyene değil söyletene bak diye...

Dilipak'a ve Cezmi'ye göre; ... Tarihe Menemen ya da Kubilay olayı olarak geçen olaylar derin devletin din adamlarını tasfiye projesi imiş.

Dilipak, Menemen isyanında başrol oynayan Yahudi kardeşlerini de unutmuyor, **"onların hiçbir suçu yoktu, sadece ip sattılar"** şeklinde döktürüyordu.

Dilipak, Refah Partisi Hatibi sıfatı ile Parti teşkilatlarında da ilginç konuşmalar yapıyordu. Bu söylemlerini **"MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri"** adlı kitabımda yazmıştım. Dilipak, İzmir RP teşkilatında bakın neler anlatıyordu:

"Sokakta görülen kadınların üçte ikisi, saçını tarama zahmetine katlanamadığı için kamuflaj olarak örtüyor..."

Konuşmasında Cinleri; Sağcı, Solcu, Devrimci Komünist, Müslüman ve Hıristiyan olarak sınıflara ayıran Dilipak, bu cinlerin aramızda yaşadığını iddia ediyordu. Dilipak'ın yumurtladığı cevherler sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Bakın, evlenme konusunda ne gibi tavsiyelerde bulunuyordu:

"Eğer sizin iyi bir kızınız varsa oğlanlara görücü çıkın. Ciddi diyorum. Allah'ın emri, peygamberin kavliyle oğlunuzu kızımıza istemeye geldik diye çıkın resmen. Bunda bir şey yok!..

Niye kız evde beklesin, biri alıp götürecek diye... Bırakın kızlarınızı yeryüzüne... Bosna'ya gitsinler, Azerbaycan'a gitsinler. Dünyayı keşfe çıksınlar. Yani kafasını açsın, gönlünü açsın, cesur olsunlar, cesur olun..."

Kızlara ve ailelerine **"cesur olun"** diyen Dilipak, cesaretinden olacak (!) Milli Gazete'de kendi adıyla yazı yazamıyor, **Tarık Behlül Akalın** kod adını kullanıyordu.

Kadınların çok şişmanlamamalarını da ihtar eden Dilipak, bunun nedeninin de şişman kadınların çok gezemeyeceğini dolayısıyla partilerinin başarısını bu durumun etkileyeceğini anlatıyor, din tacirliğini son merhaleye getiriyor, siyasi rant uğruna akla ziyan şu tavsiyelerde de bulunuyordu.

"Kadınlar çocuklarını emzirmek mecburiyetinde değiller."

Zira çocuklarını emzirmekle kaybedecekleri zamanı parti çalışmalarında kullanabilirlermiş.

Dilipak, kadınlara verdiği bu konferansta, biyolojik bir keşifte (!) bulunarak cinsel organlarının nerede bulunduğunu partili kadınlara oturduğu yerden doğrularak gösteriyordu. Dilipak, oturduğu yerden kalkarak kadınlara:

"Burada başımız vardır. Aşağıda göbeğimiz ve onun altında cinsel organlarımız var..." şeklinde açıklamalar yapıyordu.

Erkeklerin dört kez evlenmesini görmüştük de, kadınların dörtlemesini? Dilipak'ın sayesinde kulaklarımız onu da işitiyordu. Dilipak, **"kadınlar dört kez evlenebilir"** diyor, ama bunun nasıl olacağını açıklamıyordu. Kimbilir belki bir gün!..

Dilipak, parti çalışmalarında kullanmak istedikleri kızların önünü açmak için annelere **"kızlarınızı serbest bırakın, dünyayı keşfe çıksınlar"** şeklinde fetvalar veriyor, ardından bu keşfe çıkan kâşiflerden Fadime'nin yine Dilipak'la aynı gazetede yazan tecavüzcü Hüseyin Üzmez'in evinde acziмendi şıhıyla basılınca, çığlıkları yeri göğü inletiyordu.

Şimdi bir olayı daha hatırlayalım:

Hani şu şeriatçı Hilal TV'nin sahiplerinden ve Akit Gazetesi yazarlarından **Mustafa İslamoğlu** var ya,

Evet, evet bir de Kur'an-ı Kerim tefsiri yapıp Müslüman insanlara bu Kur'anları dağıttıran, dağıtan ve üstüne üstlük İslam ahlakı ile ilgili kitaplar yazan...

Hani şu Hilal TV'de; **Engin Noyan** ile program yapan. Kendini ve karısını Bush'a elleterek şifa bulduğunu ilan eden Engin Noyan. İşte o Engin Noyan ile program yapan Mustafa İslamoğlu'nun sabıka dosyasındaki suçlardan biri ne?

Sahi ne?
Ne olacak?
Küçük yaştaki erkek çocuğuna taciz ve tecavüz!..
Siz ne bekliyordunuz ki?

Şimdi size bir olay daha anlatayım:

Ne diyordu Fetullah Gülen?

"Allah ötede; Gılman'a Behçet'e, Nedret'e uyaracak."

Behçet ile Nedret'i kendi haline bırakalım, Gılman'ın ne olduğuna bakalım:

Tüyü bitmemiş küçük yaştaki erkek çocuk!..

Ergenekon tezgâhında başta yandaş medya olmak üzere şer cephesi hep bir ağızdan hangi konuyu gündeme getirmeye çalışıyordu:

Olaya karışanlardan bazıları içki içiyormuş o nedenle bu olayları yapanlar siyasal dinciler değilmiş...

Daha önce kaleme aldığım **"Musa'nın Çocukları"** adlı kitabımın ardından Tayyip'in **"Gürcü mü"**, yoksa **"Rum mu"** olduğu konusunda tereddütlü bilgiler verdiğim, dinci ve ikinci cumhuriyetçi basında oldukça sık işlenmişti. Oysa benim yazılarım oldukça netti. Net olmasına ama nedense bazıları anlamıyor, ya da anlayamıyor gibi görünüyorlardı.

O halde daha açık anlatayım: İnsanın bir annesi ve bir de babası olur. Haa, bir de leylek masalı var, onun da konumuzla ilgisi yok.

Tayyip anne tarafından Batum göçmeni bir Gürcü Yahudisiydi. Baba tarafından Cumhuriyet öncesi Potamya olarak bilinen Güneysu ilçesine bağlı Dumankaya ya da Rumca ismiyle **Pilihoz** köyünden **eşkıya Bakatalı Teyup**'un torunuydu.

Yani **Rum**'du.

Bu konuyu anlamak istemeyenlere bir kere daha açık bir ifadeyle izah edeyim;

Tayyip;

Anne tarafından **Gürcü Yahudisi**,

Baba yönünden ise **Rum Çocuğu** idi...

İne dikomas pedi

6 Ocak 2010 tarihli **Hürriyet Gazetesi**'nin 22. sayfasının başlığı, **"İne dikomas pedi"** yani **"Bizim çocuk Erdoğan"**dı. Maçka'ya Rum tarihi kıyafetleri ile gelen ve gösteri yapan **Rum** grubun Başkanı **Kostas Alexandridis**;

"Büyüklerimiz, Sayın Başbakan Erdoğan için **'İne dikomas pedi- Bizim çocuk'** der" şeklinde konuşuyordu.

Alexandridis, Erdoğan'ı **"Devrimci"** olarak da niteliyor, kendilerine gülmenin ve eğlenmenin tanrıçası **Momo**'nun yoldaşları adını veriyordu. Alexandridis ve grubu; bir Anadolu tanrıçası olduğunu iddia ettikleri **Momo**'nun Yunanistan'a Anadolu'dan geldiğini de belirtiyorlardı.

Momo'nun **"Devrimci"** yoldaşları Erdoğan'ın, Ruhban okulu ve diğer meseleleri mutlaka çözeceğini, Sümela Manastırı'nda ayin yapılmasına izin verileceğini, Bartholomeos'un Sümela Manastırı'na ayin için mutlaka geleceğini de ifade ediyordu. Alexandridis, bu olayların gerçekleşmesinde Tayyip'in ilerici ve devrimci yönünün yol göstereceğini de söyleyebiliyordu.

Böylece Tayyip'in ilerici ve devrimci olduğu açıklamaları ile bir yaşımıza daha giriyorduk.

Ne devrimci ama:

Rum Devrimcisi!

AKP'den Hıristiyanlığa büyük hizmet

AKP'nin seçimleri kazanmasının ve onu izleyen günlerin ardından Tayyip, mehteranla halkı selamlamayı bırakıyor, Yunan Müziği ile partililerinin karşısına çıkıyordu. 16.03.2003 tarihinde AKP Genel Başkanı ve Başbakan Tayyip Erdoğan partisinin İstanbul İl Danışma Meclisi'nin toplantısına, kilise müziği bestecisi Yunanlı Vangelis ya da açık adıyla **Evanghelos Odyssey Papathanassiou**'nun **Conguest Of Paradise** yani **"cennetin fethi"** müziği ile giriyordu.

Tayyip ve iktidarının "durmak yok yola devam" sloganı ve PKK açılımı ile startını verdiği "açılımlar", Ermeni açılımları ile devam ediyordu. AKP'li Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay'ın onayı ile Akdamar Kilisesi'nde ayine izin çıkıyordu. Şimdilik yılda bir kez, Eylül ayının ikinci haftasında ibadete açılacak Akdamar Kilise'sinde bu ilk buluşma 12 Eylül 2010 da gerçekleştirilecek.

Türkiye'yi dönüştüren açılım projelerinde Rumlar da unutulmadı. Trabzon Maçka'daki Sümela Manastırı, tıpkı Akdamar Kilisesi'nde olduğu gibi, önce turizm maskeli olarak Hıristiyanların ibadetine sunulacak... Özellikle Yunanistan ve Rusya'dan Trabzon'a gelen Rumlar, Sümela'nın sürekli olarak ibadete açık tutulmasını istiyordu. **"Onların çocuğu Tayyip"** ve AKP'li Bakan **Bakan Ertuğrul Günay** bu isteğe oldukça sıcak bakıyordu.

Ermeniler **"95 yıl sonra ilk kez Akdamar'da çan sesleri duyulacak"** diye bayram ediyorlar, Ermeni Patrik Vekili **Aram Ateşyan**; **"İnanamıyorum"** sözleriyle sevincini dile getiriyordu. Diaspora'nın da Van'a koşacağı açıklanırken, Dünya Kiliseler Birliği Başkanı **Aykazian "Tüm dünyadaki Ermeniler o ayine katılmak ister. Ben de katılacağım"** diyordu.

Kaldı ki, AKP döneminde başta **Antalya** olmak üzere **Bartholemeos**'un önderliğinde ayin yapılmayan Kilise kalmamıştı.

AKP iktidarı, Türkiye'ye **"soykırımcı"** diyen ve bunu dört bir yanda ve her fırsatta dile getiren Ermenistan'ı memnun edebilmek için, fakir milletin cebinden ve devletin kasasından 3 trilyon lira harcayarak **Van Akdamar Kilisesi**'ni onarıp törenle hizmete açmıştı.

Yine devletin fonlarıyla, Türkiye'de doğru dürüst tek taşı bile kalmamış bütün kiliseler elden geçirilerek Hıristiyanların hizmetine sunuluyordu.

Roma Katolik Kilisesi Ruhani Lideri Papa 16. Benediktus, 2006 yılı sonunda önce Ankara Esenboğa Havaalanı'nda Tayyip ile görüşmüş, ardından Ayasofya'yı ziyaret etmişti. Vatikan'ın çok büyük önem verdiği Ayasofya'nın Hıristiyanların ibadetine açılmasının zemini de yine Tayyip ve ekibi tarafından yoklanıyordu.

Hani **"Zincirler kırılacak ve Ayasofya ibadete açılacaktı"**, hani **"Ayasofya cami yapılacaktı."** Tayyip öyle demiyor muydu? Şeklinde bir soruyu sakın yöneltmeyin.

En azından ibadete açılacağı doğru çıktı. Sadece ufak bir farkla; Müslümanların değil Hıristiyanların...

Başta Fettullah'ın Amerikano İslamı, Hıristiyan ve Yahudiler için cennet haline getirilen ülkemizde; AKP döneminde başta Denizli olmak üzere birçok yerde camiler yıkılıyor, Tayyip'in yetiştiğini söylediği **Piyale Paşa Kur'an Kursu** bile yerle bir ediliyordu.

Aradığı yazarı buldu

Tayyip'in, medya patronlarına yönelik, **"Maaşını ödediğin köşe yazarlarına hâkim ol"** açıklamasıyla ilgili en ilginç gelişme Yunanistan'da yaşandı. Tayyip, İskeçe'de 500 tane bile satmayan **"Empros"** adlı yerel gazetede ara sıra yazan **Hristos Hıristodulu** isimli gazetecinin kendisi hakkında yazdığı köşe yazısını çok beğeniyor ve kendisini telefonla arayarak Ankara'ya kahve içmeye davet ediyordu. Nasıl olsa masraflar fakir halkın kesesindendi.

Hristos Hıristodulu, Tayyip hakkında yazdığı "**Marifetli Sayın Tayyip Erdoğan"** başlıklı övgü yazısında şunları anlatıyordu:

"...Erdoğan Başbakan olmadan önce İstanbul Belediye Başkanı'ydı. İslamcı olan köklerinden uzaklaşmadan, toplumun çağdaşlaşmasına, demokratikleşmesine çok önem verdi."

Hıristodulu, gazeteci değil sanki yıkama ve yağlamacı ustasıydı. Kan çektiğinden olacak, Tayyip'i öve öve bitiremiyor, yazısını şöyle tamamlıyordu:

"Adalet ve şeffaflık sadece siyasi tez olarak değil, İslamın kanunu olarak da kabul gördü..."

Amerikalıların, 2. Cumhuriyetçilerin, Fetullahçıların, Tayyip ve ekibinin Irak'ta Özel Kuvvetlere bağlı askerlerimize çuval geçirme operasyonu, Balyoz tezgâhı ile sürüyor, bu olaylar dış basında da geniş yankı buluyordu.

Tayyip ve müttefiklerinin bu tertiplerine en önemli destek Yunanistan'dan geliyor, Yunan **Kathimerini Gazetesi "Silivri emekli general karargâhına dönüştü"** başlığıyla adeta bayram yapıyor, Tayyip'e methiyeler düzüyor ve şunları işliyordu:

"Türkiye'deki cezaevleri ve **'Ergenekon'** davasının görüşüldüğü Silivri'deki özel mahkeme, **'Emekli generaller karargâhına dönüştü.'** Yüksek rütbeli dört emekli subay, **'Balyoz'** planında başrol oynadıkları gerekçesiyle dün gözaltına alındı."

Yunan Kathimerini'den sonra **Yunan To Vima**'da, Tayyip ve yandaşlarına övgüler düzerek:

"Emekli ordu yıldızları hapishaneye" başlığı atıyordu.

Büyükanıt ne gördü

Yalçın Küçük, "Epilepsi ile Orgazm" adlı kitabının 198. sayfasında **"Nöbet'te Orgeneral Yaşar Büyükanıt"** başlıklı yazısında, Tayyip'in sara krizi sırasında yattığı hastaneyi Büyükanıt'ın ziyaret etmesi ile ilgili şunları söylüyordu:

"Artık konuşma zamanıdır.

Genelkurmay Başkanı'nın, sara nöbeti ile Güven Hastanesi'ne kabul edilen Tayyip Erdoğan'ı, o zamanki gazetelere göre önüne çıkartılan engelleri bertaraf edererek, gördüğünü biliyoruz. Genelkurmay Başkanı Yaşar Paşa Hazretleri'nin, Erdoğan'ı, bir odada, muhtemelen çıplak ve üzerinde bir çarşaf ile müşahade ihtimalinin, AKP yöneticilerini çok korkuttuğundan da haberdarız. Böyle bir müşahadenin, Erdoğan'ın siyasi döneminin sonu olarak telakki ettiklerinden de, kuşkum bulunmuyor; bu telakki isabetlidir.

Orgeneral Büyükanıt müşahade etmiştir ve ancak daha sonra gördüklerini açıklamamıştır. AKP yönetiminin bu sükûttan çok memnun kaldıkları da, bendeki bilgiler arasındadır..."

Küçük'ün tespitleri oldukça yerindeydi. AKP yöneticileri Büyükanıt'ın tavrından o denli memnundular ki, tarihte hiçbir emekli Genelkurmay Başkanı'na nasip olmayan bir jesti onun için gerçek-

leştiriyorlar, emekli olunca Almanya'dan 1,5 milyon dolara getirdikleri zırhlı Audi marka arabayı emrine veriyorlardı.

Üstelik **Emine**'nin türbanlı olarak GATA'ya alınmamasında **"Büyükanıt bizi üzdü"** demelerine; hatta ve hatta,

Bir de 27 Nisan "e. muhtırası"na rağmen...

Sahi Büyükanıt orada ne görmüştü?

Acaba,

İne dikomas pedi yani **Bizim çocuk Erdoğan'ın** "**Bizim Çocuk**" olma sırrını mı?

Tayyip, Yunanistan ziyaretinde, Yunan Başbakanı Kostas ile baş başa Rumca konuşmuş, ülkemizin bankalar dâhil birçok kaynağını Yunanlılara satmıştı. Rauf Denktaş'a karşı Kıbrıs Rumlarından yana tavır alması da aynı sır nedeniyleydi. Tıpkı; her Amerika'ya gittiğinde ilk önce Yahudi kuruluşlarını ziyaret etmesi gibi, her sıkıştığında kendisine referans göstermek için **"Beni İstanbul Yahudilerine sorun"** şeklinde yalvarması gibi...

Tayyip, 9 Mayıs 2010 tarihinde Musevi Cemaati lideri **Sami Herman**'a şu sözleri söylüyordu:

"Zaten siz benim en önemli referansımsınız."

Ne güzel değil mi?

Referansımız İslam'dan, referansımız Yahudi'ye...

Aralık 2009'da Fener'in kendinden menkul Patriği 1. Bartholomeos'un sözcüsü **Anagnostopulos**; Tayyip'i şöyle kutsuyordu:

"Hıristiyanlar için böyle çalışan bir başbakan görmedim... Bu insan tarihe geçecektir..."

Tayyip'in **torpilsiz generaller** başta olmak üzere askerleri içeri tıkması, Atatürkçü yurtseverleri cezaevlerine doldurması, ülkenin adım adım karanlığa gömülmesi karşısında bayram eden Emperyalist Batı bu sevinçlerini gazetelerinde yansıtıyordu. Alman **Süddeutsch Zeitung** Gazetesi Yazarı **Kai Strittmatter** de bunlardan biriydi ve yazısında şu ifadeyi kullanıyordu:

"Türkiye'yi derinden değiştiren bir **devrim** yaşanıyor. Atatürk'ten bu yana yaşanmayan derin bir değişimin olduğu bir devrim...

Hükümet can düşmanı Ermenistan'a elini uzattı. Aşırı milliyetçi katiller çetesi Ergenekon'un yuvasını dağıttı. Bugüne kadar dokunulamayan ordudan hesap sordu."

Alman nasıl şen şakrak olmasın? Tayyip, **"kuyulardan kemikler fışkırıyor"** diyerek, adeta Ordu'nun katliam yaptığını ve kendisinin de bu katliamların kanıtlarını bulduğunu ilan ediyordu.

Oysa insan kemiği olduğunu iddia ettikleri kemiklerin hayvan kemiği olduğu belgeleniyor, yapılan kazıların birçoğunda o bile çıkmıyordu.

Tayyip'e destek çıkan sadece; Fetullahçılar, 2. Cumhuriyetçiler, Tarikatlar, Yahudiler, Rum Papazları, Yunanlılar, Almanlar mı?

Olur mu?

Bakın.

Ermeni Patrikhanesi 2007 seçimlerinde AKP ve Tayyip'e oy verilmesi için kampanyalar düzenlemiş, Türkiye'de Hıristiyanların sesinin Tayyip olduğunu söylemişti.

Allah için Tayyip de onları hiç yanıltmıyordu. Seçimlerin üzerinden daha bir yıl bile geçmeden bir Ortodoks Manastırı'nı ziyaret ediyor, Patrik'e yardım sözü veriyordu. Söz vermekle kalmıyor, ardından da şunları söylüyordu:

"Hıristiyanların Türkiye'den kovulmaları Faşizan bir davranıştır."

Gerçi aynı Tayyip, 2010 yılına geldiğimizde; çıkarlarına dokununca Ermenilere **"sizi bu ülkeden sürerim"** yollu tehditler de savuruyordu.

Tayyip; 12 Ağustos 2009 tarihi başta olmak üzere her Rize'ye gittiğinde, yörenin Rumca ismi olan **"Potamya'nın Gururu Hoş Geldin"** pankartları ile kendisini karşılatıyordu. Tayyip, Cumhuriyet döneminde adı **Güneysu** olarak değiştirilen İlçe'nin yeniden

Rumca ismiyle **Potamya** olarak anılmasını istiyor, bu adla anılmasından rahatsızlık duyulmamasını da söylüyordu.

Tayyip'in bir dönem basından sorumlu başdanışmanlığını yapan **Akif Beki**, Tayyip'in Yahudi kökeninin beklenen primi yapmamasının ardından, 18 Şubat 2009 tarihli **Radikal Gazetesi**'ndeki köşesinde, Tayyip'in Musa'nın soyundan geldiğini açıklayan yazısı dâhil birçok açıklamasını inkâr ederek aynen şu cümleyi kullanıyordu:

"Musa peygamber soyundan geliyor diye, cümle âleme ilan ettim mi?"

Allah'tan etmedi (!!!)

Ya bir de etseydi?

Tayyip'in baş danışmanı İslamcı **Akif Beki**, aynı zamanda CIA Ortadoğu Masası Şefi **Graham Fuller**'in en yakın dostları arasında yer alıyordu. Beki, **"Erdoğan'ın Harfleri"** adlı kitabının 14. sayfasında, **"şerler hayra dönüşüyor"** başlığı altında şu cümleleri kullanıyordu:

"Ve Tayyip Erdoğan'ın harfler hiyerarşisindeki peygamberi. Erdoğan, İbn Arabî'nin çizelgesine göre **Musa peygamber soyundan** geliyor. Yani, hem Musa peygamberin karakteristik özelliklerini taşıyor hem de hayatı bu peygamberin yaşam öyküsüyle paralellik gösteriyordu."

Ancak, Akif de her dinci gibi tepki alınca anında **"u"** dönüşü yapıyor, bırakın söylediklerini, yazdıklarını bile inkâr ediyordu.

Peygamber

Ben Ergenekon dümeniyle tutuklandıktan bir süre sonra 18 Kasım 2007 tarihli Zaman Gazetesi'ne göre Tayyip, Prag'dan Bakü'ye giderken şunları söylüyordu:

"Şahsımın eleştirilmesinden gocunmuyorum. Ancak tartışmalara ailemin bulaştırılmasına bozuluyorum. Arkadaş gel benimle çatış, eşimi çoluk çocuğumu karıştırma."

Tayyip, propaganda amaçlı olarak kâh eşini kâh türbanı kâh partili kadınları karıştırmaktan hiçbir zaman çekinmiyordu. Parti toplantılarında **"seçimleri kazanmak için kadınları da sahaya sürün"** şeklinde konuşuyordu.

Tayyip, 2010 Ocak ayının son günleri TRT 1'e çıkıp, **"Eşimi türbanı yüzünden GATA'ya sokmadılar"** diyor ve **"Bu duruma çok içerledik ve ağladık. Sineye çektik"** şeklinde yırtınıp, dövünüyordu.

Tek ağlayan Tayyipgiller mi?

Olur mu?

14 Şubat Sevgililer Günü'nde Tayyip hakkında Zaman Gazetesi'ne demeç veren ve **"İşte Benim Başbakanım"** diyen, **Homoseksüel** ve **Sabetayist** Modacı **Cemil İpekçi** de **"Olayı duyduğumda içim yandı"** şeklinde feryad-ı figan eyliyordu. **Homoseksüel İpekçi**, Tayyip için ağladığını da sözlerine ekliyordu.

Oy avcılığı için eşini ve türbanını kullanan Tayyip, MHP'li **Osman Durmuş** tarafından eleştirilince büyük bir öfkeye kapılıyor ve şu sözleri söylüyordu:

"Eşimin üzerinden siyaset yapmak vicdansızlıktır, izansızlıktır, ahlaksızlıktır..."

8.2.2010 tarihli **Yeni Çağ** Gazetesi'nde yer alan **Selcan Taşçı**'nın **Medya-Politik** adlı köşesinde **Av. Sabahattin Çakmak** bu durumu şöyle açıklıyordu:

"Sayın Başbakanımız Meclis kürsüsünden nasıl haykırıyordu: **'Eşimin üzerinden siyaset yapmak vicdansızlıktır, izansızlıktır, ahlaksızlıktır...'**

TRT 1'de yandaş medyanın genel yayın yönetmenlerini karşısına alıp çanak sorulara cevap verirken **"Eşimi türbanı yüzünden GATA'ya sokmadılar"** deyince vallahi billahi biz de aynı şeyleri düşünmüştük."

3 Şubat 2010 tarihinde MHP'li **Osman Durmuş**, kürsüden Erdoğan'ı kastederek, **"Peygamber olarak kabul edilen bir adamın eşini nasıl GATA'ya almazsınız"** diye kinayede bulunuyordu.

Durmuş'un bu sözleri üzerine öfkeden çıldıran Erdoğan, **"Eşime laf atamazsın. Edepsizlik yapma"** diyor ve ardından ortalık savaş alanına dönüyordu.

Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç** ise CHP'li Başkanvekili **Güldal Mumcu'nun** odasını basıyor, ortalığı daha da geriyordu.

"Türban", **"Türban"** diye ortalıkta dört dönen AKP'liler son yerel seçimlerde türbanlı adaya itiraz ediyorlardı. Kamera şakası gibi değil mi? Hem türban simsarlığı yapıyorlar hem de karşılarına türbanlı aday çıkınca Yüksek Seçim Kurulu'na itiraz ediyorlardı. Hani bunu başka birileri yapsa onları anında **"kâfir"** ilan ederlerdi.

Ama kendileri o seçimde ne diye itiraz ediyorlardı:

"Türbanlı aday istemezük."

Olayın hikâyesi şöyle:

Mart 2009 Yerel Seçimleri'nde Gaziantep İslâhiye İlçesi'nde AKP'den adaylık yoklamasını **Mehmet Uludağ** kazanıyordu. Uludağ, 2004'de de AKP'den belediye başkan adayı olmuş ve kazanmıştı. Ancak AKP, çok demokratik bir parti ya seçimleri kazananı değil, Gaziantep Milletvekili Mahmut Durdu'nun istediği Osman Öztürk'ü aday gösteriyordu.

Bu durum üzerine Uludağ,**"Benim de şerefim var. Beş yıl hizmet ettim. Bir yanlışım, bir yolsuzluğum mu oldu"** diye tepki gösteriyor ve Demokrat Parti'den aday oluyordu.

AKP'liler ilginç bir oyun sergiliyor ve son gün Uludağ'ın adaylığına itiraz ediyorlardı.

Gerekçe;

"Daha önce bizden adaydı."

Bu itiraz üzerine DP'liler ve yöre halkı Mehmet Uludağ'ın evine gelip, eşi Melike'ye **"Seni aday yapacağız"** diyor ve ısrarlar üzerine **Melike Uludağ** aday oluyordu.

Bu defa türban istismarcıları, türbanlı **Melike Uludağ**'ın türbanına itiraz ediyorlardı. Ancak türbanlı Melike Uludağ, türban savunucusu olarak meydanlarda dört dönen ancak kendisini **"Türban-**

lı" olduğu için ihbar eden AKP'lilere ve adayına karşı, ezici bir çoğunlukla belediye başkanlığı seçimini kazanıyordu.

GATA'ya husumet, Fransa'ya sen bilin abi

Tayyip'in en önemli özelliği, güçlünün karşısında boyun eğerken güçsüzün karşısında ise haşinliği elden bırakmamasıydı. **CHP Lideri Deniz Baykal**'ın, Fransa eski Cumhurbaşkanı Chirac'ın Emine Erdoğan'ın türbanlı olması nedeniyle Tayyip'e **"yanında eşini getirme"** şeklindeki sözlerine hiç alınmadığını, ziyaretin eşsiz gerçekleştiğini söylediği açıklamasının ardından inkâr furyası birbirini takip ediyor, ortalık bir daha karışıyordu.

Dönemin Paris Büyükelçisi **Uluç Özülker**, türbanlı Emine Hanım'ın 2004'de Fransa'ya götürülmeme öyküsünü şöyle anlatıyordu:

"Pazar akşamı, eşli resmi bir program hazırlanmıştı. Pazartesi sabahı, telefon geldi. **'Başbakan'ın eşi gelmiyor'** dediler. Ankara'da heyet pazar akşamı son bir değerlendirme yapmış. Sonuçta eşsiz gidilmesine karar verilmiş. Eşsiz gelineceğine dair talimat verildi, ben de o talimatı intikal ettirdim ve iş bitti.

Böylece, Emine'yi türbanlı olduğu için Paris'e götüremeyen ve bu nedenle hiç de gocunmayan Tayyip, şimdi **"Eşimi GATA'ya almadılar diye ağladık"** şeklinde reklâm kokan açıklamalar yapıyor, eşini ve türbanı siyasi malzeme haline getiriyordu.

Başbakanlık yaptığı açıklamalarla çelişkiler içinde çelişkiler yaşayıp, kendi kendilerini bile yalanlarken, bir başka gerçek de AKP'nin eski Genel Başkanı **Abdüllatif Şener**'in açıklaması ile ortaya çıkıyordu. Şener, Emine'nin GATA'ya başörtüsü ile girdiğini şu sözleri ile anlatıyordu:

"Meclis'te tartışmalar **'kapıdan alınmadı'** kısmında kaldı. O dönem benim dolaylı edindiğim bilgilere göre, Sayın Genelkurmay Başkanı ile yapılan telefon konuşması sırasında **"Elbette ki ziyaret etmesi lazımdır. Ben gerekli talimatı veririm"** dediği ve böylece ziyaret ettiği ile ilgili bir bilgiye sahibim. Bildiğim kadarıyla Emi-

ne Hanım, başörtüsü ile GATA'ya girmiştir. O dönemde hastaları ziyaret etmiştir."

Tayyip, 300 kadar AKP'li milletvekili ile toplantı yapıyor, toplantıda söz alan Kütahya AKP Milletvekili Soner Aksoy: **'GATA'nın Rehabilitasyon Merkezi'ne başörtülü eşimle gittim. Kimse bir şey demedi'** diyordu.

Tayyip, eşi üzerinden yaptığı siyasete son vermesi gerekirken bir başka pişkinliğe imza atıyor ve kendi milletvekilinin açıklamasının ardında şöyle konuşuyordu:

"GATA'ya girmek için Soner Aksoy olmak lazım."

Eşini ve eşinin türbanını siyasi malzeme yapan Tayyip'e bir yalanlama MHP eski milletvekili **Nesrin Ünal**'dan geliyor, O da:

"Ben GATA'ya başörtümle gittim. Hiç kimse bir şey demedi" Şeklinde açıklamada bulunuyordu.

Aydın'lı AKP Yöneticisi **İsmail Hakkı Eser**, yaklaşık iki sene önce Tayyip için **"peygamber"** benzetmesinde bulunuyor ve takdir edilip, İl Genel Meclisi üyeliğine aday gösteriliyordu. Ancak olay bu şekilde bir daha gündeme gelince, bu defa aynı adamın istifası isteniyordu.

Trabzon'un Of İlçesi'nin AKP'li Belediye Başkanı Oktay Saral, **Tayyip için herkesi her gün iki rekât şükür namazı kılmaya çağırıyordu**. Saral, utanmasa Erdoğan için hâşâ **"Tanrı"** bile diyecekti ama şimdilik buna cesaret edememişti. Kısmet bir dahaki bahara...

AKP'lilerin Tayyip'i ilahlaştırma çabaları hız kesmiyor, son sürat devam ediyordu. Denizli'de **Fatma Durmuş** adlı bir kadın, içinde **"Tayyip'i üzmek Allah'ı üzmektir"** ifadesi geçen **"İlahilerle Halka Çağrı"** adlı kitabını 10 bin adet bastırıyordu. Kitabı, Diyanet de onaylıyor, öğrencilere ve halka bedava dağıtılıyordu. İşte kitaptaki o şiir:

"Tayyip, Allah yolunun bekçisidir.
Tayyip'i üzmek Allah'ı üzmektir.
Sevenlerini de üzmek aynıdır.
Suçun şiir değil dini yaşaman."

Şiire (!) göre, sadece Tayyip'i değil, sevenlerini de üzmek Allah'ı üzmekmiş.

Yağcı

İnsanlar Tayyip'e yağ yakarak bir yere gelmenin daha kolay olduğunu keşfetmişler, böylece ellerinden geleni ardına koymuyorlardı.

Öyle ya;

Tayyip'in **"Musa'nın soyundan geldiğini"** ilan eden **Akif Beki,** bu ilanı yaptığı kitabın yayınlanmasının ardından, Tayyip tarafından basından sorumlu baş danışman yapılmadı mı?

Bakın Akif Beki kitabında neler diyordu:

"...Buna göre, Recep Tayyip Erdoğan'ın harfler hiyerarşisindeki durumu şöyle:

Yıldızı müşteri harfi dad. Harfler hiyerarşisinde bu mertebeye tekabül eden ilahi isim, Âlim. Bu mertebenin peygamberiyse Musa... Günü **Perşembe**, yaradılışın beşinci günü, göklerde ikinci kat.

Madeni ise su, harflerden sin. Bu mertebede tecelli eden ilahi isimse, Muhyi."

Kitabın 14. sayfasında; Tayyip'in Yahudi inancı ve sapkın İslam anlayışının ortaklaşa oluşturduğu fal sistemine göre 68 yaşında çok önemli bir badire atlatacağı, yaşamını değiştirecek bir olayla karşılaşacağı söyleniyordu. Yine bu fal sistemine göre Tayyip'in en iyi gününün **"Perşembe"** olduğu yorumuna varılıyor, önemli kararlarını bu günde alması tavsiye ediliyordu.

Tayyip de bu fala inandığından olacak, Genelkurmay Başkanları dahil bir çok kimseyle Perşembe günü görüşüyordu.

Yine kitabın 14. sayfasında kehanetlerde bulunulmaya devam ediliyor, **"şerler hayra dönüşüyor"** başlığı altında şunlar anlatılıyordu:

"Ve Tayyip Erdoğan'ın harfler hiyerarşisindeki peygamberi. Erdoğan, İbn Arabî'nin çizelgesine göre **Musa peygamber soyundan** geliyor. Yani, hem Musa peygamberin karakteristik özeliklerini taşıyor hem de hayatı bu peygamberin yaşam öyküsüyle paralellik gösteriyordu."

Şimdi burada duralım. Tayyip'in danışmanı Akif Beki, Tayyip'in onayından geçirip **AKP Şanlıurfa Milletvekili Faruk Bayrak**'ın yayınevinden yayınlattığı kitabının 14. sayfasında ne diyordu:

"Musa Peygamber soyundan geliyor."

Akif Beki'nin bu açıklamaları yapmasının ardından sevindirik olan Tayyip, hemen Beki'yi basından sorumlu başdanışmanlık makamına getiriyor, kendisi ile aynı apartmanda daire kiralatıyordu.

Ama,

Ben kendisine **"Musa'nın Çocuğu"** dedim diye beni ağlayarak TÜSİAD'a şikâyet ediyor, ardından 20 milyarlık dava açıyor, sonra da yalan ve iftiralarla harmanlanan Ergenekon tertibinin savcılığını üstleniyordu.

Akif Beki, Tayyip'i **kurtarıcı** olarak da ilan ettiği, böylece basın baş danışmanlığını kaptığı kitabında Tayyip ile Musa'nın serüveninde paralellikler kuruyordu. Gelin birlikte okuyalım:

"Onu liderliğe götüren süreç, kazara işlediği bir suç, iyi niyetle okuduğu bir şiirle başlıyor. Sürgüne değil ama cezaevine gidiyor, halkın umudu olarak geri geliyor." Beki, Tayyip'in **"kurtarıcı"** olmasını da şöyle anlatıyordu:

"Erdoğan iktidara geliyor. Ama onu son umut ve kurtarıcı olarak gören halkının oylarıyla..."

İstismarın katmerlisi

Neymiş efendim **Emine Erdoğan** Türbanı ile GATA'ya alınmamışmış!

Peki, kapıdan mı çevrilmiş!

Hayır, ziyaret edeceği hasta yakını, 'gelme, seni almayacaklar' demiş!

Ne zaman olmuş bu hadise!

3 sene önce!

36 aydır hiç duyulmayan bu konuyu kim dillendirdi?

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan!

O kim?

Emine Erdoğan'ın eşi!

Tam bu noktada soralım:

Tayyip bu olayı 1215 gündür niçin sakladı?

Şimdi birileri ortaya çıksa ve Başbakan şekilde görüldüğü gibi zamanı gelince kullanmak üzere istismar stokları yapıyor dese, çok mu haksız olur?

Bir başkası çıksa ve insan eşini siyasi hesap için gündeme getirir mi diye sorsa, ne cevap vermeliyiz?

Diyeceksiniz ki Tayyip'in yaptığı mağduriyet ilanı!

Hayır, öyle değil çünkü Erdoğan sıradan bir vatandaş değil, Anayasa'yı bile değiştirebilecek çoğunluğa erişmiş güçlü ve kudretli (!) bir Başbakan'dır!

Üstelik tamı tamına sekiz yıldır görevdedir.

Böyle bir konumda olan birinin bu yaptığına mağduriyet ilanı değil, istismarı denir!

Darbe istismarı ile generalleri içeri tıkabilen, isteseydi askeri kurumlara türbanla girebilme hadisesini açıklığa kavuşturabilirdi.

Yapmadı, zira yapsaydı bugünkü gibi istismar edebilecek argümanı olmazdı.

Peki, ne yaptı?

Zevce-i Muhteremini **GATA**'ya sokmayan kurumun komutanına Almanya'dan, 1,5 milyon dolara son model, son derece lüks 8 silindirli zırhlı bir Audi marka araba getirtti. Emekliliğin tadını iyice çıkarsın diye.

Böyle bir uygulama; Cumhuriyet tarihinde hiçbir Genelkurmay Başkanı'na yapılmamıştı?

Hal böyleyken,

Tayyip ne diyor?

"Dönemin komutanına bizzat sordum, gerisini anlatamıyorum."

Ne sormuş?

Ne olacak, "**Abi sana nasıl araba alalım?"**

Tabii ya; Tayyip, Genelkurmay Başkanlarına **"Abi"** demiyordu?

Ya ne diyordu?

"Hocam."

Tayyip ve zevcesi bu olay karşısında; **üzülüyorlar, inliyorlar, ağlıyorlar** ve sonra gidip olayın sorumlusu olarak gördükleri isme, fakir halkın sırtından hiçbir Genelkurmay Başkanı'na nasip olmayan ve olmayacak şekilde 1,5 milyon dolara son derece lüks bir araba ithal edip altına veriyorlar.

Eğer samimi olsalardı, verirlerdi eline Akbil'i, **"bin"** derlerdi belediye otobüsüne..."

Sormuşmuş!
Bu nasıl soru?
Yoksa,
Bu da mı paslaşma?
Acaba,
Ortaları da Zeynel Abidin mi yapıyor?

Türk değil

2001 yılında yayınlanan **"Patlak Ampul"** adlı kitabımda, Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** diye tanımladığı danışmanı **Metin Aydın** ya da nam-ı diğer **Mehmet Metiner**'in açıklamalarına şu şekilde yer vermiştim:

"**Milli Gazete** ve **Yeni Devir**'de gazetecilik yaşamına başlayan ve Gülen'ci **Zaman Gazetesi**'nde yazılar yazan Tayyip'in danışmanı olan ve İran karşı devrimine övgüler yağdıran; **"Şafakta 10 Gün"** adlı kitabın yazarı siyasal şeriatçıların varacağı son istasyona biraz erken geliyordu. Geldiği bu durakta HADEP Genel Başkan Yardımcılığı'na getirilen Mehmet Metiner, **Tayyip'in Türk olmadığını** ilan ediyor ve ortak geçmişlerinden bir bölümü şöyle anlatıyordu:

"Erdoğan'ı 80 öncesinden tanıyorum. RP İstanbul İl Başkanlığı dönemi ile İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde beraberdik kendisiyle. Çok yakından tanıdığım ve bildiğim bir insan.

Evet Rize'lidir. Laz kökenlidir. **Türk değildir**..."

Tayyip'e **"Türk değildir"** diyen başka kim var?

Kendisi.

Evet, evet kendisi, hem de bizzat kendisi, ta kendisi!

Gürcistan'da **"Ben Gürcüyüm"** dememiş miydi?

Uluslararası toplantılarda **"Türkiye'nin Gürcü kökenli Başbakanı"** diye anons edilince büyük bir gururla yerinden doğrulmuyor muydu?

Akif Beki, onun **"Musa'nın soyundan geldiği"** müjdesini veriyor ve anında Tayyip tarafından basın danışmanı yapılmıyor muydu?

Kendi deyince bir şey olmuyor, Mehmet Metiner **"Türk değildir"** şeklinde konuşunca ona **"beynimin yarısı"** diye hitap ediyor ve onu baş danışman yapıyor.

Ben söyleyince, benden 20 milyar istiyor, hem de faiziyle!

Ben, Remzi Gür müyüm?

O da yetmiyor, daha önce belirttiğim gibi Ergenekon tezgâhı ile mapushane damlarına göndertiyordu.

"Patlak Ampul" adlı kitabımda **Mehmet Metiner**'den bahsederken;

"Siyasal şeriatçıların varacağı son istasyona biraz erken varan ve burada PKK'nın siyasal kanadı olan HADEP Genel Başkan Yardımcılığı'na getirilen Mehmet Metiner" şeklinde bir cümle kullanmıştım.

Tayyip, Belediye Başkanlığı döneminde PKK'nın militan kazanma şubesi gibi çalışan HADEP'in Nevruz'u kutlayan afişlerini, düzenledikleri geceleri ilan eden duyuruları İETT'ye bağlı otobüslerde **"Bedava"** olarak kullandırıyor, adeta PKK'nın propagandasını yaptırıyordu.

Tayyip, Hükümet olduktan sonra ilk iş olarak eli kanlı teröristin İmralı'da kaldığı yerde rahat etmesi, ziyaretçilerinin istedikleri her şeye kolayca ulaşabilmeleri için koskoca bir gemi tahsis ediyor ve yaklaşık 5 milyon dolar harcamada bulunuyordu...

Eli kanlı katillerle önceleri gizli gizli süren ilişkiler **"Açılım"** dümeniyle iyice gün yüzüne çıkıyor, ona bir 5 milyon dolar harcama daha yapılarak İmralı adeta bir saray haline getiriliyordu.

Terörist sürüleri dağlardan boyunlarında sarı, kırmızı, yeşil renkli paçavraları ve PKK'yı temsil eden kıyafetleri ile indiriliyor, davul zurnalar eşliğinde karşılanıyor, kurulan çadır mahkemelerinden anında salınıyorlardı.

Teröristlere **"Hoşgörü"** kucağını açanlar, onlarla **"diyalog"**a girenler; şehitleri, gazileri ve şehit ailelerini adeta **düşman** ilan ediyorlardı.

Şehit anneleri itilip kakılıyor, her fırsatta gözaltına alınıyorlardı.

Şehitler için mevlüt okutan gençler derdest edilip karakollara götürülürken, gösteri ve eylem yapan PKK'lılara bizzat polisler karanfiller, çiçekler veriyorlardı.

PKK'lılar İstanbul'un göbeğinde otobüs yakıyorlar, sloganlar atıyorlardı. Eylemde, basından tezahüratçılarına kadar her şey eksiksiz yer alıyordu. Ancak orada olması gereken, sadece insanlarımızın güvenliğini sağlamakla sorumlu olanlardı. **"Onlar neredeydi"** derseniz cevabı oldukça basit. PKK eylemleri kendilerini rahatsız etmediğinden, her zaman yaptıkları gibi Atatürkçülere nasıl Ergenekoncu damgası vururuzun peşindeydiler.

DTP'nin eski lideri **Hatip Dicle**, yargılandığı Mahkeme'de **Beşir Atalay**'ın şu sözleri söylediğini açıklıyordu:

"Bakan Atalay, 15 Ekim'de Ahmet Türk ile görüştü ve ona 'Müsteşarımı Diyarbakır'a gönderdim. Hakim ve Savcılar ayarlandı. PKK'lılar geldiği gibi geçecek."

Kaldı ki, CIA'nın gelinlerinin gözetiminde çıkarılan ve Tayyip Hükümeti tarafından teşvike boğulan, Fetullahçılarca reklâm üzerine reklâm yağdırılan, ismi **İBDA-C**'nin daha önce çıkardığı dergi olan **Taraf** ile aynı olan, Taraf Gazetesi de aynı sözleri daha PKK'lılar gelmeden manşet olarak atmıştı:

"Geldikleri gibi geçecekler."

Ve

Gerçekten de öyle olmuştu. **"Apo'nun talimatıyla geldik"** diyen PKK kıyafetli teröristler için davullu zurnalı karşılamalar düzenleniyor, her taraf PKK paçavralarıyla donatılıyor, teröristlerin ayağına mahkemeler gönderiliyor, **"Pişman olmadık"** şeklinde konuşan PKK'lılara **"Siz pişman oldunuz"** denilerek, hepsi anında serbest bırakılıyorlardı. Onlar da ayaklarının tozlarıyla mitinglere katılıyorlar ve PKK propagandası yapıyorlardı.

PKK'lı teröristlerin ayağına gönderilen sözde mahkemede, **"teröristler kızmasın"** diye mahkeme salonunda asılı olan Atatürk portresi kaldırıyor, bahçede ve diğer yerlerdeki Türk bayrakları da indiriliyordu.

Abdullah Gül ile akraba olduğunu sürekli olarak gizleyen **İçişleri Bakanı Beşir Atalay**, bu konuşmanın ardından tam bir panik havasına giriyor, birbiriyle çelişen demeçler veriyordu. 17 Şubat 2010 tarihli **Hürriyet Gazetesi**'nde **Tufan Türenç**, **"Bizim millet yemez"** başlığı ile bu duruma açıklık getiriyordu:

"Siz söylenenlere, iftiralara kanmayın...

İçişleri Bakanımız Beşir Atalay, Ahmet Türk'e Habur'dan giriş yapan PKK'lıları bırakma sözü vermedi.

"Müsteşarımı Habur'a gönderdim, savcı ve hakimler ayarlandı" demedi.

Teröristler de **"Biz gerillayız. Önder Abdullah Öcalan'ın çağrısı ile barış için geldik"** demediler.

İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Diyarbakır'a kimseye sormadan gitti. Savcılar ve yargıçlar da Habur'a kendileri gittiler.

Yine kendi kararları ile orada mahkeme kurdular.

Bunlardan İçişleri Bakanı ile hükümetimizin hiç haberi olmadı.

Teröristler, sorguları kısa zamanda yapılıp mahkemeye gönderilmedi.

Israrla **"pişman değiliz"** diyen teröristleri yargıçlar hür iradeleriyle serbest bıraktılar.

Yoksa hükümetimizin ve İçişleri Bakanımızın bu işlerde hiç mi hiç rolü yok.

Otobüslerin üzerinde zafer işaretleri ile kent kent dolaşan, düzenlenen mitinglerde konuşan teröristler bu işleri kimseye sormadan yaptılar.

İktidara sormak istiyorum:

Bizim alnımızda enayi mi yazıyor."

Osman Yıldırım ve Hatip Dicle

Sabahattin Önkibar, Yeniçağ Gazetesi'ndeki köşesinden şöyle bir sual yöneltiyor:

"Sahi makbul tanıklık nasıl olunur?"

Öyle ya;

AKP güruhuna, siyasal dinci tayfasına, Fetullahçı takımına, 2. Cumhuriyetçilere sorarsanız, öz yeğenini para karşılığı erkeklere satmaktan sabıkalı, sahtecilikten, öldürmeye teşebbüsten, ablasını öldürmekten ve Atatürk'e hakaretten hükümlü, Danıştay saldırısından ve Cumhuriyet Gazetesi'ne bomba atmak ve attırmaktan tutuklu, bir söylediği bir söylediğini tutmayan, sürekli yalan üzerine yalan söyleyen **Osman Yıldırım**'ın tanıklığı mübarekti... Öyle ya na-

sıl olsa mayaları aynıydı, aynı bağın kargası, aynı dağın dikeni, aynı topun kumaşıydılar...

Ergenekon tezgâhında Danıştay soruşturmasını onun ifadeleriyle götürüyorlar, suçsuz insanları böyle birinin iftiraları ile hapiste tutuyorlardı.

Buna mukabil eski bir milletvekili olan ve yüz kızartıcı hiçbir suçu bulunmayan İmam Hatip Lisesi mezunu Hatip Dicle'nin ifadeleri makbul değildi.

Çünkü; Dicle, Beşir Atalay'ın perde gerisindeki sözlerini, yani **"Habur'da hakimler ayarlandı"** beyanını ifşa etti.

Adam nerede ve niçin yaptı bunu?

Mahkemede;

"Bizi niye tutukladınız, bakın Habur'a gelen gerillalar, Bakan emriyle yani hakim ayarlaması ile serbest bırakılırken biz niye buradayız" dedi.

Başka bir ifade ile o sözü durduk yerde söylemedi, kendini savunurken söyledi. **Bakın benim veya bir başka Atatürkçü'nün Hatip Dicle'nin dünya görüşüne katılması hiçbir zaman düşünülemez. O görüş ve o kesim bizim ezeli düşmanımızdır.**

Ancak burada hadise bir olayın afişe edilmesi olayı ile birçok AKP'linin çektiği, Fetullahçıların, siyasal dincilerin, tarikatçıların ve 2. Cumhuriyetçilerin ikiyüzlülüğüdür.

Öz yeğenini 200 TL'ye erkeklere pazarlayan, ablası dahil bir çok öldürme eyleminin faili, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı, Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi saldırganı, sahtecilikten mahkum, yalancılığı ile nam salan **Osman Yıldırım**'ın iftiralarını mübarek bulan birçok AKP'liden, Fetullahçılardan, siyasal dincilerden, tarikatçılardan ve 2. Cumhuriyetçilerden oluşan ihanet şebekesi, iş **Hatip Dicle**'nin ifşaatına geldi mi şöyle çırpınıyorlardı:

"Tutuklu birinin sözü kabul edilebilir mi?"

Bu ne iki yüzlülüktür?

Böylece,

Beraber yürüdükleri yol arkadaşlarının PKK'lılar, Apo ve Osman Yıldırımlar ve Çeteciler olduğu çok net bir biçimde ortaya çıkıyordu.

Tayyip ve ekibinin kanlı Danıştay saldırısını Atatürkçü kesime yıkma çabalarındaki baş figürleri olan Osman Yıldırım, Nisan 2010'un son haftasında Zekeriya ile sohbet'e gidiyor, sohbet çıkışı gazetecilere **"Ben Bilal-i Habeşi"**yim diyordu. Osman Yıldırım hezeyanlarını öyle bir boyuta taşıyordu ki, kendini ilk ezan okuyan, cennetle müjdelenen ve on sahabe arasında yer alan Hz. Bilal ile bir tutuyordu.

Bu günah, bu ayıp bile tek başına Tayyip'e yeter de artar bile. Eğer içinde zerre kadar Müslümanlık taşıyorsa...

Habeş'in 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde; **"Ben Cumhuriyet rejimini yıkacağım"** şeklindeki sözlerinin yer aldığı görüntüler gösteriliyordu.

Tayyip'in, her fırsatta **"Üstadım"** diye andığı üstadları Necip Fazıl onlara;

"Tekfur sarayını basan bahadırlar gibi bir makyaj oyununa, bir kamuflaja bürünmek gerekiyor" şeklinde öğütler veriyordu. Onlar da bu makyajı, **"İslam"**da bulmuşlar, "Müslümanlığı kendi idealleri için **"Kamuflaj"** olarak kullanıyorlardı.

Oysa,

Gericilik pis kokusuyla hemen hissedilir, çirkef sesiyle hemen duyulur, çirkin yüzüyle hemen görülürdü...

Tayyip, Hükümet olduktan sonra **"Dini kullandık"** derken ona destek **M. Ali Şahin**'den geliyor, o da **"Dini biraz kullandık"** şeklinde konuşuyordu.

Tayyip için kullanma ve kullanılmanın haddi ve hududu yoktu. 2000'li yıllarda **Star TV**'de yayınlanan konuşmasında söylediği şu sözler onun ruh halinin bir göstergesi değil miydi?

"Amaca ulaşmak için gerekirse papaz cübbesi bile giyerim."

Peki, Tayyip amacını nasıl açıklıyordu?

"Türkiye'de 30'u aşkın etnik köken var. Onlardan bir mozaik oluşturacağız."

Yani;

Bu cennet vatanı parçalara ayırmayı en büyük görev sayıyordu. Bunu da **"açılım"** maskesi ile gerçekleştirmeye başlıyordu.

25 Kasım 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi'nden **Şükrü Kızılot** köşesinde, İtalyan filozof **Giordano Bruno**'nun din tüccarları hakkındaki şu sözlerine yer veriyordu:

"Tanrı, iradesini hakim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır. Yeryüzündeki kötü insanlar ise iradelerini hakim kılmak için Allah'ı kullanırlar."

Gördünüz mü?

Yine nereden nereye geldik. Hadi tekrar dönelim Tayyip'in seyir defterine:

Babası Kaptan'mış

Rumca ismi Potamya ile bilinen yeşil ile mavinin adeta vals yaptığı Güneysu İlçesi, Rize İli'ne bağlıydı. Rize vilayeti İstanbul başta olmak üzere, Samsun, Kocaeli, Çorum, Ankara, İzmir gibi illere çok yoğun göçler veriyordu.

Teyup Efendi'nin oğlu **Ahmet** de 13 yaşında gurbet kervanına katılanlar arasında yer alıyordu. Rize'de barınamayan **Ahmet Erdoğan**, yaşadığı köyden, gözünü büyük şehre dikiyor, tası tarağı topladığı gibi soluğu İstanbul'da alıyordu.

CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi ve Türkiye'yi ancak Tayyip'in kurtaracağını iddia eden ve Tayyip'e her fırsatta methiyeler düzen **Graham Fuller**'in yakın dostu **Ruşen Çakır, Fehmi Çalmuk** ile Tayyip hakkında yazdıkları **"Recep Tayyip Erdoğan"** adlı övgü kitabının 15. sayfasında, Tayyip'in babasının Beyoğlu âlemlerini şöyle anlatıyorlardı:

"Reis Kaptan'ın İstanbul hatıraları hareketli ve renklidir. Gençlik yıllarını İstanbul'un çılgın bölgelerinde, Pera'larda geçirdi. Beyoğlu'nu, Tophane'nin her tarafını karış karış bilirdi. Gece âleminin merkezinde denizciliğin verdiği duygusallıkla yaşadı..."

Ruşen'in bu açıklamaları oldukça vahim bir durumu ortaya çıkarıyordu. Çünkü 13 yaşında İstanbul'a göçen Tayyip'in babası **Ahmet,** 1924 yılında yani daha 19 yaşında ilk evliliğini kendinden 12 yaş büyük olan **Sabit**'ten olma **Gülli**'den doğma **Havuli** ile yapıyor, ardından ilk çocuğu Hasan, Hasan'dan sonra da Mehmet dünyaya geliyordu. **Hasan, Mehmet** ve **Havuli** yok yokluk içinde perişan bir şekilde kıvranırken, Ruşen'in anlattıklarına göre Tayyip'in babası Beyoğlu'nun arka bahçelerinde gününü gün ediyordu.

Oysa,

24 Eylül 2009 tarihli **Hürriyet Gazetesi**, Tayyip'in New York'taki **Levin Enstitüsü**'nde gerçekleştirdiği konuşmasını **"Küçük Tayyip'in ayakkabıları delik deşikti"** başlığı ile duyuruyor ve Tayyip'in ağzından şunları aktarıyordu:

"Küçük Tayyip okula yaya giderdi. **Okula giderken annem elimden tutmazdı.** Ayakkabılarım delik deşikti. **Yağmurda, kışta, sıcakta ayaklarımın kızardığını bilirim**. Şimdi bu ayakkabıları çocuklarımıza layık görmüyoruz. Çocukları özel araçlarla okula bırakıyoruz. Böyle olsun istemiyorum. Müthiş bir tüketim ekonomisi var. Buna çok dikkat edip verim ekonomisi ile bir denge yaratmalıyız. İsraf ekonomisine dur demeliyiz."

Tayyip'in söyledikleri bu kadar değildi. Tayyip, kendisinin çok yoksul bir ailede büyüdüğünü, otomobilleri olmadığını da söylüyordu.

Gerçekler bu kadar ortadayken, CIA Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in yakın arkadaşı **Ruşen Çakır** kitabında Tayyip'in babasına kaptanlık payesi veriyor ve üstelik kaptanlığa terfi ettirdiği Ahmet'i, bir de **"Reis Kaptan"** yapıyor, yetmiyor, onun İstanbul hatıralarının hareketli ve renkli olduğundan bahsediyordu.

Çakma Kaptan'ın gençlik yıllarını İstanbul'un çılgın bölgelerinde, Pera'larda geçirdiğini de ilave ederek, aslında Tayyip'in de o babanın oğlu olarak çağdaşlığa yakın olduğu gibi son yüzyılın en uçuk saptamasını da yapacaktı, ama bu kadarına kendi de cesaret edememişti...

Ruşen Çakır'a göre Tayyip'in babası Beyoğlu'nu, Tophane'nin her tarafını karış karış bilirmiş. Gece âleminin merkezinde denizciliğin verdiği duygusallıkla yaşarmış...

O zaman sormazlar mı? Tayyip niye o günlerde yırtık-pırtık, delik-deşik ayakkabılarla geziyordu? Yoksa baba, paraları Beyoğlu'nda hatun kişilerle harcayıp eve mi bakmıyordu? Çocuklarının rızkını barlarda pavyonlarda mı tüketiyordu? Bu durumda suç babanın ise, Tayyip'in annesi yine Tayyip'in açıklamalarına göre niye ellerinden tutmuyor, çocuklarına böylesine basit bir şefkati bile çok görüyordu?

Tayyip'in insanlara karşı kini ve öfkesinin nedenlerinden biri, annesinin ve babasının bu tutumlarından dolayı mıydı? Okula giderken annesinin elinden tutmayıp ona oldukça kötü davranması mıydı?

Büyük bir ihtimalle... Zira bu olay kırılgan ruhunda öyle derin yaralar açmış ki, 50 küsur yıl sonra Amerika'da hayıflanarak annesinin elinden tutmamasından duyduğu üzüntüyü dile getiriyor, olur olmaz her yerde iki gözü iki çeşme ağlıyordu.

1953 yılına geldiğimizde **Havuli** ile **Ahmet** boşanıyorlar, Ahmet hemen Tayyip'in annesi Mehmet'ten olma Havva'dan doğma **Tenzile** ile 06.05.1953 tarihinde evleniyordu. Bu evliliğin üzerinden 9 ay 10 günlük süre jet hızıyla geçiyor, **26.02.1954** yılında Tayyip dünyaya geliyordu. Baba Ahmet, oğlu Tayyip'i her nedense nüfusa yaklaşık on ay sonra **08.12.1954** tarihinde tescil ettiriyordu.

Tayyip'in babası Ahmet diğer oğlu Mustafa'yı da kütüğe bir yıl geç kaydettiriyor, kızı Vesile'yi ise doğduğu gün olan **10.09.1965** yılında tescil ettiriyordu.

Tayyiplerin ailesinde böyle şeyler olağandı. Tayyip, büyük oğlu Ahmet Burak'ı doğumundan yaklaşık sekiz ay sonra, **Necmeddin**

Bilal'i iki ay sonra, Esra'yı bir ay tehirli, Sümeyye'yi ise iki gün gecikmeli olarak nüfusa tescil ettiriyordu.

Ettirir ya, bize ne!

O halde biz yine devam edelim, Tayyip'in serüvenine...

Bakın Tayyip'i övme kitabında babasının kaptan olması nasıl anlatılıyor:

"Rize'de o yıllarda çay ekimi yapılmıyordu. Bıyıkları bile terlememiş Ahmet Erdoğan gözünü İstanbul'a dikti. Eşin dostun yardımıyla bir eve yerleşti. Artık onun niçin doğduğu değil doyduğu yer önemliydi. Şirket-i Hayriye'ye girdi. Marmara'nın lodosunu, fırtınasını Deniz Yollarındaki kıyı kaptanı olarak yaşadı. Hem de yarım asır... Artık kendisine yakıştırılan bir lakabı da vardı: Reis Kaptan."

Kitabın kapağında yazar olarak **Tayyip**'in adı olan ve Nurculara yakınlığı ile bilinen **Nesil** yayınlarınca yayımlanan ve ismi **Şanar Yurdatapan**'ın şarkısından aparma **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** adlı kitabın 44. sayfasında, babasının Kaptan olduğu şeklinde gerçek dışı bilgileri Tayyip bakın nasıl veriyordu:

"Bizim gelişimiz çok manidardır. O zamanlar babam, Deniz Yollarında kaptandı. Babam da Rize'den 13 yaşında İstanbul'a hicret etmişti..."

Tayyip'in bu sözleri insanların nasıl enayi yerine koyulduğunun bir ibret vesikasıydı. Hadi babasının kaptanlık masalını bir yana bırakalım. Fakat şu cümle ve o cümle içindeki, **"Babam da"** sözleri oldukça ilginçti. Önce cümleye bakalım:

"...Babam da Rize'den 13 yaşında İstanbul'a hicret etmişti..."

Ve şimdi soralım. Tarihte, daha açık deyişle Tayyip'in ima ettiği bir biçimde İslam tarihinde **"Hicret"** eden kimdi?

"Tabii ki sadece Hz. Peygamber!.."

Tayyip, tam bir şark kurnazı edasıyla bunu açıkça söylemiyor, ya ne yapıyor?

Okuyanlar **"Hicret"** kelimesinden ve **"Babam da"** deyişinden anlasın diye kendince yol açıyordu.

Tabi bir de yoksulluğu nedeniyle köyünden büyük şehre aynı Tayyip'in babası gibi 13 yaşında göç eden bir başka kişi daha vardı ki ileride değineceğim. O şahıs da **Hitler'**in babasıydı...

Başka ne diyor Tayyip?

"O zamanlar babam, Deniz Yollarında kaptandı."

Neymiş?

Babası **Kaptan**'mış!..

CIA İstasyon şefinin arkadaşı Ruşen'in Tayyip'i parlatma amacıyla yazdığı kitapta yer alan ve Tayyip'in babasının Beyoğlu gecelerinin övüldüğü paragrafın bir altındaki bölümde şu bilgiler yer alıyordu:

"Denizcilerin gözleri dalgaların ritminde kaybolur. Gemiye ayakbastılar mı değişen bir karakteri vardır denizcilerin. Her gemi bir devlettir. Kaptan ise Devlet Başkan'ı, geminin kendisine has kuralları, disiplini vardır. Disiplinsizliğe geçit yoktur. Karada ne olursa olsun insan gemide değişiverir, bambaşka biri olur. Yanlış yapanlara suçun niteliğine göre özel cezalar verilir. **Otorite çiğnendi mi geminin değişik yerlerinden ayaklarından, koltuk altlarından sallandırılıverirler."**

Bu satırların yazarının babası da şehir hatlarında Kaptan'dı. Şehir hatlarında o yıllarda kaptanlık yapan insanları tanımama rağmen, nedense bu kişiler arasında Tayyip'in babasına hiç rastlamadım. Üstelik günlerimin çoğunu gemilerde geçirmeme rağmen, yine hemen hemen bütün gemilerin çalışma şartlarını gördüğüm halde daha ayaklarından, koltuk altlarından asılan bir kimseye ne rastladım, ne de böyle bir şey duydum.

O halde nereden çıktı bu Kaptanlık hikâyesi:

Anlatayım:

Tayyip'in Kasımpaşa'da oturduğu ev; Kaptanoğlu Mahallesi'ndeydi. Mahallenin adı **Kaptanoğlu**'ydu ya, garip o nedenle babasını **Kaptan** kendisini de **Kaptan**'ın oğlu zannediyordu.

Gerçekte ise;

Babası, Hasköy ile Fener arasında sandalcılık yapan ve geçimini bu şekilde sağlayan biriydi. Tayyip'in babası Ahmet'in ideali Sütlüce ile Eyüp arasında yolcu taşımaktı. Zira o hat yolcu bakımından en verimli hatlardandı. Ahmet Efendi'nin ya da nam-ı diğer **Reis Kaptan**'ın sandalı dört yolcu alabiliyordu. Ahmet, yolcuları taşımak için akşama kadar kürek çekiyordu.

O halde Tayyip, neden babasının **Kaptan** olduğunu söylüyordu?

Basit.

Tayyip ileri derecede **şizofren**'di. Her şizofren gibi kurduğu hayallerle yaşıyordu.

Tayyip'e gerek çocukluğunda, gerekse gençliğinde **"Tayyip"** de demezlerdi. **"Reco"**ydu, lakabı...

Ya da tamı tamamına;

"Paytak Reco."

Dünün Paytak Reco'su, bugünün Tayyip'i, Roman açılımı sırasında yetiştiği bir diğer yeri de şu sözlerle faş ediyordu:

"Hacıhüsrev'de büyüdüm."

Hacıhüsrev deyince; **hırsızlık, kapkaç, tırnakçılık, muslukçuluk**'un yanında **"hap, esrar, taş, kubar, eroin, kokain, sipsi ve her türlü uyuşturucu kullanan ve satanların yatağı"** akla geliyordu.

Tayyip'in çocukluğu, **Hacıhüsrev** ile **Kaptanoğlu** mahalleleri arasında geçmiş, **Çinçin Deresi** adeta yuvası haline gelmiş, arkadaşları hep buralardan yetişen insanlar olmuştu.

Paytak Reco futboldaki yetersizliğini öfke nöbetleri ile örtmeye çalışırdı. Bakın Reco'nun o günlerden bir arkadaşı, Sabah Gazetesi'nden **Savaş Ay**'a neler anlatıyordu:

"Hele ki gol kaçırsın, ya da yanlış yaptı diye takımı kendi yüzünden bir gol yesin eyvaaaaah. Sertleşir, lanetleşir, biçer, çelmeler bağırır, ürkütürdü her bir oyuncuyu... Benden duymuş olma hakemler bile tırsardı Reco'dan ha ha haa haaa..."

Reco'nun arkadaşı, **"hakemler de tırsardı"** dedikten sonra gülmeye başlıyor, nedense bir süre sonra gülmesinin altında yatan neden de ortaya çıkıyordu. Tayyip'in bu agresif hareketleri sonucu bunalan insanlar ona bir araba sopa atıyorlar, o da korkuyla bir köşeye sinip çöküyordu.

Cümle Amerikan İslamcılarında bir etiket gibi duran gerçek dışı yaşam öyküsü, Tayyip'in hikâyesinde de kendini gösteriyordu. Bu nedenle siyasal dincilerin hayat öykülerindeki çelişkileri ve gerçek dışı anlatımları bulmak için öyle çok çaba göstermeniz de gerekmiyordu. Siyasal İslamcılar; kaderleri, alın yazıları gibi bir önceki açıklamalarını bir sonraki anlatımları ile tekzip ederek, mumlarını bırakın yatsıya kadar ikindiye kadar bile yakamıyorlar ve böylece kendi kendilerinin Brütüs'ü oluyorlardı.

O halde,

Siyasal İslamcıları kendi kendilerinin Brütüs'ü olma durumuyla baş başa bırakıp dönelim Tayyip'i cilalama kitabına... Bakın Ruşen, Tayyip hakkında nasıl ağıt düzüyordu:

"Recep Tayyip Erdoğan için fakirlik, geçim sıkıntısı, alın yazısı gibiydi. Onunla yaşayacak onunla büyüyecekti. Ekmeğini taştan çıkaracaktı. **Reis Kaptan** hayatın zorluklarını, fakirlik yıllarını teker teker anlatıyor, çocuklarının bundan ders çıkarmalarını istiyordu. Reis Kaptan'ın bu sözlerden sonra gözleri dolardı. Gözlerinden yaş döküldüğünü gören çocukları da ağlardı. Recep Tayyip'in gözleri dolar, zihnini hırs kaplardı. Reis Kaptan güldüğünde ise herkes gülerdi. Çocuklarına verdiği en önemli öğüt ise şuydu;

"Okuyup adam olun."

Tayyip de **"He okuyacağum buba, okuyacağum boyyük edam olacağum"** diyordu.

Tayyip, hayat hikâyesini anlatan kitaba verdiği bilgilerde; yaşamının önemli bir bölümünün İstanbul'un en eski yerleşim yerlerinden olan Kasımpaşa'da geçtiğini ve 5 çocuklu ailenin yoksulluğu içinde büyüdüğünü anlatıyordu. Ancak Roman açılımında ise büyüdüğü yerlere Hacıhüsrev'i de ekliyordu. Tayyip, kâğıtlı şeker sata-

rak hem okul masrafını çıkardığını hem de annesine bile harçlık verdiğini söylüyordu.

Derken ilkokul bitiverdi. İstanbul İmam Hatip Lisesi'ne yazıldı. Bu okulun harçlığı kâğıt şekeri satmakla karşılanamazdı. İmam Hatip için başka bir senaryo gerekliydi. Çok geçmeden Tayyip'e uygun senaryo yazıldı.

Yatılı okuyor, sandalcılık yapan babası haftada 2,5 TL harçlık veriyormuş ona. Ne yapsın garip? Sandala en fazla dört yolcu alabiliyor, hatta seferlerin birini mecburen boş gerçekleştiriyordu. Tayyip'in okuduğu o günlerde yolcu başına anca 25 kuruş alabiliyordu. Tayyip de babasından aldığı parayı yetiremeyince hafta sonlarında top sahalarına gider, nane, limon, okaliptus ve su satarmış. Daha o günlerde başlamış satmaya... Ne bulursa satıyordu. Tayyip, kendi anlatımlarına göre, yol parası vermemek için de Kasımpaşa'dan Eminönü'ne kadar yürüyerek gidermiş.

Bazı günler simit alırmış fırından. Hem de bayat simit alırmış. Annesi onları buhara yatırırmış. O zamanlar da simit on kuruşmuş. Tayyip simitlerin tanesini 2,5 kuruşa alır, 5 kuruşa satarmış.

Tayyip, bayat simitleri insanlara taze diye yuttururken kendisine de **"kıstırma"** yediriliyordu, hem de en yakın arkadaşları tarafından. **Kadir Topbaş** o günlerde Tayyip ile aynı okuldaydı. Tayyip'ten birkaç sınıf yukarıdaydı ve okul kantinini işletiyordu. Bu arada; **"Kıstırma nedir?"** diye soracaksınız tabii haklı olarak. O halde; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı Kadir Topbaş'tan **"Kıstırma"**yı dinleyelim:

"Simit, poça, açma işini gayet güzel idare ediyorduk. Serde tatlıcı bir aileden gelmek var ya, bir gün aklıma düştü. Yeni bir şey üreteyim, hem ucuz olsun, hem sevilsin. Herkes bayıldı. Tuttum iki büsküvinin arasına lokum koyup avucumla bastırdım. Adını da **"kıstırma"** koydum. Hani şimdi araya çikolata koyup satıyorlar ya, işte onların ilk çıkışı bu kıstırmadır aslında...

20 kuruştan satmaya başladık kantinde herkes bayıldı. En çok sevenlerin, harçlığını neredeyse buna yatıranların başında da Sayın Başbakanımız Tayyip Bey geliyordu."

Tayyip'i kıstıran kıstıranaydı. Okul yıllarında Kadir Topbaş'tan sonra son günlerde Ermeni cemaati lideri **Bedros Şirinoğlu** da sıraya giriyordu. Önce bir olayı hatırlatalım. Hani Tayyip bir diktatör edasıyla **"Ülkede kaçak çalışan 100 bin Ermeniyi kapıya koyarım"** demişti ya, o sayının da kıstırma olduğu ortaya çıkıyordu, ya da sonrakinin... Hangisi doğru derseniz, bilemem ki! Zira ortada bunun doğrusunu açıklayacabilecek bir devlet yok.

Tayyip, son günlerin kıstırılma olayını devlet millet kesesinden yallanan yandaş medyaya bakın nasıl izah ediyordu:

"Ermeni Cemaati Lideri **Bedros Şirinoğlu**'nu 4 ay önce Dolmabahçe'de kabul ettim. **Ne kadar kaçak Ermeni var** diye sordum. **O zaman 100 bin demişlerdi**. Ben de o rakamı telafuz ettim. **Dün gelip yanlış rakam için özür dilediler. Gerçek sayının 25 bin olduğunu ifade ettiler**..."

Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olduğu iddiasındaki Tayyip bu son açıklamanın doğru olduğuna nasıl kanaat getiriyordu? Bu sorunun cevabı yok! Ya bir başka olayda 25 bin de değil bu rakam da yanlış derlerse ne yapacaktı? Bakanları ne için var. Emniyet'i ne için var? Sadece Atatürkçülere Ergenekoncu damgası vurmak mı tek yapabildikleri...

Tayyip'i parlatma kitabının 18. sayfasında;

"Recep Tayyip, çocukluğunun ve gençliğinin geçtiği bu Kasımpaşa'dan güç alıyor ve bağlarını koparmıyor. Bakkal Nurettin Yurdakul, cezaevinden Erdoğan'ın attığı bayram kartıyla gurur duyuyor" deniyordu.

2010 yılına geldiğimizde ise Tayyip, bakkal dükkânlarının kapatılacağını ve yerlerine çok uluslu marketlerin yer alacağını, büyük bir alışveriş merkezinin açılışında şu şekilde duyuruyordu:

"Bakkal dükkânı olayı bitti. Ne yapacaklar? Belki marketler, belki süpermarketler halinde bunu aşmanın gayreti içinde olacaklar."

Devr-i iktidarında bakkallar dahil küçük esnafa, köylüye, çiftçiye, işçiye ve memura kan kusturan Tayyip ve ekibi, başta yeşil ser-

maye olmak üzere adeta kaymak tabakanın bereket tanrıçası oluyordu.

AKP ve Tayyip iktidarında elde avuçta ne varsa babalar gibi satıldı. Telekom, Erdemir, İsdemir, Divriği Demir Madeni, Hekimhan Demir Madeni, İskenderun İsdemir Limanı, Ereğli Erdemir Limanı, Çelbor, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Tüpraş, Amasya, Kütahya ve Adapazarı Şeker Fabrikaları, Esgaz, Bursagaz, Eti Elektro Metalurji AŞ., Eti Bakır ve Krom Tesisleri, Çayeli Bakır İşletmeleri, TDÇİ'ye ve KBİ'ye ait tüm işletmeler, İskenderun, İzmir, Mersin, Çeşme, Kuşadası, Trabzon ve Dikili başta olmak üzere limanlar, Ankara ve Samsun Feribotu ile TDİ'ye ait gemilerin birçoğu, Sümer Holding'e ait fabrikalar ile çeşitli illerde 21 arsa, 115 taşınmaz, 5 bina ve 16 dükkân...

Ditaş, Taksan, Gerkonsan, Tümosan İşletmesi, T.Z.D A.Ş. Sakarya Traktör İşletmesi...

SEKA İşletmeleri ve SEKA'ya ait çeşitli illerdeki 3 arsa, 7 taşınmaz... Ankara Alım Satım Müdürlüğü Binası.

Havelsan A.Ş... Aspilsan, Nevruz A.Ş., Usaş ve Usaş'ın 11 lojmanı...

Gemlik, Samsun, Kütahya Gübre Fabrikası ve tüm varlıkları... Şanlıurfa ve Tekirdağ'daki arazileri... PETKİM ve arazileri... Et Balık Kurumu A.Ş Kombinaları ve 11 mağaza, 23 büro, 12 lojman, 4 arsa, 4 daire, 1 bina, 131 taşınmaz, Samsun ve Mersin Soğuk Hava Depoları...

SÜTAŞ İşletmesi ve değişik yerlerdeki 6 adet arsa, 5 bina, 13 daire, 51 taşınmaz, 1 dükkân... Manisa'da tarla, Adana ve Gebze'de 3 taşınmaz. Kahramanmaraş'ta 1 arsa. Konya'da 1 arsa, 1 bina. Erzurum'da 1 daire. Muhtelif illerde arsa... Konya'da 1 dükkân. Kırıkkale ve Manisa'da 2 taşınmaz.

Ortadoğu Teknopark A.Ş, KTHY, EBÜT A.Ş ve 6 taşınmazı. Deniz Nakliyatı T.A.Ş., Başak Sigorta AŞ, Başak Emeklilik AŞ., EBÜT A.Ş ve 6 adet taşınmaz.

TEDAŞ... Tedaş'ın Usaş hisseleri dahil 144 adet taşınmazı...

Ataköy Marina ve Yat İşletmecilik A.Ş., Ataköy Otelcilik A.Ş., Kuşadası Tatil Köyü...

Hilton, Çelikpalas, Büyük Ankara, Büyük Efes, Büyük Tarabya Otelleri... Kızılay ve Emek İşhanları...

Araç muayene istasyonları...

Kuzgun, Mercan, İkizdere, Çıldır, Beykoz, Ataköy Hidroelektrik Santralleri... Denizli Jeotermal Santrali...

Yüzbinlerce metre kare arazi...

İlk özelleştirmenin başladığı 1986'dan sonra en fazla özelleştirme yapan bu iktidar döneminde, özelleştirmeden 30 milyar dolardan fazla gelir elde edildiği açıklandı. Peki.

Bu denli satışın ardından gelen paralarla borçlar mı ödendi?
Hayır!
Fabrika, işyeri mi açıldı?
Ne gezer!
İşçiye memura mı verildi?
İşçi aç, memur perişan!
Köylü?
Suni teneffüsle idare ediyor.
Emekli?
Sürünüyor.

Ama elin emeklileri emekli olduklarında hayatlarının ikinci baharlarını yaşıyorlar. Amerikalı bir emekli ayda 2.345 Euro, Avustralyalı 3.060 Euro alırken, Avusturya'lı 3.050, İngiliz 2.875, Japon 3.300, Fransız 2.580, İrlandalı 2.500 Kanada'lı 2.400, Alman ise 3.500 Euro emekli maaşı ile gününü gün ediyor. Dandik Yunan'ın emeklileri bile ayda 2500 Euro'yu cebe indirirken, ülkemizde bu oran ortalama 300 Euro'yu zor buluyordu.

Türk Milleti günlük kullanımında pek çok mal ve hizmet için Avrupa ve dünya standartlarının fersah fersah üzerinde vergi ödüyordu. Örneğin 7 TL'ye satılan sigaraların 5.47 lirası, 5 TL'ye satılanların 4 lirası, 4,5 TL'ye raflarda yerini alanların da 3.52 TL'si vergiydi.

3,65 TL ödediği benzinin 2.44 lirası vergi iken, 3 liralık cep telefonu faturasının en az 1 lirasını vergiler oluşturuyordu. Diğer eklemelerle bu miktar 2,5 TL'ye çıkıyordu.

2000 CC'lik bir otomobilin normal fiyatının iki katı oranında ÖTV, KDV yine ÖTV ve KDV'li fiyatın ÖTV ve KDV'si, Motorlu Taşıt Vergisi, Plaka adı altında alınan vergilerle adeta bir soygun düzeni oluyordu.

Ev telefonunuzla 1 TL'lik konuşmanıza karşılık vergiler ve aylık ve diğer ücretler olmak üzere 17.10 TL ödüyorsunuz.

Ekmek, su, kefen bezi, un, ilaç, hastane masrafları, kitap yüksek vergi ödediğimiz kalemler arasında yer alıyordu.

Ama paranız çoksa, Tayyip'in oğlunun içinde olduğu pırlanta, zümrüt, yakut gibi kıymetli taşlar sektöründe alış veriş yaparsanız ödeyeceğiniz vergi oranı sıfır, yani bu tür alım satımlarda bir kuruş bile vergi ödemiyorsunuz.

Peki, satılan devlet kaynaklarından alınanlar ve bu kadar korkunç vergilerden gelen paralar **"borca yatırılmıştır"** şeklinde düşünürseniz yine yanılırsınız. Zira AKP Hükümeti ve Tayyip iktidarları döneminde, iç ve dış borçlanmada Cumhuriyet tarihinin rekorları kırılıyordu.

Tüm Cumhuriyet Hükümetleri 2002 yani AKP ve Tayyip iktidarına kadar, iç borcu 149 milyar TL'ye ve dış borcu ise 211 milyara kadar yükseltebiliyorlardı

Tayyip ise tek başına 79 yılda yapılan borçlanmalardan kat be kat fazlasını yaparak, bu miktarı iç borç olarak 330 milyar TL'ye, dış borcu da 405 milyara çıkarıyordu. Daha başka deyişle 2002 yılında 221 milyar dolar olan toplam borcumuz 2009 yılında 497 milyar dolara çıkıyor, 2010 yılının ilk yarısında ise 500 milyar doları geride bırakıyordu. Hem de tek bir çivi bile çakmadan.

Tayyip döneminde ülke açlık ve sefalet ile boğuşurken, yeşil sermaye ve yandaşlar kaymak tabakayı oluşturuyor, milyar dolarlarına milyar dolar katarak ülkenin en zenginleri arasına giriyorlardı.

Forbes Dergisi 2010 yılının Şubat ayının sonunda çıkan sayısında, ülkemizde faaliyet gösteren en zengin 100 kişinin ismini yayın-

lıyordu. Listede ilk sıralarda yer bulanlar; zenginliğine zenginlik, milyar dolarlarına milyar dolar katan, AKP'ye yakın aynı isimler oluyordu. Ancak vergi konusunda ise, bu kesim ilk onda bile yer alamıyordu.

90'lı yılların sonunda 1 milyara bile alıcı bulamayan Ülker Amerikalı bir firmaya satılmak isteniyordu. Ülker şirketi AKP iktidarının ardından bugün geldiğimiz noktada karını ve servetini en çok artıran şirketlerden olurken, **Murat Ülker** 2 milyar 100 milyon dolarlık servetiyle milyarderler liginde 5. sıraya yükseliyordu. Murat Ülker'in 2009 yılı serveti ise 1 milyar 100 milyon dolardı.

Yine Ülker ailesinin kızlarından **Ahsen Özokur** ise, 2009'da 650 milyon olan servetini 2010'da 1 milyar 100 milyon dolara çıkarıyordu.

Tayyip'in kızının kına gecesinin düzenlendiği yalının sahibi **M. Latif Topbaş** da, 2010 yılında ilk kez ilk 100'e 25. sıradan giriyor, 2009'daki 500 milyon dolarlık zenginliğini 1 milyar dolara yükseltiyordu.

Tayyip'in Sabah Gazetesi'ni devletin imkânları ile hediye ettiği damadının patronu **Ahmet Çalık,** 1 milyar dolarlık serveti ile 21. sıraya yükseliyordu.

Tayyip'e yakın isimlerden **İshak Alaton** da dolarlarına dolar katan işadamları grubuna 400 milyon ile dâhil oluyordu.

Yine AKP'li Torunlar Gıda'dan **Aziz Torun** 400 milyon dolar, **Mehmet Torun** da 400 milyon dolarlık kazanımları ile sıralamada yer buluyordu.

Topbaş ailesinden **Ahmet Afif Topbaş** 350 milyon dolar ile 100 kişilik dolar zenginleri arasına giriyordu.

Tayyip döneminde milyarlarına milyar katan yandaş işadamları, iş vergi ödemeye geldi mi ortalıkta görülmüyorlardı. 2009 yılının en çok vergi veren ilk onuna baktığımızda, Tayyip dönemi milyarderlerinden hiçbirini göremiyorduk. İşte en çok vergi ödeyen işadamlarının dahil olduğu ilk ona giremeyen, vergi vermede yaya kalan yandaş işadamları şunlardı;

"Ahmet Çalık, Murat Ülker ve diğer Ülker fertleri, Fettah Tamince, Akın İpek, Remzi Gür, Cihan Kamer, Ethem Sancak, Vahit Kiler, M. Latif Topbaş ve Topbaş ailesi, Unakıtan ailesi, Ahmet Albayrak.

2010 yılında mal varlığını açıklayan Tayyip ise 3 milyon nakit parasının bulunduğunu ilan ediyordu. Bir sene öncesine göre onun da serveti 500 bin lira artmıştı. Almanya Başbakanı'na **"geçim sıkıntısı çekiyorum"** derken, yılbaşı, bayram, bazı hafta sonlarını geceliği on beş bin dolarlık tatil yörelerinde geçiren ve hatta hızını alamayıp tatil köyleri kapatan Tayyip, tüm maaşlarını yemeyip içmeyip biriktirse gene de o arttırımı sağlayamazdı.

İktidara yakın isimler milyon dolarlarını milyar dolarlara yükseltirken, gariban vatandaşlar bırakın çaylarının yanına simiti katık yapmayı, birçok yerde bir bardak çay bile bulamaz hale geliyorlardı.

Zenginin malı züğürdün çenesini yorarmış, bakın Tayyip'in hayat hikâyesini anlatan kitapta, bakkallar hakkında neler anlatılıyordu.

Kitabın 18 sayfasında; yukarıda belirtiğim gibi **"Bakkal Nurettin Yurdakul"** denirken, aynı sayfanın bir satır üstünde **"Nurettin Yurdakul'un hırdavatçı dükkânından horoz şekerleri satın alırmış"** şeklindeki bir anlatımla Tayyip'in çocukluk günlerine vurgu yapılıyordu.

CIA İstasyon Şefi'nin arkadaşı **Ruşen Çakır** ve **Fehmi Çalmuk**'un beraberce Tayyip'i destanlaştırmak amacı ile kaleme aldığı her yanından bağıran kitapta; önce **Nurettin Yurdakul**'un bakkal dükkânından bahsediliyor, ardından bakkal dükkânı oluyordu **Hırdavatçı.** Bu da yetmiyor, ardından Tayyip'in bu dükkândan **"horoz şekerleri"** aldığı anlatılıyordu.

Kitapta; Tayyip efsaneleştirilmek isteniyor ancak onun yerine gerçek dışı anlatımlar destanlaşıyordu. Kitap ve dolayısıyla Tayyip'in hayatı adeta bir çelişkiler galerisine dönüşüyordu.

Bu yanlışların neresinden başlayalım: Hadi CIA Şefi Fuller, Bakkal ile Hırdavatçı arasındaki farkı bilmiyordu. Genelde musluk, çivi, tel, keser, kerpeten gibi malzemelerin satıldığı hırdavatçıda

horoz şekerlerinin satılamayacağını Ruşen de bilmiyor, arkadaşı Çalmuk ise hiç bilmiyor, kitap için hayatını anlatan fakir çocuğu Tayyip de mi bilmiyordu?

Hiç hırdavatçıda horoz şekeri olur mu?

8 satırlık yazıda bir önceki satır bir sonraki satırı yalanlıyor, kelimenin tam anlamıyla Brütüslük rekoru kırılıyordu. Böylece Brütüs, Brütüs olalı Tayyip'ten ve yoldaşlarından gördüğü zulmü kimseden görmüyor, yattığı yerde ters dönüyordu.

Namaz kıldırma masalı

Tayyip, **"Elhamdülillah şeriatçı"** ya, bu nedenle namaz kıldırmasını herkesten iyi bilmesi gerekiyordu. Kitabın yazarları ve Tayyip de böyle düşünüp bazı mizansenler hazırlamışlar, ancak ellerine yüzlerine bulaştırmışlardı.

Kitabın 18. sayfasında Tayyip'in namaz kıldırma senaryosu şöyle yer alıyordu:

"İlkokul 5. sınıfta iken din kültürü derslerine giren okul müdürü İhsan Aksoy, bir gün sınıfta bir soru sordu. Böylelikle belki Recep Tayyip Erdoğan'ın hayatının seyri de değişmiş oldu. Aksoy ders anlatırken ezan okunuyordu. Sınıfa döndü ve **"Kim namaz kılacak?"** diye çağrıda bulundu. Kimseden ses seda çıkmadı. Recep Tayyip sağına soluna baktı ve elini kaldırdı. **"Hocam ben kılarım!"** Bunun üzerine Aksoy, **"Gel bakalım Recep Tayyip"** diye onu yanına çağırdı. **"Seninle bir namaz kılalım"** diyerek yere gazete kâğıdı serdi. Ama okul müdürü, biraz sonra Recep Tayyip'in vereceği tepkiden habersizdi: **"Hocam bu gazetenin üzerinde boy boy resim var. Bunda namaz olmaz."**

Ve kenara çekildi. Bu medeni cesaret Aksoy'un hoşuna gitmişti. Masanın üzerindeki örtüyü alarak yere serdi. Böylece Recep Tayyip, bütün sınıfa sabah namazının nasıl kılındığını gösterdi. Müdür Bey, **"Aferin Recep Tayyip"** diyerek ona teşekkür etti. Bunun sonucunda Recep Tayyip'in yeni ismi **"Hoca"** oldu. Yani Necmeddin

Erbakan'ın siyasette aldığı **"Hoca"** ünvanını Erdoğan daha ilkokul beşinci sınıfta almıştı..."

Cinliğe bakın böylece Tayyip, yıllarca sadakatle bağlı olduğunu iddia ettiği, gördüğü her yerde huşu içinde elini öpüp, emrine amade olduğunu söylediği Erbakan'dan daha önce **"Hoca"** olduğunu anlatarak, bir nevi ezilmişliğinin intikamını alıyordu.

Bakın Tayyip'in bu açıklamalarının da gerçek dışı olduğu, farkında olunmadan alt satırlarda nasıl veriliyordu:

"Recep Tayyip sınıfta namazın nasıl kılınacağını gösterdiği için Din dersinden **"5 Puan"** almıştı, ama ilkokul diplomasında bu dersin notu **sadece "iyi"** idi.

Şimdi,

Kitaba göre; Tayyip sınıfta hiç kimsenin yapamadığını yapıyor ve namaz kıldırıyor, böylece adı da Hoca'ya çıkıyordu. Buraya kadar yedik. Hoş yemeyip ne yapacağız? İyi de bundan sonrası sakat!..

Çünkü,

Çakır ve **Çalmuk**, Tayyip'in din dersinden aldığı 5 puanın karşılığının "**sadece iyi"** olduğunu vurguluyorlardı.

Oysa

5'lik sistemde 5 puanın karşılığı **"Pekiyi"**, onluk sistemde ise sadece düşük seviyede **"Orta"** idi. Eğer gerçekten Tayyip, sınıfta kimsenin yapamadığını yapıp namaz kılmayı gösterseydi ve Müdür tarafından takdir edilseydi, aldığı not sadece **"5"** olmaz herhalde **"10"** yani **"Pekiyi"** olurdu.

Not'un beşlik sistemde karşılığının ise **"sadece iyi"** değil **"Pekiyi"** olması gerekirdi.

Eeee, ne diyelim bu kadar olur Hacıhüsrevli'nin hocalığı...

Bataklık çiçeği

Tayyip'i övme kitabında, Tayyip'in kendini övüp övüp yere göğe sığdıramadığı satırların altına, Alman Süddeutsche Zeitung Ga-

zetesi muhabirlerinden **Wolfgang Koydl**'un 3 Aralık 1999 tarihinde yayımlanan **"Kasımpaşa"** konulu yazısı da ekleniyordu. **Koydl,** Tayyip hakkında ilginç bir tanımlamada bulunuyordu:

"Bataklık çiçeği."

Koydl'un Tayyip'e methiye düzen sözleri kitapta şöyle devam ediyordu:

"Hepsinin gururlanmak için bir sebebi var. Çünkü Allah biliyor ya, Kasımpaşa'da büyüyüp de öyle büyük adam olana pek rastlanmıyor..."

Alman gazeteci **Koydl,** aldığı misyon gereği yalanına Allah'ı da karıştırmaktan çekinmiyordu. Bir an için Koydl'un dediklerini yutmaya kalksak yine aynı kitabın 11. sayfasında yer alan **"Kasımpaşa dedikleri"** başlıklı yazıyı ne yapacağız. Hadi o yazıyı okuyalım:

"Tüm bu semtlerin merkezi durumunda olan Kasımpaşa'ya gelince işin renginin tamamen değiştiğini görürüz. Burada geçmişten günümüze, Türk ve Dünya kültürüne önemli katkılarda bulunan insanlar yetişmiştir. Örneğin; **Evliya Çelebi** tam bir Kasımpaşalıdır. Çelebi, yorgunluğunu Kasımpaşa sınırları içindeki Loğusa Hatun Türbesi'nde gidermektedir.

Doğu'ya ilk matbaayı getiren **İbrahim Müteferrika** da Kasımpaşalı'dır.

Dünyanın en çok okunan mizahçıları arasında bulunan **Aziz Nesin** de mütevazi bir Kasımpaşa evinde doğmuştur.

Heykel sanatçısı **Zühtü Müridoğlu** Kasımpaşa sokaklarında büyümüştür.

Dünya ve olimpiyat şampiyonu güreşçi **Gazanfer Bilge** ile 1948 Londra Olimpiyatları'nda takım halinde şampiyon olan tüm güreşçiler Kasımpaşa Spor Kulübü'nden çıkmıştır.

Ok Branşında Dünya ve Olimpiyat Şampiyonu **Yücel Cavkaytar** da bu semtin çocuğudur. Bu semtin bir çocuğu daha vardır. Ve kendisi hikâyemizin kahramanı olacaktır: **Recep Tayyip Erdoğan...**"

11. sayfada bu şekilde yazdıklarını unutmalarından olacak, Çakır ve Çalmuk **"Tayyip'i öveceğiz"** diye sadece 2 sayfa sonra 13. sayfada Alman Gazetecinin vıcık vıcık yağcılık kokan;

"...Çünkü Allah biliyor ya, Kasımpaşa'da büyüyüp de öyle büyük adam olana pek rastlanmıyor..."şeklindeki sözlerine yer veriyor, en ufak bir itirazda da bulunmuyorlardı.

Ne kitabın yazarları ne de Tayyip, ne hikmetse bir sayfa önce yazdıklarını bir sayfa sonra hatırlamıyor, hatırlamadıkları gibi hatırlatmıyorlardı. Kimbilir Tayyip o bölümleri kapatmıştır. Ya da Kasımpaşa'da yetişen Tayyip'in dışındakileri; İbrahim Müteferrika'yı, Evliya Çelebi'yi, Aziz Nesin'i, Zühtü Müridoğlu'nu, Gazanfer Bilge'yi, Londra Olimpiyatlarında takım halinde şampiyon olan Kasımpaşalı tüm güreşçileri, Yücel Cavkaytar'ı adam saymıyorlardır.

Böylece; Ruşen Çakır'ın, Tayyip'i övme kitabı tarihteki yerini çelişkiler yumağı olarak alıyordu. Ruşen Çakır, kitabında Tayyip'in doğup büyüdüğü Kasımpaşa hakkında da şu bilgileri veriyordu:

"Kasımpaşa'nın bazı bölgelerinde suça meyilli, suçun içinde olan insan sayısı fazladır. En eski İstanbul varoşları buradadır. Varoşlarda, yankesiciler, eroinmanlar, gece âleminin eğlendiricileri vardır. Romanlar, Ermeniler, Rumlar, Museviler, Türkler hep bir arada yaşar..."

Gerçekten Kasımpaşa'da ne ararsanız vardı. Ancak, Kasımpaşa'da **"Türk"** bulmak, suça karışmayan birine rastlamak çölde **"Vaha"** bulmakla eşdeğerdeydi.

Kur'an bülbülü

Çakır ve Çalmuk, kaleme aldıkları **"Recep Tayyip Erdoğan Bir Dönüşümün Öyküsü"** adlı kitapta "Tayyip'i öveceğiz" diye yarışmaktan gerçeklere gözlerini kapatıyorlar, oldukça komik durumlara düşüyorlar ve Tayyip'i mitolojik bir efsanenin kahramanı gibi göstermek istiyorlardı. Ancak, abartıları sonucu öyle hatalar yapıyorlardı ki, bırakın Tayyip'in bir efsane kahramanı olmasını,

farkında olmadan alelade insandan bile geri bir düzeyde olduğunu kanıtlıyorlardı.

Kitaplarının 20. sayfasında bakın neler anlatıyorlardı:

"O yıllarda İmam Hatip Lisesi'nde okuyan öğrencileri şu sözle severlerdi: **"Kur'an Bülbülleri."**

Erdoğan da okuldaki Kur'an-ı Kerim dersinde çok başarılıydı. **Hem okuma, hem ezber, hem tecvit ve tilaveti çok iyiydi.** Öğrenci toplantılarında onun Kur'an okumasını teşvik ederler ve sessizce dinlerlerdi.

Erdoğan'ın bulunduğu toplulukta dini yönden yetişmiş bir hoca, âlim yoksa namazı hep o kıldırırdı. Ama boynu bükük okuyordu. Okul sıralarında fakirlik kâbus gibi üzerine çökmüştü. O varlıklı bir ailenin çocuğu değildi. Çok fakir değillerdi ama kıt kanaat geçiniyorlardı..."

Ne diyor, **Çakır** ve **Çalmuk**?

"Hem okuma hem ezber, hem tecvit ve tilaveti çok iyiydi."

Neyi iyiymiş?

Okuması!

Başka.

Sıralamaya göre ezberi!

Başka başka?

Tecvit ve tilaveti!

Tecvit ve tilavet ne?

Açıklayayım:

Tecvit; Kur'an-ı Kerim'i usulüne bağlı kalarak okuma ilmi...

Tilavet; Kur'an-ı güzel sesle ve usulüne göre okuma...

Okuma; O da bunların aynısı...

Tayyip'i kendisinde olmayan vasıflarla övecekler ya, okuma'nın yanına aynı anlama gelecek Arapça sözcükleri de sıralayarak sanki başka özellikleri de varmış gibi aktarıyorlardı.

Peki,

Tayyip, dedikleri gibi **Bülbül** ise, bu denli başarılıysa neden Kur'an-ı Kerim'den geçer notun en düşüğü olan **"Beş"**i zor buluyordu.

Hem;

Bu nasıl bülbül ki, öttüğü zaman saksağanlara bile rahmet okutuyordu.

Tayyip ve ekibi, övgü kitabına Tayyip'in Kur'an-ı Kerim derslerinden aldığı notları neden koyamamışlardı?

Hem adamın Kur'an Bülbülü olduğunu söyleyeceksiniz, hem de okuldaki notlarını saklayacaksınız...

Olur mu?

Olur, daha başka Hacıhüsrevli'den nasıl **"Hoca"** yapılır?

Tabiî ki; atmada sınır tanımayarak!..

Boynu bükük Bülbül

Aynı sayfanın aynı paragrafında Tayyip'in namaz kıldırması ile ilgili paragrafın sonuna,

"Ama boynu bükük okuyordu"

Cümlesini getiriyorlardı. Böylece Tayyip'in fakirlikten boynunu büktüğünü aktarıyorlardı. Yani Küçük Emrah'ın boynu büküklerindeki tiplemesi gibiydi Tayyip. Bitmedi, devamı var. Bir cümle sonra; "Okul sıralarında fakirlik kâbus gibi üzerine çökmüştü. O varlıklı bir ailenin çocuğu değildi" diyorlardı. Bu arada yine bir cümle sonra ise bu sefer fazla attık diye düşündüklerinden olacak şu açıklamayı ekliyorlardı:

"Çok fakir değillerdi ama kıt kanaat geçiniyorlardı..."

Ya bi karar verin;

Çok mu fakirdiler?.. Fakirlik kâbus gibi mi üzerlerine çökmüştü? Zavallının boynu ondan mı yamulmuştu?

Yoksa çok fakir değildiler de kıt kanaat mi geçiniyorlardı.

Yani sıradan bir aile miydiler?

Fakirlik kâbus gibi üzerlerine çöken bir ailenin reisi ise, "günlerini nasıl istanbul'un çılgın bölgelerinde Pera'larda geçirir, gece âleminin merkezinde denizciliğin verdiği duygusallıkla nasıl yaşardı" bilinmez.

Albay Tayyip

Tayyip destanı amaçlanarak kaleme alınan kitabın 19. sayfasında, Tayyip'in İmam Hatip'e gitmeden önce görüştüğü Hoca'nın Tayyip'e söylediği sözler şu şekilde yer alıyordu:

"Bu okuldan sadece imam yetişmez. İnançlı gençler yetişir. Burayı bitirdikten sonra doktor da olabilirsin, avukat da..."

Tayyip, sevindirik olmuş bir biçimde okula kayıt olmaya gidiyor, öğrencilerin buraya imtihanla alındığını öğreniyordu. Kitaba göre sınavda ikinci oluyordu. Ancak aynı kitabın bir önceki yani 18. sayfasında ise, okulda pek parlak talebe olmadığı anlatılıyor ve sadece standart yani herkesin **"pekiyi"** aldığı derslerden; Yazı, Beden Eğitimi, Hal ve Gidiş'ten **"pekiyi"** alabildiği vurgulanıyordu.

Kitabın 19. sayfasına göre; **Tayyip, İmam Hatip**'e girdiğinde bazı öğretmenlerinin söylediği karşısında şok olmuş. "Öğretmenler öğrencilerle, **'Buraya ölü yıkamaya mı geldiniz'** diye dalga geçiyorlardı" deniyordu.

Kitapta bu bölüm şöyle devam ediyordu:

"Recep Tayyip, İmam Hatip Lisesi'nin öyle sıradan bir lise olmadığını anlayacaktı. Çünkü sosyal faaliyetler çok fazlaydı. Şiir okumadan futbola, atletizmden münazaralara kadar birçok alanda İmam Hatipler faaldi. Recep Tayyip de bu noktada geri kalmadı. Bir taraftan okulun futbol, atletizm, voleybol takımlarına seçiliyor, diğer taraftan Yeşilay'ın, Milli Türk Talebe Birliği'nin (MTTB) şiir ve bilgi yarışmalarında boy gösteriyordu. Sosyalleşirken siyasallaşıyordu da...

O dönemde esas olarak komünizme karşı mücadele etme iddiasındaki MTTB'de yer almaya, örgütlenmelerde görev almaya başladı. Yavaş yavaş öğrenci lideri olmaya doğru yol alıyordu..."

Kitabın 24. sayfasında ise üniversite imtihanlarında Erzurum Atatürk Üniversitesi'ni kazandığı belirtiliyordu. Zira o günlerde İmam Hatip mezunları sadece Atatürk Üniversitesi'ne gidebiliyormuş.

Hani; Hocasının söylediği, **"Doktorluk ve avukatlık"** demeyin.

Zira onlarla ilgili kitapta bir açıklama yer almıyor.

Ya sosyal faaliyetler? Bakın kitabın 24. sayfasında Tayyip, İmam Hatipler hakkında neler söylüyor:

"Biz İmam Hatip'liler bugünkü yerlerimize gelinceye kadar yaşıtlarımızdan ve İmam Hatipli olmayanlardan daha çok bedel ödedik."

Bu nedenle Erdoğan'la aynı İmam Hatip Lisesi'nden mezun olan Hasan Hüseyin Ceylan, Refah Yol döneminde ortaya çıkartılan bir konferans kasetinde;

"Bakınız Tayyip Erdoğan Yeşilyurt Harp Okulu'na o tarihte girmiş olsaydı, bugün Pilot Albay Tayyip Erdoğan olurdu. Ben Pilot Binbaşı Hasan Hüseyin Ceylan olurdum. Geçen sene körfez harbi vardı. İncirlikten Schwarskop'un telsizine uyan Philps uçakları kalktı. Abdülkadir Geylani'nin üzerine İmam'ı Azamların üzerine... Ben ve benim gibiler Pilot Binbaşılıklarını, Pilot Albaylıklarını aldığı zaman oradan herhangi bir kâfirin uçağı kalkamazdı arkadaşlar" şeklinde konuşuyor ve şu iddialarda bulunuyordu.

"Sıkı mı Amerika Müslümanlara bomba attırsın. Sıkı mı komutanlar Müslümanları ezdirsin."

Tayyip, Albay olamadı ama Başbakan olduktan sonra binbaşı, albay, general, amiral komadı cümlesini cezaevlerine gönderdi.

2003 yılına geldiğimizde Albay olamayan Tayyip, AKP Genel Başkanı oluyor, partisi de Hükümet! Baba Bush'un da yerine oğul Bush geliyor ve Irak'ı Amerikan ve İngiliz istilası sarıyordu.

Pilot Albaylığını aldığı zaman kâfir uçaklarının Irak'a saldırmasına, Abdulkadir Geylani'nin ve İmam-ı Azamların üzerine bomba

yağdırmasına izin verilmeyeceği iddia edilen Tayyip, milyonlarca Müslüman Iraklı'nın ve onların bebelerinin bile katledilmesi pahasına Amerika'nın yanında yerini alıyor ve Meclis'ten Iraklıları ve Telafer'deki Türkmenleri katletmeye yarayacak olan savaş kararı çıkartmak için canını dişine takıyordu.

Coniler ölmesin onların yerine Mehmetçiklerin kanı aksın diye Kuzey Irak'a Türk Ordusu'nun girmesi için 8,5 milyar dolar, hava sahasının kullanılması için de 1 milyar dolara pazarlık yapıyor, Bush abisini kızdırıyordu.

Çaylak

ABD'de yayımlanan **Foreign Policy** Dergisi, Ortadoğu liderlerini spor terimleriyle değerlendirirken, Tayyip için **"Yılın Çaylak Oyuncusu"** ifadesini kullanıyordu.

Aynı dergi, Aralık 2009 tarihli sayısında; **Barack Obama**'yı yılın değerli lideri olarak seçerken, İsrail Başbakanı **Benyamin Netanyahu**'yu da yılın savunmacısı olarak niteliyordu.

Yılın favorileri ise; İran Yeşil Devrimcileri ve Neda Sultan olurken, Tayyip 2009'un Çaylağı ilan ediliyordu.

Her ne kadar yandaş ve hafif tertip yalaka matbuat, Amerikalıların Çaylak tanımlamasını o denli kötü olarak nitelendirmedikleri gibi garip garip tezler üretiyorlardı.

Ne çare ki;

Tayyip'in Amerikalılar nezdindeki konumu **"Çaylak"**lıkla eşdeğerdeydi.

Bu ne biçim karakter

Bugün ABD'lilerle yine ABD'lilerin tanımlamasıyla **"At pazarlığı"** yapan Tayyip, 1991'de yaşanan Körfez Krizi'nde şunları söylüyordu:

"... Körfez savaşı ABD'nin emperyalizmi ve siyonizmi dünyaya hakim kılmak için yaptığı bir savaştır. ABD, Rusya sorununu çözdükten sonra bütün dünyayı kendi emrinde tek bir devlet yapma kararı aldı. Böylece siyonizmin egemenlik planı yürürlüğe konuldu.

ABD'nin bu planı uygulayabilmek için kendi emrine harfiyen uymayan Irak'ı ezmesi ve böylece Ortadoğu'da İsrail karşısında hiçbir güç kalmamasını sağlaması gerekiyordu...

Gayesinden saptırılan bir savaş için Türkiye'nin Birleşmiş Milletler kararına uyduğunu ifade ederek ABD'ye yardımcı olması milleti aldatmaktır.

Bütün bu gerçekler ortada iken Özal'ın milletin büyük çoğunluğunu karşısına alıp Anayasa ve kanunları sürekli çiğneyerek Türkiye'yi savaşa sokmak istemesi vahim bir olaydır.

Türkiye'deki üslerin NATO maksatları dışında kullanılmayacağı, yasaların hükmüdür. Bu üslerin sadece komünist ülkelerden gelecek saldırılara karşı savunma amacıyla kullanılması gerekir. Fakat bugünkü uygulamada bu üsler NATO'ya değil ABD'nin emrine verilmiştir..."

28.02.2003 tarihli Cumhuriyet'te **"Bu ne biçim karakter"** başlığı ile yayımlanan köşe yazısında **İlhan Selçuk**, Tayyip'in bu sözlerini hatırlatarak şöyle diyordu:

"Karakter Frenkçe bir sözcük...

Bireyin kişiliğini oluşturan sürekli niteliklerinin tümünü vurguluyor.

Sözgelimi biri için denir ki: Kabadayı karakterlidir...

Ya da:

Tükürdüğünü yalar...

Tayyip Erdoğan'ın karakterinin nitelikleri üç ayda ortaya çıktı.

Yürüyüşüne, edasına, kalıbına, kıyafetine bakılırsa kabadayı olduğu söyleniyor. Kasımpaşalılığından dem vuruluyordu...

Kof çıktı.

Çıkarı uğruna ve koltuk sevdasına kendi kimliğini bu kadar inkâr eden bir kişilik, karakter sınavında not alamaz…"

27.03.2003 tarihli Hürriyet'te **Emin Çölaşan**, Erdoğan'ın bu sözlerine değinerek şunları söylüyordu:

"Bırakın her şeyi bir yana, bir insan kendi yaşamında böylesine dönek olur mu? Böylesine ilkesiz ve tutarsız olur mu?.."

İlhan Selçuk ise yazısına şöyle devam ediyordu:

"…Kimbilir, belki de bir insan kendi yaşamında böylesine tutarsız ve dönek olabilir…

Ama o insan Türkiye Cumhuriyeti'nde iktidarın başı olursa ne olur?

Çok tehlikeli bir durum var ortada: Ülkemiz bu adamların elinde başı sonu belirsiz bir maceraya sürükleniyor; Amerika'nın güdümünde gayrı meşru bir savaşa itiliyoruz.

Recep Tayyip Erdoğan'ın karakter sınavı bu süreçte özellikle önem kazanıyor…

Ne diyordu:

'Camiler kışlamız
Müminler askerimiz
Kubbeler miğferimiz
Minareler süngümüz'

Meydanlarda halka bu manzumeyi nutuk gibi niteleyen bir kişi, daha sonra Müslümanlara karşı gayrı meşru savaşın en önünde yer alırsa, hazretin karakterine kaç not verilir?..

Konu, Türkiye Cumhuriyeti'ni ilgilendiriyor; Recep Tayyip'in İslamcılığından vaz geçtik; ama bu karakterde bir politikacı ülke için tehlikelidir."

Tayyip Erdoğan, 2003 yılında Amerikalıların katlettiği bebekler dahil binlerce Müslüman sivil için kılını dahi kıpırdatmaz iken, **Wall Street Journal**'a verdiği demeçte Amerikalılara şöyle hitap ediyordu:

"Kahraman çocuklarınızın anavatana en az kayıpla dönmesini umuyor ve dua ediyoruz."

Ve devam ediyordu, Tayyip;

"Tanrı ABD Başkanı'nı İsa Mesih'in yolundan ayırmasın."

Tayyip'in Dışişleri Bakanı ise o günlerde şöyle konuşuyordu:

"Biz katılmazsak daha fazla Amerikan askeri ölür."

Şerefsiz

Cumhuriyet Gazetesi'nden Deniz Som, **"Şerefsiz"** başlığı altında Tayyip'in ABD'li'lerle yaptığı pazarlıkları ve onun tepkisini şöyle işliyordu:

"Sınır ötesi operasyonlar kapsamında ABD'den alınan desteğin, verilen bazı sözler karşılığında olduğu iddia ediliyor" sorusuna RTE'nin yanıtı çok sert olmuş:

"Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı bir şeyler vermek karşılığı işbirliğine girecek kadar şerefsiz değildir."

RTE'ye şerefsiz diyen oldu mu?

Asla.

Hâşâ.

RTE, şerefsizliği nereden çıkardı?

Niye bu kadar kızdı?

RTE, "anlık istihbarat desteğine karşılık ABD'ye bir takım sözler verildi" iddiasını niye alçakça olarak değerlendirdi? Daha düne kadar karşılıklı alışlar ve verişlerle "kazan-kazan" diyen kendisi değil miydi?

Şimdi ne oldu da bu denli sinirlendi?

Elin gâvuru, **The Economist Dergisi**'nde yazmış:

"RTE 5 Kasım'da Oval Ofis'te GWB ile oturup konuştuğunda **"Türkiye tarafından Kürtlerin bölgesel hükümetinin tanınma-**

sı ve PKK için daha geniş kapsamlı ve liberal bir af çıkarılması" yolunda önemli adımlar atıldığını öne sürmüş.

Gâvurun medyası bizim medya gibi akıllı uslu değil ki; aklına geleni yazıyor. Kaldı ki ABD Başkanlığı, bu değerlendirmeyi ciddiye alıp herhangi bir açıklama yapmamış. Üstelik Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı, resmi bir açıklama yaparak elin gâvurunun yorumunu yalanlamış ve "dosya" kapanmışken, şimdi kalkıp da "Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı şerefsiz değildir" falan demek ne demek oluyor, anlamak mümkün değil.

RTE'nin şekeri yükselmiş olmasın?

Ama RTE'nin bu konuda samimi olduğu kesin.

Çünkü RTE, 5 Kasım Oval Ofis görüşmesinin şerefli bir şekilde geçtiğini şahitleriyle kanıtlıyor.

Dışişleri Bakanı Ali Babacan'ı, GWB'yi ve GWB'nin resmi tercümanını tanık gösteriyor.

İşte bu noktada insanın aklına, RTE'nin Washington'a götürdüğü Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Ergin Saygun'u da keşke Oval Ofis'teki toplantıya almış olsaydı fikri geliyor; sonuçta şahitlerin sayısı artardı.

Neyse artık olan olmuş bir kere, zaten yeteri kadar tanığı varken RTE'nin **"Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı şerefsiz değildir"** sözüne inanmayacağız da gâvur dergisinin yazdığına mı inanacağız?"

"At pazarlığı şerefsizlik miydi?" başlığı altında **Yakup Yılmaz**'da tartışmaya katılıyor ve şöyle yazıyordu:

"Başbakan Erdoğan'ın eleştiriler karşısında neden bu kadar sinirlendiğini anlamakta güçlük çekiyorum. Kuzey Irak'ta yürütülen askeri operasyon için ABD ile bazı pazarlıklar yapıldığı iddialarına şöyle yanıt veriyor: **"Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, bir şeyler vermek karşılığında böyle bir işbirliğine girecek kadar şerefsiz değildir."**

Hepimiz biliyoruz ki devletlerarası diplomatik ilişkiler karşılıklı kazanımlar üzerine yükselir. İki devletin aralarındaki meseleleri

çözerken pazarlık etmelerinde, bir kazanım elde etmek için ulusal çıkarlarına aykırılık teşkil etmeyecek bir şeyler vermelerinde, yadırganacak bir durum bu nedenle yoktur. Başbakan'ın hoşuna gidecek şekilde söyleyecek olursak "Almadan vermek Allah'a mahsus."

Türkiye'nin başbakanları da, hükümetleri de kuruluşundan beri böyle pazarlıkların içinde oldu. Önemli olan kazanımlarınızın uzun vadeli çıkarlarınızla uyumlu olmasıdır. Bir de merak ettim:

Irak savaşından hemen önce, ABD askerlerinin Türkiye'den geçebilmeleri ve Türk askerinin Kuzey Irak'ta bir güvenlik kuşağı oluşturmasını öngören teskere öncesi ABD'ye kadar giden Dışişleri Bakanı ve hazineden sorumlu devlet bakanının yaptığı neydi?

O tarihte gazetelere ABD'li yetkililerin ağzından **"at pazarlığı yapıyorlar"** diye yansıyan **"görüşmeler"** bir **"şerefsizlik örneği"** olarak mı hatırlanacak?"

At sineği

Haziran 2005 tarihinde Oval Ofis'te Bush, Condi, Tayyip ve Abdullah otururken, kapı aralığından içeri bir at sineği bırakılır. At sineği herkesin bildiği gibi atın kıçında kalan dışkısıyla beslenen bir sinek çeşidiydi. Bush at sineğini yakalamak için bir hamle yapar ama kaçırır, Condi de yakalayamaz. Gül, sineğin peşinden bir hoplar, bir de zıplar ama nafile...

Tayyip ise at sineğini donuk gözlerle izler. Yüreği yetmediği için de **"Bu yapılanlar şerefsizliktir"** diyemez.

Öyle ya Bush bir süre önce Tayyip'i at pazarlığı yapmakla suçluyor, basına demeç üzerine demeçler veriyordu. Tayyip'se bu açıklamaları **"yarabbi şükür"** diyerek büyük bir tevekkül içinde dinliyordu.

Ne tesadüf değil mi? Beyaz Saray'da at pazarlığı yapmakla suçlanan zatın ziyaret ettiği anda, günde on vakit ilaçlanan Oval Ofis'in konukları arasına at sineği de katılıyordu. Hem de Tayyip'in başının üzerinde uçarak.

Tayyip, Zapsu'nun şu sözlerini de büyük bir olgunlukla kabullenmemiş miydi?

"Başbakan'a kızacağınıza onu kullanın... Lütfen sömürün diyemeyeceğim ama kötü sözcüktür. Kullanmaya çalışın. Bu adamın avantajından yararlanın. Onu deliğe süpüreceğinize, aşağı iteceğinize, lağıma atacağınıza kullanın..."

Mustafa Mutlu **"Başbakan'ın gafı"** başlıklı yazısında Tayyip'in **"şerefsiz"** açıklamasını şöyle irdeliyordu:

"Başbakan Erdoğan, önceki gece Kanal 7'ye çıktı ve ilk kez The Economist'in gündeme getirdiği, "Kuzey Irak'taki operasyonlara karşılık ABD'ye taviz verildiği iddiaları"nı yalanladı. Bunu yaparken de **"Bu ifadeler hiç şık değil. Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, bir şeyler vermek karşılığı, böyle bir işbirliğine girecek kadar şerefsiz değildir. Değerlerini bu denli kaybetmiş değildir"** dedi. Cümleye bakar mısınız?

Bir arkadaşınız size bir başkasını çekiştirse... Ve siz o arkadaşınızın söylediklerine katılmazsanız, **"Yok canım; o şerefsiz değildir"** dersiniz... Ama eğer, **"Yok canım, o kadar da şerefsiz değildir"** derseniz, çekiştirilen kişinin aslında **"şerefsiz"** olduğunu kabul etmiş olursunuz!

Bu yüzden Sayın Başbakan'ın bu açıklamasının talihsizlik olduğunu düşünüyorum. **"O kadar şerefsiz olmadığı"** söylenirken, **"şerefsiz"** olabileceği kabul edilen kişi kendisi bile olsa!"

MİT, Tayyip'i seviyooo

Tayyip'in baş danışmanlarından **Mehmet Metiner**, NTV'de yapacağı programın MİT'in üst düzeyi tarafından kaldırtıldığını söylüyor, bu şekilde MİT ile aralarının iyi olmadığını anlatmaya çalışıyordu. Bakın Metiner, o konuyu kendince nasıl işliyordu:

"Teklif televizyon yöneticilerinden gelmişti. Benim hiçbir şekilde dahlim olmamıştı. Sonra proje ete kemiğe bürünme aşamasına geldiğinde, yani yurt dışı görüşmeler için olumlu yanıtlar alındığın-

da gene kendileri tarafından iptal edilmişti. Sonradan kulağıma çalınan bir bilgiye göre, MİT Müsteşarı **Şenkal Atasagun**'un telefonu üzerine o projeden vazgeçilmişti. O tarihte NTV'nin başında **Nuri Çolakoğlu** bulunuyordu. En doğrusunu o bilir. "

Metiner'in Proje dediği, eli kanlı terör örgütünün övgüsü kapsamında başta **Osman Öcalan** olmak üzere, birçok PKK'lının NTV ekranından şov yapmasına olanak sağlayacak girişimlerdi.

Metiner, yine **"Yemyeşil Demokrasi"** kitabının 588. sayfasında aktardığına göre, bu defa PKK'nın asker alma şubesi gibi çalıştığı DGM kayıtlarına da geçen HADEP'in Genel Başkan Yardımcısı sıfatı ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde sohbetler yapıyordu. Yine bu sohbetlerin birinde; Hizbullah operasyonları sırasında Hizbullah'ın kaybolan paraları soruşturmasında adı yer alan ve daha sonra Diyarbakır Emniyet Müdürü olacak **Atilla Çınar**'ın kendisine şu sözleri söylediğini aktarıyordu:

"MİT Bölge Temsilcisi de şu anda aramızda olacaktı, ama gelemedi."

Kitabında sürekli olarak MİT'ten yakınan Metiner, Çınar'ın bu sözlerine kitabında şöyle cevap verdiğini aktarıyordu:

"Bizce hiçbir sakıncası yok. MİT de bizim bir kurumumuz. Onun temsilcisiyle görüşmekten mutluluk duyarız..."

MİT Temsilcisiyle görüşmekten mutluluk duyacağını söyleyen Metiner; yine aynı kitabın 495. sayfasında MİT'in kendisini istemediğini de şu şekilde anlatıyordu:

"Bir gün **Hüseyin Besli**'nin odasında ben, Hüseyin ve **Ali Bulaç** baş başayız.

Bulaç anlatmaya başladı:

"Dün Tayyip Bey'le bazı konuları müzakere etmek için beraberdim. Hayli sıkıntılı gördüm kendisini" dedi.

"Hayırdır inşallah ne tür sıkıntı" diye sordum.

"Seninle ilgili. **Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT)** üst düzey yetkilileri birkaç kez gelip konuşmuşlar kendisiyle. Senin Kürtçü-

PKK'cı olduğunu, yurt dışına çıktığında PKK'lılarla görüşüp buluştuğunu, buna dair belgelerin ellerinde bulunduğunu vs. söylemişler. 'Mehmet Metiner'in yakınınızda biri olarak bulunması, **siyasi geleceğiniz açısından büyük sorunlar doğurabilir**,' gibisinden laflar etmişler..."

"**Metin Aydın, Mehmet Kâhtalı, Metin Korkmaz, Aydın Seçil**" gibi kod isimleri kullanan **Mehmet Metiner**, duydukları karşısında donup kaldığını söylüyordu. Hemen **"Reis"** diye hitap ettiği Tayyip'in bu anlatılanlara tepkisinin ne olduğunu sordu ve başladı oda içinde dört dönmeye.

Mücahitlik, Demokratlık, Demokratiklik, Delikanlılık, Civanlık, Dik Duruşluk, Düz Gidişlik, Bağımsızlık ve benzeri konularda attıkları zaman mangalda kül bırakmayan, **Tayyip Erdoğan**, **Mehmet Metiner** ve **Ali Bulaç**; MİT'in bu ihtarı karşısında;

"Siz kim oluyorsunuz da seçilmiş bir Belediye Başkanına yanındaki danışmanını uzaklaştır diyebiliyorsunuz, biz sizin elemanlarınız mıyız? Siz, ancak elemanlarınıza böyle buyurabilirsiniz" şeklinde bir itirazda bulunmuyorlar, bulunamıyorlardı.

Bu itirazı yapamadıkları gibi patronlarına karşı mahcup olmuş bir çırak edasıyla kem küm ederek, **"Metiner iyi bir çocuktur"** şeklinde cevap veriyorlar, MİT'i kızdırmamak adına orta yolda anlaşıyorlardı.

İran karşı devrimi hakkında **Mehmet Kerim** kod adıyla övgüye boğan yazılar yazan Tayyip'in danışmanlarından, Baba tarafından **Arap**, anne tarafından **Kürt** olan **Ali Bulaç**, Gürcü **Tayyip** ve **Kürt** kökenli olduğunu her fırsatta ilan eden **Mehmet Metiner**; MİT'in ikazının ardından bir araya geliyordu. Uzun uzun konuşuyorlar ve sonunda Tayyip şöyle bir karara varıyor, **Mehmet Metiner** de bunu onaylıyor ve bu onayı kitabında yayınlıyordu. Okuyalım:

"Mehmet, sen bir süre gözden uzak ol. Televizyon programlarına katılma. Yurt içi ve yurt dışı konuşmalarını da iptal et. Bir tür inzivaya çekil..."

Şeriat savaşçısı (!) Metiner, Bulaç ve Tayyip bu sözlerden sonra kucaklaşıyorlar, MİT'in direktiflerine harfiyen uymaya karar veriyorlardı.

Ergenekon'un homoseksüel haham yamağı Tuncay Güney'in arkadaşı **Mehmet Metiner**, kitabında Tayyip ile birlikte MİT'in buyruklarından bir an bile olsa çıkmadıklarını noktası virgülüne kadar aynen şu şekilde anlatıyordu:

"O günden sonra aynen Tayyip Başkan'ın dediği gibi hareket ettim. Sadece Tayyip Başkan'ın çalışmaları söz konusu olduğunda veya **benden bir şey yapmamı istediğinde göründüm.**

Bir tür inzivaya çekildim..."

Ne güzel değil mi?

MİT'in emrinde gelişip büyüyen bir Başbakan ve onun danışmanı ve danışmanları!..

MİT'in direktiflerinin dışına çıkamayan **Mehmet Metiner**, Kartal'da benim doğup büyüdüğüm mahallede oturuyordu. Kitabının 274. sayfasında **"Hizbullahçılar tarafından dövülüyorum"** başlıklı yazısında, Hizbullahçılardan yediği dayağı şöyle anlatıyordu:

"Girişim Dergisi 1990 yılında kapanmış, ben Tayyip Erdoğan'la çalışmaya başlamıştım. Bir yandan da Milli Gençlik Vakfı'ndaki gençlere yardımcı oluyordum. Milli Gazete'de birinci sayfada günlük yazılar yazıyordum. 1991 yılında Milli Gazete'de yazdığım bir yazıdan dolayı Kartal'da kaldığım apartmanın girişinde bir akşamüstü örgütün infaz timi tarafından dövüldüm.

Bilmeyenler için belirteyim. Örgütün İslami camia içerisinde cezalandırdığı ilk kişi benim..."

Metiner, dayak sahnesini kitabında şöyle anlatıyordu:

"Neye uğradığımı şaşırmıştım. Meğer ellerinde büyükçe bir kola şişesi taşıyorlarmış. Kafama inen darbeden sonra kırılan o cam şişenin suratıma saplandığını yerde debelenirken fark ettiğimde iş işten geçmişti zaten. Gözlüğüm paramparça olmuştu. Sağ gözüm yerinden çıktı zannetmiştim. Suratıma inen tekmelerin haddi hesabı yoktu. Bağırışmalar üzerine apartmandakiler seslenince beni öylece bırakıp gittiler. Arkalarından seğirttim. Ama karanlığın içinden çoktan kaybolmuşlardı. Hem ne yapabilirdim ki!"

Metiner, saldırının kimden geldiğini bildiği halde polise verdiği ifadede saldırganları tanımadığını söylüyor ve bu konuyu da kitabının 275. sayfasında şöyle işliyordu:

"Örgütün İstanbul temsilcisini ve aktif elemanlarını tanıyordum. Dayımoğlu Emniyet Müdürü idi. İsteseydim hepsini jurnalleyebilirdim. Ama yapmadım. İslami anlayışıma sığdıramadım. Acımasızca dövülmüş olmama rağmen, o zamanki İslamcı anlayışım dolayısıyla **"kâfir rejime"** ihbarda bulunmayı kendime konduramadım."

Metiner, "O zamanki İslamcı anlayışım dolayısıyla **"kâfir rejime"** ihbarda bulunmayı kendime konduramadım" diyor, ancak aynı anlayışı içinde taşırken, yine **"kâfir rejim"** olarak nitelediği devletin istihbarat kurumunun emirlerine harfiyen riayet etmeyi İslamcı anlayışlarına uygun görüyordu.

Metiner, kitabının 275. sayfasında; Hizbullahçılardan yediği dayağı anlatırken, 478. sayfasında ise ayrı bir telden çalmaya başlıyor, kendisini kimsenin tokatlayamayacağını hatta azarlayamayacağını bile iddia edebiliyordu. Okuyalım:

"Bugüne kadar beni kimse bırakınız tokatlamayı, azarlamaya dahi tevessül edememiştir. Kendimi bildim bileli bağımsızlığıma ve onuruma düşkün biriyimdir..."

Ne diyelim, İslamcının onur ve bağımsızlık aşkı böyle oluyormuş.

Humeyni Özlemcisi Türkler

Mehmet Metiner, Türkiye'den birçok isimle birlikte İran'ın Londra'da düzenlediği ve finanse ettiği toplantılara katılıyor ve hep beraber başta İran olmak üzere İslami hareketleri övüyorlardı. Toplantının finansörlüğünü İran yapıyor, konferansa iştirak edenlerin uçak paralarından, yeme içmeleri dahil otel masraflarına kadar yine İran ödüyor, İngiliz basını bu olayı "Humeyni Özlemcisi Türkler" başlığı ile duyuruyordu.

Metiner ile birlikte bu toplantılara şu ilginç isimler de katılıyordu:

Hüseyin Velioğlu: Hizbullah terör örgütü'nün lideri...

Fehmi Koru: Abdullah Gül'ün De Facto Özel Kalem Müdürü. Tayyip'e yakınlığı ile bilinen Yeni Şafak Gazetesi'nin çift kimlikli yazarı...

Süleyman Gündüz: İran karşı devrimini yıllarca savunan yazılar yazan diş doktoru. AKP'nin kurucu üyelerinden ve Sakarya Milletvekili...

Necati Aktülün: İran karşı devrimi savunucularından... Fetullah Gülen cemaatine ait Zaman Gazetesi kurucularından ve patronlarından, İstanbul sorumlusu...

Toplantıya katılan diğer isimler ise; Hatemigillerden **Hüseyin Hatemi**, **Atasoy Müftüoğlu**, **Ahmet Ağırakça**, Cevizli-Tamirhane'de bulunan **Hipaş Market** ortaklarından Kerimoğlu ailesine mensup **Akif Kerimoğlu**...

Ergenekon iftiranemelerinde ne deniyordu?

Ergenekon ile Hizbullahçılar işbirliği halinde.

Hizbullah terör örgütünün liderinin de katıldığı ve tüm masrafların İran Konsolosluğunca karşılandığı toplantıya katılan Ergenekon tezgâhından tutuklu bir tek isim var mı?

Yok!

Peki, gerçekler bu durumdayken iftiranın böylesine ne denir?

Hizbullah terör örgütünü **"Allah'ın askerleri"** tanımlamasıyla yere göğe sığdıramayan kimdi?

Fetulah Gülen!

Üstelik Fetullah'ın Hizbullah terör örgütünü övdüğü Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin 19.11.2001 tarihli, 2001/6807.E ve 2001/11349 K. sayısı ile de kesinleşiyordu.

Şimdi bir başka soru daha soralım. Ama bu suali,

Ergenekon ile Hizbullah işbirliği halinde diye manşetler atan gazetenin başyazarı Abdurrahman Dilipak'a yöneltelim.

Hizbullah'ın eylemleri kendisine sorulduğunda; **"İslam'ın mücahidlere de ihtiyacı var"** şeklinde konuşan kimdi?

Sahi kimdi?

Gerçekler bu kadar ortadayken hiç utanmadan bir de sıkılmadan ne diyorlar?

"Ergenekon ile Hizbullah işbirliği halinde."

Tayyip'in, Belediye Başkanlığı döneminde, Belediye'nin yan kuruluşları olan BİT'lere İBDA-C başta olmak üzere, **DHKP-C, PKK, TKP, İslami Hareket, Hizbullah, THKP/C KURTULUŞ, Türkiyeli Talebeler Konseyi**, İslami Hareket gibi örgütlere bağlı insanlar yerleştiriliyordu.

Konumuz Hizbullah:

İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki olan **İSTAÇ AŞ**'den **Genel Müdür Abdülhalim Karabıyık**'ın adı **Hizbullah** terör örgütü davasına karışıyordu.

1999 yılına kadar İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı İSVALT AŞ, bu tarihten sonra İSTAÇ Genel Müdürü olarak görev yapan **Abdülhalim Karabıyık**, Mülkiye Başmüfettişlerinin hazırladıkları raporlara göre **Hizbullah** terör örgütüne yönelik operasyonlar nedeniyle aranıyordu. Karabıyık hakkında müfettişlerin incelemesi sonucunda şu şu bilgilere ulaşılıyordu:

"...İSTAÇ AŞ Genel Müdürü olmasından itibaren İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden alınan çöp toplama ihalelerini Albayraklar grubuna vererek bu grubun menfaatlenmesini sağladığı ve bu hususta hakkında dava açıldığı halde 2002 yılında da alınan çöp ihalesinde bu kez Albayraklar grubunda çalışan elemanları şirkete alarak muvazaa yoluyla Albayraklara menfaat sağladığı, yine bu grubun şirketlerinden olan **Motif Tur Nakliyat Tic. Ltd. Şti**'ye 2000–2001 yılı araç kiralaması ihalesi verilerek menfaatlenmenin bu yolda devam etmesi sağlanmış, **Mehmet Nuri Yazıcı** adlı Üsküdar Belediye Meclis Üyesi olan şahısla birlikte 3 adet başka belediye meclis üyesinin şirketle hiçbir ilgisinin olmamasına rağmen cep telofonu faturalarının ödenmesini sağlayarak şirketi şahıs çıkarlarına alet ettiği, şirketi zarara uğrattığı, 2000 yılında alınan sekiz adet yönetim kurulu kararı ile şirket kaynakları İstanbul Büyükşehir Be-

lediyesi'ne bağlanmış, 2000–2001 yıllarında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Klübüne **"reklâm"** adı altında 230 milyar TL kaynak aktarımında bulunmuş...

Birleşik faizli sermayesi yaklaşık 18 milyon 880 bin dolar olan şirketin net aktif değeri 6 milyon dolar seviyesine gerilemiş..."

Müfettiş raporlarına göre, Belediye şirketini kara geçirmek bir yana yaklaşık 12 milyon dolar zarara uğratan, Hizbullah terör örgütüne karşı yürütülen operasyonlar nedeniyle aranan İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı İSTAÇ Genel Müdürü **Abdülhalim Karabıyık'**ın, yapılan incelemelerde Fetullah Gülen'in kurucu üye olduğu ve aynı zamanda onursal başkanlığını yaptığı **Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'**na 3 bin dolar bağışladığı ortaya çıkıyordu.

Bunlar ortaya çıkanlar!..

Ya çıkmayanlar?

Fetullah Gülen, Hizbullah terör örgütüne boşuna mı övgüler yağdırıyordu.

Gülen yanlısı **Zaman Gazetesi'**nde köşe yazarlığı yapan ve Samanyolu televizyonunda yer alan programların gediklisi **Ali Bulaç'**ın Tayyip'in danışmanlığını yapmasının yanında, belediye şirketi KÜLTÜR AŞ'de **"Kültürel Etkinlikler Koordinatörü"** olarak görev yaptığı da ortaya çıkıyordu. Çok eşli **Ali Bulaç**, İran yanlısı ve Türkiye'de İran rejimi gibi bir düzen kurmayı amaçlayan **Türkiyeli Talebeler Konseyi** isimli örgütle irtibatlı olduğu gerekçesiyle 28.12.1981 tarihinde yakalanıp, sıkıyönetim komutanlığına teslim edildiği müfettişlerce tespit ediliyordu.

1994'den bu yana BELBİM'de görev yapan **İbrahim Bulaç'**ın da, **Ali Bulaç'**ın yakını ve **Türkiyeli Talebeler Konseyi** isimli örgütle irtibatı İran modeli bir düzen kurmak istedikleri için yakalanıp sıkıyönetim komutanlığınca sevk edildiği mahkemece tutuklanıp, 1982 yılında tahliye edildiği müfettişlerce ortaya çıkarılıyordu.

O günlerde Belediye'deki yolsuzluklar dahil hukuk dışı olayları ortaya çıkaran müfettişler AKP döneminde kıyıma uğrarken, suç bulamayanlar (!) ise Valilikle ödüllendiriliyorlardı.

Bütün bu gerçeklere rağmen Fetullahçı, dinci ve onların yalakası 2. Cumhuriyetçiler ne diyor?

"Hizbullah ile Ergenekon bağlantılı."

Emniyet ve Savcılar uydurdukları Ergenekon için aynı şeyleri söylemiyorlar mı?

Alın size bir başka bağlantı.

12 Haziran 2010 tarihli gazeteler, **Tayyip**'in **Hizbullah** lideri **Hasan Nasrallah**'ı Türkiye'ye davet ettiğini yazıyordu.

Tüm dünyanın terörist olarak kabul ettiği Hamas lideri Halid Meşal ile görüşen ve Hamas'ı terörist olarak kabul etmediğini ilan eden ve onların avukatlığını üstlenen ve bu avukatlığı Hamas tarafından reddedilen Tayyip, bu defa rotayı Hizbullah lideri Hasan Nasrallah'a çeviriyor ve onunla görüşmek istiyor ve Nasrallah'ı ülkemize davet ediyordu.

İsrail tarafından gerçekleştirilebilecek bir suikast sonucu hayatını kaybedeceğinden endişe duyan Nasrallah'a, Ankara'ya güvenli bir şekilde ulaşma garantisini bu örgütün destekçisi İran veriyordu. İran, Nasrallah'ın Türkiye'de kaldığı sürede korumalığını da üstleniyordu.

Metiner'in çıkardığı Girişim Dergisi'nin yayın kurulunda İran'ın İstanbul Başkonsolosluğu'nda çalışan **İhsan Işık**, **"İhsan Nur"** kod adıyla yazılar yazıyordu.

Mehmet Fatih Saraç, Tayyip'in en yakınında yer alan isimlerden biriydi. Kasası olduğu iddia ediliyor ve daha sonra ayağından vuruluyordu. Tayyip'in kefil olduğu Yasin El Kadı'nın yine Tayyip'in danışmanlarından **Cüneyt Zapsu** ve dolayısıyla Ülker grubu ile ortak şirketleri vardı.

Metiner'in **"Kardeşlik Çağrısı"** adlı kitabı Saraç'ın sahibi olduğu **"Risale"** yayınlarından çıkmıştı. Suudi Arabistan'da şeriat tahsili gören Saraç ile Metiner de çok sıkı işbirliği içindeydiler, öyle ki kitaba önsözü Saraç yazıyor ve Metiner'i övgüye boğuyordu.

Bir gün İrancı, bir gün Suud'cu, bir **Cem Boyner**'in bir **Aydın Menderes**'in yanında, bir HADEP'de bir Fazilet'te, bir de bakıyo-

ruz **Recai Kutan**'ın yanı başında... Bir APO'nun gölgesinde bir **Sırrı Sakık** ve **Ahmet Türk**'ün çevresinde. Ancak sürekli olarak Tayyip'in **"kardeşliği"** ve **"Beyninin yarısı"** olarak.

Peki, nasıl oluyor bu denli karışık işler derseniz, gelin bu sorunun cevabını Metiner'in yazdığı kitabın 15. sayfasında arayalım.

"Dönmesini bilmeyenler, ilerlemesini de hiç bilmezler. Değişmeden ilerlemenin mümkün olmadığına inanıyorum..."

İslamcılar öyle dönüp duruyorlardı ki, onların bu hızlarına şanzımanlı Arçelik bile yetişemiyordu.

Metiner ve ekibi dünün en hızlı İran devrimi savunucularından **Ahmet Hakan**'ı o toplantıya götürmemişlerdi. Bursa İlahiyat Fakültesinde okuyan **Ahmet Hakan** ülkemizin gördüğü en hızlı İrancılardan biriydi. Kendi deyimiyle Antiparticiydi. Yani ülkemize İslam devriminin partiyle değil İran modeliyle geleceğine inanıyordu. TGRT'de muhabir olarak başladığı yayın hayatını daha sonra Kanal 7'de sürdürdü.

Erbakan'ın kızına talip olmasının ve red cevabı almasının ardından, Tayyip'in kerimesi Sümeyye'ye gönül veriyor, ancak buradan da boynu bükük kalması sonucunda önce Sabah Gazetesi'ne yatay geçiş yaptı. Ardından iyice entel dantel olarak bugün Hürriyet Gazetesi'nde durumu kurtarmaya çalışıyor.

İBDA-C ve Tayyip

"MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri" adlı kitabımın 190. sayfasında, Milli görüş'ün **"yan kuruluşları"** başlığı altında şunları belirtiyordum:

"12 Eylül öncesinde MSP'nin belli başlı yan kuruluşları; Akıncılar, Milli Türk Talebe Birliği, Avrupa Milli Görüş Teşkilatları ve bunlara bağlı örgütlerdi.

12 Eylül'den sonra MSP yerini RP'ye, Akıncılar İBDA-C'ye, MTTB ise yerini Milli Gençlik Vakıfları'na bırakıyordu.

Milli Görüş hareketinin ilk planlı safhası Milli Gençlik Vakıfları'dır. Bu vakfın bütün illerde şubeleri, her ilçede ilçe örgütleri, her beldede, hatta birçok köylerde teşkilatları bulunuyordu.

Bu teşkilatlarda Refah Partisi Urfa Milletvekili İ. Halil Çelik'in İBDA-C'nin yayın organı olan Taraf Dergisi'nde:

"Bizim çizgimiz inkılâpçı bir çizgidir. Islahatçı değildir. İnkılabın da kendi kaide ve kuralları içinde ezici olarak evvela insan beyninin Allah ve Resulü'nün öğretilerine şartlanmak mecburiyetindeyiz" şeklinde açıkladığı safhalardan geçirdikleri insanları sözde şeriat ruhu ile yetiştirdikten sonra İBDA-C kısa adıyla anılan, "İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi'nin militan kadrosuna dahil ediyorlardı..."

İBDA-C hedefini, Taraf Dergisi 2. Dönem, 26. sayı, 2-8 Aralık 1994 tarihinde şöyle açıklıyordu:

"Bizim vazifemiz bize paryalıktan başka hak tanımayan bu Siyonist Türkiye Cumhuriyeti'ni yok etmektir. Her ne suretle olursa olsun yok etmek ve Sünni İslam Devletini kurmaktır. Bu görev her Müslüman'ın üzerine farz-ı ayın'dır."

İBDA-C, MSP döneminin yan kuruluşlarından olan Akıncıların devamı olarak, 1984 yılında **Salih Mirzabeyoğlu** kod adlı **Salih İzzet Erdiş** tarafından kuruldu. İBDA-C'lilerin amacı Başyücelik devleti olarak adlandırdıkları şeriat devletini kurmaktı. Bu hedeflerine ulaşmak için silahlı mücadeleyi araç olarak seçmişlerdir. Örgüt, Necip Fazıl Kısakürek'i üstat ve yol gösterici olarak kabul ediyor onun **"Başyücelik"** diye tanımladığı şeriat devletini kurmayı hedefliyorlardı...

Fetullah Gülen yazdığı kitaplarda İslam Devletini, Başyücelik ve Şura kavramlarını şöyle açıklıyordu:

"...Bir sistem olarak İslam nizamını ayakta tutan dinamiklerin başında Şura gelir. Ferde-topluma, devlete, millete, ilme-maarife, iktisadiyata ve içtimaiyata ait meselelerin çözümünde en önemli misyon ve vazife Şura'ya aittir. Tabii bu meseleler hakkında manası açık "nass" mevcut değilse...

İslam'da devlet Şura'sı icranın önünde ona rehberlik yapma konumunda bir müessesedir. Onun yerinde bugün Danıştay vardır. Ama İslami Şura'ya göre fonksiyonu sınırlı, hareket sahası dar, sıkıştırılmış bir müessesedir...

Devlet Reisi veya Başyüce, Allah tarafından müeyyed olup vahiy ve ilhamla da beslense, yine istişare etme zorunluluğu vardır..."

İBDA-C'nin lideri Salih İzzet Erdiş ya da bilinen adıyla Salih Mirzabeyoğlu, Başyüce ve Yüceler Kurultayı hakkında şunları anlatıyordu:

"...Başyüce; kaba ve umumi manasıyla herhangi bir devlet reisi değil, derin ve girift, içtimai bir remzdir. Bir timsal.

Başyüce, Yüceler kurultayının her şubesinde lif lif örülmüş kanunlar manzumesine aykırı kararlar veremez ve vermez; fakat aynı emri, kanun tamamlayıcısı ve belirtici ayrı bir kanundur. Kanunun bir şey söylemediği yerde Başyüce'nin emri katidir."

Bakın Gülen de Başyüceler hakkında neler anlatıyordu:

"Hususuyla hayatın bütün giriftleştiği, dünyanın globalleştiği ve her problemin bir dünya problemi haline geldiği günümüzde, İslami mana, İslami ruh ve İslami ilimlerin yanında, Müslümanlar için çok defa maslahat sayılan diğer ilim, fen ve teknikle alakalı konuları bilen kimselerin de bu Başyüceler içinde bulunması şarttır."

İBDA-C militanları ilk önceleri Taraf adlı bir dergi çıkartıyorlardı. Taraf'ı Tahkim, AK Doğuş, AK Zuhur, Genç Adam, Gökbayrak, Baran ve diğerleri izliyordu. Taraf kapatılınca Akıncı **Yolu**'nu, o da kapatılınca Akıncı **Yol**'u ve diğerlerini çıkartıyorlardı. Bu yayınları ilanla destekleyen kuruluşlar ise şunlardı:

Umum Müdürlüğünü AKP'li Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın yaptığı Al-Baraka Finans Kurumu, Milli Gazete, Akit grubu ve bu gruba bağlı Cuma Dergisi...

Taraf Dergisi, 32. sayısında; **"RP de Silahlanırsa"** başlığı altında, "Anadolu'nun kurtuluşu için İslamcı savaş AKİS harekâtı resmen 2 Temmuz'da Sivas'ta, fiilen de Ağustos ayı İBDA-C çıkışıyla başlamıştır. Geriye birkaç küçük ayrıntı ve **"nihai darbe"** safha-

sı kalıyor ki, bütün çalışmalarımızı bu yönde yoğunlaştırmalıyız" deniyor, iç savaşın kaçınılmaz olduğu vurgulanarak RP'nin yan kuruluşlarından olan MGV'ler hakkında "MGV'ler daha şimdiden iç savaşın önemli kalelerinden biri olacağını hissettiriyor" diyorlardı.

MGV'ler **"MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri"** adlı kitabımdaki belgeler ile kapatıldı. Kapatılma gerekçeleri incelendiğinde kitapta yazılanlarla aynıydı.

İBDA-C'liler, Türkiye Cumhuriyeti için; işgalci, dinsiz, parya devlet nitelemelerinde bulunuyor, dergilerinde PKK ve DHKP-C için; aynı uğurda, aynı düşmana karşı savaştığımız gerilla kardeşlerimiz şeklinde hitap ediyorlardı. PKK'nın şehit ettiği her Türk askerinin her emniyet görevlisinin ardından sevinip bayram ettiklerini, baklava ziyafeti verdiklerini, dergilerinde açık açık sergiliyorlardı. Ölen her PKK'lı için yas tuttuklarını açıklarlarken, yaralılarına geçmiş olsun dileklerinde bulunmayı bir görev kabul ediyorlardı.

İBDA-C'nin yayın organı olan **Taraf Dergisi**, 1 Ekim 1994 tarihli sayısında Sivas'ta insanların canlı canlı yakılmasını **"Şanlı Sivas Kıyamı"** olarak adlandırıyor şunları iddia ediyorlardı;

"Dinsiz cumhuriyeti yıkma yolunda önde giden Sivas'ın yiğit Müslümanlarına teşekkürü borç biliriz."

"Karar çıkmıştır. İslam'da şiddet yoktur diyen her kim olursa olsun aynen Kemalist ve işgal yanlısı bir kâfirdir. Nifak ve fitnecilerin katli hak ve önceliklidir. Yaşasın Anadolu halkının şeriat için silahlı mücadelesi."

"Sivas'ta insanlarımız, yargılama ve cezalandırma yöntemini uygulamıştır. Yargılama ve cezalandırma hakkı yalnız Müslümanlarındır. Bunun lamı cimi yok. Yasa dışı TC'nin hiçbir hakkı yoktur."

Yıl 1993, yer Belçika-Antwerpen. Fazilet Partisi Sivas Milletvekili **Temel Karamollaoğlu**, Sivas olaylarına katılanlardan övgüyle bahsettikten sonra şunları söylüyordu:

"... Kim bu hadiseleri meydana getirdi? Sivas'ta inançlı insanlar imanlı olduğunu gösterdi.

İşte inanç ve imanın kalesi olan Sivas'ta bir tahrik yapıldı. Bütün dünyaya örnek olsun diye. Cenabı hak çok büyük, cenabı hakta şu kadronun imanı var...

Siz namaz kılarken kapının önünde davul çalınırsa, Pir Sultan Abdal şenlikleri diye şenlikler düzenlenirse, bütün dünyaya komünist bir anarşist olan Che Guevara'nın resimleri asılırsa Sivaslı ne yapsın?

Elbette Sivas'ta istemememize rağmen bir tahrik meydana geldi. İnsanlar galeyana geldi."

RP'li Temel Karamollaoğlu'nun, Sivas katliamını bu sözlerle savunmasına, yine katliama katılanların davalarını Adalet Bakanı olmasına rağmen Şevket Kazan ve arkadaşlarının almak istemesine rağmen, bu olayları da uydurdukları örgüt olan **"Ergenekon yaptı"** demek ne insafa sığardı, ne de vicdana.

Zaten sığmadı da.

3 Aralık 1996 tarihinde Radikal Gazetesi'nden **Nevzat Basım** imzası ile yayınlanan bir haberde; **"Refah'ın Gerçek Yüzü 1"** adlı kitabımda yer alan, İBDA-C Refah ilişkisi konusunda dönemin Adalet Bakanı **Şevket Kazan**'ın Ocak 1993'te Bayrampaşa Cezaevinde yatmakta olan İBDA-C üyelerinin lideri Kazım Albayrak'a gönderdiği telgraftan bahsediliyordu:

Kazan'ın telgrafı şöyleydi:

"İstanbul Milletvekili Ali Oğuz bugün ziyaretinize gelecektir. Sizleri dinleyecek ve haklarınızın korunması için gerekli girişimler yapılacaktır.

Geçmiş olsun dileklerimi iletir, selam ve sevgilerimi sunarım.

Şevket Kazan

Refah Partisi Grup Başkanvekili

Kocaeli Milletvekili."

Bu telgrafın hemen ardından Refah Partisi İstanbul Milletvekili Ali Oğuz, Bayrampaşa Cezaevine gidiyordu. Taraf Dergisi'nde be-

lirtildiğine göre, İBDA-C liderlerinden Kazım Albayrak ve arkadaşlarıyla görüşen Refah Milletvekili, **"Refah'ın İBDA-C ile ilgilenme kararı aldığını, her türlü yardımı sağlayacaklarını, İBDA-C davası için İstanbul DGM'ye uğradığını. Başsavcı ile görüştüğünü, davanın yakında açılacağına söz verdiklerini"** söylüyordu. Ali Oğuz "İBDA-C'lierin tüm ihtiyaçlarının karşılanması konusunda da özel ilgi" rica ediyordu.

Bu telgraf ve görüşmelerin ardından, Taraf Dergisi'nin 1 Şubat 1993 tarihli 24. sayısında, Şevket Kazan'a şöyle teşekkür ediliyordu:

"Bütün işkencelere rağmen basına gösterilirken, **"Ya şeriat ya ölüm"** diye bağırmaktan çekinmedik. Çekinmeyeceğiz de. İBDA-C davasına gösterdiğiniz ilgi üzerine Sayın Ali Oğuz ziyaretimize geldi şahsım ve arkadaşlarım adına Bayrampaşa cezaevinden geçmiş olsun mesajlarımı iletir, İslam davasında muvaffakiyetler dilerim. 21 Ocak 1993

Kazım Albayrak

Bayrampaşa cezaevi İslamcı Siyasi Koğuşu B.14"

İBDA-C'nin yayın organı olan Taraf Dergisi'nde RP'li eski Milletvekilleri Hasan Mezarcı, İ. Halil Çelik, Rize eski Milletvekili şimdinin AKP destekçisi Şevki Yılmaz, Mukadder Başeğmez'in söyleşileri yayınlanıyordu.

İBDA-C'nin Taraf Dergisi, eski RP'li bugünün AKP'lisi ve hatta AKP'li Bayındırlık eski Bakanı Zeki Ergezen'le de röportajlar yapıyordu:

İ. Halil Çelik, dergiye verdiği mülakatta, laik Cumhuriyetin cenaze namazını kıldıklarını Hasan Mezarcı'nın ise defnetme işini yaptığını söylüyordu.

Yine bir başka gözaltı olayında Fazilet Partisi Bingöl Milletvekili Hüsamettin Korkutata İBDA-Clilerin desteğine koşuyor, soluğu emniyette alıyordu.

Başta Tayyip Erdoğan olmak üzere RP-FP Milletvekilleri Zeki Ünal, Hüseyin Erdal, Sarıyer Belediye Başkanı Yusuf Tülin, Bağcılar Belediye Başkanı Feyzullah Kıyıklık İBDA-C'nin Taraf Dergisi'ne bayram tebrikleri gönderiyorlardı.

Feyzullah Kıyıklık, Tayyip Erdoğan'ın ve başta Mehmet Metiner olmak üzere birçok AKP'linin **"Şeyhim"** diye hitap ettiği bir kişiydi. AKP'den Bağcılar Belediye Başkanı'ydı.

Tayyip'in, Belediye Başkanlığı döneminde, Belediye'nin yan kuruluşları olan BİT'lere İBDA-C başta olmak üzere, DHKP-C, PKK, TKP, İslami Hareket, Hizbullah THKP/C KURTULUŞ, Türkiyeli Talebeler Konseyi gibi örgütlere bağlı insanlar istihdam ediyordu.

Konumuz İBDA-C.

O zaman Tayyip döneminden başlayarak, Belediye'ye bağlı şirketlerde çalıştırılan bazı İBDA-C elemanlarını tanıyalım:

Ali Hışıroğlu, İBDA-C adlı örgüte üye olmak suçundan polisçe aranmasına rağmen, sermayesinin yüzde 99.06'sı İstanbul Belediyesi'ne ait olan SPOR AŞ'de görev yapıyordu. Hışıroğlu'nun imdadına Rahşan affı yetişmişti.

SPOR AŞ'de çalışan, **Uğur Boyacı**, İBDA-C operasyonlarında yakalanıyor, ancak DGM tarafından serbest bırakılıyordu.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki olan BİMTAŞ'ta Genel Müdür Yardımcısı olarak görev yapan **Mehmet Sedat Taktak**'ın Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nce yasadışı İBDA-C üyesi olmak suçundan ve Bolvadin Ağır Ceza Mahkemesi'nce gıyabi tevkifli olarak arandığından 22.06.2000 tarihinde yakalanıp, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nca tutuklandığı ve mahkûm olarak cezasının infaz edildiği ortaya çıkıyordu.

M. Ali Şahin, İBDA-C'nin düzenlediği geceye kutlama mesajı gönderiyor, Şahin'in mesajı **"kâfir devlet yıkılacak elbet"** sloganları altında okunuyordu. AKP'den de belediye başkan adayı olan Bahçelievler eski Fazilet Partili Belediye Başkanı Muzaffer Doğan, İBDA-C'nin yayın organı olan Taraf'a verdiği demeçte **"Ben Büyükdoğu İBDA'cıyım"** diyordu.

Doğan ve AKP'liler Birlik Vakfı'nda da sık sık konferanslar veriyordu.

İhsan Güven cinayetinden sonra Polis İBDA-C ile ilgili yerleri basıyor, ancak Üretmen Han'daki bürolarına uğramıyordu.

Çünkü Han'ın sahibi AKP Genel Başkan Yardımcısı **Nevzat Yalçıntaş**'ın kayınpederiydi.

Anayasa Mahkemesi'nin Başkanı **Haşim Kılıç, İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi** ya da bilinen adıyla İBDA-C'nin yayınladığı **"Gölge"** adlı derginin Ankara Temsilcisi'ydi. Dergi, İslam devrimi için silahlı mücadele çağrılarıyla yayın yapıyor, bu uğurda yapılan eylemleri de kutsuyordu.

İBDA-C'nin lideri Salih İzzet Erdiş veya bilinen ismiyle Salih Mirzabeyoğlu "Tilki Günlüğü" ve "İşkence" adlı kitaplarında Haşim Kılıç'tan bahsederken, "Sayıştay Müfettişi Haşim Kılıç", **"Arkadaşım Haşim Kılıç"** şeklinde hitaplarda bulunuyordu.

Haşim Kılıç, bütün bu iddialara karşı cümle siyasal dinciler gibi aynı taktiğe başvuruyor, önce inkâr ediyor, belgeler ortalığa döküldükçe suskunlaşıyordu.

Bütün bu gerçekler bu kadar meydandayken, yandaş basın ve savcılar ne diyor?

İBDA-C ile Ergenekon işbirliği içinde.

Ne diyordu, Tayyip?

"Buraya üç nokta koyuyorum."

(...)

Beyninin yarısı Kürtlerde

Tayyip'in danışmanlarına baktığımızda, genelde tamamına yakınının Kürt olduğunu görüyorduk. Kalanlar arasında birkaç tane Kürt maskeli Ermeni, Arap ve Sabetayist vardı.

Mehmet Metiner başta olmak üzere Ali Bulaç, Egemen Bağış, Mücahid Aslan, Hasan Cüneyt Zapsu, Ömer Çelik, İ. Süreyya Sırma, Akif Beki ve diğerleri...

Tabii ki kimsenin kendini ne hissettiği ile ilgili bir sorunum yok. Ancak İslam kardeşliği dümeniyle Türklüğe vurulurken, Kürtlü-

ğün, Ermeniliğin, Sabetayistliğin ve diğerlerinin yüceltilmesi sanırım **"maske"** olarak kullanılan **İslam**'a bile en büyük haksızlıktır.

Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** şeklinde tanımladığı ve kardeşlik ilişkileri içinde olduklarını açıkladığı Metiner, bakın **"Kürtler"** için nasıl ağıt düzüyordu:

"Halepçe'de soykırım düzeyinde katliam haberini duyduğumuzda tüylerimiz diken diken olmuştu. Yüreğimiz kanamıştı. Gözyaşlarımız kırmızı akmıştı. Günlerce ağlayıp durmuştum. Hele evin önünde bebeğine sarılı halde can vermiş fotoğraftaki yoksul Kürt'ün haline hangi yürek dayanabilir ki!..

O gün gökyüzünden ölüm yağmıştı Kürtlerin üzerine.

Ölen her Kürtle birlikte bir kez de biz ölmüştük.

Bütün insanlık sükût etmişti.

İnsanlık adına herkesin yüreği isyan halindeydi Saddam diktatörlüğüne karşı..."

Tabii ki, Saddam'ın bu zulmünü lanetlememek olmaz. Ancak, **"Kürt, Laz, Gürcü, Çerkez vs yok. Müslüman var, Ümmet var"** derken ufacık bir yazıda bu denli çok olarak kullananılan **"Kürt"** vurgusu neden?

Bu Müslümanların;

Kırmızı akan gözyaşları; Irak-Telafer'de, Kerkük'te, Sincan'da katledilen Türkler için neden akmıyor, göz pınarları neden birden kuruyordu?

Kendilerini **"Mümin"** ilan eden bu insanların tüyleri, Türklerin uğradığı zulümler karşısında niye diken diken olmuyordu.

Bu Müslümanların yürekleri PKK'nın kurşunladığı bebeler karşısında niçin kaskatı kesiliyor. PKK'lılarla kol kola yürürlerken, memleketin hapishanelerini APO'yu Kenya'dan getirip sorgulayan askerler başta olmak üzere Silahlı Kuvvetler mensuplarıyla, ülkesini seven milliyetçilerle, Atatürkçülerle dolduruyorlardı.

Ölen her Kürtle birlikte öldüklerinin reklâmını yapan bu Müslüman kılıklılar, bu PKK'nın sarık altına gizlenmişleri, her nedense ölen her Türkle ölmüyorlardı.

Başta Tayyip olmak üzere siyasal İslamcılarca hep Gazze şovu yapılırken, katledilen, zulme uğrayan Türkler bir kere olsun akıllarına gelmiyordu.

Neden?

Sahi neden?

Tayyip Erdoğan'ın kardeşliği, beyninin yarısı ve danışmanı Mehmet Metiner, aynı zamanda PKK'nın militan kazanma şubesi olan HADEP'in de Genel Başkan Yardımcılığı'nda bulunmuş, PKK'nın yayın organı olan **"Demokrasi"** ve **"2000'de Yeni Gündem"** adlı gazetelerde Yayın Danışma Kurulu Üyesi ve köşe yazarı olarak görev almıştı.

Başka;

HADEP'e bağlı **Demokrasi Hareketi** adlı oluşumda yer alıyordu. Metiner'in içinde olduğu **Merkez Yürütme Kurulu** şu isimlerden oluşuyordu:

Murat Bozlak, Ahmet Türk, Akın Birdal, **Mehmet Metiner**, Sırrı Sakık, Mihri Belli, Feridun Yazar...

Tayyip'in Baş Danışmanı **Mehmet Metiner,** aynı zamanda hem MYK Üyesi olurken hem de İstanbul temsilciliğine getiriliyordu.

Bugün **Tayyip**'e yakınlığı ile bilinen **Star Gazetesi**'nde köşe yazarı olan **Mehmet Metiner** gibi İslamcıların bu tavırları terörist başı **Apo**'yu bile isyan ettiriyor, eli kanlı terörist avukatları ile yaptığı görüşmede şöyle konuşuyordu:

"Metiner'e de söyleyin, sahte İslamcılık olmaz. İslam'ın özüne uygun davranmak gerekir. Yani İslam'ın ve siyasetin özüne uygun davranılmalıdır..."

Siz,

Tayyip'in Türkiye'nin Güneydoğusu için **"Kürdistan"** deyimini boşuna mı kullandığını zannediyorsunuz?

Ya da,

Şehitlerimiz hakkında **"Kelle"** Apo için **"Sayın"** derken, bunu hala dil sürçmesi olarak mı kabul ediyorsunuz?

Tayyip'in başdanışmanının ve kardeşliğinin dava arkadaşı **Sırrı Sakık**, Baykal'ın kendilerinden 20 militan istediğini söyleyebiliyordu, sıkışan AKP ve Tayyip'e destek olmak için.

Oysa,

PKK'lılar ile sürekli olarak görüşen isimler her nedense hep AKP içinden çıkıyordu. **"Hilafet Ordusu'ndan Arap Kürt Partisi'ne"** adlı kitabımda AKP Genel Başkan Yardımcısı **Dengir Mir Mehmet Fırat**'ın PKK'lılarla yaptığı görüşmeyi şöyle açıklamıştım:

"13 Mayıs 2003 tarihinde **"Yeni Şafak Gazetesi**'nde yer alan **"Pişmanlık yasası yolda"** başlıklı haberde, Adalet Bakanı **Cemil Çiçek,** İçişleri Bakanlığı'nın hazırlıklarını sürdürdüğü **"Pişmanlık Yasası"nın** beklentileri karşılayacağını söylüyor ve bu yasanın diğerlerinden farklı olacağını iddia ediyordu.

Amerika'nın Kuzey Irak'ta bulunan yaklaşık 3 bin PKK'lıya, **"Ya silahları bırakıp Irak vatandaşı olun, ya da Irak'ı terk edin"** demesinin ardından Kürt maskeli Ermeni kökenli İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu ve AKP'liler hemen kolları sıvayarak, bu eli kanlı PKK militanlarını kurtarmak için sözde pişmanlık yasası hazırlamaya girişiyorlardı.

Yasa ile ilgili açıklamalar yapan Cemil Çiçek'e gazeteciler, **"Bu yasanın Abdullah Öcalan'ı da kapsaması yönünde hazırlandığı söyleniyor"** şeklinde bir soru soruyorlar, Bakan Çiçek de bu soruya kaçamak olarak **"Bu bir sondaj sorunudur"** cevabını veriyor ve yasanın niçin hazırlandığına da ışık tutuyordu.

7 Mayıs 2003 Çarşamba günü, AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat, PKK ya da diğer adıyla KADEK'lilerle yaptığı görüşmede;

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın APO ile çok ilgili olduğunu, haftada bir gün olan görüşmenin ne suretle olursa olsun gerçekleşmesi için Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e talimat verdiğini, Bakan'ın da savcılığa yazılı bir talimat göndererek, haftada bir olan görüşmelerin mutlaka sağlanmasını emrettiğini, Çarşamba günleri olan görüş günlerinin de hava muhalefeti olması halinde Perşembe, Cuma ya da Cumartesi günleri yapılmasını istediğini aktarıyordu.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın kesin talimatları doğrultusunda Ada'ya ulaşımda yeni bir tekne alınması için yine bakanlığa talimat verdiğini ve Bakanlığın da bu konularda hızlı bir şekilde çalışmalar yaptığını söylüyordu.

İngiliz ajanı Kürt isyancısının torunu AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir, Erdoğan'ın talimatları doğrultusunda tekne alım sürecinin devam ettiğini, ihalelerin neticesinde yeni tekne alacaklarını vurguluyordu. Dengir;

Kürt sorununu bildiklerini ve sorunu çözmek istediklerini, tecritten ve yeni uygulamadan partilerinin haberlerinin olmadığını, başka tutuklu ve hükümlülere uygulanan kuralların aynısının kendisi için de uygulanması gerektiğini anlatıyordu.

Partisinin Ada'ya yönelik olumlu ya da olumsuz bir ayrımcılık yapmak istemediğini belirten AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat, "**Bu gerginliği asıl olarak askerlerin çıkardığını ve bu yeni uygulamanın arkasında Ordu'nun olduğunu**" söylüyordu.

Dengir konuşmasında, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kendilerine yönelik olarak çıkışları olduğunu belirtiyor, zor süreçten geçtiklerini anlatarak, bu sürecin zorlu olacağını, çeşitli provakasyonların gelişebileceğini, hatta bazı kişilerin zarar görebileceğini ve bazı insanların ölebileceğini de iddia ediyordu.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat, karşısındaki PKK'lılara adeta yalvar yakar bir şekilde; APO hakkındaki sıkı uygulamanın Ordu'dan kaynaklandığını, bile bile kendilerine haksızlık yapılmaması gerektiğini, kendilerinin bu konuda duyarlı olduklarını, Kürt sorununu AB uyum yasaları çerçevesinde çözmeye çalıştıklarını, bu konuda herkesin el birliği ile birbirlerine destek olmaları gerektiğini belirtiyordu.

Akşam Gazetesi'nin 19 Mayıs 2003 tarihli sayısında, AKP'li Adalet Bakanlığı'nın, İmralı Adası'nda tatil yapan pardon hükümlü olan terör örgütü PKK-KADEK'in eli kanlı lideri Abdullah Öcalan için harcanan trilyonlar yetmiyormuş gibi, 5 trilyon daha ek ödenek istendiği yer alıyordu.

Ülkemiz insanlarının yarısından çoğu açlık sınırında hayatlarını sürdürürken AKP, APO'ya krallara layık bir yaşam sürdürüyordu. İlk ayırdıkları ödeneğin ardından çok geçmeden bir 5 trilyon daha veriyorlar, ardından onları 10 trilyon daha izliyordu.

Tayyip, Amerikan gazetelerine tezkerenin çıkmaması konusunda yazı yazarak, adeta **"Biz ettik, siz etmeyin"** diyor, böylece kendini bilmez densiz Amerikalılara Türk Silahlı Kuvvetleri'ne dil uzatarak kendilerinden özür dilenip, pişmanlık gösterisinde bulunmamızı isteme cüreti veriyordu.

Tayyip'in daha önce, yani Fransa'nın Madam'ı Danielle Mitterand başkanlığında Heinrich Böll arşivi yöneticisi Victor Böll ve Türkiye'nin doğusunda Kürt devleti kurmak isteyen bir kısım dernek yöneticilerinin **"Kürtçe eğitim yapılsın"** kampanyasını başlattıkları sırada söylediklerini bir kere daha hatırlayalım:

"Irak'tan ve **Kürdistan**'dan aldığımız bilgiler bizleri memnun etmiştir..."

Tayyip ile Emine'nin gözyaşları

Apo'ya övgüler düzen, ülkemizin Güneydoğusunu **"Kürdistan"** olarak gösteren haritalar önünde şov yapan ve sonra da yuhalanan **Ahmet Kaya**'yı anma kapsamında sanatçıları davet ettiği kahvaltıda Tayyip ile Emine'nin gözyaşları döktüğü, türkücü Yavuz Bingöl tarafından açıklanıyordu.

Bingöl, 5 Mart 2010 tarihinde katıldığı bir televizyon programında, düzenlenen toplantıda Tayyip'in Ahmet Kaya'ya yapılanlardan bahsettiğini, kendisi ve eşinin o görüntüleri seyrederken nasıl ağladıklarını anlattığını söylüyor ve ekliyordu:

"Ahmet Kaya'ya o utanç verici hareketlerin yapıldığı gece orada olanlar ve hatta katılanlar da vardı o kahvaltıda..."

Oysa aynı Tayyip, kendi hatalı uygulamaları yüzünden sellere kapılıp giden onlarca insan için bir damla gözyaşı dökmüyor, **"dere intikamını alıyor"** diyerek insanların yıkımına, hayatlarını kay-

betmelerine sebep olduğu yetmiyormuş gibi bir de onların acılarıyla alay edebiliyordu. Depremlerde hayatlarını kaybeden insanların acıları karşısında standart bir iki cümle dışında hiçbir girişimde bulunmuyor, PKK'lılar için çeşme olan göz pınarları zulme uğrayan garipler için adeta çöle dönüyordu.

Her zeminde asker düşmanlığı

Nurcu **Niyazi Birinci** ya da kod adıyla **Yavuz Bahadıroğlu**, Tayyip'in **"Aparma"** kitabında Tayyip'e, içlerindeki asker düşmanlığını dışa vuran çanak sorularını sormayı ihmal etmiyordu:

"Demokrat olduğunuzu söylediniz. 1800'lü yıllarda İstanbul'da bir nargile kahvesinde çekilmiş bir fotoğraftır bu. Siyah-beyaz bir çerçeve içerisinde asılı durur benim odamda. Geçenlerde bir gazeteci geldi. "Amcaların filan mı? Yakınların mı? Diye sorular sordu. Ben de dedim, "hayır."

Burada iki tane, ayak ayaküstüne atmış bir zat var. Bunlar asker görüyorsunuz. Bu süklüm püklüm oturanlar sivil. Siz çok açık bir biçimde diyebiliyor musunuz?

"Ya bu resmi kıyafette olanlar ayaklarını indirecek, ya da bu sivil kıyafette olanlar ayak ayaküstüne atacaklar."

Bu tablodan ne çıkarıyorsunuz?

Tayyip, aldığı bu pası kendince gole çeviriyordu. Ancak Nurcu yazara verdiği cevabı gördüğümüzde ve seçimleri kazanmasının ardından sergilediği davranışlarına yeni yetme mankenler gibi frikik veren oturuşlarına baktığımızda, Tayyip'in golü kendi kalesine attığını görüyorduk. İşte Tayyip'in yanıtı:

"Şimdi burada iki tane tablo var:

Bir: İkisinin yan yana olma tablosu var.

İki: Vatandaş Ahmet de icabında bacak bacak üstüne atabilir.

Ben diyorum ki, aslında bacak bacak üstüne atmak hiç olmasa daha güzel olur. Acaba bacak bacak üstüne atmak bir kibir, gurur

ifadesi midir? Ya da bir tahakkümün ifadesi midir? **Mesela ben bacak bacak üstüne atmayı hiçbir zaman arzu etmem. Hele hele halkımla yan yana olduğum yerde... Bunu tevazuya ters, halkıma da hakaret olarak, hatta karşımdaki insana hakaret olarak görüyorum...**"

Hatırlayın, Tayyip seçimleri kazandıktan sonra ne yaptı? Katıldığı hemen hemen her toplantıda Ahu Tuğba gibi bacak bacak üstüne atarak frikik verdi.

Viski'den kopya

siyasal dinciler alkole karşı olduklarını her fırsatta söylüyor, bunun şovunu yapıyorlardı. Ama kapalı kapılar ardında başta viski olmak üzere her türlü alkollü içkileri tüketiyorlardı. Sadece tüketmekle kalmıyor, onların şişelerindeki amblemleri dergilerinde kendilerine sembol yapıyorlardı.

1980 Mayıs'ında Sebil Dergisi, viski şişesinden yürütülen **"Şaha kalkmış bir at sırtında intibaını veren heyecanlı konuşmacının"** yani Tayyip'in, İstanbul Spor Sergi Sarayı'ndaki konuşmasını veriyordu. Tayyip, konuşmasında salonu dolduran gençleri, **"Hazır asker"** olarak tanımlıyor ve onlara şöyle sesleniyordu:

"Sizler müstakbel fetih hareketinin birer askerisiniz..."

Gün geçti, devran döndü ve o asker olarak nitelenen insanlar ülke yönetimine geldi. İlk iş olarak Silahlı Kuvvetler'in astsubayından generaline kadar önemli bir kısmını cezaevlerine doldurdu.

Niye böyle yaptılar sorusununun cevabını, Tayyip'in hemşerisi Şevki Yılmaz'a bırakalım:

"Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye'de Türkiye'yi koruyamaz. Vatan tehlikede. Onun için Milli Gençlik Vakıflarını kurduk. Herhangi bir yerdeki askeri kışla ne ise, burası da o! Burada vatan savunması yapılacak!..

...Bacılar, namuslarınızı korumak zamanı gelmektedir. Silahlanın! Silah talimleri yapın!..

Biz düzeni top yekün yıkacak Allah askeri alıyoruz. Hâkimiyeti milletten alıp Allah'a vereceğiz..."

Peki,

Tayyip, Ümraniye'de nasıl haykırıyordu:

"Hâkimiyeti milletten alıp Allah'a vereceğiz..."

Ya, İstanbul Spor Sergi Sarayı'ndaki konuşmasında ne diyordu:

"Bugün İslam'dan bi haber oldukları için anarşinin gayyasına düşmüş vatan çocuklarının kurtarılmasını, henüz hakka meyletmemiş olan **resmi kuvvetlerden** beklemeyiniz..."

Cami istismarı

Tayyip Erdoğan ve siyasal dincilerin istismar ettikleri en önemli sahalardan biri de cami yapımı olayıydı. Siyasal dinciler için cami yaptırma işi en çok gelir getiren kapıların başında geliyordu. Saf Müslümanları, **"Cami yaptıracağız, Allah rızası için camiye yardım"** dümeniyle, tabiri caiz ise adeta donlarına kadar soyuyorlardı.

İnsanlar nasıl aldanmasın. **"Cami yaptıranın, yapılan camiye para yardımında bulunanın cennette yeri hazır"** diye bir inanışı yıllarca işleyerek insanların kafalarına kazıdılar. Cami yapımına maddi yardımda bulunan da onların yanında doğru cennete gidecekti. Ne tür erzak yese, ne kadar günah işlese de... Cenneti ala babalarının mülkü ya!

Hal böyle olunca pamuk eller cepten hiç çıkmıyor, böylece camiye yardım kampanyaları da hiç sonlanmıyordu.

O nedenle;

Siyasal İslam'ın da en önemli kozlarından biriydi cami yapımı.

Tayyip, 21 Kasım 1994 tarihinde Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan bir açıklamasında, belediye başkanlığının ilk döneminde Taksim'e mutlaka bir cami yaptıracağını şu sözleri ile anlatıyordu:

"Bu can bu tende kaldıkça, bu beş yıllık dönem içinde Allah'ın izniyle aşındırmayacak kapı bırakmayacak ve Taksim Camii'ni

Bismillah yaptıracağım. Taksim Meydanı bir semboldür. Ama bizim kimliğimiz yok. **Yüzde 99'u Müslüman olan bir ülkede cami yapımına izin verilmediğinde halk neden ayaklanmıyor."**

Ne diyordu Tayyip?

"Bu can bu tende kaldıkça, bu beş yıllık dönem içinde Allah'ın izniyle aşındırmayacak kapı bırakmayacak ve Taksim Camii'ni Bismillah yaptıracağım."

Tayyip'in bu sözü verdiği tarih neydi?

20 Kasım 1994!

Koyun üzerine Tayyip'in söz verdiği beş yıllık süreyi.

Eder 1999...

Şimdi kaç yılındayız?

2010...

Taksim'de cami!

Yok!..

Tayyip sözünü tuttu mu?

Tutmadı derken, yanıldınız!

Niye mi?

Tayyip nasıl söz vermişti?

Nasıl?

"Bu can bu tende olduğu sürece..."

Bu sözü verirken eli neredeydi?

Gömleğinin cep kısmında... Daha açık bir deyişle gömleğin cebine koyduğu **"Karınca"**nın üzerinde...

Tayyip, bilinen müşrik hilesine başvurmuş, insanları kandırmak için **"Bu can bu tende olduğu sürece..."** demişti. Cebindeki Karınca'yı atınca gömleğinin cebinde yani teninde can kalmayınca verdiği sözün kendince hükmü kalmamıştı.

Ancak saf Müslümanlar, 1994 yılından sonra çok beş yıl beklediler ki, Taksim'e cami yapılsın, ama yapılmadı, yapılmayacak. Tayyip, Müslüman milletin oylarını almak için onları basit bir müşrik hilesiyle aldatmıştı. Tıpkı genelevlerdeki kadınları kandırdığı gibi...

Camiyi kiliseye çevirdiler

"Bina", "Zina" diyerek iktidar olan AKP'liler, Avrupa Birliği rüyaları uğruna TBMM'yi olağan üstü toplayarak Zina'yı suç olmaktan çıkarıyordu.

Yaptıkları sadece bu kadar mı?

Tabii ki değil!

Allah'ın yolundan çıkıp AB'nin uyum yasalarına sığınan Tayyip başta olmak üzere bazı AKP'liler, kanunlarımızdan **"Camii"** ifadesini de kaldırıyor ve yerine **"İbadethane"** tanımlamasını getiriyorlardı.

Siyasal dinciler, İnönü zamanında camilerin yıkıldığı propagandaları ile önlerine gelene lanetler yağdırıyorlardı. Ancak AKP döneminde Camiler, Kur'an kursları yıkılıyor ve daha acıklısı; bir caminin kiliseye çevrilme skandalına da imza atılıyordu.

Ama,

Siyasal dinciler, hala yüzsüzlüğü elden bırakmayarak "İnönü devrinde camiler yıkıldı" diye propaganda yapabiliyorlardı.

Mardin'in **Midyat** ilçesine bağlı **Bardakçı** köyünde bulunan tek cami kiliseye çevriliyor, bu uğurda AB'den **"aferin"**in yanında para da alınıyordu.

Akdamar'daki Ermeni kilisesinin ardından, Van'ın Edremit ilçesinde tek taşı, tek toprağı kalmayan bir kilise yeniden yapılıyor ve Eylül 2007'de düzenlenen törenle açılıyordu.

Nabza Göre Şerbet

Tayyip, "Amaca ulaşmak için gerekirse Papaz elbisesi bile giyerim" demişti, ya!..

Der...

Ona yakışır da!

Zira siyasal İslamcılar için, amaca ulaşma yolunda her yol mübahtı. Bu uğurda kullanılamayacak değer, kandırılmayacak kitle, harcanmayacak insan yoktu.

Recep Tayyip, 1994 yılında Bostancı Kültür Merkezi'nde partililere verdiği öğütlerinde **"Nabza göre şerbet verin"** şeklinde konuşuyor ve şöyle devam ediyordu:

"Mecburuz insanların akıllarının alacağı şekilde konuşmaya, insanların dilinden konuşmaya..."

Tayyip'e göre din, siyaset ve demokrasi hedefe varmak için birer araçtı. Tayyip, **"Bu şarkı burada bitmez"** adlı yürütme sanatının da üstadı olduğunu belgeleyen kitabında **"Biz dinlerin de bir araç olduğuna inanıyoruz"** diyor, aracın üstünü örtmek için de insanların mutluluğu için cümlesini ekliyordu. Tayyip, siyaseti araç olarak görmelerini kendince şöyle açıklıyordu:

"Kaldı ki siyaset, insanların inançlarını sağlıklı bir şekilde yaşaması için bir araçtır, bir vasıtadır..."

Erdoğan, İstanbul İl Başkanı sıfatıyla 1993 yılında Üsküdar'da yaptığı konuşmasında, **"Kutlu Vaadi"** yani **"Şeriat"**ı kadrolarının yakalayacağını şu sözleri ile iddia ediyordu:

"Geleceği yakalamak diyorum, çünkü kutlu vaadin yakalanması muhakkak. İnşallah bu kutlu vaadi eninde sonunda bu kadro yakalayacak..."

Ve şöyle devam ediyordu konuşmasına Tayyip:

"Şu anda kahrolsun şeriat diyenler, kendi kendileri kahroluyorlar..."

Tayyip, diğer partiler ve başta Fetullahçılar, 2. Cumhuriyetçiler, liboşlar, enteller ve dantellerle yaptığı ittifakı, dayanışmayı Peygamberimizin İslam Devleti'ni kurmadan önce Yahudilerle yaptığı anlaşmalarla özdeş sayıyor ve şöyle konuşuyordu:

"Biz şu anda, Medine Şehir Devleti'ni nasıl sevgililer sevgilisi Yahudilerle yapmış olduğu bir sözleşmeyle koruma altına aldıysa, 780 bin kilometre kare ülkemizi böyle bir barış sözleşme-

siyle koruma altına alabiliriz. Batıcı güçlere karşı bunu başarabiliriz, değerli kardeşlerim. Bunu başarmaya mecburuz..."

İran'da karşı devrim öncesinde Şii inancına sahip Humeyniciler; Liboşlar, 2. Cumhuriyetçiler, azınlıklar, Şii'lerin dışında kalan cemaatlerle son derece sıkı ilişkiler kurmuş, onlarla işbirliğine girmiş ancak karşı devrimin ilk icraatı olarak, ilk önce ittifak yaptıkları bu kesimin insanlarını asmışlardı.

Tayyip iktidar olduklarında **"dini siyasette kullandık"** diyordu. Sadece dini mi?

Olur mu?

Kullanmadıkları hiçbir değer, hiçbir kutsal kalmamıştı. Oruç ibadetini bile siyasetlerine alet etmişlerdi. **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** adlı ve Nurcu faaliyetleri ile bilinen Nesil Yayınlarınca basılan ve Erdoğan'ın gerçek dışı özelliklerinin anlatılarak reklâmı yapılan ve kitap yazarı olarak da yine Tayyip'in göründüğü kitapta; Ramazan ayı dışında bile oruç tuttuğu işleniyor ve neredeyse ermiş olarak gösterilmeye çalışılıyordu.

Kitapta Erdoğan ile söyleşi yapan isimse, Nurcu kimliği ile tanınan ve aynı zamanda Vakit Gazetesi'nin yazarlarından **Niyazi Birinci** ya da nam-ı diğer **Yavuz Bahadıroğlu**'ydu.

Niyazi Birinci, Tayyip Erdoğan'ın ne müthiş bir Müslüman olduğunun reklâmını yapmak için şu çanak soruyu soruyordu:

"Burada on kişi kadar varız. Kimse oruç değil, ama Ramazan ayına henüz girmediğimiz halde siz oruçsunuz. Biz de kendimize referansı Kur'an olarak alıyoruz. Fert olarak fert yanında... Devletin sistemi farklı bir olaydır. Hatta Sayın Cumhurbaşkanı'nın yasaklı dönemlerinde sık sık söylediği **"İyyakena'büdü ve iyya kenestein"** yani Allah'tan başka kimseye kulluk etmemede bunun aynı anlama geldiğini aşağı yukarı düşünüyoruz. O anlamda siz **Siyasal İslamcı** olduğunuz için mi bugün oruç tutuyorsunuz? Bunun, sizin siyasal kariyerinize bir faydası var mı?"

Tayyip, seçimlerden önce reklâmını yapmak üzere hazırlattığı ve binlerce basıp bedava olarak dağıttığı kitapta bakın nasıl cevap veriyordu:

"Aslında benim kişisel inancımın gereği olarak yerine getirdiğim bir şey. Bugün böyle bir tevafuk oldu. Yani oruçlu olmadığımız bir güne de rastlayabilirdi. **Ama ben kalkıp da bunu kimseye davul zurnayla duyurmuyorum. İlan etmiyorum. Böyle bir şeyim yok...**"

Gördünüz mü cevabı?

Adam o denli inanmış bir Müslüman ki, Ramazan ayı dışında oruç tuttuğunu davul zurna ile duyurmuyor.

Ya ne yapıyor?

Türkiye'nin en ücra köşesine kadar bedava olarak dağıtılan, kendi reklâmının yapıldığı bir kitapta anlatıp yayınlatıyor.

Bu örnek bile tek başına insanlarımızın nasıl kandırılıp iki ayaklı inek yerine konduğunun kanıtıdır.

Tayyip, seçimleri kazandıktan sonra Ramazan dışında tuttuğu orucu bu sefer Ramazan'da bile yemeye başlıyor, buna da kılıf olarak seferi olduğunu söylüyordu.

Uçakla yarım saat mesafede gittiği yeri seferilikle açıklıyor, Ramazan olmasına rağmen uçağında içki servisi bile yaptırıyordu. Sonra çıkıp "halka açık yerlerde içki yasağı getirttim" diye bir başka reklâm daha yapıyordu.

Papaz elbisesi ve Milli Görüş

Erdoğan'ın **"İktidar olmak için papaz elbisesi bile giyerim"** şeklindeki sözleri TV'lerde yayınlanınca, hemen inkâr yoluna gidiyor ve **"Ben böyle bir şey söylemedim"** diyebiliyordu.

Başka?

Dün, zamana ve zemine göre değişmeyen doğrunun adı olarak tanımladığı Milli Görüş'ü bugün gömlek olarak nitelendiriyor ve üzerlerinden çıkarttıklarını söyleyebiliyordu.

Ancak daha yatsı olmadan Tayyip'in inkârının doğru olmadığı ortaya çıkıyordu. Çünkü Tayyip'in bu sözleri **"Meydan"** adlı der-

ginin 22. sayısında yer alıyordu. Tayyip'in bu sözlerinin yer aldığı paneli Meydan adlı dergi düzenlemişti. Paneli **Akit Gazetesi** yazarlarından **Yaşar Kaplan** yönetmişti. Panele Tayyip'le beraber katılan konuşmacılar; yine aynı gazetenin Fıkıh köşesini **"Yusuf Kerimoğlu"** takma adıyla hazırlayan **Hüsnü Aktaş**, Tayyip'in Başdanışmanı **Mehmet Metiner** ve **Bayram Bilici**'ydi.

Tayyip'in bu panelde yaptığı konuşma, dergide şöyle yer alıyordu:

"Bizim burada düşünmemiz gereken şey var. Her şeyden önce, hangi meşrebin, hangi eğilimin mensubu olursak olalım, fiziki eğilim ötesine geçmiş düşüncelerin mensupları olarak bizler, eğer hakka kul olmayı gaye edinmiş ve hakkın koyduğu yasalar manzumesini yaşamak, ona ulaşmak istiyorsak, her şeyden önce bizim temel bir ortak yanımız var. Onun ötesinde bizi birbirimize bağlayan temel esasımız var.

O nedir?

O, mutlak doğrudur, değişmeyen doğrudur ve o haktır. İşte bizim inandığımız doğru, yani Milli Görüş, zaman ve zemine göre değişmeyen doğrunun adıdır.

İşte biz zamana ve zemine göre değişmeyen bu doğruyu hayata hakim kılmanın mücadelesini veriyoruz...

...Ben şahsen zamana ve zemine göre değişmeyen doğrunun hayata hakim kılınması yolunda gerekirse papaz elbisesi giymeye hazırım..."

Tayyip:

"O, mutlak doğrudur, değişmeyen doğrudur ve o haktır. İşte bizim inandığımız doğrudur" şeklinde nitelediği **Milli Görüş,** hakkında başka ne diyordu?

"Zaman ve zemine göre değişmeyen doğrunun adıdır."

Başka?

"İşte biz zamana ve zemine göre değişmeyen bu doğruyu hayata hakim kılmanın mücadelesini veriyoruz..."

Neyin mücadelesini veriyorlar?

Daha açalım mı?

Hadi açalım. Zerre kadar dini bilgisi olan biri, **"Zamana ve zemine göre değişmeyen doğrunun"** İslam hükümleri ya da daha açık bir deyişle **'şeriat'** olduğunu bilir. Tayyip'inki ne şeriatı derseniz?

Cevap oldukça basit;

Mart 2010'da Suudi Arabistan'da ödülünü aldığı,

"Vehhabi Şeriatı."

Peki, iktidara gelmek için AKP'yi kurdukları sırada ne dedi?

"Milli Görüş gömleğini çıkardık."

Hiç düşündünüz mü?

İktidar olmak için **kutsal** saydığı, **"hiçbir zaman değişmeyecek bir doğru"** olarak nitelendirdiği doğrularını, davasını bir gömlek gibi üzerinden çıkardığını söyleyebilen ve o gömleği çıkarıp attığını ilan eden bir insan, çıkarları söz konusu olduğunda daha nelerini fırlatıp atmaz.

Milli Görüş parası ile içki

Mehmet Altan, Hadi Uluengin ile Mehmet Metiner, Milli Görüşe bağlı İslam Federasyonu'nun düzenlediği kitap fuarı kapsamında bir panele konuşmacı olarak katılmak amacıyla Hollanda'nın Roterdam kentine gidiyorlardı.

Lahey Uluslararası Adalet Divanı binasının tam karşısında, sahilde yer alan balık lokantalarına uğruyorlar, Mehmet Altan balığın yanına bira da söylüyordu.

Milli Görüş teşkilatları yöneticilerini bir telaş alıyor ve Metiner'e şöyle diyorlardı:

"Üstadım, bizim paramızla içki içiyor. Günah değil mi? Kendi paramızla günaha ortak olmuyor muyuz?"

Metiner, **"Tasalanma"** diyor ve şöyle devam ediyordu:

"O bizim konuğumuz. Günahı da ona ait. Adama kalkıp biz yemek paranı öderiz, ama içkini sen karşıla diyecek halimiz yok ya! Rahat olun."

Metiner, İslam'da olmayan bir kuralı sırf kendi siyasi çıkarları için icad etmiş, Mehmet Altan'ın Milli Görüş'ün parası ile içki içmesini böylece savuşturmaya çalışmıştı. Metiner, bu konuyla bağlantılı Milli Görüş'ün gömlek değiştirmesi olayı ile ilgili olarak da şunları aktarıyordu:

"Milli Görüş hiç gömlek değiştirmedi demek, tarihsel dönemler dikkatle incelendiğinde görülecektir ki, hiç de doğru bir iddia değil! Milli Görüşçüler de gömlek değiştirdi. Hem de nice Avrupai gömlekler giydiler üzerlerine. Ve o gömlekler üstlerine daha çok yakıştı bence..."

Tayyip Genelevde

Tayyip'in danışmanı Metiner, "Başkan Erdoğan'ın Belediye Başkanlığı seçimi döneminde yapmış olduğu propagandalarından biri, genelevlerin kapatılmasıyla ilgiliydi. **'Başkan seçilirsem genelevleri kapatacağım'** şeklinde konuştuğunu aynen bu cümlelerle aktarıyordu.

CIA istasyon şefi **Graham Fuller'**in yakın arkadaşının Tayyip'i övme amaçlı yazdığı **"Recep Tayyip Erdoğan"** adlı kitapta, genel ev olayı bakın nasıl anlatılıyordu:

"Erdoğan, 1980'lerde karşı çıktığı genelevlerde propaganda çalışmasına evet dedi. Kasımpaşa eşrafından bu bölgenin raconunu bilen birkaç kişinin yanına RP'li gençler verildi. Gençler buralara hayatlarında ilk defa, ürkerek ve korkarak girdiler. Biri cılız sesle **"Biraz sonra RP Belediye Başkanı adayımız Recep Tayyip Erdoğan sizleri ziyaret edecek"** dediler.

Kadınlardan bir kaçı gülüşüyordu. **"Burası Hacı, Hoca yeri değil"**, dediler. Kadınların bazıları başlarına yaşmak aldı. Karşılarında sakallı, sarıklı birini bekliyorlardı. Takım elbiseli genç bir adam

içeri girdiğinde herkes şaşırmıştı. Kısa bir konuşma yaptı, içine düştükleri talihsizliklerden dem vurdu.

Erdoğan, **"Biz sizi içinize düştüğünüz karanlık dünyadan kurtarmak istiyoruz"** şeklindeki sözlerinin ardından, **"Oyunuzu, gönlünüzü, desteğinizi istiyorum"** dedi..."

Bazı kadınlar ağlıyordu. Nasıl ağlamasınlar? Yıllardır düştükleri, içinde çırpındıkları bu bataklıktan çok küçük de olsa kurtulma umudu doğmuştu. Onların da artık sıcak bir yuvaları, namuslu bir yaşantıları olacaktı. Üstelik onları kurtaracak olan adam fazla bir şey de istemiyordu. "Al oyumuz senin" dediler. "Al gönlümüz ve desteğimiz de senin... Mademki bizi kurtaracaksın! Al hepsi senin. Hepsi feda olsun senin yoluna."

İlk ağlayan kadınlara diğerleri de eklendi. Birinin sözü orada bulunanların birçoğunun kulağından hiç gitmedi:

"Başkan sen bizi kurtaramazsın. Bize senet imzalattılar. Ne kadar olduğunu bilmiyorum. 13 yaşında bu tuzağa düştüm. O gün bu gündür borç ödüyorum. Ama bu küçük kızımı kurtar..."

Tayyip'in Beyoğlu Belediye Başkanlığı adaylığı süresince başlayan bu ziyaretler, İstanbul Belediye Başkan adaylığında da sürdü. Bazı kadınların hayatlarını riske atarak gizli gizli bu çalışmalara katıldığını görenler bile oldu. Sokak aralarında ceket ceplerine koydukları şaraplar ile Erdoğan'ın posterini yapıştıranlar bile vardı. Erdoğan seçim propagandasını yaptığı her ortamda bu evleri kapatmaya kararlı olduğunu vurguluyordu.

26 Aralık 1993 tarihli Sabah Gazetesi'nde Nuriye Akman'la yaptığı söyleşide genelevlerle ilgili şunları söylüyordu:

"Genelevler konusunda kesin kararlıyım.

Kapatmaya mı?

Tabii. Biz kendi nefsimize istemediğimizi karşımızdaki insan için de isteriz.

Sizin istemediğinizi onlar istiyorsa.

Ona şunu sorarım. Siz kızınızın, eşinizin, böyle bir yerde sermaye olarak kullanılmasına müsaade eder misiniz? Bu bir kadın sömürüsüdür. Ben buna evet dersem ne insanlığa bunun hesabını verebilirim, ne de beni yaratan rabbime.

Sorun genelev kapatmakla çözülecek mi?

Bize, 'gençlerin hali ne olacak?' diye sorulabilir. Bunun tek çözümü evlilik müessesidir. Biz gençlere bu konuda yardımcı oluruz. Toplu evlendirme merasimleri yaparız.

Bu kadar kolay mı?

Tabii. Ben kendi nefsime uyguladım oldu. Bana olduğuna göre bir başkasına da olabilir."

İnsanların bir oyunu almak, onları sömürmek amacını taşımaktan başka bir düşüncesi olmayan Tayyip, **"Genelevlerin kapatılmasına karşı çıkanlar olabilir"** sorusuna insanları aldatmak amacıyla ne diyordu:

"Ona şunu sorarım. Siz kızınızın, eşinizin, böyle bir yerde sermaye olarak kullanılmasına müsaade eder misiniz?"

O halde soralım Tayyip'e;

Sahi sen o soruyu hiç kendine sordun mu?

"Bu bir kadın sömürüsüdür" şeklinde esip gürlerken, ağzından çıkan bu söze inanmıyordun da sadece bir oy için onca kadına **"umut"** vermeye değer miydi? O bir oyu başka yerlerden bulamaz mıydın?

"Ben bu kadın sömürüsüne evet dersem ne insanlığa bunun hesabını verebilirim, ne de beni yaratan rabbime!" diyordun. İnsanlığa hesap vermekten kurduğun Ergenekon tezgâhı ile şimdilik kurtulmuş görünüyorsun.

Ya; **"Ben yaratan rabbime nasıl hesap veririm"** derken, rabbini mi kandırıyordun yoksa seni dinleyenleri mi?

Rabbine hesap vermekten nasıl kurtuldun?..

Ondan kurtulman biraz zor olacak, zira;

Onu, Ergenekon'a biraz zor dahil edersin.

Öyle ya; genelevleri kapatacağım diye oy isteyip aldığı oylarla belediye başkanı oldu. Yetmedi Başbakan oldu.

Ancak,

Genelevleri kapatmak bir an bile aklına gelmedi. Kapatılmasını isteyenlere şiddetle karşı çıktı. Çünkü her Siyasal İslamcı gibi paranın geldiği her musluğu mübarek bildi. Kasımpaşalı Mücahit Tayyip genelev kadınları kadar olamadı. Onlar sözlerini tuttu, kendisine oy verdi. Tayyip ise verdiği sözü tutmadı ve Etilerlilerin safında yer aldı. Ardından vaadini unuttu.

O nedenle;

Bırakın genelev kapatmayı, Tayyip'in başkanlığı döneminde yapılan teşviklerle her yerde pıtırak gibi genel ve oldukça özel evler açıldı.

Sadece o kadar mı?

Ne gezer.

Tayyip Başbakan olduktan sonra bırakın Türkiye'deki, dünyadaki homoseksüeller bile baş tacı yapıldı.

Kuşadası başta olmak üzere ülkemize gelen homoseksüeller, devlet törenleri ve kırmızı halılar ile karşılandı.

Gerek Tayyip'in Belediye Başkanlığı döneminde gerekse Başbakanlığı devresinde homoseksüeller ihalelerden önemli bir pay kaptı. Onlar bu dönemde altın çağını yaşadı ve yaşıyor. THY'den PTT'ye birçok ihaleyi homoseksüel ve sabetayist **Cemil İpekçi** aldı. İpekçi, AKP'lilerin verdiği davetlerde baş konuk oldu. Olmakla da kalmadı birçok AKP'nin alkışladığı ve iftihar ettiği şu sözü söyledi:

"AKP benimle sosyalleşiyor."

Tayyip'in en büyük destekçilerinden olan ve Gülen Cemaatinin yayın organı görünümünde işlevlerde bulunan Zaman Gazetesi 14 Şubat 2010 Sevgililer Günü'nde Cemil İpekçi'nin Tayyip'e olan hayranlığını şu şekilde haberleştiriyordu:

"... 'One minute' çıkışında **'İşte benim Başbakanım'** diye bağırdım."

Gazete, homoseksüel modacının sevindirik olmasına şöyle devam ediyordu:

"Turgut Özal döneminde başlatılan açılım sürecinin AKP döneminde devam ettirildiğini savunan İpekçi, en çok da Başbakan Erdoğan'ın Davos çıkışından etkilenmiş. Ünlü modacı, o an yaşadığı duyguları şöyle aktarıyor. "Başbakan o konuşmayı yapıp oturumu terk ettikten sonra, Fransız sokağındaki atölyemde pencereyi açıp çığlıklar attım, 'İşte benim Başbakan'ım' diye. Büyük gurur duydum..."

Tayyip'in en yakın destekçisi pembe mayolu, gözü boyalı, nonoş Cemil İpekçi Mardin'e gidiyor, **"erkek dediğin memleketine insanına sahip çıkandır"** şeklinde konuşuyordu.

İpekçi, Kasım 2009 tarihli Taraf Gazetesi'ne şunu da söylüyordu:

"Erkek adam açılıma sahip çıkar..."

İpekçi'nin Tayyip ve AKP'ye yanaşmasının ardından ülkemizde kullanılan **"Her başarılı erkeğin ardında bir kadın vardır"** sözü, **"Her başarılı siyasal İslamcının arkasında bir homoseksüel vardır"**a çevriliyordu.

Cemil İpekçi Tayyip'i öptü mü

Homoseksüel ve sabetayist Modacı Cemil İpekçi 15 Ekim 2006 tarihinde Milliyet Gazetesi'ne verdiği demecinde açıldıkça açılıyordu:

"Vücudumun her bölgesinin kremi ayrıdır. Bıyıklarımı her gece yağlarım tararım."

İpekçi, "Bir sürü kadınla transseksüeli birbirinden ayırmak mümkün değildir" şeklindeki anlatımlarında ise şunları dillendiriyordu:

"Bizde herkes sarışın... Röfleli 16 yaşındaki kızlar. Ya da herkeste zik zak kaşlar... Botokslu gibi herkes... Ama şu anda dünya-

da röfleli saç modası, zik zak kaş yok. Patlamış mısır gibi dudaklar, Marsilya kavunu gibi göğüsler...

Bugün bir sürü kadınla transseksüeli ayırmak mümkün değil. Çünkü onlar da yapay. Bunlar da yapay..."

Homoseksüel İpekçi, tam sayfa tutan söyleşisinde Tayyip ile ilgili adeta döktürüyor, **"Adamın tarzını seviyorum. Gözümü gönlümü dolduruyor"** şeklinde konuşuyor ve şöyle devam ediyordu:

"Erdoğan'ın tarzını seviyorum. Kravatı, saçı, başı, ağzı, burnu mis gibi..."

"Hadi kravatını anladık. Saçını da anladık, başı birazcık karışık olsa da İpekçi, Tayyip'in ağzı ile burnunun mis gibi olduğunu nereden biliyor?"

Duymamış gibi yapın söylenmeyin, münafıklık yapıp da ortalığı karıştırmayın.

Sulu gözlü Tayyip

Tayyip, hem agresifti, hem de gözü yaşlı. Her fırsatta eline mendili aldı mı başlardı ağlamaya. Hem de ne ağlama... "Ağlamak ayıp değil saklama gözyaşını" şeklindeki şarkılara ayak uydururcasına ağlardı. "Ağlamak insanın kendi kendine acımasıdır" diyorlarsa da, bunların yanında Tayyip daha çok telaş ve korku anında ağlamaya başlıyordu.

Kasımpaşalılık ve ağlama; uymadığı ortada, zaten suni kabadayılık da bir yere kadar değil mi? Bir elinde mendil, iki gözü iki çeşme ağlamaları Kasımpaşalılıkla bağdaştırmak mümkün mü?

Otoriteye karşı sürekli boynu kıldan ince olan Tayyip, ABD Başkanı Bush'dan randevu talep ediyor ve dört gözle gelecek cevabı bekliyordu. Bush, Bushluğunu yapıyor randevu cevabını geciktiriyordu. Tehlikede olduğunu hisseden ve büyük bir korkuya kapılan Tayyip, hemen TRT 1'deki **"Enine Boyuna"** adlı televizyon programına katılıyordu.

Programda kendisine önceden hazırlanmış çanak soru soruluyordu:

"Nasıl bir babasınız?"

Öyle ya kızı o günlerde ABD'de doktorasını yapıyordu. Çanak soruyu aldı ya başladı hem ağlayıp hem anlatmaya, elinden gelse dizlerini de dövecek. Ne yapsın nerelere gitsin serde Kasımpaşalılık da var. Bakın Tayyip, salya sümük neler anlatıyor:

"Çocuklarını özleyen ve çocukları tarafından özlenen bir babayım... Şu anda Amerika'da doktorasını yapan kızım, bir gün benim kapıma bir pusula iliştirmiş ve "baba bir geceni de bize ayır" dedi. Biz hep ağlayarak dertleşirdik."

Kızını ağlayacak kadar özleyen Tayyip'e çaktırmadan söylerler:

O zaman kızınızın yanına gidin.

Çaresizce kafa göz sallanıp, yaşlı gözlerle verilen cevap;

Cıııyyykkkk!..

Niye?

Bush randevu vermedi...

Veee Amerikalılar,

Ağlamalara dayanamazlar...

Tayyip'in sulu gözlü kasedini Bush'a gönderirler ve Tayyip'in feryatlarını işiten Bush da randevuyu verir.

Tayyip'in bu ne ilk ağlamasıydı ne de son oldu. Tayyip'ten her şey çıkardı da bir Kasımpaşalı imajı çıkmazdı. Çok kırılgan ve çok zayıf bir ruh hali vardı. Babasının ayakkabılarını öperek boyun eğmeyi öğrendiği otorite karşısında hep kendisini çaresiz hissediyordu. Adamı zorla Kasımpaşalı yaptılar, itaat eden, söz dinleyen yanını sürekli olarak gizlediler. Ne gariptir ki o da bazı anlarda kabadayı imajına inanıyor ve danışmanlarının kendisine verdiği yazılı olan metinlerin dışına taşarak yaptığı konuşmalarında, **"Kasımpaşalı eli maşalı"** tavrı takınarak çevreye hakaretler yağdırıyor ancak sonradan kırdığı potları, devirdiği çamları düzeltmeleri çok güç oluyordu.

Tayyip, Meclis'e girmeyi çok istiyordu. Bu nedenle 1991 seçimlerinde aday oldu. Erbakan onu kazanamayacağı yerden aday listesine koydu. Bu durum Tayyip'in seçimleri kaybedeceği anlamına geliyordu. Haberi aldığında su koyverme sırası Erdoğan'a geliyor ve başlıyordu ağlamaya...

Böyle durumlarda her zamanki gibi, Tayyip'in, sara hastası olması nedeniyle bayılmasını önlemek amacıyla hemen doktorlar devreye giriyor ve kas gevşetici iğneler başta olmak üzere bilinen tedavilerine başlıyorlardı.

Civan Delikanlı

Kasım 2009'da AKP Genel Başkan Yardımcısı Bülent Arınç, çoğu zaman olduğu gibi yine ağlamaklı sözlerle Tayyip hakkında şunları söylüyordu:

"Bakın Tayyip Bey ne halden ne hale geldi? O civanım delikanlının şimdi gözlerinin altı morardı."

Eskiden bu şekilde kim kimden mi bahsederdi?

Yok, yok... Olmaz!

Ona ben cevap vermeyeyim!

Şimdi kalkar gider bir de tazminat davası açarlar da, sonra uğraş dur cezaevinde mahkemelerle...

Öküz idrarlı su

Gençliğinde, Rize'de öküzlerin içine idrarını bıraktığı pınar suyunu içtiğini ve çok lezzetli bulduğunu anlatan Tayyip, İstanbul'daki barajlara manda ve öküzlerin girmesinde sakınca olmadığını savunuyor ve şunları söylüyordu:

"Öküz, manda girmiş barajın içine, işte biz bu suyu içiyoruz. Hangi suyu içecektin? Tabii ki o suyu içeceksin. Baraja manda da girer, öküz de. Çoğumuz Anadolu'dan geldik. Ben Rize'de pınarın

suyunu içerdim. Ne lezzetli soğuk su... Kaynağa doğru gittiğinizde bir de bakarsın ki bir öküz idrarını bırakıyor. Bu suyu içiyorsunuz aşağıda"

Gazetelerden biri Tayyip'in bakışlarının **"Haşin"** olduğunu söylemiş.

Tabii ki içtiği öküz idrarlı sulardandır.

Erdoğan'ın dava arkadaşı

Yusuf Ziya Özcan'ın YÖK'ün başına getirilmesinin ardından, istifa eden Başkanvekili **Prof. Dr. İsa Eşme**'nin yerine İstanbul savcılarınca hakkında çok sayıda soruşturma açılan **Prof. Dr. İzzet Özgenç** getiriliyordu.

Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde, Belediye'ye bağlı bir şirket olan **Halk Ekmek AŞ**'de Yönetim Kurulu üyeliği yapan Özgenç, İstanbul DGM Savcıları **Abdülaziz Özatlan** ile **Kaya Kabacaoğlu** tarafından düzenlenen 25 Aralık 2001 tarihli iddianamede yer alıyordu.

İzzet Özgenç 181 sanıklı iddianamenin 138. sırasında yer alıyordu. Özgenç soruşturma geçirdiği dönemde Belediye Başkanı olan Tayyip'in 1. Hukuk Danışmanı'ydı.

Özgenç hakkında, İstanbul Büyükşehir Belediyesi dahilinde oluşturulan **"Suç örgütüne dahil olarak görevi kötüye kullanmak, zimmet, ihalelere fesat karıştırmak ve kamu kurumunu dolandırmak"** suçlarını işlediği suçlamasında bulunulmuştu.

Prof. Dr. İzzet Özgenç bu suçlamalar nedeniyle soruşturulmuş, daha sonra hakkında **Eyüp Cumhuriyet Başsavcılığı "Takipsizlik"** kararı vermişti.

Aynı soruşturma kapsamında Tayyip de **"Görevi ihmal, zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrakta ve kayıtlarında sahtecilik cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak"**la itham edilmişti.

Tayyip'in dostları

Yimpaş Holding'in patronu **Dursun Uyar** 27 Aralık 2007 tarihinde, gurbetçileri dolandırdığı nedeni ile aldığı ceza sonucu Karabük Cezaevine giriyordu.

Kanal 7 ve Deniz Feneri Derneği'nin yöneticisi Mehmet Gürhan ise Frankfurt Cezaevinde aynı suç nedeniyle 8 ayını dolduruyordu. Birbirlerini çok iyi tanıyan ve beraber çalışan bu iki ismin ortak noktaları ise Tayyip Erdoğan'dı.

Almanya'da sürdürülen Deniz Feneri soruşturmasında Başkan Mehmet Gürhan ile her iki şirketin muhasebecisi Firdevsi Ermiş 24 Nisan 2007 tarihinde tutuklanıyorlardı. Deniz Feneri'nin Avrupa Başkanı olan Mehmet Taşkan da bu ikilinin ardından cezaevine gönderiliyordu.

Frankfurt Savcılığı, Müslümanlara yardım amacıyla toplanan 14 milyon Avro tutarındaki bağışın 4 ayrı hesap numarasına aktarıldığını, 14 milyon Avro'nun en az 8 milyon Avro'sunun aralarında Kanal 7'nin de bulunduğu çeşitli firmalara aktarıldığını iddia ediyordu.

Tayyip ile çektirdiği fotoğrafla dikkat çeken **Mehmet Gürhan**, 27 Aralık 2007'de cezaevine konulan YİMPAŞ'ın bir numaralı ismi **Dursun Uyar**'ı çok yakından tanıyordu. İktidar partisi AKP'nin destekçilerinin başını çektiği Kanal 7'nin Almanya'daki yayınlarını **"Kanal 7 INT"** logosuyla gerçekleştiren şirketin ismi, **Media 7 GmbH**'ydi. 20 Kasım 1995'te kurulan bu şirket, 25 Şubat 2000 tarihinde sermaye artırımına giderek toplam sermayesini 10 milyon marka çıkarıyordu. Bu sermayenin 9 milyon 950 bin Marklık kısmı YİMPAŞ'ın Almanya'daki şirketi YİMPAŞ Verwaltungs GmbH'ye aitti.

YİMPAŞ Kanal 7'ye paraları, Kanal 7'nin Avrupa Genel Müdürü Mehmet Gürhan'a elden teslim etmişti. Bu para alışverişinden sonra hem Media 7 hem de YİMPAŞ Verwaltungs GmbH batıyordu.

Gürhan, uzun süre Almanya'daki Deniz Feneri'nin de başındaki isimdi. İki yıllık hapis cezasını çekmek üzere Karabük Cezaevine giren Dursun Uyar da Tayyip'le belediye başkanlığı döneminden tanışıyordu.

Cumhuriyet Gazetesi'nden Aykut Küçükkaya, Alınan Savcı'nın **"Yüzyılın yolsuzluk davası"** dediği Deniz Feneri davasını yakından izledi ve Türkiye ayağına ilişkin araştırmalar yaptı. Küçükkaya bu izlenimlerini ve araştırmalarını **"Yüzyılın Yolsuzluk Oyunu"** adıyla kitaplaştırdı. Aydınlık Dergisi 29 Mart 2009'da kitabı haber yaptı. Kitap, Cumhuriyet kitaplarından çıktı.

Kitapta, **"Kanal 7 ve organize işler"** başlığı altında şu bilgiler yer alıyordu:

"İddianameye göre, Deniz Feneri Yolsuzluğu, dudak uçuklatacak cinstendir. Bu nedenle **"Tarikat-Siyaset-Ticaret"** yolsuzluğu şeklinde hikâye edilmiştir. Hikâye'nin başlangıç tarihi 1993'dür.

Necmettin Erbakan, yaklaşan yerel seçimleri düşünerek, 1993 yılında Refah Partisi'nin İstanbul İl Başkanı olan Tayyip Erdoğan'a **"Cihadın sesi olacak bir televizyon kurma"** talimatı verir. Tayyip Erdoğan, Zahit Akman ve Zekeriya Kahraman ile birlikte Ankara'ya gider ve adı sonradan Kanal 7 olacak yeni bir televizyonun kuruluşu için girişimler başlatır.

O dönemde Refah Partisi'nin arkasında iki sermaye grubu vardır: Yimpaş ve Kombassan. Paralar önce Kombassan ve Yimpaş'ın yurt dışında dolandırdığı gurbetçilerimizden gelir. Fakat asıl sermayeyi oluşturmak için tam bir organize iş çevrilir. Para toplama işinin profesyonelleşmesi için şirket ve dernekler kurulur.

1994 yerel seçimlerinde İstanbul Belediye Başkanlığı'nı kazanan Tayyip Erdoğan, belediyenin kanalı BRT'nin altyapısını tümden Kanal 7'ye aktarır. Sonra da bu kanalın Almanya ayağı oluşturulur.

Televizyon kanalına sermaye bulmak için çeşitli Avrupa ülkelerinde etkinlikler düzenlenir. Bu etkinliklerde başta Erdoğan olmak üzere, RP'nin ağır topları yer alır. Amaç televizyonun **"Hisse senetlerini satmak"** ve **"yoksul yurttaşlara yardım"** adı altında yüklü miktarlarda bağışlar toplamaktır.

Nitekim şimdi **Fox TV**'de **çöpçatanlık** programı yapan **Uğur Aslan**'ın hem Türkiye'de hem yurt dışında gerçekleştirdiği **Deniz Feneri** programları da kullanılarak büyük paralar toplanır.

Ancak toplanan paraların yasal bir çerçeveye büründürülmesi zorunlu bir hale gelir. Bu amaçla önce Türkiye'de, hemen bir yıl sonra da Almanya'nın Frankfurt şehrinde **"Deniz Feneri Derneği"** kurulur.

Yurt dışında **"Milli Görüş"** dernekleriyle Euro 7, içli dışlıdır; Türkiye'de de AKP ile Kanal 7...

Hem Euro 7, hem de "**Deniz Feneri e.V**", Frankfurt'ta aynı binayı kullanırlar, çünkü her ikisinin de tepesinde **Mehmet Gürhan** yer almaktadır.

Gürhan toplanan paraları bavullarla Türkiye'ye taşır ve taşıtır. Bu paraları Kanal 7'nin Eyüp'teki binasının üçüncü katında **Zekeriya Kahraman**'a teslim eder. Sözkonusu miktar 50 milyon Avro'dur. Karşılığında, bir bavul dolusu matbu boş "alındı belgesi" verilir. Kâğıtlar düzmece bir şekilde, yoksullara yardım dağıtılmış gibi doldurulur."

YİMPAŞ'ta bir dönem yöneticilik yapan isimler AKP'nin iktidara gelmesiyle birlikte bakan, milletvekili, belediye başkanı, il başkanı olmuştu.

Tayyip ise hakkını arayan gurbetçileri **"sahtekârlık yapmayın, paraları verirken bana mı danıştınız"** şeklindeki sözlerle azarlamıştı.

Deniz Feneri Yolsuzluğu olayında başoyunculardan biri olan **Zahid Akman**'ı, Tayyip ve AKP RTÜK'e önce üye ardından da Başkan yapıyorlardı. Akman RTÜK'ten binlerce dolar kira yardımı, harcırah, 3 adet makam otomobili gibi ayrıcalıklar sağlıyordu. Ortalıkta Zahid Akman'ın yolsuzluk dosyalarının uçuşmasına rağmen, Tayyip ve ekibi Zahid Akman'ı sürekli olarak koruyup kolluyorlardı. Akman'ı Kanal 7'nin avukatları Şule Yıldız ve Hasan Yıldız savunuyordu.

Tayyip, arkadaşları, şarap ve kaçak Marlboro

Tayyip'in artis olmak için evden kaçıp kötü yollara düşen kızların hayat hikâyesini andıran Çalmuk ve Çakır'ın kitaplarında yer

alan anlatımlarını dinleyen insanlar da çaresiz bütün bunları yiyordu. Yemeyip de ne yapsınlar?

Nereden bilsinler, Kasımpaşa'da o günlerde kaçak Marlboro satıldığını ve daha sonraları Kasımpaşa'nın üzerindeki mezarlıkta yarı gelip yatarak şarap içildiğini...

Tayyip'in en yakın arkadaşlarından birinin **Kasımpaşalı Kudret** olduğunu.

Kasımpaşalı Kudret kim mi?

Duymadınız mı?

O halde anlatayım;

Hani Tayyip'in Kasımpaşa ile beraber yetiştiğini söylediği Hacıhüsrev'deki kapkaççıların **"Çeribaşı"**sı olarak ünlenen Kudrettin Gören ya da nam-ı diğer **"Kasımpaşalı Kudret"** Kasımpaşa'da **"Ağa"** olarak da tanınıyordu. Tayyip'in çocukluk arkadaşıydı. Uyuşturucudan hırsızlığa, cinayetten gaspa, gasptan ruhsatsız silah bulundurmaya kadar on beş ayrı suçtan sabıkalıydı.

Kasımpaşa'lı Kudret, 2001 yılının Mayıs ayında Şişli'de arabasının içinde uğradığı saldırıda hayatını kaybediyordu. Polisin Kasımpaşalı'nın arabasında yaptığı araştırmada, el freninin yanında ruhsatsız bir tabanca ve Recep Tayyip Erdoğan'ın oğlu Burak'ın düğününe davetiye buluyordu.

Kasımpaşalı Kudret'in cenazesine gidemeyen Tayyip'i, o günlerde Beyoğlu Belediye Başkanı olan **Kadir Topbaş** temsil ediyordu.

Tayyip'in arkadaşları arasında yeraltı dünyasından olanlar da vardı. Bunlardan biri de gizli kasası olarak da nitelendirilen **Hasan Yeşildağ** idi. Hasan Yeşildağ'ın sicilinde uyuşturucudan cinayete kadar birçok suç yer alıyordu.

Tayyip, mafya ile çetelerle bu denli iç içe olmasına rağmen şunları söyleyebiliyordu:

"Bizim iktidarımızın döneminde olduğu kadar kimse mafyayla mücadele etmedi. Mafya ile mücadelemiz birilerini rahatsız etse de sürecek..."

Tayyip'in demecinin altında bir haber:

"AKP'li Belediye Başkanı işçiyi bacağından vurdu."

Alın bir başkası daha:

Tayyip'in yeğeni esrardan tutuklandı

Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı sıfatını taşıyan Recep Tayyip Erdoğan'ın yeğeni Mehmet Erdoğan, İstanbul'da Narkotik Şube ekiplerinin düzenlediği uyuşturucu operasyonu sonucunda sevk edildiği Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı'nın talebi üzerine Nöbetçi Mahkeme tarafından tutuklanıyor ve cezaevine gönderiliyordu.

İstanbul Polisine kısa süre önce Diyarbakır'dan İstanbul'a uyuşturucu sevkiyatının yapılacağı ihbarı ulaştı. Teknik takibe başlayan polis ekipleri, 50 kilo esrarın İstanbul'a ulaştığını belirleyince düğmeye bastı. Narkotik Polisi, 8 Şubat 2010 Pazartesi sabahı çok sayıda adrese eş zamanlı baskın yaptı.

Operasyonda Başbakan Erdoğan'ın hayatta olmayan ve babasının ilk eşi Havuli'den doğan kardeşi Mehmet Erdoğan'ın oğlu Mehmet Erdoğan ile ikisi kadın 11 kişi, uyuşturucularla ele geçirildi. Yeğeninin gözaltına alındığı bilgisi iletilince Başbakan Erdoğan'ın, 'Yasalar ne emrediyorsa, gereken neyse o yapılsın' dediği öğrenildi.

Tayyip, hem Başsavcı ve hem de aynı zamanda Başyargıç ya polisler ne yapalım diye kendisine soruyormuş. O da gerekeni yapın demiş!

Ya demeseymiş?

Reklâma bakın,

Sanki başka çaresi kalmış gibi!

Zira ihbarcı kuvvetliydi...

Ol nedenden dolayı ihbarcıyı Ergenekon dümenine dahil edemediler.

Nasıl izin istenir

Bir hukuk devletinde suç işleyen bir insanın yakalanması halinde "ne yapalım" diye Başbakan'a soruluyorsa, o ülke için asla **"Hukuk Devleti"** tanımı yapılamaz. Zira o ülkede hiçbir zaman hukuk yoktur. Başbakan Hakim midir, Savcı mıdır ki ona soruluyor. İhbar kuvvetli olmayıp da o da bu duruma güvenip "işlem yapmayın" deseydi ne olacaktı?

Bu açıklama; Emniyet içinde Başbakan'dan gelecek kanunsuz bir emri yerine getirebilecek bir kadrolaşmanın olduğunun da en açık kanıtıydı.

Öyle ya,

Devletin asayiş sorumluları olayı haber verip, **"Ne yapalım"** diye sorduğuna ve bu durum da Başbakan ve Emniyetten yapılan açıklamalarca da sabit olduğuna göre, demek ki emniyettekilerin hukuktan değil, Başbakan'dan alacakları talimat doğrultusunda hareket edecekleri çok açıktır.

Bu durum Emniyetin yasaların emrettiği şekilde değil, Tayyip'in buyruklarına göre **"gereğini yapmama"** ihtimaline açık bir bekleyiş içinde olduklarını gösteriyordu.

Gerçi 50 kilo olan uyuşturucunun 50 grama inmesinde bir gariplik varsa da, bu indirimin nedeni karışıksa da neyse...

Tayyip ve bombacılar

3 Mart 2009 tarihinde Ergenekon iftiraları nedeni ile yargılandığım 13. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunduğum bir beyanımda, Dev Sol'un bombacısı Cemal Alpaslan ile Tayyip Erdoğan'ın irtibatını kanıtlamıştım.

3 Şubat 2009 tarihinde verdiğim dilekçede, Tayyip ile Ümraniye bombacısı olarak tanınan ve uyuşturucudan cinayete kadar birçok olaya adı karışan Hasan Yeşildağ ile olan ilişkilerini belgelemiş, şu açıklamalarda bulunmuştum.

"Savcı Zekeriya Öz, gerek ilk ifademde gerekse ek ifademde sürekli olarak MİT'çilerle top oynadığından, yüzme havuzlarına beraberce gittiklerinden bahsediyordu. Savcı Öz, başka sanıklara da MİT'çilerle olan ilişkilerini anlatıyor, **"MİT benim kulağıma fısıldar, ben yaparım"** diyordu.

Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanma tarafından şehit edilen Dr. Necip Hablemitoğlu, MİT Kontrterör Dairesi eski Başkanı Mehmet Eymür hakkında "Köstebek" adlı kitabının 128 ve 129. sayfalarında şu bilgileri veriyordu:

"Fetullahçı özel istihbarat örgütü, Mehmet Eymür'ü "Hasım"ları için açılacak kampanyaların tetikleyicisi olarak kullanmaktadır.

Hablemitoğlu, Eymür hakkında "ABD işbirlikçisi" tanımını da kullanıyor ve şöyle devam ediyordu:

"Sığındığı yeni vatanının istihbarat servislerinin lojistik desteği ile eski vatanını pazarlayan bir istihbarat eskisi kaçkın."

Hablemitoğlu, Eymür'ün Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı hasmane tutumundan da bahsediyor, Amerika'da CIA koruması altında yaşadığını, MİT belgelerini CIA süzgecinden ve onayından geçirdikten sonra 2937 sayılı yasaya rağmen ifşa ve teşhir ettiğini, MİT içindeki rakiplerinin özel hayatlarına ilişkin fotoğraflarını yayınladığını yazıyordu.

Zekeriya Öz'ün başlattığı sözde soruşturmayı yönlendirdiği sürekli gündemde olan Mehmet Eymür 4 Aralık 2008 tarihli Akşam Gazetesi'ne verdiği demeçte; Zekeriya Öz ile ilgili olarak şunları söylüyordu:

"Ergenekon soruşturmasını yürüten Zekeriya Öz'ü ifademi almak için çağırdığında tanıdım..."

Oysa,

17.06.2008 tarihli bilgi alma tutanağına göre; "Bilgi veren" sıfatı ile anılan evrakta imzası olan Eymür'ün bu bilgileri (!) Zekeriya Öz'e verdiğine dair hiçbir kayıt ve bilgi yok. Üstelik ifade vermek için MİT'ten alınması gerekli zorunlu izin belgesi de yok. Tutanakta Eymür'ün dışında "Bilgi almayı yapanlar" adı altında iki emni-

yetçi ile bilgi almayı yazan başlığının aşağısında bir başka polisin sicil numaraları ve imzaları bulunuyordu.

Öncelikle;

Mehmet Eymür için bilgi tutanağının düzenlenmesi maksatlıdır. Çünkü bu yoldan kişiye şahit olmanın tüm yükümlülüklerinden sıyrılma imkanı getirilmektedir. Rahatlıkla her türlü yalan beyanda bulunabilmek, yemin etmek, doğruyu söyleme sorumluluğundan kaçınabilmek imkanı tanınmıştır.

Yasalarımızda bulunmayan bir sistem ile sırf tanık olmanın sorumluluğundan kaçınmak amacıyla bilgisine müracaat ediliyordu.

Eymür, bilgi vermesinin 7. sayfasında;

"Ben burada bir konu belirtmek istiyorum. Basında benim Ergenekon soruşturması ile ilgili C. Savcısını yönlendirdiğim şeklinde haberler çıkmıştır. Böyle bir şey söz konusu dahi olamaz. Ben geldim ve bildiklerimi size anlatıyorum" demiştir.

Oysa

25.05.2006 tarihli Star Gazetesi'nde Mehmet Eymür ve Savcıların 2008'e kadar adını dahi bilmediklerini iddia ettikleri tel maşa örgüt hakkında bir yazı yazılıyordu. Bu yazıdan ufak bir alıntı:

"Eski MİT'çi Eymür de Amerika'dayken İnternet sitesinde Ergenekon'u gündeme getirmiş ancak örgütün detayları hakkında bilgi vermemişti. MİT'in Başbakan Erdoğan'a verdiği brifingte de "derin" bağlantıları olan illegal yapının Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu suikasti ve son Danıştay saldırısıyla direk bağlantısı olduğu iddia edildi..."

25.05.2006 tarihli yani Danıştay saldırısından bir hafta sonraki bu haberde:

"Ayrıca MİT raporunda, son dönemde gerçekleştirilen faili meçhul ve aydınlanan eylemler 'Ergenekon işi' denildi" şeklinde, uydurma olup olmadığı bu konuda düzenlenen raporların MİT'ten getirtilmesiyle görülecek ithamlarda bulunuluyordu.

Gazete'nin haberine göre Ergenekon denilen uydurma örgütü 2006 yılında;

MİT biliyor (!)

Tayyip biliyor (!)

Eymür hepten biliyor (!)

Basında Star biliyor (!)

Yunan To Vima biliyor (!) bilmekle kalmıyor, hedef gösteriyor.

Nasıl mı?

28.05.2007 tarihli Yunan **To Vima** Gazetesi, "Türkiye'de ikinci bir Susurluk olayı gelişiyor. Gizli güçlerin, savcı cinayetleriyle o kadar bağlantıları vardır ki, bi o kadar da evrensel patrikhane saldırılarıyla bağlantıları vardır" şeklinde iftira içerikli bir haber yapıyordu. Haberde;

Muzaffer Tekin hakkında; "Milliyetçi grupların TMT'si, Kıbrıs Türk Gizli Güçler ve Evrensel Patrikhane'ye yapılan saldırılarla ilişkisi vardır" deniyor, Tekin'in Av. Kemal Kerinçsiz ile birlikte Patrikhane'nin Fener'den uzaklaşmasını istediği, Kemal Kerinçsiz'in Bartholomeos'a dava açtığı anlatılıyordu.

Gazetede; Sevgi Erenerol'un Türk milliyetçilerinin Patrikhane'ye karşı yapılan tüm gösterilerde yer aldığı aktarılıyor, 'Türk Ortodoks Patrikhanesi'nin Türk gizli istihbarat emriyle kurulduğu iddia ediliyordu.

To Vima, Erenerol'un 'Türk Ortodoks Patrikhanesi'nin temsilcisi olduğunu da vurguluyordu.

To Vima'da yer alan yazıda, "Tekin'in iyi dostları arasında eski emniyet müdürü İbrahim Şahin ve emekli Tuğgeneral Veli Küçük bulunuyor" deniyordu.

Yunan To Vima Veli Küçük ve İbrahim Şahin'i derin devletin içinde olmakla itham etmekle de kalmıyor, o günlerde hiç kimsenin bilmediği bir iddiayı şu şekilde ortaya atıyordu:

"Bütün bu olayların sonu Ergenekon'a çıkmaktadır."

To Vima'nın yazısından yaklaşık 2 hafta sonra Ümraniye bombaları sahne alıyor, Tayyip ve Fetullah'ın gerçek yüzleri hakkında yazı yazan isimler teker teker tutuklanıyordu.

Yunan Gazetesi **To Vima**'da ismi geçen isimler, aradan yaklaşık 1,5 yıl geçtikten sonra örgüt yöneticisi olarak suçlanıyor ve tutuklanıyorlardı.

Bu tarihte daha Ümraniye bombaları sahne almamış, Ergenekon diye bir çakma örgütü;

Savcı Zekeriya Öz ve arkadaşları bilmiyor. Örgüt üyesi olmakla Zekeriya Öz tarafından suçlanan insanlar ise hiç bilmiyordu.

O zaman,

Mehmet Eymür ve Zekeriya Öz, Hanedan Restaurant başta olmak üzere görüştükleri yerlerde ne konuşuyorlar diye sorulursa;

Bu sorunun şimdilik cevabı yok.

Ergenekon soruşturması ve bu davada kilit rol oynayan isimlerden Mehmet Eymür, gizli ortağı olduğu Princess şirketler grubunun yöneticilerindendir.

Bu grubun Ataköy'deki binası imara aykırı bir şekilde fabrika binasından otele dönüştürülmüştür.

Bu kaçak yapıya otel izni alabilmek için kullanım ruhsatı, dönemin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından yasalara aykırı bir şekilde verilmişti.

Yine bu kaçak otele kanunlara aykırı bir şekilde kumarhane ve beş yıldızlı otel ruhsatını dönemin Turizm Bakanı Bahattin Yücel sunmuştu.

Bahattin Yücel, Alpaslan Arslan'ın bürosunu tefriş eden, eski Dev-Sol bombacısı ve MİT mensubu Cemal Alpaslan Ertuğ'un ortağıydı.

Cemal Alpaslan Ertuğ, Mehmet Eymür'ün sağ koluydu. Tayyip'ten Ertuğ'a kadar bu isimler hep bir aradadır.

Karşı devrim iftiralarının 327. sayfasında yer alan **"Gizlilik prensibi"** başlıklı bölümün son paragrafında, sözde Ergenekon örgütünün çalışma prensibinin İtalya P2 Mason Locası ile aynı olduğu uydurmasında bulunulmuştur.

Oysa,

Karşı devrim iftiranamelerinin koordinatörü Mehmet Eymür'e İtalyan P2 Locası finansörü Andreotti ailesi tarafından özel yapım zırhlı bir Alfa Romeo araba hediye edilmişti. Araba diplomat permisiyle Ankara gümrüğünden çekilmek suretiyle Ankara – Beşevler'de bulunan bir araba galerisinde satılmıştı.

Bir devlet memuru tarafından yemeden içmeden maaşı ile ancak 20 yılda biriktirebileceği bir para ile alınabilecek böyle bir özel araç, Eymür'e neyin karşılığında hediye edilmişti?

Eymür'ün üflemeleriyle hazırlanan iftiranamelerde, sözde Ergenekon örgütünün uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı da uydurulmuştu.

Ancak,

Bu iftiranamelerin çakma savcısı Tayyip'in en yakınında bulunan ve Pınarhisar Cezaevi süreci dahil sürekli yanında yer alan ekibin en önemli isimleri hep uyuşturucu ile anılıyordu.

Ergenekon İftiranamelerinin fısıldayıcısı Mehmet Eymür'ün adı uyuşturucu ile yan yanaydı.

Ermeni terör örgütü ASALA ve PKK'nın finansörü, yine PKK'nın yayın organlarından Özgür Gündem'in sahiplerinden Ermeni asıllı Behçet Cantürk'ün Onur Turizm Denizcilik Şirketi"ne bağlı "Kısmetim 1" gemisi içinde bulunan 3100 kg baz morfin ile Güney Kıbrıs açıklarında battı.

Geminin sahibi olarak gözüken Derya Ayanoğlu'nun babası Osman Ayanoğlu MİT'te Eymür'e bağlı olarak çalışıyordu. Osman Ayanoğlu Kürşat Yılmaz tarafından öldürüldüğünde, üzerinden çıkan silah MİT adına kayıtlıydı.

"Kısmetim 1" gemisinin muhabere yani haberleşme elemanı MİT görevlisiydi.

Her ne kadar kamuoyunda gemi, "mürettabatı tarafından içindeki malla beraber batırıldı" deniyorsa da, doğrusu içindeki 3100 kg baz morfin alındıktan sonra ABD'nin emriyle batırıldığıydı.

Bu olaydan sonra Eymür ile Cantürk'ün yolları ayrılıyordu.

Onlarca diplomat ve vatandaşlarımızın canına kıyan Ermeni Terör Örgütü ASALA ve yine eli kanlı terör örgütü PKK'nın finansö-

rü Ermeni kökenli silah ve uyuşturucu kaçakçısı Behçet Cantürk'ün her daim karşılaştıklarında sarılıp öpüştüğü Ermeni kökenli AKP'li Bakan, Abdülkadir Aksu'ydu.

Kanlı Danıştay saldırısı olduğunda İçişleri Bakanlığı koltuğunda Ermeni kökenli Abdülkadir Aksu oturuyordu. Bu ülkede işlenen Atatürkçü aydın cinayetleri, emekli asker suikastleri, MİT mensuplarının öldürülmeleri, mafya cinayetleri, yüzde doksanlık bir oranla hep Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanlığı döneminde gerçekleşiyordu.

Ya, Kahramanmaraş olayları?

Aksu'nun o günlerde Vali Yardımcılığı yaptığı Kahramanmaraş'tan ayrılmasının ardından başlamıştı.

Basında çıkan haberlere göre, Fetullahçı siciline rağmen Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nden Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na atanan ve Cumhuriyet Gazetesi'ne ikinci bombanın atılmasından bir gün ve Danıştay saldırısından bir hafta önce 9 Mayıs 2006 tarihinde Ankara'da görevine adeta apar topar başlayan Ramazan Akyürek'in bu göreve getirilmesinde ağırlığını koyan da Abdülkadir Aksu'dan başkası değildi.

Uyuşturucu babası ve Tayyip

Aslen Rizeli olan Hasan Yeşildağ, 12 Eylül öncesinden bu yana sürekli olarak Tayyip'in en yakınında yer almış, onun önündeki engelleri aşmasında küçümsenmeyecek destekler de sağlamış, bu yardımları sonucunda Tayyip'in belediye başkanlığından bu güne birçok ballı ihaleyi almıştı.

Hasan Yeşildağ'ın Tayyip'in gizli kasalarından biri olduğunu, ilk defa sesli olarak Mehmet Ali Ağca'nın kardeşi Adnan Ağca dile getiriyordu.

2006 yılının başlarında Türkiye'de çok önemli bir yargı skandalı yaşanıyor, gazeteci Abdi İpekçi'nin katili ve Papa suikasti sanığı M. Ali Ağca AKP Hükümeti'nce yanlışlıkla (!) salınıyordu.

Medyanın kıyameti koparması sonucunda AKP'li Adalet Bakanlığı'nın yaptığı hatalar ve yanlışlıklar birer birer ortaya çıkıyor ve Ağca isyan halinde yeniden cezaevine gönderiliyordu.

Ağca'nın tahliyesinin ardından tekrar tutuklanıp cezaevine konulmasından sonra bu kez isyan sırası M. Ali Ağca'nın kardeşi Adnan Ağca'ya geliyor, ağzını açıp gözlerini yumarak Tayyip ve örgütüne tehdit üzerine tehditler savuruyordu.

Ağca'nın tehditlerine biraz ara verelim ve medya dünyasının en kıvrak kalemlerinden **Mahmut Övür**'ün **"Yeşildağ"** Kardeşler ile ilgili olarak 16.02.2006 tarihindeki Sabah Gazetesi'nde yer alan yazısını hatırlayalım:

"Yeşildağlar'a **'civan'** gelin!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi kulislerinde son günlerde herkes birbirine **"Washington'dan müjde var"** diye haber veriyor.

Daha çok meclis üyeleri arasında geçiyor bu konuşma. İlk duyduğumuzda biz de şaşırdık. **"Acaba İstanbul'a ABD'den büyük bir yardım mı var"** diye düşündük. İşin sırrı sonradan ortaya çıktı.

Meğer İstanbul Büyükşehir Belediyesi AKP'li Meclis Üyesi Zeki Yeşildağ, müzmin bekârlığa son vermiş ve Washington'da dünya evine girmiş.

Biliyorsunuz, Yeşildağ soyadı İstanbul'un hatta Türkiye'nin yüksek tepelerinde bir hayli etkili... Özellikle Hasan Yeşildağ adı bu köşeyi izleyenlerin hiç de yabancısı değil. Aslında Yeşildağ kardeşlerin inanılmaz yükseliş öyküleri gerilim ve macera romanlarına taş çıkartacak cinsten. Şimdi bu romana yeni bir bölüm daha ekleniyor. Bu bölüm, Yeşildağ ailesine yeni bir ismin katılmasıyla başlıyor.

Washington'da mütevazı bir evlilik töreni... Damat adayı İstanbul Büyükşehir Belediye Meclis Üyesi Zeki Yeşildağ. Gelin adayına gelince...

İşte o ismi duyduğunuzda siz de şaşıracaksınız. Çok değil 12 yıl önce Türkiye'yi sarsan **"Civangate"** skandalına imza atan, dönemin Emlakbank Genel Müdürü Engin Civan'ı bilirsiniz.

Washington'daki mütevazı düğünün gelin adayı Engin Civan'ın kızkardeşi Müjde Civan.

Nereden nereye?

İstanbul'dan Washington'a uzanan ilginç bir aşk öyküsü...

Tesadüfler şaşırtsa da yeni evlilere mutluluklar diliyorum.

Daha önce yazdım, basit bir çek suçu işleyerek önceden cezaevine giren Hasan Yeşildağ, Tayyip Erdoğan'ı karşılamış, 4 ay boyunca da tüm görüşmelerini düzenlemişti.

İşin politik ayağında ise kardeşi Zeki Yeşildağ var. Zeki Yeşildağ, AKP Beyoğlu İlçe Örgütü'nden seçilmiş İstanbul Büyükşehir Belediye Meclis Üyesi.

Şimdi asıl soruya geçelim: Hasan Yeşildağ'ın Ağca ve çevresiyle nasıl bir ilişkisi vardı?

Geçmişinde birçok **'karanlık'** olayın olduğu söyleniyor, doğru mu? Ve bugün Hasan Yeşildağ İstanbul'da ne tür işler yapıyor?

İlgili ve yetkili kişilerden yanıt bekliyoruz..."

Mahmut Övür'ün dediği gibi,

Nereden nereye!

Daha dün;

Sabah Gazetesi'ndeki köşesinde ve ATV'de sabah akşam sövdüğü Tayyip'e ve Fetullah'a,

Bugün;

Tayyip'in damadının kanatları altında övgüler düzüyor, Fetullah'ı da Tayyip'i de yere göğe sığdıramıyor, Tayyip ve Fetullah ile mücadele eden Atatürkçü isimleri köşesinden dün denecek yakın bir zamanda Tayyip muhalifi olan ancak çalıştığı gazeteden kovulunca Tayyip hayranlığında karar kılan bir başka damat **Yiğit Bulut** ile birlikte gammazlıyor, Tayyip ve Fetullah'ın gerçek yüzlerini ortaya çıkaran insanların yasalara aykırı bir şekilde cezalandırılmalarını istiyordu.

Rüzgâr Gülü ile yarışan gazeteci Mahmut, dün, Tayyip ve Fetullah'ın konuşmalarından iki dakikalık görüntü alıp yayınlamak için

elli iki takla atıyor, bunların ülkemiz için ne denli büyük bir tehlike, ne denli büyük bir tehdit olduğunu anlata anlata bitiremiyordu.

Bugünse; damadın gazetesinde Fetullah ve Tayyip için methiyeler düzüyordu.

Olsun varsın, nasılsa yarın onlar iktidardan gittiklerinde yine eski haline döner ve başlar yine muhalifliğe, tabii bunların ne yaman bir tehlike olduğunu da anlatmaya. O zaman biz de şimdi Mahmut'un muhalif günlerinden kalma bir başka Hasan Yeşildağ yazısını okuyalım:

"Kim şu Hasan Yeşildağ?

Bir süre önce Türkiye'de ciddi bir **'yargı skandalı'** yaşandı. Skandalın nedeni; gazeteci Abdi İpekçi'nin katili Ağca'nın 'yanlışlıkla' salıverilmesiydi.

Sonunda yanlıştan geri dönüldü ve Ağca yeniden cezaevine girdi. O süre içinde dikkat ettiyseniz, Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren, geçmişindeki karanlık noktalar enine boyuna tartışıldı.

Çok şey söylendi ama hiçbir şey yapılmadan bir daha ki karanlık olaya kadar tartışmaya ara verildi. O günlerde, bunun kadar olmasa da önemli bir 'ayrıntı' daha dikkatlerden kaçtı.

Adeta, **'şeytan ayrıntıda gizlidir'** sözünü haklı çıkartacak bir ayrıntıydı bu…

Şimdi o günlere dönelim ve o kaotik ortamda kaybolan o ayrıntıya dikkat çekelim.

Ağca yanlışlıkla salıverildikten sonra yakalandığında, kardeşi Adnan Ağca cezaevinin önünde medya ordusu karşısında isyan ediyordu.

Öfkeliydi Adnan Ağca. O öfkeyle ileri geri bir sürü şey söyledi. Söylediklerinin içinde elle tutulamayacak saçma şeyler de vardı, gerçekten düşündürücü iddialar da…

İşte Ağca'nın iddialarından biri:

"Başbakan'ın gizli kasası Hasan Yeşildağ. Hergün gizli gizli görüşme yapıyorlar. Mehmet Ali Ağca'nın suç ortağı Hasan Yeşildağ, Kartal'da beraberlerdi."

Şaşırtıcı değil mi? Ne demek istiyor acaba?

İnsanın aklına "yine deli saçması bir iddia ortaya atılarak kafaların karışması amaçlanıyor" düşüncesi geliyor.

Ama ya öyle değilse?

İşin doğrusu Adnan Ağca'nın bu sözlerini büyük çoğunluk **"deli saçması"** olarak değerlendirdi ki, sadece bir televizyon bülteninde yayınlandı. Ve hiç kimse bu sözlerin ne anlama geldiğini de sormadı.

Sahi kimdi bu Hasan Yeşildağ?

Adnan Ağca'nın günahına girip sorguladığı biri mi, yoksa bugün önemli işleri olan ama dünü bir hayli **'bilinmez'** biri mi?

Bu sorulara **Hasan Yeşildağ**'ın bir cavabı var mı bilmiyoruz. Ama bildiğimiz başka şeyler var. **Hasan Yeşildağ adını özellikle AKP İstanbul camiası çok iyi biliyor.**

Çünkü Yeşildağ'la Başbakan Erdoğan'ın ilişkisi bir hayli gerilere uzanıyor. Bu ilişkinin derinliği bir yana, su yüzüne çıkması Saray Cezaevi dönemine denk düşüyor. Başbakan Tayyip Erdoğan, 4 aylık hapis cezasını tamamlamak için Saray Cezaevi'ne girdiğinde onu karşılayan kişi Hasan Yeşildağ'dı."

Şimdi burada biraz duralım. Tayyip'in, aleyhinde en küçük bir yazı yazan isimlerin hakkında hemen milyarlarca liralık tazminat davaları açıp kişiyi yıldırma yoluna gittiği herkesin bildiği bir durumdu. Tayyip'in tazminat davaları ile yıldıramadığı insanları ise Ergenekon tertibi ile cezaevlerine gönderdiğini sağır sultan bile duymuştu.

Ancak,

Her ne hikmetse, kendi gazetesinde pardon damadının gazetesinde daha önceleri kendi aleyhine yazan Mahmut Övür ise maaşına zam alıyor ve yazılarına devam ediyordu, bir tek farkla muhaliflikten yandaşlığa yatay geçiş yapıyordu. Bu yatay geçişte neler etken olmuştu. Mahmut, Ağca'nın kardeşinin iddialarına, hani canım şu Hasan Yeşildağ'ın Tayyip'in gizli kasası olduğuna dair iddiaları-

na artık niye sütunlarında bırakın o denli geniş bir şekilde yer vermeyi, tek satırla olsun ima bile etmiyordu.

Ya Tayyip, hemen hemen aleyhindeki bütün yazı yazan kalemleri Silivri'ye göndertirken, bu Mahmut'a bol sıfırlı maaşla neden kendi gazetelerinde yazı yazdırmaya devam ediyor.

Garip değil mi?

M. Ali Ağca'nın kardeşi ve damadın gazetelerinin yazarı tarafından **Tayyip Erdoğan'**ın gizli kasalarından biri olarak tanımlanan uyuşturucu kaçakçısı **Hasan Yeşildağ'**ın AKP'li Meclis Üyesi kardeşi **Zeki Yeşildağ'**ın, Tayyip'in ön ayak olması sonucunda **Engin Civan'**ın kız kardeşi ile evlendiğini aktarmıştım.

Abdullah Gül'ün kankası Hanefi Avcı'nın anlatımlarına göre; **Mehmet Eymür, Tarık Ümit ve Engin Civan** birbirlerine paralarını emanet edecek kadar yakın ilişki içindeydiler.

Ülkemizde işlenen cinayetler, katliamlar incelendiğinde hep aynı yapı, hep aynı isimlerle oluşan ortaklıklar öne çıkıyordu.

Bunlar; CIA'nın denetiminde faaliyet gösteren, Ermeni örgütlerinin organizesinde, yöneticilerinin ve tetikçilerinin büyük bir çoğunluğunu Ermeni asıllı isimlerin oluşturduğu, Hizbullah, PKK, El-Kaide gibi örgütlerle işbirliği içinde çalışan, Emniyet içinde yuvalanan Fetullahçı şebeke...

Bu karma örgüt işledikleri cinayetleri, yaptıkları katliamları, gerçekleştirdikleri ihanetleri, dün de uydurdukları sanal örgütlere ve suçsuz insanlara fatura ediyorlardı, bugün de...

Dün **"Bomba Davası"**ydı!

Bugün yine bomba malzemeli Ergenekon!

Okyanus ötesinden Ergenekon adı ile uydurdukları örgüte; Fetullahçıların, Tayyip'in ve irticai oluşumların ipliğini pazara çıkaran insanları, PKK ve diğer örgütlere ülkeyi dar eden kahramanları, kiraladıkları kanı ve soyu bozuk birkaç provokatöre değişik gerekçelerle aratıp, türlü türlü bahanelerle konuşturup, sonra da onlarla bağlantıları varmış gibi iftira atıp, Atatürkçü insanları terör örgütü elemanı olarak yaftalıyorlardı.

Ardından, Adliye içindeki F Tipi yapılanmaya dâhil hâkim ve savcılarla tutuklattırarak hedeflerine ulaşıyorlar, Atatürkçü insanları böylece susturma yoluna gidiyorlardı.

Son zamanlarda işlenen cinayetlerdeki bazı izler oldukça dikkat çekiciydi.

Hırant Dink cinayetinde başrolde yer alanlar F Tipi örgütün elemanları iken, bu elemanları istihdam eden **"Fetullah"** sicilli Trabzon İl Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek'ti.

Olaya karışanların çoğunluğu, Ramazan Akyürek'in ve polisin kullandığı muhbirlerdi.

Malatya'da gerçekleştirilen Zirve Yayınevi katliamındaki failler, yine Emniyet'te yuvalanan malum örgüte çalışan isimlerdi. Malatya İl Emniyet Müdürü ise her Fetullah Gülen soruşturmasında yer alan ve Komiser rütbesiyle görev yaptığı Polis Koleji'nde Atatürkçü öğrencilere sergilediği olumsuz tavırlarla ünlenen **Ali Osman Kahya**'ydı.

Tayyip, Rahip Santora cinayetinin ardından, gerçekleştirilen Malatya cinayetleri için **"şık olmadı"** diyordu. Bir Başbakan düşünün. Bir kentte katliam yapılmış, onun tepkisi sadece **"şık olmadı"** şeklindeydi. İnsanın aklına ister istemez şu soru geliyor:

Cinayetler için **"şık olsun"** talimatı mı verilmişti?

Peki,

Suçsuz ve ilgisiz insanları kıyısından köşesinden bu cinayete bulaştırmak için insanüstü çaba harcayan gerek F tipi elemanları gerekse diğer misyoner sevdalıları, Tayyip'i bu sözlerinden dolayı neden kınamadılar, niçin bu sözleri yok farz ettiler...

Niye?

Sahi niye?

Dr. Necip Hablemitoğlu, Emniyet ve MİT içindeki Fetullahçı yapılanmayı deşifre eden **"Köstebek"** adlı kitabını bastırmaması için, özellikle Emniyet bünyesinden çok yoğun baskılar görüyor, tehditler alıyordu.

Hablemitoğlu, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı **Emin Arslan**'ın ölüm de içeren tehditlerinden birkaç gün sonra, uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybediyordu.

Ankara Emniyet Müdürü **Ercüment Yılmaz,** dönemin Başbakanı **Abdullah Gül**'ün namusu olarak kabul ettiği cinayeti çözmek için harcaması gereken mesaisinde Fetullahçı okulları ziyaret ediyor, burada adına yazılan şiirleri kabul ediyordu.

Soruşturmayı daha doğrusu soruşturmamayı yürüten Terörle Mücadele ekibinin başı olan şahıs; Hablemitoğlu için aynen şu sözleri kullanıyordu, cesedinin başında;

"Ergün, Hablemitoğlu kim? Niye basın bu kadar çok ilgileniyor? Bu olay çek veya senet davası mı?"

Oysa aynı şahıs, daha önce Ankara TEM'de Hablemitoğlu'nu çok sevip saydığını, hatta onun İnkilap Tarihi derslerine girmek istediğini, ancak kendilerine başka hocanın geldiğini söylüyordu.

Başka;

Hablemitoğlu'nu televizyonlardaki tartışmalardan izlediğini, çok takdir ettiğini anlatıyor, tanışma arzusu ile beraber imzalı bir kitabını da istiyordu.

Peki aynı şahıs,

Hablemitoğlu'nun cesedinin başında ne diyordu?

"Ergün, Hablemitoğlu kim? Niye basın bu kadar çok ilgileniyor? Bu olay çek veya senet davası mı?"

Aynı müdür, menfur Danıştay saldırısını da soruşturmuştu (!)

Ne tesadüf değil mi?

Yerseniz tabii...

Soruşturmadaki ilginçlikler sadece bu kadar mı?

Kim demiş?

Örneğin **Emin Arslan'ın** Hablemitoğlu'na gönderdiği Başmüfettişin, her gün ortalama 13.00 gibi evinden çıkan Hablemitoğlu'nu olay günü 4.20 gibi eşinin çalıştığı okulun santralinden **"eşinin yanında mı"** diye sorması.

Öyle ya her gün 13.00 gibi evden çıkan Hablemitoğlu, o gün babasıyla sohbet etmek için 17.00'de dışarı çıkmıştı. Müfettiş, Hablemitoğlu'nun ev ve cep telefonunu bilmesine ve yine Hablemitoğlu'nun babasının söylediğine göre ev ve cep telefonlarının sürekli açık olmasına rağmen neden eşinin hemen hemen hiç kimsenin bilmediği okulunun santral numarasını bulmuş, oradan eşini arayıp, onun **"derste olduğu"** cevabını alınca, **"Hablemitoğlu yanında mı"** diye sormuştu?

Sahi niye öyle yapmıştı?

Oysa,

Hablemitoğlu'nu çok kolay arayabilirdi.

Ama o daha yeterince tanımadığı Hablemitoğlu'nun eşini aramıştı. Eşiyle de görüşmemiş, Hablemitoğlu'nun orada olup olmadığını sormuştu.

Başmüfettiş, daha sonra kimlere ne bilgiler vermişti?

Kim bilir!

Başmüfettişin telefon numarası, santralin telefonuna düşmese, görevli memur numarayı kaydetmese bu olay sır olarak kalacaktı. Başmüfettişin telefonu İBER adlı bir şirkete aitti. Şirket ortakları da oldukça ilginç isimlerdi.

Birincisi kendisi, ikincisi eşi... Üçüncü ortak O günlerde **Nüfus İşleri Genel Müdürü olan İlhan Atış**, dördüncü ortak ise İlhan Atış'ın karısı...

İlhan Atış İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişi iken Tayyip ile ilgili soruşturmalarda suç bulamıyordu. Onun bu başarısı (!) AKP iktidarında kendisine Vali'lik kapısını açtı. **Atış**, bugün Adana Valisi.

Ne güzel değil mi?

Bir yanda devlet memurluğu, diğer yanda şirket ortaklığı...

Hem de ortakların baş harflerinden oluşan bir şirket.

Tabii insanın aklına ilk anda şu soru da geliyor:

Bilgisayar yazılım vs. dallarında faaliyet gösteren şirket hangi kurumla veya kurumlarla çalışıyordu?

"Bilemem ki (!)."

Cevapsız sorular sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Neden?

Ankara Amerikan Konsolosluğu, Hablemitoğlu şehit edilmeden iki ay kadar önce sıfır olarak kiraladığı gri Bravva marka otomobilin içine yerleştirdiği iki görevliyi, aynı gün Hablemitoğlu'nun evinin penceresinin önünde konuşlandırmıştı.

Niye?

Güya Amerikalıları koruyacaklarmış.

Duy da inanma.

Amerikalıların bina nire, Hablemitoğlu'nun evi nire?

Amerikalılar Hablemitoğlu'nun evinde mi kalıyordu?

Zira araba, park ettiği yerden sadece Hablemitoğlu'nun evini, evinin salonunu mutfağına kadar görüyordu.

O halde bir daha soralım:

Amerikan Büyükelçiliği niye, Hablemitoğlu'nun katledilmesinden yaklaşık birkaç ay sonra arabayı kiraladığı maden ve petrol arama şirketine geri verdi?

Yoksa?

Büyükelçilik, Amerikalıları Hablemitoğlu'ndan mı koruyordu?

Emniyet, bu soruyu Amerikalılara niçin sormaz?

Sormaz, soramaz.

Sormadığı, soramadığı halde, "Mani oluyor halimi arzetmeye hicabım" der, gibi bir boyun büküşle sessiz kalıyordu.

Emniyetin bu olayda sergilediği garip tutumlar sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Yaz yaz bitmez...

Örneğin olayı soruşturmamak için soruşturanlar telefon baz kayıtlarını sağlıklı olarak takip ettiler mi?

Ya da,

Hiç mi, takip etmediler?

Meçhul (!).

Mesela olay yerinin hemen dibinde bulunan park ve onun biraz üzerindeki bazı Kürt kökenli AKP'li Bakanların ve Saadet Partililerin ortak olduğu, yine PKK ve Hizbullah'tan ayrılmış ve emniyet ile işbirliği halinde olan isimlerin işlettiği işyeri (!) arandı mı?

Öyle ya o işyerinin sahipleri cinayetten bir hafta öncesine kadar borçlarını ödeyemediği için icra takibindeydiler ve işyerlerini bile açamıyorlardı... Ancak, ne hikmetse olaydan sonra trilyonluk yatırımlara başladılar.

Peki, o işyeri (!) araştırıp soruşturuldu mu?

Soruşturmacıların (!) olaydan iki sene sonra bile haberdar olmadıkları (!) ve olay yerinin 50 metre, evet evet 50 metre, sadece 50 metre ötesinde yer alan ve olay yerini ve Hablemitoğlu'nun evine giriş çıkışını, arabasını park ettiği alanı çok net gören parkta cinayet günü dolaşan 5-6 kişinin girip çıktıkları o işyeri neden araştırıp sorulmadı?

Yoksa oranın sahiplerinin polisle olan direkt bağlantıları mı bu duruma neden oldu?

Sahi, avuç içi kadar bir yer kaplayan ve Ankara'nın o en küçük parkı niye araştırılmadı?

Bunda bir gariplik yok mu?

Ziyaretçisinden çok daha fazla bekçisi olan bir park araştırılmaz mı?

Üstelik katillerin ve gözcülerin çok kolay kamufle olabilecekleri bir yer araştırılmayacak da ne araştırılacak?

O halde orası neden yok sayıldı?

Peki, bunlar soruşturulmadı da ne yapıldı?

Danıştay saldırısı sebebi ile müebbet hapse mahkûm olmuş, öz ablasını gözünü kırpmadan öldürmüş, Atatürk'e ağır hakaretlerden

mahkûmiyet almış, laik demokratik Cumhuriyeti yıkacağına dair yeminler etmiş, kendi canından ve kanından olan öz yeğenini 200 TL karşılığı erkeklere satmaktan hüküm giymiş, insanlığın yüzkarası biri bulundu. Hayattan hiçbir beklentisi ve ümidi kalmamış bu tipe çeşitli vaatler ve tahliye sözü verilerek gizli tanık yapılıp, suçsuz insanlara iftira attırıldı.

200 TL'ye kendi öz yeğenini erkeklere satan bu adama güya Veli Küçük'ün yanında olan biri 1 milyon dolar önermiş ve Hablemitoğlu'nu vurmasını söylemiş...

Savcıların Osman'ı, bu sözleri açık kimliği ile değil, gizli tanık sıfatı ile anlatıyordu.

Ve bu haliyle yüzü bile kızarmadan kendisini ahlak abidesi olarak tanımlayan bu kişi, yapılan 1 milyon dolarlık öneriyi kendisinin ahlaklı, doğru ve namuslu olduğu gerekçesi ile reddettiğini iddia ediyordu.

Gülmeyin!

Zira benim ülkem, böyle birinin bu tür hezeyanlarına inanan din bezirgânı öküzlerle dolu.

Osman Yıldırım, duruşmalarda Tayyip'i çok sevdiğini söylemiş, onun gazıyla da kendini Bilal-i Habeş'i ilan etmişti.

Eder!

Osman Yıldırım ya da nam-ı diğer 9 No'lu gizli tanık kim?

Kendi öz yeğenini erkeklere 200 TL'ye satmaktan mahkûm olmuş bir pazarlamacı, bir satıcı, bir (**...**).

Peki, Tayyip?

"Türkiye'yi pazarlıyorum. Bizim için verilecek para önemlidir. Her şeyi pazarlar satarız, parayı veren düdüğü çalar" diyen bir Başbakan!

Burada Tayyip'in söylediği şu kelimeler son derece önemliydi. Nasıl olmasın, Tayyip'in karakterini yansıtan en önemli cümleydi;

"Her şeyi pazarlar satarız."

Tayyip ile Osman birbirlerine ne de güzel yakışmışlar değil mi?

Aynı topun kumaşı gibi...

Elele, gönül gönüle insanlara iftira üzerine iftira yağdırıyorlar.

Başka?

Her şeyi pazarlıyorlar, her şeyi satıyorlar...

Satamayacakları hiçbir şey yok.

Sanki ruh ikizleri!

Ancak bu arada olan, ilk ezanı okuyan ve cennetle müjdelenen on sahabeden biri olan **Hz. Bilal-i Habeşi**'ye olmuş. İnanın yattığı yerde ters dönen Habeşi'nin ruhu başka bir şeye ihtiyaç kalmadan Tayyip ile Osman'ı çarpmaya yetecektir.

Devam edelim.

Ankara TEM'den Amir düzeyinde birisiyle görüşen ve Misyonerlerle, Papa'yla ve Vatikan ile ilgili kitaplar yazan, bazen komünist, bazen şeriatçı bazen de milliyetçi olan Yenimahalle menşeli son derece kıvrak bir yazar (!), Hablemitoğlu'nu İran Ermenilerinin öldürdüğünü iddia ediyordu.

Hablemitoğlu'nun ardından oklar, Hablemitoğlu'nun yakın görüştüğü bir isme yani **İhsan Güven**'e dönüyor, İhsan Güven hakkında medyada linç kampanyaları başlatılıyor ve Güven'e tarikatçı iftiraları atılmaya başlanıyordu.

Ve ardından bilinen cinayet...

Tabii siz diyeceksiniz ki,

Bunlar da tesadüftür, tesadüf!

Gazeteci ve yazar olmam nedeniyle Hizbullah Operasyonundan Umut Operasyonuna, Umut Operasyonundan Milli görüş operasyonlarına, onlardan sol örgütlere kadar yapılan tüm operasyonları en ince ayrıntılarına kadar bilmem ve jandarma bölgesinde oturmam sonucu Ankara Valiliği'nin koruma kararını Jandarma'nın yerine getirmesinin bilinmesine rağmen, Ergenekon tezgâhında askerle özdeşleştiriliyordum.

Kaldı ki, korumalarımın arasında Polis de vardı.

Hablemitoğlu cinayetinin ardından, Hablemitoğlu hakkında iftiralarla dolu bir demeç veren bir Emniyet Genel Müdür Yardımcısı

için **"şerefsiz, alçak"** ve dahi **"kuduz köpek"** dediğimden dolayı, başta **Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan** olmak üzere beş Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, hakkımda **"ceza"** ve beşer milyarlık **"tazminat"** davaları açıyorlardı.

Sonuç;

Ceza davalarından beraat ediyordum. Ve bu beraatimi Yargıtay onuyordu. Tazminat davaları da reddediliyordu.

Soruşturmaya aslında soruşturarak soruşturmaması için dahil edilen **özel yetkili** Savcı **Cengiz Köksal**, cinayeti çözmek yerine günlerini karısının ve kaynanasının **özel işleri** ile geçiriyordu.

Köksal, soruşturarak soruşturmamaya katılma misyonunu şu sözleri ile açıklık getiriyordu:

"Bu olayda zamanaşımı yirmi yıldır, bu cinayet de zamanaşımına uğrayacak."

Savcı'nın bu sözlerini belgelememin ardından, onun o gün nöbetçi olmadığını, olay yerinin yakınında bir başka savcının olduğunu, bütün bunlara rağmen soruşturmanın (!) Cengiz Köksal'a verildiğini de kanıtlıyor ve bu durumu yazıya döküyordum.

Savcı, benim yazımın ardından basın toplantısı düzenliyor, basın toplantısında bana ceza ve on beş milyarlık tazminat davası açtığını ilan ediyor, benden almayı hayal ettiği paralarla yapacaklarını da anlatıyordu.

Savcı Cengiz Köksal davaları kaybedip, Yargıtay'ın kararı onamasının ardından **"Meslektaşlarım beni sattı"** diyordu.

Der ya, dilin kemiği mi var?

Cengiz Köksal'ın ardından en ilginç açıklamayı Recep Tayyip Erdoğan gerçekleştiriyor ve O da, **"Bu ülke Hablemitoğlu cinayetini örttü"** şeklinde gazetelere bir beyanat veriyordu.

Hablemitoğlu cinayetten çok kısa bir süre önce, Tayyip'in gerek eylemleri, gerek yerli yersiz konuşmaları ile bu ülke için ne denli tehlikeli biri olduğunu TV'lerde açıklamış ve **"bu adamı susturun"** demişti.

Ancak susturulan kendisi olmuştu.

Hablemitoğlu suikaste kurban gitmeseydi, basında yer aldığına göre, Bülent Arınç ile ilgili olarak; sarı kırmızı yeşil renkli çadırlarda yaptığı konuşmalarını ve PKK'lılarla ilgili bağlantılarını deşifre edecekti.

Hablemitoğlu cinayetinin işlendiği tarihte, Tayyip iktidardaki AKP'nin Genel Başkanı'ydı, Abdullah Gül Başbakan, Abdülkadir Aksu İçişleri Bakanı'ydı.

O halde soralım Tayyip'e;

Bu cinayeti kim örttü?

Ve

Neden örttü?

Tayyip, bu açıklama ile yetinmiyor, **"Hükümetlerimiz döneminde bütün faili meçhulleri çözdük. Bir Hablemitoğlu kaldı. Onun da durumu özel"** diyerek, o günlerde yaşanan Cumhurbaşkanlığı için sürdürülen gizli çekişmelere bir başka boyut kazandırmaya çalışıyordu. Ancak Tayyip'in bu çıkışları hüsranla son buluyor, İçkale Otel'inin yolundan gelirken geçirdiği sara krizi (!) sonucu Cumhurbaşkanlığı hayalleri bir başka bahara kalıyordu.

Yine Hablemitoğlu olayının ardından işlenen İhsan Güven cinayetinde de, Emniyetin içindeki Fetullahçı yapılanmanın teknik takibindeki katiller hiçbir engelle karşılaşmadan İhsan Güven ve eşini öldürüp ellerini kollarını sallaya sallaya kaçıyorlardı.

Kaldı ki;

Olaya karışan bazı isimlere telefon konturlarını bile Emniyette yuvalanan F tipi polisler alıyorlardı.

Tayyip ve Çete'nin adamları

Tuncay Özkan, Milliyet Gazetesi'ndeki köşesinde Hasan Yeşildağ-Tayyip Erdoğan ilişkisini şöyle anlatıyordu.

"Hasan Yeşildağ, Abdullah Çatlı grubunun adamıydı. Sonra bu bağ bitti. Çünkü işe uyuşturucu karıştı.

Hasan Yeşildağ, Türkiye'de Abdi İpekçi dahil cinayetlere karışmış, tutuklanmış, polise konuşmuş ve bazı arkadaşlarını ele vermişti. Kaçaktı İsviçre'de... İsviçre'de uyuşturucu ve örtülü faaliyetlerinden dolayı cezaevinde yattı. Avrupa'da uyuşturucu işini iyi bilenlerden... İsviçre savcılarının ve gizli servisinin bunlarla ilgili bilmediği hiçbir şey yok. Kullanılmışlıkları da çok...

Ama nedense onunla birlikte cezaevinde olanlar bir daha İsviçre'ye giremezken, Yeşildağ İsviçre'yi ikinci vatanı yaptı. Halen kardeşlerinden Ali, çeteci Ali Fevzi Bir'i fidye için kaçırmaktan aranıyor. Cin gibi iki kardeş Hasan ve Zeki Yeşildağ birlikte hem siyaset, hem ticaret yaşamında para ve yer kazanıyor.

Hasan Yeşildağ, dans virtüözlüğü gibi batı toplumunun modernliklerine de olağanüstü uyum sağladığı için hem liberallerin yanında, hem siyasal İslam içinde hiç sıkıntı çekmiyor. Bu ailenin etkinliğinde İsviçre çok önemli bir yer tutuyor. Tayyip Erdoğan **"Yeşildağ benden üç gün önce cezaevine girmiş arkadaş"** diyor ya, zamanlama olarak doğru içerik olarak yanlış."

Şimdi burada Özkan'ın yazısına ara verelim ve Hasan Yeşildağ'ın cezaevine girişine bakalım.

Tayyip, dört aylık tatilini pardon cezasını tamamlamak için Pınarhisar Cezaevini seçmeden önce, Hasan Yeşildağ basit bir çek suçu için aldığı beşbuçuk aylık cezayı Pınarhisar Cezaevinde geçirmek maskesiyle buraya yerleşiyordu. Önce Pınarhisar'dan sekiz tane ev kiralanıyor, buralara güvenilir isimler yerleştiriliyordu. İlçe girişindeki benzinlik kameralarla donatılıyor, böylece ilçeye giriş ve çıkış kontrol altına alınıyordu.

Cezaevindeki mahkûmların birçoğu başka cezaevlerine naklediliyor, cezaevi baştan aşağı yeniden tefriş ediliyordu. Yerlere halılar seriliyor, pencerelere perdeler asılıyor, Tayyip kendini evinde sansın, alıştığı nimetlerinden eksik kalmasın diye her türlü konfor sağlanıyordu. Her yana, her köşeye kameralar yerleştiriliyor, silahlı adamlar dört tarafa konuşlandırılarak çok sıkı bir koruma yapılıyor-

du. Cep telefonu masasından eksik olmayan Tayyip'in görüşme trafiğini de Hasan Yeşildağ organize ediyordu.

Hasan Yeşildağ'ın kardeşlerinden Zeki, eskiden ANAP'ta siyaset yapıyordu. ABD'nin İstanbul Başkonsolosluğu'nun inşa edildiği boğaza hakim 93 bin metrekarelik inşaatının imar izninin hemen geçmesi için ANAP'tan RP'ye transfer edildi. Bu iş ile Erdoğan yakından ilgilendi. ABD Konsolosluk binasının temeli Erdoğan döneminde atıldı. 93 bin metrekare üzerine kurulu konsolosluk binası için 120 milyon dolar harcandı.

Hatırlarsınız;

Konsolosluk binasına yapılan saldırıda, Amerikalılar Türk polislerini ölüme terk ederek kapıları kapayıp binaya kaçmışlardı

Yeşildağ kardeşler tam tekmil Tayyipçi olduktan sonra Ulus Parkı'nın işletmeciliğini, İstanbul caddelerine ağaç dikme işlerini, trafik sinyalizasyon araçlarının satımını, güvenlik kameraları ve bunlarla alakalı İsviçre patentli gizli kamera tekniklerinin belediyelere pazarlanmasını ele geçirdiler.

Hem Tayyip dostuydular, hem hemşeri... Onlar devralmadan önce şimdi sahibi oldukları benzin istasyonuna işletme ruhsatı verilmiyordu. Yeşildağ kardeşler devreye girip çaresiz kalan eski işletmeciden yeri alınca, benzin istasyonunun ruhsattan yana kısmeti açılıyordu.

El eli, el de dönüp yüzü yıkar ya...

Kasım 2008'de Rizeliler günü nedeni ile yapılan kutlamalara Devlet Bakanı **Hayati Yazıcı**, Rize Milletvekili **Ali Bayramoğlu**, AKP İl Başkanı **Yılmaz Katmer**, Çayeli Kaymakamı **Mehmet Aktaş**, THY Yönetim Kurulu Başkan Vekili **Hamdi Topçu** ve **Hasan Yeşildağ** katılıyordu.

Uyuşturucu, cinayet, haraç, tehdit, adam kaçırma, mafya ve çete işlerinin göbeğindeki isimler ve onlarla yıllardan beri çıkar ilişkisi içinde olan bir Başbakan.

Gayrı meşru her yolla ülkenin değerlerini yok ediyorlar, terörün, çeteleşmenin rantını siyaset yoluyla paraya çeviriyorlar ve kendile-

rinin bu eylemlerini kamufle etmek için günahsız insanların evlerine gece yarıları baskınları düzenleyerek, sözde örgüt operasyonu maskesi ile gayrı meşru davranışlarını örtüyorlar ve sonra da dönüp; **"Ülkeyi çetelerden temizliyoruz. Temizeller operasyonu yapıyoruz"** diyorlar. Ellerindeki kan, ellerindeki kir ve ellerindeki pisliğe bakmadan...

AKP döneminde; ülkemizdeki okulların kantin işletmelerinin uyuşturucu kaçakçılığından küçük yaştaki çocuklara taciz ve tecavüze, hırsızlıktan gaspa, gasptan cinayete kadar onlarca sabıkalı ve aranan suç organizasyonlarına ihale edildiği ortaya çıkıyordu. Küçücük çocuklarımız bu canilerin ellerine teslim ediliyordu.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkilileri, okul kantinlerinde çalışan ve okullardaki sözleşmeli personel olan insanların GBT (Genel Bilgi Toplama) kayıtlarını inceleyince, ortaya çıkan korkutucu tabloyu gazetecilerle paylaşıyordu.

17 Mart 2010 tarihli gazetelerde yer alan haberlere göre: AKP Hükümeti'nin çocuklarımızı teslim ettiğimiz Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul kantinlerinde çalışan; 9 kişi cinsel istismardan, 13 isim uyuşturucudan, 11 çalışan dolandırıcılıktan, 34 görevli ateşli silahlar kanununa muhalefetten, 12 personel cinayetten, 13 kişi cinayet ve yaralamadan, 65 isim hırsızlıktan, 19 çalışan mali suçlar ve kaçakçılıktan, 10 kişi terörden, 17 görevli ise resmi belgede sahtecilikten kayıtlıydı.

İnsanlar saf ve masum çocuklarını AKP Hükümeti ve onun Milli Eğitim Bakanlığı'na, AKP Hükümeti ve Bakanlık da mafyaya, çetelere teslim etmişti. Olay patlak verince Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu **"Ay yeni öğrendik değiştireceğiz"** diyordu.

Çeteleri ne güzel temizliyorlar değil mi?

Yeşildağ ile ilgili bir not daha! Uyuşturucu kaçakçısı Hasan Yeşildağ'ın şöhret olduğu bir başka yanı neydi?

El cevap: Ümraniye bombacılığı...

Evet, eski ülkücü **Hasan Yeşildağ** şöhretinin basamaklarına 12 Eylül öncesi Ümraniye Bombacısı olarak çıkmıştı.

Peki, Cemal Alpaslan?

Dev-Sol bombacısı olarak...

Ne güzel değil mi?

Tayyip Erdoğan, Hasan Yeşildağ, Cemal Alpaslan, Mehmet Eymür, Hanefi Avcı, Nakşibendîler, PKK itirafçıları, cezaevlerindeki militanları, DHKP'liler, Hizbullahçılar, El Kaideciler, CIA'nın gelinleri ve ajanları, 2. Cumhuriyetçiler, Nakşîler, Adliye ve Emniyet içindeki Fetullahçılar, Abla katilleri, öz yeğenini erkeklere pazarlayan Osmanımlar aynı safta... Hep aynı safta...

Kıble ise ABD!

Emniyetin içindeki Fetullahçıların; ortalıkta saçılmış bombaları, oltaya gelen, tarlalarda patates niyetine ekilen patlayıcıları... F Tipi yapılanmanın işledikleri cinayetler... Eylemler...

Kendi işledikleri cinayetleri ve suçları Atatürkçü ve yurtsever insanlara yıkmak amacıyla beraber komplolar hazırlayan F Tipi polis, savcı ve hakimler...

Dinci, 2. Cumhuriyetçi ve F Tipi basın.

Suçsuz yere Silivri'de çile çeken laik cumhuriyete bağlı insanlar...

Cinayetler

Kasım 2008 tarihinde Tayyip'in önünü açan cinayetleri de anlattığım savunmamda şunları söylemiştim:

"Söyleyecek sözü ortaya sürecek belgesi olmayan iddia makamı, yine komik ve garip bir duruma düşmüştür. Herhangi bir suçla örgüt dayanışması aranıyorsa burada bakılacak yer, hilafetçi, Fetullahçı, ikinci cumhuriyetçi ve PKK'lı şer yuvaları ve bu şer yuvalarının yaptıkları ortak eylemlerdir.

Başbakan'ın, Adalet Bakanı'nın bayram ve kutlama mesajları gönderdiği hilafetçi silahlı terör örgütü İBDA-C'nin sempatizanı tacizci Hüseyin Üzmez tam bir dayanışma ile kurtuluyor. Önce

AKP milletvekilleri aracılığı ile küçük yaştaki çocuklara tacizde bulunanlar çocuğun istemesi halinde evlenerek hapisten kurtulacaktı, halktan tepki gelince bu kez jet hızıyla ve bir günde adli tıptan rapor alınarak kurtarıldı. Üzmez tahliye olduğunda, Cumhurbaşkanı'nın kendisini aradığını ve af edeceğini söylüyordu.

Başta Ülker Grubu olmak üzere devlet arazilerine inşaat yapmanın yasak olduğu yerlere yapı yapanlar, yine her fırsatta AKP'nin ortaya sürdüğü 2B yasası ile trilyonlarca liralık ranta af tezgâhı ile kavuşturulmak isteniyordu. Naylon fatura dahil birçok yolsuzluğa bulaşan başta Maliye Bakanı olmak üzere, birçok dinci şirket AKP'lilerin afları ile kurtuluyordu.

Yasin el Kadı da bu duruma dahil olan en önemli örneklerden biridir. Evrakta sahtecilik suçu işleyen Erbakan'ı yine aynı suçtan yargılanan Abdullah Gül affediyordu.

Karşı devrim iftiranamelerinde Sevgi Erenerol'dan aldığım talimatla kitap yazdığım da söylenmiştir. Ben on altı kitabı olan bir yazarım. Forbes Dergisi, Sabah Gazetesi ve Bugün Gazetesi'nin haberlerine göre ki, bu haberler 2007 yılında yani yaklaşık bir yıl önce yapılmıştır. Türkiye'de Orhan Pamuk ve Turgut Özakman'ın ardından en çok kazanan yazarlar arasında üçüncü sırada gösterildim. Orhan Pamuk'un okunma sayısı 80 bin iken, bu dönemde **"Musa'nın Çocukları"** ve **"Musa'nın Gülü"** adlı kitaplarımın okunma sayısı 140 bindir.

Bu durum Cengiz Çandar başta olmak üzere birçok ikinci cumhuriyetçiyi çıldırtmıştı. Ve aleyhimde birçok yazılar yazmışlardı. Fetullah Gülen ise sıralamaya bile girememiştir. Üstelik sıralamayı veren Gülen ve AKP'ye yakın gazetelerdir. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde en çok okunan ve ilk ona dört kitabı ile giren tek yazar benim.

Kitaplarımda Fetullah Gülen'in, Yahudi örgütü ADL'nin Başkanı Abraham Foxman'ın isteği ile kitap yazacağını belgeledim. Yine CIA işbirlikçisinin yazdığı belirtilen kitapları aslında kendisinin yazmadığını da belgeledim. Murat Bardakçı Fetullah'ın bazı kitaplarının "intihal" yani "aşırma" olduğunu kanıtladı.

Savcılar akıllarınca Gülen'in yaptıklarını bana yıkarak kendilerince intikam aldıklarını zannetmişler, oysa komik olmuşlardır. Bu soruşturmanın kaynağı olan Ümraniye ile ilgili de bilgiler vermek istiyorum, gerçi bir kısmı tekrar olacak ama bence bir daha anlatmanın faydası olacaktır. Ağustos 2001'de Tayyip'in Ümraniye'de laik demokratik cumhuriyet aleyhine yaptığı konuşmaları ve devleti yıkmak için insanları kıyama yani ayaklanmaya çağıran tahriklerini, TV'lerde yayınlatmamın ardından tam anlamıyla panikliyor, önce fellik fellik kaçarken ardından gazetecilere soğuk savaşın ve soğukların tesiri ile konuştum diyordu. Ankara DGM Savcılarına Tayyip'in Almanya'da Türklüğü aşağılayan, Bülent Arınç'ın Konya'da yine laik demokratik cumhuriyet aleyhine yaptığı konuşmaların kasetlerini ve belgelerini vermemin ardından haklarında soruşturma açılıyordu.

Tayyip, DGM Savcısına ifade verirken tutuklanma korku ve telaşı ile ne söyleyeceğini şaşırıyordu, kendi sözlerini inkâr edip **"Bunlar akıllı adam sözleri değil"** bile diyebiliyordu. 24 Ağustos 2001 tarihli Milliyet Gazetesi, Tayyip'in Ümraniye'deki bu ihanet dolu konuşmalarını yayınlarken benim fotoğrafımın altına da şu başlığı atıyordu:

"İşte Tayyip'i yıkan adam..."

Yine aynı günlerde Bülent Arınç benimle görüşmek istiyor, onun bu talebinin ardından Ankara'da bir nargile kafede görüşüyorduk. Arınç yaptığımız bu görüşmede kendisi ile değil Hoca yani Erbakan ve Tayyip ile uğraşmamı istiyor, birçok belge ve bilgi de veriyordu. Arınç, bizim hemşeri olduğumuzu tekrar vurgulayarak, kendisi ile uğraşmamamı tekrar tekrar istiyordu.

Teklifini kabul etmememin ve verdiği belge ve bilgilere teşekkür etmemin ardından, başta Cumhuriyet Gazetesi ve diğer gazetelerde yayınlattığı konuşmalarda,

"Bunlar bizim şeref madalyalarımız, bu yapılanları bir tarafa not ettiğimiz bilinsin"

Diyordu.

AKP Genel Başkan Yardımcısı **Murat Mercan**, Tayyip'in belediye başkanlığı döneminde yaptığı yolsuzlukları ortaya çıkaran **Mehmet Bölük'**ü ve beni ABD'ye giderek orada CIA Ortadoğu Masası Şefi, **"Karanlıklar Prensi"** diye adlandırılan **Richard Perle** ve diğerlerine, benim **"AKPapanın Temel İçgüdüsü"** adlı kitabımı elinde sallayarak şikâyet ediyor ve **"Amerika ile aramızı bu kitaplar ve bu kitapların yazarları açıyor"** şeklinde şikâyetlerde bulunuyordu.

12 Haziran 2007 tarihinde bir yerlerden düğmeye basılıyor, **Tayyip Erdoğan ve çetesinin bombaları sahne alıyordu.** 13 Haziran 2007'de ise Tayyip Erdoğan ve birçok AKP'linin belediyelerdeki yolsuzluklarını ortaya çıkaran, bu nedenle İstanbul'da yaşama hakkı tanınmayan AKP Genel Başkanı Murat Mercan'ın CIA istasyon şeflerine şikâyet ettiği Mehmet Bölük, Ukrayna'da şaibeli bir trafik kazası ile hayatını kaybediyordu.

Musa'nın Gülü adlı kitabımı toplatmak isteyen Abdullah Gül, bunu başaramayınca 9 Temmuz 2007'de yani ben tutuklanmadan kısa bir süre önce gazetelerin Ankara Temsilcilerine;

"Ümraniye soruşturmasına çok dikkat edin, bu iş çok büyüyecek"

Diyor, ardından da ben tutuklanıyordum.

18 Şubat 2008 tarihli gazetelerde, Ergenekon iftiranamesi için; **"Sonuna kadar gideceğiz, başı var, Ümraniye olayı var, bitmiş değil. Devamı var, bize yardımcı olursanız bu konuda memnun oluruz. Akademisyenlerin, sivil toplumun yardımı olabilir. Biz de yasal anlamda yargıdan destek alıyoruz, yargı güvenlik güçlerinin istediklerini yapıyoruz, yasal düzenlemeyi yaparız, asla hukuksuzluğa fırsat verilmemeli, nasıl olacaksa, bu konuda parlamentoda ciddi bir muhalefet olacağını sanmıyorum. Sıkıntımız var hala devletin içinde bu süreci yavaşlatmaya çalışan unsurlar var"** şeklindeki sözleri yer alan Tayyip'in bu konuşması sonucunda, adeta bir intikam senfonisinin kapısının aralandığı görülüyordu.

Tayyip, şöyle devam ediyordu;

"Bunlar bizim iktidara gelmeden önce tespitlerimizdi. Bunları ortaya çıkarma gayreti içindeyiz."

İşte bu cümleler Tayyip'in suçüstü yakalanma belgeleri idi. Karşı devrimin iftiraları Ümraniye bombaları ile ortaya çıkmadı mı? O bombaları ve sahiplerini iktidara gelmeden önce tespit ettilerse bugüne kadar niye sustular. Yoksa o bombalar kendilerinin mi idi, kullandıkları piyonlara mı saklattılar?

Tabii ki kendilerinindi. Tayyip'in en yakınında yer alan Ümraniye bombacısının izni ve bilgisi olmadan Ümraniye sınırları içinde değil gerçek bomba oyuncak bomba bile taşınamazdı. Ümraniye bombalarının alelacele telaş içinde yasalara aykırı bir şekilde imha edilmesinin altında yatan gerçek, bomba tezgâhının ellerinde patlama, ortaya çıkma korkusu idi. Tıpkı 12 Eylül öncesinde olduğu **"parmaksız"** lakabını aldıkları olayda olduğu gibi.

Kovuşturmaya konu olan Ümraniye bombaları ve onunla anılmaya başlayan Ümraniye soruşturması kapsamında 27 Temmuz 2007 günü gözaltına alındım. Gözaltına alınmadan önce Tayyip'in ve Fetullah'ın önünü açan şaibeli kazaları ve cinayetleri araştırmaya başlamıştım. Bu araştırmalarım devam ederken tutuklandım. Bombaların bir gecekondunun çatısına konma eyleminin arkasındaki gerçeklerin başında, Danıştay cinayetinin görüldüğü davanın 15 Şubat 2007 tarihli yedinci duruşmasında Erbakan'ın da avukatlığını yapan Mehmet Ener'in Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombaların araştırılmasını istemesi vardır.

22 Haziran 2007 tarihinde mahkemenin karar duruşması öncesi 12 Haziran 2007 günü Ümraniye bombaları sahne aldı. Ancak Ankara'daki mahkemede yapılan tüm uğraşlara rağmen, Ümraniye bombalarının Cumhuriyet'e atılanlarla, 18 Ocak 2007 tarihinden itibaren de Danıştay sanıkları ve Ergenekonlaşan soruşturma arasında Osman Yıldırım'ın çelişkilerle dolu söylemleri dışında bir bağ kurulamadı.

Anlaşılan Ümraniye bombaları ile yapılmak istenen soruşturma, AKP'nin kapatma davasına da konu olan Danıştay cinayetinin AKP ve laik düzen karşıtlığının da çabası ile tersyüz edilerek laik düzen-

den yana olan kesimlerin üzerine atmaktır. Nedeni, Ankara'da gerçekleştirilen 17 Mayıs 2006 tarihli cinayetin ertesi günü Kocatepe Camii'nde Mustafa Yücel Özbilgin'in cenazesinin kaldırıldığı gün yaşananlar sonucu Ankara'yı terk ederek Antalya'ya kaçmak zorunda kalan Erdoğan'dı. Cinayete neden olan siyaset unutturulmalıydı.

O günlerde spordan sorumlu Devlet Bakanı ve bugünün Adalet Bakanı **Mehmet Ali Şahin**, 17 Mayıs 2006 tarihinde suikastın üzerinden daha iki saat bile geçmeden **"Sürprizlere hazır olun"** açıklaması yapıyor. Spordan sorumlu bir bakanın kendisi ile direk olarak ilgisiz bir konuda bu denli iddialı açıklamalar yapması ve daha açıklamanın üzerinden bir ay bile geçmeden 12 Haziran 2007 tarihinde Ümraniye'de bombalar bulunması, ancak bu tertibi düzenleyenlerin ve bu tertibe ortak olanların hızı ile açıklanabilirdi.

Bu olayın siyasi boyutunu da değerlendirerek yaptığım araştırmalardan, başta Erdoğan olmak üzere onun en yakınında bulunan ve Ümraniye bombacısı olarak tanınan kişinin bağlantılarına ulaşmam hiç de zor olmadı. Tayyip'in Ümraniye konuşmaları ile başlayıp bombaların bulunması ile devam eden sürecin hep Ümraniye'de geçmiş olması, tertip ve komploların yazıldığı senaryonun merkezinde Ümraniye olmasının nedenidir. Bombaların güvenli olarak taşınıp güvenli olarak saklanması ve aksi bir yakalanma durumunda vaziyeti kurtaracak kamu görevlilerine de ihtiyaç vardı. Zira Tayyip'in, inançları gereği yıkıldığı yerden tekrar Ümraniye'den ayağa kalkması yani intikamını alması gerekiyordu. Bu nedenle her şey eksiksiz olarak kurgulandı.

Basında çıkan haberlere göre ve bunların gerçek olmadığını temenni etmekle beraber yine de kara çarşaflı eşi, Atatürk'e hakaretleri, hukuk dışı tasarrufları nedeni ile Mutki'ye sürüldüğü iddia edilen **Zekeriya Öz** Ümraniye Savcısı yapılıyordu, karşı devrimin iftirasının kazasız belasız gelişip büyümesi için hiçbir fedakârlıktan da kaçınılmıyordu. Öyle ki Savcı Zekeriya'nın tayini çıkar, zamanın Adalet Bakanı bir koşu **Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu**'nun yanına varır, **"Bu savcının tayinini durdurun bu savcı çok önemli bir soruşturmayı yönetecek"** der. Ve savcının tayinini durdurur.

Bu operasyon hilafet ve şeriat özlemcilerinin laik demokratik cumhuriyete karşı eylemlerinin odağı olan bir siyasi parti ile CIA'nın seyyar vaizinin **"ulusalcı dalga aşılacak"** sözleri ile başladığı tertibin ve tezgâhın ortamı boş bulduğunda neler yapabileceğinin de bir göstergesidir. İnsanlara **"Hükümete karşı silahlı isyan"** iftirası atan çakma savcı Tayyip, aynı Danıştay saldırganı ve amaçdaşları Alparslan Aslan ve Osman Yıldırım gibi şeriat devleti kurma çığlıkları atıyordu. Ümraniye'de halkı anayasal nizama ve devlete karşı **"Kıyam"**a yani ayaklanmalara çağırıyordu. Halkı kıyama çağıran Tayyip hedeflerini de şöyle açıklıyordu:

"Türkiye Cezayir olur mu diye soruyorlar, biz hazmettire hazmettire geliyoruz, artık bu film tanınmaya başlandı. Şimdi artık millet sadece aktörleri değil, senaryoyu değiştirmeye talip... Ve bu senaryonun değiştirme çabalarıdır bu çalışmalar. Biz onun için geliyoruz. Bu düzenin koruyucusu olamayız, mümkün değil. Bu hukuku hazırlayanlar bu düzenin kaldırılmasının maşası olacaklardır."

CIA işbirlikçisi Seyyar Vaiz'in kaçtığı Amerika'dan Ekim 2005'de "ulusalcı dalga aşılacaktır" şeklinde verdiği demeçle ivme kazanmaya başlayan karşı devrim iftiranameleri süreci, Tayyip Erdoğan'ın "hazmettire hazmettire geliyoruz" sözlerindeki gibi, hazmettire hazmettire, taksit taksit yapılan gözaltı ve tutuklamalarla çığ gibi büyüyerek ülkemde bir "korku imparatorluğu" doğmasına neden oluyordu.

Sindirimi kolay olsun diye taksitlendirme usulü ile yapılan tutuklamalarda, Atatürkçü ve yurtsever insanları daha kolay infaza uğratmak için provokatörler de devreye sokuluyordu. 26 Ekim 2008 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Soner Yalçın'ın yazısında, aynı oyunun, daha önce aynı senaryo ile aynen bugün burada olduğu gibi, sözde Turuncu Devrim'in finansörü Soros'un rejisörlüğünde sergilendiğini okuyorduk. Bir numara masallarından oradaki milliyetçilerin arasına monte edilmeye çalışılan provokatörlere ve adil yargılamanın aleniyetinin yok edilmesine ve hakların ellerinden alınmasına, iftiranamelere kadar birebir aynı senaryoyla.

Emniyetin ve savcılığın rehberi, kılavuzu ve iftiracı başısı, yine CIA'nın taşeron örgütü olan Nur tarikatının Amerika'da kaçak yaşayan Hınıklı vaizinin yanında, yöresinde ardında yetişen haham yamağı, MİT ve CIA ayakçısı homoseksüel ajan oluyor, karşı devrim iftiranamesi bu homoseksüelin yalanları ile dolduruluyor ve adeta temellendiriliyordu. Tayyip'in hazmettire hazmettire gelme taktikleri hayatın her safhasında dikkatle bakan gözlerden kaçmıyordu. Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kahramanı yüce Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet ile elde ettiğimiz kazanımların yüzde sekseni ni kaybettiğimizin, hatta adil ve aleni yargılamanın özgür ortamlardan cezaevine düştüğünün kaç kişi farkında.

Daha önce de belirttiğim gibi Tayyip'in İstanbul Belediyesi'ndeki yolsuzluklarını ortaya çıkaran **"El Tayyip"** adlı kitabın yazarı **Mehmet Bölük,** bu şikâyetin ardından 13 Haziran 2007 tarihinde Ukrayna'da geçirdiği şaibeli bir trafik kazası sonucunda hayatını kaybediyordu. Tayyip'e muhalif olanlar ve olma ihtimali olanlar her ne hikmetse; **ya trafik kazasına, ya cinayete kurban gidiyor, ya da türlü iftiralarla hapislere gönderiliyordu**.

Tayyip'e karşı parti kurma girişiminde bulunan Nakşibendî Şeyhi ve Erbakan'ın; **"Emire biat etmez isen boynun vurulur"** dediği, **Esat Coşan** da Avustralya da trafik kazası görünümlü bir cinayete kurban gidiyordu. 27 Kasım 2007 tarihli Cumhuriyet Gazetesi, **Esat Coşan**'ın hayatını kaybettiği kazada Tayyip'in yakın dostlarının Nur Tarikatı'nın kazançlı çıkmasını şöyle aktarıyordu:

"Esat Coşan'ın 2001 yılında Avustralya'da ölmesinin ardından Gülen Cemaati ülkede daha rahat faaliyet gösteriyor."

Hatırlanacağı gibi o günlerde Tayyip de bir koşu Avustralya'ya gitmiş, Apo'ya **"Sayın"**, şehitlerimize **"Kelle"** demişti. **Doktor Necip Hablemitoğlu**, **Star TV**'de Tayyip'i eleştirmiş, ülke için getireceği felaketleri anlatmış ve **"bu adamı susturun"** demişti. Ancak birkaç gün sonra bu değerli bilim adamı, emniyet içinde yuvalanan Fetullahçı örgütün organize ettiği alçakça bir saldırıyla şehit edilmişti.

23 Ocak 2006 tarihinde Tayyip'e yakınlığı ile bilinen ve sahipliğini Albayrak kardeşlerin yaptığı **Yeni Şafak Gazetesi**'nin manşetinde, **"Unakıtan Bombası"** başlıklı bir haber yayınlanıyordu.

Veli Toprak imzalı haberde, Maliye Bakanlığı'nın yaptığı incelemelerde genel merkez inşaatı yapan bir partinin hesaplarında 150 trilyon lira olduğu açıklanıyordu.

Haber üzerine ortalık karışıyor, Unakıtan bilgiyi kendisinin vermediğini söylerken, muhabir, Tercüman Gazetesi'ne demeç veriyor ve Unakıtan'ın bu sözleri kalabalık bir grup içinde iki ayrı yerde söylediğini aktarıyordu.

Bu arada Unakıtan'ın basın danışmanı açıklamanın kasetinin olup olmadığını sorduruyor, kaydın olmadığını öğrenince de haberi yalanlıyordu.

Bu arada yapılan tartışmalar sonucunda yine Kemal Unakıtan'ın talimatıyla 500 milyar lira ve üzeri banka hesaplarına yönelik yapılan incelemeler sırasında, Nakşibendî Tarikatının İskenderpaşa Cemaatinin üst düzey yöneticilerinden birisine ait üç bankada toplam 2 trilyon 350 milyar lira hesaba rastlanıyor ve bu bilgi el altından basına sızdırılıyordu.

Böylece bu isme AKP karşısında yeni bir oluşumla çıkmaması için ciddi bir uyarı yapılıyordu.

İsmi N. C. olarak fısıldanan kişi hakkında incelemelerin yapılıp yapılmadığı, sonucu hakkında daha sonra bir bilgi verilmiyor, verilmediği gibi gelir idaresinde uzun süre kafalar karışıyordu.

Oysa kafaların karışması için hiçbir neden yoktu. İskenderpaşa Cemaatine mensup isimlerden isminin başında **"N"** soyadının önünde **"C"** harfi olan üst düzey yöneticilere bir bakalım; tarikatın kurucusu **Mehmet Zahit Kotku** 1980 yılında öldü. Yerine **Prof. Esat Coşan** geçti. Esat Coşan 4 Şubat 2001 tarihinde Avustralya'da yanında damadı **Prof. Dr. Ali Uyarel** olduğu halde geçirdiği bir trafik kazası sonucu hayatını kaybediyordu.

Prof. Dr. Esat Coşan, kaza geçirmeden önce parti kurma hazırlıklarını son safhaya vardırıyor, AKP'nin karşısında en ciddi muhalif olma hazırlıklarını yürütüyordu.

Şimdi dönelim yine **N.C**'ye. Nakşibendîlerin Şeyhi Esat Coşan'ın trafik kazası (!) sonucunda ölümü üzerine yerine oğlu **Nurettin Coşan** geçiyordu.

Nurettin Coşan babasının yarım bıraktığını tamamlamak üzere 29 Ağustos 2002 tarihinde **Sağ Duyu** adlı partiyi kuruyor, başta AKP olmak üzere birçok kesimi rahatsız ediyordu. Parti geliştikçe oyların bölüneceği endişesi birçok kesimin baş düşüncesi oluyordu.

Nakşîlerin yeni Şeyhi Nurettin Coşan'ın ilişkili olduğu şirketlere bakınca karşımıza; sağlıktan turizme, eğitimden radyo ve televizyonculuğa, otomotivden gıdaya, tarım ve hayvancılıktan inşaata, sigortadan kâğıt ve matbaaya kadar muazzam bir yapılanma ortaya çıkıyordu. İşte Nurettin Coşan'ın ortak veya yönetici olduğu şirketler:

Merkezi Küçük Çamlıca'da olan AK-RA Televizyon Habercilik ve Yapım A.Ş.

Merkezi Kartal'da bulunan tasfiye halindeki Sürur Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Merkezi Güneşli'de yer alan Davet Yayıncılık Radyo Televizyon ve Habercilik Tic. A.Ş.

Üsküdar'da faaliyet gösteren As-fa Eğitim Tesisleri A.Ş.

Üsküdar merkezli Vera İç ve Dış Ticaret A.Ş.

Topkapı'da; Tomar Kâğıtçılık, Matbacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Fatih'de Sim-Ağ İhtiyaç Maddeleri Pazarlama A.Ş.

Küçükçamlıca'da faaliyette bulunan Server Holding A.Ş.

Ümraniye'de aynı isimle çalışan, Ümraniye Sağlık Tesisleri ve Ticaret A.Ş.

Kadıköy'de faal, Medi Zinde Sağlık Hizmetleri A.Ş.

Yeni Bosna'da faaliyet gösteren Haksağ Sağlık Hizmetleri A.Ş.

Yine Fatih'te Fuzul Otomotiv ve Dış Ticaret ve İnşaat Sanayi A.Ş.

Fatih'te bir başka şirket, Bonanza Modern Tarımcılık ve Hidropolik Sistemler Limited Şti.

Mecidiyeköy'de, Grafik Reprodüksiyon Sanayi A.Ş.

Topkapı Merkezli Ümran İnşaat Taahhüt ve Ticaret A.Ş.

Üsküdar'da Yıldız Danışmanlık Televizyon Reklâm Prodüksiyon Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Fatih'de Akfa Sigorta Aracılık Hizmetleri A.Ş.

Üsküdar'da Yavuz Radyo Televizyon Yayıncılık Anonim Şirketi...

Küçükçamlıca'da Necat İnşaat ve Dış Ticaret Sanayi A.Ş.

Fatih'te Seha Neşriyat ve Ticaret A.Ş.

Unakıtan'ın bombası ve ardından gelen gelişmeler hedefini buluyor, İskerderpaşalı Nakşîler sahaya bir başka parti süremiyorlardı.

Tayyip gerek Kasımpaşa Akıncılarda, gerekse MSP Gençlik teşkilatında oldukça silik bir isimdi. Peş peşe gelen cinayetler yavaş yavaş önündeki engelleri kaldırmıştı. 1971 yılında atılan bomba Mustafa Bilgi'yi parçalarken MTTB'de Tayyip'in önü açılıyordu. Ve o güne kadar MTTB'ye giremeyen Tayyip, MTTB'de cirit atmaya başlıyordu. Ardından 5 Temmuz 1980 tarihinde Sedat Yenigün'ün öldürülmesi, MSP Gençlik Kolları'nda kendisini rahatlatıyordu.

Edebiyat öğretmeni olan **Sedat Yenigün** Akıncı Gençler arasındaki ününü, MTTB Ortaöğretim Komitesi'nde yaptığı çalışmalarla sağlıyordu. MTTB Yönetim Kurulu Üyesi de olan Yenigün, Basın Yayın Müdürlüğü de yapmıştı. Kendi çıkarttığı **İslami Hareket** başta olmak üzere **Milli Gazete** ve **Milli Gençlik** gibi basın organlarında kâh kendi adıyla kâh **Mehmet Mengüç** müstear ismiyle yazılar yazıyor, kitap tahlilleri yapıyor, edebi makaleler kaleme alıyordu.

Akıncı Gençliğin önde gelen ismi **Metin Yüksel**'in Fatih Camii avlusunda Nakşibendî tarikatı üyesi, eşi kara çarşaflı ve MHP yöneticisi; **İhsan Barutçu**, **Ali Ağa** lakaplı **Ali Bilir** ve **C. Y**, tarafından **M.A.P** marka el yapımı bir tabanca ile kurşunlanması sonucunda hayatını kaybetmesi, **Akıncılar** örgütünde **Tayyip**'in hâkimiyetine yol açıyordu.

Metin Yüksel'in katillerinin isimleri belliyken Tayyip ve ekibi ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri **"kavmiyetçiler"** diye nitelendirirerek adeta gizliyorlardı.

Metin Yüksel, MTTB Merkez Orta Öğretim Komitesi Tiyatro bölümünde, hem orta öğretim komiteleriyle hem de Yüksek Öğrenim komitelerinde görevli olan isimler arasında en önde gelen isim-

lerden biriydi. MTTB'nin Çanakkale Şehitlerini anma etkinlikleri dahil bütün etkinliklerde tek söz sahibiydi. Tayyip, biyografisinde MTTB'nin düzenlediği merasimlerde çok iyi şiir okuduğunu söylese de, bu gerçekleri yansıtmıyordu.

Çünkü Metin Yüksel ve ekibi o günlerde Tayyip'e, Gül'e ve Arınç'a metelik bile vermiyorlardı.

Metin Yüksel'in başını çektiği Akıncılar, o günlerde Fatih, Haydar Mahallesinde, Cumartesi ve Salı günleri insanlara ücretsiz muayene hizmeti veren **Akıncılar Derneği'**ne bağlı çalışan bir dispanser açmışlardı.

Yüksel ve arkadaşları bu çalışmalarında Vakıf Gureba Hastanesi'nin Başhekimi Dr. Mazhar Özman'dan önemli bir destek alıyorlardı. **Vakıf Gureba Hastanesi**'nin doktorları da düzenli olarak dispansere gelerek fakir hastaları bedava muayene ediyor, ilaçlarını da bedava olarak eczanelerden temin ediyorlardı.

Fatih Akıncılar Derneği ile Metin Yüksel, Akıncılar ve MSP Teşkilatında adeta bir efsane gibi konuşulmaya başlanmıştı. MSP Genel Merkezi'nden Metin Yüksel ve arkadaşlarına kutlama üzerine kutlama telgrafları geliyor, ödül üzerine ödül alıyorlardı.

O tarihlerde İmam Hatip Liselerinin içinde sadece Kayseri İmam Hatip'te kız öğrenciler okuyordu. Okul Müdürü, kız öğrencilerin Kur'an-ı Kerim dersleri dışında başörtüsü takmalarını yasaklayınca, MSP Genel Merkezi'nden Kayseri'de eylem yapıp bu olayı protesto etme kararı alınıyordu. Bu eylemde baş görevi almaya hiçbir Akıncı örgütü cesaret edemiyor, ancak Metin Yüksel ve Fatih Akıncıları hemen ileri çıkıyorlardı.

Kayseri'ye gidiyorlardı. Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü başta olmak üzere her yerde boykota başlıyorlar, duvarlara yazılar yazılıyordu. Metin Yüksel'in başkanı olduğu Fatih Akıncılar'a bağlı gençlerin hemen hepsi bir camiye giderek Cuma vaazında halkı örgütlüyorlardı.

Kayseri'de tansiyon bir anda yükseliyor, her yerde gösteriler düzenleniyordu. Bu gösterilerde polisle girişilen kavgada ön sırada yine Metin Yüksel yer alıyordu.

Bu arada Metin Yüksel başta camiler olmak üzere insanlardan çuval çuval toplanan paraların akıbetini soruyor, paraların nerelere harcandığı konusunda araştırmalar yapıyordu.

Gerek Metin Yüksel'in başarılı çalışmaları gerekse toplanan paraların akıbetini araştırması, o günlerde başta Tayyip'in üye olduğu Kasımpaşa Akıncılar olmak üzere birçok derneğin tepkisine ve kıskançlığına yol açıyordu.

Akıncılar ve MSP teşkilatlarında sivrilmek isteyenler önce sol grupları Metin Yüksel ve arkadaşlarına karşı kışkırtıyorlar, bu tahriklerin sonucunda 26 Ekim 1977'de **Metin Yüksel** ve arkadaşları, **Ömer**, **Osman** ve **Muzaffer** silahlı saldırıya uğruyordu. Yüksel, vücuduna isabet eden 3 kurşun ile yaralanıyordu.

Kurşunlanma olayı Metin Yüksel'in şöhretini daha da arttırıyor, O'nu, İslami Hareketin, yön vericisi durumuna getiriyordu. Akıncılar içinde her zaman olduğu gibi yine cadı kazanları kaynamaya başlıyor, Kasımpaşa Akıncılarından **M. Ali, Hüseyin, Abdullah, Recep ve Bülent**, Ülkücülerle beraber gittikleri Fatih Cami'nin ayakkabılığına bırakılan ayakkabılara işiyorlar, suçu da Metin Yüksel ve arkadaşlarının üzerine atıyorlardı. O günlerde Fatih ülkücülerinin büyük çoğunluğu Nakşibendî ve İskenderpaşa dergâhı müridi olduğu için, aynı dergâha bağlı Akıncılarla yakınlıkları da fazlaydı. Bu yakınlığı kullanarak, Metin Yüksel grubunun Humeyni yanlısı ve Şiii oldukları ve aralarını açmak gayesi ile bu davranışları sergiledikleri iftiralarına sarılıyorlardı.

Öyle ya o günlerde Ergenekon masalları akıllarına gelmiyordu ki, onlara da Ergenekoncu desinler.

Gelse de ne olacaktı?

O vakitlerde bugünkü gibi emir eri kıvamında çalışacak hakim, savcı ve polisleri nasıl bulacaklardı.

Kasımpaşa Akıncıları içinde yer alan bu grubun yalan, iftira, tahrik ve yönlendirmeleri sonucu, 23 Şubat 1979 tarihinde Fatih Ülkücülerinden üç kişi Metin Yüksel'i Cuma namazı çıkışında kurşunlayarak öldürüyorlardı.

Metin Yüksel cinayetinde rol alan isimlerden bazıları bu gün MHP ile yapılan türban ortaklığının altyapısını da oluşturuyor, geçmişten gelen şirket bağı, barut ve barutçu ortaklığı hala devam ediyordu.

Gerek **Mustafa Bilgi** ve gerekse **Metin Yüksel** ile **Sedat Yenigün**, MTTB, Akıncılar ve MSP teşkilatlarında en çok sevilen ve sayılan isimlerdi. Onlarca kitapları, makaleleri, edebi eserleri vardı. Dergiler çıkarıyor her kesimi kucaklamaya çalışıyorlardı.

O sıralarda sucuk imalathanesinde çalışıp, işkembe, mumbar, bağırsak temizleyen, insanlara at ve eşek eti yediren Tayyip ve ekibine ise hiç kimse yüz vermiyordu. Ne Akıncılarda, ne MTTB'de ve ne de MSP teşkilatlarında esameleri bile geçmiyordu.

Tayyip, Metin Yüksel, Sedat Yenigün ve Mustafa Bilgi'nin gerek edebi gerek diğer konulardaki bilgi ve birikimleri karşısındaki ezikliğinin acısını taşıyordu, nasıl taşımasın? Bu isimlerin her biri, başlı başına kendi camialarının bir entellektüelleriydi. Camialarında fakirin yanında, derdi olanın ardındaydılar. Kitapları, makaleleri vardı. Milli Gazete başta olmak üzere, İslami gazete ve dergilerde düzenli olarak yazıları çıkardı. Hem ilahiyatta hem de felsefede ve siyasette söz sahibiydiler... Arapçayı ve Türk dilini de çok iyi kullanıyorlardı. Bu iki dilin yanında bir de yabancı dil biliyorlardı.

Bu isimlerle Tayyip arasında dağlar kadar fark vardı. İki satır yazıyı bile kaleme alamayan Tayyip'in bildiği tek şey sucukculuktu. Sucuğun içine at eti, eşek eti nasıl yerleştirilir bir onu öğrenmişti. Kaldı ki o işi de eline yüzüne bulaştırmış yakayı ele vermişti.

1998 yılında **Nesil Yayınları**'ndan çıkan ve **İbrahim Ethem Deveci** adlı birinin kaleme aldığı kitabı, kendi yazmış gibi gösteriyordu. Kitabın kapağında yer alan yazar bölümünde **Recep Tayyip Erdoğan** ismi yer alıyor, kapağın ortasında kendi boy fotoğrafı bulunurken, kitap adı olarak da **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** cümlesi yer alıyordu.

Sadece kitap mı, aparma idi?

Olur mu?

Kitabın adı olarak kapağa basılan **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** beyiti de **Şanar Yurdatapan**'dan yürütmeydi.

Dün bunları yürüten Tayyip, bugün Türk milletinin geleceğini çalıyordu.

Metin Yüksel, Sedat Yenigün ve Mustafa Bilgi ve diğer isimlerin birer birer öldürülmelerinin ardından, Graham Fuller başta olmak üzere CIA elemanlarının desteği ile Tayyip'in önü açılmaya başlıyor, diğer eli kalem tutan, kültürlü insanlar başlarına geleceklerden korktukları için meydanı Kasımpaşalılara bırakıyordu.

Sucukcu Tayyip, o günlerde kalan ezikliğini ve eziklikten doğan kompleks ve hıncını bugün hala sürdürüyordu. CIA Türkiye masası şefi Graham Fuller'in yakın arkadaşı Ruşen Çakır'ın, Fehmi Çalmuk'la beraber kaleme aldığı **"Tayyip'i parlatma"** kitabında; Mustafa Bilgi ve diğer arkadaşlarını kaybeden Tayyip'in günlerce ağladığından bahsediliyordu.

Oysa,

Tayyip, bırakın ağlamayı zerre kadar bile üzülmemişti. Öyle ki dava arkadaşlarının ölüm yıldönümlerine katılmadığı gibi, bir ileti bile göndermeyi zül saymıştı.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Metin Yüksel'in öldürülmesiyle, meydan Tayyip ve ekibine kalıyordu. Tayyip, bırakın Metin Yüksel'in katilleri ile mücadele etmeyi, olayı kapatmak ve üzerine gitmemek için elinden geleni yapıyordu. Bu durum Tayyip'i övme kitabında bile gizlenemiyordu. Methiye kitabının 27. sayfasında, Tayyip'in ve MSP teşkilatının olaylar karşısındaki tavrı bakın nasıl anlatılıyordu:

"Bir tarafta MTTB, diğer tarafta Akıncılar olmasına karşın Tayyip Erdoğan, MSP İstanbul Gençlik Kolları Başkanlığı sırasında inanılmaz bir denge kurmuştu. Bütün **İslami Gençlik Hareketi** neredeyse MSP Gençlik Kolları tarafından yönlendiriliyordu. Tayyip Erdoğan'ın ekibi, örneğin ülkücüler tarafından Fatih Camii avlusunda öldürülen Metin Yüksel'in cenazesinde çok etkin rol oyna-

madılar. MSP İstanbul Gençlik Teşkilatı **"Metin'in kavgası sürdürülecektir"** şeklinde açıklama yaptı.

MSP İstanbul İl Gençlik Kolları Başkanlığı 25 Şubat 1979'da **"Milli Gazete"**ye verdiği taziye ilanında ise, saldırganları isim vermeden **"Beşeri sistemlerin kölesi inancımızın istismarcısı münafık zihniyetler"** şeklinde tanımlıyordu.

Otel, motel açılışlarını kaçırmayan, İBDA-C'ye bile tebrik kartı gönderen Tayyip, ne Metin Yüksel ve arkadaşlarının anmalarına, ne Mustafa Bilgi'nin ne de Sedat Yenigün'ün öldürülme yıldönümlerinde yapılan etkinliklere katılıyordu. Bu etkinliklere katılmadığı gibi en ufak bir mesaj bile göndermiyordu. Siyasal İslamcılar da, özellikle Metin Yüksel'in katillerinin isimleri belliyken ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri **"kavmiyetçiler"** diye nitelendirerek adeta onları gizliyorlardı.

Kitabın 27. sayfasında; "Metin Yüksel'in son zamanlarda ciddi bir İran sempatizanı olduğu biliniyordu. Hatta İran'a hicret etmek istediği bile ifade ediliyordu. MSP ise, İslami gençliği İran'ın aşırı tesiri altında bırakmamak için direniyordu"

Deniyordu ki, bu doğruydu. Metin Yüksel ve ekibi İran karşı devriminden etkilenmişti. Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** diye tanımladığı **Mehmet Metiner** o günlerde Metin Yüksel'in ekibindeydi. **Metin Aydın** kod adını da kullanan Metiner, İran'a gitmiş ve İran karşı devrimini öven **"Şafakta 10 gün"** adlı kitabını yayınlamıştı.

Metiner, Metin Yüksel'in öldürülmesinin ardından Tayyip'in ekibine katılmıştı. Yüksel'in İran yanlısı eylemleri Türkiye'de Vehhabi Şeriatını yaymak için oluk oluk para akıtan Suudi yönetimini ve onların buradaki taşeron örgütü olan MSP'yi ve yan kuruluşlarını telaşlandırmıştı. Bu nedenle Metin'in kaleminin kırılmasına Genel Merkez de onay vermişti.

Metin Yüksel'in ekibinden son kalan iki isim de öldürülüp ekibinin enterne edilmesinin ardından meydanın kendisine kaldığını gören Tayyip, kolları sıvıyor, toplantılar yapıyor, etkinlikler düzenliyordu. Gençlere Cihad ruhunu aşılamaya çalışıyor, teşkilatlar arasında dört dönüyordu.

Ve böylece;

Paytak Reco, olmuştu artık Mücahid Tayyip.

Metin Aydın, Mehmet Kahtalı, Metin Korkmaz, Aydın Seçil gibi değişik kod adları kullanan **Mehmet Metiner** de Tayyip'in yol arkadaşları arasına katılıyordu. **Metiner, Tayyip** ile ilişkisini anlatırken **"Abi-kardeş gibiyiz"** diyordu.

11 Mayıs 1980'de MSP Şişli Gençlik Kolları Kongresi'nde konuşan Tayyip şunları söylüyordu:

"Milli Selamet Gençliği, yok olma pahasına zulmetten nura haykırmaya memurdur. Zulmeti nuruyla yıkmaya taliptir. Gençliğimiz ilahi davaya ulaşmak için dikenli yollara taliptir. Cihad takatin son noktasına kadardır. Attığımız her adımın bir karşılığı vardır. Günümüzde haçlı zihniyeti eskiye oranla daha modernize edilmiş şekilde karşımızdadır. AET, IMF ve OECD bunların örnekleridir. Bu itibarla Milli Selamet gençliğinin küfre karşı yılmadan mücadele edeceğine inanıyorum."

Tayyip'i övme kitabının 28. sayfasında, Tayyip'in Metin Yüksel'in ardından nasıl meydanlarda boy gösterdiğinin bir başka örneği daha veriliyordu:

"MSP Gençlik Kolları Mayıs 1980'de büyük bir gövde gösterisine hazırlandı. İstanbul'un fethinin 527. yıldönümünde Spor ve Sergi Sarayı'nı tıka basa doldurmayı başaran gençlik örgütü, canhıraş bir şekilde kürsüdeki konuşmacıyı alkışlıyor, onun lehine sloganlar atıyordu.

Sebil Dergisi, şaha kalkan bir at sırtında olduğu ıntibaını veren heyecanlı "konuşmacı"nın İslamcı gençlere şöyle hitap ettiğini yazıyordu:

"Hayat büyük bir velinin ifade ettiği gibi iman ve cihad'dan ibarettir."

Konuşmacı Tayyip Erdoğan'dan başkası değildi. Erdoğan konuşmasında, salonu dolduran gençleri **"hazır asker"** olarak tanımlıyor ve onlara şöyle sesleniyordu:

"Sizler bu müstakbel fetih hareketinin birer askerisiniz. Çoğunuzun adı Ahmet, Mehmet'tir. Bunlar o büyük varlığın adıdır. O büyük varlığın yani peygamberler peygamberinin. Lakin ne hacet! Gerektiğinde hepiniz birer Mehmetçik değil misiniz?"

Metin Yüksel ve ekibinin öldürülmelerinin üzerinden daha 4 ay bile geçmeden, 5 Haziran 1980 tarihli Suudi kökenli Rabıta örgütü tarafından desteklenen Sebil Gazetesi; Tayyip'i; **"İslamcı gençliğin gerçek liderlerinden"** diye tanımlıyordu. O zaman Metin Yüksel ve diğerleri sahte miydi?

Suudi destekli Gazete; Tayyip'in büyük boy bir fotoğrafını da yayınlıyor ve fotoğrafın altına onun şu sözleri konuyordu:

"Biz kurtarıcı bir nesiliz."

Yukarıda da belirttiğim gibi Tayyip'in, Metin Yüksel, Mustafa Bilgi ve Sedat Yenigün gibi isimlerin karşısındaki ilmi yetersizliğinden olacak. Nasıl olmasın ki, onların onlarca kitabı, gazete ve dergi yazarlığı, edebi denemeleri varken Tayyip'in ne bir makalesi, ne bir kitabı, ne de bir şiiri vardı. Bu nedenle kapıldığı kompleksi gidermek için Ruşen Çakır'ın kaleme aldığı kitapta, şiir okuma yarışmalarında ve kompozisyon yazma müsabakalarında birinci seçildiği şu sözlerle anlatılıyordu:

"1973 yılında Tercüman Gazetesi tarafından düzenlenen en iyi şiir okuma yarışmasında Erdoğan Türkiye birincisi seçildi. Ertesi yıl ise liselerarası en iyi kompozisyon yarışmasında Ahmet Kabaklı'nın elinden birincilik ödülünü aldı. Genç yaşta edebiyata düşkünlüğü gözden kaçmıyordu."

Her ne kadar Çakır ve Çalmuk, dünün sucukcusuna **"Genç yaşta edebiyata düşkünlüğü gözden kaçmıyordu"** şeklinde gerçek dışı övgülerde bulunsalar da, bu övgülerin nasıl sanal olduğunun yine bir sayfa sonra kendileri tarafından ifşa edilmesi gözden kaçmıyordu:

Kitabın 21. sayfasında;

"1973 yılında Tercüman Gazetesi tarafından düzenlenen en iyi şiir okuma yarışmasında Türkiye birincisi seçildi. Ertesi yıl ise lise-

lerarası en iyi kompozisyon yarişmasında Ahmet Kabaklı'nın elinden birincilik ödülünü aldı..."

Şeklindeki açıklamaları, kitabın 23. sayfasında;

"1973'ün yaz aylarıydı. MSP kurulmuştu ve seçimlere hazırlanıyordu. Erdoğan İmam Hatip Lisesi'ni bitirdiği yıl, yıllar sonra kendisine bağlanacak olan İETT'ye transfer oldu..."

Yani neymiş?

1973 yılında İmam Hatip'i bitirmiş ve İETT'ye transfer olmuş...

O zaman kısa bir hatırlatma daha yapalım;

1973 yılında liselerarası en iyi şiir okuma yarışmasında birinci olan ve aynı yıl liseyi bitirmesine rağmen, kitap yazarlarına ve yine Tayyip'in açıklamalarına göre **"ertesi sene"** daha açık deyişle 1974 yılında liselerarası kompozisyon yarışmasında nasıl olur da birinci olur ve bir de ödül kazanır.

Boşuna söylenmemiş **"Atma Recep atma, hepimiz din kardeşiyiz."**

Bir sayfa önce söylediğini bir sayfa sonra farkında olmadan yalanlayan Tayyip de diğer siyasal dinciler ve Fetullah gibi kendi kendini ele veriyor ve yine kendi kendinin **Brütüs**'ü oluyordu. Hem de Takunyalı Brütüs!

İlintili ölümler sadece bu kadar mı?

Olur mu?

AKP'nin kuruluşunda büyük bir rol oynayan ve AKP'nin kuruluş tarihini bile herkesten önce müjdeleyen İngiltere'nin İstanbul Başkonsolosu Roger Short, Tayyip'i yakın markaja alıp karşısına İngiliz vatandaşı bakan adayları dikerek bunaltınca CIA destekli yerli El Kaide'ciler tarafından bombalanarak öldürülüyordu. Short, Tayyip'in Cumhurbaşkanı olma isteğine de şiddetle karşı çıkıyordu. Gerçi Tayyip, Short'un öldürülmesi ile öne geçtiği Cumhurbaşkanlığı savaşını, Ekim 2006 ayı ortalarında zor geçirdiği bir gecenin ve **"İç Kale"** misafirliğinin ardından tutulduğu sara krizi ve rehin kaldığı Mercedes'de kaybediyordu.

Bu soruşturmada yer alan savcılardan biri olan Zekeriya Öz hakkında 23.03.2008 tarihli Bugün Gazetesi'nin baş sayfasındaki bir habere göz atalım:

"Derin Davanın **Öz**el Savcısı, Öz bir İsrail gemisine saldırı hazırlığında yakalanan El Kaideci Loi Sakka hakkında hazırladığı iddianame ile dikkat çekti. HSBC Bank, İstanbul'daki İngiliz Başkonsolosluğu ve Sinagogları bombalayan teröristlerin Suriye'ye Sakka'nın yanına gönderildiğini belgeledi. Öz, Sakka'ya ağırlaştırılmış müebbet hapis talep etti."

Yazı böyle bitiyor ama gerçekte yapılan ve Zekeriya Öz tarafından gerçekleştirilen eylem ise insanları Sakka ve diğerleri ile oyalamaktı. Böylece İstanbul bombacıları olaydan hemen sonra bağlı bulundukları CIA tarafından Irak'a kaçırılmıştı. Burada diğer arkadaşları ile Iraklıların ve Türkmenlerin katliamlarında kullanılmış, Iraklı ve Türkmen kadınlara tecavüz ettirilmiş, bebekler bile parçalattırılmıştı. Tayyip ise **"İsa Mesih Bush'u korusun"** şeklinde dua etmiş, ABD'lilere olan duasını **"Muzaffer askerlerinizin en az kayıpla ülkenize dönmesini dilerim"** şeklinde sürdürmüştü.

ABD ve Irak yönetimlerinden İstanbul bombacılarının devamlı iadesi istenmiş, katillerin işkenceleri ile ünlü **Ebu Gureyb'**de olduğu gibi baştan savma açıklamalarla ABD ve Irak yetkilileri bu kaçan militanları bize vermemişti. İngiltere'nin baskıları sonucunda ve Dışişleri'nin ısrarlı taleplerinin ardından bombacıların Musul'daki **Baduş Cezaevi**'nden kaçtıkları en sonunda bildirildi. Ama insanlar bu katilleri Suriye'de ararken, bu arada Bakan Şimşek'in İngiliz vatandaşı olduğunun üflenmesi, yürütmenin Savcısı ve Sakka şov olayları sonucu gözler başka yönlere çekilerek herkesin dikkatleri katillerden kaçırılmıştı.

AKP'nin bir nevi kurucusu olan Rogert Short cinayeti de irdelenmemiş, bu cinayetin de üstü örtülmüştü. Ardından uydurulan Ergenekon yalanları ile bir başka senaryo sergilenmeye başlanmıştı.

Aydın Menderes, RP döneminde parti kurma çalışmalarına başlayarak Tayyip'in hayallerine limon sıkmıştı. 1980 öncesinden beri Tayyip'in danışmanı olan ve Tayyip tarafından **"beynimin yarısı"**

şeklinde tanımlanan Mehmet Metiner hemen Menderes'e danışman olmuş ve Menderes in geçirdiği şüpheli kaza sonucunda felç olmasının ve parti kurma olayının da bitmesinin ardından tekrar Tayyip'in yanına dönmüştü.

Üzeyir Garih, Tayyip'e şiddetle karşıydı. Yıllarca Erbakan'a asistanlık yapmış, Erbakan'ın dahil olduğu hükümetlerde sorunlarını tereyağından kıl çeker gibi halletmişti. Türkeş'e ve MHP'ye de son derece yakındı. Partiye maddi yardımda bulunuyordu. Alparslan Türkeş'in ardından Tuğrul Türkeş'e de aynı şekilde yakındı. Ergenekon operasyonunda Güler Kömürcü ile Tuğrul Türkeş'in telefon görüşmeleri Şamil Tayyar tarafından çarşaf çarşaf yayınlandı. Türkeş'in sesi kesildi. Garih, Türkeş ve Erbakan'a ne kadar yakınsa, Tayyip'e de o denli uzak duruyordu. Yaşasa idi, Tayyip asla milletvekili olamazdı.

04 Şubat 2001 tarihinde Tayyip'in önündeki en büyük engellerden Esat Coşan'ın trafik kazasıyla ortadan kaldırılmasının ardından Yahudiler tarafından yetiştirilen, Yahudilerce ödüle boğulan Tayyip'e karşı çıkan, onun önündeki engel konumundaki tek isim olan Yahudi **Üzeyir Garih**, Mason localarında konferans vermesi gereken bir günde 21 Ağustos 2001 tarihinde öldürülüyordu. Olayın ardından ortaya bir **Küçük Hüseyin** senaryosu çıkarılıyordu. Oysa Garih'in hayatı incelendiğinde Cumartesi günleri Mason localarında konferans verdiği görülecektir.

Tayyip, sadece İBDA-C'ye mi yakındı? Tabiî ki hayır... **"Babama ve çocuklarıma kefil olmam"** derken, küresel terörist Yasin El Kadı'ya **"Kendisine kefilim, babam gibi güvenirim. Ona kendime inandığım gibi inanıyorum"** şeklindeki sözleri ile kefil oluyordu. Yasin El Kadı'yı eleştirenleri şu sözleri ile tehdit ediyordu:

"Onları hoplatacağım."

Yine bir başka uluslararası terörist **Gulbettin Hikmetyar**'ın dizleri dibine çökerek fotoğraf çektiriyordu. Almalki, İdris Ahmet Nasrettin, gerek yakın akrabası olan Külünk'ler ve gerekse bazı AKP yöneticileri üzerinden yakın olduğu diğer küresel teröristlerden bazıları idi.

TWRA'nın da kurucusu Hasanein ile Sudan'da gizli gizli buluşuyordu. Yine Sudan'da gözlerden uzak görüştüğü bir başka küresel terörist ise ünlü Usame bin Ladin'di.

Daha önce de belirttiğim gibi Tayyip'in gerçek yüzünü ortaya çıkaran, yolsuzluklarını belgeleyen, ona muhalif olan isimler ya kazaya uğruyor, ya öldürülüyor, ya da birçok tezgah ve iftiralarla cezaevlerine gönderiliyorlardı. Ülkenin bu duruma gelmesinde en önemli etkenlerden biri de ülkemizin emniyetini sağlayan bazı emniyetçilerin yetiştirilme şeklinde yatmaktaydı. Karşı devrim iftiranamelerinde bu denli çok gerçek dışı iftiraların ve ithamların yer alması, polis koleji ve akademilerinde verilen eğitimin bir sonucu idi.

Bu okullarda ceza muhakemeleri usulü hukukuna giren **Ali Şafak** ve diğer birçok öğretim üyeleri şeriat düzenini hoş ve meşru gösteriyorlar, Türk hukuk sistemini aşağılıyorlardı. Batılılaşmanın Türk hukuk sistemini dejenere ettiği, harf ve kıyafet inkılâbının toplumu geriye götürdüğü ve kargaşaya sürüklediği, Farsça ve Arapça'nın geçmişte toplumu daha da yücelttiği şeklindeki safsatalar kolej ve akademi öğrencilerine anlatılıyor ve bunların daha üstün olduğu belirtilmeye çalışılıyordu. Atatürk ilke ve inkılâplarının toplumu geriye götürdüğü şeklindeki hezeyanlar, yine buralarda verilen derslerin konuları arasında yer alıyordu.

Laik eğitimin aksine davranan **Ali Şafak**, Fetullah Gülen cemaatinin düzenlediği Abant konferanslarının konuşmacıları arasında idi. Polis Akademisi'nin üniversite düzeyine yükselmesi ile 2001 yılında emniyet teşkilatına amir yetiştirmek amacı ile kurulan **Güvenlik Birimleri Fakültesi Dekanlığı**'na Eylül 2008 tarihinde **Ali Şafak** getiriliyordu. Ali Şafak'ın başkanlığında akademide verilen derslerin kaynağı Fetullah Gülen'in şu sözlerinde gizliydi:

"Cumhuriyet ile beraber Arapça eğitimine karşı tavır alınması o günün aydınının ve devlet yetkililerinin bir yanılgısıdır. Eğitimde dünden bugüne baskıcı ve dayatmacı zihniyetlerin zorlaması ile kabul edilen tedrisat sistemini değiştirecek inkılâpçı ruhlara ihtiyacımız var. Millet şu anda çeşitli dogmalarla zayi ediliyor."

CIA işbirlikçisi Fetullah Gülen başına topladığı bir grup üst düzey emniyetçiye dinler hakkında pardon cinler hakkında uzun uzadıya bilgiler veriyor, dâhiyane görüşlerini aktarıyordu;

"Cinler ile konuşmanın sağlanması emniyet teşkilatının da işine yarayabilir. Meydana gelen veya gelişme safhasında olan faaliyetler ve grup olayları anında merkeze bildirilip kontrol altına alınabilir. Kim bilir belki o zaman cinlerden de komiser ve emniyet müdürleri olacaktır. Sanıyorum polis de o zaman benim dosyamda olduğu gibi, birçok hata yapmayacaktır."

Bu karşı devrim iftiranamelerini okuyunca nedense insanın aklına rövanş gibi şeyler geliyor, iftiranameler adeta Ankara DGM'de Fetullah Gülen aleyhine açılan davanın intikamı gibi. O iddianamede yer alan emniyet içinde Fetullahçı yapılanma, burada TSK içinde yapılandığı iftirası atılan sözde Ergenekon. Fetullah Gülen iddianamesi içinde yer alan polislerin devam ettiği ışık evleri, burada yerini İşçi Partisi'nin karargâh evlerine giden teğmenlere bırakmış.

Işık evleri, karargâh evleri ile yer değiştirmiş, 1400 yıllık şeriat nizamı daha eski olan 6000 yıllık Agarta ile trampa edilmiş.

Fakat üç şey ise benzemiyor: Bu dosyada sanıklar yüce Türk adaletinden kaçmadılar. Fetullah'ın örgütü hakkında dava açılamadı. Ama burada örgüt iftirası atıldı. Bu dosyanın görünürde bir numarası yok, ancak okuryazar olan herkes adeta Mustafa Kemal Atatürk'ün kast edildiğini kolayca anlamaktadır.

Bugün nasıl Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül, Mehmet Ali Şahin, din tüccarı besleme basın, Fetullahçı matbuat, ikinci cumhuriyetçiler ve PKK'lılar; dinci ve Fetullahçı yapılanmaların eylemlerini, cinayetlerini Atatürkçülere yıkmak için beraberce çırpınıyorlarsa, dün de üstatları Necip Fazıl, hilafetçi ve şeriatçı Vakit Gazetesi'nin yine hilafetçi ve şeriatçı ve hatta tacizci yazarı Hüseyin Üzmez'e vurdurduğu, Ahmet Emin Yalman olayını, **"Yalman'ın Gazetesi Vatan'ın reklâm amaçlı operasyonu"** diyerek onlara yıkmaya çalışıyorlardı. Hani bugün de Cumhuriyet Gazetesi'ne kendisine reklâm olsun diye bomba attırdı dedikleri gibi.

Abdullah Gül, Tayyip Erdoğan, Mehmet Ali Şahin, Bülent Arınç'ın üstatlarının iftiraları bu kadar mı. Tabiî ki hayır. Necip Fa-

zıl, Hüseyin Üzmez'e vurdurduğu Ahmet Emin Yalman için **"reklâm amaçlı olarak kendisi vurdurttu"** diyor ve şöyle devam ediyordu;

"Son zamanlarda ve bilhassa Büyükdoğu Gazetesi'nin tesiri ile tirajını tamamen kaybetmiş olan Vatan Gazetesi'nin bizzat kendisine karşı tertibi."

Şimdi de öyle demiyorlar mı? Kendileri yapıp, işte bunlar bize karşı bir tedbirdir diye. Bugün de Cumhuriyet Gazetesi'ni kendisinin bombalattığını hiç utanmadan iddia etmiyorlar mı?

Necip Fazıl iftiralarına şöyle devam ediyordu;

"Yalman'ın da haberdar olamayacağı şekilde, kendinden bir fincan kan alarak mukaddes davayı ve bu davayı tuttuğu zannedilen Adnan Menderes'i çürütmek için masonların ve kozmopolitlerin tertibi."

Bugün de dinci gazetelerde aynı tezgah yok mu?..

Bugün de insanlara Ergenekon iftirası atanların üstatları vurdukları insan için CHP'liler yaptı diyebiliyorlardı. Bugün de olduğu gibi, yalan ve iftira dinci kesimin en önemli özelliklerindendi.

Tayyip ve diğerlerinin üstatları Necip Fazıl, işledikleri suçu kendilerine yardım ettikleri için mağdur olan bir garibana, CHP'ye ve kumar oynarken kendini basan ve fotoğraflayan muhabir ile gazetesine yüklemekten çekinmiyorlardı. 26 Kasım 2007 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Hasan Pulur, Hüseyin Üzmez'in ağzından Tayyip ve diğerlerinin üstatlarının iftiracılığını şöyle belgeliyordu:

"Ben yapmadım deseydim suçu Şerif Dursun'a yükleyeceklerdi. Necip Fazıl Üstadımız da öyle istiyordu. **'Bu hödüğün davamıza ne faydası olacak, suçu ona yükle, öyle olursa ben çıkarım'** diyordu. Serdengeçti ağabeyim de onun tarafını tutuyordu, onlar olaya davamız açısından bakıyorlardı."

Davaları öyle kutsaldı ki, Hüseyin Üzmez küçük yaştaki çocuğa tacizden tutuklanınca, önce yasa değişikliği yapmaya kalktılar. Ardından bir günde adli tıptan rapor çıkararak Hüseyin Üzmez'i tahliye ettirdiler. Tacizci çıkar çıkmaz, kendisini Abdullah Gül'ün ara-

yıp destek verdiğini ve affedeceğini söyledi. Tayyip ve Fetullahçıların yerli çete oluşumları, küresel ve küresel dışı teröristlerle olan ilişkileri bir yerden başlanarak araştırılıp sorgulandığında, ülkemizde ne soygun, ne vurgun, ne yağma, ne talan ne de faili meçhul cinayetler kalmayacaktır. Çete, örgüt ve benzeri oluşumlar ancak var olduğu yerde aranmalıdır. Söyleyeceklerim bu kadardır..."

Uçan tabut ve tehditler

Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen işadamlarından **Zeynel Abidin Erdem**'i Sudan Devlet Başkanı **El Beşir** kapıda karşılamış. 6 Aralık 2009 tarihli Zaman Gazetesi'nin **"Pazar Aktüel"** ekinde yer alan bilgilere göre, 10 yıldır Sudan'ın Fahri Başkonsolosu olan Erdem'in, Sudan'da **"Ersu"** adıyla faaliyet gösteren bir şirketi bulunuyordu. Sudan Başkanı El-Beşir, Abidin'e bir de liyakat nişanı vermişti.

2006 yılı Mart ayında Sudan'ı ziyaret eden **Tayyip Erdoğan**, terör örgütü lideri ve silah kaçakçısı **Dr. Fatih El Hassanein** ile gizlice görüşüyordu.

Her fırsatta peygamber soyundan geldiği yalanına sarılan Suud Kralı Fahd'ın ve İspanya Kralı'nın paralarını da çalıştıran, Yahudilerle birçok vakıfta üye olan Süryani kökenli Mason işadamı, Tayyip Erdoğan'ı Sudan'da Usame bin Ladin ile buluşturuyordu. Tayyip sevdalısı Süryani işadamı sürekli olarak çevresine **"biz peygamber soyundan gelen bir aileyiz"** diyordu.

Zeynel Abidin Erdem; bir dönem Turgut Özal'a yakındı. **Türk Amerikan İşadamları Derneği** Başkanlığı'nda bulundu. **"Uçan Tabut"** olarak tanımlanan **CASA** uçaklarını Türkiye'ye getirdi.

AKP kurulduktan sonra Tayyip'in en yakınındaki isimlerden biri oldu. Dün Tayyip'e eleştiriler yağdıran, adeta söven bugün ise her an Tayyip'i öven, Fetullah'a methiyeler düzen **Mahmut Övür**, Sabah Gazetesi'nde 21.3.2009 tarihinde **Tayyip** ile **Emine**'nin bazı işadamları ve özellikle **Zeynel Abidin Erdem**'in katıldığı yemek ile ilgili olarak şunları yazıyordu:

"İstanbul Conrad Otel'de AKP'nin Beşiktaş Belediye Başkan Adayı **Sibel Çarmıklı**; **"Beşiktaş Buluşmaları"** adıyla bir yemek düzenledi.

Yemeğin özel konukları; **Başbakan Erdoğan** ve eşi **Emine Erdoğan**'dı. İstanbul Beşiktaş'ın iş, sanat ve spor dünyasının ünlü isimleri; **Serdar Bilgili**, **Yıldırım Demirören**, işadamı **Zeynel Abidin Erdem**, **Erdal Aksoy**, **Kaya Çilingiroğlu**, **Hüsnü Güreli** de konuklar arasındaydı."

Dönemin Meclis Başkanı Bülent Arınç, Zeynel Abidin Erdem'e TBMM üstün hizmet ödülü veriyor ve ödülü verirken onu kendince elleri öpülecek insanlar arasında niteleyerek, başköşeye oturtuyordu.

Sibel Çarmıklı'nın yemekleri ünlüydü. Yine bir Restaurant'ta Karargâh Evleri soruşturmasında F Tipi yapılanmanın planlarını bozan Hâkim Albay Zeki Üçok'la yemek yemesi Emniyetin kulağına gitti. Eylül 2009'daki bu yemeğin ardından Üçok ile Çarmıklı arasında Sarıyer'de üçüncü köprü güzergâhındaki çok değerli bir arazinin satışı için pazarlık yapıldığı iddiasıyla Çarmıklı, Üçok ve Çarmıklı'nın oğlu gözaltına alındı. Gazetelere, polisin çok önemli olaylarda başvurduğu mekân görüntüleme ve dinleme aracı olan **"Observer"** tekniği ile bu durumun belgelendiği balonu uçuruldu.

Olayın sonucunda Fetullahçıların hedefindeki Albay Üçok tutuklandı, Çarmıklı ve Oğlu serbest bırakıldı.

AKP'nin sosyetik adayı **Sibel Çarmıklı**, **Emine Erdoğan** ile de son derece samimi görüşüyor, beraberce fotoğraflar çektiriyorlardı.

Ne hikmetse böyle bir arazi yolsuzluğunda Sibel Çarmıklı'nın yanındakilere ciddi hiçbir şey sorulmadı, sadece olayla hiçbir ilgisi olamayacak Albay tutuklandı.

Öz ve Söz konusunda nutuklar çeken **Yaşar Büyükanıt**, Tayyip'le Dolmabahçe buluşmasının ardından, Öz ve Söz konusunda oldukça ilginç tavırlar sergilemeye başlıyordu. Bunların en dikkat çekenlerinden biri; bir gün önce sırtını döndüğü Abdullah Gül'e, bu davranışının üzerinden daha 24 saat bile geçmeden cephe selamı vermesiydi.

Veriyordu da bir şey mi kaybediyordu? Tayyip ve Unakıtan'ın öncülüğünde Hükümet, ülkenin yarısından fazlasının evine ekmek bile götüremediği gerçeğine rağmen, Büyükanıt'ın altına 1,5 trilyonluk son derece lüks Audi marka bir araba çekiyordu.

Artık,

Onun arabası var!

Başka?

Onlar;

Daha sonra.

Ancak;

Tayyip'in en yakınındaki işadamlarından **Zeynel Abidin Erdem**'in yanında çalışan **Fikriye Bengü Caymaz** kimin kızı diye sorarsanız?

Cevap;

Oldukça basit!

Yaşar Büyükanıt'ın.

Zeynel Abidin'in adı Irak'tan kaçak petrol alan işadamları arasında anılmıştı. Abidin, petrol ticareti sırasında bir general ile samimi bir şekilde çekilen fotoğraflarını da kullanmıştı.

Şimdi diyeceksiniz ki kim bu general?

Valla ben değilim!

Çünkü,

Ben general değilim!..

Zeynel Abidin Erdem'in **Uçan tabut** olarak tanımlanan **CASA** uçaklarını Türkiye'ye getirdiğinden bahsetmiştim. 1990 yılında ANAP Hükümeti baştayken 500 milyon dolarlık askeri nakliye uçağı ihalesi düzenleniyor ve sözde ihaleyi İspanyol CASA firması kazanıyordu. O günlerde İspanyol uçak firmasından Türkiye'deki temsilcisine bir mesaj geliyordu:

"Nisan başı ziyaretleri ayarla. Hediyeleri ve rüşvetleri dağıt."

Gazeteci **Nezih Tavlaş**, bu işin üzerine gidince firma temsilcisi kendisine, hediye olarak sadece kravat dağıttıklarını söylüyordu.

Gazeteci Tavlaş soruyor, **Gazeteci ve Yazar Emin Çölaşan** 20.05.2001 tarihinde Hürriyet'teki köşesinden aktarıyordu:

"Acaba CASA markalı kravatları kimler taktı."

1990 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'ne alınacak 52 adet nakliye uçağı için açılan ihalede, bazı gerçekler ortaya çıkıyordu. Örneğin, bu uçakların İspanyol ordusu tarafından bile kullanılmadığı!

Merkezi Londra'da bulunan ve yaptığı araştırmalarda alanında "güvenilir ve saygın" bir yere sahip olan IISS ya da tam adıyla The International Instutute for Strategic Studies-Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü) tarafından yayınlanan ve dünyadaki bütün ülke silahlı kuvvetlerinin envanterini tüm detaylarıyla gösteren, Military Balance yani Askeri Denge adlı yıllığın 1990 nüshasında CN-235 ya da nam-ı diğer CASA uçağının sadece iki ülke tarafından kullanıldığı yazıyordu:

Botswana ve **Panama**... Bu iki ülkede sadece dört adet vardı. Askeri amaçlarla kullanamıyorlar, hurdalıkta tutuyorlardı.

Amerika bu uçakların hava sahalarından geçmesini bile yasaklamış, keza bu uçakların kullanımı Yunan'ın dandik devletinde bile bu uçaklar "teknolojik açıdan geri" ve "sakıncalı" bulunmuştu.

Kaldı ki üretici ülkeler olan İspanya ve Endonezya ordusunda bile kullanımı yasaktı.

İspanya'da sadece iki tane vardı ve onlar da askeri amaçlı değildi.

Ancak,

Dünyada sadece Türkiye, evet sadece Türkiye bu uçaklardan almaya kalkıyordu. Hem de 52 tane...

Kararı kimler vermişti?

Ne uğruna?

Neden ve nasıl?

İhale ilgili kararın açıklanmasından yaklaşık on ay kadar önce Savunma Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanı Vahit Erdem, ihale için teklif veren dört firma arasında CASA'nın "ihaleyi kazanacak" firma olarak açıklanmasında bir sakınca görmüyordu.

Bugünün AKP Miletvekili Vahit Erdem, Uluslararası Savunma ve Havacılık Semineri'nde dünya silah sanayicilerinin temsilcilerine konuşurken, "ihale'nin çok büyük bir olasılıkla İspanyol CASA firmasına verileceğini" söylüyordu.

Dünyanın hiçbir ülkesinde yüz bulamayan CASA firması uçağın fiyatını ihalenin başından itibaren sürekli arttırıyor, daha maketi bile yapılmayan bu uçaklar ile ilgili artırımlar, anında kabul ediliyordu.

Fiyat artırımları yüzde 77'yi bulunca Vahit Erdem'e sorulur:

"Fiyat artışının nedeni nedir?"

Savunma Sanayi Müsteşarı Vahit Erdem bu soruya şöyle cevap verir:

"Yok, o kadar yok!"

Peki, ne kadar vardı?

Erdem'in bu soruya verdiği yanıt ilgiye muhtaçtı:

"Çok pazarlık yapıldı. Yok, onlar ciddi fiyatlar değil, biz o zaman ciddi ihale almamıştık. Bizden alırsanız size şu fiyatla veririz, o bütün firmada olan işler. O daha hafif nakliye uçağı üzerinde çalışıyoruz, işte teklif alacağız falan dediğimiz zaman firmaların ön bir teklif almadan bize gönderdikleri çeşitli kâğıtlardaki fiyatları. Onun için bu kadar artış yok ve çok ciddi pazarlıklar yapıldı.

Fiyat yönünden yaka silkti firmalar artık, bir aldanma söz konusu değil."

Vahit Erdem'in açıklamasına göre CASA firması "şakacıktan" bir fiyat veriyor, Türk yetkililer oturup bu "şaka fiyat" üzerinden "ciddi ciddi" pazarlık yapıyor, Türk tarafının bu "ciddi" pazarlığından firma "yaka silkerek" fiyatında "birkaç defa indirim" yapıyor ve sonunda eski fiyatın yüzde 77'sine uçaklar alınıyordu.

Allahtan firma "birkaç defa indirim" yapmıştı.

Ya bir de yapmasaydı?

Hava Kuvvetleri Komutanlığı yetkilileri, uçakları deniyorlar. Raporlar olumsuz çıkıyordu. Raporlarda uzman bilirkişiler:

"Levye ile çok dikkatli oynanmazsa uçak yere çakılabilir. Uçak hem kargo, hem paraşüt taşıyacak niteliklere sahip değildir" diyorlardı.

Çölaşan, ihale ile ilgili şunları yazıyordu:

"Devrede, dönemin ANAP'lı Milli Savunma Bakanı var. İspanyol firmasının temsilcisi var. Temsilciyle Milli Savunma Bakanı'nın arasını, Bakan Bey'le yakın ilişkisi olan bir kadın, para karşılığı ayarlıyor. Bazı ANAP'lı hükümet üyelerinin, işadamlarıyla görüşmelerini büyük paralar karşılığında yaptıkları, bantlardan ortaya çıkıyor!

Bir SHP milletvekili, ihalede dönen dümenleri Meclis gündemine getirmek için önerge veriyor. Bu önerge, ertesi gün bir başka SHP milletvekili tarafından sahte imzayla, Meclis Başkanlığından geri çekiliyor. Bu milletvekili, firma temsilcisinin arkadaşı..."

Şimdi bu olayla ilgili belge bilgilerin ışığında, Çölaşan'ın yazısındaki isimleri bulmaya çalışalım.

O günlerde **ANAP'lı Savunma Sanayi Müsteşarlığı** görevini yürüten, bugünün AKP Kırıkkale Milletvekili, açılımlara ve Anayasa değişikliğine önceleri muhalif açıklamalarda bulunan sonra aniden sesi kesilen, Güney Kore ve Fransa'dan "Devlet Güvenlik Liyakat Nişanlı" **Vahit Erdem**.

İspanyol firmasının temsilcisi; Tayyip'in en yakınında bulunan ve Tayyip tarafından düzenlenen kampanyalara milyon dolarlarla katılan, yukarıdaki satırlarda kendisinden bahsettiğim ve İspanya Kralından Liyakat madalyalı **Zeynel Abidin Erdem...**

Temsilciyle, Milli Savunma Bakanı'nın arasını, 5 milyonluk bir para karşılığı ayarlayan ve Bakan Bey'le yakın ilişkisi olan kadın kimdi?

O **"İnciser"** isimli Çiçekçi kadını ne siz sorun ne ben söyleyeyim.

İhalede dönen dolapları Meclis gündemine getirmek için önerge veren milletvekili: SHP Milletvekili **Tevfik Koçak**... Bu önerge'yi

ertesi gün Meclis Başkanlığından sahte imzayla geri çeken ve aynı zamanda firma temsilcisi **Zeynel Abidin Erdem**'in sağ kolu olan dönemin SHP milletvekili: Şimdinin Şişli Belediye Başkanı ve Ati'deki Başbakanımız (!), **Mustafa Sarıgül**'dü.

Sarıgül, Parti arkadaşı Tevfik Koçak'ın Meclis'e verdiği önergeyi Tevfik Koçak'ın imzasını taklit ederek çekiyor, Meclis tarihine sahte imzayla önerge çeken milletvekili olarak geçiyordu. Sarıgül, ilginç ilişkileri ve ortaklıklarıyla da ileride ne biçim bir Başbakan olacağının sinyallerini veriyordu.

Mustafa Sarıgül, Zeynel Abidin Erdem ile Tevfik Koçak'ı tanıştırıyor, Onları Ankara Hilton Oteli'nin lobisinde bir araya getiriyor, Abidin'e övgüler düzüyor, ne büyük bir işadamı olduğundan bahsediyor, "Abim" diyor, ancak olay patlayınca gazetecilerin Zeynel Abidin'i tanıyor musunuz şeklindeki sorusuna şu cevabı veriyordu:

"Hayır, kim o adam, nereli nerede oturuyor?"

Mustafa Sarıgül, her gün gazetelerde boy boy yer alan yer üstü faaliyetlerinin yanı sıra yeraltı dünyası ile de ilginç ilişkiler içindeydi.

Kamuoyunda **1. Mit Raporu** olarak bilinen ve 1987 yılında basına yansıyarak uzun süre gündemde kalan "Banker Bako" olayı, **"Polis İçinde Çekişme ve Yeraltı-Polis-Kamu Görevlileri İlişkileri"** isimli istihbarat raporunda adı yeraltı dünyası ve mafyayla birlikte anılan şarkıcı Hülya Süer ile bir dönem birlikte yaşamıştı.

Sarıgül, Duygu Asena'yla 1989 yılında yaptığı ve "Hülya Süer ile evlenmeyeceğim" başlıklı söyleşisinde, ilişkisini inkâr ederek Süer'in kalbini kırmıştı. Süer de Sarıgül'le dokuz aydır bir ilişkileri olduğunu belirtiyor, ondan evlenme teklifi aldığını açıklıyor ve şöhret dünyasının şanlı klişelerinden biriyle cevap veriyordu:

"Bu beyefendi ile şu anda ilişkim yok. Fakat görüyorum ki, hep gündeme benim ismimle, benim olayımla geliyor."

Mustafa Sarıgül, adı MİT ve TBMM Susurluk Komisyonu raporlarında geçen **Ahmet Vefa Küçük** ile 7 Eylül 1995 tarihinde ortaklaşa **Vefa Petrol ve Turizm İşletmeleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi**'ni kurmuştu.

Sarıgül'ün ortağı ve Fenerbahçe camiasının yakından tanıdığı Küçük, yeraltı dünyası ile de yakın ilişkiler içindeydi. Küçük'ün kayınpederinin işleriyle ilgili anlaşmazlıklar ve Bağbank'ın batışı sonrasında ortaya çıkan yeni durumlar Küçük ile mafya babası Alaattin Çakıcı'yı karşı karşıya getirmişti.

1985 yılında Vefa Küçük'ün bürosu Çakıcı'nın adamlarınca basılmıştı. Çakıcı o sıralar 1980 öncesinde demir kaçakçılığına adı karışan Suat Sürmen'in haklarının koruyucusuydu. Vefa Küçük, Çakıcı'ya asıl dolandırılanın kendisi olduğunu anlatınca, Çakıcı bu kez Suat Sürmen'e karşı cephe almış, sonunda her iki taraf da parayı verince Çakıcı uzlaşmayı sağlamıştı.

Sarıgül'ün kurucusu olduğu 335027 sicil no'lu **Vefa Petrol**'ün ilginç yapısını sadece Küçük'ün ilişkileri oluşturmuyordu. Ticaret Sicil kayıtlarında bu firmayı sıradan bir benzin istasyonu işleten benzerlerinden ayıran, bu şirketin yönetim kurulu üyeleriydi. İstanbul Kasımpaşa ve Fulya'da Shell benzin istasyonları işleten bu şirketin Yönetim Kurulu üyeleri **İslam Yakut** ve yeğeni **Erhan Yakut**, Narkotik polisinin çok yakından tanıdığı kişilerdi. İslam ve Erhan Yakut, Aralık 2002'de İstanbul Kozyatağı'nda ele geçen ve piyasa değeri 5 milyon dolar olan 255 kilo 359 gram eroinin sahibi olarak polis tarafından gözaltına alınmışlardı.

Akşam Gazetesi'nin 19 Aralık 2002 tarihli nüshasına göre, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube'nin düzenlediği **"Sacayağı"** adı verilen 3 ayrı operasyonda gözaltına alınanlar arasında, Hürriyet Gazetesi yazarlarından **Ayşe Arman**'ın eski eşi **Kaşmir Bar**'ın sahibi **Zafer Yılmaz Acar** da bulunuyordu.

Sarıgül ile ilgili bilgileri bir başka çalışmaya bırakalım, konumuza kaldığımız yerden devam edelim.

Tartışmalı CASA ihalesi

21 Nisan 2010 tarihli Zaman Gazetesi **"Tartışmalı CASA ihalesine muhalefet eden rapor kayıp"** başlığı altında, ilk CASA

uçaklarının ithalinden sonra yine gerçekleştirilen bir başka CASA ithali ile ilgili birilerine aba altından nasıl sopa gösteriyordu:

"Deniz Karakol ve Sahil Güvenlik Keşif Uçakları Platformu Tedarik Projesi olarak bilinen Meltem 1 Projesi'nde yaşanan skandalların ardı arkası kesilmiyor. İhtiyaçları karşılamadığı ve ülkeyi milyonlarca dolar zarara uğrattığı iddia edilen projeye karşı dönemin Savunma Sanayi bürokratları tarafından hazırlanan **"muhalif rapor"**un devlet arşivlerinden kaybolduğu ortaya çıktı.

İspanyol CASA firmasından temin edilmesi öngörülen 9 uçağın Türkiye çıkarlarına uygun olmadığını belirten rapor bulunamıyor...

Savunma Sanayi İcra Komitesi, 27 Ocak 1998'de "Deniz Karakol ve Sahil Güvenlik Keşif Uçakları Platformu Tedarik Projesi" olarak adlandırılan Meltem 1 Projesi kapsamında 9 uçağın satın alınması için İspanyol CASA firması ile görüşülmesi kararı aldı. Fakat SSM yetkilileri, CN 235 model CASA uçaklarının deniz karakol uçağı olarak kullanılmasının uygun olmayacağı yönünde rapor hazırladı. Çok sert geçen bir toplantı sonrası dönemin **Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanı Koramiral Özden Örnek, "Projeye ben kefilim"** diyerek, CASA'lara destek verdi. Fakat uçaklar Türkiye'nin ihtiyacını karşılamadı ve ihalede milyonlarca dolarlık zarar oluştuğu iddiaları basına yansıdı..."

Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanı Koramiral Özden Örnek'in, "Projeye ben kefilim" diyerek Deniz Kuvvetlerine alınan CASA uçaklarına teçhizat yüklenince havalanamıyorlar, oldukları yerde çakılı kalıyorlar, böylece devletin ve milletin milyonlarca doları denize dökülüyordu.

26 Nisan 2010 tarihli Zaman Gazetesi bu defa **"İşte devlet arşivlerinden kaybolan CASA raporu"** başlığı ile 1998 yılında hazırlanan ve İspanyol CASA firmasından temin edilmesi öngörülen 9 uçağın Türkiye çıkarlarına uygun olmadığını belirten, Milli Savunma Bakanlığı ve Savunma Sanayi Müsteşarlığı arşivlerinden çıkmayan raporun Zaman Gazetesi tarafından bulunduğunu söylüyordu.

Gazetenin haberine göre; raporun ardından, 8 Ağustos 1998'de Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nda konuyla ilgili olağan üstü bir top-

lantının düzenlendiği belirlendi. Toplantıya, dönemin Savunma Sanayi Müsteşarı Yalçın Burak, **Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanı Koramiral Özden Örnek,** Hava Pilot Tuğgeneral Ahmet Ergüner ve TAI İşletmeler Direktörü Ercan Türker de katıldı. Toplantıda rapora rağmen projenin devamı yönünde karar alındı..."

"Devam etmiş de ne olmuş?" derseniz işte bundan sonrası tam bir felaket:

İspanya'dan Özel Kuvvetlere alınan bu CN–235 CASA uçağı 16 Mayıs 2001 tarihinde Diyarbakır'dan Ankara istikametine giderken Malatya'nın Akçadağ ilçesi civarında düşmüş ve içinde Özel Kuvvetler Komutanlığına bağlı MAK timlerinin de bulunduğu 38 vatan evladı parçalanarak can vermişti.

Şehitlerimizin arasında yer alan 2 MAK timi sahasının en iyileriydi. Yine şehit olan dört pilotumuz **"4 bin 500–5 bin"** saat arası uçuşa sahip dünyanın en iyi pilotlarıydı.

Şehitlerimizin bir kısmının Kocatepe Camii'nde cenaze namazlarının kılındığı sırada, bir başka CASA uçağı test uçuşu sırasında düşüyor acı üzerine acı yaşanıyordu.

Tüm dünyada **"Uçan tabut"** olarak bilinen **CASA** uçağının düşme nedeni, teknik muayenelerinde ortaya çıkan sorundan yani;

"Uçağın kanat ve motor girişindeki buzlanmayı önleyen **"anti-icing"** sisteminin düşük basınç nedeni ile çalışmadığı, kanatlarda ve kuyrukta buz oluşması halinde körükleri şişirerek buzlanmayı bertaraf eden bu sistemin, yeterli basınca ulaşmadığı halde pilota hatalı ikaz verdiği yani pilota buz kırıcıların çalıştığı yönünde sinyal gönderdiği ve pilotun'da bu yanlış sinyale uyması sonucu kazanın olduğu tespit ediliyordu.

Tayyip'in mahdumu Burak'a Kasımpaşa Deniz Hastanesi'nden **"askerliğe elverişli değildir"** raporu alındığında, CASA uçaklarının kefili **Özden Örnek** Donanma Komutanı'ydı.

Emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı ve günlükçü Özden Örnek'in küçük oğlu **Burak,** Tayyip'in Sabah ve ATV'yi aldırdığı ve damadının da bünyesinde bulunduğu Çalık Grubu'na bağlı bir şirkette yönetim kurulu üyesi olarak çalışıyordu.

Tayyip'in oğlunun çürük raporu aldığı Kasımpaşa Deniz Hastanesi'nin bağlı olduğu Deniz Kuvvetleri'nin Komutanı **Özden Örnek**'in büyük oğlu **Tolga**'nın çektiği birçok filmin mali desteği, Tayyip'in damadının Çalık Holding'i tarafından karşılanıyordu.

Tesadüfler sadece bu kadar mı?

Olur mu hiç!..

Bakın bir mutlu, umutlu ve bol paralı bir tesadüf daha...

Özden Örnek'in eşine ait Gaziosmanpaşa'daki arazisine ilişkin alacağının tahsili Tayyip'in araya girmesi ile gerçekleşiyordu. İstimlâke uğrayan aynı yerdeki vatandaşlara 2 bin lira bedel biçilip bu bile doğru dürüst ödenmezken, Komutan eşi **Sevil Örnek**'in arazisine 150 bin lira değer verilip, para da Tayyip'in emir ve direktifleriyle anında ödeniyordu.

Ne yani siz şimdi bunda bir bit yeniği mi arıyorsunuz?

Yapmayın! Ayıp, ayıp (!)

Öyle olsa; Dinci, Fetullahçı ve 2. Cumhuriyetçi matbuat kıyameti koparmaz mı?!.

Aylardır Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen darbe günlükleri ile yattık, kalktık. Bu günlüklerden yola çıkılarak kimi generaller başta olmak üzere Atatürkçü insanlar darbeci ilan edildi. Yakalandı, sorgulandı, cezaevlerine gönderildi, hayatlarına kast edildi, ocakları söndürüldü.

Ancak,

Ne hikmetse, yazmadığını açıkladığı günlüklerini deli kızın donunu ipe asıp sergilediği gibi dört bir yana dağıtan Özden Örnek, üzerinden birkaç yıl geçmesine rağmen ne ifadesine başvurulmak için savcılığa çağrıldı, ne de bunlar ne diye soruldu. Ya da hiç kimse çıkıp zat-ı muhterem'e, "kardeşim sen askerlik mi yaptın yoksa kız çocukları gibi günlük mü tuttun" diye sormadı.

Ne ilginçtir ki,

Generallerin tutuklanmasından, cezaevlerine gönderilmesinden çok büyük haz duyan gözü dönmüş irticacı, Fetullahçı ve 2. Cum-

huriyetçi kimi gazetecilerin listelerinde Özden Örnek adı hiç yer almadı. AKP yanlısı tetikçi besleme basın, Özden Örnek'i olayların dışında tutmak için olağan üstü bir gayret gösterdi.

Özden Örnek'in evine ne polis baskını yapıldı, ne de evine hırsız girdi. Hükümet tarafından yallanan dinci ve Fetullahçı ve 2. Cumhuriyetçi sözde basın, Deniz Kuvvetleri Komutanı olmuş birinin bilgisayarındaki kayıtlara kim nasıl ulaşabilir sorusunu sorup irdeleyemedi.

Kaldı ki, o makamdaki komutanın günlük tutmaktan daha önemli işlerinin olacağı açıktır. Hadi diyelim vakti çoktu. Ancak Özden Örnek'in mesai arkadaşları onun günlük tutmadığını biliyorlardı.

Peki, bu günlükler nereden çıktı? Niye Özden Örnek, bu günlükler için savcılığa çağrılmasa bile kendiliğinden gidip önceden ifade vermek istemedi?

Bu tür sorular herkesin dilinde dolaşmaya başlayınca, Örnek ayıp olmasın babından Savcılıkta misafir edildi.

Neyse,

Şimdi Zaman Gazetesi durup dururken neden CASA olayını diline dolayıp, birilerine aba altından sopa göstermeye başladı.

Öyle ya;

Bugünün günlükçüsü dünün Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanı Koramiral **Özden Örnek**'in, **"Projeye ben kefilim"** şeklindeki sözlerini ön plana çıkaran Zaman, sanki bir taşla birkaç kuş vurmaya çalışıyordu.

20 Nisan 2010 tarihli Star Gazetesi'nde Şamil Tayyar, Mustafa Sarıgül'ün Belediye Başkanlığı'nı yaptığı Şişli Belediyesi'nin Cumhuriyet Gazetesi'ne 89 bin 355 lira gönderdiğini yazarak, adeta Sarıgül'e Ergenekon'a destek verme suçlamasında bulunuyordu.

Yine 21 Nisan 2010 tarihli Vakit Gazetesi de, Şamil Tayyar'dan alıntı yaparak aba altından sopa gösterenler kervanına katılıyordu.

Mustafa Sarıgül, yukarıda da bahsettim, Meclis'e verilen CASA yolsuzluk önergesini Zeynel Abidin Erdem'in talimatıyla Tevfik Koçak'ın imzasını taklit ederek çeken isimdi.

Zeynel Abidin Erdem, hem Yaşar Büyükanıt'a, hem Tayyip Erdoğan'a son derece yakındı.

Büyükanıt da silah tüccarı Durmaz'a!..

O günlerde SHP Edirne Milletvekili Erdal Kalkan ile önerge sahibi SHP Ankara Milletvekili Tevfik Koçak'ın telefon konuşmasında, olayın içinde yer alan isimler arasında o günlerin Savunma Sanayi Müsteşarı, bugünün AKP Kırıkkale Milletvekili olan Vahit Erdem'in de adı geçiyordu.

Hani şu,

Kürt açılımına karşı çıkan, Anayasa değişikliğine itiraz eden, AKP'nin oyu artıyorsa halkın aklına şaşarım diyen AKP Milletvekili.

Hadi bir daha hatırlayalım. Ne diyordu Tayyip, ülkeyi çetelerden temizliyoruz.

Oysa,

Bu ülkedeki ihanetlerin, hırsızlıkların, yolsuzlukların gündeme gelmemesi için her yol denendi. Bunun en son versiyonuydu Ergenekon tezgahı...

Hiç çetelerle iç içe olanlar çetelere bir şey yapabilirler mi? Yapabilecekleri ve yaptıkları yurtsever, Atatürkçü insanlara örgüt iftirası atarak asıl ihanet şebekelerini gizlemekti.

Bir futbolcu doğuyor

Yine nereden nerelere geldik. Arkadaşlarına biraz ara verip tekrar dönelim Tayyip'in seyir defterine;

Ruşen Çakır ve **Fehmi Çalmuk**, Tayyip'i övme yarışına girdikleri kitaplarında **"Bir futbolcu Doğuyor"** başlığı altında Tayyip'in bir garip futbol serüvenini bakın nasıl anlatıyorlardı:

"İmam Hatip Lisesi'nde depreşen futbol aşkı Recep Tayyip'i profesyonelliğe kadar sürükleyecektir. Birçok genç gibi mahallede top oynayarak başlayan bu merak daha sonra onun için geceleri uy-

kusuna girecek kadar gerçek bir sevdaya dönüştü. Lise'nin futbol takımında oynarken, sahadaki kıvraklığı bazı kişilerin dikkatini çekti. Nitekim daha sonra Almanların efsanevi futbolcusundan hareketle **"Beckenbauer"** diye anılacaktır. 15 yaşında ilk teklifini aldı. Camialtı Spor Kulübü, kendisine 1969 yılında bin lira transfer parası ödedi.

Ama futbol aşkı yarım kalabilirdi. Çünkü Reis Kaptan, oğlunun okuyup adam olmasını istiyor, topçuluğun karın doyurmayacağını söylüyordu. Recep Tayyip'in futbol tutkusunun eğitim hayatını menfi yönde etkileyeceğini düşündüğünden oynamasına da izin vermiyordu. Bu yüzden Recep Tayyip futbolu hep gizli oynamak zorunda kaldı. Reis Kaptan'dan habersiz gittiği futbol maçlarını ve kramponlarını kömürlüğe nasıl sakladığını şöyle anlatır:

"Çok seviyordum futbolu. Benim için tutkuydu. Gece adeta uykularıma giriyordu. Fakat ilk dönemlerde babam futbol oynamama asla müsaade etmedi. Uzun bir süre futbolu babamdan gizli oynadım. Mesela top ayakkabılarımı eve hiç getirmezdim. Evimizin dışında kömürlüğümüz vardı. Babam görmesin diye kramponlarımı kömürlükte saklardım. Ayakkabılarıma gayet güzel bakardım. Gözüm gibi korurdum onları. Ben maçları yapar, eve gelir, o gün oyun oynadığımı babama hiç çaktırmazdım. Hatta bazen yaralandığım olurdu. Babam görmesin diye saklardım. Sakatlanıp ağrıdan kıvranırdım ancak babam eve gelince dişimi sıkar, sanki hiçbir şey yokmuş gibi davranırdım. Ne kadar kötü olursam olayım babam anlamasın diye hiçbir şey hissettirmezdim..."

Tayyip, kendi açıklamalarına göre Camialtı'nda dört yıl futbol oynamış. Bu arada İstanbul gençler karmasına da seçilmiş. Türkiye seçmelerine katılacakmış, ancak adaylar için Noter tasdikli olarak ebeveynlerden izin belgesi isteniyormuş. Bu belgeyi Reis Kaptan ölse vermezmiş...

Şimdi burada biraz duralım. Ve basit bir hesap yapalım.

Tayyip, kaç yaşında Camialtı'na transfer olmuştu?

15 yaşında...

Camialtı'nda kaç yıl futbol oynamıştı?

Dört yıl...

15 artı 4 etti mi 19...

Bu ülkede 18 yaşına giren insanlar reşit olmuyor mu?

Tabii ki, oluyor...

Ama Tayyip olmuyor.

Neden mi?

Tayyip de herkes gibi 18 yaşında reşit oluyorsa 19 yaşında katılacağı karma için neden babasının muvafakati isteniyordu?

Kaldı ki 15 yaşında amatör olmak için veli izni gerekiyorken, hele bir de o gün için oldukça yüksek sayılan bin lira transfer ücretini almak için olmazsa olmaz şartların başında veli muvafakati şart iken, her nedense 15 yaşında veli izinleri hallediliyordu. Tayyip'in anlatımlarına bakınca 15 yaşında tereyağından kıl çeker gibi bir rahatlıkla yapılan işlemler, 19 yaşında veli izninin kalkmasının ardından veli muvafakati bahanesine sığınılarak halledilemiyordu.

Aynı baba nasıl olmuştu da 15 yaşında izin vermiş, 19 yaşında ayak diretmişti. Tabii ki, senaryoyu yazanlar, Tayyip'i parlatma olayına kendilerini öyle kaptırmışlardı ki, reşit olma olayını unutmuşlardı. Tayyip'in ezberletilen hayal dünyasını aynen kitaba geçmişlerdi.

Böylece Tayyip, bir önceki açıklamasını bir sonra kendi kendine adeta yalanlayarak, yine kendi kendisiyle çelişkiye düşmüştü.

Tayyip'in, reşit olma yaşı unutulduğu o günler bakın nasıl anlatılıyordu:

"Erdoğan'ın gözüne uyku girmiyordu. Konuyu dayısına açmaya karar verdi. Onun babasını ikna edeceğinden emindi. Dayısı olayı Reis Kaptan'a anlatınca iki oda bir göz evde kıyametler koptu. Babası küplere binmişti. Kesinlikle izin vermiyordu. Erdoğan'ın gizli gizli futbol oynadığı da böylece açığa çıkmış oldu. Ağladı. Babasıyla arasındaki en büyük çatışma meşin yuvarlak yüzünden çıkıyordu. Bunun gibi birçok futbol müsabakasına babası izin vermediği için katılamadı. O bununla ilgili olarak ileride "babam yüzünden buna benzer birçok fırsatı kaçırdım" diyecektir.

CIA İstasyon Şefi Graham Fuller'in en yakın arkadaşlarından **Ruşen Çakır**'ın, **Fehmi Çalmuk** ile beraber Tayyip'i parlatmak amacıyla kaleme aldıkları kitapta yukarıda belirttiğim paragrafda **"iki oda, bir göz evde** kıyametler kopuyordu" şeklinde geçen cümle, bir insana hak etmediği payeleri yüklemeye çalışarak yapılan çalışmaların ne denli komik durumlarda kalınacağının bir göstergesiydi...

Öyle ya ne diyordu, Ruşen'in arkadaşı Tayyip'in başını çektiği oluşum için;

"Yenilikçi hareket, Türkiye'deki İslamcıların önderleridir."

Bir başka CIA İstasyon Şefi Morton Abromowitz Tayyip Erdoğan'ı yere göğe sığdıramıyor ve safını belirliyordu:

"Kravatlı ve çağdaş görünümlü Erdoğan'ı Erbakan'a tercih ederim"

Ruşen Çakır, yaş konusunda sık sık yanlışlıklara düşüyor, sonra da kendisiyle dalga geçiyorlardı. 2 Mayıs 2010 tarihinde Ruşen'in bir zamanlar yere göğe sığdıramadığı kesimin Vakit Gazetesi arşiv sayfasında, **"En cevval 1 Mayıs'çı ve afacan 14 yaşından beri Taksim'de yürüyormuş"** başlığı altında Ruşen şöyle **"Tii"** ye alınıyordu:

"Vatan gazetesinin yazarlarından Ruşen Çakır 1962 doğumlu. Fakat olsun. Kimseden geri kalmamış. Artvin Hopa'nın sokaklarındaki kısa pantalonlu çocukluğundan beklenmeyecek müthiş bir sıçramayla Taksim'e gelmiş ve 1976'nın 1 Mayıs yürüyüşüne katılmış. Düşünün 1976'da afacan yaşında. **"En cevval 1 Mayıs'çımız"** artık **Ruşen Çakır**. İşte dün yazdığı satırlar:

"Yaşasın 1 Mayıs!
1 Mayıs 1976 günü Taksim Meydanı'ndaydım.
1 Mayıs 1977 günü Taksim Meydanı'ndaydım.
1 Mayıs 1978 günü Taksim Meydanı'ndaydım.
Bugün yine Taksim Meydanı'nda olacağım.
En azından aradaki 32 yılın hesabını sormak için."

Tayyip, 19 yaşında babası izin vermediği için karmalara seçilemez ama İETT'ye transfer olur. **"Nasıl olur"** derseniz, valla ben de bilmiyorum (!) Tayyip bu konuda açıklama yapmamış.

Sene 1976, Tayyip 22 yaşında!..

Fenerbahçe'nin Teknik Direktörlüğü'ne Toma Kaleperoviç adlı bir teknik direktör getirilmiş. Genç oyuncular aranıyormuş... Bu arada adaylar deneniyormuş. Spor yazarı Kemal Belgin, Kaleperoviç'e üç genç götürmüş ve şansa bakın ki, bunlardan biri de Tayyip'miş.

Şimdi diyeceksiniz ki, artık 22 yaşındadır ve veli muvafakatine ihtiyacı hiç yoktur. Böylece Fenerbahçe Beckanbauer'ine, Beckanbauer de Fener'ine kavuşacaktır.

Yanıldınız işte!..

Nasıl mı?..

Hadi Tayyip'i övme kitabından okuyalım:

"İstanbul Amatör Küme final maçlarının Vefa Stadı'nda organize edildiği zamanlarda grup birincileri kendi aralarında, şampiyonluk maçları için karşılaşırdı. Recep Tayyip de İETT takımında ileri uçta oynuyordu. İlk iki sene, turnuvalardan sonra seçilen en iyi 11'de o da yer almıştı. İETT'nin maçlarını izleyen Kaleperoviç Tayyip Erdoğan'ı beğendi ve alınmasını istedi: "Bunu alalım, bu gençte istikbal var, ona hayran oldum". Erdoğan bu teklif üzerine havalara uçtu. Ama aklına babası gelince buruldu. Bu teklifi asla babasına kabul ettiremezdi. Bir iki gün geçmeden teklifi red etti."

Tayyip'i yağlama kitabında Camialtı'nda topçuluk yaparken Tayyip'i izleyip beğenen Fenerbahçe Teknik Direktörü'nün ismi **"Kaleperoviç"** olarak açıklanırken, yine Tayyip'e methiyeler düzmek için yazılan bir yazıyı Tayyip'in ağzından yayınlayan Rizespor adlı dergide Tayyip'i izleyip beğenen isim, Fenerbahçe Teknik Direktörü **"Didi"** olarak anlatıyordu.

Hadi buyurun seçin, hangisini yutarsanız.

Biri sarışın Yugoslav, diğeri siyah Brezilyalı!

Ancak dikkatinizi çekmiştir, burada ufak bir sorun atlanmış. Tayyip çok istediği Fenerbahçe'ye transfer olsaydı, işte o zaman yanmıştı gülüm keten helva.

Öyle ya;

` Akıncılar Başkanlığı (!), MTTB'de yöneticilik (!), Erbakan'ın Partisi'nde Beyoğlu İlçe Başkanlığı ne olacaktı?

Sahi ne olacaktı?

13 Ocak 2009 tarihli Radikal Gazetesi ise Rizespor Dergi-si'nden alıntı yaparak, Didi'nin Tayyip'i beğenip Fenerbahçe'ye transfer etmek istediğini belirtiyor, ancak bu transfere babasının izin vermediğini aktarıyordu.

Tayyip, babası futbol oynamasına izin vermediği gerekçesiyle Fenerbahçe'yi red ettiğini söylüyor, ama aynı sayfada İETT'de futbola devam ettiğini de anlatıyordu. Tayyip, bir önce söylediğini bir sonra yalanlayarak Fetoş gibi adeta kendi kendinin Brütüs'ü oluyordu.

Hem de, **Takunyalı Brütüs**.

Bu olay, bana İlyas Salman'ın başrolünü oynadığı **"Ya Ya Ya, Şa Şa Şa"** adlı filmi hatırlattı. İlyas Salman filmde başarılı bir futbolcuyu canlandırıyordu. Çok iyi bir futbolcu olmasına rağmen bir apartmanda kapıcı olan babası top oynamasına izin vermiyordu. O da ayakkabılarını Tayyip gibi kömürlüğe saklıyor, sakatlandığında yaralarını babasından gizliyordu. İlyas'ı da Fenerbahçe'nin yabancı anterenörü seyretmiş ve beğenmişti. Tayyip'in aksine İlyas Fenerbahçe'ye transfer olmuştu. Şimdi diyeceksiniz ki, "Ne yani koskoca Tayyip, İlyas Salman'ın filmini kendine mi uyarlamış?"

Olur, mu hiç?

Hâşâ sümme hâşâ;

İlyas Salman ondan yürütmüştür (!) Her ne kadar İlyas Salman'ın filmi onun hayatını anlattığından yıllar önce yayınlanmış olsa da...

Tabi bu arada şu bilgiyi de hatırlatalım:

Babası denizci olan futbolcular arasında **"Beckanbauer"**e benzetilen isim, Fenerbahçeli milli futbolcu **Alpaslan**'dı.

Ne kadar fesatsınız!.. Ne yani koskoca Tayyip, **"Beckanbauer"** lakabını Alpaslan'dan mı aşırdı?

Olur mu?

Tayyip hiç öyle şeyler yapar mı?

İlyas Salman gibi Alpaslan da Tayyip'den devşirmiştir (!)

Yalnız burada biraz duralım.

Ortada bir gerçek var!

Her bir şeyin bi tamam hakkını verelim.

Şöyle ki;

Tayyip'i, Fener'in istediği bir anlamda doğruydu. Bu Fener, Tayyip'in yaşam öyküsünde anlattığı gibi Spor Klübü olan **Fener** değil. Babasının sandalcılık yaptığı ve yolcu bulmak için çığırtkana ihtiyaç duyulan **Fener–Hasköy** hattındaki sandalların ilk hareket yeriydi

Teklifi, Fener'deki sandalcılardan almıştı.

Yolcu toplamak için çığırtkanlık yapsın diye...

Paytak Reco

Tayyip, ya da futbol oynadığı daha doğru bir deyişle futbolculuğu beceremediği günlerdeki lakabıyla **Paytak Reco**, başarısız futbolu ile İETT'den de kovuluyordu. Ancak o bu olayın da reklâmını yaptırarak, bakın kendini nasıl övdürüyordu.

Tabii övdürür, CIA ne için var?

Adamın karısını bile allayıp pullayıp tekrar aynı adama satıyor, Şeytan bile bizim siyasal dinciler, 2. Cumhuriyetçiler, F Tipi ile CIA arasındaki ilişki karşısında şapka çıkarıyordu!

Neyse lafı fazla uzatmayıp, CIA İstasyon Şefi'nin arkadaşının Tayyip'i cilalama kitabını okumaya devam edelim:

"İran Devrimi'nin etkisiyle gençler arasında sakal bırakmak iyice yaygınlaşmıştı. Radikal çizgideki Recep Tayyip Erdoğan da sakal bıraktı. Bir yandan okuyor, diğer yandan İETT'de futbol oynuyordu. 12 Eylül 1980 darbesi sonrası İETT'nin başına Komando

Albay atadılar. İlk emri, **"Benim müesseselerimde sakallı görmek istemiyorum"** oldu.

Bir yanda çocukluk aşkı futbol diğer yanda inancı gereği bıraktığı sakal vardı. Albay herkese teker teker bunu söyledi. Zaten Erdoğan'ın MSP içindeki göreviyle ilgili bilgi sahibi de olmuştu. Bir gün Erdoğan'ın yanına gelerek **"yarın sabah ya istifa et ya da sakalını kes"** dedi. Erdoğan şaşırıp kalmıştı. İşin ucunda futbola veda etmek vardı. Sonunda İETT'den istifa etti. Ayrılır ayrılmaz, mahallesinin takımı olan ve Amatör 2. kümede oynayan Erokspor'a girdi. Askere gidene kadar orada futbol oynadı. Sakaldan taviz vermemişti..."

İETT'den ayrılmak istemesinin bir başka nedeni ise o günlerde İETT'den 12 bin 500 lira aylık alıyordu. Oysa sucuk imal eden şirket kendisine 50 bin lira aylık teklif etmişti. Tayyip, hem futboldaki beceriksizliğini kapamak hem de paraya tamah etti dedirtmemek için, İETT'den ayrılma gerekçesi olarak sakal mazeretinin ardına sığınıyor, futbolculuktan sucukçuluğa yatay geçiş yapıyordu.

Yani; Tayyip, sakalını kesmemek için İETT'den ayrılıp, o günlerde bugünün Meclis Başkanı M. Ali Şahin'in başkanlığını yaptığı Erokspor'a "sucukçu futbolcu" etiketiyle gitmişti. Buraya kadar iyi... İyi de iş bundan sonra çetrefilleşiyor.

Nasıl mı?

Şimdi İslami kuralları hafifçe bir yoklayalım. İslam'da sakal mı önce gelir yoksa örtünme mi? Tabii ki örtünme. Hiç kimse bunun aksini iddia edemez.

Sakal kesmemek için futbolu bıraktığını anlatan Tayyip, top oynarken kısa şort giydiğini söylüyordu. Hatta Tayyip, 1 Ekim 1994 tarihli Meydan Gazetesi'ne verdiği demeçte **"Normal şort giydiğim için günahkâr olduğumu biliyorum"** diyecekti. Kesmenin hiçbir günahı olmayan sakalını kesmemek için futbolu bıraktığını açıklayan Tayyip, ne hikmetse İslam'da günah sayılan kısa şortla futbol oynamaktan çekinmiyordu.

Oysa bugün bile giyilen biraz uzun şorttan giyse kimse kendisine karışamaz, hesap da soramazdı. Üstelik kendi deyimi ile günah da işlemezdi.

Tayyip, her zaman yaptığı gibi şark kurnazlığına sarılmış, futboldaki başarısızlığını örtmek için bir albaya iftira atmış, dini hassasiyetlerin ardına sığınmıştı.

Tayyip'in askere ve albaylara o dönemde sınırlı kalan iftiraları, Hükümet olduktan sonra tavan yapmış, Ergenekon tertibi ile Albaylardan Generallere kadar birçok askere iftiralar yağdırılmıştı.

Bu nasıl Love Story

Dünden bu güne yaşanmış aşkların en ünlüsü hangisi diye düşünsek, hemen aklımıza Leyla ile Mecnun, Tahir ile Zühre, Kerem ile Aslı, Ferhat ile Şirin, Yusuf ile Züleyha ya da Romeo ile Jülyet ve yahut da Baltacı ile Katerina gelir. Ha bir de Mart aylarında damlarda geleneksel olarak yaşananlar var ki, onların da konumuzla ilgisi yok.

Emine kendisine yağcılık olsun diye yazılan kitapların aktardıklarının aksine, günlerinin çoğunu cep fotoromanları ve **Kleopatra** başta olmak üzere aşk hikâyeleri anlatan kitapları okuyarak geçiriyordu.

Bir Kleopatra'ya aşıktı bir de kendisine, aralarda bir yerde de Tayyip'e!.. Ayna'nın karşısına geçti mi kendinden geçiyor adeta Kleopatra ile bütünleşiyordu. O Kleopatra ki, Roma'nın en kudretli adamı Sezar'dan bir çocuğu olmasına rağmen ona kök söktürmüş, onu dize getirmişti. Sezar'dan sonra **Antonius**'la beraber olan Cleopatra, MÖ 31. yılda onla aynı safta girdiği savaşı kaybedince, Roma sokaklarında zincirlerle bağlanarak sürüklenme korkusuyla Mısır'ın İskenderiye kentinde intihar ediyordu. Emine bunları düşündükçe Kleopatra'ya olan hayranlığı kat be kat artıyor, onun gibi olmak istiyor ve hep onu taklit ediyordu. Emine'nin Kleopatra aşkı öyle kuvvetliydi ki, bu kara sevda bugün bile aynı şiddetiyle sürüyordu.

29 Nisan 2010 tarihinde Avrupa Parlamentosu'ndaki **"AB Yolunda Türk Kadını"** başlıklı panele konuşmacı olarak katılan Emine, o gün üzerine Kleopatra'nın ve Mısır Firavunlarının üzerinde giydiği elbisenin aynısını giyerek katılıyordu. Tek farkla onların başında taç takılıyken, Emine'de ise türban vardı.

Konuyu dağıtmadan, 4. Ergenekon İddianamesi ve neden bu iddianameye dahil edildiği anlaşılamayan Bedrettin Dalan üzerinden satır aralarında isimlerine yer verilenler ile Emine'nin AB gezisine parasıyla katılanlar arasındaki paralelliğe dikkat çekelim ve yorumu siz okurlara bırakalım.

Madem Emine ile Kleopatra'dan bahsettik. Emine'nin sevdasına gelmeden önce, yine **Kleopatra**'nın Mısır'ında yaşanmış bir aşk hikâyesine bakalım:

"Sıcak çok sıcak bir akşam... Babası Züleyha'yı çekti dizinin dibine. Dedi, kızım, nazlı çiçeğim, otur şöyle. Sözü çekip çevirmeyeyim. Mısır azizi taliptir sana, haber vereyim. Sözü çekip çevirmeden bir çırpıda, babası Züleyha'ya Mısır'ın azizini anlattı:

Potifar. Gücünün, şöhretinin, servetinin zirvesinde bir güneş... Hükümdarın sağ kolu, Nil ülkesinin ikinci adamı. Kuvvet onun varlık onun. Dün onun bugün onun. Anlattı da uzun uzun babası, sözün sonunu şöyle bağladı. Kızım dedi, yağmur çiçeğim. Seni, bilirsin hiç kimseye evet demen için zorlamadım, zorlamam. Ama birine evet diyeceksen eğer, benim için uygunudur Potifar. Nedenini sorarsan, ülkeler geçme, denizler aşma. Uzak düşme bizden, kal Mısır'da. Mısır'da yani benim ve annenin yanında. Mısır'da ise en uygunudur Potifar sana. Dün onun bugün onun, ne dersin benim güzelim, benim kızım.

Züleyha, kim bilebilir ki, yarın da onun, dedi, gülümsedi. Ve ekledi:

"Göreyim."

Gördü.

İncecik bir dal. Neredeyse bir fidan... Bu nasıl aziz, bu nasıl, Mısır'ın ikinci adamı?

Yaşını başını almış, değilse de yaşlanmadan yaşlanmış onca devlet büyüğünü düşündü Züleyha. Bu nasıl aziz, bu nasıl Mısır'ın ikinci adamı? Kıvrak bir bel, sanki bir kurdun beli. Göğsü bir kaplanın göğsü kadar çevik, elleri bir aslanın elleri kadar güven verici. Gözleri Mısır gecelerinin karanlığı... Sanki sanki Züleyha'nın rüyasındaki güzellik dalı. Sanki bir tanışıklık hatırası...

Bildim, dedi Züleyha, sen O'sun.

Kendisi için Mısır tanrılarının beni yarattığı.

Varlığı ile bütün boşluklarımı dolduracak olan,

Varlığımla bütün boşluklarını dolduracak olduğum.

Ne var ki yaşamak istediğimi bana yaşatacak,

Ne var ki yaşatmak istediğimi yaşayacak.

Yaşamım gibi beni ölümden de yalnız bırakmayacak olan,

Ölümüne refakat edecek olduğum, ölümüme refakat edecek olan,

Tanıdım, sen O'sun!

Evin evim, yüreğim yüreğin. Ben seninim, sen de benim.

Söz verdiler. Yüksek sütunlu tapınakların serinliğinde, onca insanın ve onca tanrının tanıklığında evlendiler. Kitaplar evinin kâtipleri bu ahdi papirüs tomarlarına yazdı. Ravilerin anlattığına bakılırsa Mısır'ın geçmişinde böyle görkemli bir düğün olmamıştı.

İncecik bir dal, neredeyse bir fidandı Potifar. Ama o kadar, sadece o kadar.

Anladı ki Züleyha, Potifar'la hayat uzun bir gece, sabahı olmayan. Tek kişilik bir ölüm, tek kişilik bir yağmur...

Potifar'a göre Züleyha üç hece. Sarayın dar koridorlarında sınırsız bir güzellik... Bir görüntü ele güne, bir iktidar sağlaması. Potifar, Mısır'ın en güzel kızının kocası. Potifar en nadide elmasın sahibi. Ama o kadar, sadece o kadar.

Züleyha bir uzun name; Potifar'ın okuma yazması yoktu.

Züleyha üç soru, beş soru, on soru; yanlış yoktu, ama Potifar'ın cevap kâğıdı boştu.

Bir şerbet Züleyha yaz gününün en harlı yerinde, serin, çok serin; Potifar'ın elindeki kadeh Züleyha'yı almıyordu.

Bir garip denklik ki eşit işaretinin anlamı yok.

Potifar ehramların derinliğindeki yalancı kapı.

Dadının sezgisini ve uyarısını duymamıştı, Züleyha yanılmıştı.

Anladı ki Züleyha Mısır'ın ikinci adamı olan Azizle yapılan bu evlilik 'sözde' kalacaktır. "Kalsın" dedi, bir kere söz verdim. Sözüm sözdür benim.

Evin evim, yüreğin yüreğim,

Bedenim bedenin, senin şu cismim.

Ruhum ve bedenim alabildiğin kadarıyla senin, alamadığın hiç kimsenin, yani benim.

Ben bana yeterim senin yetmediğin yerde,

Onarırım kendi ellerimle kalbimi, kendi ellerimle severim yüreğimi.

Kendime sultan kendime tebaa olurum, sen efendim olamazsan kendime köle olurum.

Kölelik yoksa defterinde kendime efendi yine ben olurum.

Kime ne zararım var, hem aşıkım hem maşukum yine benim. Dişisi de erkeği de aynı çanakta yaprak veren çiçeğim.

Değil mi ki Potifar neye sahip olduğunun farkında, değil mi ki bana iyi davranıyor. Yontup bir yüzük çıkaramasa da, bana **'elmasım'** diyor.

Bu yeter bana..."

Züleyha niye yanılmıştı. Yanılır çünkü onun rüyasında yoruma ihtiyaç duyuluyordu. Ve yorum yanlış yapılmıştı.

Ama Emine'ninki öyle mi? O denli net o denli açık ki, ne yoruma gerek vardı ne de tabire!

Ekâbirlere ise hiç mi hiç ihtiyaç yoktu.

Zira peygamber rüyaları dahil haşa hiçbir rüya Emine'ninki kadar açık değildi. Valla ben demiyorum Emine söylüyor. Diğer rüyaların hepsi bir yoruma, hepsi bir tabire muhtaçtı. Ya Emine'ninki; Züleyha'nın rüyası da yorum istiyordu ve yorumladı Züleyha. Ama Züleyha yanılmıştı. Niye yanılmıştı?

Züleyha "Kıvrak bir bel, sanki bir kurdun beli. Göğsü bir kaplanın göğsü kadar çevik, elleri bir aslanın elleri kadar güven verici"

şeklinde hayal ettiği birini beklerken, nasıl olur da böyle bir durumla karşılaşırdı. Bu durumu yine Züleyha'nın rüyalarına aldanmasında görüyorduk. **Nazan Bekiroğlu**, **"Yusuf ile Züleyha"** adlı eserinde bakın bu rüyayı da nasıl anlatmış:

"Irmak kıyısında Mısır'ın en zengin ve en soylu saraylarından birinde... Annesinin bir tanesi, babasının güzeli, Mısır'ın en güzeli... Su damlası, lotus dalı Züleyha. Gönüllerin emeli. Züleyha çöl çiçeği, Mısır'ın parlak seheri. Kaç gönle tuğ diken genç ece. Kaç ülkenin hakanı olup da henüz düşmemiş kale, ele geçmeyen ülke, fethedilmeyen şehir. Adı Hint'ten Yemen'e uzayıp giden efsane...

Kaç hükümdar kaç şehzadeye hüsran kapısı, Züleyha'nın eşiği. Kaç komutan kaç kahramanın diretmişliğine ümit, Züleyha'nın güzelliği. Şan, şöhret, iktidar, servet, güç, ülke, hâkimiyet... Bütün mücevherleri Mısır'ın, bütün ipeklileri, bütün sarayları, Nil'in bütün yelkenlileri... Yüzlerce cariye, yüzlerce köle... Tümü bir sözüyle Züleyha'nın emrine amade.

Bir tek, Züleyha içlerinden birine "evet" dese.

Evet dese, ömrüm senin...

Evet dese, evet, ömrüm al senin.

Ama hangisi Züleyha'nın eşiğine yüz sürse, hangisi düşse Züleyha'nın eteğine, Züleyha'nın yüreğinde bir boşluk. Züleyha'nın yüreği rüzgârı unutulmuş bir gemi. Şafağı olmayan bir gece... Bir yarım ki diğer parçası eksik. Bir anı ki, koptuğu yer karanlık.

İşte o gece.

Yusuf'un rüyasıyla aynı gece...

Yusuf bir güzel çocuk, Kenan'ın Yusuf'u,

Züleyha bir genç kız, Mısır'ın Züleyha'sı.

Bir rüya gördü Züleyha.

Ve rüyasının içinde bir rüya daha...

Rüyasında, çöllerin göklerinden gelen bir ay aydınlığı tam on dördünde, Züleyha'nın başından geçerken; Züleyha aniden, kocaman ve parlak mavi ışıklar saçarak ufuktan doğan çok köşeli yıldı-

za dönüşmekte ve çöllerden gelen ayın aydınlığının içinden geçmekte. Rüyasında ter içinde rüyasından uyanan Züleyha bir suret aynasına uzanmakta. Ve rüyasının içindeki rüyasında çölden gelen ay aydınlığını suret aynasının derinliğine almakta. Ve görüntü bulanarak önce, sonra güzellerden bir güzele dönüşmekte...

Öyle bir güzel ki güzellerden bir güzel, güzellerden en güzel, güzelliği yorgunluk, güzelliği sonsuzluk, güzelliği ölüm, güzelliği dirim bir güzel...

Ve o güzelden daha bir güzelin gözleri; yeryüzünün en güzel ve en muhteşem gözleri... Her bakışında müjde veren müjdeden daha güzel gözler...

Bir gölge önce... İncecik bir dal, neredeyse bir fidan. Gözleri yarı kapalı... "Tatlı meyveler veren bir hurma ağacı"na dayanmıştı. Ağaç düşmemek için kendini ehrama yaslamıştı.

İncecik bir dal, neredeyse bir fidan, bir şimşek parıltısı an içinde, bir görünen bir yok olan. Züleyha'nın bütün hatırladığı: Çölün yıldızsız gecesi kadar siyah saçların omuzlardan akışı. Bir zindan kadar karanlık, bir kuyu kadar derin ve çölün güneşi kadar aydınlık bir bakışın tanışıklığı. Ve sonra bir gül kokusu. Ve sonra gül kokusu.

Bir anlık mesafede ayın on dördü gecenin içinden nasıl geçerse, öyle aydınlandı Züleyha'nın yüreği. Öyle doğdu rüyasının içindeki rüyasında Züleyha'nın güzellik güneşi.

Züleyha kendini attı, uyandığında yüreğinde bir çarpıntı. Bir üfürme kalbinin tam ucunda. Bir ürperti saçından topuğuna... Bir hatırlama. Ama görülüp de unutulmuş bir rüyayı hatırlamaktan daha farklı bir hatırlama.

Dedi: Bu ne tanışıklık! Kimsin ey, in misin cin misin? Çık yollarıma benim sen ey, ne'msin bileyim. İşte yollarımı ömrüme vereyim. Bu ne tanışıklık ama bildir bileyim.

Hissetti: Uzak bir hatıradan kalbine, kalbinden bütün vücuduna ve ruhuna dolan bir tamamlanma. Bütün boşlukları doldurarak yatağına akan bir su... Bir yarımın, bir bütünü oldurmak üzere bulduğu öbür yarımı...

Bildi: yarımını bulmazsa eksik kalacaktır. Bu suretin yollarıyla birleşmezse ömrünün yolları, içindeki boşluklar dolmayacaktır.

Kapadı gözlerini Züleyha, gözlerinin önünde omuzlarından akan saçları, derin bir kuyu ile güzelliğin çöl güneşi.

Açtı gözlerini Züleyha, suret aynasını aldı eline. Baktı. Gözlerinde, rüyasında gördüğü güzelliğin gözleri… Tamam, dedi, bildim seni. Bulmak kalıyor geriye. Bilmem bana ne zaman geleceksin? Ama bana muhakkak ki çöllerden geleceksin.

Sabah olunca Züleyha, parlak nisan güneşinin altında, bereketli Nil taşkınlarının yükselttiği suların kıyısında dolaşırlarken, dadıcığım, diye söze başladı. Dadısı, güngörmüş kadın, Züleyha'nın yüzüne şöyle bir baktı. Dadıcığım, dedi Züleyha, bir bilsen dün gece ben. Dadısı Züleyha'nın yüzüne bir kez daha baktı. Dün gece ben düşümde, ayın tam on dördünde ve çöllerde…

Ah, dedi dadı, benim kızım, Mısır'ın en güzeli, sen anlat yine de, içinde kalmasın. Ama şu gözlerinde açan yıldız, şu tenine konan çiçek, ben çoktan anladım.

Anlattı Züleyha, dinledi dadı.

Züleyha'nın hatırasında aniden boy veren esmer sarmaşığı konuştular bütün bir gün ve bütün gece. Koydular, adı kendinden konulmuş bu bilişin adını.

Züleyha'ya görünen, Züleyha'nın yazgısı.

Bildiği ve mutlaka bulacağı...

Adı aşk'tı.

Yorgunluk bile duymadan Züleyha, yorgunluğun sabahına yenik düşüp de, ipek bir örtüyü çekerken üzerine. Dikkat et ama dedi dadı, uğursuz bir sezgiyle. Olur ya yanılmayasın, buldum zannedip de bulmamış olmayasın. Mısır'ın en güzeli, benim kızım, dikkat et!

Duymadı Züleyha, çoktan uyumuştu. Gözlerinde çöllerin uykusuzluğu..."

Zindanda Rüya

"Rüya uykuda olanın uyanıklığı, sırra giden yolun başlangıcı. Mana âleminden gelen name, hakikatin hayalden gelen resmi... Asıl ne ise rüya onun tevili. Rüya peygamber ilmi...

Kendi suretinden başka suretlerde görünen her ne ise, rüya onun aslına işareti. Kendi suretinin dışında vücut bulan her ne ise, rüya onun aslı suretinde tabiri. Gölgenin sahibine nispeti...

Bir ben varsa bende benden içeri, rüya bana dair cevherin sureti.

Zindanda gece her zaman iki heceden daha fazla... İki heceden daha az olan yine gece, zindanda. Ve zindanda, zindanın dışına giden tek yol: Rüya.

Rüyayla kapı kapıya açılır, kapı kapıya kapanır; kapı minyatür bahçelerindeki serin bahar sabahının yeşiline açılır. Rüyayla lotus çiçekleri, nilüfer demeti, Mısır'ın şaşırtıcı seheri... Irmaklara karışan kına, toprağa yağan bulut, rüyayla. Rüzgâr, "tek bir çığlık", yağmur büyük bereket... Nil'in üzerinde asılı duran güneş, çölün üzerinde gezinen bedir, karanlıklar içinde yitenindir, rüyayla.

Muhal, kalkar ortadan farzla, erir sınırlar, rüyayla. Rüyayla zincirler kırılır, seneler tükenir. Çekilen acı rüyayla karşılığını bulur. Zulmü, zindanda eritir mazlum. Bitmeyecekmiş gibi görünen çile biter rüyayla, zindanı özler Yusuflar zindanda rüyayla.

Güneş, ay ve on bir yıldız secde kılar yıldızsız göklerin altında yaşayana... Bir Züleyha aydınlığı dolar karanlığa, zindanda yeniden doğulur rüyayla...

Zindanda tek çıkış yolu, rüya.

Zindan demek rüya demek, zindanda rüya her şey demek...

Zindanda rüya iki heceden daha fazla,

Ama zindanda iki heceden daha az olan, yine rüya.

Züleyha'nın rüyası. Zindanlardaki masumların rüyası..."

Gardiyanın rüyası, kantincinin rüyası...

Firavun'un rüyası, Nemrut'un rüyası...

Kabak Hafız'ın rüyası, Fetoş'un rüyası...

Emine Erdoğan ve arkadaşları hakkında ne diyordu 2 Mayıs 2010 tarihli Zaman Gazetesinde Bejan Matur?

"Rüyalarını takip eden kadınlar."

Katerina'nın rüyası, bu öykünün de yol alması için nihayet Emine'lerin rüyası...

Emine'lerin rüyaları, bu rüyaların yanında son derece sığ, son derece yavan, son derece hafif. Olsun varsın ama oldukça net. Uydurulmuşların içinde en uydurulmuşu...

Ne kadar uydurulursa uydurulsun istikbale giden şaibeli ama bir o kadar da etkili bir yol... Okudukları cep fotoromanlarından fırlayan iğreti rüyalar.

Önce Emineler karışmasın diye onları numaralandıralım. Numaralandırmayı da Tayyip'i tanıma önceliğinden başlayarak verelim. Bu durumda **bir numaralı** Emine, Emine Şenlikoğlu olurken, Emine Gülbaran **iki numarada** kalıyordu.

Ha bir de samanlıkta basılan Emine var. Onun da bunlarla ilgisi yok.

Birinci Emine rüyasında sakallı ve sarıklı bir ihtiyar görür ve anında kendisini tanır. Bir numaralı Emine'ye göre bu İmam-ı Azam'dır. Kendisine İslam dininin inceliklerini öğretecektir.

Şenlikoğlu bu, uyanık mı uyanık!

Böylece Müminlerin bir nevi anası olma hüviyeti de kazanacak, ermişlerden bir ermiş olacak, yavuklusuna kolayca kavuşacaktı. Bir taşla ne kuşlar vuracaktı ne kuşlar!

Ancak "iki" numaralı Emine, önce "bir" numaralı Emine'ye gol atmanın planlarını yapar ve ardından Kerem ile Aslı'ya, Leyla ile Mecnun'a, Tahir ile Zühre'ye taş çıkartmanın.

Leyla ile Mecnun uyanıkken rüyalarında sakallı ve yaşlı bir şahıs görürler, bu şahıs onlara hurma çekirdeği verir de, "bunu ekin aşkınız bununla beraber boy verecek" der de, Emine'nin rüyası onlarınkinden ve İmam-ı Azam'dan rüyada din dersleri aldığını iddia eden **"bir"** numaralı Emine'den aşağı kalır mı?

Kalmaz!

Kalmamalı!

Emine de öyle düşünür ve başlar rüya görmeye...

Görmekle de yetinmez akabinde anlatır, Şule Ablası'na:

"Abla inanılmaz bir şey yaşadım. **Dün rüyamda sakallı, cüppeli, başında sarık olan bir zat gördüm.** Elini uzattı, birini işaret ediyordu. Sen bununla evleneceksin diyordu. Hiç tanımadığım birisi. Beyaza yakın krem renkli elbiseli, boylu poslu yakışıklı birisiydi. Zat yine **'bak kızım bununla evleneceksin'** dedi."

İşte böyle Emine'nin rüyası... Emine, bir rüyayla hem Tayyip gibi Gürcü olan Şenlikoğlu'na, hem de Kerem ile Aslı'dan Yusuf ile Züleyha'ya kadar cümle aşıklara golünü atıyordu.

Şenlikoğlu, bu rüyayla baş edemez, bu arada iki çocuğu olur. Daha sonraları Recep'le yani **Recep Özkan**'la evleniyordu. Çocuklarının babası Recep Özkan değildi. Ancak Recep çocuklara babalarını aratmıyor, onlara sahip çıkıyordu. Şenlikoğlu Emine, evlendikten sonra rüyasını ufak bir değişikle bakın nasıl anlatıyordu.

Hadi, Şenlikoğlu'nun rüyalarını **"Beyaz Devrim Kalemle Başlar"** adlı kitabının 42. sayfasından okuyalım:

"Öğrenme ve öğretme aşkım rüyalarıma taşınıyordu. Rüyamda güneş kitap olurdu bana.

Kendisine hayran olduğum İmam-ı Azam radyallahu anlı, rüyamda bana fıkıh kitabı okurdu zaman zaman, öğretme aşkım beni, gördüğüm rüyalar ile aldatabilirdi. Kendimi Kaf dağında görebilirdim, ama **eşimin** ve hocalarımın bana verdiği emek meyvesini vermiş, rüyalarla gerçeği birbirine karıştırmamıştım. Uyandığımda gördüğüm güzel rüyalara sevinir yine de **rüyada öğrendiğim bilgilerin doğruluğunu gözden geçirirdim..."**

Gördünüz mü?

Şenlikoğlu'ndaki doğruculuğu (!) Öyle şiddetliydi ki, İmam-ı Azam'ın rüyalarında öğrettiği derslerin doğru olup olmadığını bile gözden geçiriyordu. Şenlikoğlu, aşık olduğunu, hayran kaldığını

açıkladığı İmam-ı Azam'a bile güvenmiyor, rüyasında öğretilenleri teyid ettiriyordu.

Şenlikoğlu Emine, bundan gayrı bu rüyayla avunsun, biz dönelim iki nolu yani **Gülbaran Emine**'ye;

Babası Kapalıçarşı'da çay ocağı işleten Emine, rüyasında Tayyip'le evleneceğini bildiren sakallı, cüppeli, başında sarık olan bir zat'ı gördüğü günden sonra; kendini Leyla gibi sonbahar görmemiş bir beyaz gül gibi görüyordu. Tayyip'i ise solmuş sararmış bir çimen,

Bu kadar mı?

Olur mu?

Kendisini Leyla misali sabah gibi aydınlık, Kleopatra gibi bir güç sembolü, Tayyip'i Mecnun gibi kendi önünde söner bir mum şeklinde düşünmeye başlıyordu...

Emine, sakallı sarıklı zatın müjdesi ile de yetinmez. 29 Nisan 1994 tarihli Milli Gazete'den Halise Çiftçi'ye bakın neler söyler:

"Dualarımda hep bu işe gönül ve emek veren biriyle evlenmek vardı. Bu davanın eri olmak beni gururlandırıyor."

Ve

Emine,

Okuduğu roman ve fotoromanların etkisiyle devam eder hayallere... Kimbilir o da okumuştur Yusuf ile Züleyha'yı...

"Hanım hanımcık ol! Böyle denecek Leyla'ya. Ve o da öyle olacak. Çöle düşen mecnun, Leyla değil. Leyla ağlamak için bile bahane bulmak zorunda. Ben öyle miyim ya?

Şirin'in bahtına düşen, uğrunda dağlar delinen olmak olacak, dağları delen değil, suyu bulmak Ferhat'ın bahtı.

Aslı, en fazla bir ah, etekleri tutuştursa da... Açılıp kapanan düğme. Aslı'nın boyundan ayağına... Yanıp küle dönmek Kerem'in hakkı olacak.

Ben Aslı gibi miyim ya?

Evli evinde yerli yerinde, bana yazılansa benim alnıma. Rüyadaki gibi."

Şule Yüksel sorar; Tayyip'e sen ne dersin?

Tayyip'in ağzından şu cümleler dökülür:

"Annem izin vermez."

Emine, verir cevabı, Şule'nin şaşkınlık tepkilerinin arasından...

"Al, ananı da git."

Tayyip gitmez, gidemez, sarası tutmuştur... Başlar oltaya gelmiş balık gibi çırpınmaya... Ve bu söz yüreğine işlemiştir, yıllarca çıkmamacasına...

O da Emine'nin bu azarını seneler sonra bir garip çiftçiye yükler...

Hem de yılların acısını çıkararak...

"Ananı da al git laynn."

Emine'nin rüyası ve Emine ile Tayyip'in şaibe dolu aşk hikâyesi, ülkeyi yönetenlerin ruh halinin tam bir yansıması. Tayyip'in röntgeni... Hadi gelin hep beraber izlemeye devam edelim.

4 Ekim 2009 tarihli Vakit Gazetesi'nde Sibel Eraslan, Şule Yüksel ile ilgili yazdığı yazıda bakın neler anlatıyordu:

"Seksen öncesi kurdukları **İdealist Hanımlar Derneği'**nin darbe gecesinde nasıl kapatıldığını anlattı mesela. Kapısı mühürlenen derneğin içinden o gece Şule Hanım'ın daktilo ve yazı takımını kurtaran delikanlılar, bugün Türkiye'yi yönetiyorlar. İdealist Hanımlar Derneği'nin katıldığı toplantılarda sunuculuk yapan kişi şu anda Başbakanımızdır.

Çiçek tutan genç kızlardan birisi ise Başbakanımızın eşidir. Aynı toplantılarda, davetiye ve bildiri dağıtan, bardaklara su dolduran, fotoğraf çeken, perde çekip kapatan, sandalye düzelten kızlı erkekli çocukların hepsi, bugün Türkiye'ye yön veren büyükler oldular..."

Emine'nin **"birbirimize aşık olduk"**, demesinin yanında, Tayyip'in **"maalesef hiç aşık olamadım"** şeklinde konuşması, evliliğin erkeğin lisansını yitirip, kadının mastır yani lisans üstü bir konuma geldiği bir sözleşme olmasını hatırlatmasının yanında, evli

bir çiftin aynı konuda **"evet"** dediği ve aynı fikirde olduğu son yerin, nikah masası olduğu iddialarının bir yansıması gibiydi.

Ayla Özcan tarafından Emine Erdoğan'ı övme için kaleme alınan **"Emine Erdoğan"** adlı kitabın 56. sayfasında, **"Zorlu ama güzel bir aşk yolculuğu başlıyor..."** başlıklı yazıda, **Emine Erdoğan** mitolojik bir aşk efsanesinin kahramanı gibi lanse ediliyor, Emine'ye övgü üzerine övgü düzülüyordu. Övgülerden başlayarak okuyalım:

"Emine çok güzel ve alımlı bir kızdı. Bir giydiğini bir daha giymezdi. Çok titiz, kişiliği oturmuş, ağır başlı, konuşurken çevresindeki herkesi etkilemeyi bilen yardımsever bir kızdı. Onun da tıpkı diğer genç kızlar gibi birçok talibi olmuştu. Ama o hiç kimseye yüz vermedi, kimseyi istemedi. Sanki olacakları bekler gibiydi. Hele de Şule Ablası onun evlenmesi için en çok baskı yapan, aracı olmak isteyenlerden biriydi. Hatta bir keresinde kendisine evlenmek için münasip bir kız arayan Doğulu bir doktorla Şule Yüksel Şenler Emine'yi tanıştırmak istemişti. Emine hiç istemiyordu, ama Şule Ablasını da kıramazdı. Sonra da **"İçim ısınmadı abla"** diye geri çevirmişti.

Neymiş?

Evlenmek için münasip bir kız arayan Doğulu bir doktorla Şule Yüksel Şenler Emine'yi tanıştırmak istemiş, Emine hiç istemiyormuş da ama Şule Ablasını da kıramazmış.

Sonra:

İçi ısınmamış da doktoru geri çevirmiş.

Yediniz mi?

Vallahi ben de yemedim!

Aslında işin gerçeği içi ısınmayan Emine değil, Siirtli Doktor'du. Sizin anlayacağınız olay tersinden anlatılıyordu. Biz de hıyarız ya Emine'nin attıklarını yiyoruz.

"İstemiyordum da Şule Ablamı kırmamak için kabul ettim. İçim ısınmadı."

İçi, doğal gazlı kalorifer ya!

Tepebaşı'ndaki o toplantıdan sonra artık Emine'nin de, Tayyip'in de hayatı eskisi gibi olmayacaktı. Her şey ama her şey çok zor görünüyordu. Çünkü Tayyip'in annesi Tenzile Hanım, yine **İdealist Hanımlar Derneği**'nden olan bir Karadenizli kızla Tayyip'i evlendirmek istiyordu. Emine de kızı tanıyordu. Kız başörtüsünden kara çarşafa girmişti. Şule Hanım, Tayyip Erdoğan'a bu kızın Tayyip'in geleceği açısından hiç iyi bir seçim olmayacağını anlattı. Tayyip Erdoğan da, annesiyle konuşup mutlaka bu meseleyi halledeceğini söyledi..."

Evlenme garantili rüya

Şule Yüksel Şenler, Emine Gülbaran'la tanışmasını ve Recep Tayyip Erdoğan'la olan evliliğini ve olayın hikâyesini kendince masallaştırıyordu.

Şule Yüksel; derneklerinde toplantıların düzenlendiğini, her gün gelen gidenin olduğunu, her ayın 10. günü kabul günleri olduğunu anlatıyordu. Şule Yüksel, Tayyip'in o tarihlerde **Akıncılar Derneği**'nde Başkan, Emine'nin de **İdealist Hanımlar Derneği**'nde 2. Başkan olduğunu söylüyordu söylemesine de, ancak Şule Yüksel'in anlattıklarında doğruluk payı hiç yoktu.

Öncelikle;

Tayyip, **Akıncılar Derneği**'nde hiçbir zaman genel başkan olamadı. 1975 yılında kurulan Akıncıların ilk Genel Başkanı **T. Rıza Çavuş**, 1976'da **Mehmet Tezel**, 1977'de **Mehmet Tellioğlu** oluyordu. 1979'a geldiğimizde ise Genel Başkanlığa **Mehmet Güney** getiriliyor, 27.11.1979 tarihinde ise **Akıncılar Derneği** kapatılıyordu.

Tayyip, Akıncılar'da sapı silik bir konumdaydı, hiçbir etkinliği yoktu. Sadece Kasımpaşa Akıncılar'da yedek üye olduğu iddiaları, yıllar geçtikten ve Başbakan olduktan sonra yağcıları tarafından dillendirilecekti. Emine de **İdealist Hanımlar Derneği**'nde 2. Başkanlık yapmadı. Emine o dernekte konuşmacılara çiçek tutuyordu.

Yani, Emine, derneğin çiçekçi kızıydı.

Tayyip de İdealist Hanımlar Derneği'nin mikrofoncusu.

O kadar, hepsi o kadar, sadece o kadar...

Ta ki, Abdullah Gül, Bülent Arınç ve kendisi ABD filosunu ziyaret edip ardından, Türkiye'de yeşil devrimi gerçekleştirmek amacıyla çalışmalar yapan CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'le tanışana kadar.

Bu açıklamaların ardından, Ayla Özcan'ın kaleminden Emine'yi övme amaçlı anlatılan Şule Yüksel'in masallarına devam edelim:

"Çok çeşitli sosyal faaliyetler yapıyorduk. İngilizce, Arapça kurslar, konferanslar, toplantılar, el sanatları. Ben dış işlerinde çok koşturuyordum. Tayyip Bey bir gün geldi bana **'Abla siz çok koşturuyorsunuz, sizden benim bir ricam var. Derneğin iç düzeninde ne ihtiyaç varsa siz görün, ancak dışarıyla ilgili alınacak götürülecek bir şey varsa onları bize söyleyeceksiniz, bunlar bizim vazifemiz.'**

Hakikaten de dediği gibi yaptı. Emine'yi tanımıyordu. O sıralarda Tayyip Bey başını kaldırıp bir kadına bakmazdı. Çok ciddi, bununla birlikte çok sempatik bir insandı. Bir gün yine geldi dedi ki; İstanbul'da Taksim tarafında Erbakan'ın da katılacağı bir toplantı var. Sizi de bekliyoruz. Eşimden ayrıldığım için tek başıma gitmek istemiyordum Emine'ye söyledim. Annesinden izin aldık ve gittik. Protokolde yer ayırmışlar. Konuşmacıları anons etmek üzere bizim Tayyip Bey kürsüye çıktı. Gayet bakımlıydı. Hem şiirler okuyor, hem de güzel hitaplar ediyordu. O sahneye çıkmadan evvel biz de Emine'yle çevremizde gördüğümüz kişiler hakkında birbirimize fikirlerimizi söylüyorduk.

Tayyip Bey sahneye çıktığında ben Emine'ye döndüm: Tayyip ne güzel konuşuyor değil mi dedim. Bir baktım, başı önünde eğik ve yüzü kıpkırmızı. 'Evet, güzel' filan dedi. Sesi titriyordu. Anladım bir şeyler var. Daha sonra bir ara gözüm ilişti. O zamana kadar hiçbir hanıma bakmayan Tayyip Bey'in gözü de yanımdaki Emine'ye ara ara takılıyordu. Allah Allah dedim. Bir elektrik var ama dur bakalım dedim.

Bütün konuşmalar bitti. Salondan ayrılıyoruz. Tayyip Bey beni sahne kenarına çağırdı ve çömeldi. Böylece Emine'yi daha yakından gördü. O gece ayrıldık. Biz vapurla dönüyoruz. Sordum Emine'ye sende bir hal var. Kimsede olmadı ama Tayyip çıkar çıkmaz senin yüzün gözün değişti. **'Abla inanılmaz bir şey yaşadım. Dün rüyamda sakallı, cüppeli, başında sarık olan bir zat gördüm. Elini uzattı, birini işaret ediyordu. Sen bununla evleneceksin'** diyordu. Hiç tanımadığım birisi. Beyaza yakın krem renkli elbiseli, boylu poslu yakışıklı birisiydi. Zat yine 'bak kızım bununla evleneceksin' dedi. Çok değişik halde uyandım. Anneme bile anlatamadım. Bugün oraya gittiğimde, Tayyip Bey'i sahnede gördüğümde tüylerimin ürperdiğini hissettim. Çünkü rüyamda gördüğüm, beyaz takım elbiseli adam karşımdaydı. Aynı şahsı, aynı elbise ile görünce Allah Allah, demek ki bugün karşılaşacakmışım diye düşündüm..."

Gördünüz mü, sanki Tayyip ile Emine'nin aşkı değil, modern Leyla ile Mecnun sevdası. Hatta Tayyip ile Emine'ninkinin yanında Leyla ile Mecnun'un aşkının lafı mı olur. Olmasa da uydurulmuş, benzerlik de yok değil. Gerçi her iki aşkın tek benzer yanları, içinde sakallı bir ihtiyar barındırması. Leyla ile Mecnun'daki sakallı ihtiyar, yanında getirdiği hurma çekirdeğini küçük Leyla ile Mecnun'a veriyor ve onu dikmelerini istiyordu. Hurma çekirdeğinin büyüyüp ağaç olması safhasında da onların aşkları da büyüyecekti. Ağaç kurursa işte o zaman aşk da bitti.

Emine'nin rüyası her nedense **Sabetay Sevi** ile **Sara**'nın evlenme masalını aklıma getirdi. Neden mi? O halde anlatayım. Ufak birkaç güncel değişiklikle bakın nasıl da birbirine benziyor:

"**13 Ocak 1924** tarihli **Vatan Gazetesi**, Polonya'da 1648–1649 yılları arasında Kazaklar tarafından gerçekleştirilen **Chmielnicki Katliamı** sırasında babasını kaybeden Sara isimli bir kızı Rahibelerin yanına alıp büyüttüğünü yazıyordu.

Güzelliği ve oynak davranışları ile nam salan Sara, İtalyan **Livorna Manastırı**'ndan **"Ben Manastır'da kalacak bir kız mıyım? Meşhur bir kadın olmalıyım"** şeklindeki düşünceler içinde firar ediyordu.

Aynı anda ruh hastası da olan Sara; o günlerde İzmir'de kendi gibi ruh hastası birinin **"Ben Mesih'im"** dediğini duyuyor ve bu olaydan faydalanmak istiyordu.

Sevi 1663 yılında ikinci kez Kahire'ye Kudüs delegesi olarak gidiyor, Sara da onun ardından Mısır'a varıyor ve;

"Ben aslen Museviyim. Küçük yaşımda Katolik rahibeleri beni çaldılar, bir manastıra kapadılar. Beni Hıristiyan olarak yetiştirdiler.

Bir gece kapalı kaldığım yere bir nur indi. Bana: 'Yeryüzüne yeni bir düzen kuracak olan Mesih dünyaya geldi. Şimdilik dünya âdeti üzerine yaşıyor. İsmi Sabetay Sevi'dir. 1666 yılında mucizeler ortaya çıkacak. Ona tabi ol. Sen Allah tarafından ona verildin. Onunla evlen' dedi."

Şimdi on puanlık bir uzman sorusu. Sabetay'ın üzerinde o an ne renk elbise vardı?

Tahmin ettiğiniz üzere;

Otel zamparaları gibi kreme yakın beyaz!..

Gülmeyin, bu insanlar yıllardır ülkemizi güya yönetiyorlar. Emine'ye rüyasında Tayyip'le evleneceğini söyleyen sakallı ihtiyarların nereden türediğini, türetildiğini zannediyordunuz? Ya da Ermeni Said'in nurculuğunun? Boşverin yıllardır hep keklendik ve hala da kekleniyoruz. Bunları bir yana bırakıp, biz yine Sara'nın anlatımlarına devam edelim:

"Manastır'da bulunduğum odanın her tarafı kapalı olduğu halde Nur içinde Manastır'dan çıktım."

Sara'nın bu hikâyesini canına minnet bilen Sabetay, kendisinin de Sara'yı rüyasında gördüğünü ve gaipten gelen bir sesin: **"Bu kız sana eş olarak seçilmiştir. Onunla hemen evlen"** dediğini herkese yaydı.

Çevresinde hafif meşrep bir kadın olarak tanınan Sara ile Sabetay Sevi, Yusuf Çelebi adıyla tanınan ve asıl ismi Jozef olan bir Yahudi'nin evinde evleniyordu.

5 Haziran 1927 tarihli **Son Saat Gazetesi'**nin yazdığına göre; Sabetay'ın evlendiği Jozef'in evinde, Sabetay bir başka kadınla uygunsuz bir biçimde basılıyor, karşısında Subaşı'yı görünce, sara ya da başka deyişle epilepsi nöbeti geçiriyor ve ağzından köpükler saçılıyordu.

Sara ve Sabetay ikilisi ruh hastasıydı. Sabetay'da ekstradan bir de epilepsi yani "sara" hastalığı vardı. Ruh hastalarının birçoğu gibi kendilerini bazen bir **"Kral"**, bazen de **"Peygamber"** olarak görüyorlardı. Meşhur olmak, insanları kandırarak onların sırtlarından menfaat temin etmek amacıyla uydurulan bu hikâyelere insanlar maalesef sürekli olarak inanmışlardı. Bugün de kötü niyetli insanlar bu tür masallara biraz değişik bir versiyon katarak saf insanlarımızı aldatıyorlar, onları sömürüyorlardı. Sömürmekle de kalmıyorlar, kendilerini Padişah, Peygamber vs. olarak lanse ettiriyorlardı.

Hadi bir hatırlatma daha yapıp tekrar dönelim Emine'ye... Sabetay'ın dilinden düşürmediği kentlerin başında hangisi geliyordu?

Hangisi olacak;

Gazze!

Emine'nin rüyasına gelen sakallı ve sarıklı ihtiyar, onların aşklarını riske atmıyor evlenme garantisi bile veriyordu. Sakallı; sanki 1400 küsur sene önce Kureyş'ten gelen falcı. Kâhin. Medyum. Hepsinden önemlisi Emine'nin tanımlamasının tam karşılığı; Kur'an'da birçok yerde lanetlenen kişi olan Ebu Leheb'di.

Emine de bütün bunları bildiği için, sakallının bu garantilerine rağmen bakın nasıl bir soru soruyordu.

'Ama ben tanımıyorum bile ne olacak.'

Öyle ya, ne diyordu Emine, 29 Nisan 1994 tarihinde Milli Gazete'den Halise Çiftçi'ye;

"Dualarımda hep bu işe gönül ve emek veren biriyle evlenmek vardı. Bu davanın eri olmak beni gururlandırıyor."

Bu durumu bilen Şule; Emine'ye, **"Rüyandaki sakallıya da mı inanmıyorsun"** dememiş demesine de, ancak verdiği cevap kitapta şöyle yer alıyordu:

"Ben de **'Ne olacak sen bununla evleneceksin. Birbirinize çok yakışırsınız. Çünkü sen de bir dava insanısın'** dedim. Hiç cevap vermedi. Aradan kısa bir zaman geçti. Benim ikinci eşimle evlenmem mevzusu ortaya çıktı. Bakırköy'de bir bürolarının boşaldığını bana söyledi. Tayyip Bey'i bu büroya çağırdım."

Büroya gelen Genç Tayyip en az Şule Hanım kadar istekliymiş. O söylemek istediğini söyleyemeden Tayyip lafa atlamış, bakın hemen ne sormuş:

"Ben de size bir şey söylemek istiyorum. O yanınızdaki hanım akrabanız mıydı?"

Şule cevaplamış;

"Kardeşim kadar sevdiğim, tanıdığımız, çok saygı duyduğumuz birisi."

Sonra da eklemiş:

"Karşı taraf ta boş değil. İster misin, bir teşebbüs edelim. Hayırlısıyla dünya evine girersin."

Tayyip, saçlarını başlarını yolarak şöyle yakınmış;

"Abla o derdimi hiç sorma; ama annem müsaade etmez. Bilirsin ben hiçbir kıza gözümü kaldırıp bakmam. Bu nasıl oldu bilemiyorum, hakikaten bugüne kadar duymadığım bir duyguydu. Dikkatimi çekti. Ama annem katiyen izin vermez. Çünkü beni o Karadenizli bir kızla evlendirmek istiyor."

Ve Emine, Tayyip'den duyduğu bu cümlelerin ardından yan odadan çıkarak yukarıda aktardığım o ünlü sözünü söylüyordu;

"Al ananı da git."

Böylece çiçekçi kızla, sunucu oğlan arasındaki aşk, daha başlangıçta kaynana kazasına uğruyordu.

Ama,

Ayla Özcan, **"Emine Erdoğan"** adlı kitabında Tayyip ile Emine'nin şaibeli aşklarına mitolojik bir hava vermeye çalışıyordu.

Versin, biz de saf saf okumaya devam edelim:

"Çok kilo kaybetmişti. Emine de en az onun kadar kötüydü. Hem ne yapacağını bilmiyordu. Hem de o sıra elinden hiçbir şey gelmiyordu. Çok sıkıntılı ve uykusuz geceler geçirdiler. Bu sıkıntılı günlerde derdini annesine bile açamayan Emine'nin tek sırdaşı Şule Ablası ve onun kardeşi Çiğdem'di."

Tayyip ile Emine, **Tillolu Şıh Bedrettin** dahil olmak üzere araya girenlerin çabaları sonucunda Tenzile Hanım'ı ikna ediyorlardı. Ha bu arada Ebu Leheb kılıklı ihtiyar ne oldu diye sorarsanız, o başkalarının rüyalarında olduğundan olacak bir daha Emine'ye uğramıyordu.

Sakallı, cübbeli ve dahi sarıklı ihtiyarlar Emine'nin aşk trafiğini düzenlemek için demek ki rüyasına bir kere gelmiş. Gelir, gelmeli... Oğuzhan mı bu, kapıyı iki kere çalsın. Sivaslı sarraf mı, yada tuhafiyeci Ender mi, sucukçu Mustafa mı?..

Yok, yok öyle şey olur mu?

Allah Allah neydi, neydi? Evet, evet... Kapıyı iki kere çalan Oğuzhan değildi, postacıydı, postacı...

Onun da, Emine ile Tayyip'in aşkında yeri yok.

Tayyip ve Emine, 4 Temmuz 1978 tarihinde Tepebaşı Gazinosu'nda dünya evine giriyorlardı. Gözler düğünde onları tanıştıran, Karadenizli çarşaflı kızı ekarte eden, evlenmeleri için olağan üstü çabalar sarf eden Şule Ablalarını arıyordu. Ama o yoktu. Gelmemişti, daha doğru bir deyişle gelememişti. Çünkü dönemin Cumhurbaşkanı'na hakaretten 9 ay 10 gün hüküm giymiş, cezaevinde gün sayıyordu. Gerçi Şule Abla'nın çok az günü kalmıştı ancak âşıkların da aceleleri vardı. Orta kattaki kiracıları da rahat vermiyordu. Bu nedenle Şule Abla'nın hapisten çıkmasını bekleyememiş, düğünlerini yapmışlardı.

Oysa,

Şule Ablalarının anca bir ayı kalmıştı tahliyesine...

Kaldı ki, Şule ablaları 21 Eylül 1971 tarihinde Bursa Cezaevinde **"Şule Yüksel Kars"** adıyla kaleme aldığı şiirinde, bakın **"Mücahid"** kardeşlerine nasıl sesleniyordu?

Ama?

Tayyip o tarihlerde Şule Yüksel'in boşandığını söylememiş miydi? Hani o nedenle Tayyip, **"Abla sen zahmet etme alışverişlerini biz yaparız "** dememiş miydi?

Gerçi arada bir evlenme meselesi geçiyorsa da başka bir hayat hikâyesindeki tarihe o durum uymuyordu. Boşverin; İslamcıların ne evliliklerine ne de boşanmalarına akıl sır eriyor... Bırakalım bunları biz, Şule Yüksel'in **"Hür mahkumdam mahkûm hürlere"** başlıklı şiirini okuyalım:

"İlk İslam şehidesi Hazreti Sümeyye'nin
İzinden gideceğim o kahraman ninemin
Ebu Cehil birdi dün, bugünse binlercedir.
Hepsiyle savaşım var, zafere ettim yemin.

Demirler kara burada, ama alnım ak paktır,
Zalime hakkı ihtar, hükümdar olsa haktır.
Firavuna Nemrud'a kalmamış fani dünya
Sorarım size hangi zalime kalacaktır."

Şule Yüksel, İslamın ilk kadın şehidi **Hazreti Sümeyye**'nin izinden gideceğini söylüyordu.

Öyle ya, İslamın ilk günlerinde Hz. Sümeyye'ye dininden dönmesi için baskı yapılıyor, ayakları develerle her iki yana bağlanıyor, o dininden dönmeyince develer her iki yöne ters istikamette sürülerek şehit ediliyordu. Şule de kendini onun yerine koymuş, **"İzinden gideceğim o kahraman ninemin"** diyordu.

Şule, başka yola çıkmışken, Tayyip ile Emine ise o günlerde evlendirme memurunun izinden gitmeyi tercih ediyor, doğan kızlarına **"Sümeyye"** adını veriyorlardı. O da Hz. Sümeyye gibi İslam kahramanı olsun diye...

Ya da Tayyip'in Başbakan olduktan sonra itiraf ettiği üzere, "Din ve dince kutsal sayılan değerleri kullanmak" amaçlı olarak.

Tayyip'in Sümeyye'si babası gibi oldukça uyanık çıkıyor, ablasıyla katıldıkları türban eylemlerinde hep arka sıralarda yer alıyor-

du. Sebebini soranlara ise verdikleri cevap adeta babaları gibi kahramancaydı (!)

"Ne yani önde durup da kafamıza cop mu yiyelim."

Düğünde Şule Abla yoktu ama sakalı, sarığı ve cübbesi ile Tillolu Şeyh Bedrettin vardı. Bedrettin'in düğünde ne işi vardı? Şimdilik onun tam ve net cevabı yok (!). Her ne kadar Tenzile Hanım'ın razı edilmesinde en büyük pay sahibi ise de... Boşverin geçelim.

Tayyip ile Emine, üçüncü sınıf Yeşilçam filmlerine taş çıkartacak bir senaryo ile başlayan aşk hikâyelerinin ardından evlenmişlerdi. Emine, 2 Kasım 1994 tarihli Meydan Gazetesi'nde yayınlanan söyleşisinde şunları söylüyordu:

"Evet, o beni beğendi, ben onu beğendim. Birbirimize yıldırım aşkı ile tutulduk. Ancak Tayyip Bey'le flört dahi edemeden evlendik."

Emine, şimşek, yıldırım aşkı ile vurulduklarından bahsederken Tayyip, 20 Ekim 1996 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nden Gülden Aydın ile yaptığı söyleşide, Emine'yi şöyle yalanlıyordu:

"Aşkı reddetmiyorum ama maalesef âşık olamıyorum."

Tayyip, yine Gülden Aydın'a verdiği röportajında, görücü usulü ile evlendiğini söylüyordu. Tayyip'in incileri sadece bu kadar mıydı?

Olur, mu hiç! Bakın daha neler anlatıyor:

"16 yıllık evliyim ama hiç âşık olmadım."

Emine'yi yalancı çıkarmak pahasına garip bir şeklide aşık olduğunu, bu uğurda iğne ipliğe döndüğü günleri unutan Tayyip'i tanımlamak öyle kolaydı ki, şu tarif; onun kişiliğinin aynasıydı. "Yanardönerdi, öyle yanardönerdi ki polis arabalarının tepe lambaları onun hızına yetişemezdi."

Tayyip'in bir diğer huyu da cimriliğiydi. Elini öpmek için sıralanan çocuklara para vermemek için distribütörü olduğu firmanın mamullerinin eşantiyonlarından dağıtıyordu.

Elbisesinin eskimeyen tek kısmı cepleriydi. Şemsiyesini ancak güneşli bir günde ödünç verebilecek bir kişiliği vardı.

Emine'ye gül almak zorunda kalsa bunu reçel halinde alıyordu. Evliliğinin ardından balayına gittiğinde Emine'yi yanında götürmeyerek, **"balayını ucuza getirdim"** diye övünüyordu. Yavaş çekim tekniğini bulan kişinin, Tayyip'in cüzdanına davranmasından etkilendiği söyleniyordu.

Tayyip, **"Hiç âşık olmadım"** derken belki de hayatında tek bir defa doğru söylüyordu. Zira kendisini bildi bileli sadece kendisine âşıktı. Göz kamaştırıcı bir yapıda olduğuna inandığı için de, herkesin yine kendi gibi kapkara güneş gözlüğü takmasını istiyordu.

Ne zaman aynada kendisini görse saygıyla eğilip selam veriyordu. Kendisine hayran olmamanın imkânsız olduğunu söylüyor, aksini düşünenlere elinden gelen her türlü kötülüğü yapıyordu. Beslenmeden büyüyen tek şey onun megalomanisiydi. Tayyip, Özal gibi zenginleri seviyordu. Kendisini arayanlardan zengin olanların ziyaretine mutlaka gidiyordu.

Tayyip, Kasımpaşalılığı ile ilgili olarak kendi tarafından yazılmış süsü verilen **"Bu şarkı burada bitmez"** adlı kitapta bakın ne diyordu:

"O kökten ve ruhtan aldığım şey, bize mertliği verdi, ilkeli olmayı verdi. Ve hamdolsun bize dobra olmayı öğretti."

Emine Erdoğan'ın **"Yıldırım aşkı ile tutulduk, aşk evliliği yaptık"** şeklindeki sözlerine karşı ondan habersiz; **görücü usulü ile evlendiklerini, eşi dahil kimseye aşık olmadığını** iddia eden Tayyip, niye böyle davranmıştı?

Tayyip mi doğru söylüyordu, yoksa Emine mi?

Daha başka deyişle; Emine mi yalana sığınıyordu, yoksa Tayyip mi?

Yoksa Tayyip, birilerine mesaj mı gönderiyordu?

Hatta birileri **"Kur'an nimet çarpsın biliyoruz**" diyorlarsa da yine de;

Bilinmez ki!

Bu karmaşıklığın cevabı, ancak ikisinin anlaşarak birinin sözlerinin yalan olduğunu açıklamasıyla bulunacaktır. Öyle ya iki zıt

açıklamanın ikisinin de birden doğru olduğunu düşünmek, safdillikten de öte bir şey olurdu.

Hayatlarının en önemli kararlarında bile doğru konuşamayan, açıklama yapamayan bu insanlara güvenmek, ülke yönetimini bırakmak ne kadar doğruydu?

Bu da geldiğimiz sonuçla ortaya çıkmıyor mu?

Tayyip, 26 Aralık 1993 yılında RTÜK eski Başkanı **Zahit Akman**'ın yengesi **Nuriye Akman**'a verdiği söyleşide, gençleri genelevden kurtarmanın yolunun onları toplu olarak evlendirmek olduğunu söylüyor ve ilave ediyordu.

"Tabii. Ben kendi nefsime uyguladım oldu. Bana olduğuna göre bir başkasına da olabilir."

Tayyip'in bu sözleri üzerine **"Genelevlere gitmemek için evlenmiş"** şeklinde **"Musa'nın Çocukları"** adlı kitabımda yazınca, bana çok kızıyor ve benden faizi ile yirmi milyar lira istiyordu. Ardından Ergenekon tezgahı ile istikamet cezaevi.

Tayyip'le Emine'nin evlenme, aşık olma konularındaki çelişkileri bana bir trajik olayı hatırlattı. Dinci olarak bilinen bir kanalda çalışan bayan muhabir, Milliyetçi bakanlardan birinin sekreteri ile uzun boylu, öküz bakışlı siyasetçiyi evinde buluşturur, onlara çilingir sofrası hazırlar, ardından da onları baş başa bırakırdı. Bu durum günler, aylar boyu böyle sürdü. Günlerden bir gün muhabir bayan işsiz kaldı. Ve evlerinde buluşturduğu dost sandığı insanlardan yardım istedi. Onlar, şen şakrak kendi hallerinde olmalarından dolayı, kızcağızla ilgilenmediler. Kız hayatının hatasını yaparak, bu ilişkiyi sağda solda söylemeye ve aşıkları tehdide başladı. Bir gün arabasıyla memleketini ziyaretten dönerken bir kamyon yoldan onu attı ve ölümüne neden oldu.

Siyasetçi kahramanımız bir gün hacca gitmek ister. Ancak geç kaldığı akıl daneleri tarafından kendisine söylenir. Zira kontenjanlar dolmuştur. Alman istihbaratı ile sıkı fıkı olan akıl danesi, kendine sahte pasaportla Almanya üzerinden gitmesi teklifini getirir. Sahte pasaport hazırlanır. Alman gümrüğünden çıkarken, polis olayı anlar (!) ve onu gözaltına alır.

Ve Kahramanımızı anadan üryan soyarak bir de fotoğraflar. Ol nedenle kahramanımız kah BND'nin kah CIA'ya çalışan akıl danesinin sözünden çıkamaz...

Nasıl çıksın, BND cıbıl fotoğrafları anında servis yapar.

"Musa'nın Çocukları Tayyip ve Emine" adlı kitabım yayınlandıktan bir süre sonra bu bölümü okuyan siyasetçimiz düştüğü durumu anlar ve danışmanını kovar. Bana olan borcunu ise Ergenekon tezgâhı ile öder.

Ayla Özcan, röportaj için Tayyipgillerin evine gittiğinde oldukça ilginç manzaralarla karşılaşır, yeleğini orada unutur ve bir daha yeleğine kavuşamaz. İnşallah biz kaptırdığımız bu ülkeye tekrar kavuşabiliriz. Bakın Tayyip ve Emine'yi övme kitabının Yazarı bu konuyu nasıl aktarıyordu:

"İki genç kız ve bir annenin yaşadığı yaşadığı, bu üç hanımefendili evde, Erdoğan'ların lavabolarına gittiğimde aklımda kalan tek şey ise, rengârenk tokaların olduğu büyük hasır sepetin çamaşır makinesinin üzerinde duruyor olmasıydı. O evde gülümseyerek hatırladığım hatıram ise, bir gün önce severek aldığım yeleğimi orada unutmuş olmamdı. **Evden ayrıldıktan sonra yeleğimi Erdoğanların evinde unuttuğumu fark ettim.** Röportajı ayarlayan şimdi milletvekili olan o dönem Tayyip Erdoğan'ın belediyedeki danışmanı **Hüseyin Besli** idi. Bizi röportajdan sonra Üsküdar'da bir lokantaya götürmüştü.

Orada yeleğimi Erdoğan'ların evinde unuttuğumu söyledim. Yelek bana gelmedi, akıbeti de belli olmadı. Ama bu da benim tatlı bir hatıram olarak 10 yıldır hafızamda gülerek hatırladığım bir anı olarak kaldı."

Sahi yelek ne oldu?

Aşk Yolculuğu

Emine Erdoğan'a övgüler düzülen kitabın 56. sayfasında yer alan başlığın adı, **"Zorlu ama güzel bir aşk yolculuğu başlıyor"** idi.

Aynı sayfada;

"Emine çok güzel ve alımlı bir kızdı" sözleri yer alıyordu. İyi de bunları ben söylemiyorum ki, daha önce de belirttim. Kitapta öyle yazıyor...

Hemen, Emine'nin gazete ve dergilerde yer alan fotoğraflarına mı, TV'lerde yer alan görüntülerine mi inanalım, yoksa sana mı diye söylenerek ters ters bana bakmayın. Bu davranışın muhatabı ben değil bu methiye kitabının yazarı Ayla Özcan olmalı... Bakın Ayla Özcan daha neler söylüyor:

"Bir giydiğini bir daha giymezdi. Çok titiz, kişiliği oturmuş, ağır başlı, konuşurken çevresindeki herkesi etkilemeyi bilen yardımsever bir kızdı..."

Kim?

Emine!..

Kızmaya gerek yok! Ben gülüyorum, siz de gülün...

Emine'ye övgü kitabının 60. sayfasında bir giydiğini bir daha giymemesinin yanında Emine Şenlikoğlu'nun;

"Bir taktığı başörtü bir daha başında olmaz" sözleri yer alıyordu.

Şimdi burada duralım... Titizliği, kişiliği ve dahi güzelliği ayrıca tartışılır ancak, **"Bir giydiğini bir daha giymemesi"**, **"Bir taktığı başörtüsünü bir daha takmaması"** oldukça gerçek dışı gibi duruyordu. Böyle bir davranışı sergileyen birinin, maddi bakımdan hiçbir sorunu olmaması ve gelir düzeyinin oldukça yüksek olması gerekiyordu.

Emine Gülbaran kitaba göre; vaktinin büyük bir kısmını vakıf ve derneklerde geçiriyordu. Aynı kitabın 52. sayfasında, Emine'nin abisi Ali'nin **"Hiçbir zaman varlıklı bir aile olamadık"** şeklindeki sözleri yer alıyordu. Ali Gülbaran konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

"Hiçbir zaman varlıklı bir aile olamadık, ama babamız bizi kimseye muhtaç etmedi. Kardeşim Emine, çok şirin ve sevimli bir çocuktu. Çok zekiydi. Büyüdükten sonra da hiç değişmedi..."

Tayyip, Başbakan olduğunda Emine'nin başörtüsü de gazetelere haber oluyordu. Bu haberlerden biri de örtünün fiyatıydı. Emi-

ne'nin bir takıp bir daha takmadığı türbanın fiyatı, asgari ücretlilerin 1,5 – 2 aylık çalışmalarının karşılığıydı.

Emine Erdoğan'a övgüler düzülen kitabın 155. sayfasında süslenmesi ile ilgili bilgiler şöyle yer buluyordu:

"Onu yakından tanıyan dostları ve arkadaşları Emine Erdoğan'ın genç kızlığından beri yüzünden pudrasının, gözünden sürmesinin eksik olmadığını anlatıyorlar. Kimine göre sürmeyi sevmesi, Arap kökenli olmasından, kimine göre süsüne düşkün olmasından kaynaklanıyor...

Şimdi first leydi oldu, dudaklarındaki belli belirsiz ruju bazı özel toplantılarda bazen çok dikkati çekse de, gazete sayfalarında görünse de o ne giyiminden, **ne de yüzündeki makyajından hiç vazgeçmedi**."

Kaportası bozuklar

Emine'nin makyaj yapması, kendisini övmek için kaleme alınan kitapta açıkça belirtiliyordu. Emine bu davranışı nedeniyle iltifatlara mahzar oluyor, hatta kitabın kapağına Emine'nin full makyajlı fotoğrafı konuyordu. Kitabın kapağındaki fotoğrafta ilginç olan bir durum da, Tayyip'in de dudaklarını kırmızıya boyamasıydı.

Oysa,

Tayyip makyaj yapan kadınları **"kaportası bozuk arabalara"** benzetiyor, cevabı Erbakan'ın kızından alıyordu:

"Herkes kendi işine baksın."

Tayyip'in bu sözleri başına dertler de açıyordu. Bakın Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** dediği, danışmanı Mehmet Metiner bu sözlerin başlarına açtığı sorunları **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında nasıl anlatıyor:

"Anadolu'nun bir yerinde, Refah Partisi'nin düzenlediği bir toplantıda konuşan Erdoğan, makyajlı kadınları **"kaportası bozuk araba"**ya benzetmişti. Tabii bu sözleri medyaya yansıyınca kıya-

met kopmuştu. Bunu düzeltmenin ne kadar zor olduğunu bizzat yaşadığım için biliyorum."

İyi güzel de:

"Musa'nın Çocukları Tayyip ve Emine" adlı kitabımın 39. sayfasında:

"First Leydi olduktan sonra, en çok kıyafetleri ile eleştirilen Emine Erdoğan, güzel giyinmeyi hayatının her döneminde önemsedi. First leydi olması onun kıyafetlere olan düşkünlüğünde hiçbir değişiklik yapmadı. Sadece tarzını ve markaları değiştirdi. Artık eskiye oranla giysilerine daha çok para harcıyor, daha özenli, hatta vücut hatlarını ortaya çıkaran kıyafetleri bile rahatlıkla giyebiliyordu."

Bu paragrafın sonunda yer alan;

"Vücut hatlarını ortaya çıkaran kıyafetleri bile rahatlıkla giyebiliyordu."

Cümlesini yine kendi kitaplarından alıntılamama rağmen mal bulmuş mağribi gibi atılan Tayyip, benden 20 milyar lira tazminatı hem de faizi ile istiyordu.

Oysa,

Emine Erdoğan'ın onayından geçen ve **Ayla Özcan** tarafından kaleme alınan ve hiçbir itirazda bulunmadıkları **"Emine Erdoğan İktidara Taşıyan Kadın"** adlı kitabın 156. sayfasından noktası, virgülü dahil hiçbir değişiklik yapmadan alıntılamıştım.

Ayla Özcan bunları yazdı diye iltifatlara boğulurken; bana cezaevi yolları ve 20 milyar tazminat istemi düşüyordu.

Peki, **"Musa'nın Çocukları"** adlı kitabımda daha neler yazmıştım?

Ne yoktu ki, ama Tayyip onlardan şikâyetçi olamıyordu.

İzak Alaton ile birlikte bu cumhuriyeti nasıl yıkacakları ile ilgili konuşmasından, Atatürk'ten intikam alacakları şeklindeki hezeyanlarından, Müslümanların 10 milyon dolarını Bosna'ya göndereceğiz diye toplayıp paraları göndermemesinden, İstanbul'u Hila-

fet'in başkenti yapma projelerinden, Yahudilerle olan işbirliklerinden, Emine'nin Yahudi kökenli olmasından, keza kendisinin Rum...

Başka?

Usame bin Ladin ve **Yasin el Kadı** dahil küresel teröristlerle ilişkilerinden ve görüşmelerinden...

Ülkenin kaynaklarını çocuklarına ve yandaşlarına aktarmasından... Gizlediği şirketlerini açığa çıkarmamdan...

Şikâyetçi olmuyor, olamıyordu.

Kimbilir belki bir gün olur.

Emine'yi övme kitabının 39. sayfasında Emine'nin giyimi ile ilgili bakın daha neler anlatılıyordu:

"2003 yılında Tayyip Erdoğan'ın Başbakan olmasından sonra, bütün gözlerin çevrildiği Emine Erdoğan, kıyafetleri yüzünden sürekli eleştirildi. Dünyanın en ünlü markalarını hep giydi. Hatta öyle ki, uyum olsun diye kol saatlerini kordonlarının rengi ile başörtüsünün rengini bile zaman zaman aynı yaptı. Taktığı başörtülerin fiyatı havada uçuştu. Kimine göre 500 YTL, kimine göre 750 YTL'lik başörtüler taktı."

Soner Yalçın; **"Bu Müslümanlar O Müslümanlara Benzemiyor"** adlı kitabının 351. sayfasında, **Emine Erdoğan**'ın alışveriş macerasını şöyle anlatıyordu:

"Konumuz odatv. com'da yer alan bir haber.

Habere göre, Emine Erdoğan her ayın belli günleri birkaç yakın arkadaşıyla akşam saatlerinde İstanbul **Kanyon**'daki **Harvey Nichols** mağazasına gidiyor. Nedense gidişini gizliyor; örneğin mağazaya garaj kapısından giriyor.

Herhalde güvenlik için!

Bu arada yine güvenlik için olacak Harvey Nichols mağazası Emine Erdoğan gelmeden birkaç saat önce müşterilerine kapatılıyor.

Emine Erdoğan Harvey Nichols'un satış danışmanları eşliğinde alışverişini yapıyor. Yine kimselere görünmeden asansörle direk garaja iniyor ve kendisini bekleyen araçla Kanyon'dan ayrılıyor.

Haber böyleydi.

Bu haberden sonra Emine Erdoğan odatv. com'u mahkemeye verdi. 5 bin liralık tazminat davası açtı."

Gerekçe; kişilik haklarının zedelenmesiydi.

Ancak,

Emine ile aynı görüşte olmayan mahkeme davayı reddediyordu.

Emine Şenlikoğlu

Tayyip'in annesinin Tayyip'i evlendirmek istediği **Karadenizli kara çarşaflı kızdan** bahsedilen Emine'ye övgü kitabının ilgili sayfalarının hemen devamında 60. Sayfada, Tayyip gibi Gürcü olduğunu ilan eden ve Batum'dan göçtüklerini açıklayan, Karadenizli olduğunu söyleyen bir başka Emine'den, kara çarşaflı Emine Şenlikoğlu'ndan bahsediliyordu.

Şenlikoğlu da Tayyip'in annesinin evlendirmek istediği Karadenizli çarşaflı kız gibi, İdealist Hanımlar Derneği'ne gidiyordu.

Emine Erdoğan'ı övme kitabında Şenlikoğlu'nun **İdealist Hanımlar Derneği**'ndeyken tanıştığı, Emine'nin o günlerdeki giyimi konusunda söyledikleri 60. sayfada şöyle yer alıyordu:

"Emine Hanım benim tanıdığımdan beri hep şık giyinirdi. İki kez üst üste aynı şeyi giymez. Onun üzerinde göremezsiniz. O bize göre daha farklı giyinirdi. Bir başörtü bir daha başında olmaz."

Neymiş?

Şenlikoğlu'nun dediğine göre; Emine bir giydiği elbiseyi bir daha giymediği gibi, bir taktığı başörtüsünü de bir daha takmıyormuş...

Oysa,

Yine aynı kitabın 52. sayfalasında; Emine'nin abisi Ali, **"Varlıklı bir aile olmadıklarını kıt kanaat anca geçinebildiklerini"** anlatıyordu.

O halde insanın aklına gelen soru:

Bu değirmenin suyu nereden geliyordu.

Öyle ya,

Emine'nin babasının aldığı para onun başörtüsü masrafını bile karşılayamazdı. Babası tüm parasını Emine'nin başörtüsüne yatırsa evdekiler aç kalacağı gibi, Emine her gün değiştireceği elbiselere de para bulamazdı.

Ya diğer harcamalarına?

Neyse,

Emine Şenlikoğlu da Tayyip'in Emine'si gibi her şeyi rüyalarında ayarlıyordu. Şenlikoğlu, rüyasında Hanefi mezhebinin İmamı İmam-ı Azam Ebu Hanife'yi rüyalarında gördüğünü, Fıkıh'ı ondan rüya yoluyla öğrendiğini, kitaplarını da öyle yazdığını söylüyordu.

Emine Şenlikoğlu, rüyalarındaki derslerle de yetinmediğini, eşinden hocalardan kurs aldığını, taa Mısır'daki El–Ezher Üniversitesi'nde bile öğrenim gördüğünü hem söylüyor, hem kitaplarında yazıyordu.

Yirmi yaşında ilkokulu bitirmiş, kırkında ise ortaokulu, sonradan alınma ilkokul diploması ile El-Ezher Üniversite'sine girmiş.

Nasıl girmiş?

Orasını karıştırmayın.

Emine bu girer girer...

Size ne?

Daha önceki sayfalarda bahsettim.

Emine Şenlikoğlu ya da Emine Şenlikoğlu Özkan, kitaplarında **1.1.1953** yılında doğduğunu belirtiyordu.

Hâlbuki

Kitaplarındaki ve konferanslarında belirtiği doğum tarihinin aksine resmi kayıtlar, Emine Şenlikoğlu'nun tevellütünü **1950** olarak gösteriyordu.

Gösterir, göstersin.

Resmi kayıtlar önemli değil, önemli olan Şenlikoğlu'nun beyanı.

İsterse 1973 doğumluyum der.

İsterse 1993!

1954 tevellütlü Tayyip'in 12 Eylül öncesi mücadele arkadaşı Emine Şenlikoğlu'nun, **"Eşlerarası İlişkide İletişim Stratejisi"** adlı kitabının başında yer alan özgeçmişinde öğrenim durumu şöyle veriliyordu:

"Yirmi yaşından sonra ilkokulu, kırk yaşından sonra da ortaokulu ve İmam Hatip Lisesi'ni dışarıdan bitirdi. Kırk sekiz yaşından sonra üniversiteye gitmek istediğinde, başörtüsü yasağına takıldı"

Şenlikoğlu'nun kitabın baş sayfalarında öğrenim durumu böyle verilirken, yine aynı kitabın son sayfasındaki özgeçmişinde ise 50 yaşından sonra **Newport Üniversite**'sinden mezun olduğunun sevincini yaşıyorduk.

Böylece kitaba başlarken üniversiteye başörtüsü engeline takıldığı için gidemediğini öğrenip üzüldüğümüz Şenlikoğlu'nun, evlere şenlik bir açıklamayla kitabın sonunda bir üniversiteden hem de **Newport Üniversite**'sinden mezun olduğunu öğreniyorduk.

Öğrenmesine de, yalnız burada ufak bir sorun var gibi. Sanki İslam'da yalan söylemenin büyük günahlardan olduğu şeklinde bir bilgi aklımda kalmış.

Şenlikoğlu cümle siyasal dinciler gibi Türk sözcüğüne alerji duyuyordu. Hocam dediği birisi kitabında "Türk" kelimesini kullandığında cinleri tepesine fırlıyordu. "Beyaz Devrim Kalemle Başlar" adlı kitabının 119. sayfasında bakın onu nasıl eleştiriyordu:

"Ben olsam hocamızın yerinde "bir **Türk**" yerine "bir **Müslüman**" ifadesi kullanırdım. Çünkü Osmanlı ırkıyla değil Müslümanlığıyla anılıyordu. Onlar Türk derken Müslümanı kasdediyordu."

Oysa Şenlikoğlu aynı kitabının 58. sayfasında adeta **"Gürcü"** olduğunun reklâmını yapıyordu.

"Çağrı" adlı kitabında ise Gürcü olduğunu Tayyip gibi Batum Acara'dan göçtüklerini söylüyor, **"Gürcü"** olduğunu özellikle vurguluyor, Gürcülüğünün yanında Müslümanlığı ise es geçiyordu.

Şenlikoğlu Emine, **"Kırmızı Elbiseli Kız"** adlı kitabının 85. sayfasında masalının kahramanı kadının bindiği arabanın şöförünün şu sözlerine yer veriyordu:

"Benim bir kayın biraderim var. İlkokul öğretmeni. Meslek dersi öğretmeni olabilmek için açılan kurslara katıldı. Sonradan Müslümanlığa önem vermeye başladığı için "İlla din dersi öğretmeni olacağım" diye tutturmuştu. Önceleri sosyal demokrat takıldığı için sosyal demokratlardan çok tanıdıkları vardı.

İmtihan günü geldiğinde bir de ne görsün. Bir numara müşrik putçulardan olan iki eski öğretmen arkadaşı, din dersi imtihanı için gelmişler.

Kayınbiraderimi görünce yanına gelmişler. Hoş beş, kayın biraderimden dindarlığı hiç ummuyorlar ya. **"Sizin burada ne işiniz var"** diye sorunca, kayınbiradere başlamışlar içlerini dökmeye. Vallahi billahi hikâye anlatmıyorum. Aslı var olan bir tehlikeden bahsediyorum... Beni dikkatle dinleyin lütfen.

Kaç ana babaya anlattım beni masal dinler gibi dinlediler.

Biz dikkatlice dinliyoruz kardeş. Eee? Sonra ne demişler?

Aynen şöyle demişler: Biz toplantıda karar aldık. Bundan sonra din derslerine bile gireceğiz. Hem de İmam Hatip'te...

Biraderim sormuş:

Neden böyle bir karar aldınız?

Sarışın olan heyecanlı ve kin dolu bir şekilde anlatmış:

"Ateist din dersine giremez" diye yönetmelikte bir ibare yok. Gençlerimizi ancak bu şekilde aşırı siyasal dincilerin elinden kurtarırız. Şeriatçı bir İslam değil, Atatürkçü bir din anlayışı sergilemek istiyoruz.

Kayınbiraderim merak ederek sormuş:

Veliler buna karşı çıkarlarsa...

Yok canım. Bizim arkadaşlar resmen, inadına mini etekle derse girdiler; kimsenin sesi çıkmadı. Sonra, biz de Allah'a inanıyoruz. Bize neden kızsınlar ki. Başımızı örtmüyoruz, neden örtmediğimi-

zi de zaten izah ediyoruz. Başörtüsü Atatürk devrimlerine aykırıdır diyoruz, demişler.

Yani kendilerine göre bir din anlayışı sunma peşindeler."

Gençlik yıllarında Hıristiyanlığı araştırdığını, kiliseleri gezmeye, İncil'i okumaya başladığını söyleyen Şenlikoğlu Emine de sonradan İslam'ı seçenler gibi ilk hedef ilk düşman olarak, Atatürk'ü, Milliyetçilik ve Türklüğü alıyordu. Ancak kendi etnik kimliklerini de her fırsatta dile getirip onunla övünüyorlardı.

Emine Şenlikoğlu, bir söyleşisinde eşine aşık olduğunu, olmadan önce kavga ettiklerini anlatıyor, ancak **"eşimin göz rengini imam nikahından sonra gördüm"** diyordu. Şenlikoğlu aşık olduğunu söylediği eşiyle 1980 yılında evlenmiş. İlk dört sene sadece İmam nikahı ile idare etmişler.

Şenlikoğlu eşinin kendini kızdırmadığında ona aşık olduğunu, kızdırdığında ise aşkının devam etmediğini belirtiyordu.

Bu alacalı bulacalı sevda 1994 yılına kadar sürmüş, kocası Emine'nin kalbini 1994 yılında çok kırınca derin aşk da bitmiş. Şenlikoğlu biten aşkının zaman zaman tazelendiğini söylese de, **"aşk beni teğet geçiyor"** diyerek bir başka garipliğe imza atıyordu.

Bu **teğet geçme** bir garip mesajlaşma gibiydi ya neyse, elbet gün gelir kokusu çıkar.

Tayyip'in eski arkadaşı Emine Şenlikoğlu da Emine Erdoğan gibi modelistmiş. Emine Erdoğan kendi elbiselerini dikerken Şenlikoğlu Beyoğlu'nda modelistlik yaptığını, hatta Zeki Müren'in atölyesinde bile çalıştığını söylüyordu.

Emine'lerin ortak yanları sadece modelistlikle de sınırlı değildi. Eşlerinin isimleri de aynıydı;

Recep!

Yukarıda Emine Şenlikoğlu'nun gerçek doğum tarihini **1950** olarak açıkladık.

Peki.

Şenlikoğlu'nun Recep'inin tevellütü kaçtı?

1956!

Şenlikoğlu; **Tuncay Güney**'i yere göğe sığdıramıyor, onun kendilerine çok büyük hizmetlerde bulunduğunu anlatıyor, Tuncay Güney'in heykelinin dikileceğini ve dikilmesi gerektiğini iddia ediyordu.

Kara çarşaflı Emine Şenlikoğlu, 3 yıllık aradan sonra yayın hayatına tekrar başlayan Mektup Dergisi'nin açılış töreninde; yakından tanıma imkânı bulduğu Tuncay Güney'e ilişkin bir dizi değerlendirmelerde bulunuyordu. Şenlikoğlu'nun bu değerlendirmeleri İslamcı basında yer alıyordu. 23 Mart 2009 tarihli Yeni Şafak Gazetesi'nde, Şenlikoğlu'nun Tuncay Güney'in Ergenekon yapılanmasının ortaya çıkarılmasında önemli rol üstlendiği şeklindeki açıklamaları yer alıyordu. Gazetenin haberine göre Şenlikoğlu'nun;

"Onu tanıdığım için utanmıyorum. Tuncay Güney'in heykeli dikilmeli" şeklindeki sözleri yer alıyordu.

Şenlikoğlu'nun açıklamaları bu kadarla bitmiyor, konuştukça açılıyordu. Şenlikoğlu Emine, Tuncay Güney'in Türkiye'deyken birçok kişiyle muhatap olduğunu, ancak şu an o kişilerin sesinin çıkmadığını" belirtiyor, **"Kimsenin Tuncay Güney benim evime de gelirdi, ben de onunla muhatap oldum"** demediğinden yakınıyordu. Tayyip'in dava arkadaşı Emine Şenlikoğlu, bu sessizliğin hesabını sormayı da ihmal etmiyor, Tuncay Güney ile sürekli telefon görüşmeleri yaptıklarını anlatıyordu.

Kara çarşaflı Şeriatçı **Emine Şenlikoğlu**, Homoseksüel Haham Yamağı **Tuncay Güney** ile çok iyi bir arkadaşlıklarının olduğunu sözlerine ekliyordu.

Tuncay Güney, katıldığı "Objektif" programında;

"Mehmet Metiner benim arkadaşım. Beraber çalıştık"

Şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Ne güzel değil mi?

Tayyip, Emine, Tuncay, Zekeriya, Metiner, Eymür hep elele beraber yürüyorlar yollarda...

Çok gezerdi

1 Nolu Emine'yi şimdilik burada bırakalım ve tekrar dönelim 2 Nolu ama **First Emine**'ye.

Emine'yi övme amaçlı olarak kaleme alınan kitabı okuduğumuzda, ilk gözümüze çarpan tam bir çelişkiler yumağı oluyordu. Örneğin kitabın 46. sayfasında, Emine'nin Üsküdar Arakiyeci sokaktan arkadaşı Neriman Çalış, Emine Erdoğan'ın çok gezen biri olduğunu şu sözleri ile anlatıyordu:

"Ben onların evlerinin karşısındaki eve 1973 yılında gelin gelmiştim. Çok neşeli ve cana yakın bir kızdı. Çok güzel giyiniyordu. Benim geldiğimde başı kapalıydı. Geniş bir arkadaş grubu vardı. Hem arkadaşları evlerine çok sık gelirdi. **O da çok gezerdi. Herkesle konuşurdu.** "

Yine aynı sayfada kitabın yazarı da Emine'nin gezmeyi seven biri olduğunu vurguluyordu. Ancak, iki sayfa sonra Emine Erdoğan'ın cici annesi olarak lanse edilen İfakat Haydargil'in **"Emine evden dışarı çıkmazdı; Tayyib'i nasıl buldu ben hala bilmiyorum"** şeklindeki sözleri şu şekilde yer alıyordu:

"Emine'nin çok çeyizi vardı. Kendisi de çok dantel yaptı. Ama annesi de çok verdi. Hep 'yavruma Allah iyi bir kısmet versin, hayırlı kısmet' diye annesi dua ederdi. Evinden dışarı çıkmazdı. Bu Tayyib'i nasıl buldu ben de bilmiyorum. Zaten Hayriye Hanım da kimseye gidip gelmezdi. Camdan konuşurdu komşularla..."

İfakat, söyleşinin sonunda Emine'nin evden hiç çıkmadığı konusunu bir kere daha şu sözleri ile vurguluyordu:

"Erkek çocukları hep sokakta oynardı. Emine hiç dışarı çıkmazdı..."

Oysa,

Yine aynı kitabın 51 ve 52. sayfalarında; Emine'nin abisi Ali, onun günlerini vakıf ve dernek faaliyetlerinde, ev ve hasta ziyaretlerinde geçirdiğini şöyle anlatıyordu:

"Üsküdar'da bahçeli bir evde çok mutlu bir çocukluk yaşadık. Hiçbir zaman varlıklı bir aile olamadık, ama babamız bizi kimseye muhtaç etmedi. Kardeşim Emine, büyüdükten sonra da değişmedi. O bizden küçük olmasına rağmen çok aktifti. **Zamanının büyük bir bölümünü vakıfların ve derneklerin faaliyetlerinde, toplantılarda ev ve hasta ziyaretlerinde geçiriyordu.** Biz ise mahallede misket oynardık. Kardeşim bir şeylerin peşinde koştururken, biz erkekler hala büyümemiştik."

Emine Erdoğan adlı kitabın bir sayfasında Emine'nin evden hiç çıkmadığından bahsedilirken, birkaç sayfa ötede ise neredeyse Emine'nin evin yolunu bulamadığı işleniyordu. Bakın o günlerde evinden dışarı hiç çıkmayan Emine neler yapıyormuş:

"1975 yılında artık fırtına gibi esiyordu. Derneğin bütün toplantılarında Emine mutlaka vardı. Çok aktif görevler almıyordu, ama tıpkı bir karınca gibi her yere yetişiyordu. Neredeyse tüm hayatı bu dernekte geçiyordu."

Kitabın 52. sayfasında, Emine Erdoğan'ın Milli Selamet Partisi'nden çok samimi olduğu ve o dönemde sık görüştüğü arkadaşlarından birinin de, aynı zamanda Zeytinburnu'ndan hocası olan Hacı İhsan Tamgüney'in gelini Fatma Tamgüney olarak açıklanıyor; Tamgüney, **Emine'nin Zeytinburnu'na da çok gidip geldiğini, sinemalara gittiğini söylüyor** ve çok ilginç bir açıklama daha yapıyordu. Tamgüney'e göre Emine; Zeytinburnu'na geldiği sıralarda hidayete ermişti.

Peki,

Emine ondan önce hidayete ermemiş miydi?

Kurcalamayın!

Fatma Tamgüney, kendisinin Milli Selamet Partisi'nde **"Hatibe"** yani kadın propagandist, konuşmacı ve Eğitim Öğretmeni olduğunu söylüyor, Emine'ye de ders verdiğini anlatıyordu.

Bu nasıl sevecenlik

Emine'nin övgü kitabı kendi içinde tam bir çelişkiler galerisiydi. Bir sayfa önce yazılan birkaç sayfa sonra adeta tekzip ediliyordu. Aynı "evinden dışarı çıkmazdı" denildiğinden sonra, Zeytinburnu'ndan sinemalara, sinemalardan dernek toplantılarına kadar her tarafa koşturduğu evinde ise neredeyse hiç kalmadığı vurgulanıyordu. Kitapta olmayan bir durum da Emine'nin Fatih semtinden de hiç ayrılmayışıydı.

Kitabın 52. sayfasında Emine'nin çok zeki olduğu vurgulanıyordu. Ancak kitabın 178. sayfasında Mithatpaşa Kız Meslek Lisesi'ne gittiği ancak ortaokul bölümünü okluduğu belirtiliyor, mezun olup olmadığı konusu es geçiliyordu. Zira mezun olamamış, yani ortaokulu bile bitirememişti.

Ortaokulu bile bitiremeyen, yavaş yavaş okumakta bile zorluk çeken Emine'nin, kitabın 167. sayfasında **"Birlik Vakfı"**nın hızlı okuma kurslarına katıldığı anlatılıyordu.

Yine 52. sayfaya göre "çok şirin ve çok sevimli"ymiş. 53. sayfada ise; "Sevgi, kardeşlik ve hoşgörü yok eder terörü" inancı sonucunda arkadaşlarıyla birbirlerine kenetlendikleri anlatılıyordu.

Kitabın 63. sayfasında kaynanası ile ufak tefek çapta tartışmaların yaşandığı anlatılırken, kayınpederi Ahmet Erdoğan'ın başından beri Tayyip ile Emine'nin evlilliğinden hazetmediği bu evliliğe karşı olduğu, Emine'den hiç hoşlanmadığı anlatılıyordu.

Emine'yi efsaneleştirmeyi amaçlayan kitabın 118. sayfasında; Hayrunnisa Gül ile Emine'nin birbirleriyle hiçbir zaman sıcak ilişkilerinin olmadığı, birbirleri ile görüşmedikleri vurgulanıyordu. Emine, sadece Hayrunnisa ile mi görüşmüyordu.

Siz öyle sanın,

Emine'nin görüşmediği bir diğer isim ise; Bülent Arınç'ın eşi Münevver Hanım'dı.

Kitaba göre, birbirleriyle yakın kader birliği yapmış adamların çocukları da birbirleriyle görüşmüyorlardı.

Kitapta Emine'nin çok zeki olduğu üzerine basa basa anlatılıyordu ya, o görüşe destek olsun amaçlı mıdır nedir, bir başka gariplik de övgü dolu sözlerle şöyle anlatılıyordu:

"Emine Erdoğan, AKP'li bir milletvekilinin sergisini açmak için Meclis'e gittiğinde büyük bir ilgi ve sevgiyle karşılanmıştır. Sergiyi gezen ve beğendiğini söyleyen Emine Erdoğan, sergi için açılan özel deftere de pek alışık olunmadık bir şekilde bir unvan eklemiştir:

"Emine Erdoğan-Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ın Eşi..."

Hıyarla gelen güzellik

Tayyip, eşi ile ilgili olumlu yazı, görüş, açıklama çıktığında oldukça sevindirik oluyor, sevincinden içi içine sığmıyordu. Ama en ufak bir eleştiri olduğunda ise öfkeden kıpkırmızı kesiliyor, her önüne gelene saldırıyordu. Emine ile ilgili övgü dolu kitapların yazılmasına karşı çıkmadığı gibi teşvik de ediyordu. Siyasi yaşamında eşini ve başörtüsünü hep ön plana çıkaran, kullanan Tayyip, ancak eleştirilere katlanamıyor **"eşimi karıştırmayın"** diyebiliyordu.

Hiç kimse de Tayyip'e;

"Ağa bunlar ne iş, Sen niye karıştırıyon?" diyemiyordu.

Emine'ye övgü kitabının 159. sayfasında Emine'nin güzellik sırları verilirken, cildinin güzelliğini ballı salatalığa borçlu olduğu kendi ağzından anlatılıyordu. Okuyalım:

"Emine Erdoğan hep doğal olandan yana oldu. Hatta güzellik sırlarını verirken, cildinin güzelliğini **"ballı salatalık"**a borçlu olduğunu söyledi."

Emine hıyarı soyup soyup yüzüne sürüyormuş. Daha sonra, yine salatalığı kabuklarıyla birlikte bala batırarak yiyormuş.

Şimdi bu olayın ne yanını düzelteceksin?

Her şeyden önce Emine'ye güzel demek, sadece Paytak Reco'ya düşer.

Ruhat Mengi böyle bir kitaba önsöz yazdığı için kocası Güngör Mengi'ye öncelikle güzellik kavramı hakkında bilgiler vermeli, sonra da akşamları yemek niyetine eline bir koca bir hıyar vererek derdine yanmasını söylemeli.

Anadolu'da bir söz vardır; "Hıyar yemekle güzelleşilseydi, hıyarı en çok tüketen bizim köyün eşekleri güzellik kraliçesi seçilirdi."

Emine'nin duası

Tayyip, PKK açılımının ardından Roman açılımı görünümlü şovlarına davet ettiği Kibariye ile el ele göz göze şarkılar söylüyordu. 21 Mart 2010 tarihli Vatan Gazetesi'nde yaptığı söyleşide Kibariye, Tayyip'i jeneratör zannetmiş ki ondan elektrik aldığını anlatıyordu.

Gazetecinin, Erdoğan'ın "fiziksel olarak en çok neresini beğeniyorsunuz" şeklindeki sorusuna şu cevabı veriyordu:

"O kadar deme canım, benim kocam var ayıp öyle şeyler (Gülüşmeler)."

Allahtan kocası varmış... Bakın Kibariye gülüşmelerinden sonra nasıl döktürüyordu:

"En çok boyunu posunu ondan sonracığıma ağız yapısı çok güzel, göz rengi. Bir de asil yürüyüşü, kıyafetleri..."

Roman kökenli Kibariye'nin kocası kendinden yirmi yaş küçükmüş. Kibariye'de güzellik kavramı öyle ters işliyordu ki; Allah'ın kendisini çok güzel yarattığını söylüyor, kocasının bu nedenle onu bırakmadığını anlatıyordu.

Kibariye, Tayyip'in kendisine söylediği şu sözleri de naklediyordu:

"Eşim sizi çok sever, namazlarında sesinize dua eder."

Peki, Osman Durmuş, Tayyip'in eşini türban olayında ön safa çıkarmasını eleştirdiğinde, Tayyip hangi sözlerle yırtınıyordu:

"Eşimin üzerinden siyaset yapmak vicdansızlıktır, izansızlıktır, ahlaksızlıktır..."

Eleştiri olunca bu sözlerle isyan eden Tayyip, siyasi menfaat için ne hakla eşini hem siyasete bulaştırıyor, yetmiyor bir de din üzerinden karıştırdığı siyasetin rantını sağlama almaya çalışıyordu.

Memleketin tek sorunu olarak sadece Kibariye'nin sesi mi kaldı? Üstelik Kibariye'nin sesinde hiçbir sorun yoktu. O halde Emine, neden durup dururken Kibariye'nin sesi için dua ediyordu.

Çöpte ekmek toplayan emekliler, hastane kuyruklarında inleyen yaşlılar, ay sonunu getiremeyen memurlar, günde bir ekmeği bulamayan dul ve yetimler, harç parasını yatıramayan öğrenciler, ayağında giyecek ayakkabısı olmadığı için okula gidemeyen çocuklar, işsiz kalan milyonlarca insan, Emine'nin duasına layık değil miydi?

Emine'nin tek derdi Kibariye'nin sesi miydi?

Olur mu?..

Ne kadar safsınız!..

Türkücü Yavuz Bingöl, Tayyip'in sanatçıları davet ettiği kahvaltıda, onun Ahmet Kaya'ya yapılanlardan bahsettiğini, kendisinin ve Emine'nin Ahmet Kaya'nın görüntülerini izlerken ağladıklarını anlatıyordu.

Halbuki;

Ahmet Kaya milletin de izlediği o görüntülerde PKK renkleri taşıyan paçavraların önünde;

"Bir dostu özledik Apo'yu özledik!" diyordu.

Emine ile Tayyip ise bu sözlerin sahibi Ahmet Kaya için ağlıyormuş.

Ya; bu topraklar için şehit düşen askerler için kimler ağlayacak?..

Şehitlere "kelle" ve Apo'ya "sayın" diyenler mi?

Üç çocuk

CHP Yalova Milletvekili **Muharrem İnce**, Kasım 2009'da Genel Kurul'da kürsüye çıkıyor, sözü memur eylemlerine getiriyor, öğretmenlerin yoksullaştırılmasını rakamlarla şöyle anlatıyordu:

"10.07.2008 tarihinde Parasız Yatılılık, Burs ve Sosyal Yardımlar Yönetmeliği'ni değiştirdiniz. Ailedeki kişi başına yıllık gelir toplamı 5 bin 400 lira... Yani dört kişilik bir aile düşünün, kişi başına 5 bin 400 lira yıllık. Bunun altında olanlar burs alıyordu. Ve devlet parasız yatılılıktan yararlanıyordu. Yüzde 15'i de öğretmen çocuklarına kontenjan olarak ayrılıyordu.

Bu 5 bin 400 lira çok yüksekmiş gibi, bunu aldınız 4 bin 353 liraya düşürdünüz. Ne yazık ki öğretmen çocuklarına kontenjan hukuken var ama uygulamada yok. Çünkü bir öğretmen, tek başına geliri dahi olsa yıllık 5 bin liranın üzerine çıkıyor kişi başına. Yani şunu demek istediniz öğretmenlere: 'Üç çocuk yaparsan çocuğunu burslu okuturum, yatılı okuturum, yoksa okutmam.' Öğretmenleri bu yoksulluğun içerisinde üç çocuk yapmaya mahkum ettiniz."

Öğretmenlerin bu duruma mahkum edildiği Bakanlığın başındaki Nimet Çubukçu'nun yeri Tayyip'in yanında hep ayrıcalıklı olmuştu. Tayyip nerede Nimet de oradaydı. Bir süre önce hayatını kaybeden AKP Milletvekili Osman Yağmurdereli hastanede yatarken 2008 Temmuz ayının son haftasında, Nimet ile Tayyip beraberce onu ziyaret ediyorlardı. Tayyip, distribütörü olduğu Ülker'in avukatı olan Çubukçu'yu önce Milletvekili ardından Bakan yapmıştı. Tayyip'in en yakınlarının kurduğu şirketin ismi de ilginçti:

Nimet!

Tayyip için Nimet o kadar önemliydi ki, AKP'nin kapatılma davası ile ilgili gelişmeleri ilk önce sadece ve sadece Nimet'e bildiriyordu. 24 Ağustos 2008 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde **"Mimik Polemiği"** başlıklı yazıda Nimet, Tayyip'le konuşmasını doğruluyor, ancak içeriğinin kapatma davası olmadığını söylüyordu.

CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtman konunun kapatma davası olduğu konusunda ısrar ediyor ve şunları söylüyordu:

"O kadar aleni ve netti ki, ilk telefon geldi, arka odaya gitti. Alı al moru mor döndü. Stresli olduğu belliydi. 'Mahkeme kararı açıklayacakmış, televizyonu açalım' dedi. Televizyon açıldı.

Hazırlıklar olduğunu görünce toplantıya devam etmeye çalıştık, ama Nimet Hanım kopuk vaziyetteydi. Ara verdik. İkinci telefon geldi. Tekrar arka odaya gitti. Çıktığında sesli bir şekilde 'oh' dedi. 'Kapatılmıyor parti değil mi? Derin bir oh çektiniz' dedim. 'Oh dedim' dedi. 'Tüm çizgileriniz rahatladı, geçmiş olsun' dedim. Gülümsedi. **Başbakanla görüştüğünü ve selamları olduğunu söyledi.** Bu niyet okuma değil görüneni teşhis etmedir."

Kapatılma davasının kararının açıklanmasına dakikalar kala Nimet ile Tayyip habire telefonda görüşüyor, ancak Nimet'e göre kapatılma ile ilgili konuşmuyorlar. Ama Nimet ilk telefondan sonra gittiği odadan alı al moru mor çıkıyor, ikinci telefonun ardından rahatlamış olarak...

Bir de neşe içinde herkese Tayyip'in selamını iletiyor.

Ne yapalım şimdi kapatılmayı görüşmediler de, öğretmenlrin **"üç çocuk"** meselesini mi konuştular şeklinde düşünelim.

Ne yani şimdi Nimet'e inanıp, Tayyip'in Canan Arıtman'a selam söylemek için mi telefon ettiğini kabul edelim.

Biri bizi işletiyor mu ne?

Tayyip'in 8 Mart 2008 tarihli Vatan Gazetesi'nde, Uşak ziyaretinde kendisini dinlemeye gelen kadınlara **"en az üç cocuk yapın"** dediği işleniyordu. Bakın o gün Tayyip neler söylemiş:

"Bir ailenin en az üç çocuğu olmalı. Benim dört tane var, keşke daha fazla olsaydı."

Tayyip'in derdi üç çocuktu. Maziden kalma futbol sevdasından mı ne geliyordu bu istek. Malum her futbolcunun hayali bir maçta en az üç gol atıp, "hattrick" yapmak. Nedeninin ne olduğu net olarak belli olmasa da Tayyip, her önüne gelene **"üç çocuk yapın"** şeklinde tavsiyede bulunuyordu.

Tayyip, yaşlılar evini ziyarete gidiyor, buradaki yaşlılara bile aynı öneriyi yapıyordu:

"Üç çocuk yapın."

Milli Futbolcu Emre Belözoğlu, Tuğba Gürevin ile İstanbul'da evleniyor, nikah şahidi ise Tayyip oluyordu. Tayyip nikâh cüzdanını geline verirken Emre'ye dönüyor ve "Benim tavsiyemi biliyorsun. **En az üç çocuk"** diyordu.

Tayyip, 13 Mayıs 2008 tarihinde AKP Grup Toplantısı'nda **"Dört çocuğum var, keşke beş olsaydı, altı olsaydı. Ama dörtte kaldı. Bu işin bilimsel temeli var. Ama diğerleri bilim dışı konuşuyorlar..."** diye dert yanıyordu.

Herkese bu aklı veren Tayyip, nedense dokuz yıldır evli olan büyük oğlu Burak'a **"Hani üç çocuk"** demeyi akıl edemiyordu. Bırakın üç çocuğu, daha ortada bir tane bile görünmüyordu.

Yani Tayyip'in oğlu Burak'ın siftahı yoktu.

Hülya Avşar'a bile hemen çocuk yapmasını öğütleyen Tayyip, oğlu Burak'ı nedense teşvik edemiyor, bu evlilikten **"tık"** çıkmıyordu. Basında çıkan haberlere göre üç çocuk sevdasından Bakanlar da nasibini alıyordu.

Amerikalı eşi Annalisa'dan **"çocuk meselesi"** yüzünden boşanmasının ardından Esra Kara ile nişanlanan İngiliz vatandaşı Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, nişanlısını basına tanıtması sonrasında 9 Ocak 2010 tarihinde evleniyordu.

Nikâhtan sonra evlenme cüzdanını geline veren Tayyip, yine aynı talebini bu kez Bakan ve yeni eşine karşı da yineliyordu:

"En az üç çocuk isterim. Dört de olur, beş de olur!"

Ancak Tayyip, çocuk istiyordu istemesine de, İngiliz vatandaşı Bakan Mehmet Şimşek'in eski eşi Annalise de çocuk istiyordu. 11 yıl süren evlilik İngiliz Şimşek'in çocuk istememesi üzerine boşanma ile sonuçlanmıştı. Basına da yansıyan bu durumu Tayyip dahil herkes biliyordu. Ama nedense Tayyip yine de çocuk istiyordu. Hem de bu sefer beşe kadar.

Ne çare ki;

Tayyip'in çocuk istediklerinin nedense o saatten sonra çocukları olmuyordu.

Zira Tayyip, isteğini yanlış adrese seslendiriyordu. Talebini geline değil de damatlara yapsa belki emeline daha kolay ulaşabilirdi. Okurlarım beni bağışlasınlar, öyle ya tarla ne kadar verimli olursa olsun, sürende ve dahi tohumda iş yoksa ürün almak mümkün olur mu?

Olmaz...

Bir sohbette; "Başbakan, sizin olduğunuz toplantılarda 'üç çocuk yapın' diyor, şeklinde ani bir soruya Nimet Çubukçu oldukça ilginç bir cevap veriyordu:

"Ayy, beni mi kastediyor!.."

Tahmin ettiğiniz gibi soruyu soran **'yok beni'** diyemiyor, onu diyemediği gibi o ve hiç kimse Tayyip'e; **"kardeş, herkese üç çocuk yapın diye talimatlar yağdırıyorsun, iyi güzel de kendi oğluna neden söyleyemiyorsun"** diye soramıyordu. Nasıl sorsunlar, Tayyip'in nasırına basan **"Ergenekoncu"** damgası yiyerek, cezaevini boyluyordu.

Tabii ki boylayacak. Bu tür sorular toplumdan gizlenen ve aileden birkaç fertte daha bulunan bazı hastalık ve bu hastalığa bağlı arızaları ortaya çıkarma tehlikesini oluşturuyordu.

Ne arızaları da demeyin.

Başımı belaya sokmayın!

1 Temmuz 2008 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde bazı AKP'lilerin ılımlı İslam konusunda adres gösterdiği Malezya hakkında Enis Berberoğlu **"Meğer Malezya'nın hünsası meşhurmuş"** başlığı altında, Malezya'da Hünsa yani çift cinsiyetliliğin son derece yaygın olduğu konusunu işliyordu.

2010 yılına girdiğimizde ise yine aynı gazeteden Ertuğrul Özkök, sebepsiz yere köşe yazısında birkaç satırla olsa 'Hünsa'lıktan bahsediyordu...

Neyse bu arızaları bir tarafa bırakalım ama Sümeyye'nin Amerika'da Jinekolog doktorla yemek yemesini de bir kenara not edelim ve tekrar çocuk konusuna hem de üç çocuk konusuna dönelim.

25 Kasım 2008 tarihli Radikal Gazetesi'nin haberine göre, Tayyip'in ülkede tartışma yaratan üç çocuk önerisine tek destek **Nimet Çubukçu**'dan geliyordu.

Meclis dahil her yerde beraber olan Nimet ile Tayyip, daha önce belirttiğim gibi her konuda çok iyi anlaşıyorlardı. Tayyip, domuz gribi aşısı olmayacağını açıklayınca ona tek destek yine aynı isimden geliyordu.

Çubukçu Nimet!

Yalçın Küçük düne kadar kendi halinde bir yazardı. Tayyip ve çevresi dahil bir çok konuda birbirinden ilginç kitaplar yayınladı.

Tayyip'in sara hastalığı başta olmak üzere birçok bilinmeyenlerine ışık tutan **"Caligula" ve "Epilepsi ile Orgazm"** adlı kitapları kaleme aldı. Ne olduysa bundan sonra oldu. Tayyip, her iki kitap için de tazminat davaları açtı ve bu davaları kaybetti. Yalçın Küçük'ün hızını kesemeyen Tayyip, 80 küsur yaşındaki yazarı **"Terörist"** olarak yaftalattı ve cezaevine göndertti. Küçük daha sonra tahliye oldu.

Küçük, **"Epilepsi ile Orgazm"** adlı kitabında Tayyip'in çocuk özlemini, Fatma Sibel Yüksek'in **"Başbakanlığın Bilinmeyenleri"** adlı yayınından şöyle aktarıyordu:

"Ve muhabirlerden biri sordu:

"Sayın Başbakan, siz de artık torun sevmek istiyorsunuzdur?"

Başbakan iç geçirdi, gözleri özlemle ışıldadı. "Ben" dedi, "Sadece torun değil, çocuk da istiyorum."

Cevabı iyi anlamamıştık. "Doğru mu duyduk" ifadesi ile birbirimizin yüzüne baktık.

Bir başkası, Başbakan'ın cevabını biraz ertelemeye yeltendi. "Yani efendim, çocuklarınızın çocuğunu mu kastediyorsunuz?"

Cevap bizi şaşırtmayı sürdürdü:

"Hayır canım... Ben kendim çocuk istiyorum!.."

Şaka mı yapıyor, diye baktık, hayır, ciddiydi.

Doğal olarak her hangi bir yorum getiremedik.

Evet, Allah uzun ömür versin, hem Sayın Başbakan hem de eşi henüz genç ve sağlıklı sayılırdı ama...

'Nasıl olacak' diye soramadık.

Erkekler genellikle, çocuk istemek konusunda kadınların etkisi altında kalırlar. Kadının güçlü bir şekilde çocuk istemesi, zamanla erkeğe de sirayet eder ve erkek, kadındaki annelik duygusunu 'içselleştirerek' çocuk istediğini zannetmeye başlar. 'Erkeğin yaradılışında bulunmayan' çocuk sahibi olma duygusunun arkasında mutlaka bir kadın vardır..."

Nereden nereye geldik. Tayyip ve Emine'nin aşklarına, oradan üç çocuğa... Ancak Emine, Tayyip'i önce rüyasında ertesi gün de Tepebaşı Gazinosunda görerek şimşek pardon yıldırım aşkına tutulduklarını söylüyor, bu duruma yine düşündeki cübbeli, sakallı ve sarıklı bir ihtiyarı tanık olarak gösteriyordu.

Oysa,

Daha önce de belirttim. Emine, İdealist Hanımlar Derneği'nin çiçekçisi, Tayyip de aynı derneğin hem sunucusu hem mikrofon tutucusuydu.

Emine birçok konuda olduğu gibi bu hususta da hafıza kaybı yaşıyordu. Zira MSP İstanbul İl Başkanlığı'nda "Sekreter" olarak çalıştığı dönemlerde, Tayyip de Beyoğlu İlçe Başkanı'ydı. Ve hemen hemen her gün aynı binada bir araya geliyorlardı. "Çok da büyük olmayan bu bina içinde nasıl olmuştu da hiç karşılaşmamışlardı da daha sonra rüyalarda buluşmuşlardı" şeklindeki bir soruya verilecek birçok cevapla birlikte, bir gerçek daha var ki burası da sözün bittiği yer oluyordu.

Tayyip, o günlerde İstanbul İl Başkanı'ndan randevu almak için sürekli Emine'ye müracaat ediyor, İl Başkanı ile olan görüşmelerine geldiğinde Emine'nin odasında bekliyordu, sıranın kendine gelmesi için...

Peki bu durumda şu karışık durumu çözmek için ne yapsam, ne etsem, nerelere gitsem!..

Tuhafiyeci Ender'e mi sorsam, yoksa Sivas'lı kuyumcuya mı, yoksa yoksa Oğuzhan Asiltürk'e mi?

Ya da başörtü takma nedenlerinde bile gerçeklere takla attıran, Emine'ye türban bağlama cezasının neden verildiğinin açıklamasını ağabeylerinden mi istesem?

Hadi bunları bir tarafa bırakıp Tayyip'in Cumhurbaşkanı olma hayallerini yerle bir eden o güne, sara krizi geçirip hastaneye kaldırıldığı o güne dönelim.

18 Ekim 2006 tarihinin sabahında Tayyip'i evden uğurlayan Emine, korumaları; "dün gece zor geçti rahatsızdı" sözleriyle uyarıyordu. Erdoğan o gün İçkale Otel'in yolundan dönerken sara krizi geçiriyor olduğu bir halde Güven Hastanesi'ne getiriliyordu. Makam arabası hastane önüne gelip, Tayyip'i hastaneye taşıyacakları an Mercedes'in tarihinde olmayan bir olay gerçekleşiyor, araba kilitleniyordu.

Mercedes'in trilyonda bir olacak böyle bir ihtimale karşı arabanın kapısını açacak sistemi mevcutken, korumalar balyozlarla camları kırma işlemine başlıyorlar, Tayyip'i baygın olduğu halde hastaneye taşıyorlardı.

Tayyip'in geceyi zor geçirdiğini, rahatsız olduğunu korumalara söyleyen, dolayısıyla kulağı bu nedenle Tayyip'te olması gereken Emine, tüm Türkiye ayaktayken hastaneye gitmemek için ya direniyor ya da haberi olmuyor, ancak 6,5 saat sonra Tayyip'i hastaneye ziyarete gidiyordu.

Öyle ya gece şu veya bu şekilde zor geçmişti. Tayyip sabaha kadar uyuyamamıştı. Bu nedenle Sara'dan Şeker'e, Şeker'den Yüksek Kolesterole kadar birçok sıkıntısı olan Tayyip için gündüzün de zor geçeceği belliydi. Emine bunu korumalara söylüyor, ancak ölüm döşeğinde olan kocasıyla ilgilenmiyor, o gün Tayyip için Cumhurbaşkanlığı hayal oluyor, geceki sıkıntıyı nasıl öğrendiyse basına sızdıran Abdullah Gül ise Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturuyordu.

Böylece Tayyipgillerin Abdullah Gül'ün kızını oğulları Burak'a istemeleri, kızlarını vermemek için eğitimini bahane etmeleriyle hız kazanan soğukluk, Emine ile Hayrunnisa'yı bir daha bir araya getirtmiyordu.

Sara krizi nedeniyle ortaya çıkan bir başka gariplik de, Tayyip'i son anda hastaneye yetiştiren ve onun hayatını kurtaran Ömer Çelik'in Emine ile arasının düzelmeyişi ve Tayyip'in yanından uzaklaştırılmasıydı.

Türbanlı Katerina

Emine, Milli Gazete'de 13.06.1994 tarihinde yayınlanan röportajında Tayyip hakkında adeta methiyeler düzüyordu:

"Soğukkanlıdır. Ama soğuk değildir. Çok merhametlidir. Az güler, az konuşur. Çok cömerttir. Hepsinden önemlisi çok hoşgörülüdür. Hatta ben bu kadar yükselmesini de bu hoşgörüsüne bağlarım. İnsanları kırmayı hiç sevmez, çocuklarını ve bütün çocukları çok sever..."

Gülmeyin!

Valla tiyatro sahnesinden değil, bizzat Emine'nin sözlerinden aktarıyorum...

Bakın Emine kıskançlık konusunda ise neler söylemiş:

"Bir şeyden şüphelensem çıldırırım. Çok kıskanç olurum. Gereksiz yere hiç kıskanç değilim. Ona güveniyorum. Allah'tan korkan bir insanın, böyle bir hata yapmayacağını biliyorum..."

Gülmeyin!

Hiçbir şey olmamış gibi yapın.

Ergenekon tezgâhı ile tutuklanmamdan bir süre sonra, savcı Zekeriya Öz ek ifade almak amacıyla tekrar savcılığa çağırdı.

Zekeriya her zaman olduğu gibi altı yedi saat beklettikten sonra makamına teşrif etti. Niye bekletmesin. Yandaş basının ertesi gün aynı başlıklarla çıkması lazım..."Savcı dokuz saat ifade aldı."

Nasıl olsa insanların gerçeklerden haberi yok. Gazeteleri okuyanlar "Uf neler sordu acaba" diyecek, onlar da şovlarını sürdürecek. Aslında soracağı bir şey de yoktu.

Sorduğu; Onu tanıyor musun, bunu tanıyor musun, şunla niye görüştün, bunla niye konuştun? Sorularına, "bu tür zırvalarla uğraşacağına, Tayyip'in Papa ile görüştüğü gün Emine Erdoğan Kürşat Tüzmen'in evinde kimle görüşmüş onu araştır. Sana cevabım bu" dedim.

Hayatımda bir insanın bu denli korku ve telaşa kapıldığını ilk orada gördüm. Önce sesi kısılan, nutku tutulan Zekeriya, **"Ben bunu ifadeye yazamam"** şeklinde itiraz etti. Ben de kendisine "O halde ifadenin altına imzayı sen atarsın" diye cevap verdim.

Korku ve panikle gözleri faltaşı gibi açılan Zekeriya, "O zaman ifadeyi imzalamayacağını kayda aldırayım. Kendimi kurtarayım" şeklinde bir teklif getirince "İyi yazdır" dedim ve böylece Zekeriya derin bir oh çekti.

İfade vermemin üzerinden çok geçmeden, **28 Ağustos 2008** tarihli **Sözcü Gazetesi** manşetten hemen hemen tam sayfa **"Emine Hanım, Kürşat Tüzmen'in evinde kiminle görüştü"** başlığıyla çıkıyor, **"Çok gizli görüşme, Papa'nın Ankara'ya geldiği gün gerçekleşmiş. Böyle bir görüşme oldu mu? Olduysa kiminle yapıldı? Ne konuşuldu"** şeklinde sorular soruluyor, ancak dağlardan taşlardan ses geliyor, Emine'den ve Tayyip'den çıt çıkmıyordu. Onu diğer gazeteler ve İnternet siteleri takip ediyordu.

Mayıs 2010'da Deniz Baykal ile Nesrin Baytok'a ait olduğu iddia edilen görüntüler internette yayınlanıyor, Baykal, bu görüntüler komplo diyerek kabul etmiyor ve CHP Genel Başkanlığı'ndan istifa ediyordu.

Tayyip, 14 Mayıs 2010 tarihinde Atina ziyareti öncesi sanki olay gerçekmiş gibi şunları söylüyordu:

"Eşlerine ihanet edenleri hiçbir zaman bu toplumun içinde kalkıp da mağdur olarak göremeyiz...

Şu ana kadar ana muhalefet lideri böyle bir şeyi yapmadığını da söylemiyor. İsmi geçen diğer isim, o da söylemiyor..."

Ne diyor Tayyip;

"Muhalefet lideri böyle bir şeyi yapmadığını söylemiyor..."

Baykal'ın komplo demesi demek ki kendisine yetmemiş. Bir de **"yapmadım"** açıklaması bekliyor.

O halde soralım zat-ı âlilerine;

28 Ağustos 2008 tarihli **Sözcü Gazetesi**'nin manşetten hemen hemen tam sayfa **"Emine Hanım, Kürşat Tüzmen'in evinde kiminle görüştü"** başlığıyla çıkan habere en ufak bir itirazda bulunamadı.

26 Kasım 2008 tarihli Yeniçağ gazetesi de, **"Emine Erdoğan Kürşat Tüzmen'in evinde gizlice kiminle görüştü"** şeklinde bir soru soruyordu. Yine aynı tarihli Hürriyet, Cumhuriyet ve Milliyet gibi gazeteler de Emine'nin Tüzmen'in evinde kiminle görüştüğünü haber yapıyorlardı.

Ve yine Tayyip ile Emine'den çıt çıkmıyordu.

Niye?

Baykal'dan bekledikleri açıklamaları kendileri niçin yapamadı?

Sahi neden?

11 Eylül 2008 tarihli Vatan, 12 Eylül 2008 tarihli Akşam ve Milliyet gazeteleri ile "habervitrini.com" gibi internet siteleri ise şunları yazıyordu:

"Kandıra F tipi cezaevinde Ergenekon tutuklusu olarak bulunan yazar Ergün Poyraz'ın cezaevinde yazdığı **"İplikçi"** adlı kitap garip bir sansüre uğradı. Yönetmeliklerde böyle bir hüküm bulunmamasına rağmen, Başgardiyan, Atölye Şefi ve Sosyal Çalışmacı'nın imzasıyla, kitabın cezaevi dışına çıkarılması yasaklandı.

Yazdığı kitaplarla Başbakan Erdoğan ile mahkemelik olan Ergün Poyraz, cezaevinde **"İplikçi"** isminde bir kitap yazdı. Taslağı yayınevine göndermek için cezaevi yönetimine bir dilekçe yazdı, cezaevi yönetimi kitabı incelemeye aldı.

Kitapta Başbakan Erdoğan, Cumhurbaşkanı Gül ve Maliye Bakanı Kemal Unakıtan hakkında ciddi iddiaların yer aldığını gören cezaevi yönetimi, kitabı Adalet Bakanlığı'na gönderdi. Kitabı inceleyen Bakanlık da olumsuz yanıt verdi. Bunun üzerine Cezaevi Di-

siplin Kurulu toplandı. İnfaz Koruma Baş Memuru, Atölye Şefi, İdare Memuru, Öğretmen, Psikolog, Sosyal Çalışmacı ve Kurum Müdürü'nden oluşan disiplin kurulu şu ilginç kararı bildirdi:

"Ergün Poyraz'ın yazmış olduğu kitap çalışmasının politik bilgiler içermesi, TC Hükümeti, Başbakan ve Bakanları hakkındaki ithamlarında doğruluk derecesinin tespitinin kurumumuzca mümkün olmaması sebebiyle, söz konusu kitap çalışmasının avukat ya da ziyaretçi aracılığıyla dışarı gönderilmemesine oy birliği ile karar verilmiştir."

Kitapta yer alan "bomba" iddialar ise şöyle: Üzeyir Garih cinayetinde Tayyip Erdoğan gölgesi. Abdullah Gül'ün Ermenistan bağlantısı ve Ermeni kökenli olduğu iddiası, Nimet Çubukçu'nun Tayyip Erdoğan'la derin ilişkileri, Emine Erdoğan'ın Ergün Poyraz'la 3 yıl önce yaptığı röportajda **"Nimet Çubukçu'dan rahatsızım"** demesi ve Unakıtan ile oğlunun karıştığı yolsuzluklar..."

İplikçi isimli sansürlenen kitabımda Emine Erdoğan ile görüştüğüm hakkında bir bilgi bulunmamasına rağmen, yukarıdaki haberi aktarmamın nedeni, Tayyip'in Baykal için ileri sürdüğü eleştirinin bir benzeri için kendisi ile eşinin sessiz kalmasının doğurduğu ikircikli durumdur.

Tutuklanmam öncesinde yazmaya başladığım ve cezaevinde taslağına el konulan ve önümüzdeki günlerde yayımlanmak zorunda kalınan bu kitapta olduğu ileri sürülen bu konularda, ilgililerinin yasal olarak ne yaptıklarına ulaşamadım. Ancak, neden Silivri'de olduğumu en iyi açıklayan bu kitaba el koyma olayıdır.

10.10.2006 tarihli Milli Gazete'nin haberine göre **"Bakanlar Kurulu'nda iki Ermeni Bakan Var"** diyen Kürşat Tüzmen'in Angora Evlerinden 1 milyon dolara aldığı villasında, Emine Erdoğan'ın Tayyip'in Papa ile buluştuğu gün kimle görüştüğü mahkemede konu oluyordu. Ancak Emine'nin orada kimle görüştüğünü açıklamıyordum.

Nasıl açıklayayım?

Düşünün!

Koskoca Rusya'nın koskoca Çariçesi Katerina, Baltacı dedemizle çadırda görüştü tarihe mumlarıyla geçti. Aradan geçen bunca senelere rağmen ortalık **"Baltacı ile Katerina"** adlı kitaplardan geçilmiyor.

Ben tutuklandıktan bir süre sonra 18 Kasım 2007 tarihli **Zaman Gazetesi**'ne göre Tayyip, Prag'dan Bakü'ye giderken şunları söylüyordu:

"Şahsımın eleştirilmesinden gocunmuyorum. Ancak tartışmalara ailemin bulaştırılmasına bozuluyorum. Arkadaş gel benimle çatış, eşimi çoluk çocuğumu karıştırma."

Ya!.. Tayyip böyle diyor.

Hadi çocuklarının tüyü bitmemiş yetimin hakkını kendi ikballeri için kullanıp kullanmadığını bir kenara koyalım, peki Emine rahat duruyor mu?

O neleri karıştırıyor? Tayyip o sözleri önce Emine'ye söylese ya!

Emine'nin Kürşat Tüzmen'in evinde kiminle görüştüğü hemen hemen tüm basında yer almasına rağmen, ne Emine'den ne de Tayyip'ten **"O gün Emine o eve gitmemiş, kimseyle görüşme yapmamıştır"** şeklinde bir açıklama gelmiyor, gelemiyordu.

Ben tutuklandım ya, ne diyor Tayyip?

"Eşimi karıştırma."

Ona verilecek tek cümlelik iki kelimelik, beş hecelik tek cevap:

"Sen karıştırma."

Şimdi,

Ben nasıl kalkıp diyeyim, Emine o gün! Evet evet, hem de o gün, o evde hem de o saatte o dakikada şunları şunları da konuştu.

Tayyip Ergenekon'dan beni bir kere daha tutuklatmaz mı? Ben tarihe katmerli tutuklu olarak geçmem mi?

Bu sefer bana cezaevlerinden bir cezaevi daha beğendirir, Kandıra'yı da aştırır, soluğu kimbilir nerelerde aldırır?

İkinci defa tutuklama olmaz mı?

Burası hukuk devleti mi?

Hadi ya?

Biz niye senelerdir içerideyiz o zaman?

Allah'ın keçisinin bile otlamaya çıkmayacağı bir yere mahkeme kuran, hakim ve savcıların altına son model araba, yanlarına bolca koruma, iftar görünümlü brifing veren, bunun yanında sanıkların tüm savunma haklarını kesintisiz duruşma dümeniyle yok edenler daha neler yapmaz.

Aylarca, yıllarca hemen hemen her gün süren bir dava için hangi sanık avukat bulabilir. Hangi avukat bütün davalarını bırakıp en az bir saatlik yoldan gelip her gün sabahtan akşama kadar Silivri'de kalabilir?

Dünyada böyle adaletsiz yargılamanın bir örneği daha var mı?

Bu denli adaletsizliklere imza atanlar sizi bir gece Silivri cezaevinde yatarken, bir gece yarısı tekrar operasyon yapıp, yine gözaltına alır, odanıza CD koyar bu kere akıllandıklarından "size suç unsuru bulunmamıştır" diye belge de vermezler. Kendi koydukları CD'ye 1 Numara yazarlar, bu defa sizin CD'yi imha ederler.

Ruhsatlı silahınıza yine ruhsatsız deseler de bir şey olmaz.

Sonra ver elini bilmem ne cezaevi!

Gelin ne siz o görüşmeyi sorun, ne de ben anlatayım.

Bırakın Emine, Emine olarak kalsın. Yoksa tarihe Türbanlı Katerina olarak geçecek.

Onun yerine bakın size başka bir olay anlatayım. Hani öküz bakışlı bir siyasetçiden bahsetmiştim ya;

Ha işte o!

İşte o şarlatanın birçok konuşması ortalık yerlere saçılıyor, ancak ne hikmetse bu konuşmalardan karısı ile yaptıkları ortaya çıkmıyordu.

Bu konuşmalarda karısı ona;

"Ahlaksız adam yine o şıllıkla berabermişsin. Şimdi o şıllığı hangi makama getireceksin?

Doktor **Bektaş** sizin '...' ala ala bitiremedi. Bir de çocuk edebiyatı yapılıyor" diyormuş.

Kadın Bacakları

Tayyip Erdoğan, Türkiye Milli Kültür Vakfı'nın 40. kuruluş yıldönümünde **"Üstadım"** dediği Necip Fazıl'ı şu sözleri ile ululuyordu:

"Necip Fazıl'ın muhalif, keskin ve ufuk açıcı duruşu olmasaydı; kendi ifadesiyle 'Kökü ezelde ve dalı elbette bir sistemin aşkına, vecdine, diyalektiğine, estetiğine, irfanına, idrakine sahip bir gençlik' çağrısı olmasaydı; bugün bir şeyler eksik kalmış olacaktı."

Necip Fazıl, Menderes'in yanına gidiyor, kendisine örtülü ödenekten para verilmesini istiyordu. Fazıl'ın gerekçesi tam kendine göreydi. Fazıl, "Menderes'e ne yapayım boyacılık mı yapayım. Bu benim nazarımda düşmanlarınıza övünç size utançtır" diyerek etki ediyordu.

Menderes, Necip Fazıl'a örtülü ödenekten para verirken; **"Arada bir beni de eleştir ki, durum anlaşılmasın"** şeklinde nasihatta bulunuyordu.

Necip Fazıl, 6 seferde örtülü ödenekten toplam 100 bin TL alıyordu. Örtülü ödenekten sadece Necip Fazıl mı sebepleniyordu? Olur mu? Fazıl'ın eşi Neslihan da 5 bin TL ile örtülüden kısmetine düşeni kapıyordu. Necip Fazıl'ın İstanbul Erenköy'deki evininin döşenmesi için de bu fakir halkın sırtından 4 bin 254 lira veriliyordu. Tayyip'in, Bülent Arınç'ın, Abdullah Gül'ün üstadları Necip Fazıl da bu paraları **"şeriat isteriz"** nidaları arasında afiyetle yiyordu.

Bülent Arınç'ın annesi için verilen yemeğin bedelini Manisa Emniyet Müdürlüğü ödememiş miydi?

Abdullah Gül, Devlet Bakanlığı döneminde devletin paralarını şahsi harcamalarında kullandığı için mahkûm olmamış mıydı?

Cumhuriyet tarihinin örtülü ödenek harcama rekorunu kıran Tayyip, bu paraları nereye harcadı zannediyorsunuz?

Hadi,

Elinize alın Star Gazetesi'ni, açın Kanal 24'ü seyre başlayın.

Bu arada **Ülker bisküvi** yiyip bir de **Kola Turka** içerek düşünün...

Hatta Tayyip gibi yaparak Kola Turka şapkası da takabilirsiniz.

Başınız çok ağrırsa **Medikal Park Hastaneleri** ne güne duruyor, ücreti pahalı diye düşünmeyin Emine Hanım torpil yapar.

Boşuna demiyorlar;

"Bir insan, ideolojisini, hayallerini, emellerini, bir ceket gibi çıkarabiliyorsa, başka şeylerini de çıkarabilir demektir."

Necip Fazıl Kısakürek'i yakından tanıyan herkesin birleştiği ortak görüş; onun hızlı bir Atatürk düşmanı olmasıydı. Necip Fazıl, 5816 sayılı Atatürk'ü Koruma Yasası uyarınca İstanbul Toplu Basın Mahkemelerince 8.7.1981 tarihli ve 1977–137 sayılı kararı ile Atatürk'e hakaretten mahkûm edilmiş, bu mahkûmiyet kararı Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin 17.2.1982 tarih 1982–13 esas ve 1982–786 sayılı kararı ile onanmıştı.

Necip Fazıl'ın Atatürk düşmanlığı yanında şeriatçılığı ve ABD'ye yakınlığı diğer özelliklerindendi.

Ancak,

Necip Fazıl rüzgâra göre yön değiştirmesini çok iyi bilen, değişim dümeniyle bir gün CHP'li, bir gün liberal, bir gün Atatürkçü, bir gün de şeriatçı olabilen nadir şahsiyetlerdendi.

O nedenle çömezlerinin de **"Bukalemun"** gibi ortama kolayca uymaları ve bunu **"Değişim"** maskesine büründürmeleri asla yadırganmamalıydı.

Necip Fazıl, Atatürk'ün sağlığında Atatürk'ten bile daha Atatürkçüydü. İrticaya karşı kendini bir kale gibi tanımlıyordu. Menemen olayı sonrasında 1930 yılında, Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi'nde irticayı **"zift ruhlu, zehir"** olarak tanımlıyor, Menemen olayına katılanları adeta lanetliyordu. Okuyalım:

"Vatanımızın kalbimize en yakın bir köşesinde, daha dün düşman bayrağından temizlediğimiz bir meydanı (Menemen) bu gün 'İnna fetehnaleke' yazılı **zift ruhlu bir irtica aleminden temizliyoruz... İrtica, yatağımızın başucundaki bir bardak suya karıştırılan zehirdir...**"

Necip Fazıl, Büyük Doğu Dergisi'nin 1943 yılı Kasım sayısında Atatürk'ün ölmediğini, bir gün mutlaka geri döneceğini yazıyor ve şunları söylüyordu:

"Evet, laf ve hayal yahut fikir ve remz (sembol) âleminde değil, doğrudan doğruya madde ve hakikat dünyasında Atatürk hayata dönecektir.

Bir gün onu kafuriden (kâfur ağacından) yontulmuş asil ve parmaklarıyla kılıcının kabzasını kavramış zarif ve ince endamıyla bir masaya eğilmiş ve gök gözleriyle dünya haritasını süzmeye başlamış olarak göreceğiz..."

Menderes hükümetlerinin Amerika ile ilişkileri en yüksek seviyeye çıkarmaya başlamaları sonucunda Necip Fazıl Menderes'e yanaşıyor, onun vasıtasıyla aldığı örtülü ödenek paralarının yüzü suyu hürmetine bu sefer de şeriatçılığa ve Amerikan yandaşlığına soyunuyordu.

26 Mayıs 1904 yılında kendi açıklamasına göre Dulkadiroğulları soyundan Abdülbaki Fazıl Bey ve Giritli Mediha'nın çocuğu olan Necip Fazıl, ilk ve orta öğrenimini Amerikan ve Fransız kolejlerinde tamamladı. 1947 yılında **"Sabır Taşı"** adlı oyunu ile CHP piyes yarışması birincilik ödülünü aldı.

Tayyip Erdoğan'ın, Abdullah Gül'ün, Bülent Arınç'ın, Kemal Unakıtan'ın hocaları ve üstadları olan, bu isimlerin her fırsatta arkasından gittiklerini söyledikleri Necip Fazıl aynı Kemal Unakıtan gibi solcuyken, Amerika'nın yeşil kuşak teorisinin ardından İslamcı gruplara dâhil oluyordu. Necip Fazıl İslamcılığa geçiş yaptıktan sonra o denli Amerikancı kesiliyordu ki, Amerika'nın İran'ı işgal heveslerini haklı bulmakla kalmıyor, teşvik bile ediyordu. Necip Fazıl'ın bu tutumunu eleştiren Erbakan ve arkadaşları onun hışmına uğruyorlardı. İzleyelim:

"Bana isnat ettikleri kusur olarak Amerikalıları İran cenubunu işgal etmeye teşvik ettiğimi öne süren bu beton kafalı köpekler bilsin ki, dava, Moskof'un işgaline mani olmak için orayı geçici şekilde tutmak tabiyesinden ibarettir ve ondan sonra Amerikalıya **"şimdi çekilebilirsiniz!"** bunu yaptırmak kolaydır. Yoksa bu sefiller o hassas bölgeyi Moskofların istila etmesine taraftar mı bulunuyorlar?"

Necip Fazıl, 17 Temmuz 1959 tarihli Büyük Doğu Dergisi'nde Amerika ile aşk muhabbetinde nelere dikkat edilmesini şöyle öğütlüyordu:

"Amerikan politikasını korumakla mükellefiz... Amerikan siyasetini tutmak biricik yol... Amerika'dan nazlı bir sevgili muamelesi görmek biricik dikkatimiz olmalı.

Yoksa bir Amerikan bahriyelisinin iki yana açık bacakları arasında mütalaa ettiği kadından daha ileri gidemeyiz. Dış siyasetimizde Amerikan siyaseti ve iç bünyemizde Amerikanizm politikasını kendimize birbirinden ayrılmaz bir siyaset tekliğine göre ayarlamakta ve her işe hakim bir mana gizlidir."

Necip Fazıl, çıraklarına;

"Amerika'dan nazlı bir sevgili muamelesi görmek biricik dikkatimiz olmalı" şeklinde bir akıl veriyordu.

Ancak,

Çıraklarını;

"Bir Amerikan bahriyelisinin iki yana açık bacakları arasında mütalaa ettiği kadından daha ileri gidemeyiz" diyerek uyarıyordu.

Çırakları Necip Fazıl'ın korktuğundan daha fazlasını gerçekleştiriyorlar, ülkemizi Amerika karşısında sermaye kadınları durumundan daha kötü bir hale düşürüyorlardı.

Necip Fazıl, sıkı kumarcıydı. **"Ata Senfoni"** adlı kitabı, at yarışları oynarken biriken borçlarını ödemek için İş Bankası adına yazdığı bir kitaptı. Yine bir gün kumar oynarken basılmasının ardından "ben orada araştırma yapıyorum" diyebiliyor, bu basılma

olayından sorumlu tuttuğu Ahmet Emin Yalman'ı Deyyus'lukla suçluyordu.

Arkasından da, dinci Vakit Gazetesi yazarı olan Hüseyin Üzmez, Ahmet Emin Yalman'ı din adına vuruyordu. Hüseyin Üzmez, Aczimendi Şıhı Müslüm'ün Fadime ile basıldığı evin sahibiydi. Ergenekon iftiralarında bu baskına **"Ergenekon yaptı"** diyenler, ne hikmetse Vakit Gazetesi'ni, baskının yapıldığı evin sahibi Hüseyin Üzmez'in rolünü açıklamıyorlardı. İlahi adalete bakın ki; Üzmez, önce torunu yaşındaki kızlarla gerçekleştirdiği evliliklerle, daha sonra 14 yaşındaki kıza tacizden tutuklanmasıyla gündeme geliyordu.

Tacizci dinciyi, yine başta Vakit olmak üzere dinci basın savunuyordu.

Savunan sadece dinci basın mıydı?

Olur mu?

Adalet Bakanlığı'nın dinlettiği hakimler arasında Hüseyin Üzmez'i yargılayan mahkemenin Başkanı da yer alıyordu. Ancak dinleme Üzmez'i kurtaramıyordu.

Tayyip'in, Bülent Arınç'ın, Abdullah Gül'ün ve Unakıtan'ın kendisini kumar oynarken görüntüleyen Ahmet Emin Yalman'ı "din maskesi" ile vurdurtan üstadları, suçu da dinciliklerinin gereği olarak günahsız bir insana yükletmek istiyordu. Sadece günahsız insana suç yüklemekle kalmıyor, Yalman'ı gazetesinin reklâm amaçlı olarak vurdurttuğu iftiralarına da sarılıyorlardı. Bugün de Ergenekon iftiranameleri ile o Üstad'ın talebeleri aynı iftiraları sergilemiyorlar mı? Şimdi Üzmez'in itiraflarına bakalım:

"Ben yapmadım, deseydim suçu Şerif Dursun'a yükleyeceklerdi. Necip Fazıl üstadımız da öyle istiyordu. Bu hödüğün davamıza ne faydası olacak, suçu ona yükle, öyle olursa ben çıkarım, diyordu. Serdengeçti ağabeyim de onun tarafını tutuyordu. Onlar olaya davamız açısından bakıyorlardı. Bense bir can için zillete düşmeyi sevmiyordum."

Necip Fazıl'ın ve öğrencilerinin karakterlerini ölçmek için bu olay sanırım bazı gerçeklere ışık tutacaktır. Hüseyin Üzmez'in Ac-

zimendi şıhına Fadime'ye tecavüz etsin diye evini vermesi, kendisinin tacizden tutuklanması, Üstad'ın bir diğer öğrencisinin İçkale Oteli'nde başlayan krizinin hastanede sonlanması ve diğerleri birçok dincinin ortak özelliklerini meydana çıkarıyordu.

Öyle ya Üstadlarının perde önüne şeriatçılığını çıkarırken, perde ardından da "Kadın Bacakları" isimli şiiri ile yetişiyorlardı. Şeriatçı Necip Fazıl'ın **"Kadın Bacakları"** adlı şiirini okuyalım ve bu şiirin şeriatçılığın hangi yanına düştüğünü soralım:

"Kadın Bacakları

Her kadının bastığı yerde sanki kalbim var
Kalbim ki vahşi bir zevk alır ezilişinden.

Her kadının içinden ağlayışı, gülüşü,
Gözlerinden ziyade bacaklarına yakın.
Bir lisandır onların, duruşu, bükülüşü,
Kadınlar! Onlar varken konuşmayınız sakın.

İnce sütunlardaki ilahi güzelliğe
Bacakların ruhudur şekil veren diyorum.
Bacakları bir kalın örtüde saklı diye
Mermerde kalbi çarpan Venüs'ü sevmiyorum.

Ömrümüzün geçtiği yolda, bana sorsalar
Gidiyorum bir kadın bacağının peşinden.

Boynuma doladığım güzel putu görseler
İnsanlar öğrenirdi neye tapacağını.
Kör olsam da açılır gözüm, ona sürseler
İsa'nın eli diye bir kadın bacağını."

Tayyip, MTTB gecelerinde üstadının **"Sakarya"** adlı şirini okuduğunu övüne övüne anlatıyordu.

Ya ev sohbetlerinde?

Dokunduğu iflah olmuyor

"Kestiği tavuk kırk gün bacak sallar", "Yüzünü gören tavuk yumurtadan kesilir", "Bastığı yerden ot bitmez" ya da **"Maşallah dediği, üç gün yaşıyor"** şeklindeki atasözleri sanki Tayyip için söylenmişti.

Neden mi?

Hadi okuyun, siz karar verin.

Kürt açılımı dedi, adamların partileri kapatıldı. Partili Belediye Başkanları kelepçelendi, içeri tıkıldı. Her ne kadar meşe ağacının dalları mesele olduysa da Tayyip bu emrivaki karşısında pek gocunmadı.

"Ermeni açılımı" sözlerini telaffuz etti. Yıllarca göz yumduğu kaçak çalışan 100 bin Ermeniyi kovmaya kalktı.

"Roman açılımı, Roman buluşması" şeklindeki şovlarının ardından, açılımda Tayyip'i protesto eden **"Parasız eğitim istiyoruz"** diye konuşan iki genç, örgüt üyesi olmaktan tutuklandı.

2010 Mart'ında Merter'de eğitim yaptığı okulunun önünde tramvay altında kalan **Buket Bulut** komaya girince, 17 Mart 2010 tarihli Hürriyet **"Aranan Mucizeyi Erdoğan buldu"** başlığı ile çıktı. Aile rahatladığını açıkladı. Ne çare ki aynı gün yaralı kız hayatını kaybetti.

30 Temmuz 2003 tarihinde Bayrampaşa Şehir Parkında çocukları ve büyükleri ücretli olarak gezdiren Cihan adındaki son derece uysal bir at, Tayyip sırtına binince dellendi ve bir an bile onu taşımak istemedi ve sonunda Tayyip'i sırtından yere attı.

Yoksa Tayyip için Cihan Padişahı bile diyeceklerdi. Cihan o işe çomak soktu. Sadece "Son Osmanlı Padişahı 1. Tayyip Erdoğan" diyebildiler... Tabii ki, Cihan'dan düşüp "Cihan Padişah'ı" biraz zor olunurdu.

Ancak Cihan isimli at, olaydan çok kısa bir süre sonra zehirlenerek öldürülüyordu. Öyle ya Cihan'ı Ergenekon tertibinden içeri alacak halleri yoktu.

Ne garip!

Atın gösterdiği bu asil davranışı bu millet gösteremiyor, o ve onun gibileri yıllarca sırtında taşıyordu.

14 Ağustos 2003 tarihli Zaman Gazetesi, Erdoğan'ın tatilini geçirdiği Etkinlik Adası'nda **Ramsey**'in sahibi **Remzi Gür**'ün villasından ayrılıp balığa çıktığını duyuruyordu. Ne çare, Tayyip'in oltasına akşama kadar hiçbir balık gelmiyordu. Zaman Gazetesi **"Oltayla balığa çıkan Erdoğan eli boş döndü"** başlığını atıyordu. Habere göre Erdoğan hiç balık avlayamamıştı. Balıklar bile Tayyip'in o bölgeye geldiğini hissedince başka taraflara gitmişti.

Simit alıp yüz lira bahşiş verdiği çocuk çok geçmeden işinden kovuluyordu.

Tayyip, Zonguldak'ta maden ocağına iniyor, işçilerle fotoğraf çektirip, işçi hamisi rollerine giriyor, kendi reklâmını yaptırıyor, ancak ertesi gün bu maden ocağı çöküyor, işçilere mezar oluyordu.

2006–2007 yılında Lübnan'a gidiyor, Lübnan Meclisi'nde konuşuyor, Tayyip'in oradan ayrılmasının ardından Lübnan savaş yerine dönüyor ve İsrail'in işgaline uğruyordu.

Yine 2006'da Gürcistan Devlet Başkanı Saakaşvili'yi ziyaret ediyor, aradan çok geçmeden Rusya Gürcistan'a saldırıyordu.

2008 Kasım'ında Hindistan'a gidiyor, oradan döndükten üç gün sonra ülkede terör bombaları peş peşe patlıyor, Bombay havaya uçuyordu.

Ekim 2009'un son günlerinde Pakistan'a gidiyor, daha uçağı yere konar konmaz Pakistan'da bombalar patlıyordu. Tayyip'in Pakistan'dan ayrılmasının ardından meydana gelen patlamada ise, 100'ün üzerinde insan hayatını kaybediyordu.

14 Mayıs 2010 tarihinde Yunanistan'a gidiyor, ülkeye indiği anda Atina ve Selanik'te bombalar patlıyor, insanlar yaralanıyordu...

Filistin için Ankara'da İsrail Başbakanı Olmert'i misafir ediyor, Olmert'in İsrail'e dönmesinin ardından İsrail Filistin'i işgal ediyor ve Gazze'yi yerle bir edip, katliamlar gerçekleştiriyordu.

Tayyip'in elini attığı her şey ya kuruyor ya bozuluyordu. 29 Ağustos 2009 tarihinde İstanbul'da uluslararası yelkenli yarışının startını vermeye kalkıyor, ancak start tabancası ateş almıyor, tutukluk yapıyordu.

Bir yetkili acele yetişiyor ve tabancanın tutukluğunu gideriyordu. Tayyip yine Tayyipliğini gösteriyor, tabancayı daha havaya kaldırmadan patlatıyordu.

"En yakın arkadaşım" dediği Kostas, Emine'yi öpüyor, ardından Yunanistan'da yapılan seçimleri kaybediyor ve sandığa gömülüyordu.

"Dostum" nitelemesiyle hitap ettiği "Gelinini öpen Silvio" ise ayvayı yiyor, İtalyan Devleti'nin paralarını tele hatunlara kaptırdığı öğreniliyor, hakkında rüşvet dâhil birçok suçtan yargılanma kararı çıkıyordu.

Tayyip, **"Dubai bize model olmalı"** sözleri ile Dubai'yi öve öve yere göğe sığdıramıyor, bu sözlerinin ardından çok geçmeden Dubai ekonomik krize giriyor ve çöküyordu.

Sinek Konsa Korkardı Tatlı Canından

Ülkemde yürütülen Ergenekon soruşturmalarının kaymağını yiye yiye doyamayan Tayyip, bu soruşturmaların sürmesi ve gerçek dışı suikast haberleri ile koruma sayısını gün ve gün arttırıyordu.

Tayyip'i, CAT adı verilen Özel Operasyon Timleri başta olmak üzere 1400 civarında güvenlik mensubu koruyordu. Bu sayı yetmiyor yeğenin başında olduğu koruma ordusu da görev yapıyordu.

Bu kadar korumanın arasında bir de 12 bin dolara çelik gömlekler sipariş ediliyordu. Korkudan ne yapacağını şaşıran Tayyip, fakir halkın sırtından polietilen adlı maddeden üretilen çelik gömleklerden yüzlerce sipariş veriyordu.

Çok geçmeden, Tayyip'in korumaları için Amerika'dan tanesi 100 bin dolardan 40 adet cip alınacağı ortaya çıkıyordu. Fakir halkın sırtından sürdürülen saltanatın tepki çekmemesi için yine bildik bir oyun sahneye koyuluyordu:

Başbakan'a suikast ihbarı!

Tayyip, bu koruma ordusunun ardına sığınmasını mazur gösterebilmek için başta Fetullahçılar olmak üzere yandaş basına sürekli olarak kendisine suikast yapılacağı haberlerini pompalattırıyor, böylece gündemde biraz da mağdur olarak kalmayı planlıyordu.

Tayyip'in tek amacı mağdur rolünü oynamak da değildi. Kendisine suikast yapılacağı söylentileri sonucu, evinde akşamları kalmadığı da oluyordu.

Tayyip'in çocukluğundan bu yana çetelerle iç içe olan yaşamı gereği hayatı hep korkuyla geçmişti. Meydanı boş bulduğunda Atatürk, Laik Cumhuriyet ve Devlet aleyhine yaptığı faaliyetlerin ve konuşmaların ortaya çıkmasının ardından korku dağları sarmış, karıştığı yolsuzlukların bir gün hesabının sorulacağından duyduğu endişe de bu korkularının tuzu biberi olmuştu.

Fetullahçı polislerin sürekli olarak Tayyip'in yanında kalıp onu kontrol etmek istemeleri sonucunda, basına sürekli olarak Tayyip'e suikast yapılacağı ihbarları servis ediliyordu. Bu balon haberlere Tayyip o denli inanıyordu ki, Emniyet içindeki Fetullahçıların Ankara-Kurtuluş'ta bulunan bir otoparka kendileri tarafından konulan bombalı aracı Tayyip'e suikast amaçlı olarak lanse etmelerinin ardından, koskoca Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı aniden bel ağrısına tutuluyordu. Bu ağrılara düçar olmasının ardından soluğu Denizli'de bir Kaplıca'da alıyor, kaplıcanın tüm çevresi örtülerle kapanıyor, etrafta kuş bile uçurtulmuyordu.

9 Ağustos 2009 tarihli Vakit Gazetesi **"Arşiv"** sayfasında, Habertürk Gazetesi'nden **"Tayyip'in korkudan geceleri gizlice evini değiştirdiği"** yazılan haberini alıntılıyor ve şöyle diyordu:

"Başbakan Erdoğan suikast ihtimaline karşı böyle tedbir almış. Ergenekoncuların nasıl azıttığının delilidir bu haber."

Tabii ki,

Tayyip'in son derece korkak olduğu doğruydu. Ama geceleri evinden ayrılıp sabaha karşı gelmesi sadece korkudan değildi. Nitekim, sara krizi geçirdiği gün gece yarısı eve gelmişti. Emine'nin

deyimi ile oldukça zor geçen gecenin gündüzünde yine Emine'nin beklediği kriz geliyor, bu kriz sonunda Tayyip'in Cumhurbaşkanlığı hayalleri yanağından makas alarak **"Sen, Cumhurbaşkanlığını unut"** diyen Gül'e geçiyordu.

Gül, Emine'nin korumalara **"Gece çok zorlu geçti"** şeklindeki uyarılarını boşuna mı basına duyurmuştu?

Gerçi bazı mahfiller makas alanın Arınç olduğunu söylese de, sonuçta Tayyip Cumhurbaşkanlığına veda ediyordu.

2009 yılında görsel ve yazılı medya; **"Başbakan'a büyük bir suikast hazırlığı İstanbul Emniyeti tarafından ortaya çıkarıldı"** şeklinde yer alan haberlerle çalkalanıyordu. Emniyet içindeki Fetullahçılarca basına servis edilen haberlerin yankısı günlerce sürdü. Emniyet yine başarılı bir organizasyona imza atmıştı. Tayyip artık rahat uyuyabilirdi.

Nasıl uyumasın.

Emniyet, olağanüstü çabalarla İstanbul'da Tayyip'e suikast yapılmak üzere kazılan bir tüneli ortaya çıkarıyordu. Emniyetçiler ve Vali demeç üzerine demeç veriyor, başarılarını tüm ülkeyle kutlama çabalarına giriyorlardı.

Ancak çok geçmeden bu tünelin Osmanlı'dan kalma bir su galerisi olduğu anlaşılıyordu.

2009 yılının Mart ayında yandaş basının manşetleri yine Başbakan'a suikast haberleri ile süsleniyordu. Suikasti PKK ve sözde Ergenekon ortak olarak AKP'nin Adana mitinginde düzenleyecekti. Yandaş basın ve Emniyete göre; 4 kişi olan zanlılar bu iki örgütle irtibatlıydı. Emniyet yine kahramanca (!) davranmış, suikastçileri (!) kıskıvrak yakalamıştı. Üstelik emniyet bu şahısları teknik takibe de almıştı. Gerçi alsa ne olacak. Teknik takibe aldıkları militanlar, İhsan Güven cinayeti dahil olmak üzere bir çok cinayetin failleri değiller miydi? Ve son olarak Danıştay saldırısı da!

Ancak Başbakan'a suikast olayında bir gariplik vardı. Zanlıların bir çakı bıçağı bile yoktu.

Zanlılar adliyeye sevk edildiler.

Sonuç;

Ortada ne suikast planı vardı. Ne de Başbakan'a suikast çalışması... Kendilerine iftira atılan insanlar serbest bırakıldılar. Dinciyandaş basın suçsuz insanlardan özür dilemediği gibi serbest bırakılmalarını bile görmedi ve suçsuz çıkmaları ile ilgili bir tek satır yazmadı.

Mustafa Bağdat isimli bir vatandaş ekmeğin içine sakladığı ve kuru sıkıdan bozma tabancası ile Kütahya Linyit İlköğretim Okulu'nda Tayyip'e suikast yapacağı gerekçesi ile korumalar tarafından yakalanıp, karga tulumba Emniyete götürüldü. Dinci, Fetullahçı, liberal ve 2. Cumhuriyetçi yandaş basın, Hükümet tarafından yallanmalarının bedelini ödemek için, yine koro halinde gerçek dışı yayınlarla Başbakan'a suikast yalanlarını manşetlerine taşıdılar.

Ve çok geçmeden her zamanki gibi gerçekler ortaya döküldü. Murat Bağdat'ın üzerindeki silahın, iki metreden değil insanı bir kuşa bile zarar veremeyeceği bilirkişi incelemesi sonucunda ortaya çıktı. Ama olsun maksat hasıl olmuş, Tayyip korumalarına koruma katıp, mağdur rollerini oynarken yandaş basın da bu olaydan yine azami şekilde nasiplenmiş, sivil diktaya giden yolda kaos ortamının taşları döşenmeye devam edilmişti. 5.2.2010 tarihli Vatan Gazetesi'nde "Başbakan'a suikast iddiasına takipsizlik" başlıklı haberde; Tayyip'in 2009 yılında gerçekleştirdiği Adana ziyaretinde eylem hazırlığında oldukları iddiasıyla gözaltına alınıp tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan, 1'i kadın 6 kişi hakkında takipsizlik kararı verildiği yer alıyordu.

Polis ve savcılık, son zamanlarda moda olduğu üzere gizli tanık bulmuşlar, devşirdikleri gizli tanık Başbakan'a ve Abdülkadir Aksu'ya yönelik suikast planı yapıldığı ve suikastçilerin **"Ergenekoncu"** oldukları yolunda ifadeler veriyordu. Haftalarca yandaş medyada olayın reklâmı yapılmış, Başbakan'a ve Aksu'ya suikast diye gerek yandaş görsel gerekse yandaş yazılı basın gündemi böyle doldurmuştu.

Suikastçilerin evlerinde yapılan aramalarda her zamanki gibi Emniyet içindeki Feullahçı polislerin hazırladığı kroki ve bilgisa-

yardan başka bir şey çıkmamış, suikastçilerin başı olarak gösterilen isimlerin ise mahallenin akıl hastaları olduğu ortaya çıkmıştı. Ama olsun varsın bazıları bu iddiaları yemiş, bazıları yemiş görünmüştü.

16 Mart 2009 tarihinde yine ortalık Tayyip Erdoğan'a suikast haberleriyle çalkalanıyordu. Tekirdağ'da düzenlenen mitingde **"Suikast girişiminde bulunduğu"** iddia edilen Muammer Altuntaş, suikast girişiminden ceza almıyordu.

Suikast yalanlarını günlerce manşetlerinden veren yandaş medya, her nedense takipsizlik ve beraat kararlarını görmezden geliyordu.

2008 Ekim ayında suikast ihbarcıları arasına Ergenekon tezgâhının Başoğlanı, Fetullah'ın en yakınındaki isimlerden Tuncay Güney de katılıyordu. Başoğlan Haham Yamağı Tuncay, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde Erdoğan'a sözde Ergenekon'un suikast yapmayı planladığını, ancak 1 numaranın bu olaya engel olduğunu söylüyordu.

Krokili teröristler

Tayyip'in 12 Eylül öncesinden bu yana şizofrenlik derecesine varan korkuları, yeni bir terörist tipinin doğmasına yol açıyordu.

Krokili teröristler (!)

Öncelikle şunu belirtmeliyim. Dağ başında okuma yazma bilmeyen herhangi bir çobanı tutup Keçiören'e getirseniz, gördüğü en şatafatlı, fotoğraflı, isim levhalı, koruma ordulu evin Tayyip Erdoğan'a ait olduğunu hemen anlar...

Ancak ne hikmetse yeni yeni türeyen bir takım teröristler (!) her tarafından **"Tayyip, Tayyip"** sesleri fışkıran Tayyip'in evini bulamama riski taşıdıklarından olacak, suikast planlarken Tayyip'in evinin krokisini de çizip, evlerinin en başköşesine koyuyor, işyerlerine adeta çerçeve yapıp asıyorlardı. Kahraman (!) emniyetçilerimiz ise cansiperane çalışmalarla bu eylemleri, buldukları (!) krokiler sayesinde daha başlamadan önlüyorlardı.

Yerseniz tabii!

Siz isterseniz yemeyin, yiyen alık oldukça çok.

Yandaş basın niye var?

2006 yılında Atabeyler operasyonunda ilk krokiler çıkıyor, bu krokilerden Başbakan'a suikast yapılacağı anlaşılıyordu. Nasıl anlaşılmasın? Bu evde kalan askerlerin eşyaları arasında Tayyip'in evinin bulunduğu sokağın krokisi çıkmıştı.

Sonuç;

Operasyonda gözaltına alınanlar şimdi serbest.

Sözde Ergenekon örgütü ile DHKP-C ortak olarak Erdoğan'a suikast düzenleyeceklermiş, cefakâr ve dahi vefakâr emniyet güçlerimiz bazı DHKP-C'lilerin evlerinde Başbakan'ın evinin krokilerini bulmuş...

Bulunca hemen bu sonuca varmış, yandaş basın manşetlerini yine bu olaya ayırmış...

Sonuç, bu iddialara kargalar bile gülmüş...

Emniyet bu kroki işine öyle bel bağlamış, öyle bel bağlamış ki ve yandaş medya da krokilerin nimetini öyle yemiş öyle yemiş ki, tadından doyamamıştı. Bu nedenle her Ergenekon operasyonunun ardından kimin evine baskın yapılıyorsa, baskın yapılan o evden Başbakan'ın evini gösteren krokiler çıkıyordu.

Ve krokiler de sınıf atlıyordu.

Ergenekon operasyonu ile basılan evlerden Başbakan'a suikast amaçlı olarak hazırlandığı iddia edilen krokilerin çıkması haberleri artık inandırıcılığını tamamen yitirmesinin ardından, bu defa saklanan mühimmatları gösteren krokiler ortaya çıkmaya başlıyordu.

Yarbay Mustafa Dönmez'in evinde bulunduğu söylenen krokilerden yola çıkılarak yapılan kazılarda, yıllar önce gömüldüğü iddia edilen ancak pırıl pırıl mühimmat ele geçiriliyordu. Çekilen görüntülerde her bölüm net bir şekilde izleniyorken, ne hikmetse mühimmatın bulunduğunu gösteren karelerde görüntü kayboluyordu.

İbrahim Şahin'in evinde çıktığı iddia edilen krokilerden de faydalanılarak bir takım silahlara ulaşıldığı haberleri yandaş medyanın manşetlerini süslüyordu.

Ergenekon tezgâhı kapsamında İşçi Partisi'nde yapılan aramalarda Yargıtay'ın krokisi bulunduğu iddiaları ortalığa yayılıyor, yandaş basın Yargıtay'a suikast haberleri ile gazete sayfalarını dolduruyor, ancak bu krokinin İşçi Partisi'nde bulunmadan önce Taraf Gazetesi'ne fakslandığı ortaya çıkıyordu.

Bana ne bakıyorsunuz ben fakslamadım. Ben o tarihlerde cezaevindeydim.

Cezaevindeydim dedim de aklıma geldi. İşçi Partisi'nde yapılan aramalarda ele geçen bir belgede yer alan bilgilere göre; Ben, Ömer Faruk Eminağaoğlu ve Emekli Tuğgeneral Levent Ersöz Liman Lokantası'nda 2008 Ocak ayında yemek yemişiz, yemekle de kalmamışız yemekte AKP'nin kapatılmasını konuşmuşuz. Belgenin altında 10'a yakın polisin imzası var. Savcıların imzaları var. Var oğlu var... Fakat ben o tarihte Ankara'daki yemeğe gidemem ki... Ne yani siz şimdi Polis'in gerçek dışı belge mi ürettiğini söyleyeceğimi düşünüyorsunuz?

Olur mu hiç, öyle şeyler söyler miyim?

Ama yine de ortada tuhaf bir durum var!

O tarihte ben o yemeğe nasıl gittim?

Zira Emniyetin ve Savcılığın yemeği yediğimi iddia ettikleri tarihlerde Ben, Kandıra 2. Nolu F Tipi Cezaevinde tutukluydum...

Sahi Kandıra'da tutuluyken Ankara'ya nasıl gittim.

Hakikaten nasıl gittim?

Ergenekon savcıları ruhsatsız silah bulundurmaktan da cezalandırılmamı istiyorlardı.

Oysa,

Silahımın ruhsatını iddianame hazırlanmadan önce avukatlarım tam 11 kez savcılığa vermişlerdi.

İddianame olarak sunulan karşı devrim iftiranamelerinde; üst aramamda bile ruhsatımın çıkmadığı yazılıyordu.

Ancak,

Üst arama tutanağımda, üzerimde çıkan eşyalar arasında 6. sırada silah taşıma ruhsatımın olduğu görülüyordu. Mahkemede savunma yaparken bu hususları vurgulayıp, silah taşıma ruhsatımın fotokopisini mahkemeye sunuyordum.

Tüm bu gerçeklere rağmen, 2. ve 3. iddianamelerde silahımın ruhsatsız olduğu iftirası da tekrar tekrar atılıyordu.

Tayyip'in en ufak bir tehlike karşısında paniklemesini, endişeye kapılmasını, korkmasını iyi tahlil eden ve onun bu durumundan çok iyi yararlanmasını bilen F Tipi örgütün elemanları, Ergenekon tertibini ve dolayısıyla Tayyip'i psikolojik harbin en önemli araçlarından biri haline getirmişlerdi. Tayyip'i öyle korkuttular ki, adam zaten kendisinde pek olmayan sağlıklı düşünme yeteneğini bile tamamen kaybetti.

F tipi örgüt, bu durumu sağlamak için; en çok bilgisiz, cahil, maddi menfaat için her türlü kötülüğü yapabilecek ve yine F tipi örgütün çıkarları için çalışan politikacı, hakim, savcı, polis ve gazetecilerden yararlandı ve yararlanıyor.

Tayyip, her fırsatta **"Ben Ergenekon'un Savcısıyım"** diyordu. Hiçbir hukuk devletinde hayal bile edilemeyecek bir şekilde...

Başbakanın yürüyen bir soruşturma ve dava hakkında böyle konuştuğu bir ülkeyi AB'ye alacaklarını kim söylüyorsa, o insan vallahi de sahtekârdır, billahi de sahtekârdır. Başbakan'ın savcılık makamına soyunduğu ülkeyi Hitler bile düşleyememişti.

Tayyip'i parlatma kitabının yazarı **Ruşen Çakır**, CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in de yakın dostuydu. Çakır; Amerikan demokrasi(!)sinden oldukça sebeplenmiş olacak ki, 6 Nisan 2010 tarihli Vatan Gazetesi'ndeki köşeşinde yazdığı yazısında; "Siyaset meydanında kendisini 'Ergenekon'un avukatı' olarak tanımlamasından rahatsızlık duyduğumu, benzer bir rahatsızlığı CHP'ye yakın olduğunu bildiğim çok kişide de gözlemlediğimi

söyledim. Cevabı malum: "benim ruhsatım var. Avukatlık yapabilirim. Ama Başbakan savcılık yapamaz."

Baykal'ın bu sözleri karşısında, Çakır'ın namuslu bir aydın olarak susup başını ellerinin arasına alıp düşünmesi gerekirken o tam aksini yapıyor ve haddini aşarak, Baykal'a neden müdahil avukat olmadığını soruyordu.

Ruşen Çakır, Tayyip'e **"Nasıl savcılık yaparsın"** diye soramıyor, Baykal'a neden avukatlık yaptığını soruyor. Bunun nedeni Tayyip ile ortak dostları olan CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in kimliği miydi? Buluştukları yerlerin ortak olması mıydı?

Bilemem ki!..

Bildiğim; bazı gazetecilerin (!) Hitler'in Propaganda Bakanı Goebbels'e bile rahmet okuttuğuydu.

25 Temmuz 2009 tarihinde Vatan Gazetesi'nden Mehmet Tezkan, "Goebbels görse şapka çıkartır" başlıklı yazısında bakın neler anlatıyordu:

"Öyle yayınlar yapılıyor ki Hitler'in propaganda bakanı Goebbels bile şapka çıkarır...

1994'te 12 köy korucusunun öldürülerek tabur arazisine gömüldüğü iddiasıyla kazı yapılmış, görgü tanığının burası dediği yer kazılmış, delil bulunamamış... Ancak bir erin gösterdiği yerdeki çöp yığınları arasında beş adet kemik parçası çıkmış... Başlık... **"Taburdan kemik çıktı!"** O çöp yığını 15 yıldır orada mı duruyormuş? Kemik ne kemiğiymiş?

HSYK kavgası da vahim... Karikatürde bir el, adalet terazisini elinde tutuyor, **Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu** da kesmeye çalışıyor. Adalet terazisini tutan el kime ait... Bakan'a mı, Başbakan'a mı? Herhalde istenen bu... Terazinin sapı AKP'li olmak kaydıyla siyasetin elinde olmalı...

Bir haber daha... Başlık şu:

Güneydoğu'da hangi taşı kaldırsan altından ceset çıkıyor! Vay vay vay... Goebbels halt etmiş... Korku ve dehşet salmanın

ucu bucağı yok... Soruyorum, bu yayınlarda demokratikleşme arzusu var mı? Yoksa gücün bir elden başka ele geçmesi mi amaçlanıyor?

Bugün Tayyip ve AKP'lilerin birçoğunun uyguladığı yöntem **Nazilerin büyük yalan duayeni Goebbels**'in yöntemiyle aynıydı.

Hitler'in propaganda bakanı olarak görev yapan Jozeph **Goebbels,** nazi iktidarına karşı yazılmış bütün eserleri yakıp, haber kaynaklarını tekelinde toplayarak Almanların savaşa hazırlanmasında en önemli rolü oynamıştı.

Hala kitlesel propaganda alanında deha kabul edilen Goebbels'in **"büyük yalan"** tekniği gerçeği kökünden yok saydırmayı sağlıyordu."

Otoriteye Hep Boyun Eğdi

Tayyip'in otoriteye boyun eğmesi hep çocukluğunda yediği dayaklardan, yaşadığı korku ve travmalardan geliyor, bu nedenle daha bebekliğinden beri içinde var olan korkuyu elde ettiği makamın verdiği güçle sağladığı sahte kabadayılıkla bastırmaya çalışıyordu.

Ruşen Çakır ve Fehmi Çalmuk'un Tayyip'in hayatını destanlaştırdığı kitaplarına göre;

"Reis Kaptan sinirli bir adamdı. Sinirlendiğinde evden kimse ona yaklaşamaz, irtibat kuramazdı. Ama onun Recep Tayyip'e karşı özel bir ilgisi vardı. Tenzile Hanım da bunu keşfetmişti. Evin babası sinirli olduğunda iş Recep Tayyip'e düşerdi. Hemen Reis Kaptan'ın yanına sokulurdu. O kollarına sığındığında Reis Kaptan'ın siniri kalmazdı. Recep Tayyip, babasını üzdüğü zaman inanılmaz bir şey yapardı: **Reis Kaptan'ın ayakkabılarını öperdi.** Bunu gören Reis Kaptan sakinleşir, gözlerinden yaşlar süzülür, bütün çocuklar da babalarıyla birlikte ağlarlardı..."

Babasının ayakkabılarını öperek başladığı otoriteye boyun eğme, hayatın her evresinde alın yazısı oluyordu. Kah Gudbettin'in dizlerinin dibine çömüyor, kah her rastladığı yerde Erbakan'ın elle-

rinden öperek biat ediyor, Akıncılar, MTTB gibi kuruluşlarda başta Metin Yüksel olmak üzere bir çoğunun önünde huşu ile eğiliyordu. Onları her gördüğünde "emirlerinizi beklerim efendim" diyordu.

Tayyip, ömrünce yaşadığı bu ezikliği, eğilmeyle bükülen, babasının kendisini koltuk altından asarak çıkardığı omzunu, Ruşen Çakır'ın kitabıyla kabadayılığının bir eseri olarak bakın nasıl lanse ettiriyordu:

"Kasımpaşalılarda tulumbacılardan kalan bir gelenek vardır. Bu, ortak "vücüt dili"dir. Kaldırım kenarında tezgah altında hap pazarlayıp, tezgah üzerinde kağıt mendil satan kadınlardan, koltuğuna yan oturmuş dolmuş şöföründen, yolda yürüyen kabadayısına kadar herkeste aynı vücut dili hakimdir. Erdoğan'da da bu vücut dilini görürsünüz: Sağ omuz devamlı öndedir, hafif eğik. Sol omuz arkadadır. Bu duruş, Kasımpaşa duruşudur..."

Tayyip'i övme kitabında babasının çok otoriter olduğu anlatılıyor, Annenin babanın otorite olarak tanımlanan güç gösterisi karşısında çaresiz kaldığı, çocuklarını kanatlarının altına alıp koruduğu vurgulanıyordu.

Ancak bu açıklamaların da balon olduğu, Tayyip'in 2009 yılında Amerika'da söylediği şu sözlerle ortaya çıkıyordu:

"Küçük Tayyip okula yaya giderdi. **Okula giderken annem elimden tutmazdı.** Ayakkabılarım delik deşikti. Yağmurda, kışta, sıcakta ayaklarımın kızardığını bilirim."

CIA istasyon şefi Graham Fuller'in dostu Ruşen Çakır'ın kitabında, yine aynı ajanın parlattığı isimlerden Tayyip hakkında anlatılanların gerçekleri yansıtmadığı Tayyip'in bu sözleriyle bir daha ortaya çıkıyordu:

Öyle ya;

Okula giderken annesinin elinden tutmaması Tayyip'in içine öyle işlemişti ki, aradan yıllar geçmesine rağmen o günleri unutmamış, taa Amerikalarda insanlara anlatmıştı.

Tayyip, babasının gösterdiği şiddet hakkında bakın neler anlatıyordu:

"Otoriteye saygılıydık. Yoksa bilirdik ki babam bunun faturasını çıkarır."

Tayyip aradan yıllar geçmesine rağmen yaşadığı çocukluk korkularını bu şekilde anlatıyordu.

Çakır ve Çalmuk, Tayyip'in ödediği bir fatura gününü yine onun ağzından anlatıyorlardı:

"Kapı komşuları Müşerref Abla, Recep Tayyip'in ağzının bozukluğundan faydalanarak, ona küfrettirir, katıla katıla güler, sonra da poposuna vurarak cezalandırırdı. Bir gün öyle bir olay oldu ki Tayyip Erdoğan hayatı boyunca aklına her küfür geldiğinde bunu hatırlamaktadır. Erdoğan o olayı şöyle anlatır:

'Hava kararmadan önce eve girmek zorundaydık. Bizim evin karşısında Müşerref Abla dediğimiz bir komşumuz vardı. Ben, beş-altı yaşlarındayım. Çocuğum ya, küfür ediyorum ona... Beni almış karşısına. Ben küfrettikçe onun hoşuna gidiyor o da benim popoma vuruyor. O vuruyor ben küfrediyorum. Babam gelince hemen şikâyet etmiş beni. Bunlardan haberim yok tabii. Babam içeri giriyor... Allah rahmet etsin... Alıyor beni tavana asıveriyor. Ancak ellerimden mi, koltuk altlarımdan mı bağlamış onu hatırlamıyorum. Orada 15–20 dakika kalmış olacağım ki dayım gelip beni kurtarıyor. **O günden sonra da küfür faslı da kapandı...**"

Tayyip'in söylediği **"O günden sonra da küfür faslı da kapandı"** sözleri, tarihin kaydettiği en gerçek dışı söz olarak yerini alıyordu. Et ve tırnak nasıl birbirinden ayrılmazsa, küfür ve Tayyip de aynı şekilde hiçbir zaman birbirinden ayrılamayan bir ikili oluşturmuştu.

Fakat bu söyleşide geçen en ilginç cümle;

"Alıyor beni tavana asıveriyor. Ancak ellerimden mi, koltuk altlarımdan mı bağlamış onu hatırlamıyorum. Orada 15–20 dakika kalmış olacağım ki dayım gelip beni kurtarıyor..."

Zira o gün asılma sonucu Tayyip'in omuzu çıkıyor ve bu durum tüm hayatı boyunca yaşamını etkiliyordu. Bu nedenle ne Akıncılar Spor Klübü'nde dikiş tutturabiliyor ne de futbol hayatında bir var-

lık gösteriyordu. Her zaman omuzundaki sakatlık nüksediyor ve en ufak bir temasta omuzu yerinden çıkıyordu.

2009'dan 2010'a girerken Antalya'da sözde futbol oynarken omuzunun çıkıp sakatlanarak İstanbul'daki hastaneye zor yetiştirilmesi de, babasının onu tavana asmasının ardından kalan mirastı.

Tayyip otoriteye hayatı boyunca hep boyun eğdi, gün geldi otoritenin ayaklarını, gün geldi otoritenin ellerini öptü.

Nakşibendî tarikatındaki şeyhi Esat Coşan'ı her gördüğünde önünde iki büklüm eğildi ve onun ellerini öptü.

Tayyip, Erbakan'ı da her gördüğünde elini öpüyor, önünde adeta yerlere kadar eğiliyordu. Tayyip-Erbakan ilişkisi, Erbakan'ın sağ elinin üzeri ile Tayyip'in dudakları ve alnı arasındaki üçgen içinde gelişmişti.

Tayyip, 9 Ekim 1994 tarihli Meydan Gazetesi'ne verdiği demeçte, **"Hocam sağ olduğu sürece neferiyim"** diyordu.

Tayyip, 9 Eylül 1997 tarihli Yeni Yüzyıl Gazetesi'nde Erbakan'a bağlılığını şöyle anlatıyordu:

"Hocam genel başkandır. Ben de şu anda onun emrinde bir nefer gibiyim. Parti teşkilatınca bana belediye başkanlığı görevi, yapılan araştırmalar sonucunda hocam tarafından verilmiştir. Ben de aday olmuşum. Şu anda genel başkanımın riyasetiyle verilen görevleri yerine getirmenin gayreti içerisindeyim. Onun rahle-i tedrisinde ben bugünlere geldim..."

Tayyip, o denli Erbakan sevdalısı görünüyordu ki, bu uğurda yapamayacağı hiçbir şey yoktu. Öyle ki; ikinci çocuğuna hocasının adı olan **"Necmeddin"** ismini koyuyordu.

Tayyip, 1994 yılında İstanbul Belediye Başkanlığı'na seçildikten sonra parti içinde ayrışma ihtimalini soranlara, bunun medyanın kasıtlı bir propagandası olduğunu söylüyor, iftiraya uğradıklarını ilan ediyordu. Bu söylentileri ortaya atanları da düşman olarak niteliyordu:

"RP'yi kendi içinde bölme, parçalama çabası. Düşmanca... Maalesef öyle değerlendiriyorum. Zira benim böyle bir iddiam, bu

yönde bir adımım yok. Bana rabbimin kader planı içinde takdir ettiği rol neyse, bugüne kadar o rolü oynadım."

Tayyip, Necmeddin Erbakan ile hep usta-çırak ilişkisi içinde olduğunu vurguluyordu. Erbakan'a karşı vefasızlığı asla düşünmediğini söylüyordu. İnançları gereği vefasızlığı düşünemeyecek ve aklının ucundan bile geçirmeyecekti. Tayyip bu konuda 26.11.1996 tarihli Tempo Dergisi'ne verdiği demeçle şunları söylüyordu:

"Kaldı ki siyasette benim hocamdır, Erbakan. Usta-çırak ilişkisidir bizimkisi. Şu anda böyle bir vefasızlığın, yanlışın içinde olmayı hiçbir zaman düşünmedim; istemem."

Tayyip, emir komuta düzenine riayet ettiğini sürekli olarak tekrarlıyor, Parti'de Erbakan'a karşı başlatılacak hiçbir harekette yer almayacağını vurguluyordu. Vurgulamasına da ancak her fırsatta Erbakan'a karşı kazan kaldırmanın planlarını yapmayı ihmal etmiyordu. Sinsi sinsi çalışmalarda bulunuyor, adeta saman altından su yürütüyordu.

1996 yılına geldiğimizde, Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan demecinde çaresizliğin verdiği feryatla şunları söylüyordu:

"Bir Anadolu tabiri var. Evin danası öküz olmaz diye. Bu anlayış ne yazık ki bizde de değişmiyor. Hala evlerin danaları öküz olmuyor. Bu anlayışın süratle değişmesi lazım... Yani bir hocanın öğrencisini, hep öğrenci olarak görme olayı var ya, siyasette de bu anlayış var."

Tayyip, ABD Büyükelçilerinin kendisine verdiği destekle yavaş yavaş Erbakan'a baş kaldırmaya çalışıyor, 28 Kasım 1996 tarihinde Tempo Dergisi'ne verdiği röportajda kesin itaatle bağlı olduğu liderini eleştirmeye başlıyordu:

"Ben hocamızın yanlışlarının arkasından koşturan biri değilim..."

21 Haziran 1998 tarihinde Sabah Gazetesi'nden Nuriye Akman ile yaptığı söyleşide Erbakan'a meydan okumaya başlıyordu:

"Yani böyle bir farz mı var? Ben her Ankara'ya gidişimde illa Hocam'a uğrayıp elini öpeceğim diye bir kaide mi var? Bir

yıllık Başbakanlığı döneminde ben Başbakanlık makamına gitmemişim."

Tayyip Erbakansız yapamayacağını anladığındaysa, o denli Erbakan'a bağlı bir nefer rolü oynuyordu ki, 13 Şubat 1994 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan açıklamasında giyim konusunda da rehberinin Erbakan olduğunu şu sözleri ile açıklıyordu:

"Şıklıkta her zaman genel başkanımı örnek aldım. Ben hazır giyinmem. Konfeksiyon bana kesinlikle uymuyor, devamlı diktiriyorum."

Tayyip 26 Aralık 1993 tarihinde Sabah Gazetesi'nden Nuriye Akman ile yaptığı röportajda, giyim kuşam ile ilgili olarak şunları söylüyordu:

"Görüntünün farklı olması lazım... Mücadele anında görüntüyü azametli hale getirmek için ipek tavsiye olunur. Peygamberimizin uygulamaları var. Harp halinde ipek tavsiye olunur."

Tayyip, ipek giymeyi harp haline bağlıyordu. Peki, kimle harp halindeydi?

"Tabii ki Laik Demokratik Cumhuriyet ve O'nun müdafileriyle..."

Tayyip'in danışmanı Mehmet Metiner, Adnan Hoca lakaplı Adnan Oktar'ı eleştirirken, aslında farkında olmadan bir başka kişiye de gönderme yapıyordu. Okuyalım:

"İlk keşfedildiğinde üstünde sıradan insanların giysisi olan **"Nurcu"** Adnan Oktar, ünlendikten sonra **"markalı giysiler"** ve **"sosyetik yaşam tarzı"**nı seçecekti. Bu konuda hiç de mütevazı değildi. Oysa Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v), giyimde ve kuşamda olduğu gibi yaşam tarzında da herkesten daha çok mütevazı ve sıradandı. O ise sıradanlığı ve mütevazılığı **"din adına"** küçümsüyordu."

1994 yılında **"Peygamberimizin uygulamaları bu şekilde görüntünün farklı olması lazım"** diyerek lüks giyimine ve yaşantısına İslami kılıf bulmaya çalışan Tayyip, Başbakan olduğunda adeta kendine sponsor olan giyim firmalarının reklamını yapar gibi ceketini çıkartırken, etiketinin görünmesine olağan üstü bir özen gösteriyordu.

25 Ağustos 2002 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Tayyip'in ceketini çıkartırken markasını insanların gözüne sokar gibi göstermesi haberleştiriliyor, **"Erdoğan Ramsey'den giyiniyor"** deniyordu.

Tayyip, 20 Haziran 2009 tarihinde gittiği İzmir gezisinde ceketini mankenler gibi fora ediyor ve markasını tüm basına ve insanlara gösteriyordu:

Sanko!

28 Aralık 2009 tarihli Sözcü Gazetesi, Sanko'nun sahiplerinden olan Gaziantepli Sanayici Abdülkadir Konukoğlu'nun Tayyip'in kravatına **6 bin** TL ödediğini yazıyordu.

Ağustos 2009 tarihinde ABD'deki **Bijan** mağazası vitrinine ünlü müşterilerinin ismini yazıyor, listede Erdoğan başı çekiyordu.

Bijan mağazasında bir takım elbise en düşük fiyatla 30 bin dolara satılırken, gömlek 4 bin, kemer 2 bin, ayakkabı 8 bin dolara müşteri buluyordu.

Bu denli yüksek fiyatlarla Bijan'dan giyinen Tayyip'in saat merakı da dillere destandı. Koluna taktığı en ucuz saat 7 Mayıs 2010 tarihli Sözcü gazetesinin haberine göre, 40 bin dolarlık **Franck Muller** markaydı.

Emine'yi göklere çıkarma amaçlı olarak yazılan **"Emine Erdoğan"** adlı kitapta, Tayyip'in onbinlerce dolarlık saat takma merakı şöyle işleniyordu:

"Tayyip bey tam bir saat tutkunu. Çok sık saat değiştiriyor. Birbirinden ünlü markaları kolunda taşıyor. Özellikle bugüne kadar dünyada sadece 25 tane üretildiği söylenen **"Ulysse Nardin"** marka özel saat takması günlerce medyanın konusu olmuştu."

Emine de marka düşkünüydü. Fransızların ünlü markası **Luis Vuitton**'un kıyafetlerini zaman zaman tercih ederken, eşarptaki tercihi de yine aynı markaydı. Emine'nin kendisine methiyeler düzdürdüğü kitaba göre kullandığı diğer markalar şunlardı:

"Gucci, Fendi, Furla, Fila, Celine, Prada ve diğerleri..."

Tok, açın halinden anlamaz

Bijan'dan giyinen, geceliği kişi başına 10 bin doların üstünde olan otellerde ailesiyle tatil yapan Erdoğan, 5 Eylül 2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın bir tabak çorbanın 20 TL olduğu lüks otelde iftar görünümlü ziyafet masasına oturuyor ve **"Evlerde israf var. Fakir bile israf yapıyor"** diyebiliyordu.

"Komşusu aç iken tok yatan bizden değildir." 6 Haziran 2009 tarihli Sözcü Gazetesi bu manşetle çıkıyor, Tayyip ve şürekâsının balık yerken çekilmiş fotoğrafını yayınlıyorlardı.

Millet ekmek bulamazken, Başbakan'ın Ata uçağından sonra fakir halkın kesesinden milyonlarca dolar ödeyerek aldığı DAP adlı uçağında 140 çeşit yemek arasından istediğini seçtiği ve afiyetle yediği haber yapılıyordu.

Başbakan'a ATA ve DAP adlı uçaklarında servis edilen yemeklerin listesi, değme lüks lokantalara taş çıkartıyordu. Mönüde, etlisinden sütlüsüne ne ararsan vardı. Bir kuş sütü eksikti. Bulsalar onu da koyacaklardı. İşte Tayyip'in mönüsü:

Kuzu kapama
Izgara palamut
Kâğıtta levrek
Dana kuşbaşılı fasulye
İslim kebabı
Mantı
Hünkar beğendi
Ispanak soslu ravilio
Rende kaşarlı makarna çeşitleri
Ordövr tabakları
Meze tabakları
Salata çeşitleri
Somon
Lakerda

Karides
Kereviz sapı
Tatlı çeşitleri
Sabah uçuşları için sıcak simit

İmam bunu yaparsa

"Bakıyorsunuz...
Bayramın adını değiştirdiler.
Ne oldu Bayram'ın adı?
Tatil...
Olmaz!
Bayram tatil değildir.
Buna kültürel erezyon denir.
Değerler erezyona uğrarsa ne olur?
İnkıraza götürür."
Ne olur, nereye götürürmüş?
İnkıraz!
Nedir İnkıraz?
Batış, çöküş, yok olma.
Yukarıdaki sözlerin sahibi kim?
Tayyip!
Başka ne dedi?

Kendi partisinin dışındaki partili kadınları; gelincik ve papatya olarak niteledi ve onların sadece beş yıldızlı otellerde demlendiğini söyledi.

Başka, başka.

"Bayram tatil değil başka bir şeydir. Anneleri babaları mahrum etmeyelim. Küçükler büyüklere mutlaka gitmeli." Yani evinizde kalın, gelenekleri yaşatın mesajı verdi.

Ama ama kendisi ne yaptı?

Her bayramda eşiyle beraber arkadaşı Fettah Tamince'nin 7 yıldızlı Rixos Premium Oteli'nde tripleks villaya yerleşti. Yedi, içti ve bayramda tatilin tadını çıkardı.

7 Ekim 2009 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde İlhan Taşçı, **"Tamince'nin vergi ödememesi tepki toplamaya devam ediyor"** başlıklı yazısında, Tamince'nin nasıl bu denli zengin olduğunu işliyor ve şunları aktarıyordu:

"CHP Grup Başkan Vekili Kemal Kılıçdaroğlu, Başbakan Tayyip Erdoğan'ı tatillerde otelinde ağırlayan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün ise yatıyla mavi tura çıktığı Rixos Otelleri'nin sahibi Fettah Tamince'nin şirketlerinin devlete hiç vergi vermemesini, **"Sayın Başbakan Al Capone'dan söz ediyor. Hiç vergi vermeyen ve bu kadar mucizeyi başaranın incelenmesi gerekir"** sözleriyle değerlendirdi. Kılıçdaroğlu, Tamince'nin kısa zamanda zenginleşmesinin inandırıcı gerekçesinin olması gerektiğini de söyledi.

Tamince'nin ortağı olduğu 10 şirketin son 9 yılda, devlete kurumlar vergisi olarak hiç vergi ödememesi tepkilere neden oldu. CHP Grup Başkanvekili Kılıçdaroğlu, Başbakan Erdoğan'ın Doğan Holding Yönetim Kurulu Başkanı Aydın Doğan'ı Al Capone'a benzettiğini anımsatarak Tamince'nin "yatırım mucizesinin" incelenmesi gerektiğini vurguladı.

Kılıçdaroğlu, vergi şampiyonu olanların incelendiğini belirterek "vergi şampiyonu listesinde olmayan ve hiç vergi ödememiş olanların incelenmesi anlam taşır" dedi.

Kılıçdaroğlu, Tamince'nin 10 şirketinin 9 yıl boyunca hiç vergi ödememesinin nedeninin yatırım da olabileceğini, bilinmeyen gelişmelerden de kaynaklanabileceğini kaydediyor ve şöyle devam ediyordu:

"Fakat yatırım öncesinde ne kadar vergi ödendiğinin de açıklanması gerekiyor. Bu kadar kısa sürede zenginleşmenin, bunca mal varlığının oluşabilmesi için ciddi kazançlar ve ödenen vergiler olması lazım. Tamince'nin mal varlığının inandırıcı gerekçesi olmalıdır."

Prof. Dr. Şükrü Kızılot da, genellikle yatırım yapanların kazanç elde etseler bile vergi ödemeyebildiklerini belirterek "Yaklaşık 2 yıl öncesine kadar yatırım indirimi diye adlandırılan bir teşvik vardı. Buna göre, turizm yatırımlarında oran yüzde 100 olarak belirlenmişti. Yapılan yatırım harcaması kadar kazanç elde edilmediği sürece vergi ödenmiyordu. Ancak son 2 yıldır yatırım indirimi adı altında verilen teşvik kaldırıldı" şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Tamince'nin ortağı ve sahibi olduğu 10 şirketin birkaç yıl dışında 9 yıl boyunca hiç kurumlar vergisi ödemediği ortaya çıkmıştı. Antalya Lara'daki Termal Park Projesi'nde, ilk ihalenin nedensiz iptalinin ardından, hiçbir değişiklik yapılmadan çıkılan ikinci ihaleyi Başbakan Erdoğan ve ailesini günlüğü 9 bin 500 dolarlık suitte ağırlayan Fettah Tamince kazanmıştı.

Tayyip, sadece bayramlarda mı son derece lüks otellerde tatil yapıyor, eğlencelere katılıyor?

Olur, mu, yakışır mı?

Hıristiyan vatandaşlarımızın Noel'lerini kutladı diye dinci basın, eski Cumhurbaşkanı Sezer'i neredeyse **"kâfir"** olarak ilan ediyordu.

Ancak,

Tayyip, Hıristiyanların Noel'ini kutlamakla kalmayıp, kendi de kutlamalara fiilen iştirak ederken hiç sesleri çıkmıyordu.

Dinci Vakit Gazetesi 31 Aralık 2009 tarihinde **"Noel'i kutlamak küfür"** başlığı altında, Süleymaniye Camii emekli vaizi Ali Rıza Demircan'ın; **"Çeşitli felaketlerin ve rezilliklerin yaşandığı yılbaşı kutlamalarının mekruh, haram ve küfür"** olduğu şeklindeki sözleri ile birlikte şu açıklamalarına da yer veriliyordu:

"Bir Hıristiyan âdeti olan yılbaşı, nüfusunun %99'u Müslüman olan ülkemizde yanlış anlaşılmalar, özentiler ve kartel medyasının propagandası ile bir özenti haline getirilmek isteniyor...

Yılbaşının Müslümanlar için dini ya da tarihi bir meşruiyeti yoktur."

Demircan, inanç ve değer yargıları konusunda yabancılara benzemenin; mekruh, haram ve küfür olduğunu da kaydediyordu.

Vakit Gazetesi'nin haberinin yayınlandığı aynı gün Tayyip ailesi ile birlikte, Antalya Belek'te vergi ödememesiyle ünlenen Fettah Tamince'nin Rixos Premium Otel'inde 2010'u karşılamak için hazırlıklar yapıyordu.

Tayyip, Emine, küçük oğulları Bilal, Annesinin anlatımıyla damadının Harvard'lı olmasının ve kendisine göre Boğa burcunun evlenmesinde başrolü oynadığı gelini Reyyan ve torunu Ömer Tayyip, yılbaşını kutlamak için geceliği 7 bin 600 Euro olan Hector Villarında kalıyordu.

Tayyip ve ailesinin kaldığı Belek'teki Rixos Premium Otel'de konaklayanlar için hazırlanan yeni yıl eğlencesi akşam saat 8'de başlıyordu. İstanbul Gelişim Orkestrası ve DJ Performans konukları eğlendiriyor, içkiler su gibi akarken, gece yarsı başlayan parti ise sabaha kadar devam ediyordu.

Tayyip içki içmemiş midir?

Tabii, tabii o su içmiştir (!)

Bu memleket boşuna mı hıyarı ile meşhur oldu.

İçki içmenin ve Noel'i kutlamanın kâfir âdeti ve küfür olduğunu söyleyen Ali Rıza Demircan **"İslam'da cinsel hayat"** adlı kitabın yazarıydı. Demircan'ın bir kardeşi Kasımpaşa'da armatör, bir diğeri kabadayı. Bir başka kardeşi ise içkili restaurant işletmecisiydi. Öyle ki restaurantında Sezen Aksu bile şarkı söylemişti.

Turizm işletmecisi de olan Ali Rıza Demircan'ın oğlu olan **Ahmet Misbah Demircan** AKP'den Beyoğlu Belediye Başkanıydı. Oğul Demircan "Üstad" masonların dahil olduğu Taç Vakfı'nda üyeydi. Vakıftaki isimlerin bazıları şu şekildeydi:

Üstad masonlar, Orhan Alsaç, Hayrullah Örs, Namık Kemal Şentürk... Fener Rum Patriği Bartholomeos'un metropoliti yani papazı Hıristomotos Kalaycı... İnan Kıraç, Nurettin Yardımcı, Erkan Mumcu, Başaran Ulusoy, Ahmet Burak Örs, Tavit Köletevitoğlu, Fikret N. Üçcan, Ergün Gürsoy, Mukadder Sezgin, İlhan Evliyaoğ-

lu, Vakıflar Genel Müdürü Yusuf Beyazıt, Tayyip'in en yakın adamlarından TRT eski Genel Müdürü Şenol Demiröz, yine Tayyip'e en yakın isimlerden İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş...

Bu Vakfın başkanlığını ise Mimar **Mustafa Sinan Genim** yapıyordu.

Fener Rum Patrikhanesi'nin her yıl ayin düzenlediği Antalya'daki Aziz Nikolas Kilisesi'nin restorasyonunu Taç Vakfı üstleniyor ve 30 yıllığına devralıyordu. Böylece Fener Papazı'na dikensiz gül bahçesi teslim edilmek isteniyordu.

Taç Vakfı'nda; Masonların, Şeriatçıların, AKP'lilerin ve Rumların birlikteliğinin yanında, Patriğin elini öpen görüntüleri günlerce TV'lerde yayınlanan Rahmi Koç'un ailesinden de İnan Kıraç yer alıyordu.

Beylerbeyi'ndeki Debreli Hasan yalısı, onarılsın diye TAÇ Vakfı'na Turizm Bakanlığı tarafından devrediliyordu. Ancak bir gece tarihi yalı cayır cayır yanıyordu.

Ne diyordu siyasal dinciler, yüzleri bile kızarmadan:

"Çeşitli felaketlerin ve rezilliklerin yaşandığı yılbaşı kutlamaları mekruh, haram ve küfür."

Yılbaşı gecesi AKP Adana Milletvekili Dengir Mir Mehmet Fırat Abant'ta rakıyla, Kültür Bakanı Ertuğrul Günay ise Antalya'da alkol duvarını şarapla deliyordu.

AKP'liler şarapla, rakıyla, şampanya ile yılbaşı kutlarken, başta tekel işçileri olmak üzere emekçiler açlık ve sefalet ile boğuşuyordu. Dertlerine dikkat çekmek için buz gibi havada Antalya'da denize giren emekliler ise;

"Emeklinin aylığına göz koyan iktidar, dilerim olmazsın bahtiyar"

Şeklinde pankart açıyordu.

Tayyip geceliği kelle başına 7 bin 500 Euro olan otellerde sadece yılbaşı mı kutladı?

Olur mu?

Günlüğü 10 bin dolarlık tatil beldelerinde fakir halkın kesesinden gününü gün etti.

2009 Kurban Bayramı'nda seçmenleri kendisiyle bayramlaşmak için beklerken Tayyip, rotayı Polenezköy'de çam ormanları içinde 42 dönüm alana sahip Village Park'a çeviriyor, bu tatil köyünü kapatıyor, sadece kendisi ve ailesinin hizmetine ayırtıyordu.

AKP ve Tayyip insanlarımıza sürekli olarak ekonomide pembe tablolar sunuyorlar, ancak bu pembe tablonun makyajı her gün biraz daha akıyor, kara tablo ortaya çıkıyordu.

Ankara Ticaret Odası ve Kamu Sen'in araştırmaları, acı gerçekleri meydana çıkarıyor, ülkemizde 10 milyon 800 bin kişinin aç, 52 milyon 300 bin insanımızın ise yoksulluk sınırının altında yaşadığını belgeliyordu.

Bu araştırmanın ardından, araştırmayı yaptıran ATO Başkanı Sinan Aygün Ergenekon Terör Örgütü üyesi olmak suçlamasıyla gözaltına alınıp tutuklanıyor, ardından tahliye ediliyordu.

Tayyip'in gerçekleri ortaya çıkaran insanları Ergenekon tezgâhı ile susturması, halkın büyük bir çoğunluğunun aç, işsiz ve yoksul olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

"İslamın şartı beş" diye iktidara gelen siyasal İslamcılar, bu şartları; yağma, talan, soygun, vurgun, PKK ve diğer terörist örgütlerin aşkı ile harmanladılar. Bu ülkenin insanları açlığın pençesine itilirken, AKP'ye yakın isimlerden bir kaymak tabaka oluşturuldu ve ülke kaynakları bu kaymak tabakaya aktarılırken, Tayyip kaymak tabakanın Bereket Tanrıçası oldu.

Önceleri içinde oturacak evi olmayan kaçak bir gecekonduda barınan Tayyip, Belediye Başkanlığı serüveni ile yürüdüğü yollarda milyarder devlet adamları arasında Arap sultanlarının hemen altında yer buluyordu.

Tayyip, Wikipedia Ansiklopedisi'nin araştırmalarının sonucuna göre; üzerinde güneş batmayan imparatorluğun kraliçesi 2. Elizabet'i, petrol kralı ABD'nin Başkanı George W. Bush'u, Monako

Prensi Albert'i, Norveç Kralı 5. Edward'ı, Danimarka Kraliçesi 2. Margaret'i, İsveç Kralı 16. Karl'ı, Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek'i, dudak uçuklatan servetiyle geride bırakıyor, ansiklopedinin bu araştırmasına itiraz edemiyordu.

Tayyip, gelmiş geçmiş başbakanlar içinde örtülü ödenekten en çok para harcayanların en başında yer alıyordu.

Erdoğan, 2003 yılında 103 milyon 12 bin 740 YTL, 2004'de 107 milyon 375 bin 284 YTL, 2005'de 84 milyon 88 bin 668 YTL, 2006'da 207 milyon 646 bin YTL, 2007 senesinde ise 260 milyon 740 bin YTL, 2008 ve 2009 yıllarında ise 300 milyon YTL tavanına çıkıyor, milletin parasını oldukça rahat, oldukça keyifli harcıyordu.

Tayyip, örtülü ödeneğin sorumluluğuna, üniversite diplomasında sahtecilik yapmaktan mahkûm olan ve belediye Başkanlığı döneminde gizli hesapların aktarıldığı bankanın Şube Müdürü olmakla itham edilen **Maksut Serim** adlı birini atıyordu. Maksut Serim sahte diploma ile emekli oluyor, bu duruma göre kıdem tazminatı alıyor, özlük haklarında iyileşme sağlanıyordu. Serim, yüksek dereceden emekli maaşı alıyor ve bu başarılarının ardından örtülü ödeneğin başına getiriliyordu.

Bakanlarının yarıya yakını ve miletvekillerinin çoğunluğu dolandırıcılıktan nitelikli dolandırıcılığa, naylon faturadan cürüm işlemekten çete oluşturmaya kadar birçok suçtan dosyası olan Tayyip'in, örtülü ödeneğin başına nasıl birini getirmesini bekliyordunuz?

Tabii ki kendilerine yakışanı bulmuş.

Kümese müdür aranıyormuş. Tilki de müracaat etmiş.

Tilki'yi çok beğenmişler, **"Ne ücret istersin"** diye sormuşlar...

Tilki;

"Ben gülmekten söyleyemeyeceğim, artık siz ne verirseniz" şeklinde cevap vermiş.

BCCI, uyuşturucu, silah, Emniyet, Tayyip ve Ergenekon,

Siyasal İslam'ın kutsallarının en başında para geliyor, parayı da dolar temsil ediyordu. Siyasal dinciler; kutsal renkleri olarak lanse ettikleri **"yeşil"**in İslam sancağından geldiğini söyleseler de aslında **"yeşil"** dediklerinde akıllarındaki tek olgu doların rengiydi. Siyasal İslamcıların o nedenle sevdikleri tek şarkı **"bak yeşil yeşil"**di.

Siyasal İslamcıların kabesi nasıl ABD ise, kutsalları da "dolar"dı. Gerçi Avro'nun önlenemez yükselişi karşısında arada doları Avro ile aldatsalar da yine en önemli sevgili dolardı. Siyasal dincilerin, Fetullahçıların ve 2. Cumhuriyetçilerin bu uğurda yapamayacakları ihanet, giremeyecekleri kılık yoktu. O nedenle ABD ve AB'nin karşısında secde edemeyecekleri an yoktu.

İsviçre ülkesinde halkoylamasıyla camilerde minare yapımını yasaklayınca, Tayyip'in siyasal danışmanlarından ve Avrupa Birliği ile müzakereci başı etiketini taşıyan Egemen Bağış, dolar zengini Müslümanlardan ve tabii ki Araplardan paralarını İsviçre bankalarından çekip Türkiye'ye getirmesini istiyordu.

Ancak aynı Egemen Bağış ve çevresi yaklaşık onbeş yıldan beri İsviçre'de uygulanan sözde soykırım yasasına karşı hiçbir tepki vermemiş, Müslüman (!) kardeşlerinden İsviçre bankalarındaki paralarını çekmelerini istememişti.

6 Aralık 2009 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Deniz Som, Egemen Bağış'ın bu tavrı hakkında bakın neler söylüyor:

"Anladık ki bizimkinin derdi manevi değil maddi; minare üzerinden ticaret yapacak! Paranın dini imanı olmaz diye boşuna dememişler. Peki, müzakereci başının çağrısına Araplar nasıl yanıt verecek? Henüz yanıt veren olmadı ama Prof Dr. Emrullah Güney bazı ipuçlarını şöyle veriyor:

"Avrupa'da, Türk mahallelerinde camiler var. Acaba, buralara gidip de tek bir Arap namaz kılar mı?

Kılmaz.

Çünkü Arap, İslamiyet'i sadece kendisinde gören, "kavmi necip" bir ırkın insanı olduğuna inanır. Arap, ne Acem'i, ne Habeş'liyi, ne Türk'ü, ne Berberi'yi İslam sayar. Arap'a göre Arap olmayanlar **"mevali"**dir. Kureyş kabilesinden olmayanın "halife" de olamayacağına iman etmiştir."

6 Aralık 2009 tarihli **Akşam Gazetesi**'nde **Çiğdem Toker** Afganistan'daki uyuşturucu trafiği ile ilgili olarak şunları yazıyordu:

"İllüzyonda amaç bellidir: Seyircinin dikkati, sahnede görünene çekilerek asıl oyun gizlenir.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ABD gezisinin aldığı biçim, bu durumu hatırlatıyor. Sanki **"muharip"** Türk askerleri, NATO kapsamındaki 112 bin askere eklenmez, oralarda ölmeyi göze almazsa, Taliban yenilemeyecek.

Oysa BM Uyuşturucuyla Mücadele Ofisi'nin 2009 raporu bambaşka şeyler söylüyor:

Dünyada toplam 189 bin hektara ekilen haşhaşın yüzde 93'ü, Afganistan'da.

7700 tonun yüzde 60'ı, bu ülkede eroin ve morfine dönüştürülmüş.

Afganistan, 2008'de ürettiği eroinin 630 tonunu ihraç etmiş.

Afyon gelirleri kime akıyor?

Tabii ki Taliban'a... Afgan çiftçisinin –gönüllü ya da zoraki- Taliban'a desteği tam... Taliban da uyuşturucu geliriyle-bir kısmı ABD menşeli-silah alıyor.

Bitmedi...

BM Uyuşturucu Raporu'nda bol bol Türkiye'nin adı geçiyor. Çünkü **"Türkiye, güneybatı Asya'da üretilip Avrupa'da tüketilen eroinin, temel geçiş ülkesi özelliğini koruyor.**

Türk yetkililere göre, Türkiye'ye giren kaçak eroinin yüzde 80'i Afganistan'dan geliyor.

Bize de burada, çocuklarımızın haberlerini yazmak düşüyor: Tuvaletlerde kolları delik deşik cesedi bulunan; ya da uyuşturu-

cuyla beslenen bir düşmanla savaşsın diye yollara düşecek çocuklarımızın.

Taliban'ın bir numaralı finans kaynağı uyuşturucu gelirini Washington'un kesemeyeceğini kim söyleyebilir?

Gerçekten istiyorsa tabii..."

30 Haziran 2009 tarihinde **Selcan Taşçı**, **"En büyük finans kaynağı uyuşturucu"** başlığı altında, Tayyip'in Afganistan'daki eroin üretimini elinde bulunduran **Gulbeddin Hikmetyar** ile olan ilişkisini hatırlatıyor, Gulbeddin ile ilgili şunları anlatıyordu:

"Tayyip Erdoğan'ın çok tartışılan fotoğrafta dizinin dibinde oturduğu kişi, **Afganistan'daki eroin üretiminin başında bulunan Gulbeddin Hikmetyar**. ABD'deki eroin tüketiminin yüzde 60'ını tek başına karşılıyor. Uyuşturucu trafiği CIA aracılığıyla düzenleniyor. Hikmetyar'ın başında bulunduğu **"Mücahidin"** koalisyonu için CIA 3,5 milyar dolar ayırmıştı. Pakistan Gizli Servisi ISI'nin işbirliği ile kurulan Taliban da aynı kanalla desteklendi. Ortadoğu'daki sivil Amerikan darbelerinin kaynağını önemli ölçüde eroin ticareti oluşturuyor...

ABD, yeşil kuşak ülkelerinden Afganistan'da Sovyet işgalinin sona ermesinden sonra, Pakistan'daki medreselerde eğitilen Taliban militanlarının iktidarını destekledi. Örgüt yıllarca ABD'nin bölgedeki müttefikleri Pakistan, Suudi Arabistan ve CIA desteği ile ortak kotarılan uyuşturucu ticaretinden akıtılan kaynak ile ayakta durdu. Ancak İran ve Rusya ile petrol çıkarları arasında tampon görevi görmekle yetinmeyip, CIA ve Pakistan'ı Kabil'de saf dışı bırakınca Taliban'ın ipini çeken de yine ABD oldu."

ABD'lier, Pakistanlılar ve Araplarca kurulan ve kısa adı **BCCI** olan **"Uluslararası Kredi ve Ticaret Bankası"**, şöhretini karıştığı bankacılık skandalı ile sağlamıştı. Kara para aklama, nükleer malzeme kaçakçılığı, silah ticareti, terör, rüşvet, tarihi eser kaçakçılığı, gümrük kaçakçılığı ve gelmiş geçmiş en büyük uyuşturucu kaçakçılığı BCCI ile birlikte anılmaya başlamıştı.

Bankanın ortakları arasında tanıdık isimler başroldeydi. Suudi Arabistan'lı değerli taş ve silah tüccarı **Adnan Kaşıkçı**, Rabıta'nın

finansörlerinden ARAMCO'nun Yönetim Kurulu Üyesi ve National Commercial Bankası'nın sahibi **Halid Bin Mahfuz** ilk göze çarpan isimlerdi.

Başka;

CIA eski yöneticisi **William Casey** ve yine CIA'dan; **Richard Helms** ve **Raymond Close**...

Amerikan istihbarat örgütü CIA, Suudi Arabistan istihbarat teşkilatını kurduğunda başına **Kral Faysal**'ın kayınbiraderi **Kemal Adham**'ı geçirmişti.

Adham, **Prens Abdullah bin Usay** ve Ladin ailesinden **Salim Bin Ladin** ile ilk Arap Bankası şirketi olan **First Arabian Corparation**'u kurmuştu.

Fransa'da sahtecilik suçlamasından aranması olan, Lübnan Bankalarından 200 milyon dolar çalmakla suçlanan Lübnan'lı **Roger Tamraz**, First Arabian Corparation'da Kemal Adham'ın ortakları arasında yer alıyordu.

Tamraz, Türkiye'deki şöhretini; akaryakıt kaçakçılığı ile yapıyor, **Ömer Lütfi Topal** ile olan ilişkilerini ilerletiyor, RP'nin öncülüğünde toplanan ve IHH'nın organizatörlüğü ile iç edilen paraların yatırıldığı TYT Bank'ın batırılması ve **Tansu Çiller**'in eşi **Özer Çiller**'e rüşvet verdiği iddialarıyla zirveye taşıyordu.

Panama ve Kolombiya'dan kazandıkları uyuşturucu paralarını BCCI'nin Londra Şubesi aracılığı ile transfer eden **Ebu Nidal**'in, yine aynı bankanın Londra şubesinde çok yüklü hesapları vardı. BCCI, Ebu Nidal ve adamlarına silah alımında kullanılmak üzere teminat mektubu bile veriyordu.

BCCI, **Hizbullah** terör örgütünün silah ihtiyacını karşılayan **Muhammed Hamud** ile de yakın işbirliği içindeydi. İlişkiyi BCCI'dan **Michael Pillsbury** sağlıyordu.

BCCI, Tayyip'in dizinin dibinde oturduğu **Gulbettin Hikmetyar**'a ve Sudan'da gizlice buluştuğu **Usame Bin Ladin**'e Stinger füzeleri dahil bir çok silahın alınmasında aracılık etmişti.

BCCI'nin, Tayyip'in yine Sudan'da gizlice baş başa görüştüğü, Gülen okullarının Sudan'da açılmasını sağlayan silah kaçakçısı **Fetih El Hassenein**'le de çok sıkı ilişkisi vardı.

ABD'nin uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadeleden sorumlu kuruluşu DEA'nın uyuşturucu raporunda yer alan bilgilere göre:

"Türkiye üzerinden ayda ortalama dört ile altı ton eroin Bin Ladin bağlantılı gruplar tarafından batı ülkelerine taşınıyordu."

Dünya uyuşturucu trafiğinin başındaki küresel terörün lideri olan isimler ve onların dizi dibinde bir Başbakan.

Yurt içinde uyuşturucu kaçakçılığına en çok adı karışan isimlerden Yeşildağ Kardeşler ve onlarla çok yakın ilişkide olan bir Başbakan...

Yine uyuşturucu sabıkalısı Kasımpaşalı Kudret ve onla ilintili bir Başbakan...

Mehmet Erdoğan, uyuşturucudan daha yeni tutuklandı. Amcası Başbakan...

Peki,

Bütün bu gerçeklere rağmen narkotikten sorumlu **İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Mehmet Likoğlu** 14 Haziran 2010 tarihli Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen **Zaman Gazetesi**'ne bir demeç veriyor ve bakın ne diyor?

"Ergenekon, uyuşturucu kaçakçılığında PKK ile ortaklaşa çalışıyor."

El insaf.

Hani Allah'tan korkmuyorsunuz anladık da, kuldan da mı utanmıyorsunuz?

Uydurduğunuz Ergenekon'da uyuşturucu ile yakalanan bir tek kişi bile var mı?

PKK'lı teröristleri davul zurna ile karşılayıp, Atatürk'ün fotoğraflarının, Türk bayraklarının teröristler rahatsız olmasın diye kaldırıldığı çadır mahkemelerinde affeden, onlara kahve, çay ısmarla-

yan, PKK bayrakları ve elbiseleri ile şov yapmalarını sağlayan ve **"Türkiye'de güzel şeyler oluyor"** diyen kimdi?

Şehitlere **"kelle"**, Apo'ya **"sayın"** şeklinde konuşan kimdi?

Doğu ve Güneydoğu'ya **"Kürdistan."**

BM Uyuşturucu Raporu'nda niye sıkça Türkiye'nin adı geçiyor.

Çünkü

"Türkiye, güneybatı Asya'da üretilip Avrupa'da tüketilen eroinin, temel geçiş ülkesi özelliğini koruyor."

ABD'nin uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadeleden sorumlu kuruluşu **DEA**'nın uyuşturucu raporunda Türkiye nasıl yer alıyor?

"Türkiye üzerinden ayda ortalama dört ile altı ton eroin Bin Ladin bağlantılı gruplar tarafından batı ülkelerine taşınıyor."

Peki,

Her ay binlerce kilo uyuşturucunun taşındığı benim ülkemde ne yapılıyor?

Bir zamanlar Tayyip ile aynı partide görev yapan Türkiye'nin en büyük uyuşturucu kaçakçılarından biri, karakol basıp polis dövüyor ve adamını oradan alıp elini kolunu sallayarak çıkıp gidiyor.

Başka,

Arada, sırada da göstermelik uyuşturucu operasyonları düzenleniyor, ülkemdeki tüm görsel ve yazılı medya davet ediliyor ve başlıyor reklâmlar:

"Uyuşturucu köpeği bilmem ne, kokladı. Kokladığı yerden şu kadar uyuşturucu ele geçti."

Ele geçen ne?

Yem!

Kaçırılan miktarın binde biri bile değil.

Ama medyada sürekli olarak sözde uyuşturucu yakalayan köpeklerin reklâmı... Onlara bir methiye, bir methiye ki sormayın gitsin. İtler üzerinden de sahiplerine övgü. Her kanalda uyuşturucu köpeklerinin serüveni...

Hani adları **"it"** olmasa tut kulaklarından oturt uyuşturucu ile ilgili birimlerin başına.

Oradaki görevliler ne mi olacak?

Verin ellerine paspası, silsinler yerleri!..

Nasıl olsa arada bir demeç verip, suçları masumların üzerlerine atarlar.

Milli Piyango

Siyasal İslamcılar, muhalefetteyken her konuşmalarında Milli Piyango dahil bütün şans oyunlarının haram ve günah olduğunu söylüyorlardı.

Tayyip, 29.9.1994 tarihli Hürriyet Gazetesi'ne verdiği demeçte şunları söylüyordu:

"Milli Piyango zulümdür."

Siyasal İslamcılar iktidara geldiklerinde bunları kaldıracaklarını iddia ediyorlardı.

Ve iktidara geldiler. Peki ne yaptılar?..

Onu, **Soner Yalçın'**ın, **"Bu Müslümanlar O Müslümanlara Benzemiyor"** adlı kitabından okuyalım:

"Türkiye'de kaç çeşit şans oyunu var?

Milli Piyango, Spor Toto, Skor Toto, İddia, At Yarışları, Şans Topu, On Numara, Sayısal Loto, Süper Loto, Kazı Kazan...

Bugün artık neredeyse haftanın her günü Türkiye'de şans oyunları oynanıyor.

Türkiye'de bir mahalle baskısı olgusu konuşulup tartışılıyor...

Başörtüsünde mahalle baskısı var mı? Var...

İçkili lokantalarda mahalle baskısı var mı? Var...

Esnafın Cuma namazına gitmesi için mahalle baskısı var mı? Var...

Var oğlu var...

Peki, nede mahalle baskısı yok?

Kumarda yok!

Nasıl mı?

AKP yedi yıldır iktidarda.

Milli Piyango Teşkilatı da Hükümet'in denetiminde...

Milli Piyango Genel Müdürlüğü, AKP'nin en çok kadrolaştığı alanlardan. Örnek olsun; İslamcı hareketin önemli ismi, eski İstanbul Müftü Başmuavini ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ın okul arkadaşı Timurtaş Hoca'nın oğlu **Bekir Yunus Uçar** yakın zamanda Spor Toto Teşkilatı Müdürü oldu.

Durun bitmedi.

AKP Hükümeti döneminde şans oyunlarında ne gibi değişiklikler oldu, hangi yeni oyunlar başladı?

İşte bazı satır başları:

At yarışları haftanın belli günlerinde oynanırken, bütün hafta yarışlar yapılmaya başlandı.

Hatta gece yarışları başladı. Türkiye'nin ilk gece at yarışları, İzmir Şirinyer Hipodromu'nda 2007 yılında koşuldu.

Şans oyunlarının günlere dökümüne bir bakalım.

Pazartesi: On numara

Çarşamba: Şans Topu

Perşembe: Süper Loto 6/54

Cumartesi: Sayısal Loto 6/49

Pazar: Spor Toto, Skor Toto, Süper Toto, Spor Loto, Gol 7

İddia: Mübarek Cuma dahil haftanın her günü oynanıyor.

At Yarışları: Her gün İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa, Urfa'da yarışlar düzenleniyor.

2008 yılında 487 yarış koşuldu.

Milli Piyango: Her ayın 9, 19 ve 29'unda çekiliş var.

Cuma günleri; İddia ve At Yarışları olmasına rağmen özel bir oyun planlaması olduğu ortaya çıkıyordu.

AKP iktidarı döneminde İddia adlı oyun devletin en önemli şans oyunu haline geldi ve dünyada sayılı bahis oyunları arasında yerini aldı. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı olarak faaliyet gösteren Spor Toto Teşkilatı, İddia oyununu iştirakçilerin beğenisine sunduğu 2004 yılından bu yana, şans oyunlarının pazarının liderliğini kimseye kaptırmadığını açıkladı.

2005 yılında Sayısal Loto rekor kırdı. Milli Piyango'nun 2001 yılından o tarihe kadarki şans oyunlarından elde ettiği toplam ciroya ulaştı.

2007 yılında Milli Piyango İdaresi'nin yeni oyunu Spor Loto başladı.

Milli Piyango'nun verilerine göre günde 4 milyon insan bu şans oyunlarına kupon dolduruyor. Her ayın 9'unda, 19'unda ve 29'unda mutlaka Milli Piyango bileti çekiliyor. Ek olarak özel günler...

Devam edelim...

Edinilen bir başka bilgiye göre Spor Toto Teşkilatı 2004 yılındaki şans oyunlarındaki pasta payını yüzde 9'dan 2006 yılında yüzde 44'e çıkardı.

Milli Piyango ve Dünya Piyangolar Birliği istatistiklerine göre, Türkiye'de her gün ortalama 200 bin piyango bileti, 600–650 bin "Kazı Kazan" bileti satılıyor.

Yani AKP döneminde kumar tavan yaptı. 2,5 kat arttı.

Yıllardır Milli Piyango "Haram" diye propanganda yapan Siyasal İslamcılar!

İktidara gelince Milli Piyango dahil kumarı baş tacı yapan, kumar mucidi bir Hükümet.

Ortalıkta dört dönen Müslüman yazarlardan hiç biri bu durumu dile getirmiyor.

Oysa,

Çok değil AKP Hükümeti'nden önce hemen hemen tamamı kumarın ne denli şeytan aracı olduğu konusunda hem fikir olup gün aşırı Milli Piyango dahil tüm şans oyunlarını lanetlemiyorlar mıydı? Bu konuda sürekli olarak yılmadan usanmadan yazmıyorlar mıydı?

Şimdi nerdeler?

Neden yazmıyorlar?

Varsa yoksa Kürtlere özgürlük, hepimiz Ermeniyiz. Açılım da açılım...

İlle de Ergenekon.

Seccadeleri Mekke'ye doğru mu serili?

Yoksa?"

Yine konuyu dağıttık, hadi; tekrar dönelim Hasan Yeşildağ'a... Ancak Yeşildağ'a gelmeden önce bir cami yapımı olayına daha bakalım.

Kadiköy'ün azalan, hemen hemen hiç kalmayan yeşil alanlarından biri ve en ünlüsü Göztepe Parkı'ydı. Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı olduğu dönemde, Acıbadem'de bulunan 2 dönümlük Ankara asfaltından denize kadar uzanan ve değeri trilyonlarla ölçülemeyen arazi, cami yapımı için ayrılmış ardından cami yapılmamış, park olarak insanların kullanımına sunulmuştu.

Ancak,

2005 Eylül'ünde arazi imara açılıyordu. Arazinin imara açılmasının ardından M. Ali Ağca'nın kardeşi Adnan Ağca tarafından Tayyip'in kasası olarak duyurulan ve Tayyip'in yakın arkadaşı olan Hasan Yeşildağ'a verilmek isteniyordu.

Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk bu duruma şöyle itiraz ediyordu:

"Anlaşılır gibi değil, Tayyip Erdoğan döneminde o arsa cami için ayrılmıştı. Şimdi imara açıldı. Üç ay önce Ankara asfaltından denize kadar olan bölgenin nazım imar planı çıkarıldı. O zaman böyle bir karar alınmamıştı. Şimdi ne değişti de gözlerini Göztepe parkına diktiler."

Başkan Öztürk, bu teklifi getirenlerin, parkta dolaşan çocuklara, yaşlılara ve kendilerine haksızlık yaptığını söylüyordu.

İnsanların orada piknik ve yürüyüş yapması, oranın yeşil alan olması Tayyip ve ekibini ilgilendirmiyor, onlar sadece o bölgeden sağlayacakları rantla hayalleniyorlardı.

Tayyip konuşanı siliyor

Tayyip, paçası sıkıştığında muhalefet dahil herkese **"Düşünceni çözüm yolunu söyle, katkıda bulun"** demesine rağmen, en ufak bir muhalif sese bile tahammül edemiyordu. Aleyhinde yazan yazarları Ergenekon tezgâhı ile Silivri cezaevlerine gönderiyor, milletvekillerini ihraç ve benzeri tehditlerle susturuyordu.

Eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ı istifaya çağıran, **"Oğlunuzun piyasanın yüzde 90'ına hakim işletmelerine KDV indirimi sağlamayı nasıl içinize sindiriyorsunuz? Yeter artık Sayın Unakıtan. Bize, partiye ve ülkeye yük oluyorsunuz. Sizi artık taşıyamıyoruz. İstifa edin"** diyen Turhan Çömez partiden ihraç ediliyordu.

Çömez, Tayyip'in sara hastalığını doktor sıfatıyla saklamak istiyordu. Ancak gafların en büyüğünü sergileyerek Devlet eski Bakanı **Nimet Çubukçu**'ya sert eleştiriler sarf edince, kendini bir anda **Ergenekoncu** olarak buluyor, İngiltere'ye kaçarak tutuklanmaktan kurtuluyordu.

"Başbakan Kasımpaşalı kültürüyle yetişmiş olabilir. Ama her seferinde o şekilde davranması da olmuyor" diyen **Mahmut Koçak,** AKP'den ihraç ediliyordu.

Hatay'da şimdinin Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in de adının karıştığı Ali Dibo yolsuzluğunu ortaya çıkaran Fuat Geçen de, partiden ihraç edilen milletvekilleri arasına katılıyordu.

Mehmet Elkatmış, **"Partililerin yolsuzluklarına geçit vermediğim için bu sefer aday yapılmadım"** diyordu.

Erkan Mumcu, Bakanlığı döneminde **"Katılmadığım çözümlerin altına imza atmak istemiyorum"** şeklinde görüş belirttiği için bakanlığı bırakmak, partiden ayrılmak zorunda kalıyordu.

Askerlerin sivil mahkemelerde yargılanmasına ilişkin yasa tasarısıyla ilgili olarak **"haberim yok"** açıklaması yapan Köksal Toptan, AKP yönetiminde rahatsızlık oluşmasının ardından yeniden TBMM Başkanlığı'na aday gösterilmiyordu.

Abdüllatif Şener, başta Yahudi Ofer'e özelleştirme adı altında sağlanan imkanların altına imza atmadığı için, önce özelleştirmenin başından sonra bakanlıktan alınıyor ve ardından partiden de uzaklaşması sağlanıyordu.

Elazığ Milletvekili Fevzi İşbaşaran'ın, Emniyet'te bulunan bir çetenin Hükümet ile askerin arasını açmak istediği şeklindeki sözlerinin ardından, TV'lere Emniyetçe çekilen kasetteki görüntüleri servis ediliyor ve AKP tarafından Disiplin Kurulu'na yollanıyordu. İşbaşaran, bu gelişmelerin sonucunda Emniyet'in ağır takibi altında olduğunu söylüyor, **"öldürülürsem bunun sorumlusu Başbakan'dır"** diyerek istifa ediyordu.

Tayyip, güçsüzden gelen en ufak tepkiye bile en ağır bir şekilde karşılık verirken, güçlü karşısında ise boyun eğiyor, adeta biat ediyor, süt dökmüş kediye dönüyordu.

Tayyip'in Davos şovunun ardından, İsrail'in Kara Kuvvetleri Komutanı Mizrahi;

"Türkiye Ermenilere soykırım uyguladı, Kürtleri katlediyor, Kıbrıs'ta işgalci" şeklinde hezeyanlarda bulunuyor, göstermelik yapay tepki gösteren Davos'un çakma Fatihi Tayyip'in bu defa gıkı bile çıkmıyordu.

Oysa

Tayyip, 2002 yılında **"Bin yıllık koca Türkiye 50 yıllık bir ülkeden mi çekinecek"** demişti.

DTP'li Osman Baydemir, **"Meşe dalının hangi dalı nerenize battı sayın hükümet"** derken gıkları çıkmıyor, yine Baydemir'in **"hass..tir"** şeklindeki fırçalarına **"eyvallah"** diyorlardı.

Hasip Kaplan'ın **"Tayyip kafayı yemiş"** şeklindeki ithamları karşısında, dut yemiş Bülbüle dönüyorlardı.

Van Milletvekili **Özdal Uçar**, Erdoğan için **"kalın kafalı"** şeklinde konuşuyor, bu ithamlara kimse cevap veremiyordu.

Nasıl versin?

Kapatılan DTP'nin Şırnak milletvekili olup Kato dağında yapılan ve PKK'nın paçavralarının açıldığı festivalde konuşan Sevahir Bayındır, bakın Tayyip'e nasıl sesleniyordu:

"Bu halka verdiğin sözü tutmazsan, bu halk senin kafanı keser."

Sevahir Bayındır'ın 'bu halk'tan kastettiği ne?

PKK paçavrası açan teröristler!

Milletvekili haddini

Sevahir'i kızdıran konuşmasını, Mehmet Yılmaz, "Milletvekili haddini bilmeli" başlığı altında **"Tayyip'in Putinleşme hevesi"** olarak şöyle anlatıyordu.

"Bazı AKP milletvekilerinin Kürt sorunu ile ilgili konuşması, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı kızdırdı:

Önce **'Türkiye Demokratiktir, herkes konuşabilir'** dedi, arkasından **'demokrasinin sınırını'** çizdi: **"Partideki söylem birliğini zedeleyecek çıkışlara hoş gözle bakmam. Bu durum 'Söz ola kestire başı' olur ki buna gitmek istemiyoruz!"**

AKP demokrasisi işte bu kadar: Başbakan'ın beğendiği şeyleri söylemek serbest, tersini söylersen kafan gider!

"Erdoğan'ın Putinleşme hevesi" dediğimiz de bu durumdu zaten.

Ya da

Hitlerleşme!..

Bu nedenle Erdoğan'ın sözlerini aslında hiç yadırgamadım.

Benim şaşırdığım, bazı AKP milletvekillerinin durumu.

Kendilerini gerçekten milletvekili zannediyor olmalılar ki Başbakan'ı kızdıracak sözleri ağızlarından kaçırmışlar.

Belli ki görevlerinin, Başbakan'ın işaretiyle parmak kaldırıp, indirmek olduğunun da farkında değiller!

Bu iş böyledir zaten. Eğer kimin milletvekili olacağına "partinin başkanı" tek başına karar veriyorsa, kimin ne söyleyebileceğinin sınırını da o çizer.

Bizim siyasi düzenimiz böyledir, Sağcısı, Solcusu, İslamcısı, Laiki çok fark etmez.

Başta bu duruma razı olup, milletvekili olmak için başkanın ağzının içine bakarsanız, sonra ne söyleyeceğinizi, ne söyleyemeyeceğinizi anlamak için de onun ağzına bakmanız gerekir.

Siz en iyisi mi kelleyi kurtardığınıza şükredin! İzin verilmedikçe konuşmayın, rozetinizi takıp, bir kenarda oturun.

Parmak kaldırmanız gerektiği zaman Salih Bey sizi arar, bi koşu gidersiniz!"

O Bakan'lar Tayyip'in uşağı mı

13 Nisan 2009 tarihli Sözcü Gazetesi'nde gazeteci ve yazar Emin Çölaşan, **"O Bakanlar Tayyip'in Uşağı mı"** başlıklı yazısında, Tayyip'in kabinedeki bakanları hangi gözle gördüğünü bakın nasıl anlatıyor:

"Seçimden sonraki ilk Bakanlar Kurulu toplantısının ardından, iktidar yalakası Sabah Gazetesi bir haber yayımladı.

"Bazı bakanların istifası isteniyor" diye. Listede 6 tane bakanın adı var. Bunlardan bir tanesi yıllardır siyasetin içerisinde olan ve hemen hemen tüm bakanlık görevlerinde bulunmuş Cemil Çiçek...

Bu haber üzerine de Tayyip'in sinirleri bozuldu. Sinirleri zaten korkunç yıpranmış bir vaziyetteydi ve **"Ben o bakanları kapının önüne koyarım"** dedi.

Beklemediği bir olay olduğu zaman Tayyip şaşırıyor. Bu da onun örneklerinden biri.

Bütün yağcılar, yalakalar çevresinde olacak... Beleş uçaklar, beleş oteller, övgü dolu sözler...

Onun dışında bir olay yaşandığı zaman bütün dengeleri alt üst oluyor.

O aslında devlet adamı falan değil. Sıradan bir adam...

Yakışıksız işler yapıyor.

'Ben o bakanları kapının önüne koyarım' lafı hem bakanlara hem de Cumhurbaşkanı'na hakarettir.

Sen kimi koyuyorsun kapıya? Onlar senin uşakların mı? Hizmetçilerin mi?

Ama orada da okkalı bakan lazım...

Ama bunların kültürü biat kültürü olduğu için bunu beklememek gerekir.

Onlar da Allah selamet versin, kapı kulu olmuş vaziyette.

O kırmızı plakalarda, korumalarla gezen bakanlarımız işte bunlar.

Bunlar, Tayyip'in bu lafını hepsi içlerine sindirdikleri için kapının önüne koyulacak insanlardır..."

Oysa

Tayyip, AKP'nin kuruluş günlerinde Milliyet Gazetesi'nden Derya Sazak'a nasıl da masallar anlatıyordu:

"Artık şahıs merkezli, ben merkezli siyaset dönemi bitmiştir. Lider hegemonyası istemiyoruz. Neresi yenilikçi diye soruyorlar. İşte yenilik. Kimseye biat etmeyeceğiz, tapınmayacağız. Bir kadro yönetecek partiyi. Liderin gölgesi düşmeyecek. Seçimle gelen seçimle gidecek. Biz orkestra şefi arıyoruz. Ama kemana ud diyen değil, bütün enstrümanları bilen biri olacak. İlkeler öne çıkacak. İcazeti halktan alacağız, hesabı halka vereceğiz. Hoca'ya biat dönemi bitti. Katılımcı, çoğulcu bir demokrasi anlayışını hayata geçireceğiz. Hoşgörü, barış, sevgi, kardeşlik duyguları esas olacak..."

Padişah'a baş kaldıranın kellesi gidiyor

Kürşat Tüzmen, daha önce Bakanlığına bağlı müfettişlerin başta Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan** olmak üzere, Tayyip'in kefil olduğu **Yasin El Kadı**, kızının nişanının evinde yapıldığı **M. Latif Topbaş**, Albaraka ve birçok Nakşî hakkında yolsuzlukları ile ilgili rapor düzenlemelerinin ardından bakanlık görevinden alınıyordu.

Açılım dümeniyle iyice şımaran PKK'lıların, Nevruz bahanesiyle meydana çıkıp, PKK'nın ve bebek katili APO'nun reklamını yaptığı gösterilerde meydanlara PKK ve APO'nun paçavralarını asıyorlardı.

Kürşat Tüzmen'in bütün bu olayları eleştirmeden ve sadece **"Nevruz'da Türk bayrağı olmaması zoruma gidiyor"** demesi üzerine de, AKP Genel Başkan Yardımcılığı görevinden de alınıyordu.

Tüzmen'in yerine, geçirdiği Sara krizi sırasında Tayyip'in hayatını kurtaran, ancak buna rağmen Emine tarafından hiç sevilmeyen Kürt kökenli **Ömer Çelik** getiriliyordu.

Kürşat Tüzmen Anayasa oylamaları sırasında aleyte oy verdiği dedikoduları çıkınca konuyu araştıran AKP'li milletvekilinin üzerine yürüyor, ardından ortamı yumuşatmak amacıyla Meclis'te suşi yani Japon yemeği partisi düzenliyordu.

Meclis'teki vekillerin bu suşi sefası, zar zor geçinen vatandaşı derinden etkiliyor, Beyoğlu'nda gezen Meclis Başkanı M. Ali Şahin'e vatandaşlar **"Millet patates bulamıyor siz suşi yiyorsunuz"** sözleriyle sitem ediyordu.

AKP milletvekili Faruk Koca'nın önünde bulunan ve Anayasa oylamasında red oyu verme ihtimali olan milletvekillerinin ismi yazılı olan kâğıdın fotoğrafı çekilince AKP karışıyordu. Listede adı bulunduğu için tepki gösteren Kürşat Tüzmen şunları söylüyordu:

"Ben içeride konuşurum tartışırım. Ama bunu siz duymazsınız. İçeride ne karar verilirse ona uyarız. Başbakan uçurumdan atlıyorsa, bize yakışan onun arkasından atlamaktır. Karar doğrudur yanlıştır, önemli değil, Türk töresi böyle gerektirir."

Oysa

Tüzmen doğru söylemiyordu. Türk töresinde de İslam inançlarında da yanlış yapan kim olursa olsun yakasına yapışıp hesap sormak vardı. Yanlış yapan kim olursa olsun kılıçla düzeltmek, hem Türk töresinin hem İslam geleneğinin gereğiydi.

Tabii son derece korktuğunuz açıklarınız yoksa...

Ya da

Töre'nin ne yanına düşüyor, liderin eşini evinde liderinin düşmanıyla buluşturmak, başım ağrımasın diye o günlerde o şehri terk etmek.

Hitler'in takunyalı versiyonu

Tayyip, Hitler'in takunyalı sürümüydü ya tutabilene aşk olsun. 9 Mart 2009 tarihinde Aydın'da seçim otobüsü geçerken 13 yaşındaki Mustafa, **"Allah belanızı verecek"** diye bağırdığı iddiasıyla, Tayyip onu otobüse çağırıyor ve çocuğun boğazını sıkıyordu. Boğazını kararttığı küçük Mustafa'dan şikâyetçi olan Tayyip çocuğun cezalandırılmasını istiyor, küçücük bir çocuk için üç yıl hapis istemli dava açılıyor, ancak çocuk davadan beraat ediyordu.

Tayyip hakkında, **Akıncılar Derneği**'nde yerleri paspasladığı dönemlerde şu tanımlamalar yapılıyordu:

O kadar geçimsizdi ki, gölgesi bile kendisini beş on adım kadar arkadan izliyordu. Tayyip'e hizmet etmekten zevk duyacak bir tek insan vardı, o da; mezarcı! Fakat yine de hakkını yemeyelim son derece gelişmiş bir kardeşlik duygusu vardı.

Sopa yiyen bir eşek gördü mü hemen yardımına koşardı.

Sırt sıvazlıyorsa dikkatli olunması gerekir. Çünkü bıçağı saplayacağı yeri bulmaya çalışıyordur. Sırtınıza bıçağı saplamakla da kalmaz, bir de **"Bıçak taşıyor"** diye sizi polise ihbar ederdi!

Çünkü,

En önemli özelliklerinden biri; tavuk kümesindeki tilki kadar vicdan sahibi olmasıydı.

2009 Mart ayındaki Mersin mitingi için Erdoğan daha İl'e gelmeden bir gün önce, 2006 yılında Mersin'de tartıştığı ve **"Ananı da al git"** dediği çiftçi polisler tarafından gerekçesiz gözaltına alınıyor, Tayyip'in Mersin'den ayrılmasının ardından serbest bırakılıyordu.

Çayırova'nın Şekerpınar Mahallesi'nde **Gülnur Erengül** adlı kadının, Tayyip'in yanında duran Çayırova Belediye Başkanı AKP'li **Ziyaeddin Akbaş**'ı işaret ederek, **"Ağabeyimin gazi maaşı ile aldığı arsaya yanındaki kişi el koydu"** şeklindeki çaresizlik içinde yakınmasına, Tayyip kendine yakışan cevabı veriyordu:

"Yaygara yapma..."

Kadıköy meydanında **"Evde tüp yok yıkanamıyorum. Tayyip, Allah belanı versin"** diyen **Alper Ateş** adlı vatandaşa, iki yıl hapis istemli dava açılıyordu.

Ertuğrul Sağlam adlı vatandaş, Tayyip'in 11 Mayıs 2008 tarihindeki Antalya gezisi sırasında protesto gösterisi yapmış,

"65 yaşında emeklilik getirdiniz. İnsanları üç kuruşa mahkûm ettiniz" diye bağırmış.

Sen misin bağıran!

Başbakan'ın korumaları Ertuğrul Bey'i önce dövmüş, sonra başına bir çuval geçirip arabayla bilinmeyen bir yere götürmüşler... Bolca tehditten sonra bırakmışlar...

Mayıs 2008'de 2,5 aylık maaşını alamadığı için Başbakan Erdoğan'dan yardım istemek için mektup yazan Sezen Baki, Başbakan'ı rahatsız ettiği gerekçesiyle işten çıkarılıyordu.

2009 Ocak ayının son haftası Tayyip, babasının nüfusa kayıtlı olduğu Rize ili Potamya (Güneysu) yolu güzergâhına ziyarete gidiyor. Bundan sonrasını **Önkibar**'dan dinleyelim:

"Tabii bu süreçte Rize ili sınırları dahilinde neredeyse her yerin trafiği kesiliyor. Erdoğan'ın görkemli ve uzun konvoyu **Salaha De-**

resi'nden yukarı doğru kıvrılırken adı **Fahri Topçu** olan 35 yaşındaki Rizeli yol kenarında feveran ediyor:

"Ula Tayyip hepumuzi aç biraktuğun yetmeyurmuş cibi şimdi bida yolları cesturdun! Allah''an kork, Allah'tan... Hepumuzi aç biraktun, canumuzi yaktun. Obur tarafta coruşuruz..."

...Bu sözleri eden Rizeli Fahri Topçu hemen yaka paça yere yatırılıp üstü arandı. Bitmedi sürüklenerek polis aracının paspasına yatırıldı. Bitmedi, ardından bir fezleke hazırlandı ve derhal nöbetçi mahkemeye sevk edildi.

Sonuç:

Fahri Topçu tutuklandı, yani o şimdi hapiste...

Peki, itham edildiği suçu mu soruyorsunuz? Devlet büyüklerine hakaret... Evet, bu şekilde Tayyip Erdoğan kendi memleketinde hemşerisini hapse attıran Başbakan olarak da tarihe geçmiş oluyordu..."

Allah'tan korkun

16 Kasım 2009 tarihinde Ankara'da 4. Özürlüler Şurası vardı. Şura'ya Tayyip de katılıyor, açılış konuşması yapıyordu. Tayyip konuşmasında engellilerin haklarını savunuyordu. Ancak o konuşurken korumaları dışarıda terör estiriyordu. Görme engelli olan, Türkiye Engelliler Konfederasyonu **Başkanı Turhan İçli**, dertlerini anlatmak için salonun önünde Tayyip'i bekliyordu. Bu arada basın mensuplarına bir açıklama yapmak istedi. Vay sen misin ağzını açan. Korumalar hemen üstüne çullandı.

Bir koruma sağ eliyle 54 yaşındaki görme engelli olan Turhan İçli'nin boğazını sıktı. Bu sırada elinde bastonu olan İçli, **"Yapmayın vicdansızlar"** dese de dinletemedi. Korumalar önce gözlerini, ardından da ağzını kapattı. Vatandaşlar, **"Allah'tan korkun. Babanız yaşındaki özürlüye bu yapılır mı"** diye isyan etti.

Tayyip, Eylül 2009'un sonunda **"Gâvur"** olarak nitelediği İzmir'e yaptığı ziyarette hayatının tepkisini görüyor, tepki gösterenin gırtlağını sıkmak korumalarına düşüyordu.

Tayyip, Rektör'ü tartışmalı olarak atanan 9 Eylül Üniversitesi'nin açılışı için İzmir'e geliyor, bir öğrenci **"Cumhuriyet düşmanları kürsüye çıkıyor"** şeklinde bağırınca, korumaları anında öğrencinin boğazına çöküyorlardı.

Öğrenciler dışarıda da Erdoğan'a tepki gösteriyorlar, ancak polisler öğrencileri yere yatırıp üzerlerine çullanıyorlar, çocukların kafalarını ayaklarıyla eziyorlardı.

Korumalardan talimat alan polisler hız kesmiyorlar, Tayyip'i protesto eden öğrencilere terörist muamelesi yapıyorlardı. Polisler orantısız güç kullanmakla kalmıyor, haklarını arayan öğrencilerin arasına onar onar dalarak onları hacamat ediyorlardı.

Üniversite harcını ödeyemeyen öğrenciler; 3 Ağustos 2009 tarihinde AKP Ankara milletvekili **Faruk Koca**'nın lokantasında döner ve salata yiyip ayran içen Tayyip'e, **"Biz açız, siz döner yiyorsunuz"** diye bağırıyorlardı.

Tayyip'in korumaları ve polisler yine panter gibi öğrencilerin üzerine atılıyorlar, onları yaka paça gözaltına alıyorlardı. Öğrenciler gözaltına alınırken oraya toplanan halk ise göstericilere alkışlarla destek veriyor, polislere ise yuhalıyarak tepki gösteriyordu.

Aynı polisler, mahkeme kararı ile duruşmalara getirilmesi istenen DTP'lilere 'sizi **mahkemeye götürmemek için geliyoruz'** diye haber gönderiyorlar, DTP'liler polisin DTP binasında olduğu saatlerde TV, TV gezip beyanatlar veriyor, polisler DTP'den ayrıldıktan sonra parti binasına geliyorlardı. 80 yaşının üzerindeki Atatürkçü insanlar ile yıllarını bu ülkeye hizmet için vermiş emekli askerlerin evlerini gece yarıları basan Polis, DTP'ye gösterdiği hoşgörü'nün fazlasını **Deniz Feneri Derneği** ile **Kanal 7** Televizyonu için gösteriyor, buraları gündüz vakti aramaya geliyor ve böylece pastalı börekli arama (!) gerçekleştiriliyordu.

Padişah mısın

Tayyip Erdoğan'a AKP Aydın İl Başkanı **"Peygamber"** benzetmesi yapıyor, ancak aradan 2 yıl kadar bir zaman geçmesine rağmen hakkında hiçbir işlem yapılmıyor, aksine İl Genel Meclisi Üyesi yapılarak ödüllendiriliyordu.

MHP'li **Osman Durmuş**, olayı Meclis'e taşıyınca kıyamet kopuyor ve AKP'li İl Başkanı istifa ettirilerek olay kapatılıyordu.

Osman Durmuş olayı Meclis'e taşımasaydı, Aydın İl Başkanı'na bu benzetmesi sorun olmayacak, adamın üyeliği de devam edecekti.

Çünkü Peygamber benzetmesinin ilhamını, "Hâşâ sümme hâşâ" ama Tayyip'in oldu bittiye getirme tavrı ile demokratik bir toplumda kabul edilemeyecek yetkiler kullanmasından aldığı da ortadaydı.

12.02.2010 tarihinde Cuma şovlarını sürdüren Tayyip, yine İstanbul'daki Eyüp Sultan Camii'nde Cuma Namazı kılma bahanesiyle geleceği için vatandaşlar Camii'ye alınmıyor, tabii bu durumda insanların haftada bir dinledikleri Cuma vaazı da güme gidiyordu.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Tayyip, namaza 15 dakika geç geliyor, bu nedenle ezan ve namaz vakti de 15 dakika tehir ediliyordu.

İslam tarihinde bugüne kadar böyle bir durum yaşanmış mı diye sormayın, zira bunun bir tek örneği yok. Çünkü içinde zerre kadar Müslümanlık olan biri bilir ki, **camiler Allah'ın evleridir**. Ve oraya kim erken gelirse istediği yere oturur. Çünkü camide tüm insanlar Allah'ın huzurundadır ve bu nedenle hepsi eşittir. İslam inancına göre kim olursan ol, ne vaazın dinlenmesini engelleyebilirsin ne de vatandaşların camiye girmelerini...

Bırakın bu ülkeyi dünyada bile, Allah'ın evini cuma günü vaaz saatlerinde kapatmayı İslam'ın en azılı düşmanları bile göze alamadı.

Ülkemiz düşman işgali altındayken bile böyle bir duruma cesaret edilemedi. Ne ezan vakti ertelendi. Ne de namaz!

Hele cuma namazı!

Asla.

O gün, namaz öncesi içeri alınmayan 70 yaşlarındaki bir adam, Tayyip'in korumaları tarafından engellenince isyan ediyor, **"Sen benim namazıma nasıl karışıyorsun? Padişah mısın"** diye bağırıyordu.

Tayyip kuyruğu

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin giriş merdivenleri, tarihinde hiç görmediği olaylara tanık oluyordu. Her sabah takım elbiseleri ve kıravatları ile kuyruk oluşturan milletvekilleri ve bürokratları gören insanlar, **"Bedava sanayağı mı dağıtılıyor"** diye birbirlerine soruyorlardı.

Sanırsınız reklâm amaçlı ucuz mal satan mağazalar kapılarını birazdan açacak. Bu kelli felli adamlar canhıraş içeri dalacak. Oysa bu milletvekilleri, bürokratlar ve dahi bakanlar saatlerce pür dikkat Tayyip'in gelmesini bekliyorlardı.

Tayyip'i Meclis merdivenlerinde karşılayacak, saygılarını sunacak, göze girmeye çalışacaklar...

Öyle ya,

Tayyip kendini boşa mı Padişah sanıyor?

Şimdi beni küfür ettireceksiniz

14 Şubat 2009'da Sinop'ta katıldığı tünel açılışı sırasında gerçekleşen aksaklığa sinirlenen Tayyip, küfür etmemek için kendini zor tutuyordu. Bu durumu şu diyalog ortaya koyuyordu:

Tayyip: Şimdi sizlere şuradaki "megaboard'dan tünelin açılışına davet ediyorum. Hep birlikte burayı izleyeceğiz. Ve buradan göreceğiz.

Görevli: Bağlantı yok efendim...

Tayyip: Nasıl yok ya?

Görevli: Tünelle bağlantı yok efendim...

Tayyip: Niye yok? Olur mu öyle şey ya?

Şimdi küfür ettireceksiniz beni...

AKP'ye dokunan yanıyor

"Abdullah Gül yargılansın" diyen de, Tayyip'i 3 kuruşluk tazminata mahkum eden hakim de sanık oluyordu. AKP'ye kapatma davası açan başsavcı da, kapatmadan yana oy kullanan yüksek mahkeme üyesi de AKP'nin hışmına uğruyordu.

Sadece bu kadar mı?

Kim demiş?

Siyasal dincilere ve Fetullahçılara karşı soruşturma yapan da, dava açan da takip altına alınıyor, hayatı karartılıyordu.

Küçük çocuğa tacizde bulunan Hüseyin Üzmez'i yargılayan mahkemenin başkanı, Tayyip hakkında soruşturma ve Fetullah hakkında dava açan eski DGM Savcısı da yasa dışı dinleme dahil bir çok hukuksuzlukların muhatabı oluyordu.

30 Ağustos 2009 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde İlhan Taşçı, bakın bu konuda neler yazıyordu:

"Bağımsızlığını güçlendirme iddiasıyla yüksek yargıyı yeniden şekillendirmek isteyen Hükümet, bugüne değin kendisiyle ters düşen ve aleyhine kararlara imza atan hakim ve savcılarla hep hesaplaşmaya girişti. Başbakan Tayyip Erdoğan'ı şehitlere **"Kelle"** dediği için üç kuruşluk cezaya mahkum eden yargıç **Sevgi Övüç** sanık olurken, Abdullah Gül'ün yargılanması kararını veren hakim **Osman Kaçmaz** da Ergenekon soruşturmasına dahil edildi.

İktidarın beğenmediği kararlara imza atan yargıçlar ve başlarına gelenlerden dikkat çekenler şöyleydi:

Başbakan Erdoğan'ın şehitlerden "kelle" diye söz etmesi üzerine şehit aileleri Başbakan hakkında üç kuruşluk tazminat davası açtı. Kartal 2. Sulh Hukuk Mahkemesi Başkanı Sevgi Övüç, Erdo-

ğan'ı üç kuruş tazminata mahkûm etti. Ancak bu karardan kısa bir süre sonra, yargıç Övüç hakkında Adalet Bakanlığı Müfettişleri soruşturma izni istedi.

Dönemin Adalet Bakanı M. Ali Şahin'in de izin vermesi üzerine, Övüç hakkında 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. Yargıtay 4. Ceza Dairesi, kanıtları inceledikten sonra Övüç'ün beraatine karar verdi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Başbakan'ın terör örgütü lideri Abdullah Öcalan'a **"Sayın"** diye hitap etmesi nedeniyle yapılan suç duyuruları hakkında takipsizlik kararı vermişti.

Üst mahkeme sıfatıyla itirazı inceleyen Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Osman Kaçmaz, Erdoğan hakkındaki **"takipsizlik"** kararını **"zaman aşımı süresi dolmadığı ve suç işlenip işlenmediğinin takdirinin de mahkemeye bırakılması gerektiği"** gerekçesiyle kaldırdı.

Ankara Başsavcılığı da, Erdoğan ile ilgili fezleke hazırlayıp dokunulmazlık nedeniyle dosyayı TBMM'ye gönderme kararı aldı.

Kaçmaz, Gül hakkında da kayıp trilyon davası kapsamında verilen takipsizlik kararını kaldırarak, Cumhurbaşkanı'nın yargılanması gerektiğine hükmetti. Kaçmaz'ın bu kararını Çankaya Köşkü **"Kötü niyetli"** olarak değerlendirirken, Başbakan da bu kararın bağlayıcı olmadığını savunmuştu. Tartışmalar sürerken, Kaçmaz hakkında Adalet Bakanlığı Müfettişleri inceleme başlattı. İnceleme konusunun da Ergenekon soruşturması kapsamında olduğu anlaşıldı. Bu çerçevede, Kaçmaz'ın telefonlarının da dinlendiği ortaya çıktı.

Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner, İsmailağa Cemaati, Albayraklar ile Fetullah Gülen grubuna yönelik yaptığı soruşturmalar nedeniyle Ankara'nın hedefi oldu. Cihaner hakkında 3 ayrı soruşturma başlatıldı. Cihaner de Ergenekoncu yaftası yedi ve tutuklandı. Cihaner'in avukatı Turgut Kazan;

"Tüm yargıç ve savcılara yönelik bir tehdit ve sindirme örneği ile karşı karşıyayız" dedi.

Demesine de sonra ne oldu?

Erzincan'da, başta Gülen Cemaati olmak üzere cemaatlerin hakkında yasal işlem başlatan Jandarma ve MİT görevlilerinin ardından Başsavcı İlhan Cihaner'in makamı ve evi basılarak arandı. Çocuğunun çizgi filmlerine bile el kondu. Tutuklandı ardından cezaevine atıldı.

Olayın hikâyesini Vatan Gazetesi'nde Mustafa Mutlu'dan izleyelim:

"Birçok kişi İsmail Ağa Cemaati'nin adını ilk kez 3 Eylül 2006'da emekli bir imamın camide bıçaklanarak öldürülmesiyle duydu.

İddialara göre cinayeti işleyen kişi de cemaat tarafından linç edilerek öldürülmüştü.

Adli Tıp raporu bu kişinin linç edilerek öldürüldüğünü ortaya koydu ama...

Nasıl olduysa; katilin kaçmak isterken **"mihraba kafasını çarparak"** hayatını kaybettiği anlaşıldı!

Bu olaydan sonra da elbette, **"Cemaat korunuyor mu, korunuyorsa kim koruyor tartışması başladı!"**

Olayın yaşandığı yer İstanbul'un göbeğindeki Fatih'in Çarşamba semtiydi.

İsmail Ağa Cemaati bu mahallede bir İslami getto kurmuş, **"kurtarılmış"** bölgelerinde Şeriat kurallarıyla yaşayıp gidiyordu.

Bu cemaat Nakşibendiliğe bağlıydı.

Eğer cemaat üyesi değilseniz; semtte ev bulmayı bırakın, sokaklarda dolaşmanız bile olanaksızdı.

Cemaatin lideri ise Trabzon Çaykara doğumlu Mahmut Ustaosmanoğlu'ydu.

Nakşibendî Şeyhliğini 1960 yılında ölen Ahıskalı Ali Haydar Efendi'den almıştı. Cemaatin Türkiye genelindeki sempatizanlarının sayısı yüz binlerle ifade ediliyor.

Erkekler sarık, cübbe ve şalvar, kadınlarsa çarşaf giyiyor...

Birbirlerine **"İhvan"** (kardeş, aynı tarikata mensup kişiler) diye hitap ediyorlar ve "Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır" diye düşünüyorlar.

Emniyet İstihbarat Dairesi'nin hazırladığı rapora göre İBDA-C ile de ilişki içindeler.

Ve elbette siyasetle...

Meclis'te özellikle dini söylemi ön plana çıkaran parti ve vekiller üzerinde etkililer... Her dönemde, her partide mutlaka bir "tanıdıkları" oluyor.

Erzincan Cumhuriyet Başsavcılığı, 2 Kasım 2007'de İsmail Ağa Cemaati'nin okul öncesi çocuklara eğitim verdiği ihbarı üzerine harekete geçti.

Yapılan çalışma sonucunda cemaatin lideri **Mahmut Ustaosmanoğlu**'nun yaşadığı İstanbul başta olmak üzere 16 ilde operasyon için hazırlığa başlandı.

Operasyon 235 şüpheliye yönelik olarak gerçekleştirilecekti. Bunların arasında bir **Büyükşehir Belediye Başkanı** ile **Mahmut Ustaosmanoğlu, "Cübbeli"** lakabıyla tanınan **Ahmet Mahmut Ünlü** ve bir **gazete sahibi** de bulunuyordu.

Ama...

Cemaatin üye ve yöneticilerine **"içeriden"** bilgi sızdırıldığı anlaşılınca, operasyonlar askıya alındı.

Erzincan Başsavcılığı cemaat üyesi 9 kişiyi gözaltına aldı.

Ondan sonra olanlar oldu!

Adalet Bakanlığı'nın suç duyurusu üzerine; operasyonu gerçekleştiren Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner hakkında, Erzurum Ağır Ceza Mahkemesi'nde 26 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Savcı Cihaner Ergenekon üyesi olmakla suçlandı.

İşin ilginci Savcı Cihaner, **Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu**'na başvurarak, İsmail Ağa Cemaatine yönelik operasyonların

yapıldığı gün **Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek**'in kendisini aradığını ve gözaltındaki kişileri bırakmasını istediğini öne sürdü.

Sonra da cemaat soruşturmasına katılanların başına gelmedik iş kalmadı!

Önce Erzincan Jandarma İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı ile 2 askeri istihbaratçı...

Ardından Erzincan Şube Müdürü'nün de aralarında bulunduğu 3 MİT'çi gözaltına alınıp tutuklandı.

Tam olay soğumaya başlamıştı ki bu kez o dönemde Erzincan'da görev yapan Eskişehir Jandarma Alay Komutanı Kıdemli Albay **Recep Gençoğlu** Ergenekon üyesi olmakla suçlanarak tutuklandı.

Sıra, şimdi bölgedeki en üst rütbeli subaya geldi:

3. Ordu Komutanı Orgeneral Saldıray Berk dün şüpheli sıfatıyla 10 gün içerisinde ifade vermeye çağrıldı.

Bugün size bir **"Türkiye Hikayesi"** anlattım.

Öyle bir hikâye ki; dini siyasete ve ticarete alet edenlere karşı soruşturma başlatan Cumhuriyet Savcıları, istihbarat mensupları, komutanlar **"Ergenekoncu"** olup çıkıveriyorlar!

Cemaate ise dokunan yok...

Hani her fırsatta, **"Türkiye laiktir, laik kalacak"** diyoruz ya...

Sormak istiyorum:

Böyle mi?"

Kriminal Cemaat

Cumhuriyet tarihinde ilk kez bir başsavcının makam odasının basılarak tutuklanmasına neden olan sürecin odağında yer alan İsmailağa cemaati, bugüne değin hem cinayet hem de linçle anıldı.

Cemaatin lideri Mahmut Ustaosmanoğlu, İskenderpaşa cemaatinin lideri Mehmet Zahit Kotku'nun 1980 yılında ölümüne kadar ya-

nında yer aldı. Nakşibendî tarikatının bir kolu olan İskenderpaşa liderinin müritleri arasında Recep Tayyip Erdoğan, Abdullah Unakıtan, Abdülkadir Aksu, Necmettin Erbakan ve Turgut Özal gibi isimler de yer aldı. Kotku'nun yerine damadı Esat Coşan geçince Ustaosmanoğlu da kendi "yolunu" çizmeye başladı.

Uzun yıllar imamlık yaptığı İsmailağa Camii'si nedeniyle grup, İsmailağa Cemaati adını aldı. Cemaat İstanbul Fatih'te Türkiye'nin en dikkat çeken radikal İslami gettosunu oluşturdu. Cemaatin önde gelen bazı isimlerinin Salih Mirzabeyoğlu liderliğindeki İBDA-C ile birlikte hareket ettiği de biliniyor.

Tarikatları din sömürüsü olarak nitelendiren Üsküdar Müftüsü Hasan Ali Ünal'ın eleştirilerinin odağında İsmailağa Cemaati de yer aldı. Çünkü Müftü Ünal, görev yaptığı Üsküdar ve çevresinde cemaatin hâkimiyetini kırmaya ve güçlenmesini engellemeye çalışmıştı.

Cemaat lideri Ustaosmanoğlu, Üsküdar bölgesindeki camilerde cemaate vaaz vermek isteminde bulunmuş, ancak Müftü Ünal bu isteğe olumsuz cevap vermişti. Ustaosmanoğlu, Üsküdar Müftüsü Ünal hakkında dövülmesinin caiz olduğu fetvasını da çıkarmıştı. **"Dayaktan anlamayan"** müftü kısa bir süre sonra bir inşaatta kafasına beş kurşun sıkılarak öldürülmüş halde bulundu. Olayın ilk şüphelisi, İsmailağa cemaatinin şeyhi Ustaosmanoğlu oldu. Gözaltına alınan Ustaosmanoğlu, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Dava, İstanbul 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde aralarında Mahmut Hoca'nın da bulunduğu 7 kişi hakkında idam cezası istemiyle başladı. Askeri savcı, sanıklar Ustaosmanoğlu, Ömer Arlı, Turgay Taş, Abbas Çelik, Ahmet Vanlıoğlu, Ahmet Özer, İmdat Kaya ve İran'a kaçan Hamza Akdağ'ın Üsküdar Müftüsü Hasan Ali Ünal'ın engellenmesi amacıyla Fatih'teki İsmailağa Camisi'nde toplantı yaptıklarını anlatıyordu.

Sanıklardan biri Refah Partili Sultanbeyli Belediyesi'nde Mezarlıklar Müdürü olarak çalışan **İmdat Kaya** idi. İmdat Kaya, Tayyip Erdoğan'ın İl Başkanlığı yaptığı dönemden itibaren Refah Partisi'nin hatibi olarak da çalışıyor, gerek RP gerekse MGV'lerde konuşmalar yapıyordu. **İmdat Kaya** da Tayyip gibi Gürcü kökenliy-

di. Tayyip'e en yakın isimlerden Gürcü kökenli Emine Şenlikoğlu, İmdat Kaya için **"Hocam"** diyor onu yere göğe sığdıramıyordu.

İmdat Kaya, yaptığı konuşmalarda eninde sonunda bu ülkeye şeriatın geleceğini, ortada bir savaşın olduğunu ve bu savaşın da Çankaya'nın Ezankaya olana kadar süreceğini söylüyor, İslamcıların da PKK gibi vurmalarını istiyordu.

İmdat Kaya, imamlara verdiği direktiflerde; laik demokrat yapılı insanların cenaze namazlarını kıldırmamalarını, bunların cenazelerini yıkamamalarını, yıkar gibi yaparak budaklı odunla tecavüz etmelerini de istiyordu.

İmdat Kaya, cinayetin işlendiği dönemde Ümraniye Camisi'nde imamlık yapıyordu.

Mahmut Hoca beraat etti. Ömer Arlı 30 yıl ağır hapis cezasına mahkûm oldu. Arlı 1999 yılında afla çıktı, ama bir süre sonra da kızıyla başka bir kuran kursu öğrencisi kızı öldürdü.

Cemaat lideri Ustaosmanoğlu'nun Fatih Çukurbostan Camisi'nde imamlık yapan damadı Hızır Ali Muratoğlu da, 17 Mayıs 1998 tarihinde İsmail Ağa Camii'nde sohbet sırasında uğradığı silahlı saldırıda yedi kurşunla öldürüldü. Muratoğlu'nun cemaat içi hesaplaşmalar yüzünden öldürüldüğü iddia edildi. Ustaosmanoğlu'nun yaşlanıp hastalanmasından sonra cemaat içinde etkinliğini arttıran Cüppeli Ahmet Hoca olarak bilinen Ahmet Mahmut Ünlü'nün babası Yusuf Ünlü ise, 18 Haziran 2001'de İsmailağa Camisi'ne giderken yolda silahlı saldırıya uğrayarak bacaklarından yaralandı.

3 Eylül 2006 tarihinde **İsmailağa Cemaati** yine bir cinayet ve linçle Türkiye gündeminin ilk sırasına yerleşti. Ustaosmanoğlu'nun sağ kolu olarak bilinen emekli İmam **Bayram Ali Öztürk**, sabah namazının ardından **Mustafa Erdal** adlı kişi tarafından cemaatin önünde bıçaklanarak öldürüldü. Erdal ise hemen orada cemaat tarafından linç edildi."

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı **Abdurrahman Yalçınkaya** da, AKP hakkında açtığı kapatma davası nedeniyle iktidarın sözlü hışmına uğramıştı. Kapatma davası açmasıyla birlikte ölüm tehditleri

almaya başlayan ve koruma sayısı arttırılan Yalçınkaya'ya yönelik eski TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın, **"Ölüm en büyük gerçek. Bunu Başsavcı da görmeli, siyasetçiler de görmeli, herkes görmeli. Ölüm bize şahdamarımızdan daha yakın"** şeklindeki sözleri, üstü örtülü tehdit olarak yorumlanmıştı.

Anayasa Mahkemesi'nde AKP kapatma davasında, partinin kapatılması yönünde oy veren başkanvekili Osman Paksüt'ün de Ergenekon soruşturmasında yasadışı yolla dinlendiği ortaya çıkmıştı.

Osman Paksüt'ün eşi de Ergenekon sanıkları arasında yer aldı.

Tayyip'e hayır dedi şirketlerine müfettiş yağdı

Mayıs 2010 tarihinde AKP ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) arasında, Tayyip'in **"Her üye 1 işçi alsın"** sözleriyle başlayan ve ardından **"Emek sömürüsü yapıyorlar"** sözleriyle tırmanan gerginlikte sürpriz bir gelişme daha yaşandı.

Sanayi Bakanlığı Teftiş Kurulu Müfettişleri, TOBB'un iştiraki 16 şirkette aynı anda inceleme başlattı. Şirketlerin tüm işlem ve hesaplarını kapsayacak şekilde başlayacak denetimin, bu gerilim dönemine denk gelmesi ise manidar bulunuyordu.

Dokunmayan vezir oluyor

Tayyip Erdoğan, Fetullah Gülen ve irticai oluşumların gerçek yüzlerini ortaya çıkaran insanlar hakkında sözde Ergenekon iftirası ile tutuklamalar çıkaran, davalar açan Ergenekon savcıları Zekeriya Öz, Mehmet Ali Pekgüzel ile Nihat Taşkın hakkındaki ilk şikâyetlere bakan Ankara 4. İdare Mahkemesi Başkanı Kasım Davas soruşturmaya gerek olmadığına hükmetmişti.

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ise, 2009 yaz kararnamesi döneminde aldığı kararla Davas'ı **"Başkanlık yapamaz"** diye bu görevden alıp, **Kırıkkale Bölge İdare Mahkemesi'**ne düz hakim olarak yollamıştı.

HSYK'nın **"Başkanlık"** yapamayacağına karar verdiği Davas, Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı oldu. Davas, bu görevde 3 yıl kalırsa Danıştay üyeliğine seçilecek.

Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner'in tutuklanmasıyla gündeme gelen **Erzurum Cumhuriyet Başsavcısı Sinan Kuş**, 2002'de Rize'de görevliyken Tayyip'in suç oluşturan konuşması hakkında dava açmamış, **"Takipsizlik"** kararı vermişti. Ödülünü **Erzurum Başsavcılığı** ile alıyor ve bu defa da Tayyip'le bağlantılı olan başta Albayraklar olmak üzere cemaatlerle ilgili soruşturma başlatan **Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner**'i tutuklatıyorlardı.

Sinan Kuş gibi **Erzurum 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi Hakimi İsmail Şahin** de tanıdık bir isimdi. CHP Grup Başkanvekili **Kemal Kılıçdaroğlu**, Hakim İsmail Şahin'in hamiline çek gibi boş kararlara imza attığını ileri sürmüş, bununla ilgili belgeler göstermişti.

Tayyip Erdoğan'a **"ishal"** raporu vererek yargılandığı mal varlığı davasına gitmemesini sağlayan Haseki Hastanesi Dahiliye Kliniği Şef Yardımcısı Hikmet Feyizoğlu'nun kardeşi SSK İstanbul Bölge Müdürlüğü'ne getiriliyordu.

Erdoğan'ın Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde yargılanan işadamı **Mustafa Albayrak**'a işkence yapıldığına dair sahte rapor düzenlediği iddiasıyla açılan davada yargılanan Doktor **"Hudutlar ve Sahiller Genel Müdürü"** oluyordu.

Tayyip'in Siirt konuşması nedeniyle yargılandığı davada muhalefet şerhi koyarak Tayyip'in ceza almamasını isteyen Yargıtay Hakimi **Muhittin Mıhçak**'ın eşi **Hayriye Mıhçak**'ı, **İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü**'ne atıyorlardı.

Ses sanatçısı **Sevim Tanürek**'e otomobili ile çarparak ölümüne neden olan oğlu **Ahmet Burak Erdoğan** için **"tamamen kusursuz"** raporu vererek beraatını sağlayan **Adli Tıp Trafik İhtisas Dairesi Başkanı Eyüp Çakmak**, Türkiye Denizcilik İşletmeleri'ne (TDİ) Genel Müdür Yardımcısı olarak atanıyordu.

"Türban serbest olmalı" şeklinde konuşan Tayyip'in aile doktoru **Yunus Söylet**, önce İstanbul Üniversite'sine Rektör yapılıyor,

ardından altına yaklaşık 600 Bin TL'lik Lüks BMW marka araç veriliyordu.

Tayyip'in belediye başkanlığı döneminde İçişleri Bakanlığı tarafından açılan soruşturmalarda **"suç yoktur"** raporu veren müfettişler, Tayyip iktidarları döneminde **"Valilik"** ile ödüllendirilirken, suç bulanlar ise sürgün üzerine sürgün cezası yiyorlardı.

Derneği fener, yediği döner, gıkını çıkartırsan polis döver

Tayyip'in polisinin haşinliği ve Polis Akademisi'ndeki PKK açılımı toplantısında sadece yandaş gazetecilerin görüşlerinin dinlenmesi hakkında, **5 Ağustos 2009** tarihinde **Yılmaz Özdil** şunları yazıyordu:

"Polis Akademisi'ndeki PKK açılım toplantısında neden sadece yandaş gazetecilerin görüşleri dinlendi?

Öbür gazetecilerin görüşleri neden dinlenmedi?

Alemsiniz yani.

Görüşleri dinlenmeyen gazeteciler sadece onlar da ondan... Çağırıp dinlediler ki, ne düşünüyorlar öğrensinler.

Malum, telefonları dinlenen öbür gazetecilerin görüşleri zaten biliniyor. Polis teşkilatımız tarafından... Eee, 24 saat dinledikleri gazetecileri, bir de toplantıya çağırıp ekstra dinlemenin manası var mı?

Dinle dinle aynı şey... Yanardöner değiliz ki birader, telefonda ne diyorsak, o.

Bakın "Döner" dedim aklıma geldi... Başbakanımız Rixos'tan döner dönmez, döner yemeye gitti... Babalarının burs verecek arkadaşı olmadığı için döner sermayesi yetersiz olan üniversite öğrencileri de, biz açız, harçları ödeyemiyoruz, siz döner yiyorsunuz diye sitem etti.

Yer misin yemez misin?

Kapıdaki polisler girişti çocuklara...

Çünkü polis, polis olmaktan çıktı artık; Son Osmanlı Padişahı'nın kapıkulu haline geldi.

Ne diyelim...

Bu dünya Sultan Süleyman'a bile kalmadı; keser döner, sap döner, gün gelir hesap döner."

Dünür'e de Polis dayağı

Tayyip'in yeğeninin esrardan yakalanmadan önce dünürü ve idolü olan **Sadık Albayrak,** polisten bir güzel meydan dayağı yiyordu. Dayak her ne kadar Dünür'e atılsa da, gözdağı yeğen olayında olduğu gibi Tayyip'e veriliyordu. Zira Tayyip kendi eliyle yarattığı canavarın soluğunu ensesinde hissetmeye başlamış, onların istemediği her adımı attığında bedelini ailesinden birinin karşılaştığı olumsuzlukla ödemeye başlamıştı.

Polis'in, Tayyip'in dünürünü tanımadığı için dövdüğü söyleniyor, böylece polis devleti olma yolunda katettiğimiz mesafe de belli oluyordu. Bu ülkede Tayyip'in dünürü Sadık'ı tanımıyan mı kalmıştı. Devr-i Tayyip'te, Dünür Sadık'ı tanımayana bırakın polis üniforması giydirmeyi, onu Çemişkezek'e bekçi bile yapmazlar. Kaldı ki, Tayyip'in dünürü olmayanlar ne yapacaktı? Polis dayağına razı mı olacaklardı?

2 Şubat 2010 tarihinde Dünür'ün oğlunun patron olduğu Sabah Gazetesi'nden **Sevilay Yüksel'**e, patronun babası, Tayyip'in dünürü gazeteci ve yazar Sadık Albayrak'ın polis tarafından dövüldüğü ve bir kolunun kırıldığı haberi geliyor, Sevilay da anında şu cevabı veriyordu:.

"Yok ya! Yalan herhalde o haber. Olay yazıldığı gibi olsa idi şimdi yer gök inliyordu. Medya ayağa kalkmıştı!"

"Yalan malan değil hocam. Ben olayın birebir tanıklarından dinledim mevzuyu ve bütün detaylarını yazdım. İnanmıyorsan

aç oku benim siteyi" şeklindeki sözleriyle olayın doğru olduğunu vurguluyordu Tutkun Akbaş.

Bakın Sevilay bundan sonrasını köşesinde nasıl anlatıyor:

"İnanılır gibi değildi gerçekten. Haberde gazeteci-yazar Sadık Albayrak'ın başına geldiği iddia edilen olaylar tüm detayıyla yazılmıştı. İki arkadaşıyla birlikte Laleli'den tramvaya binmek üzere istasyona doğru yürüyüşe geçen Albayrak, yeşil ışık yanarken sağ taraftan hızla gelen bir araç tarafından ezilmekten son anda kurtulmuşlardı. Tam bu şoku atlatmış ve bir kez daha istasyona doğrulmuşlardı ki bu kez tam diplerinde Hyundai marka sivil bir araç durmuştu. Şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Albayrak, o sivil aracın şöförüne,

"Özel izniniz var mı? Bu yolda bulunmaya hakkınız yok" uyarısında bulunmuştu. Tanıkların ifadesine göre, araçtan ağzında sakız, kulağında kulaklık olan deri montlu bir kişi inmiş ve kendisinin Fatih Emniyet Amiri olduğunu belirtip, söz konusu yolu da resmi olarak kullanma izni olduğunu söylemişti. Her ne olursa olsun, her kim olursa olsun bu türden tavrın yakışmadığını söyleyen Albayrak ise korkunç bir reaksiyon ile karşı karşıya kalmıştı. Bunun üzerine yasal vatandaşlık hakkını kullanıp, **"Polis olduğunu nereden bileyim. Lütfen kimliğinizi gösterin"** demişti. Albayrak'ın bu talebine cevap vermek zorunda olan polis şefi ise bunu yapmak yerine yanındaki şöföre talimat verip, **"Çağır ekipleri gelsin. Götürsünler şu herifleri!"** demişti.

Kısa bir süre sonra olay yerine varan ekipler de şeflerinin talimatı ile 70 yaşındaki Sadık Albayrak'a ve arkadaşlarına kelepçeyi takıp, karga tulumba polis otosuna bindirmişlerdi.

"Bu davranışınız çok yanlış. Türk polisine yakışmıyor" dedikçe karşı taraftan akıllara durgunluk veren bir muamele ile karşılaşmışlardı. **"Ayyaş mısın, sarhoş musun kardeşim"** gibi sözlerle hakaretler edilmeye başlayınca da Albayrak artık dayanamamış ve **"Kardeşim ben Sadık Albayrak'ım. Ne ayyaşım ne sarhoş. Ağzıma içki falan da sürmem!"** demiş.

Albayrak ve arkadaşlarına kafayı takan müthiş polis şefi doğruca Beyazıt Karakolu'nun yolunu tutmuş ve oraya varıncaya kadar

da hakaretlerini sürdürmüştü. Zaman zaman garip bir aymazlık içine girebilen polis memurları bütün bu olup bitenle yetinmemiş, üstüne bir de Albayrak ve arkadaşlarının karakol nezarethanesindeki hallerini cep telefonuna kaydetmişlerdi..."

Sadık Albayrak'ın karakol çıkışı söyledikleri ülkenin geldiği konumu göstermesi bakımından da oldukça ilginçti:

"Bakın yaşım 70... 12 Eylül'de gözaltına alınırken bile bana bu kelepçe takılmadı. Çok ağırıma gitti. Çok üzdü beni..."

Tayyip'in dünürü, danışmanı, idolü...Tayyip'in kızı Esra'nın kayınbabası, **Turkuvaz Medya Grubu Yönetim Kurulu Başkanvekili Serhat Albayrak** ile Çalık Grubu CEO'su **Berat Albayrak**'ın babası Gazeteci-Yazar Sadık Albayrak, Türkiye Yazarlar Birliği'nin yüzüncü kuruluş yıldönümü dolayısıyla Sultanahmet Kültür Merkezi'ndeki etkinliğe katılıyordu. Albayrak, etkinlikten **IHH Yönetim Kurulu Üyesi** ve Ortadoğu Özel Temsilcisi **Ahmet Emin Dağ** ile birlikte ayrılıyordu.

Ahmet Emin Dağ, kutlamalardan ayrıldıktan sonra meydana gelen bu olay sonrasında polislerin tavırlarından dolayı savcılığa başvururken, hadisenin ortaya çıkmasının ardından olayla hiçbir ilgisinin olmadığını belirtiyor, böylece ülkede yaratılan korku imparatorluğunun nerelere kadar vardığını bir defa daha kanıtlıyordu.

Bu olayın şoku daha geçmeden, bu defa da Tayyip'in helikopterinin polisler tarafından kirletildiği Sözcü Gazetesi'nde manşet oluyordu. Polisler Rus kadını Tayyip'in kullandığı helikoptere atmış, bir güzel alem yapmışlardı.

Ve ardından bir şok daha yaşanıyor, Tayyip'in yeğeni polisler tarafından uyuşturucu operasyonu kapsamında gözaltına alınıyor, ardından Tayyip'in abisinin oğlu çıkarıldığı mahkeme tarafından tutuklanıyordu.

Ne hikmetse bu olaylar gizlenmeye çalışılırken, Tayyip, dikkatleri başka yöne çekmek için türban kavgası çıkarıyor, ortalığı karıştırıyordu. Askerin karşısında Kasımpaşalı tavırları takınan Tayyip, dünürünün yediği dayağa, kolunun kırılmasına, yeğeninin düştüğü duruma sessiz kalıyor, helikopterinin kirletilmesi karşısında bile

dut yemiş bülbüle dönüyor, adeta Etiler Beyefendisi pozlarına bürünüyordu.

Korktuğu, çekindiği bir şey mi vardı? Bir Başbakan, bırakın dünürü olmasını, sade bir gazetecinin bile polis tarafından kolunun kırılmasına nasıl seyirci kalabilir.

Hele ki o Başbakan astığı astık kestiği kestik bir Başbakan'sa.

Bu durum demokrasi ile yönetilen hiçbir ülkede olamaz. Olması hayal bile edilemez. Hadi oldu diyelim ki, o zaman böyle bir olaya karışan polislerden İçişleri Bakanı'na kadar bütün sorumlular yine Tayyip'in deyimi ile kapıya konur. Tabii Başbakan'ın polis karşısında çok büyük açığı ve korkusu yoksa, ya da bazı nedenlerden dolayı polisin esiri olmamışsa...

Tayyip'in Atatürkçü gazeteci-yazar, asker, siyasetçi, avukat, işadamı vel hasılı bu gruba giren vatandaşlara karşı ceberrutluğuna sürekli tanık olurken, 2. cumhuriyetçiler, Fetullahçılar ve diğer tarikat mensupları ile PKK'lılar karşısındaki yumuşaklığına da alışmıştık.

Ancak emniyet içindeki tarikatçı polislerin bu yasa tanımaz tavırları karşısındaki ılımlı davranışları biraz garip kaçıyordu.

Bu garipliği Dünür Sadık da fark etmiş olacak ki, o da hakkını Tayyip'e muhalif olan Gözcü Gazetesi marifetiyle aramaya kalkıyor, bazı garip davranışlar da sergiliyordu.

Sadık, Gözcü Gazetesi'nden Veli Toprak'a verdiği mülakatta, alçıya alınan kolunun kırılmadığını söylüyor, telefonunun dinlendiğinden yakınıyor, panik havasında konuşuyordu.

Gazetecinin **"suç duyurusunda bulundunuz mu"** şeklindeki **telefondaki** sorusuna;

"Karmaşık olaylar yaşıyoruz. Ya şimdi telefonum dinleniyordur. Konuştum, Hüseyin Çapkın'la da diğerleriyle de, hep görüşüyorum zaten"

Cevabını veriyordu. Gazetecinin;

"Son dönemde başınızdan ilginç hadiseler geçti" şeklindeki hatırlatması karşısında ise şöyle diyordu:

"Son iki yıldır enteresan olaylar oluyor. Önce büyük oğlumun evine girildi. Altın-gümüş bir şeyler alındı. Olayın sorumlusu içeri alındı.

Geçen yıl bir gazeteci arkadaşımla Galatasaray-Gençlerbirliği maçına gittim. Stada girdim, 5 dakika sonra aradılar; "Beyefendi arabanız çalındı" dediler. Gittim baktım araba yerinde yok. Ardından 23 Mart'ta arabama hırsız girdi, 2 camı kırılmış. Bilgisayarım, fotoğraf makinem ve evrakım çalınmış..."

Tayyip'in dünürü Sadık, telefonun dinlenmesi korkusuyla da olsa bazı şeyleri aktarmayı ihmal etmiyordu. Karakolda başörtülü bir kıza dayak atıldığını söylüyor, evinin Emniyet Müdürlüğü'nün tam karşısında olduğunu vurguluyor ve buna rağmen başına gelmedik kalmadığını söylüyor, bu nedenle sadece iki kangal köpeği ile bir silahına güvendiğini belirtiyordu.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Ülkede Başbakan'ın dünürü bile korku imparatorluğundan payını almış, telefonlarının dinlendiği korkusuyla açık açık konuşamıyorken, Emniyet Müdürlüğü'nün karşısındaki evinde bile güvencede olmadığını haykırıyorken, polis dayağından feryat ediyorken, vay geldi; askerlerin, Atatürkçülerin başlarına...

Tiryakiyi Polisle korkuttu

Dindar insanlarımız açısından en mübarek aylardan biri sayılan Ramazan, Tayyip için de oy devşirme aylarının başında geliyordu. Bu nedenle yılın on bir ayı aklına getirmediği fakir insanları bu ayda hatırlıyor (!), gecekondu mahallelerinde daha önceden tespit edilen kendisine yakın seçmenlerin evlerini ziyaret ediyordu. Ziyaretten önce yandaş matbuat başta olmak üzere tüm basına duyurular yapılıyor, Ramazan şovunda her şeyin tam olması için azami gayret gösteriliyordu.

28 Ağustos 2009 tarihli Zaman Gazetesi yine böyle bir Ramazan istismarcılığına yer veriyordu. Mamak'ın İmrahor Mahallesi'ndeki

önceden belirlenmiş gecekonduya giden Tayyip yine her zamanki gösterilerine başlıyor, misafiri olduğu **Ramazan Acar**'la sigara pazarlığına tutuşuyordu. Tayyip, ramazan ayında ziyaret ettiği Ramazan Acar'ı, sigarayı bırakması için yine emniyetin ardına sığınarak herkesi tehdit ettiği gibi tehdit ediyordu.

Tayyip, Ramazan'ın eşini şahit tutuyor, **"Sigara içerse beni ara. Gerekirse emniyet güçleriyle içeri alırız"** diyordu.

Gülen Hareketi Türkiye'yi Polis Devletine götürdü

Dünyaca ünlü ABD'li Foreign Policy Dergisi Türkiye'deki gelişmeleri değerlendiriyordu.

Türkiye'deki güç dengelerinin değiştiğini yazan dergide, **"Fetullah Gülen polisi kontrol ediyor. Yargıdaki etkisini de arttırıyor"** denildi.

ABD'de yaşayan Fetullah Gülen'i, 2008 yılında 'dünyanın en büyük entelektüeli' seçen ünlü **Foreign Policy** (Dış Politika) Dergisi, geçtiğimiz günlerde Gülen hakkında bir makale yayımladı. **Soner Çağaptay** imzasıyla yayınlanan makalede, son dönemde Türkiye'de yaşanan gelişmelerin arkasında Gülen hareketinin olduğu ileri sürüldü. İşte, **"Darbe tutuklamalarının arkasında yatan gerçek neden ne?"** başlıklı makaleden notlar:

"Eski bir Türkiye Büyükelçisi, darbe iddialarının saçma olduğunu söyledi. "**Ordu darbe yapacak olsaydı, bu darbe hakkında 5.000 sayfalık not yazmazdı.**

Artık orduya, belden aşağı da dahil vurmak serbest.

Bu değişimin arkasında yatan güç AKP'yi destekleyen Fetullah Gülen Hareketi (FGH).

Gülen'in din anlayışı, laik Türkiye'yi kendi görüşlerine göre yeniden biçimlendirmek.

FGH, yargı, polis ve bürokraside önemli mevkilere getirildi.

Polisi kontrol altında tutan ve yargıda etkisini arttıran Gülen hareketini eleştirmek tabu oldu.

Polis devleti polisin tüm yurttaşları dinlediği zaman değil, yurttaşlar dinlenme korkusu duyduklarında ortaya çıkar. Yeni Türkiye'ye hoş geldiniz: Dikkatli dinlerseniz ayaklarınızın altında kayan politik zemini duyabilirsiniz."

Sınırsız, kontrolsüz polis devleti

Mehmet Yılmaz, "Sınırsız, kontrolsüz polis devleti" başlıklı yazısında, polisin Tayyip'in emrine nasıl girip insanların hayatlarını karartmalarını belgeleyen yazısında şunları aktarıyordu:

"Başbakan Erdoğan'ın, bir rock konserine girmek için bekleyen gençleri görüp, **"Sınırsız kontrolsüz bir ahlaki erezyon yapılanması"** tespit etmesini ve buna çok dertlenmesini eleştirmiştim.

Dün öğrendiğim bir gelişme, olayın çok daha vahim bir boyutunu gözler önüne seriyor.

Başbakan, makam otomobiliyle oradan "dertlenerek" geçtikten hemen sonra konsere girmek üzere bekleyen gençlerden 7-8 kişilik bir grup, polis tarafından gözaltına alındı.

Gözaltına alınmalarına neden olan şey, Başbakan'ın korumalarının "Durumdan vazife çıkarmaları..."

Polise, **"Gençler Başbakan'a hakaret etti"** demişler, onlar da gençleri dertop edip, götürmüşler.

Gözaltına alınan gençler önce sağlık muayenesine götürülmüş. Sonra içlerinden kız olanları Bomonti'deki gözaltı merkezine, erkek olanları da Emniyet'e götürülmüşler. Gençlerin 1 gece gözaltında kaldıklarını, sonra Şişli Cumhuriyet Savcılığı'nca **"Delil yetersizliğinden"** serbest bırakıldıklarını ekleyeyim. Gençlerden Hukuk Fakültesi öğrencisi olanı ertesi günkü Ceza Hukuku sunumundan kırık not almamasını hocasının duruma anlayış göstermesine borçlu...

Hocası'nın **"dava açabilirsin"** uyarısına, **"Şu anda bunlarla uğraşamam, mezun olmak için çalışmam gerek"** yanıtını verdi-

ğini de belirteyim. **Bir Hukuk öğrencisinin, memleketimizin hukuk düzenine güvenini gösteren çarpıcı bir örnek olay!**

Gördüğünüz gibi sorun sadece Başbakan'ın sözleri ile sınırlı değil.

Onun yüzünü ekşitmesi bile, emrindeki koruma polislerinin, bir grup gencin hafta sonunu zehir etmesine yetiyor. Türkiye giderek, Başbakan Erdoğan'ın keyfine göre biçimlenen bir polis devletine dönüşüyor."

Tayyip nereye koşuyor

Ülkeyi korku imparatorluğuna çeviren Tayyip, kurumlarda da adeta hâkimiyet kurma gösterisine giriyordu. Gümüşhane'de inşaatı 2006 yılında tamamlanan Gazipaşa İlköğretim Okulu'nun duvarında, alışılageldiği gibi Atatürk'ün bir vecizesinin değil, Tayyip'in kenti ziyareti sırasında söylediği sözlerin yer alması tepkilere neden oluyordu. Okulun spor salonu olarak kullanılan bölümünün duvarına, Erdoğan'ın Gümüşhane'yi ziyaretinde söylediği sözler asılıyor, Erdoğan böylece hak etmediği bir payeyi almaya çalışıyordu.

Tayyip'in kendisine olan sevdasını yansıtan eylemler sadece bu kadar mı?

Hiç olur mu?

Feribot, hani bildiğimiz şu yolcu taşıyan Feribot. Ona Tayyip Erdoğan adını vermişler.

Pendik-Yalova arasında sefer yapıyor.

Antakya'da, 2 bin nüfuslu bir mahalle var. Adını Tayyip Erdoğan koymuşlar...

Sonra,

Recep Tayyip Erdoğan Stadı var. 8 bin 500 koltuklu...

Tayyip Erdoğan Orkidesi bile var. İnanmıyor musunuz? Valla var. O halde; sorun **Yılmaz Özdil**'e size göstersin.

Üstelik Sri Lanka'nın Türkiye Fahri Konsolosu, Başkent Kolombo'daki çiçek laboratuvarında özel olarak yetiştirilen ve salkım

yapraklı orkide türü olan Dendrobium'a Tayyip Erdoğan ismini verdi.

Gülmeyin!

Ne yazık ki gerçek...

Yolları çatlak patlak da olsa Tayyip Erdoğan Bulvarı... Tayyip Erdoğan Parkı.

Ve Tayyip Erdoğan Caddesi bile var.

Ve nihayet;

Recep Tayyip Erdoğan Çıkmazı.

Takunyalı Hitler

Almanya'da Weimar Cumhuriyeti'ni kim yıktı: Adolf Hitler.

Hitler'in kurduğu Cumhuriyetin adı neydi: Demokratik Cumhuriyet.

Hitler'in parlamento darbesiyle kurduğu bu cumhuriyetin silah gücü neydi: Polisler.

Hitler'in diktatör olmak istediğini anlamayıp ona "Yetki kanunu" veren kimlerdi: Merkez sağ partiler.

Hitler'i diktatör yapacak yasalara ve uygulamalara mecliste karşı çıkan kimdi?

88 Sosyal Demokrat Milletvekili.

Hitler'in arkasındaki meclis gücü neydi: 441 milletvekili.

Hitler'e karşı çıkan basının ve muhalefetin başına ne geldi: Hepsi cezaevine tıkıldı.

Hitler'in Reichstag yangını gibi provokasyonlarla kandırıp ele geçirdiği son kurum hangisiydi: Alman Ordusu.

25.05.2008 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nden Rahmi Turan; Yılmaz Dağdeviren ve Saim Yazgan tarafından kendisine gönderilen iletide tarihin en kifayetsiz bir liderinin tanımını yapıyordu. Okuyalım:

"Bu adam yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir.

Bu adam ilköğretim çağında zorunlu dini eğitimi alır.

Bu adamın aile kökeni, kimsenin çözemeyeceği kadar karanlıktır.

Bu adamın ailesinde daima gizlenen bir başka dine düşmanlık vardır.

Bu adam, gençliğinde ve ileri yaşında karşıtlarına argo ile yanıt veren küfürbaz ve külhanbeyi tavırlı bir kişidir.

Bu adam, devlet yönetimi konusunda cahil ama baskıcı ve şantajcıdır.

Bu adam, kendi ana dilini doğru dürüst konuşamadığı gibi yabancı bir dil de öğrenmek istememiştir.

Bu adam, kendi ülkesinde alt ve üst kimlikler bulunduğuna inanır.

Bu adamın kendi devleti ve ordusuyla derin sorunları vardır.

Bu adam, hem özel hayatında hem de siyasi faaliyetlerinde daima mağduru oynamıştır.

Bu adam, gençliğinde çok yoksulluk çektiğini öne sürerek, sürekli şekilde para kazanma hırsı yaşamıştır.

Bu adamın cinsel sapmaları olduğu veya cinsel sorunlar yaşadığı anlaşılmıştır.

Bu adamın epilepsi (sara) hastalığına düçar olduğu ve zaman zaman "fit" diye bilinen buhranlar geçirdiği hep gizlenmiştir.

Bu adamı gizli bir örgüt, ülkesinde lider yapmaya karar vermiştir.

Bu adam Başbakan olunca, cumhurbaşkanını halkın seçmesini istemiş ve kendisinin cumhurbaşkanı yapılmasını dilemiştir.

Bu adamı iktidara getiren gizli örgüt, onu kullanarak ülkesinde devleti çökertmiş ve vatanı böldürerek işgale uğratmıştır.

Bu adam tarihin tanıdığı **"En kifayetsiz muhteris"** liderdir.

İşte size pazar bilmecesi...

Bu adamı tanıdınız mı?

Düşünün ama kimseye benzetmeye çalışmayın...

Bu adam Adolf Hitler'dir."

Rahmi Turan, "bu adamı kimseye benzetmeye çalışmayın" dese de, valla ben birine çok benzettim.

Ya siz?

Tayyip, çocukluğunda Kasımpaşa'daki komşu bahçeden dut çalarken yakalanıp dayak yediğini, Başbakan olmadan önce gazeteci Can Dündar'a anlatıyordu.

Dündar, Tayyip'in Başbakan olduktan sonraki tavırları karşısında şöyle konuşuyordu:

"O zamanlar dayak yiyen çocukların dilini konuşuyordu. Şimdi dut ağacı sahibinin dayakçı dilinden konuşmaya başlaması talihsizlik."

Tayyip, 23 Nisan 2010'da koltuğuna oturttuğu çocuğa ülke yönetimini nasıl gerçekleştirdiğini özetliyordu.

"Artık Başbakansın ister asarsın ister kesersin."

Tayyip'in Başbakanlık'tan anladığı buydu;

"Canının istediğini asmak, canının istemediğini kesmek. Devlet hazinesine istediği gibi konmak."

Kasım 2009'un sonlarında Tayyip'in, **"Gazetelerin köşe yazarları ne kadar az yazarlarsa, ülke o kadar huzur bulur"** şeklindeki sözleri, Hitler'in kendi basını, dünya basını ve özellikle Tük basını üzerinde kurmak istediği hegemonyayı hatırlatıyor, böylece kendisinin de diktatör olma hevesi sonucu aldığı mesafeyi biraz daha ilerletmeye çalıştığı görülüyordu. Tayyip, konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Geçmişte bir köşe yazarı haftada bir ya da iki yazı yazardı. Ama şimdi bunlar her günü bırak, yarım saatte bir köşe yazısı yazabiliyor. Bunlar kendilerinin söyledikleri. Şimdi ise yarım saatte anında sipariş hemen bir yazı. Bu hale geldi. Bunların yaptıkları tahrikten başka bir şey değildir. Bunlar barış, millet ve devlet düşmanlarıdır..."

Tayyip'in incileri bu kadar mı?

Olur mu?

Tayyip bu, bu kadarla yetinir mi, gazetelerin yayın yönetmenleri gibi nasıl manşet atmalarından tutun, hangi konularda haber yapacaklarına kadar kendince talimatlar yağdırıyordu. Tayyip basından kendisinin, partisinin, ailesinin ve partililerin yolsuzlukları, hataları ve benzeri eylemleri konusunda en ufak bir eleştiri bile yazmalarına tahammül edemeyeceklerini açık açık deklare ediyordu.

Tayyip'in feryatları

26 Şubat 2010 tarihinde AKP Genişletilmiş İl Başkanları Toplantısı'nda konuşan Tayyip, medya patronlarına **"Köşe yazarlarına hakim ol"** uyarısı yapıyor ve şöyle konuşuyordu:

"O gazetelerin patronlarına sesleniyorum. 'Ne yapayım köşe yazarı, hakim olamıyorum' diyemezsin. **'Sen bunun sorumlususun arkadaş'** diyeceksin. Niye, çünkü bu ülkeyi germeye, bu ülkede ekonomiyi germeye kimsenin hakkı yok. Buna müsaade edemeyiz. Çünkü bir anda dengelerin ekonomik olarak ne hale geldiği ortaya çıkıyor. Köşende yazı yazanın maaşını sen veriyorsun. **Yarın feryat etmeye geldiğin zaman da feryat etmeye hakkın yok.** Bir taraftan geleceksin hükümete vuracaksın. 'Niye ücretler böyle diyeceksin.' Öbür taraftan ekonominin çökmesi için köşe yazarlarınla her şeyinle elinden geleni yapacaksın..."

Tayyip, köşe yazarları kendisine tepki gösterince her zaman yaptığını yapıyor, **"Yanlış anlaşıldım, ben yazarları kovun demedim. Bugüne kadar da hiçbir yazarı kovdurmadım"** şeklinde konuşuyordu.

Tayyip'e çok geçmeden ilk cevap Yeniçağ Gazetesi Yazarı Sebahattin Önkibar'dan geliyordu. Önkibar, Tayyip'in sözlerini şu başlıkla çürütüyordu;

"İşte tanıklar, Beni Akşam'dan sen kovdurdun Tayyip bey!"

Önkibar, Tayyip'in kendisini gazeteden kovdurması olayının tanıkları olarak, AKP'li Sanayi eski Bakanı Ali Coşkun ile yine Ga-

zete'nin Ankara Temsilcisi İsmail Küçükkaya'yı gösteriyordu. Bu gelişmelerin karşısında Tayyip'in sesi soluğu kesiliyordu.

Tayyip, ekonomiyi yönetmedeki beceriksizliklerini ve zengini daha zengin, fakiri daha fakir eden uygulamaları sonucu düştükleri acizliklerin acısını köşe yazarlarından çıkarmak, suçu onların üzerine atmak ve dikensiz bir gül bahçesi yaratmak üzere diktatörlüklerde bile olmayan tavırlara giriyor, yolsuzluklarını kaleme alan köşe yazarlarının işlerinden çıkarılmasını istiyor ve hezeyanlarına şöyle devam ediyordu:

"Herkes çizgisini iyi bilmeli. O insanlara da o kalemleri teslim edenler der ki 'kusura bakma kardeşim bizim dükkânda sana yer yok.' Çünkü herkes vitrinine layık olanı koyar.

Radikal Gazetesi'nden Türker Alkan, Tayyip'in bu konuşmasına şöyle tepki gösteriyordu:

"Henüz diktatör değil, bir de diktatör olsa neler yapmaz köşe yazarlarına! Ama bu sözleri Erdoğan'ın diktatörlük potansiyelini gösteriyor sanıyorum."

Tayyip'in köşe yazarlarını ve medya patronlarını tehdit eden sözlerine Hasan Abisi bile **"Hop dedik"** diyordu. Hasan Cemal, Milliyet Gazetesi'nde Tayyip'e "yanlış yaptınız" diyerek şunları öğütlüyordu:

"Aynen öyle, Tayyip Erdoğan'ın dün gazeteci milletinin bazı fertleriyle, kimi köşe yazarlarıyla ilgili sözlerini dinleyince, ilk tepkim başlıktaki gibi oldu. Hop dedik Sayın Başbakan! Çok gerginsiniz, malum nedenlerle. Bu bir sır değil biliniyor. Ancak bu ruh halleriniz, sizin dünkü sözlerinizi mazur göstermez, bunu bilesiniz. Patrona çağrı yapacaksınız, atın o köşe yazarlarını diye... Olmadı, hiç olmadı. Yanlış yaptınız. Lütfen biraz yutkunarak konuşun. Gırtlağın dokuz boğum olduğunu unutmayın."

Tayyip, daha önce de hızını alamamış, yabancı ülke basınını da haşlamaya kalkmıştı. 3 Aralık 2009 tarihli Vatan Gazetesi'nden Necati Doğru, **"Hitler de Türk basınındaki köşe yazarlarına köpürürcesine kızmıştı"** başlığı altında bakın neler anlatıyordu:

"Hayat hep ileriye doğru akar fakat hayat hep geriye doğru bakılarak kavranabilir" diye bir söz vardır. Kim söylemiş, aklıma gelmiyor. Siz araştırın, bu anlamlı sözü söyleyeni siz bulun.

Köşe yazarları tahrikçi!
Yarım saatte yazıyorlar!
Sipariş üzerine yazıyorlar!
Yazarlar barış düşmanı!
Millet ve devlet düşmanı!

Bu lafları duyunca; "hayatı kavramak için geriye bakmak gerekir" lafına çok hak verdim. Çünkü benzer lafları; tam 70 yıl önce 1939 yılında Adolf Hitler, Türk basınındaki köşe yazarları için söylemiş, o yıllarda Almanya'nın Ankara Büyükelçisi Franz von Papen'e Türk basınındaki Hitler karşıtı yazıların durdurulması, susturulması, yumuşatılması" için emir vermişti. Franz von Papen de durumu Milli Şef döneminin Türkiye Başvekili Refik Saydam'a iletmişti. Hitler yönetimi ile simgelenen Alman faşizminin dünyayı kana bulayacağını sezip dikkat çekmeye çalışan Türkiye'deki köşe yazarlarını geriletip Alman aleyhtarı havanın giderilmesi için Başbakanlık'ta bir komisyon kurulmuştu. (NOT: Bu konuda ayrıntılı tarihi bilgi isteyenler Cemil Koçak'ın Tarih ve Toplum Dergisi'nde yayınlanan İkinci Dünya Savaşı ve Türk Basını, Alpay Kabacalı'nın 'Başlangıçtan Günümüze Türkiye'de Basın Sansürü' adlı kitabına, Asım Us'un 'Hatıra Notları'na, Tekin Erer'in 'Basınla Kavgalar' adlı kitabına bakabilirler.)

Biliyorsunuzdur.
Hitler çok demokrattı (!)
Seçimle iktidara gelmişti.

Parlamento darbesiyle kurduğu cumhuriyetin adı **"Demokratik Cumhuriyet"**ti ve gücünü Meclis'teki 441 milletvekilinden alıyordu. Hitler'i eleştiren gazeteleri yayınlayanlar ve bu gazetelerde köşe yazısı yazanların hemen hepsi Almanya'da hapsi boyladı.

Alman gazeteciler susturuldu.

Çünkü Hitler'i eleştirmek demek; barış düşmanı, millet ve devlet yıkıcısı, jakoben olmak demekti. Almanya'daki köşe yazarlarını

parayla yanına çeken, çekemediklerini de susturan Hitler, dünyada ve Avrupa'nın bir parçası sayılan Türkiye'de de aynı yolun izlenmesini istemişti. Alman parasıyla bazı Türk gazeteciler satın alınmış, yandaş yapılmış, fakat kimi gazetelerde kimi köşe yazarları Hitler'i ve Alman ordularının saldırısını kınayan yazılar yazmayı sürdürmüşlerdi.

Başta Tan Gazetesi vardı.

Tan Gazetesi'nin Başyazarı Zekeriya Sertel, Hitler'e karşı yılmayan, bükülmeyen, satılmayan, keskin yazılarla **"Türk gençliğini Hitler propagandası tuzağına düşmesinler"** diye uyarıyordu. Sertel'i; Akşam, Son Telgraf, Yeni Sabah, Haber, Vatan gazetelerindeki köşe yazarları ile Akbaba dergisindeki çizerler izliyordu.

Hitler her gün köpürüyordu.

Türk yazarlarına kızıyordu.

O yılların Almanya Dışişleri Bakanı Ribbentop, Hitler'in köpürmesini giderebilmek için Türkiye'nin yeni Berlin Büyükelçisi Hüsrev Gerede'yi çağırıp hesap soruyordu. Hüsrev Gerede de **"Türk basınındaki Alman aleytarı havanın giderilmesi için hükümete başvurduğunu"** söylüyordu.

Zaten çok ağır bir sansür vardı.

Savaş yıllarıydı.

Milli Şef'lik iktidardaydı.

Matbuat Kanunu değiştirilmiş, gazete çıkarılma şartları ağırlaştırılmış, hangi haberin hangi sayfada kaç sütun, kaç punto ile yazılacağı, hangi fotoğrafın kullanılacağı; hava durumu haberlerine varıncaya kadar sansür kapsamına alınmıştı.

Hitler bununla yetinmiyordu.

Yazmasınlar diyordu.

Ne kadar az yazı!

O kadar huzur!

Diye bağırıyordu.

Türk köşe yazarları sinmediler.

Hitler yenildi.

Tarihin çöplüğüne gitti.

İşte bugün Türk köşe yazarlarının bir çoğu; Hitler'in köpürüp kızdığı 70 yıl önceki köşe yazarlarının soyundan, hamurundan, mayasından, geliyorlar.

Hayat hep geriye bakarak kavranılabilir."

Hitler nasıl yaratıldı

Prof. Dr. Kadri Yamaç, **"Hitler nasıl yaratıldı"** başlıklı yazısında Hitler'in seyir defterinden bir kesit sunuyordu:

"...Tarihçi **Karl-Dietrich Bracher**, **'Nasyonal Sosyalizm tarihi, büyük ölçüde, onu küçümsemenin tarihidir.'** demişti. Ülkemizde gerici tehlike olmadığını söyleyen bir kısım solcunun ve liberallerin kulağı çınlasın.

Alman solu yaklaşan faşizmi hiç göremedi. **Alman Sosyalistleri** o yıllarda **"sosyal faşizm"** tezleri üreterek sosyal demokratlarla uğraşmayı tercih ediyordu.

Hiçbir şeyi kavrayamamışlardı. Bu durumun bugünün Türkiye'sinde siyasal dincilere destek veren bazı sol kesimlerin kavrama gücü yetersizliği ile benzerlikleri ilginçtir.

1929 dünya ekonomik krizinden hemen önceki yıllarda Almanya'da faşizm çoktan kapıya dayanırken gözler sanki kör, kulaklar da sağırdı.

Hitler, 1919'da **Alman İşçi Partisi**'ne (DAP) girdi. Partinin adı bir süre sonra **Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi** olarak değiştirildi (NSDAP). Hitler partinin önce propaganda başkanı, 1921'de de önderi (Führer'i) oldu. Bir sokak gücü olan SA'lar **(Hücüm Birimi)** bu yıllarda kuruldu. Bunu tamamen kendisine bağlı SS'ler **(Koruma Bölüğü)** izleyecekti.

Hitler işini iyi biliyordu, ama kavrama yeteneği adeta felç olmuş kamuoyunun suskun seyredişi, kabul edelim ki işini kolaylaştırıyordu.

Bu dönemde partinin kuzey bölge sorumluluğunu yürüten **Sosyalist Strasser Kardeşler** gibi **Hitler'le çalışmaya başlayan sol faşistler ortaya çıktı**. Ülkemizde siyasal dincilere destek veren liberal ve sol faşistlerin geçmişte de benzerleri olduğunu anlıyoruz.

Hitler ilk atağını 8 Kasım 1923'te yaptı. Ancak, tarihte **Birahane Darbesi** olarak geçen bu hareket başarılı olamadı ve Hitler hapse girdi.

Birahane darbesinin başarısızlığı Hitler'e çok şey öğretti. Örneğin;

Ordunun mutlaka aktif veya pasif desteğini almak gerekliydi.

Hitler zekiydi. Yaşadıklarından ders çıkartmasını biliyordu.

Sanayiciler de Hitler'e akıl almaz mali destek vermeye başladılar. Almanya, vahşetin yollarını kendi eliyle döşemekteydi.

Hitler ordu üzerinde çok dikkatle çalıştı ve semeresini de aldı. **Kara Kuvvetleri Komutanı General Von Hammerstein** 1931'de;

"...Eğer Hitler'in talimatı bizi yanıltmıyorsa, ki o gerçekten samimi, kesinlikle legal zeminde kalacakları, kendi içlerinde illegal denemelere şiddetle engel olacakları anlaşılıyor" demişti.

NSDAP 1931 genel seçimlerinde yüzde 18,3 oy alarak ülkenin ikinci büyük partisi oldu. 1933'de koalisyon ortağı olarak hükümete girdi.

Hitler'in yolu açılmıştı. 1933'de Başbakan oldu. **SA ve SS birliklerini yardımcı polis teşkilatı olarak ilan etti, silahlandırdı.**

Fazla bir engel kalmamıştı artık.

1933 Şubat ayında, bir komplo olduğu anlaşılan Reichstag (Parlamento) binası yangını oldu. **Ertesi gün insan haklarını askıya alan yasa çıkarıldı.**

Hitler, 24 Mart 1933'de tutuklanmış olan komünist ve sosyal demokrat milletvekillerinin hazır bulunmadığı Parlamento'dan SA ve

SS'lerin silahlarının gölgesinde 4 yıl için olağanüstü yetkiler aldı. Hemen arkasından bütün partileri yasaklayarak **Nazi Partisi**'nin diktatörlüğünü kurdu.

Bir diktatör, olayları kavrayamayan tüm halkın ve kurumların gözü önünde ve onların desteğiyle demokratik yolla iktidara gelmiş oldu.

Sonrasında neler olduğunu hepimiz biliyoruz.

Türk halkı yüreğini serin tutmaya ve susmaya devam edebilir! Ben zaten laf olsun diye bahsettim Almanya'dan!"

İslamcı camianın rehber olarak aldığı isimlerin başında Hitler geliyordu. Her ne kadar, **"Din, İman, Hz. Peygamber, Allah"** deniyorsa da İslamcı gençlerin asıl idolü Hitler'di. Örneğin **"Şeriat için silahlı mücadele"** sloganı ile yola çıkan **Salih Mirzabeyoğlu** kod adlı **Salih İzzet Erdiş**, **"Üstadım"** şeklinde hitap ettiği **Necip Fazıl**'ın **Rapor**'lar adlı dizi kitaplarını iki cilt haline getiriyor, noktasına virgülüne bile dokunmuyor, hiçbir değişiklik yapmıyor, kendi yazmış gibi yine kendi ismiyle "**Kavgam 1**" ve "**Kavgam 2**" adlarıyla piyasaya sürüyordu.

Salih, Kitapların ismini de kolayca anlaşılacağı üzere Hitler'in kitabı **"Kavgam"**dan yürütüyordu.

Salih gibi Akıncılar'da yetişen Tayyip de Hitler'i idol alanlardandı. Anlattığı hayat hikâyesi de Hitler'den devşirilmeydi.

Tayyip, **"Bu şarkı burada bitmez"** adlı kitabında babasının fakirlik nedeni ile Rize'yi terk edip İstanbul'a gelmesini şöyle anlatıyordu:

"Babam da Rize'den 13 yaşında İstanbul'a hicret etmişti... Çünkü o zaman yaşam koşulları Rize'de çok kötü. İş yok, o zaman bahçesinde çay may yok..."

Ne tesadüf;

Hitler de **"Kavgam"** adlı kitabının 16. sayfasında anlattığı hayat hikâyesinde, babasının fakirlik yüzünden köyünden büyük şehre göç ettiğini açıklıyor ve şunları söylüyordu:

"Fakir bir ziraat işçisinin oğlu olduğundan, iş için genç yaşta evden ayrılmak zorunda kalmış. Henüz 13 yaşında iken heybesini sırtlayıp, doğduğu orman köyünü terk etmiş."

Hitler, kitabının 19. sayfasında Babasının otoriter olduğunu ve kendisinin okumasını, "memur" olmasını istediğini vurguluyordu.

Hemen hatırladınız değil mi?

Tayyip'in babası da otoriterdir ve Tayyip'in okumasını istemektedir. Tayyip'in babası Tayyip'in futbolcu olmasına karşı çıktığı gibi, Hitler'in babası da ressam olmasına karşı çıkıyordu. Oysa onlar okumak değil, yeteneklerini sergileyecekleri sahalarda uğraş vermek istiyorlardı.

Tayyip, İmam Hatip'te arkadaşlarına verdiği vaazlarla hatipliğini geliştirdiğini anlatırken, bakın Hitler **"Kavgam"** adlı kitabının 17. sayfasında hatiplik yeteneğini kazanmasını nasıl izah ediyordu:

"Arkadaşlarıma söylediğim az çok ikna edici nutuklarla hatiplik kabiliyetim gelişmeye başlamıştı."

Hitler, Kavgam adlı kitabının 236. Sayfasında;

"Fuhuşa karşı mücadelede evlenme yaşının bugünkünden daha aşağıya indirilmesiyle" başarı kazanılır şeklinde iddialarda bulunuyordu.

Tayyip de, fuhuşa karşı genelevleri kapatıp küçük yaşta evlenme suretiyle mücadele edileceğini ileri sürüyor ve 26 Aralık 1993 yılında Zaman Gazetesi'nden Nuriye Akman'ın **"Sorun genelev kapatmakla çözülecek mi"** şeklindeki sorusuna şu cevabı veriyordu:

"Bize, 'gençlerin hali ne olacak?' diye sorulabilir. Bunun tek çözümü evlilik müessesesidir. Biz gençlere bu konuda yardımcı oluruz. Toplu evlendirme merasimleri yaparız."

Akman, Tayyip'in bu yanıtı karşısında oldukça şaşırıyor ve karşı suali şöyle soruyordu:

"Bu kadar kolay mı?"

Hitler'in takipçisi Tayyip verdiği cevapla da Emine ile niye evlendiğini açıklıyordu:

"Tabii. Ben kendi nefsime uyguladım oldu. Bana olduğuna göre bir başkasına da olabilir."

Tayyip'le Hitler'in fuhuş ve evlilik hakkındaki görüşleri de birebir örtüşüyordu. Kavgam'ın 236. sayfasında Hitler bakın neler diyordu:

"Fuhuş insanlığa hakarettir. Fakat onu ahlak konferanslarıyla, dindarane bir iyi niyet gösterisiyle ortadan kaldırmak mümkün değildir. Onu tehdit etmek, kesin olarak ortadan kaldırmak, önce onu meydana getiren bazı ön şartları ortadan kaldırmakla mümkündür. Bu şartların birincisi erken evlenmeyi mümkün hale getirmektir. Evlilik, insan tabiatının, bilhassa erkeğin, tabii ihtiyacına cevap verir, çünkü bu konuda kadın sadece pasif bir rol oynar."

Hitler, kitabının 22. sayfasında asıl gayelerinin çocuğu, gençleri kazanmak olduğunu ifade ediyor, **"onlara kavganın ilk çağrısı yapılmalıdır"** diyor ve onlara şu çağrıda bulunuyordu:

"Alman çocuğu! Bir alman olduğunu asla unutma!

Alman kızı! Bir gün bir Alman annesi olacağını düşün!"

Tayyip de İstanbul'un Fethini kutlama dümeniyle yaptığı propagandalarında gençlere şöyle sesleniyordu:

"Oğlum, niçin oyunda oynaştasın Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın.

Kızım sen de Fatihler doğuracak çağdasın."

Tayyip her ne kadar Belediye Başkanı olduktan sonra Yahudileri ve Komünisleri dost ilan edip onlarla yoluna devam etse de, bu sürece kadar geçen sürede Yahudi ve Marksistleri en büyük düşman sayıyordu.

Hitler de **"Kavgam"** adlı kitabının 31. sayfasında düşmanlarını; Yahudi ve Sosyal Demokratlar ve Marksistler olarak ilan ediyordu.

Kavgam adlı kitabına baktığımızda **Hitler**, çocukluğu ve gençliğinde tiyatro ile meşgul olmuştu. **Tayyip** de hayat hikayesini anlatırken **MTTB**'nin tiyatro bölümünde olduğunu söylüyordu. Kimse onu orada görmese de...

Hitler'in hayat hikayesini anlattığı kitabın başta 31. sayfası olmak üzere bir çok bölümü fakirlik edebiyatı ile doluydu. Hitler, geçim sıkıntısı çektiğini şu sözleri ile açıklıyordu:

"O kadar az kazanıyordum ki, bununla karnımı bile doyuramıyordum."

Tayyip, Başbakan olduktan sonra Alman Başbakanı'na nasıl yakınıyordu:

"O kadar az kazanıyorum ki, geçinemiyorum."

Tayyip, küçükken de Hitler gibi fakirdi ve onun gibi satıcılık yaparak karnını güç bela doyuruyordu.

Hitler, kitabının 143. sayfasında hayatının hep tehlikede olduğunu söylüyor, öldürülme korkusu yaşıyor ve şöyle devam ediyordu:

"Hayatınızı ortaya koymazsanız,

Hiçbir zaman hayatınızı kazanamazsınız."

Hitler böyle olur da, Tayyip ondan aşağı kalır mı? Tayyip de hep öldürülme korkusu yaşıyor ancak meydanlarda 'Siyasetçinin iki elbisesi var. Biri kefenlik, diğeri bayramlık' diyor, **"Ben hayatımı ortaya koydum"** şeklinde konuşuyordu.

Hitler'in sekreteri, **"Führer'le iki buçuk yıl"** adlı kitabının 45. sayfasında Hitler'in dünyaca ünlü öfke nöbetlerinden bahsediyor, hatta onun öfkesinden halıları bile ısırdığını anlatıyordu. Tayyip'in danışıklı dövüş nöbetlerinde Hitler vari söylemler kullanması boşuna değildi.

Yine aynı kitabın 11. sayfasında Hitler'in kadınların makyaj yapmasına karşı olduğu, onları makyaj yapmaktan alıkoymak için en kaliteli rujların imal edildiği Paris'te, rujlarda atık su yağlarının kullanıldığını söylediği ifade ediliyordu. **Tayyip** ise makyaj yapan kadınları kaportası bozuk arabalara benzetiyor, **Erbakan**'ın kızı **Elif** başta olmak üzere **Emine**'den de adamakıllı bir fırça yiyordu.

Hitler'in sekreteri kitabının 114–166. sayfalarında Hitler'in alkol ve sigaraya karşı olduğunu, sigaraya düşman olmasının yanında askerler dahil hemen hemen herkese sigarayı yasaklamaya çalış-

tığını anlatıyordu. Siz Tayyip'deki sigara düşmanlığının nereden geldiğini zannediyorsunuz?

Hitler İtalyanlara ve onların **Duçe**'si **Mussolini**'ye hayrandı ve ona **"Dostum, arkadaşım"** şeklinde hitap ediyordu. Tıpkı Tayyip'in İtalyan Başbakan Berlusconi'ye hitap ettiği gibi...

Hitler, insanlara son derece, ucuz ve basit şeyler hediye ederdi. Hediyelere simgesi olan gamalı haçı işletirdi. Tayyip de distrübütörü olduğu Ülker'in büsküvilerini, ucuz şekerlemelerini reklâm yapar gibi dağıtırdı.

Hitler, başlangıçta generalleri kullanıyor ve eski **Şansölye Von Papen**'i **"vaat"** karşılığı yanına alıyordu.

Tayyip de General Hilmi Özkök'ü ve türevlerini **"Sizi Cumhurbaşkanı yapacağım"** diyerek safına çekiyor, bu sayede epey yol kat ediyordu.

Hitler, kendi gibi düşünmeyen **General** rütbesine kadar olan büyük bir çoğunluktaki askerleri tasfiye etmişti. Bu tasfiye işleminde **Hitler'**in gerekçesini, sekreteri kitabının 156. sayfasında Hitler'in anlatımlarından şöyle aktarıyordu:

"Beceriksiz generallerle savaş falan yönetemezsin. Kendime Stalin'i örnek almalıyım; ordusunu hiç acımadan temizliyor adam..."

Peki, Tayyip kendisine kimi örnek alıyor?

Führer ne der

Milliyet Gazetesi'nde **Melih Aşık**, **"İnkilap Yayınları"** tarafından yayınlanan **William Shrirer**'in **"Nazi İmparatorluğu"** adlı kitabında hukukla ilgili ilginç satırlar bulabilirsiniz" diyerek, Adalet Müşaviri **Dr. Hans Frank**'ın yargıçlara görevlerini anımsatmalarını şöyle aktarıyordu:

"Nasyonal Sosyalizm karşısında hukuk bağımsızlığı yoktur. Vereceğiniz her kararda önce kendinize şunu sorunuz; benim yerimde Führer olsaydı nasıl karar verirdi."

Yine de Alman Yüksek Mahkemesi Yargıçları hukuktan vazgeçmiyor. Bunun üzerine Ülkemizdeki **Özel Mahkemelerin** bir benzeri olan **Halk Mahkemesi** adlı korkunç mahkemeler kuruluyor. Bu mahkemenin 9 üyesinden 4'ü hukukçu... **5 üyesi ise partililerden seçiliyor**... Böylece kararda hukuk değil Führer öne geçiyor...

Şimdi anladınız mı, **Tayyip'in Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu** dahil yüksek yargıya partililerini sokma gayretlerinin nedenini...

Hitler, önce yurt içindeki medyaya savaş açıyor, ardından hızını alamayarak dünya basınına meydan okuyordu.

Tayyip de **"medya ile savaş"** konusunda Hitler'in çizgisini hem de aynı sözlerle izliyordu.

Hitler, ülkedeki hakimiyetini kendi gerçekleştirdiği Parlamento binası yangınını muhaliflerinin üzerine atarak sağlıyordu. Tayyip de kanlı Danıştay baskınını kendine muhalif olanların üzerine yıkarak, onlara iftira atarak başlattığı eylemleriyle korku imparatorluğu şekline dönüştürüyordu.

Bütün bu benzerliklerin yanında, Hitler'in şu sözleri, sizlere tanıdık gelecek biri için söylendiği izlenimi vermiyor mu?..

"Dünyaya kıymetli bir eser veremeyen fakat kendine üstünlük vehmeden kimseler, bütün bu değerlerden nefret eder, hatta tahrip ve yok etmeye çalışır. Ve bu, yalnız umumi kültür sahasında değil, siyasi hadiselerde de böyledir..."

Ve şöyle devam ediyordu, Hitler:

"...Bir ihtilal hareketi ne kadar az kıymet taşırsa, eski şekillere o kadar çok kin besler."

Şimdi diyeceksiniz ki, Hitler ırkçıydı. Ya Tayyip?

İlk bakışta haklı görünebilirsiniz, o halde biraz açıklayayım.

Ziyaret ettiği Gürcistan'da Gürcü Başbakan'a;

"Ben Türk değil Gürcüyüm. Ailemiz Batum'dan göçüp gelen bir Gürcü ailesidir" şeklinde konuşan biri nasıl ırkçı olmaz.

Tayyip, 8 Şubat 2010 tarihinde Eğitim ve Öğretim yılının ikinci döneminde gerçekleştirilen 127 okulun toplu açılış töreninde, her zamanki gibi Mehmet Akif Ersoy'un şu dizeleri ile küçücük çocuklara sesleniyordu.

"...Lafı bol, karnı geniş soyları taklit etme.

Sözü sağlam özü sağlam, adam ol, ırkına çek..."

Siz, Tayyip'in bu şiirde kastettiği **soy** ve **ırkın** ne olduğunu zannediyorsunuz?

Türk ırkı olmadığı muhakkak!

Hitler, **Kavgam** adlı kitabında;

"Irkçı devlet, bütün idareci çevreleri Parlamenter çoğunluk prensibinden, yani kitlenin kararı ile hareket etmekten kurtarmalıdır. Bunun yerine, kayıtsız şartsız, şahsiyet hakkını koymalıdır.

Bundan şu sonuç çıkıyor:

En iyi anayasa ve en iyi devlet şekli, toplumun en iyi unsurlarına rehberin önemini, gerçek hakim olanın nüfuzunu temin eden devlet şeklidir.

Dahiler, olağanüstü seciyeye sahip olanlar, alelade insanlarla aynı kaideye bağlı değildirler..."

Diyordu.

Tayyip, bırakın milletvekili seçimlerini bakanlar hakkında bile "Ben o bakanları kapıya koyarım" diyebiliyor, gazetelerin köşe yazarlarının yazacakları yazılara karışıyor, parti kapatmaları dahil bütün davaları Meclis kararına yani kendisine bağlamak istiyordu.

27 Nisan 2010 tarihinde AKP Çorum Milletvekili ve MKYK Üyesi **Agâh Kafkas**, Anayasa paketi oylaması sırasında Tayyip'in yanına gidiyordu. Tayyip, Kafkas'a dönerek "felaket sigara kokuyorsun. Sigarayı bırak" diyordu. Kafkas, **"Emredin sigarayı bırakayım"** demesi üzerine Erdoğan, **"O zaman emrediyorum, sigarayı bırak"** talimatını veriyordu. Tayyip'in emri üzerine sigara ve puro tiryakisi olan Kafkas cebindeki sigara ve puroyu Tayyip'e veriyor ve emri ikiletmeden yerine getiriyordu.

Tayyip, içindeki en büyük idealini de 23 Nisan günü sembolik olarak koltuğuna oturan küçük kıza söylüyordu:

"Artık Başbakansın. İster asar ister kesersin."

Tayyip, basından sorumlu danışmanının yazdığı kitapta **"mehdi, kurtarıcı"** gibi lanse ediliyordu. Böylece Hitler'in işaret ettiği gibi, Tayyip de alelade bir insan olmadığı izlenimini yaratmak istiyordu.

Korkut Özal, Tayyip için "seçilmiş bir kişilik " demiyor muydu?

Tayyip'e göre halk sadece oy verme zamanı hatırlanması gereken **"ayak takımıydı."** Öyle ya ne diyordu Tayyip;

"Ayakların başları yönettiği nerede görülmüş."

Bakın Tayyip'in izinden gittiği Hitler daha neler anlatıyordu:

"Böyle bir devlette, çoğunluğun kararları değil, sorumlu liderler vardır ve "istişare" kelimesi iptidai manasını almaktadır. Her adamın yanında müşavirler bulunabilir. Fakat karar bir kişinindir.

Bugün bile parlamentolar denilen korperasyonlardan vazgeçemeyiz. Yalnız, bu parlamentoların bütün müzakereleri istişari mahiyette ve tavsiye şeklinde olacak, fakat otorite ve kumanda hakkı ile birlikte bütün sorumluluğu bir tek adam yüklenecektir.

Parlamentolar zaruridir, çünkü burası, bir gün sorumlulukların tevdi edileceği şeflerin eğitim gördükleri, yavaş yavaş terbiye edildikleri bir çevredir.

Prensip şudur: Sınırsız mutlak sorumluluğu, mutlak bir yetki ile birleştirmek, bugünkü parlamenter sorumsuzluk devrimize yavaş yavaş bir seçkin şefler grubu verecektir. Ki bugün bunu hayal etmek bile güçtür.

Bu telakkilerin tatbik imkanı söz konusu olunca, unutmamak gerekir ki, çoğunluğun kararına dayanan parlamenter prensip, ezelden beri devamlı şekilde dünyaya hakim olmuş değildir. Tam aksine, bunun tarihteki izine pek kısa devrelerde rastlanır ve bu devreler de daima milletlerin ve devletlerin yıkıma uğradıkları devrelerdir.

Bununla beraber tamamen teorik olan ve yukarıdan verilen emirlerle alınan tedbirlerin, mantıki olarak devletin teşkili ile sınırlanmayacak, kanun yapma işiyle de ilgilenecek ve herkesin amme hayatına nüfuz edecek böyle bir değişiklik getirebileceğini sanmamalıdır. Böyle bir ihtilal ancak bu fikirlerle beslenen ve müstakbel devletin çekirdeğini taşıyan bir partinin tesiri ile meydana gelebilir.

Bundan dolayıdır ki, bugün **Nasyonal Sosyalist Parti** bu düşüncelere nüfuz etmek zorundadır. Bir gün devlete emir verebilmek için değil, kendi devletine teşkilatlı heyeti de temin edebilmesi için, iç teşkilatını pratik icraata yöneltmelidir."

Hitler'in de bu uygulamaları sahneye koymak için takdığı maske **"Din"**di, Tayyip'in de...

Hitler ile Tayyip'in kaderi

Tüm dünyada en çok nefret edilen bir lider olan **Adolf Hitler**'in yaptığı resimler beğenilmiş olsaydı, dünya tarihi bambaşka yazılacaktı. Çünkü 1908 yılında 19 yaşında olan Hitler, ikinci kez giriş için başvurduğu **Viyana Sanat Akademisi'n**e kabul edilseydi, 2. Dünya Savaşı hiç yaşanmayacaktı. Hitler'in okula başvurusunu reddeden Yahudi bir profesör yüzünden, bütün Yahudilere karşı bir nefret beslediği yönünde yaygın olan şehir efsanesi de olmayacaktı.

Ressam olamayan Hitler dünyayı kana bulamış, Dünyanın ve Almanya'nın felaketi olmuş, koskoca bir ülkeyi de parçalamıştı.

Tayyip de futbolcu olmak istemişti. Ancak yeteneksizliği nedeni ile bu arzusunu gerçekleştirememişti. Bu nedenle onu futbolcu olarak İETT'de kabul etmeyen Albay hakkında **"sakallarım için beni istemedi"** türünden gerçek dışı bilgiler yaymıştı.

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde Savcı **Zekeriya Öz**'e hukuk dışı uygulamaları nedeniyle açtığım tazminat davası sırasında, askerlik kayıtlarını isteyen mahkemeye gelen yazıda Savcı Öz'ün **"eksojen obozite"** yani fazla kilo tanısı ile askerlikten çürük raporu aldığı belgeleniyordu.

Askere gitmeden önce zayıf olan Öz, askerlik kapıyı çalmaya başlayınca ne bulursa yiyor 114 kiloya çıkıyordu. Aldığı kiloların ardından askerlik yapamayacağı şeklinde beyanda bulunuyor, böylece çürüğe ayrılıyordu.

Her nedense Savcı Öz'ün her yıl yapılması gereken kilo kontrolleri yapılmıyor, daha sonradan tekrar zayıfladığı halde askere alınmıyordu. Askere alınmayan savcı, askerleri cezaevlerine alıyordu.

Tayyip, Tarikatçılar, 2. Cumhuriyetçiler, Fetullahçılar, Rumlar, Ermeniler, PKK'lı Kürtler ve onların türevleri için ülkeyi cennet haline getirirken, yoksul halk başta olmak üzere Atatürkçüler ve askerlere ise her karış vatan toprağını zindan ediyordu.

Hitler de son günlerinde hep öldürülme korkusu ile yaşıyordu. Bu nedenle çevresine korumaları tarafından hep etten duvar örülüyordu.

Ancak sonunda Hitler kendi kendini öldürdü. Ve tarihin çöplüğünde yerini aldı.

Başkanlık sistemi

Tayyip tek adam olma yolunda en güçlü sinyali 20 Nisan 2010 tarihinde veriyor, Başkanlık sistemi istediğini söylüyordu.

Muhalefet Tayyip'in bu önerisine tepki gösterirken, hukukçular da olumlu bakmıyorlardı. Ortak görüş; yargı bağımsızlığının tartışıldığı dönemde bu sistemin sivil diktaya yol açacağı yönündeydi.

Başkanlık sistemini tek işletebilen ülke ABD'ydi. Sözcü Gazetesi bu konuda uzmanların görüşlerine başvuruyordu. Uzmanlar şunlara dikkat çekiyorlardı:

"Bu sistem seçimle gelen bir kişinin her şeye sahip olmasını sağlar. Türkiye'de kuvvetler arasında yatay geçişler olduğu için bu rejim bizde işlemez. Otoriter bir rejim yaratır."

Peki sistem nasıl işliyor?

Başkanlık sistemi, güçlü yürütme organı ilkesiyle ön plana çıkıyor. Başkan, bakanlarını kendi iradesiyle, çeşitli alanlardaki uz-

manlardan seçebiliyor. Sadece Kabine'de değil adli, idari, askeri üst düzey bürokratların da tayininde söz sahibi oluyor. Başkanlar halk desteğini kaybetseler de iktidardan uzaklaştırılmaları zor.

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Başkanlık konusunda Tayyip'i kendi sözleri ile vuruyordu. Baykal 20 Nisan 2010 tarihli grup toplantısında, Tayyip'in, 1993 yılında Refah Partisi MKYK üyesi sıfatı ile söylediği şu sözleri hatırlatıyordu.

"Başkanlık sistemi bize Amerikan emperyalizminin tavsiyesi."

İhtiras tramvayı

Sadık Albayrak, Tayyip'in **"idolüm"** dediği danışmanıydı. Tayyip Albayrak'ı İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde; danışmanlığının yanında belediyenin yan kuruluşu olan Kültür AŞ'nin de başına getirmişti. Başbakan olunca da Sadık'ın oğlu Berat'a kızını vermiş, böylece ilişkileri akrabalıkla perçinlenmişti.

Sadık Albayrak, 10 Temmuz 1998 tarihinde **Erdoğan** hakkında şunları söylüyordu:

"Bir ihtiras tramvayı varsa, başbakan oradaki **Karl Madlen** değil, **Marlon Brando**'dur."

Albayrak'ı böyle konuşmaya iten nedenlerin başında, o günlerde Tayyip Erdoğan'a ait; **"Demokrasi bir tramvaydır, gittiğimiz yere kadar gider, orada ineriz"** sözleriyle başlayan ve Tayyip Erdoğan'ın kişiliğinin de irdelendiği tartışmaların getirdiği ortam etkili oluyordu.

İhtiras Tramvayı adlı filmde **Karl Madlen**; muhafazakâr, dürüst ve inançlarına bağlı, hatta inançları uğruna sevdiği kadını bile terk edebilen bir karakteri oynarken, **Marlon Brando** ise üçkâğıtçı, deli dolu ve az da olsa serseri bir tipi canlandırıyordu.

Sadık Albayrak, başını Tayyip'in çektiği yenilikçileri Refah bilgisayarına girmiş bir virüs olarak da tanımlıyor ve bünyenin o virüsü dışarı atacağını iddia ediyordu.

Tayyip'in dünürü de aynı Tayyip gibi rüzgâra göre yön değiştirmeyi çok çabuk kavrıyor, bu kere Tayyip için **"aynı Hz. Ebubekir gibi"** diyordu. Tayyip'le Dünür olan Sadık'ın ailesinin de kısmeti açılıyordu. Tayyip'e damat verdiği oğlu Çalık Holding'e Genel Müdür oluyor, bir diğer oğlu da Çalık Holding'in TMSF'den satın aldığı Sabah Grubu'nda Müdürlüğe atanıyordu. Böylece başta Çalık Grubu olmak üzere, Dünür Sadık'ın oğullarına Tayyip iktidarı yürüyün ya kullarım değil **"koşun ya evlatlarım"** diyordu.

Dünür Sadık ise bu nimetlerin keyfini çıkarmak için Yeni Şafak'taki yazılarına son veriyor, kendini; torunlarını sevmeye ve köpekleriyle oynaşmaya adıyordu. Arada bir de taze akrabası Tayyip hakkında röportajlar vermeyi ihmal etmiyordu.

"Şeriat yolunda Yürüyenler ve Sürünenler" adlı kitabın yazarı da olan dünür Sadık artık şeriat yolunda vals yapıyor, gazetelerin pazar eklerinde boy boy resimleri ve demeçleri ile yer alıyordu. Yine bu demeçlerin birinde Dünür Sadık, Tayyip hakkında;

"Tayyip Bey'de Hazreti Ebubekir ahlakı, müsahaması ve toleransı var" diyordu. Tabii ki, yazıyı görenler gözlerine inanamıyor, yanlış mı görüyorum diyerek tekrar tekrar okuyorlardı. İlk mektep düzeyinde bile İslam tarihi okuyanlar bilirler ki, Hazreti Ebubekir'in temel özellikleri; cömert oluşu, halim-selim davranışları, kibir ve gösterişten uzak olması, öfke ve hırsın yanından bile geçmeyişiydi.

Hazreti Ebubekir'in özellikleri bu kadar mı, tabii ki.hayır!..

Güler yüzlüydü... Yüzünü astığı insanları azarladığı hiç görülmemişti. Öyle ki, öfke nedir bilmezdi Hz. Ebubekir...

Hiç sinirlenmezdi, toleranslıydı, yumuşak huyluydu...

Devlet malını ne kendi yer ne de yakınlarına yedirirdi. Gırtlağından haram lokma geçmemişti. Oğullarına gemicikler, villacıklar aldırtmamış, onun bunun parası ile burslu okutup devletin mallarını o insanlara peşkeş çekmemişti.

O nedenlerle;

Tayyip ile Hz. Ebubekir hiçbir açıdan asla birbirlerine benzemez.

Dünür Sadık, Tayyip'i illa İslam tarihinde birine benzetecekse; Ebu Cehil'e baksın ya da Ebu Leheb'e!

Tabii bu arada Dünür Sadık gibi İslamcıların insanlardan para, gayrimenkul, altın ve benzeri yardımlar toplarken faydalandıkları argümanların başında, İslam'da cömertliğin simgesi olan Hz. Ebubekir gibi isimler geliyordu. Herkesin onun gibi eli açık olmasını istiyorlardı, ancak ne hikmetse hiç bir İslamcı kendi çocuğuna **"Ebubekir"** ismini vermiyor, vermediği gibi saf insanlardan topladıkları paralar ile lüks hayat yaşıyorlardı.

İslamcılar Dünür Sadık gibi çocuklarına, "Berat" örneğinde olduğu üzere hem Sabetay hem Müslüman ismi koyuyorlardı.

Bilindiği gibi **"Berat"**, Sabetay Sevi'nin doğum yeri olması nedeniyle Sabetaylarca'en kutsal belde sayılıyordu.

Tayyip de **"Araf suresinden ayetler okuyorum"** diyor, ancak okuduğu ayet daha çok Yahudilerin Kutsal Kitaplarının Hezeikel bölümünün 12. Bab 2. ayetinde yer alana benziyordu:

"Onların görmek için gözleri var ve görmüyorlar ve işitmek için kulakları var işitmiyorlar."

Tayyip'in dünürü Sadık'ın Aksaray Başoğlu İşhanı Kat 7'deki maceralarını bir başka bahara bırakıp, dönelim onun kitaplarındaki ihanet dolu sözlerine:

Tayyip'in idolü ve dünürü Sadık, kitaplarında Hilafet ve Şeriat'a övgüler düzüyor, bu sistemin er geç bu ülkede hâkim olacağını iddia ediyordu.

Sadık, **"Şeyhülislam Mustafa Sabri"** adlı kitabında, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kahramanları ve **Kuvva-i Milliye** hakkında işgal kuvvetleri ile aynı dili konuşarak şunları yazıyordu:

"İki paralık Mustafa Kemal kuvvetlerinin baskısına boyun eğerek İngilizlerin, Fransızların ve sair devletlerin İstanbul'dan çekilip gitmelerini ancak Kemalistlerin idam ettiği Türk aklı kabul edebilir..."

Potamyalı Tayyip'in danışmanı, dünürü ve dahi idolü AKP'li Sadık Albayrak kitabında Türklere, **"Cibilliyetsiz ve Milliyetsiz"**

şeklinde iftiralar atıyor, ülke yönetiminin bugün kimlerin elinde olduğunun ve Atatürkçü insanlara karşı; sindirme, korkutma, yıldırma amaçlı olarak gerçekleştirilen Ergenekon tertibinin nedenlerine ve amaçlarına projektör tutuyordu.

Bakın Tayyip'in dünürü Sadık'ın kitabında daha neler vardı:

"...Mustafa Kemal'in ve Ankara hükümetinin kahpeliklerini, sahtekârlıklarını, şu ufacık mukaddimeye (Önsöz) sığdıracak değilim. Demek isterim ki, bu şekil değiştirmeleri, bu zıtlıkları işleyebilmek için insan utanmazlıkta da kahraman olmalıdır."

Tayyip'in dünürü **Sadık Albayrak**'ın kitabında Kurtuluş Savaşımızın kahramanlarına nasıl hakaretler yağdırılıp, 1923 Türkiyesi hedef alınıyorsa, **Fetullah Gülen**'in başyazılarını yazdığı **Sızıntı Dergisi** ve **Taraf gazetesi** yazarlarından **Nihat Dağlı** yine aynı cemaatin çıkardığı **"Bu kavga kimin"** adlı kitabında, yok etmeyi hedefledikleri yönetimin 1923 yılında kurulan **"Cumhuriyet"** olduğunu söylüyor, hilafet ve şeriat özlemlerini tekrar tekrar anlatıyordu.

Değişim masalı

"Değiştik değiştik değişmek erdemdir" diyen Tayyip'in Başdanışmanlarından Metiner ağzındaki baklayı en sonunda çıkarıyor, bu durum **Yeniçağ Gazetesi**'nin 1 Mart 2010 tarihli **Medya Politik** adlı köşesinde şöyle yer alıyordu:

"Tayyip'in danışmanı **Mehmet Metiner'in** Haber-Türk televizyonunda yayınlanan **"Teketek"** programında, **milletin istemesi halinde rejimin değişeceğini söylemesi**, yapılanların hangi hedefe dönük olduğunun açık bir göstergesidir. Metiner'in **1923'teki Cumhuriyet'in kurulmasına neden olan kurucu ruhun 2010 yılında sürdürülmesine gerek kalmamış olabileceğini ifade etmesi,** Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve onun sahibi Türk Milleti'nin başına gelmiş ve gelecek olanların net bir şekilde izahıdır..."

Nihat Dağlı da kitabının 22. sayfasında Cumhuriyet dönemine olan düşmanlığını şöyle sergiliyordu:

"...1923 hareketi modernizmi esas alan bir hareketti. Maziye kin kusuyordu. Dinden arındırılmış bir vetire başlatıyordu."

Kitabın 39. sayfasında ise halifeliğin kaldırılması, tekke ve zaviyelerin kapatılması, harf devriminin yapılması, geçmişle bağın kopartılması olarak tanımlanıyor ve şunlar anlatılıyordu:

"Cumhuriyetin kuruluşundan sonraki söylem ise, İslam'a karşı konulan radikal bir çıkıştı. Halifeliğin kaldırılması, medrese ve tekkelerin kapatılması, sosyal hayatta yeni düzenlemelere gidilmesi, harf devrimi yapılarak geçmişle olan bağın kopartılması vs... Bütün bunlar Osmanlının şahsında İslam'a **"hayır"** ın ifadesiydi...

Ancak 1923'den sonra, batılı değerlerin savunulması ve yerleştirilmesi adına İslam kapı dışarı edilmişti. Eğer dini sömürü gibi bir anlayıştan bahsedilirse ilk sömürü cumhuriyetin o yıllarında yapılmıştır..."

Bugün, adını **"Şeriat için silahlı mücadele"** sloganı ile duyuran ve eylemlerde bulunan bir örgüt olan İBDA-C'nin yayın organı **Taraf Dergisi**'nden adını alan ve CIA'nın gelinleri tarafından yönetilen ve 2. Cumhuriyetçiler, Fetullahçılar, siyasal dincilerin kıblesi haline gelen **Taraf Gazetesi**, Ergenekon operasyonlarının ardından, **"1923'te kuruldu. 2008'de tasfiye ediliyor"** manşetini atıyordu.

Atar ya, kanlarının ve soylarının gereğini yapıyorlar. Bunları bırakıp, biz yine dönelim Gülen'in Sızıntı Dergisi'nin yazarının açıklamalarına:

"Millet huzursuzdu ve Ankara'ya kırgındı. Soğuklar başlamıştı. İsyanların oluşumunu sağlayan bir zemin ortaya çıkmıştı. Bu acınası bir durumdu. O güne dek Ehl-i Salib'e duyulan kinler, ifade edilmese bile yeni oluşuma yönelmeye başlamıştı. Ankara ise, ihtimal dâhilinde olan bu gelişmelere mani olmak için yeni düzenlemelere gidiyordu. Provoke hadiseler bahane edilerek yurt sathında İstiklal Mahkemeleri kuruluyordu. Cumhuriyet Halk Fırkası'nın bir uygulaması olan bu mahkemeler, hukuki hiçbir dayanağa dayanmıyor; sadece sindirme, korkutma ve olası bir hareketin sahiplerine gözdağı verme düşüncesiyle hareket ediyorlardı..."

Gülen cemaati tarafından yayınlanan ve Nihat Dağlı tarafından kaleme alınan kitapta, bugün Tayyip'in desteğinde F tipi yapılanma tarafından gerçekleştirilen Ergenekon tertibi ile hedef alınan, tutuklanan ve dinci ve ikinci cumhuriyetçi çakallara yem yapılmak istenen Silahlı Kuvvetler'e, Atatürkçü insanlara karşı sürdürülen kinin ve atılan iftiraların kaynağını da görüyorduk. Okuyalım:

"Dış tehlikelere karşı kurulan, ona göre yapılandırılan ordu; Cumhuriyetle birlikte devrimlerin bekçiliği rolüne girmişti. Böylece oluşturulmaya çalışılan yeni devletle, yeni kimlik, birlik ve bütünlük ordunun teminatı ile sağlanmaya çalışılıyordu..."

Kitapta, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı olan düşmanlık sergilenmeye devam ediyordu:

"Birlik ve bütünlük sağlanmış mıydı, yoksa öyle mi görünüyordu? Öyle göründüğü kanaatindeyim. Çünkü birlik ve bütünlük gönülde, yani dipçik ve silahın uzanamadığı sevgi ikliminde kurulur. Oysa söz konusu olan ne sevgiydi ne de birbirini anlama esası üzerinde bir araya gelmeydi. Zora dayanılarak yapılan inkılâplar yine zora dayanılarak korunuyordu ve bugün de korunmaya devam ediliyor..."

Fetullah Gülen'in redaktörlüğünü yaptığı Nil Yayınlarından **Mehmet Kafkas** adıyla çıkan **"Geçmişi Bilmek"** adlı kitapta, 31 Mart isyanlarını bastıran Atatürk'ün Kurmay Başkanı olduğu ordu için; "Haçlı Ordusu" ifadesi kullanılıyor, **"Başıbozukların ve serserilerin katıldığı ordu, hatta adları kötüye çıkmış Bulgar ve Rum gönüllüleri barındıran ordu"** tanımlaması yapılıyordu.

Yine kitabın 161. sayfasında;

"Yıldız sarayını yağmalayan, İstanbul'a girer girmez yolda rastladıkları Alim ve Salih kişileri öldürmeye başlayan her türlü zulüm ve zorbalık yapan hareket ordusunun subayları arasında Atatürk, Rauf Orbay, Ali Fethi Okyar ve İsmet İnönü de bulunuyordu..."

Deniyordu...

Gürcü kökenli olmasıyla övünen Tayyip, Mayıs 2009'da ağzındaki baklayı çıkarıyor, Kurtuluş Savaşı'nı hedef alıyor ve şöyle konuşuyordu:

"Farklı etnik kimlikte olanlar ülkemizden kovuldu. Bu aslında faşizan bir yaklaşımın neticesiydi."

Oysa ülkemizde çoluk çocuk herkes bilir ki, Türkiye'de bolluk ve refah içinde yaşayan Ermeniler ve Rumlar gibi azınlıklar, savaş döneminde esas olarak işgal güçleri ile işbirliği yaptıkları ve savunmasız kalan sivil halka saldırıp onları katledip, tecavüz ettiği için, Kurtuluş Savaşımızın zaferle sona ermesinin ardından ülkemizi işbirlikçileri ile birlikte terk etmek zorunda kalmışlardı...

Tayyip'in bir dönem Basın Danışmanı olan **Akif Beki** yayınladığı **"Erdoğan'ın Harfleri"** adlı kitabında geçirdikleri evrimi anlatıyor, bu evrimde Mason Efgani'nin kendilerine yol gösterdiğini belirtiyordu.

Bakın Tayyip'in danışmanı daha yolun başında bazılarını uyutmak adına ne mesajlar veriyordu:

"Tahhari ve birçok diğer İran'lı mollanın yazdığı eserlerde yayınlandı. İranlı yazarların popülaritesi üzerine 10 yıl öncesi ve bugün arasında yapılan bir karşılaştırma, yaşanan zihniyet evrimiyle ilgili önemli ipuçları sağlıyor. Sözgelimi, 80'li yıllar boyunca Dr. Ali Şeriati'nin Marksist İslam yorumuna dayanan eserleri ve fikirleri revaçtaydı. Ama 90'larla birlikte Şeraiti demode olmaya başladı. Özellikle 1994 sonrası İranlı entelektüel, felsefe profesörü Abdülkerim Suruş popüler hale geldi. Çalışmaları Türkçe'ye çevrildi ve büyük sayıda Türk okuyucusu tarafından okundu. İslamcı belediyeler tarafından organize edilen konferansların düzenli bir katılımcısı haline geldi."

Refah Partili İstanbul Pendik Belediyesi bu konferansların sunumlarını **"Modernite ve Dini Bilginin Evrimi"** adlı bir kitapta topladı (1995). Epistemoloji ve dinler tarihinden yola çıkan Suruş, genel olarak Kuran'ın tüm zaman ve mekânlar için geçerli yalnızca tek bir yorumu olamayacağını, aksine aynı zaman dilimi ve mekân içinde bile birden fazla yorumun geçerli olabileceğini savunuyor.

Bilgi teorisi alanında temel felsefi akımlarla karşılaştırıldığında, dini gerçek karşısında Suruş bir 'realist'ken diğer üç önemli entelektüel Mısırlı Seyid Kutup, Pakistanlı **A'la- Mawdudi** ve İranlı **Ali Şeraiti, 'İdealistler'** sınıfında yer alıyor.

Çünkü **Suruş**, algılarımızın **"mutlak gerçeği"** temsil edemeyeceğini, kavrayışımızın dış gerçekliği tümüyle kuşatamayacağı için hatanın ve görüş değişikliğinin mümkün olduğunu söylüyor; Kur'an'ın yorumlarına 'izafi doğrular' olarak bakıyor.

Unutulan Ütopya: İslam Birliği

İslamcı ideallerin ve yaşam tarzının değişime ne denli maruz kaldığını daha iyi anlamak için, başlangıçta Latin alfabesinin sadece eski mesaj içeriğini iletmekte modern bir araç görüldüğü unutulmamalı.

İslamcılık bu adla, Osmanlının son dönemlerinde bir kurtuluş ideolojisi olarak ortaya çıkmıştı. İttihad-ı Anasır (Milletler Birliği)'a dayanan Osmanlı İmparatorluğu, 1800'lerde milliyetçi başkaldırılarla küçülmeye başladığında, Osmanlı Barış Düzeni (Pax-Ottomanica) sona erdi. İslam aydınları, İmparatorluğu kurtaracak yeni bir ideoloji arıyordu. Ve ünlü modernist İslamcı **Cemalettin Efgani**'nin 1870'te İstanbul'a gelişiyle İslamcılık bir çözüm olarak tartışmaya açıldı.

1875'ten itibaren 2. Abdülhamit döneminde, İmparatorluğun geri kalanını kurtarma siyaseti olarak benimsendi. Amaç, en azından İslam halklarını bir arada tutabilmekti. Ama bir süre sonra **Pan-İslam** siyaseti de işe yaramadı, Araplar da kıpırdanmaya başladı. Osmanlı aydınları bu kez, bari Türk halklarının birliği korunsun düşüncesiyle son çare olarak Türk milliyetçiliğine sarıldı. İlginç olansa, Osmanlıcılık çökünce, arka arkaya İslamcılık ve sonra da Türkçülük ideolojilerini ortaya süren ismin aynı olmasıydı: **Cemaletttin Efgani**. Afganlı mı, İranlı mı, yoksa Azeri Türkü mü olduğu bile bilinmeyen bu İslamcı aksiyon adamının bir ütopyası vardı: İslam Cumhuriyetleri Birliği. Bu amaca ulaşmak için, hem ümmetçi, hem milliyetçi fikirleri İslam dünyasında yaymaya çalıştı. İslamcılık kadar Türkçülük ve Arapçılık akımlarının da fikir babalığını yaptı. Ünlü fikir adamı **Cemil Meriç, 'Ümran'dan uygarlığa'** adlı eserinde Efgani efsanesini böyle anlatıyor. Mısır'da Muhammed Ab-

duh, Suriye'de Reşid Rıza, Türkiye'de Mehmet Akif Ersoy, Ziya Gökalp ve Mehmet Emin Bey başta olmak üzere İslam coğrafyasında birçok önemli entelektüel, üstadın milliyetçi-ümmetçi fikirlerinden etkilendi. Said Nursi bile, Efgani'nin İslam Cumhuriyetleri Birliği projesini benimseyebildi.

Hem ümmetçi hem milliyetçi oluşu önce çelişki gibi gözükse de Efgani'nin yapmak istediği şuydu: Önce İslam milletleri ulus-devletler olarak kalkınacak (milliyetçi akımlar sayesinde), sonra birlik oluşturacaklardı. Ama bunun için **'ümmetçi'** siyasi ideallerden kopmamak gerekiyordu. Gelinen nokta, ütopyanın unutulduğunu gösteriyor.

Tayyip Erdoğan ve AK Parti hareketi bunun en açık göstergesi. Siyasal İslamcılık **'Muhafazakâr demokrat'** bir harekete dönüştürüldü. İnançlarına aykırı buldukları için başından beri karşı çıkan büyük bir dindar kitle, Tayyip Erdoğan liderliğinde, cumhuriyetin modernleşme projesiyle ve onun savunucusu kurulu devlet düzeniyle barıştı."

Mehdi Tayyip

Tayyip'in basın sözcüsü ve basından sorumlu Başdanışmanı Akif Beki, **"Kıyamet saati değil seçim vakti"** başlığı altında Tayyip'i **"Mehdi"** olarak lanse ediyordu. Beki, bu Mehdi'nin göklerden değil sandıktan geldiğini anlatıyor ve şunları söylüyordu:

"İslam cumhuriyetleri birliği, aslında yalnızca Osmanlı sonrası ortaya çıkan, bir İslamcı ideal değildi.

Aynı zamanda Müslüman cemaatlerin ahir zaman (Tarihin sonu) umutlarını temsil ediyordu. İmparatorluk yıkılmış, din ve ibadet hürriyeti baskı altına alınmıştı. Dünya kötü bir yer olmaya, kıyamet alametleri ortaya çıkmaya başlamıştı.

Birçokları için artık kıyamet saati yaklaşmış, insanlığın son günleri gelmişti. Hz. Muhammed'in hadislerinde haber verilen **'Mehdi'** gelecek, din düşmanı **"Deccal"**e karşı savaşacak ve bu savaşta İsa Mesih

önderliğindeki Hıristiyanlar da onlara katılacaktı. Mehdi'nin zaferinden sonra yeryüzünde kıyamet öncesi ikinci bir saadet çağı yaşanacak, ilahi toplum/İslam ümmeti yeniden dünyaya hâkim olacaktı.

Bu 'kurtarıcı' beklentisi, özellikle baskı ve zulüm dönemlerinde güçlenen (ve bin yıl sonlarında alevlenen) milenarist akımların standart sloganlarından biri. Her üç İbrahimi dinde de (Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam) büyük benzerlikler gösteren bir inanış bu.

Hadis külliyatında geniş yer tutan **'mehdi'**, **'deccal'** ve ahir zaman haberleri, sembolik anlatıma sahip olsa da küçümsenmeyecek bir kitle yakın zamanlara kadar onları bire bir okudu. Bu yüzden iki buçuk minare boyunda ve alnında kefere yazan bir deccal bekledi, sahte cennetler sunacak biri. Ve ona karşı gelecek mehdinin söylendiği gibi Şam'dan çıkıp geleceği sanıldı.

Bu çalışma boyunca anlatılan mentalite evrimi ve eldeki veriler artık çoğunluk için 'kurtarıcı' haberlerinin bire bir anlamından soyutlandığını gösteriyor.

Göklerden beklenen 'kurtarıcı', insanların arasında zuhur etti. Göksel değil dünyevi bir kurtarıcı, bir siyasi lider olarak. Mucizelerle gönderilen göksel bir varlık yerine oylarla sandıktan çıkarılan bir kurtarıcı. Büyük bir kitlenin son umudu... Seçilmiş biri ama seçmenleri tarafından."

25 Eylül 2009 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nden **Deniz Som**, Tayyip'in damadının şirketinin satın aldığı ATV'de **"Tayyip'in beklenen Mehdi"** olabileceğinin işlendiği programı şöyle aktarıyordu:

"Bizim Çalık'ın ATV televizyonunun Avrupa kanalında 5 Eylül'de yayınlanan bir programda Recep'in beklenen Mehdi olabileceğinin anlatıldığını biliyor musunuz?"

Aldatılan Müslümanlar

Tayyip'in basından sorumlu Başdanışmanı **Akif Beki** kitabının "sayfa V. Sunuş" bölümünde **"kehanet"** ya da gelecekten haber

verme amacını taşımadıklarını söylüyor, ancak Tayyip'i Mehdi yapıyor ve kurtarıcı tahtına oturtuyordu. **"Gaybı Allah'tan başka kimse bilemez"** şeklindeki temel İslam inancına aykırı bir şekilde İslam'ın nefretle andığı bir uygulamaya girişiyorlar ve gelecekten haber vererek kehanette bulunuyorlardı.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Tayyip'in onayından geçen ve Akif Beki'ye danışmanlık kazandıran kitapta, tüm devrimler gibi harf devrimi de yerden yere vuruluyordu. Okuyalım:

"En başından bir konuyu açıklığa kavuşturalım: Bu çalışmanın amacı elbette 'kehanet' ya da 'gelecekten haber vermek' değil. Ama başlıkta yer alan **"Erdoğan'ın harfleri"** ifadesi de, popülist bir aldatmaca unsuru olarak, okura tuzak kurmak amacıyla oraya konmadı. Tayyip Erdoğan adı etrafındaki tartışmalar dönüp dolaşıp 'zihniyet dönüşümü' ve 'niyet sorgulaması' noktasında düğümleniyor. Aslında daha derinlerde **Tayyip Erdoğan** üzerinden 'İslamcı ideallerin sahiden terk edilip edilmediği' tartışılıyor.

Hala Müslüman kalarak bu yönde değişmek ya da dönüşmek mümkün mü? Tartışmanın her iki tarafı açısından da yanıtı aranan temel soru işte bu. Eğer doğruysa, doğduğu günden bu yana Ortodoks İslam yorumu çizgisinde yaşanan en derin kırılmaya tanık oluyoruz demektir. Ve Tayyip Erdoğan, bu kırılmayı temsil eden en önemli fenomen olarak karşımızda duruyor. Dahası, bu tarihi kırılmanın baş aktörü olarak, eskiyle yeni arasında tam orta noktada duruyor ve simgelediği geçiş dönemi tipolojisiyle, geçmişten geleceğe Müslüman dünya görüşündeki değişimin yasalarını kendi üzerinde görmemizi sağlıyor. Zaten bu çalışma da, Erdoğan'ın zihin serüvenini konu alıyor. Erdoğan, özelinde Müslüman zihnin mental süreçleri ve dünya gerçekliğini algılama biçimlerinde ortaya çıkan yeni modelin izini sürüyor. Bunu da, dil-zihin ilişkisinden hareketle yapıyor.

...Bu açıdan bakıldığında, Tayyip Erdoğan'ın zihin serüvenini biyolojik yaşından 26 yıl önce, 1928 harf devrimiyle başlatmak ge-

rekiyor. Bir gecede medrese hocaları dahil Osmanlı bakiyyesi Türk toplumu okur yazar olma vasfını kaybetti, yazı öncesi döneme geri döndü. Arap alfabesinin 28 harfiyle, ses, sözcük ve gramer mantığıyla yoğrulan Müslüman zihinler, bir sabah kalktıklarında Latin alfabesinin saldırısıyla karşılaştılar. Sadece yeni bir yazı sistemi değil, zihnin süreçlerine nüfuz edecek olan yeni bir mantıktı bu. Her iki alfabe ve etkileşimleri asgariye indirilen dil (**Türkçe ile Arapça**) arasında yapılacak linguistik bir karşılaştırma, zihinsel dönüşümün ipuçlarını ortaya çıkarıyor. Bu çalışmada ayrıca, Erdoğan'ın konuşma dilinde bunun nasıl tezahür ettiğine de bakıyoruz..."

Kutsal Şifreler

Akif Beki'nin kitabının en önemli bölümü, **"Alfabenin harfleri kutsal şifreler mi"** başlığı altında veriliyordu.

Bu bölümde Beki ağızlarda saklanan baklayı çıkarıyor, İslam maskesi takan siyasal dincilerin gerçek yüzüne farkında olmadan projektör vuruyordu.

Akif Beki, Yahudi inancının temelini "Ak ateş üzerine kara ateşle yazılmak" sözleri ile açıklıyordu. Böylece AKP'nin başında yer alan "Ak" kelimesinin kaynağını da farkında olmadan ifşa ediyordu.

Oysa,

Saf Müslümanlar **"Ak"** derken, Akıncıların kısaltılmışı zannediyor, bu düşünceyle bu Parti'ye sahip çıkıyorlardı.

Ancak;

Üstadlarının izinden giden çırakları Parti'nin başına getirdikleri **"Ak"** sözcüğü ile gerçek inanç ve dinlerini gizlemiş, Müslüman ve İslam maskesine bürünmüşlerdi.

Öyle olmasa Yahudilere kucak dolusu küfreden bu insanlara kucak açarlar mıydı?

Tayyip'in Basın Sözcülüğü'nü de yapan Beki'nin kitabının 4. sayfasında şu görüşlere de yer veriliyordu:

"Kökleri eski Mısır'a giden bu inanış, daha sonra Yahudilikte Kabala olarak yeniden ortaya çıktı. Kabala aslında kutsal metin yorum geleneğine verilen ad. Eski Ahit'in ilk beş kitabı Tora metinlerinin yorum geleneğine Kabala, bu geleneğe mensup Yahudi bilginlerine de Kabalist (kabalacı) diyoruz. Eski Mısır'dan etkilenen Yahudi bilginleri, zamanla hiyeroglif yazılarına yüklenen anlamı İbrani alfabesine taşıdı. Kabalacı inanışına göre, Tanrı ilk insan Adem'le İbranice konuşmuştu ve İbrani alfabesinin 22 harfi Tanrı'nın evreni yaratırken kullandığı enstrümanlardı. Bütün bir varlık, Tanrı'nın kelimeleri olarak, bu harflerin kombinezonlarından oluşuyordu. İnsanlığın kader planı, bu harfler kullanılarak ak ateş üstüne kara ateşle yazılmıştı. Ama Tanrı henüz bu plana son şeklini vermeden, yani harflerin nihai dizilişini tamamlayamadan ilk günah işlendi. Ve insanlığın yeryüzü macerası, kader planı son şeklini almadan başladı..."

Yeşil Kuşak Teorisi'nin devamı olup, önderliğini Fetullah Gülen ve Tayyip'in yaptığı Ilımlı İslam ile Yahudi ve İslam inancı çorba haline getiriliyordu.

Müslüman kimliğine bürünen Nakşîler ve Fetullahçılar Yahudi inancı ile İslam'ı birbiriyle harmanlayarak, sapık bir akım olan Ilımlı İslam ya da Protestan İslam adıyla yeni bir din oluşturmak istiyorlardı. Bu uğurda Allah'ın isimlerini Tayyip'e yüklemekten bile çekinmiyorlardı. Ve bu cüretlerini büyücülük ve falcılığı da maskeledikleri uydurma inançlarında gösteriyorlardı. Sözü yine Tayyip'in Danışmanı'na bırakalım:

"Kabalacı bilginler, sayısal değerlerini kullanarak ya da harfleri farklı kombinezonlar halinde sıralayarak kutsal metnin aslında gizli tanrı planını, insanlık ve tek tek insanlar için öngörülen geleceğin şifrelerini aramaya başladılar. Aranan aslında **"Ebedi Tora"** yani **"Unutulan tanrı diliydi"**, o bulunduğunda sözcükler sihirli bir güce dönüşecekti nesneler üzerinde. Ve o dili bulan Kabalacılar, tanrısal bir sese kavuşacak, eşyaya ve kendi kaderlerine hükmedeceklerdi. Endülüs Yahudilerinden Abraham Abulafia'nın 13. Yüzyıl'da ürettiği **"Adlar kabalası"** bunun en ileri örneğini oluşturuyor. Bu yüzden kara kabala olarak da bilinir. Aynı dönemde Adlar Kabala-

sı'nın etkisinde kalan Hıristiyan mistik Ramon Lull, kilise kabalasına yeniden şekil verirken, Hıristiyan dünyasında 'Kara Büyü' tartışmalarının da fitilini ateşlemiş oldu.

Aynı inanış İslam'da Hurufilik ya da harfler ilmi adıyla karşımıza çıkıyor.

Akımın, İslam tarihindeki en önemli temsilcisi Muhyiddin İbn Arabî. Yaşam öyküsünü kısmen 13. yüzyılda ve Endülüs'te Kabalacı Üstad Abulafia'yla kesişen ünlü mistik, harfleri ontolojik hiyerarşiye göre sıralayan isim oldu. Onun harfler çizelgesi, türünün belki de tek örneği Arap alfabesinin 28 harfine tek tek anlamlar yükledi. Hem tek tek bireylerin hem de bir bütün olarak insanlığın evrensel kaderi üzerindeki etkilerini yorumladı. Çizelgede, her bir harf için bir varlık mertebesi öngörüyordu.

Her bir mertebeyi de astrolojide olduğu gibi bir burç yıldızı ya da dört unsurdan (su, ateş, hava, toprak) biriyle ilişkilendiriyordu. İbn Arabî'ye göre, bu mertebelerin her birine esma-ül hüsna olarak bilinen 99 ilahi isimden biri hâkimdi ve yine her bir mertebenin özelliklerini temsil eden bir peygamber vardı.

İbn Arabî'nin harfler çizelgesinden yararlanabilmek için, astroloji yöntemiyle önce kişinin burcu belirleniyor. Daha sonra burç yıldızının harfler hiyerarşisindeki yeri bulunuyor ve o mertebenin harf ilahi ismi, peygamberi, göklerdeki menzili, yaradılış günü okunabiliyor.

Söz konusu şahsın yaşamında hangi ilahi ismin daha baskın olduğu, hangi peygamberin soyundan geldiği (yani karakteristik özelliklerini taşıdığı ve yaşam öyküsüyle kendi kaderi arasında paralellik kurulabileceği) gibi verilere bu şekilde ulaşılabiliyor. Bu arada, harflerin sayısal değerlerinin neye işaret ettiği yorumlanabiliyor ve yaradılış takvimine göre ilgili burcun günü görülebiliyor.

Buna göre, Recep Tayyip Erdoğan'ın harfler hiyerarşisindeki durumu şöyle:

Yıldızı müşteri harfi **dad**. Harfler hiyerarşisinde bu mertebeye tekabül eden ilahi isim, **Âlim**. Bu mertebenin peygamberiyse **Musa**... Günü **Perşembe**, yaradılışın beşinci günü, göklerde ikinci kat.

Madeni ise su, harflerden sin. Bu mertebede tecelli eden ilahi isimse, Muhyi."

Kitabın 14. sayfasında; Tayyip'in Yahudi inancı ve sapkın İslam anlayışının ortaklaşa oluşturduğu fal sistemine göre 68 yaşında çok önemli bir badire atlatacağı, yaşamını değiştirecek bir olayla karşılaşacağı söyleniyordu. Yine bu fal sistemine göre Tayyip'in en iyi gününün **"Perşembe"** olduğu yorumuna varılıyor, önemli kararlarını bu günde alması tavsiye ediliyordu.

Tayyip de bu fala inandığından olacak, Genelkurmay Başkanları dahil bir çok kimseyle bu günde görüşüyordu.

Yine kitabın 14. sayfasında kehanetlerde bulunulmaya devam ediliyor, **"şerler hayra dönüşüyor"** başlığı altında şunlar anlatılıyordu:

"Ve Tayyip Erdoğan'ın harfler hiyerarşisindeki peygamberi. Erdoğan, İbn Arabî'nin çizelgesine göre **Musa peygamber soyundan** geliyor. Yani, hem Musa peygamberin karakteristik özeliklerini taşıyor hem de hayatı bu peygamberin yaşam öyküsüyle paralellik gösteriyordu."

Tayyip'in danışmanının açıklamalarına devam edelim:

"Musa peygamber, halkını özgürleştiren bir lider... Hayatı, tevafuklarla örülü... Hikmetini sonradan anlayacağı badireler atlatır. Peygamberlik yolculuğu, bir kavgayı ayırmaya çalışırken kazara işlediği cinayetle başlar. Kaçar Mısır'dan, sürgüne gider ve bu yolculuk sırasında başka bir peygamberle (Medyen'de Şuayb peygamberle) tanışır, onun terbiyesinden geçer, olgunlaşır ve yurduna seçilmiş bir peygamber olarak geri döner.

Kutsal metinlerde anlatılan kıssaya göre, müneccimlerin kehaneti Firavun'u korkutur. İçlerinden biri tahtına son verecek diye o gün doğan İsrailoğullarının tüm erkek çocukları için ölüm emri verir. Ve Musa o gün doğar. Olaylar gelişir. Musa, Firavun'un sarayında büyür. Kehanet sonunda kendini gerçekleştirir ve Musa, mucizeler dolu asasıyla bir gün Firavun'un karşısına peygamber olarak çıkar..."

Erbakan, Firavun, Tayyip ve Musa

Akif Beki ana hatlarıyla Musa Peygamber'in kıssası böyle nakledilir diyor ve ardından Tayyip'le Musa Peygamber arasında paralellik kurmak için Musa nasıl Firavun'un yanında yetiştiyse Tayyip de Erbakan'ın yanında yetişti diyerek, Erbakan'ı Firavun'a Tayyip'i de Musa'ya benzetiyordu.

Tayyip'in bir dönem basın Başdanışmanı olan Akif Beki, Musa Peygamber ile Tayyip arasında bakın nasıl benzerlikler kuruyor:

"Bir Hurufi için Tayyip Erdoğan'ın yaşam öyküsüyle bu kıssa arasında paralellik kurmaksa hiç de zor görünmüyor. İşte Tayyip'in serüveni:

"Cumhuriyet tarihinin en önemli şahsiyetlerinden birinin, Necmettin Erbakan'ın yanında yetişiyor."

Onu liderliğe götüren süreç, kazara işlediği bir suç, iyi niyetle okuduğu bir şiirle başlıyor. Sürgüne değil ama cezaevine gidiyor, halkın umudu olarak geri geliyor." Beki, Tayyip'in **"kurtarıcı"** olmasını da şöyle anlatıyordu:

"Erdoğan iktidara geliyor. Ama onu son umut ve kurtarıcı olarak gören halkının oylarıyla..."

Akif Beki, Tayyip ile Musa Peygamber'in yaşamlarındaki en inanılmaz benzerlik masallarını da anlatıyor ve şöyle devam ediyordu:

"Ve Musa peygamberle Tayyip Erdoğan'ın yaşamındaki en inanılmaz paralellik tam da bu noktada ortaya çıkıyor. Tayyip Erdoğan iktidarını Abdullah Gül'le, en az 30 yıllık bir geçmişe dayanan yol arkadaşlığıyla paylaşıyor..."

Burada **Akif Beki**'ye soralım: Peki diğer 30 yıllık yol arkadaşı olan Arınç bu efsanede ne yana düşüyor? Akif bu sorunun yanıtını tabii ki veremiyor, hemen bir ters manevra ile "Hemen burada İbn Arabi'nin Musa peygamberle ilgili yorumuna değinmek gerekiyor" diyor ve şöyle devam ediyordu:

"Çünkü içinde, Tayyip Erdoğan'ın Abdullah Gül'le ilişkileri konusunda çok çarpıcı bir ipucu barındırıyor bu yorum.

İbn Arabî, önce Musa peygamberle kardeşi Harun'un arasını açan olayı ve İsrailoğullarının gözü önünde Musa peygamberin aceleci davranarak, aslını araştırmadan suçladığı kardeşi Harun'u nasıl küçük düşürdüğünü hatırlatıyor. Sonra da, sabırlı davranırsa, Musa peygamberin aceleci davranarak, aslını araştırmadan İsrailoğullarının sapkınlığında kardeşi Harun'un suçsuz olduğunu göreceğini söylüyor.

Bu yorumdan yola çıkan bir Hurufi, Tayyip Erdoğan'la Abdullah Gül'ün de aralarındaki iktidar paylaşımında benzer sorunlar yaşayabileceklerini söyleyip, Erdoğan'a fitneciler karşısında sabır tavsiye edebilir.

Son olarak, Tayyip Erdoğan'ın varlık mertebesinde tecelli eden ilahi isimler ve anlamları şöyle:

Alim, gizli ve açık her şeyi bilen anlamına geliyor. Muhyi ismiyse, dirilten hayat veren anlamında.

Bu isimler, Tayyip Erdoğan üzerinde bilgiye ve öğrenmeye merak ve etkileyici duyguları harekete geçiren hitabet özelliği şeklinde tecelli edebilir.

En azından bir Hurifinin yorumu böyle olurdu."

Tayyip'in baş danışmanı Akif, **"Türkçe ve Arapça'ya karşı Erdoğan nece konuşuyor"** şeklinde bir soru soruyor ve akla mantığa uymayan sayfalarca açıklama sonunda, her iki dilin mübalağalı yanları başta olmak üzere her iki dilden bir sentez yarattığı gibi bir sonuca ulaşıyordu.

Akif Beki'nin öve öve bitiremediği Hurifilik; Yahudi kabalasının içine bir parça Hıristiyanlık katılmış ve bu şekilde İslami fala dönüşmüş şekliydi.

Bu nasıl Müslümanlık

20 Haziran 2009 tarihli Şeriatçı Vakit Gazetesi'nin arşiv sayfasında "Abdullah Birisi" kod adlı Yılmaz Yalçıner'in gazete haber-

lerinden yorumlar yaptığı bölümde, Süleyman Demirel'in korumasının şapkasını taşıması şu sözlerle eleştiriliyordu:

"Şapkayı taşıttı.

Devletin tahsis ettiği koruma görevlisi, Çoban Sülü'nün fötr şapkasını taşıyor, rezalete bakar mısınız?

Bu adama koruma falan haram!.."

Ancak;

Müslümanların gazetesi olduğu iddia edilen gazete; 21.12.2007 tarihinde **Yeniçağ Gazetesi**'nde yer alan Adalet eski Bakanı **M. Ali Şahin**'in korumasının pis kokulu ayakkabılarını eline alarak cami kapısında ayakkabı nöbeti tutması haberini görüp alıntılamıyor, bu konuda helal haram kavramlarını es geçiyorlardı.

22.08.2009 tarihli Sözcü Gazetesi'nde Tayyip'in İstanbul Valisi Muammer Güler ile Cuma namazına gittiği, namazını kılarken ayakkabılarını korumalarına teslim ettiği, devletin polisinin de Tayyip'in ve Vali Muammer Güler'in kötü kokan ayakkabıları elinde kapıda nöbet tuttuğunu fotoğraflarıyla yayınlıyordu. Gazetedeki haber şu şekildeydi:

"Başbakan Erdoğan, Cuma'yı Dolmabahçe'deki Bezm-i Alem Valide Sultan Camii'nde, Vali Muammer Güler ile kıldı. Cami çıkışında bir koruma, elinde iki çift ayakkabıyla kapıda bekledi."

Şapka Müslümanları, 21 Kasım 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde yer alan **"Ayakkabı için özel çanta"** başlıklı haberi de görmüyorlardı. Haberde, Tayyip'in Cuma namazını AKP Genel Merkezi karşısında bulunan Başyazıcıoğlu Camii'nde kıldığı, Tayyip'in korumalarının taşıdığı çantanın dikkat çektiği belirtiliyordu.

Tayyip, o gün herkes gibi camiye girerken ayakkabılarını çıkarıyordu. Herkes gibi ayakkabılarını çıkaran Tayyip bundan sonra herkesten ayrılıyordu. İnsanlar ayakkabılarını caminin ayakkabılığına bırakırken O korumalara veriyor, onlar da Tayyip'in pis ayakkabılarını önce naylon poşete sarıyor, ardından yanlarında getirdikleri bir çantaya koyuyorlardı.

Cumhurbaşkanı Demirel'in şapkasını sıkışık bir durumda 1 dakika elinde tuttu diye ortalığı ayağa kaldıran ve

"Devletin tahsis ettiği koruma görevlisi, Çoban Sülü'nün fötr şapkasını taşıyor, rezalete bakar mısınız?

Bu adama koruma falan haram!" şeklinde yırtınan Siyasal İslamcılar Tayyip'in, **M. Ali Şahin**'in ve Vali **Muammer Güler**'in pis ayakkabılarını ellerinde taşıyan devletin tahsis ettiği korumaların ızdırabını görmezlikten geliyorlardı.

Görmezden geldikleri sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Tayyip'in korumalarının Tayyip'in paltosunu, çantalarını taşımalarını da görmezlikten geliyorlardı.

Başka?

Bülent Arınç'ın korumalarının ayağına galoş giydirmesi karşısında bile körleri oynuyorlardı.

Ne yazık ki, şeriatçı Müslümanlardan olduğunu sürekli ilan edenler, bu haberlerde de helal ve haram kavramlarını unutuyorlar, bu rezillikler karşısında kör kesiliyorlardı.

Şapka tutan korumaya acıyan sözde Müslümanlar, pis ayakkabı tutan korumalara ise ayakkabıların sahibinin kendilerinden olması nedeniyle merhamet etmiyorlar, böylece Müslümanlıklarının samimiyeti konusunda çok net ipuçları veriyorlardı.

Dinci gazeteler, sabah akşam sövdükleri Nazım Hikmet için Meclis Başkanı M. Ali Şahin'in Moskova'lara kadar gidip mezarı başında fatiha okumasını da, imanlarının bir gereği sayıyorlar görmezden geliyorlardı.

M. Ali Şahin, **"Beni Stalin yarattı"** diyen Nazım'a Fatiha okurken, **"Yarabbi mi"** dedi yoksa **"Ya Stalin"** mi?

Tövbe tövbe!

Tayyip'in İngilizcesi

Meclis albümünde Tayyip'in bildiği yabancı dil hanesinde "İngilizce" yazıyordu. Böylece Tayyip'in, kendi beyanına göre iyi derecede "İngilizce" konuşup yazdığını öğreniyorduk.

"Bilirim" diyorsa; bilir, konuşur, yazar ya.

Koskoca Başbakan yalan mı söyleyecek?

8 Ağustos 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi'nin Kelebek ekinde Mevlüt Tezel, **"Tayyip Erdoğan İngilizcesi"** başlığı altında Tayyip'in İngilizce gelişimini anlatıyordu:

"Sevgili okurlar önceki gün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Rusya Başbakanı Viladimir Putin ve İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin katılımıyla gerçekleşen "enerji zirvesini" kahkahalarla izledim.

Evet, böyle bir mucize gerçekleşti.

Rusya, Türkiye ve Avrupa'dan geçecek doğal gaz borularını konu alan sıkıcı bir devlet töreninde bile gülecek bir şey çıkıyor...

Bu mucizeyi gerçekleştiren kahraman ise Başbakanımızdı.

Erdoğan, konuşmaların ardından gazetecilere ilgilerinden dolayı teşekkür ederken, "acele etmeyin dağılmıyoruz, beraber bir mesajımız olacak" dedi ve o müthiş cümleyi kurdu:

"Sayın Silvio come here."

Başbakan Erdoğan'ın Türkçe ve İngilizce'yi birleştirecek yeni bir dil kurma hayali var galiba. Tıpkı Davos'taki "van minüt, van minüt, olmaz, olmaz, van minüt" örneğinde olduğu gibi...

Erdoğan'ın **"Sayın"** demesinin dışında kafama asıl takılan sözü 'come here'.

Başbakanımız bariz bir şekilde İtalya Başbakanı'na **"Silvio buraya gel"** diyor.

Bir de Erdoğan'ın, "Come here" derken bir elini boşluğa doğru uzatma anı var ki, evlere şenlik!

Eğer o el **'gel gel işareti'** yapsaydı, bir an Erdoğan ile Berlusconi'nin asker arkadaşı olduklarını düşünecektim.

Berlusconi'nin **"Come here"** diyen Erdoğan'a **"Van minüt"** dediğini hayal edin, ortalık yıkılırdı herhalde...

Erdoğan ile Berlusconi'nin daha önceki buluşmalarında da buna benzer samimi ortamlara şahit olmuştuk.

Evet, Berlusconi sempatik bir başbakan ama Erdoğan'a karşı daha da samimi. Ne zaman bir araya gelseler, habire gülüyorlar. Gerçekten ilginç!

Şaka bir yana, Başbakan Erdoğan'ın yetersiz İngilizcesi umarım ileride başımıza sorun açmaz."

16 Kasım 2008 tarihinde İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi **"Erdoğan'a sevgiyle bağlıyım"** diyordu.

Atalarımız ne güzel söylemiş;

Her dalkavuk bir alığın sırtından geçinir.

Konumuzla ne ilgisi var demeyin, aklıma geldi öyle söyledim.

İtalya Başbakanı Berlusconi'nin adı seks skandalları dahil bir çok yolsuzluklara karışınca, Tayyip, İtalyan Gazetelerinden **Corriere Della Sera**'ya bir röportaj veriyor ve şunları söylüyordu:

"Berlusconi bir meslektaş, bir dosttur, aileden biridir. Dolayısıyla onun özel yaşamına dair olaylara girmek ne dürüstlüğe yakışır ne de sadakate..."

Şimdi,

Soralım Tayyip'e.

Başbakanlık ne zamandan beri meslek oldu?

Bir ülkenin başbakanı kendi ülkesine mi sadakatle bağlıdır, yoksa çıkar ülkesi olduğu başka bir ülkenin başbakanına mı?

Tayyip, Baykal'ın hakkında iddia edilen ve doğru olup olmadığı belli olmayan görüntüler konusunda "karısını aldatana adam bile denmez" derken, karısını, sevgilisini ve önüne gelen herkesi aldatan Berlusconi'ye ise **"aziz dostum"** diyor, kendisine **"sadakatle"** bağlı olduğunu ilan ediyordu.

Berlusconi ülkemizde asıl ününü Tayyip'in gelinini öperek yapmıştı. Eşinden ayrıldığında, **"Artık bekârım, güzel kız getirene kıyak geçerim"** şeklindeki sözleriyle de şöhretine şöhret katmıştı. Berlusconi ülkemizde birçok ballı ihaleyi İtalya adına almış, tabiri caiz ise ülkemizi de öpmüştü.

Böylece;

Ülkemizin en çok kazanan cep telefonu kuruluşlarından **Aycell**'i yok fiyatına İtalya'ya ve Berlusconi'ye satıp **AVEA**'ya dönüştürmesiyle başlayan tek taraflı ticaret **"Sadakat"** sınırlarına bile giriyordu.

Tayyip'in sadakatla bağlı olduğu dostu Berlusconi, telekız D' Addario'ya Avrupa Parlamentosu'nda koltuk vaad ediyor ve **"Seni milletvekili yapacağım"** diyordu.

Tayyip'in dostu Silvio ile ilişkiye girdiği haberleri çarçaf çarşaf dünya medyasında yayınlanan telekız Patrizia D'Addario, Berlusconi'nin kendisine Avrupa Parlamentosu'nda koltuk vaad ettiğini söylüyordu. 42 yaşındaki telekız, ilişkiye girmeden önce Berlusconi'nin kendisine bir inşaat projesinde imar izni almasına yardım edeceği konusunda da güvence verdiğini de belirtiyordu..."

72 yaşındaki Berlusconi, eskort kızlarla olan ilişkileri de ortaya çıkınca kendini **"aziz değilim"** şeklindeki sözleri ile savunuyordu.

Türkiye; İtalya'dan milyarlarca liralık domuz gribi aşısı ithal ediyor, aşıların satılması için trafik kazasından ölenler bile domuz gribi hanesine yazılıyordu.

Öyle ki;

Sağlık Bakanı çocuklarının bile domuz gribine yakalandığını müjdeliyor, ölümler adeta davul zurnayla ilan ediliyordu. Bu şekilde korkutulan insanlar, aşı olmaya davet ediliyordu.

Ancak,

Tayyip, AKP Grup toplantısında yaptığı konuşmada ithal edilen aşının ABD'dekinden farklı olduğunu, bu nedenle kendisinin ve ailesinin aşı olmayacağını açıklıyordu.

Tayyip ve ailesinin aşı yaptıracağını duyuran Recep Akdağ, tarihe kendi Başbakanı tarafından yalanlanan bir bakan olarak geçiyordu.

Bakan Recep Akdağ, tam Tayyip'in şokunu atlatmak üzereyken bir başka açıklama ile adeta ne yapacağını bilemez hale geliyordu.

Milli Eğitim Bakanı Çubukçu Nimet de her zaman olduğu gibi Tayyip'in yanında yer alıyor ve kendisi ile ailesinin aşı olmayacağını söylüyordu.

Nasıl olmuş, ne olmuş, ne duymuştu da Tayyip ve Nimet ailesi aşı olmaktan kaçmışlardı?

Sadakatle bağlı olduğu meslektaşı, aşıların ithal edildiği ülkenin Başbakanı onu nasıl uyarmıştı?

Aşıdaki büyük tehlike neydi?

Kimbilir, Tayyip bir gün sadık dostunun ikazını açıklar da hepimiz öğreniriz.

Recep Akdağ kaç paralık dayılandı

Sağlık Bakanı **Recep Akdağ** 'Şubat, Mart, aylarında eğer grip aşısı yapılmazsa **21 milyon kişi** hastalanacak, **5 bin 300 kişi ölecek'** diyor, **Tayyip'in ve bakanların da aşı olacağını söylüyordu. Yukarıda belirttiğim gibi,** Tayyip Bakanını yalanlıyor, aşı olmayacağını açıklıyordu.

Domuz gribi yaygaralarının altında yatan gerçekler çok geçmeden ortaya çıkıyor, Domuz Gribi salgınının "sahte" olduğu ve ilaç firmalarının tertibi olduğu belgeleniyordu.

Avrupa Konseyi Sağlık Birimi Başkanı Wolfgang, domuz gribi salgınının, dünya çapındaki salgından faydalanmak isteyen ilaç firmalarının başlattığı **"sahte bir salgın"** olduğunu rapor ediyordu.

İngiliz **Daily Mail**'e açıklama yapan ve domuz gribini **"yüzyılın skandalı"** olarak nitelendiren **Wodarg**, **"İlaç firmaları, ilaçlarını satmak için, bilim adamlarına ve resmi sağlık kurumlarına telkinlerde bulunarak hükümetleri alarma geçirdi"** dedi.

Dünyayı saran domuz gribi vakalarının milyarlarca dolarlık kazanç sağlayan ilaç ve aşı üreten firmalar tarafından idare edildiğini söyleyen Wodarg, **"Sahte bir salgın var"** dedi. Dr Wodarg'ın hazırladığı rapor, Avrupa Konseyi tarafından kabul edildi.

AKPM Sağlık Komitesi Başkanı Wogard, "5 yıl önce 'kuş gribi salgınında kamuoyuna ekilen korku tohumlarıyla oluşturulan panik havası' bilinçli pompalandı" şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Avrupa Konseyi Sağlık Komitesi'nin domuz gribini abartan ilaç firmalarına soruşturma açılması isteği üzerine, Parlamenterler Meclisi **"acil"** toplanıyordu. Ancak bizde kampanya yürüten Sağlık Bakanlığı'ndan çıt çıkmıyordu.

Nasıl çıksın ki, kuş gribi ile Unakıtan ve çocukları başta olmak üzere birçok AKP'li, servetlerine servet katarken ülke kaynakları adeta talan ediliyordu. Domuz gribi ile de yine AKP'lilerin birçoğu çuvalları dolduracaklardı. 500 milyon liralık aşı ithal edildi, **43 milyon doz aşı** sipariş eden bakanlık yaratılan korku ile bu aşıları ülke içinde tüketecekti. İlk etapta **500 milyon yatırıldı. Devamı gelecek, fakir halkın sırtından milyarlar kazanılacaktı.**

Ama olmadı, olamadı.

Sağlık Bakanı, tüm hıncını Meclis'te Tayyip'in **"Eşimi GATA'ya almadılar"** şeklindeki yakınmasına cevap veren Osman Durmuş'a saldırarak çıkarmak istedi. AKP'ye yakınlığı ile bilinen **Cüneyt Ülsever**, 7 Şubat 2010 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde bakın bu konularda şunları yazıyordu:

"Geçen hafta TBMM tarihi günlerinden birini yaşadı ve milletvekilleri ağız tadıyla kavga ettiler. **Osman Durmuş**'un **Başbakan**'a karşı nezaket kurallarını zorlayan sözlerine Başbakan'ın **orantısız tepkisi**, Adalet ve Kalkınma Partisi üyelerince saldırı fişeği olarak algılandı ve kavga böylece başladı.

Kavga sırasında özellikle Sağlık Bakanı Recep Akdağ büyük bir hiddet ve şiddet içinde eski Sağlık Bakanı Osman Durmuş'u dövmeye yeltendi. Neden? Gazeteleri karıştıralım.

Önce Sabah'tan bir alıntı, "A gribi alarmı sona erdi. (6 Şubat 2010):

"...Dünya Sağlık Örgütü'nün son olarak A gribi salgınıyla ilgili 'İlaç firmalarının başlattığı sahte salgındı' açıklaması yapmasının ardından Sağlık Bakanlığı, A Gribi için bünyesinde oluşturduğu kriz merkezini kapattı... Hastalıktan korunmak için **43 milyon doz aşı** sipariş eden ancak bu aşıların sadece **8,4 milyon dozunu** teslim alan ve bunun da **4 milyonunu** kullanan Türkiye... Girişimlerini sürdürüyor.

Türkiye henüz teslim almadığı **35 milyon doz aşıyı** iade etmek için sipariş verdiği **3 aşı firmasıyla** görüşüyor. Sağlık Bakanlığı Bilim Kurulu Üyesi Prof. Dr. **Levent Akın**... Bir süre önce Sabah'a Sağlık Bakanlığı'nın ilaç firmalarıyla yaptığı sözleşmeye göre elde kalan aşılar için **takas formülünü** işletebileceğini açıklamıştı."

Bazı söylentilere göre de Sağlık Bakanlığı elinde kalan 4 milyon adet aşıyı **hibe edeceği** ülke arıyor, ama hiçbir ülke bu hibe ile ilgilenmiyor.

Şimdi de Milliyet'ten 15 Ekim 2009 tarihli bir alıntı: **'Eski Sağlık Bakanı'ndan Domuz gribi ile ilgili şok açıklama.'**

...MHP Kırıkkale Milletvekili ve eski Sağlık Bakanı **Osman Durmuş**, MHP Afyonkarahisar Milletvekili **Abdulkadir Akçan** ve MHP Kahramanmaraş Milletvekili **Mehmet Akif Paksoy** ile birlikte domuz gribi salgını ve alınacak aşıyla ilgili basın toplantısı düzenledi.

Sağlık Bakanı **Recep Akdağ**'ın 'Şubat, Mart, aylarında eğer grip aşısı yapılmazsa **21 milyon kişi** hastalanacak, **5 bin 300 kişi ölecek'** şeklinde kehanette bulunduğunu ifade eden Durmuş, **'Domuz gribi probleminin laboratuarlarda üretilen bir virüs olduğuna dair resmi beyanların BM Genel Kurulu'nda ifade edildiğine dikkati çekti.'**

Durmuş, dünyada 60'ı aşkın grip salgını yapan virüs bulunduğunu kaydetti.

Her yıl **mevsimsel grip salgınlarından** dünyada 250–500 bin, Türkiye'de ise 17 bin kişinin hayatını kaybettiğini vurgulayan **Durmuş**, (Türkiye'de Domuz gribinden 600 kişi öldü. Kaynak Sabah

Gazetesi) domuz gribi nedeniyle **1 yılda** ölen hasta sayısının tüm dünyada sadece **1.500** kişi olduğunu söyledi. (Dünyada ölüm sayısı 14.286 - Kaynak Sabah Gazetesi)

Osman Durmuş, 'Domuz Gribi daha hızlı yayıldığı halde mevsimsel gripler kadar korkutucu ve öldürücü değildir. Peki, niçin toplum paniğe sevk edilmekte 'Aman elinizi çabuk tutun ve hemen aşı olun' denilmekte? **Küresel krizin faturası gelişmekte olan ülkelere bu şekilde ödettiriliyor**' dedi.

Durmuş, Sağlık Bakanlığı'nın **43 milyon** doz aşı siparişi verdiğini, bunun için **500 milyon** lira ayrıldığını bildirdi...

Durmuş, **yıllık ihtiyaç 5 milyon TL ile karşılanabilecek iken, 500 milyon TL veriyoruz. Bunun yorumunu vatandaşlarıma bırakıyorum dedi."**

Osman Durmuş, neler olacağını aylar önce nerede ise harfiyen bildirmiş.

Osman Durmuş'tan rica ediyorum. **Domuz Gribi Aşısı** için toplam **ne kadar harcama yaptık, kimlere ne kadar para ödedik. Bu alışverişe kimler aracı oldu;** lütfen takip etsin ki, **Recep Akdağ**'ın **dayak sevdasının** bize **kaça mal olduğunu öğrenelim!"**

Tuncay'ın heykeli dikilmeli

Tayyip Erdoğan gibi Batum'dan göçen bir Gürcü ailesinden olduğunu ilan eden ve Tayyip'in 12 Eylül öncesinden bu yana arkadaşı olan **Emine Şenlikoğlu**, Ergenekon tezgâhının Homoseksüel Haham Yamağı ve Fetullah'ın yanında yetişen Tuncay Güney için, **"Tuncay'ın heykeli dikilmeli"** şeklinde konuşuyordu. Şenlikoğlu'nun bu sözleri 23 Mart 2009 tarihli **Yeni Şafak Gazetesi**'nde şöyle yer alıyordu:

"3 yıllık aradan sonra yayın hayatına tekrar başlayan **Mektup Dergisi**'nin açılış töreninde konuşan Emine Şenlikoğlu, yakından tanıma imkânı bulduğu Tuncay Güney'e ilişkin bir dizi değerlendir-

melerde bulundu. Tuncay Güney'in, Ergenekon yapılanmasının ortaya çıkarılmasında önemli rol üstlendiğini belirten Şenlikoğlu, onu tanıdığım için utanmıyorum. Tuncay Güney'in heykeli dikilmeli" dedi.

Tuncay Güney'in Türkiye'deyken birçok kişiyle muhatap olduğunu, ancak şu an o kişilerin sesinin çıkmadığını belirten Şenlikoğlu, **"Kimse Tuncay Güney benim evime de gelirdi, ben de onunla muhatap oldum demiyor"** diyerek, sessizliğin nedenini sordu.

Emine Şenlikoğlu, Kanada'da bulunan Tuncay Güney'le zaman zaman telefon görüşmeleri yaptığını da söylüyordu."

Fetullahçılar ve AKP'liler tarafından günde beş vakit kutsanan Homoseksüel Tuncay Güney, Ergenekon tertibinde başrol oynamasının yanında AKP ile yükselen bir değer olarak nitelendirilen eşcinselliğin bir yanını oluşturuyordu. 23 Haziran 2009 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde İsrafil Kumbasar, "AKP ile yükselen değer; eşcinsellik" başlıklı yazısında şunları anlatıyordu:

"Eşcinsellik, AKP iktidarı sayesinde adeta yükselen bir değer haline geldi.

'Yiğitliği' ve 'Cesareti' ile bilinen bir milletin evlatları, sinsi, planlı bir şekilde Allah'ın lanetine maruz kalan 'Lut Kavmi'nin sapkınları haline dönüştürülmek isteniyor.

'Erkek' diye ortalıkta dolaşan nice kişi, ne yazık ki, 'kişilik erozyonuna uğrayıp 'beyin eşcinseli' haline geldiklerinin farkında bile değil.

İlahiyatçı **Prof. Dr. Hayrettin Kahraman**, tehlikenin hangi boyutlara ulaştığının farkına varmış olacak ki, son günlerde bir gazetedeki köşesinde 'eş cinselliği' konu alan yazılar yazmaya başladı.

'Kur'an-ı Kerim' ve 'hadislerden' verdiği örneklerle, İslam dininin 'eşcinselliği' kesinlikle yasakladığını belirten Karaman, eşcinselliği sıradan bir olgu gibi göstermeye çalışanları da uyarıyor...

Eminiz ki, bir Allah'ın kulu çıkıp da kendisine şu soruları soramayacak:

İyi güzel diyorsun da, peki eşcinsellik kimlerin iktidarı döneminde 'gizli' bir tercih olmaktan çıkarak adeta 'açık' bir sektör haline geliverdi.

Türkiye'de ilk defa Gay ve Lezbiyen filmleri festivali düzenlenmesine onay veren, ilk defa bir 'eşcinsel oteli' açılmasına ön ayak olan kimlerdir?

Kendilerini 'muhafazakâr eşcinsel' olarak tanımlayan eşcinselleri başköşelerde ağırlayıp, THY'den PTT'ye kadar bütün devlet ihalelerini ayaklarının altına seren kimlerdir.

Okullarda aile sağlığı adı altında 'eşcinsellik' dersleri verdirmeye kalkışanlar kimlerdir?

"Darbelere hayır" deme adına Taksim'de 'eşcinseller' ile kol kola yürüyenler kimlerdir?

Avrupa Birliği'nin genişlemekten sorumlu komiserlerinden Olli Rehn şöyle diyordu:

"Üye ülkelerde olduğu şekilde, aday ülkelerde de lezbiyen, gay, eşcinsel ve transseksüel hakları örgütlerinin varlık ve faaliyetlerinin güvence altına alınmasının takipçisiyiz. Türkiye'nin bu konuda gerekli adımları atmasını bekliyoruz."

Kol kanat gerdiğin, üzerine toz kondurmadığın AKP iktidarı, şimdi bu talimatı 'tereyağından kıl çeker gibi' yerine getirmenin yollarını arıyor.

Yazılarında hep sineklerle uğraşıyorsun da o sinekleri üreten batakhanelerin önünü açanlara karşı bir tek kelime etmiyorsun.

'Haksızlıklar' karşısında susan, 'dilsiz şeytan' değil midir?

Lütfen abdestini tazele Hoca."

Çürük

AKP yalakası dinci medya, Fetullahçı basın ve 2. Cumhuriyetçi matbuat 2008 yılının tamamında ve 2009 yılının hemen hemen her gününde Yarsav Başkanı Ö. Faruk Eminağaoğlu'nun geçirdiği ame-

liyatlar sebebiyle askerlikten muaf tutulması olayını dillerine doluyorlar, yalan üzerine yalan üretiyorlar, iftira üzerine iftira atıyorlardı.

Bu uğurda PKK'lı annelerin yanında tuttukları saflardan bir an için çıkıp, hor görüp yüzlerine bakmadıkları şehit annelerini kullanıyorlar, vatan ve millet edebiyatı yapıyorlardı. Bu karalama kampanyasında başı; her yanından pislik, lağım ve irin fışkıran Fetullahçı **"Yalan Yolu"** çekiyordu.

Fetullah Gülen ve AKP karşıtı yazılarını artırmasının ardından, din taciri bu kesimin hedefi bu defa Hürriyet Gazetesi yazarı **A. Hakan Coşkun** oluyordu.

Tayyip'in damadının gazetesinden **Sevilay Yükselir**, **Coşkun**'un dalağını aldırarak çürük raporu aldığından bahisle gün aşırı **Ahmet Hakan** yazısı kaleme alıyordu. 3 Haziran 2009 tarihli Sabah Gazetesi'nde Ahmet Hakan'ın Star TV'deki Arena programında askerliği ile ilgili yapılan programın, **"Al gülüm ver gülüm birbirini ağırlamalar"** diyerek, danışıklı dövüş olduğunu iddia ediyor, Uğur Dündar'ın Ahmet Hakan'a şu soruları niye sormadığını vurguluyordu:

"Ahmetçiğim dalaksız yaşamak nasıl bir şey? Kimseler anlamadı senin dalaksız olduğunu şimdiye kadar. Çok sağlıklı bir görüntün var. Vallahi senin gece hayatına olan düşkünlüğün bende olsa yerimden kalkamam. Nasıl oluyor bu işler dalaksız ve sağlıksız? Soyamaz mıydın askerde patates ya da soğan?"

Damadın gazetesinden bu şekilde feryat eden Sevilay, yazısına şöyle devam ediyordu:

"Ama sizin derdiniz, benim gibi ona patates ya da soğan soydurmak değil. Derdiniz allamak, pullamak, aklamak!

Ayıp değil mi yahu Uğur Ağabey?"

Sabah Gazetesi'nden Sevilay başta olmak üzere, Zaman Gazetesi'nden Vakit Gazetesi'ne kadar cümle matbuat, Ahmet Hakan ile Ömer Faruk'a askerlik yaptırma, patates soydurma kampanyasına girişiyordu.

Şimdi burada damadın gazetesine ve o gazeteden vatan millet edebiyatı yapan Sevilay'a ve diğer dinci basına soralım;

Madem askerlik konusunda bu denli hassassınız, neden damadın babalığı olan Tayyip'e sormazsınız;

"Bu ülkede gariban vatandaşların çocukları askerliğe elverişli değildir raporu alamıyor da, senin oğlun bir anda nasıl alabiliyor? Hastalığı ne? Gemi filoları kuruyor, milyon dolarlık villalar alıyor, şirketler açıyor, bunları yaparken son derece sağlıklı, ancak iş askerliğe gelince son derece sağlıksız ve üstelik çürük!"

Tayyip'in karizmasının çizilmesinden mi korkarsınız yoksa Ahmet Burak'ın mı? Bu nedenlerden dolayı mı Tayyip'e bu soruları soramıyorsunuz?

Tayyip'in oğlu(!)nun askerlik durumu ve çürük raporu hakkında kalem oynatamayan dinci ve Fetullahçı matbuat, Arena programının ardından adeta taarruza geçiyordu. Tayyip'in damadının Sabah Gazetesi'nden Sevilay Yükselir, ondan alıntı yapan Vakit Gazetesi, programda Nedim Şener'in Ahmet Hakan'a; "Askerlik yapmadığınızı falan yazdılar. Bu tabii sizin özel hayatınız. Konuşmak istemeyebilirsiniz bu konuda" şeklindeki hatırlatmasını ilk falso olarak lanse ediyorlar ve şu soruyu soruyorlardı:

"Ne aralık askerlik yapıp yapmamak özel hayatın sınırları içerisine girdi bu ülkede Nedim."

Damatçı ve dinci basın bu soruyu sorarlarken, gözlerine ve dahi kulaklarına inanamadıklarını da özellikle vurguluyorlardı.

O halde bu matbuatın askerlik meraklısı isimlerine soralım, bakın Tayyip'in oğlu elinizin altında, bal gibi çürük raporu almış. Ahmet Hakan ve diğerlerine sıraladığınız tavsiyeleri niye ondan esirgiyorsunuz? Burak'a **'askerde patates soğan da mı soyamazsın, sen de bu vatanın evladısın Burak, haydi marş marş göreve"** demek bu kadar zor mu?

Kanaltürk adlı İnternet Sitesinde Adnan Bulut 3 Mayıs 2009 tarihinde **"Naylon Ahmet askerlik yaptı mı"** başlıklı yazısında şunları söylüyor, ondan da şeriatçı Vakit Gazetesi alıntı yapıyordu, okuyalım:

"...Her neyse naylon Ahmet... Bir süredir sana askerliğin ile ilgili bir takım sorular sordum, anımsatmalarda bulundum. Sen

hiç oralı bile olmadın. Meğerse senin müthiş bir askerlik korkun varmış."

Kanaltürk ve Vakit Gazetesi'ndeki yazı şöyle devam ediyordu:

"Askerlik yapmadığın gündeme gelince betin benzin atarmış. Şimdi seni biraz üzecek bir takım bilgi ve belgeleri saygın okurlarımızla paylaşmak istiyorum.

Ne oldu, ter boşandı senden galiba. Sakin ol. Hem benim yayınladığım belgelerden sonra belki silâh altına alınırsın, şanlı Türk Silahlı Kuvvetlerimizin üniformasını sırtına geçirir, biraz olsun saygınlık kazanırsın. Şu halinle saygınlıktan eser yok çünkü."

Şimdi Bulut'a ve Bulut'un yazısını alıntılayan şeriatçı Vakitçilere, onların Ahmet Hakan'a sordukları soruları niye Tayyip'e ve oğluna sormadıklarını hatırlatalım ve kendi cümleleriyle ekleyelim. Böyle bir soruyu Tayyip'e sorarken bir yerlerinizin ağrıyacağından mı korkuyorsunuz? Niye sakin olamıyor musunuz? Yoksa ter mi boşanıyor dört bir yanınızdan. Bu nasıl Müslümanlık, bu ne yaman çifte standarttır. Kitabın neresinde var kuvvetliye boyun eğip, zayıfa vurmak. Dinin ne tarafına düşüyor, birinin ayıbına şemsiye olurken, diğerine fener tutmak?

İslam'ın ne yanına geliyor, Ahmet Hakan'ı askerliğe davet edip saygınlık kazanmasını isterken, Tayyip'in oğlundan bu daveti esirgeyip, onu bu saygınlıktan mahrum bırakmak? Ahmet Burak'ın neyi eksik? Üstelik patates soğan soymak için fazlası bile var!..

Kanaltürk ve Şeriatçı Vakit Gazetesi'nin yazarları, Ahmet Hakan'ın çürük raporunu yemediklerini de vurguluyorlardı. Ama aynı yazarlar(!) her nedense Tayyip'in oğlunun(!) raporunu öyle bir yutuyorlardı ki, Burak konusunda sesleri solukları çıkmıyordu. Tayyip'in oğlu konusunda sessiz kalan siyasal dinciler, Ahmet Hakan konusunda bakın daha nasıl döktürüyorlardı:

"...Hastanesi'nde bir dönem Dr. Şerafettin Özer de Başhekimlik yapmış. Dr. Şerafettin Özer'i araştırınca bir de ne göreyim; Kasımpaşa Deniz Hastanesi Başhekimi'nin de adı Şerafettin Özer'miş iyi mi? Tabip Albay Şerafettin Özer'le seni ameliyat eden Şerafettin Özer meğer aynı kişiymiş! Şaşırtıcı değil mi?

Ne ilginç tesadüf değil mi?

Ahmet Hakan'ın askere gitmemek için **"elverişli değildir"** raporu aldığı yeri tahmin etmek zor değil...

Tabii ki Kasımpaşa Askeri Deniz Hastanesi... Haa, naylon Ahmet!"

Şeriatçı Vakit Gazetesi Ahmet Hakan'ın çürük raporunu Kasımpaşa Askeri Deniz Hastanesi'nden torpille aldığını ima ediyor, bu durum da benim aklıma Tayyip'in kızının pardon oğlunun **"çürük"** raporunu nereden aldığı sorusunu getiriyordu. Gerçi bu soru önce Müslüman olduklarını iddia eden şeriatçıların aklına gelmeliydi ya neyse...

Tayyip'in oğlu, hani şu sanatçı Sevim Tanürek'e annesi Emine'nin arabasıyla çarparak ölümüne neden olan Ahmet Burak, **"çürük"** raporunu aynı Ahmet Hakan gibi Kasımpaşa Deniz Hastanesi'nden alıyordu. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın o günlerdeki damadı Serhat Basutçu, **"yüzbaşı"** rütbesiyle burada görev yapıyordu. Ne yani hemen bunda bir bit yeniği mi arayacağız?

Olur mu?

Tesadüftür tesadüf!..

İnanmıyor musunuz?..

İşte bakın, size bir tesadüf daha!..

Tayyip'in mahdumu Burak'a, Kasımpaşa Deniz Hastanesi'nden **"askerliğe elverişli değildir"** raporu alındığında Özden Örnek, Donanma Komutanı'ydı.

Örnek'in çocukları ve eşi ile ilgili tesadüfleri yukarıda anlatmıştım.

Ahmet Hakan'a, Ömer Faruk Eminağaoğlu'na **"Askerde patates, soğan soyamazlar mıydı"** diye soran tetikçi basın, Tayyip'in oğlunun çürük raporunu görmezden geldikleri gibi, ona kıyamadıklarından olacak onu patates, soğan soymaya gönderemiyorlardı.

Gönderemedikleri sadece O mu?

Olur mu?

Tayyip'in öz savcılığını üstlendiği Ergenekon soruşturmasını yürüttüğü iddiasında olan Zekeriya Öz unutulur mu?

Ecevit'in hastalığını diline doladı

Fetullahçılar, Siyasal İslamcılar, AKP Medyası, 2. Cumhuriyetçiler, Ergenekon tezgâhçıları hep bir ağızdan "Ergenekon Ecevit'i hasta ilan edip düşürmeye çalışıyordu" diyorlardı.

Oysa

Ecevit'in hasta olduğu, Başbakanlığı bırakması gerektiği, şeriatçılık yapan Vakit Gazetesi'nin Başyazarı Erbakan'ı **"halife"** kabul edip **"biat"** eden ve basın danışmanı olan **Abdurrahman Dilipak** başta olmak üzere hemen hemen aynı matbuat yazarlarının çoğu tarafından sürekli gündemde tutuluyordu. 18.07.2008 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nde **Yılmaz Özdil,** Ecevit'in hastalığını en acımasızca eleştirenlerin başında geldiğini bizzat Tayyip'in kendi sözleri ile kanıtlıyordu.

"...'Ecevit kişisel hırsından gitmiyor.'

'Mesaisini yerine getirmekten aciz.'

'Ülkeyi hastaneye çevirme.'

'Kendine zulmetme çekil!'

'Millete kıyma, bırak!'

'Ölümün ertelenmesi, ötelenmesi, hayatın yaşandığı anlamına gelmez...'

'Mazereti var... Yaşlılık!'

'Çekilmesini bilmiyor.'

'Ecevit görevinin başında olduğunu söylemiş... Ne olur güldürme bizi!'

'Fiziken çökmüş.'

'Bitmiş bir insan.'

'Topluma yararlı olmaya değil, anca kendini ayakta tutabilmeye çalışıyor.'

'Git.'

'Çekil.'

'Yerinden ve merkezden olmak üzere, iki yönetim şekli vardır... Şimdi, hastaneden ve evden yönetim çıktı!'

'Anlaşılan o ki, insan yaşlanınca gerçekleri daha az görüyor, hırsı artıyor. Hastane raporları bile zoraki veriliyor.'

'Her tarafı kırılıp dökülüyor.'

'Çelik korselerle duruyorsun.'

'Düş milletin yakasından.'

Kime ait bu laflar?

Tayyip Erdoğan'a.

Ne yazıyorlar şimdi?

'Darbeci emekli generaller, Ecevit'e çekil baskısı yaptı.'

Hep söylerim... Bu yalaka gazetecilerin en güvendiği konu, "balık hafızası..."

Kendi yazdıklarını unuttukları için, okuyanlar da mutlaka unutmuşlardır diye tahmin ediyorlar."

Peki

Ecevit'in çekilmesini isteyen General kimdi?

Tayyip'in "Hocam" diye hitap buyurduğu, malum çevrenin medar-ı iftiharı; Hilmi Özkök!

Ne diyorlar şimdi utanıp sıkılmadan?

Ergenekon Ecevit'e komplo yapmış.

Bunlara en iyi yanıtı Baydemir verir. Malum, "hass..tir"li ve "meşe ağacının dallarının battığı yerleri içeren" sözlerine en ufak bir tepki bile verememişlerdi. Tanışıklıkları, Diyarbakır Belediye Başkanı olmadan önce gittiği ABD'deki İngilizce kursları koridorlarına uzanır.

Şantaj

Adnan Oktar grubunun önde gelen isimlerinden Fırat Develioğlu, polis ifadesinde Adnan Hoca olarak bilinen Adnan Oktar'ın icraatlarını anlatıyordu. Develioğlu, Grubun ilişkide olduğu isimleri, yaptıkları şantajları da tek tek açıklıyordu.

Oktar grubunun en yakın ilişkide olduğu isimlerden biri Tayyip Erdoğan'dı. Tayyip, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçilir seçilmez ayağının tozuyla İstanbul Refah Partisi İl Merkezi'nde gerçekleştirdiği basın toplantısında, Adnan Oktar'ın ya da nam-ı diğer Adnan Hoca'nın gençlerini arkasına tam sıra diziyordu. Tayyip'in dışa açılım stratejilerinde Adnan Hoca'nın devşirdiği manken kızları da kullanılıyordu.

Bu arada Fırat Develioğlu'nun ifadelerini unuttuk. Adnan Oktar'ın en yakın adamlarından Fırat Develioğlu itiraflarında Tayyip'e şöyle yer veriyordu:

"Recep Tayyip Erdoğan aday gösterildikten sonra bize, elinde Zülfü Livaneli ile ilgili, devlet aleyhine söylenmiş sözleri içeren bir türkü kaseti olduğunu, bu kaseti Zülfü Livaneli'nin çok eski tarihlerde Almanya'da doldurduğunu, kaseti yayınlatmak istediğini, bu şekilde ona oy kaybettireceğini, ancak hiçbir televizyon kanalının yayınlamaya yanaşmadığını söyledi. Kasetin orijinalini aldık. Bahadır da Kadir Çelik'i aradı. Kadir Çelik kaseti yayınlattı."

Amaca ulaşmak için her yolu mubah gören Tayyip, belediye başkanlığı seçimleri sırasında en yakın rakibini ekarte etmek için onun yıllar önce doldurduğu kaseti buluyor, kaseti TV'lerde yayınlatarak onun oy kaybetmesini istiyordu.

Ancak;

Kendi kaseti yayınlanınca salya sümük ağlıyor, **"bu sözler benim değil"** bile diyebiliyordu.

Tayyip, Devlet Bahçeli ile söz düellosuna girdiğinde de tıynetinin gereğini yapıyor ve onu şu sözleri ile tehdit ediyordu:

"Bahçeli ile ilgili internette acayip şeyler dolaşıyor ama biz ilgilenmiyoruz."

Tayyip, 26 Şubat 2010 tarihinde ise; gözaltı ve tutuklamaları “Malta sürgünleri”ne benzeten CHP Genel Başkanı Deniz Baykal’a, “Malta sürgünlerini hatırlatanlar, 1938’e dönsünler. Sayın İnönü’nün Cumhurbaşkanı olduğu dönemlerdeki Tunceli sürgünlerine baksınlar. Daha ileri giderlerse vesikasını açıklarım” diyordu.

Yani...

Tayyip, tam 72 yıl öncesinin “olayıyla” CHP’yi ve Baykal’ı tehdit ediyordu...

2010 kutlu doğum haftasında bir konuşma yapan ve gönülleri fetheden CHP lideri Baykal, siyasal dincileri tam bir telaş çukuruna düşürmüştü. Çünkü yıllardır ellerinde oyuncak yaptıkları değerleri kaybedeceklerini anlamışlardı.

Kutlu doğum haftasının ardından kısa bir süre sonra Mayıs 2010’da Deniz Baykal ile Nesrin Baytok’a ait olduğu iddia edilen görüntüler internette yayınlanıyor, Baykal, bu görüntüler komplo diyerek kabul etmiyor ve CHP Genel Başkanlığı’ndan istifa ediyordu.

Tayyip, 14 Mayıs 2010 tarihinde Atina ziyareti öncesi sanki olay gerçekmiş gibi şunları söylüyordu:

“Eşlerine ihanet edenleri hiçbir zaman bu toplumun içinde kalkıp da mağdur olarak göremeyiz...

Şu ana kadar ana muhalefet lideri böyle bir şeyi yapmadığını da söylemiyor. İsmi geçen diğer isim, o da söylemiyor...”

Çok geçmeden kasetten Tayyip’in daha önceden haberi olduğu ortaya çıkıyordu.

Ortaya çıkanlar sadece bu kadar mı?

Olur mu?

CHP Milletvekili ve Bilişim Uzmanı Tacidar Seyhan, Baykal’a ait olduğu ileri sürülen görüntülerde 2 ayrı kadın figürünün yer aldığını söylüyor, bunun Emniyet ve MİT’in kullandığı bir sistem olduğunu vurguluyor, “Görüntüde eskitme, karartma ve 45 adet yapıştırma var” diyordu.

Fırdöndü

Tayyip, gerek MSP Gençlik Kolları'nda gerekse Belediye Başkanlığı döneminde, Mehter takımının iki ileri bir geri tavrını kendine yakın gördüğünden olacak, hemen hemen her etkinlikte kullanıyordu.

Tayyip'in yanında olanlar **"Rüzgâr Gülü"** kavramının sanki onun için tanımlandığını hemen fark ederdi. Bir konuda; sabah başka, öğlen başka, akşam daha başka konuşma Tayyip'in en önemli özelliklerindendi. Sıkıyı gördü mü anında geri adım atardı.

Tayyip, Nisan 2009'un ilk haftasında iki önemli konuda geri adım atıyordu.

Nato Genel Sekreterliği'ne adaylığını koyan Danimarka Başbakanı Rasmussen'i istemiyordu. Çünkü Rasmussen hem karikatür krizinde İslam alemini kırmış, hem de Türkiye aleyhine yayın yapan bölücü örgüt televizyonunu kapattırmamıştı. Bu nedenle Nato Genel Sekreteri olamazdı...

Tayyip, direniyor gibi yaptı. Obama devreye girdi ve Tayyip onay verdi yani geri adım attı.

İkinci geri adım da 1 Mayıs konusunda geldi.

Çok değil 2008'de, 1 Mayıs'ın tatil edilmesine şiddetle karşı çıkmıştı.

"Bir günlük tatilin bedelinin 2 katrilyon lira olduğunu biliyor musunuz" demişti. Bu talepte bulunanlara...

Hatta 1 Mayıs'ın tatil olmasını isteyen işçiler, köylüler, memurlar kısacası kendini Başbakan yapan insanlar hakkında, **"Ayakların başları yönettiği bir yerde kıyamet kopar"** diyebiliyordu.

Ancak,

Tam bir yıl sonra...1 Mayıs'ın tatil olmasını kendisi önerdi.

Tayyip yine geri adım attı.

12 Nisan 2009 tarihli Vatan Gazetesi'nde Mustafa Mutlu, bakın Tayyip'in geri adımlarını nasıl aktarıyordu:

"Aslında geri adım atma onun genlerinde vardı:

2006'nın Aralık ayının sonlarıydı. Avrupa Birliği Liderler Zirvesi'nde Türkiye'yle tam üyelik görüşmelerinin başlaması ele alınıyordu. Başbakan, Kıbrıs konusunda asla taviz vermiyor, **"AB açılım yapmadan açılım yapmayız"** diyordu.

Ama sonunda Rumlara bir liman ve bir havaalanı açma önerisini Brüksel'e iletti. Ne var ki Rumlar bu öneriyi reddetti.

Ama gerçek değişmedi.

Başbakan geri adım attı...

2006'nın sonlarıydı. Başbakan kafaya takmıştı; mademki Türk doktorları Doğu illerine gitmek istemiyordu; o zaman yasayı değiştirecek ve yabancı doktorların Türkiye'de çalışmalarına imkân sağlayacaktı. Yaptı da bu düzenlemeyi. Yasa, Cumhurbaşkanı Sezer'den döndü. Hükümet de düzenlemeden vazgeçti.

Erdoğan söylediği sözlerle kaldı.

Başbakan geri adım attı...

Başbakan 2007'nin Eylül ayı sonunda ABD'ye gitti. PKK'nın hain eylemlerine karşı Bush'dan destek arıyordu. Bir düşünce kuruluşunun düzenlediği toplantıda konuştu ve **"PKK'nın elinde Amerikan topu ve tankı var"** dedi.

ABD yönetiminden uyarı gelince, bir hafta sonra sözlerini **"Bir yanlış anlama olmuş"** diye değiştirdi.

Başbakan geri adım attı...

Hükümet tapu kanununda değişiklik yapan yasa tasarısıyla, yabancı yatırımcıların taşınmaz edinebilmesini sağlamak istiyordu. Ancak muhalefet bastırdı; hükümet düzenlemeden vazgeçti.

Başbakan geri adım attı...

2008'in bahar aylarında hükümet bu kez yerel yönetimlere kaynak yaratmak için eğlenceden konaklamaya, elektrik ve gaz kullanımından, sinemaya kadar hemen her harcamadan vergi alınmasını öngören bir yasa değişikliği hazırladı. Kaldırım taşından kanalizasyona kadar her hizmetten katkı payı alınmasını öngören bu düzen-

leme, kamuoyunda **"Deli Dumrul Vergisi"** olarak anılmaya başlandı. Gelen tepkiler üzerine hükümet düzenlemeden vazgeçti.

Başbakan geri adım attı...

Küresel kriz tüm ülkeler gibi Türkiye'yi de sarsmaya başlamıştı. Başbakan çıktı ve **"Kriz bize teğet geçecek"** dedi. Uzun süre de bu sözünün arkasında durdu. Ekonomik göstergelerin bozulması, yüzbinlerin işsiz kalması bile onu döndürmeye yetmedi. Ne zaman ki yerel seçimi kaybetti, "Son yüzyılın en önemli kriziyle karşı karşıyayız. Oylarımız bu yüzden azaldı" dedi.

Başbakan geri adım attı...

Peki; bu kadar çok geri adım atan Başbakan'ın, geri adım atmadığı bir konu yok mu?

Elbette var;

Üniversitelerde türban serbestîsi...

Sırf bunun için MHP'yi de yanına alarak Anayasa'yı değiştirdi. Konu Anayasa Mahkemesi'ne gidince, ülke gerildi; sivil toplum kuruluşları devreye girdi ve iktidara da muhalefete de çağrıda bulundu:

"Herkes bir adım geri adım atsın!"

Bu çağrının yapıldığı sırada Başbakan Bulgaristan'daydı. Yanıtı oradan verdi:

"Ben neden geri adım atacakmışım? Siyasetçi geri adım atmaz, daima ileri gider!"

Böylesine kararlı (!) ve tutarlı (!) bir Başbakana sahip olduğumuz için ne kadar mutluyum bilemezsiniz!"

Gazeteci Mustafa Mutlu her ne kadar Tayyip'in sadece Türban konusunda geri adım atmadığını söylese de, aslında o her konuda paçası sıkıştığında geri adım atmıştı.

Tayyip, katıldığı Abant toplantısında **"Başörtüsü bizim için önemli değil"** demişti. Muhafazakâr kesimlerde bu sözleri kuşkuyla karşılanınca, Derya Sazak'la 6 Temmuz 2001 tarihinde yaptığı söyleşide tekrar türbana sarılmıştı.

Tayyip, 2009 bütçe görüşmelerinde farklı bir ses duyunca kızıyor, köpürüyor, her tarafını al basıyordu. Aykırı bir fikir geliştirilince kulaklarını tıkıyor, duymak bile istemiyor, parlıyor, feryadı her tarafı sarıyordu:

"Fikrini kendine sakla. Sen ne anlarsın. Daha önündekini okumayı beceremiyorsun..."

Bunlarla da yetinmiyor, finali;

"Sana mı soracağım" şeklindeki sözleriyle yapıyordu.

Tayyip, paçası sıkışınca, ihanetten yargılanmasını gerektiren davranışlara girdi mi böyle davranmıyordu. Kendini dinleyip, "fikirlerini kendine saklayan" muhalefete bu defa da kızıyordu.

Örneğin; Kürt açılımında ihanetlerine muhalefeti de ortak etmeyi amaçlıyor, muhalefet bu davranışa ortak olmayınca veryansın ediyor:

"Böyle muhalefet olur mu?"

Diyor,

"Önerin nedir gel anlat"

Şeklinde konuşuyor,

"Düşünceni, çözüm yolunu söyle, katkıda bulun"

Diye adeta yalvarma ve yakarma pozisyonu alıyordu.

Kaldı ki, Tayyip her fırsatta düşüncelerini açıkça söyleyen insanları sevdiğini söylerdi, tabii kendisiyle aynı fikirdelerse. Aksi halde istikamet Silivri Cezaevi oluyordu.

Tayyip, yapılan bir iyiliği asla unutmazdı, ancak iyiliği kendi yaptıysa. Gerçi kimseye iyilik yaptığı görülmezdi. Kendinden bir şey isteyenlerin isteklerinin yerine getirilmesi için kılını kıpırdatmaz ama şöyle derdi:

"İsteği gerçekleşirse sevincine, gerçekleşmezse üzüntüsüne ortak ol."

Yine konuyu dağıttık, Hadi gelin Tayyip'in dünden bugüne aklımıza gelen geri adımlarını izlemeye devam edelim:

Nisan 2009'da kredi kartı mağdurları hakkında **'Bunlar dürüst değil'** diyordu. Aradan iki ay bile geçmeden bu defa da kredi kartı faizleri nedeniyle bunalan insanlar için **"Mağdur"** tanımlaması yapıyor ve kredi kartı affı için düğmeye basıyordu.

Mart 2010'da ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komisyonu'nda sözde Ermeni soykırım tasarısı kabul edilince, Büyükelçi'yi geri çağıran Tayyip, Amerika'ya gitmeyeceğini de açıklıyor, planlanan ziyaretini iptal ettiğini duyuruyordu. 2 Nisan 2010 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde Sebahattin Önkibar **"Ne değişti de ABD'ye gideceksin Tayyip Bey"** başlığı altında, Tayyip'in bir geri adımına daha yer veriyordu:

"Yandaş medya'nın Amiral gemisinde bir haber:

'Başbakan Erdoğan ABD'ye gidiyor.'

Konuyu araştırıyorum.

Hükümet cenahı mahçup bir suskunluk içinde çünkü Tayyip Bey'in birkaç gün önce kameraların önünde ettiği "gitmeyeceğim" sözünün altında eziliyorlar.

İktidar susuyor ama büyükelçimiz Namık Tan dönüş için hazırlıklara başlamış bile...

En önemlisi başbakanlığa ait koruma ordusundan bir gruba ABD uçağında yer ayrılmış.

Evet, işaretler Tayyip Bey'in Washington'a gideceği yönünde.

Peki, ne oldu da Erdoğan kendi kendini yalanlar durumuna düşüyor!

Yapılacak toplantının rutin olduğunu bizzat Tayyip Erdoğan söylemedi mi?

O zaman bu tutum değişikliği niçin?

Hem Tayyip Bey değil miydi, Ermeni tasarısı kabul edilince esip gürleyen ve rest çeken?

O değil miydi bakanı Zafer Çağlayan'ın ABD gezisini iptal ettiren?

O değil miydi Türk-Amerikan Konseyi'nin yıllık toplantılarına bir bakanını bile göndermeyen?

O değil miydi TÜSİAD'a bile gitmeyin telkininde bulunan?

Şimdi neden kendisi yola çıkma hazırlıklarını yapıyor?

Olan şudur efendim:

Hillary Clinton, Ahmet Davutoğlu'nu arayarak Erdoğan'ın mutlaka gelmesini rica etmemiş, talep etmiş!

Diyeceksiniz ki bildiğimiz Tayyip Bey böyle bir emrivakiye boyun eğmez!

Maalesef göstergeler eğeceği yönündedir!

Göreceksiniz son gün, devlet yönetimi duygusallığı kaldırmaz gibi bir laf edilecek ve gidilecektir!

Öyle, çünkü Tayyip Erdoğan'ın ABD ile çatışma ve karşı karşıya gelme lüksü yoktur!

Deliğe süpürülmekten korkan Erdoğan, son aylarda aleyhine dönen ABD kamuoyunda durumunu daha da zora sokmayacak ve gidecektir.

Diyeceksiniz ki ya Türkiye'nin Ermeni davası kararlılığı, imajı ve inandırıcılığı?

Bakın Tayyip Bey'in derdi önce kendi ikbali ve iktidarının devamıdır! Dolayısı ile ondan o tür öncelikler beklenmemelidir."

Ve Önkibar'ın yazısının mürekkebi kurumadan, Tayyip ABD'ye gideceğini açıkladı...

Veee her zamanki gibi,

Yine geri adım attı.

Ermenistan'a Buğday

Tayyip, Refah Partisi İstanbul İl Başkanı sıfatı ile Ümraniye'de yaptığı konuşmada, Demirel Hükümeti'nin Ermenistan'a 100 bin

ton buğday gönderdiğini söyleyerek onları adeta vatan haini ilan ediyordu.

Ancak,

İktidarları döneminde Ermenistan'la açılım diyerek Ermenistan Türkiye maçında Azeri bayraklarını stadlara almıyorlar, topladıkları Azeri bayraklarını çöp tenekelerine atıyorlardı.

Ülkenin başta Van Akdamar olmak üzere birçok yerine Ermeni kiliseleri yapıyorlar, trilyonlar harcayarak bunları ibadete açıyorlardı.

Tayyip için, bundan gayrı Kürtler sırdaş, Rumlar kardaş, Ermeniler yoldaştı.

Manavgat'ın suyu

Tayyip, 1994 yılında Refah Partisi İstanbul İl Başkanı sıfatı ile Ümraniye'de yaptığı konuşmasında, yine o günkü Hükümetin Manavgat'ta 90 milyon dolar harcamak suretiyle, Manavgat suyunu rezerve ettiğini iddia ediyor ve soruyordu:

"Nereye kullanmak için."

Cevabı kimseye bırakmadan kendi açıklıyordu:

"İsrail'e."

Daha önceki sayfalarda da belirttiğim gibi, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde İsrail ile en sıkı işbirliğine Tayyip Hükümeti giriyor, İsrail tüm Cumhuriyet tarihimiz boyunca aldığı ihalelerden daha fazla AKP Hükümeti döneminde ihale ve ayrıcalıklar elde ediyordu.

Tayyip, her başı sıkıştığında Yahudi'yi referans gösteriyor, onlardan ödül üzerine ödüller alıyor, dolayısıyla Yahudilerin bir dediğini iki etmiyordu.

Kürt Sorunu

Tayyip'in tutarsızlıkları birbirini kovalıyor, her gün bir başkası sahne alıyordu.

2002 yılında gerçekleştirdiği Rusya gezisinde, **"Kürt sorunu yok. Sorun var diye inanacaksan sorun olur, yok dersen sorun ortadan kalkar"** diyordu.

2009 yılında ne oluyorsa Tayyip ağız değiştiriyor ve **"Kürt sorunu var"** diyerek dört dönüyor, açılım üzerine açılım peşinde koşuyordu.

Tayyip, açılıma kendini öyle kaptırmıştı ki,

AKP ve DTP Milletvekillerinin halaylarını ayakta alkışlayarak izliyor, sınırdan 150 bin dolarlık ciplerle gelen terörist kıyafetli eşkiyaların ayağına devlet görevlilerini gönderiyor, çadır mahkemeleri kuruyor, pişman olmayan teröristleri 'siz pişmansınız ama farkında değilsiniz' diyerek serbest bırakıyorlardı. Serbest bırakmakla da kalmıyorlar, sarı, kırmızı, yeşil renkli çaputlar altında beraberce şölenler düzenliyorlardı.

Kıbrıs'ı satıyorlar

Tayyip, 20 Ağustos 2001 tarihinde Kanal D'de yayınlanan konuşmasında bu düzenin Kıbrıs'ı sattığını ilan ediyor, 'Kıbrıs'ı vermek istiyorlar' diye bas bas bağırıyordu.

Tayyip, kendi açıklamalarını kendince hazırladığı sorularla pekiştirmeye çalışıyor ve soruyordu:

'Nereye?'

Ve yanıtı yine kendi veriyordu:

'Rumlara.'

Tayyip; 3 Kasım 2002 genel seçimlerinin yapıldığı günün gecesi sonuçlar belli olmaya başlayınca, yabancı basın organlarına demeç veriyor, "AB'den Türkiye ile ilgili bir müzakere tarihi almak için elimizden geleni yapacağız" diyordu.

Ertesi gün telefonla Tayyip'i arayan Yunan Başbakanı Simitis, Erdoğan'ı kutluyor ve ülkesine davet ediyordu.

Tayyip, Kıbrıs konusunda ise Yunanlılara adeta bayram yaptırıyordu. 4 Kasım 2002 gecesi Yunan Devlet Televizyonu NET'te, Kıbrıs için Belçika modeli öneriyordu. Tayyip'in Yunanlılara bayram yaptıran demeci şu şekildeydi:

"Tek Kıbrıs yok; Güney Kıbrıs var, Kuzey Kıbrıs var. Biz AKP olarak Kıbrıs'ta Belçika modelini benimsiyoruz ve bu işin bir çözüme kavuşabileceğine inanıyoruz. Kısa bir süre önce **BM Genel Sekreteri Kofi Annan** Kıbrıs'a gittiğinde ona öneri yapılmıştı. Şu anda sürdürülen doğrudan görüşmelerin bir neticeye bağlanmasından yanayız."

Almanya'da yayınlanan Süddeutche Zeitung Gazetesi'nin 31 Aralık 2002 tarihli sayısında **Christiane Schlöther** imzasıyla yer alan Yunan Dışişleri Bakanı ile yapılmış söyleşiden, Tayyip Erdoğan'ın Kıbrıs konusunda Yunanistan'a güvence verdiği öğreniliyordu.

Sevindirik olan Yunan Başbakanı Simitis'in,

"Yunan halkına müjdem var. Kıbrıs'tan sonra Ege, fır hattı ve kıta sahanlığı konularında da anlaşma tamam. Bunun için Türk Hükümeti yetkililerinden söz aldık"

Şeklindeki açıklamaları Yunan basınında yer alıyordu. Erdoğan'ın Kıbrıs'ta **"Belçika modeli"** olacak diye, seçimlerden önce Yunan Başbakanı Simitis ile anlaştığını Yunan Gazetesi **To Vima** yazmıştı. Bu durum ortaya çıkınca, Erdoğan Türk kamuoyunu rahatlatmak için demeç vermiş, ancak el altından Simitis'e telefon ederek,

"Daha önceki konuşmalarımız geçerlidir, burada söylediklerim iç kamuoyuna yöneliktir" demiş,

Yunan Başbakanı ile birlik olarak, Türk halkını kandırmıştı.

To Vima'da çıkan bu haberi Tayyip Erdoğan yalanlamıyordu. Tayyip Erdoğan'ın Simitis'e Belçika modeli ile ilgili olarak gizlice söz verdiğini, eski Dışişleri Bakanı Şükrü Sina Gürel de açıklıyordu.

Erdoğan 2003 Ocak ayı başlarında yaptığı Karabük gezisinde;

"Maalesef bunlar tek taraflı çözümle, ellerindekilerden de olacaklar farkında değiller"

Diyordu. Erdoğan'ın bu açıklaması kendini kimin yerine koyduğu sorusunu da beraberinde getiriyordu.

Öyle ya;

Kıbrıs Türklerinin elinde KKTC vardı. Onları kendisiyle aynı milletten veya taraftan saymadığından olacak, Kıbrıs Türkleri için **"Bunlar"** tabirini kullanıyordu.

Tayyip, 18 Kasım 2002 günü Yunan Başbakanı Simitis ile görüşüyor ve görüşmenin sonunda şunları söylüyordu:

"Demokrasi'nin doğduğu, Eflatun'un, Sokrates'in gelip geçtiği güzel şehir Atina'da bulunmaktan memnuniyet duyuyorum...

Yunanistan'ı tarihi rakibimiz olarak değil, en yakın komşumuz ve yarınlarımızın stratejik ortağı olarak görüyoruz."

Tayyip, konuşmasını **"Teşekkür ederim"** anlamına gelen **"Efharisto poli"** sözleri ile bitiriyordu.

Simitis ise böbürlenerek, Türkiye'nin Kopenhag kriterlerini uygulamadığını ileri sürüyor, "AB yasaları çıkarılıyor ama uygulanmıyor" diyordu.

Simitis, Tayyip için **"İlk defa Atilla olmayan biri ile karşılaşıyorum"** şeklinde konuşuyor, Karamanlis'in eski başbakanlarımızdan birine söylediği sözleri bu defa Simitis, Tayyip'in kulağına yine Tayyip için söylüyordu:

"Sen, Yunan Başbakanı olmalıymışsın ben de Türk."

Tayyip, Yunanlılarla bu denli halvet olmasının ardından mehteranla halkı selamlamayı bırakıyor, Yunan müziği ile sahnelere çıkıyordu. 16.03.2003 tarihinde AKP Genel Başkanı ve Başbakan sıfatı ile partisinin İstanbul İl Danışma Meclisi toplantısına, kilise müziği bestecisi **Yunanlı Vangelis** ya da açık adıyla **Evanghelos Odyssey Papathanessiou**'nun **Cunguest Of Paradise** yani **"Cennetin Fethi"** müziği ile giriyordu.

Tayyip'in, Yunanlı ve Rum kardeşlerinden aldığı gazla, Denktaş hakkında **"Masadan kaçma"** şeklindeki haksız ithamları 12 Aralık 2002 tarihli gazetelerde yer alıyordu.

Aynı gün Denktaş, Annan Planı'na **"Evet"** diyerek Kıbrıs'ı Rumlara bırakmak isteyen Tayyip'e cevap veriyordu.

"Müzakereden kaçmıyorum ama imza yok."

Tayyip daha sonra Kıbrıs ile ilgili şöyle de konuşabiliyordu:

"Suriye'yi Lübnan'dan çıkardıkları gibi, bizi de Kıbrıs'tan çıkarırlar. Birileri bize çık der, kuzu kuzu çıkarız."

Erdoğan ve Talat'ın karanlık görüşmesi

18 Ekim 2009 tarihli Aydınlık Dergisi'nde **"Erdoğan ve Talat'ın karanlık telefon görüşmesi"** başlığı altında, Tayyip'in Kıbrıs'ı Rumlara vermek için nasıl bir uğraşa girdiği anlatılıyordu:

"Gerek daha önce New York'ta, gerekse 2004'de Burgenstock'ta yapılan görüşmelerde Denktaş, KKTC ve Türkiye'nin çıkarlarını savunurken hükümetlerce tek başına bırakılmıştı. Hatta Denktaş'ın arkasından yürütülen faaliyetlerle Batılı devletlerin ve BM'nin Kıbrıs Planı için ortam hazırlanmıştı. Bu toplantılarda özetle Kıbrıs adasının yönetimi iki kesim adına Rum yönetimine veriliyordu.

Dönem incelendiğinde **"Denktaş uzlaşmazdır, Denktaş'ın yerine Talat görüşmeci olsun"** biçiminde yoğun bir propagandanın yürütüldüğü görülüyordu. Karen Fogg'un e-postalarında ortaya çıkan **"Kıbrıs Türk Halkı ve Türkiye, Denktaş'tan kurtulmalı"** talimatının gereği olarak yandaş basında Denktaş karşıtı bir hava estiriliyordu.

İşte bu süreç içinde Türkiye'nin Başbakanlık koltuğunda oturan Tayyip Erdoğan, Rauf Denktaş'ın devre dışı bırakılması gerektiğini belirtiyordu. Telefon konuşmasında Talat'ın **"Şimdi benim bütün maksadım şu. Bir kere Denktaş'la bu yeni diplomatik atak sürecini sürdüremeyiz. O orada olduğu sürece, resmin ortasında, bence kimse bize rağbet etmez"** sözüne karşılık Tayyip Erdoğan şu yanıtı veriyordu:

"Mehmet Ali Bey ben size bir şey söyleyeyim mi? Artık o bitmiştir!"

Tayyip, Denktaş'ı kastederek Talat'a oldukça ilginç bir de öğüt veriyor; "Bence 1 numarayla fazla dalaşma."

Erdoğan konuşmasını **"Artık o bitmiştir. Ama artık onu sizin söylemenize gerek yok. Yani şu anda o muhatap olmaktan bile çıkmıştır"** şeklinde sürdürüyordu.

AKP Hükümeti başta Tayyip olmak üzere 2004 koşullarında **"Kıbrıs Rum kesiminin tercihi 'hayır' olursa izolasyonlar kalkar"** diyerek, Kıbrıs Türk Halkını, Annan Planı'na **'evet'** demeye ikna etmenin alt yapısını oluşturuyordu.

Müzakerelerin sürdüğü 27 Şubat 2004 günü Denktaş şu açıklamayı yaptı:

"İstenilen oranda ilerleme olmuyor. Ama biz elimizden geleni yapmaya devam edeceğiz. Çünkü bu hem halkımıza borcumuzdur, hem Türkiye'de büyük bir beklenti içinde olan insanlar vardır, onlara karşı da görevimizdir. Türkiye'siz bir yere varamayız, Türkiye'den ayrılamayız. Onun için onlara da iyi niyetle gereken her şeyin yapıldığını ve yapılmakta olduğunu göstermek hepimizin görevidir."

AKP; Denktaş'a karşı psikolojik savaşı yoğunlaştırıyor, 4 Mart 2004'de ATO'da düzenlenen ve binlerce kişinin Denktaş'ı karşıladığı toplantı için Abdullah Gül, Rauf Denktaş'a yönelik şunları söylüyordu:

"Yerel seçimlere çok az kaldı. Ucuz şovlar düzenliyorlar. Siz de bu şovlara inanıyorsunuz. Bu şovların AKP'nin gücünü tüketmeyeceğini bilmeniz gerekir. Müzakereler kopsun, ne olacak olan KKTC'ye olacak! O zaman Türkleri adada nasıl tutacaksınız?"

Tayyip ise Denktaş'a basın toplantısıyla açıktan tavır alıyor ve şöyle konuşuyordu:

"Yapılacak bir şey varsa, buyur Kıbrıs'ta onu yap. Ne anlatacaksan Kıbrıs'ta anlat"

Tayyip'in uluslararası toplantılarda **"Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"** dememesi dikkatlerden kaçmıyordu. Tayyip, Annan Planı'nda geçen **"Kıbrıs Türk Devleti"** kavramını kullanıyordu. Bu tercih AKP'nin **"İki kesimli devlet"** tuzağıyla KKTC'yi bitirme projesinin somut adımı olan, Annan Planı'na bu gün de yapışıp kalmasının bir göstergesiydi.

24 Mart 2004'de, Türkiye ve Yunanistan'ın da katılımıyla İsviçre'de dörtlü bir biçimde yürütülecek görüşmeler BM engeline takılıyordu. BM Kıbrıs Özel Temsilcisi **Alvaro De Soto**, tarafları yemeklerde bir araya getirerek dolaylı görüşmeler yürütüyordu.

Türkiye tarafı, olmazsa olmazları belirleyip İsviçre'ye gitmişti. Ancak masada olmazsa olmazlar esnedi, sonra geri plana bırakıldı. Denktaş'ın BM'ye sunduğu mevcut KKTC Anayasası yerine, Mehmet Ali Talat'ın BM'nin isteği doğrultusunda Kıbrıs'ta hazırlanan bir taslağı el altından De Soto'ya verdiği anlaşıldı. BM bu metni **"Kıbrıs Türk Devleti"**nin Anayasası olarak kabul etti.

Devlet Mevlet işini hiç dile getirmeyelim

AKP Hükümeti ise BM planının, Türkiye'de yürümesi için kamuoyu oluşturuyordu. Dönemin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül 6 Nisan 2004'de TBMM'de yaptığı konuşmada, **"Bağımsız KKTC'nin tanınabilmesi olasılığını gerçekçi görmüyorum"** diyordu.

Tayyip, KKTC'nin bir devlet olarak tanınması yönündeki çabaların bir tarafa bırakılması için Talat'a taktik veriyor, "Devlet mevlet işini biz dile getirmeyelim. Başkaları getirsin dile" diyordu.

Tayyip bu sözlerini anlayamayan Talat'ın **"Neyi, neyi neyi"** şeklindeki sorusuna kendince açıklık getiriyordu:

"Yani iki devlet olarak tanımanız lazım, şudur, budur... Bunu... Hiç dile getirmeye gerek yok..."

KKTC halkının sözcülüğünü yürüten Denktaş'ın arkasından, onu bitirmek için faaliyet yürütüldüğü, aslında desteğin Kıbrıs Türk

Halkı'na değil, Mehmet Ali Talat'ın iktidar olma ve Annan Planı'na **"evet"** deme sürecine verildiği anlaşılıyordu.

Tayyip, sözlerini şöyle sürdürüyordu:

"Şimdi bir süreç başlıyor...Başlayan süreci kendi kontrolümüze getirebilmeliyiz. Yani başkalarının kontrolünden çıkarmamız lazım."

Tayyip, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olarak, sürecin, KKTC Cumhurbaşkanı Denktaş'ın kontrolünden çıkarılması için Denktaş'ın arkasından ve Denktaş aleyhine iş çeviriyordu.

Talat ise bu duruma şu cevabıyla katılıyordu:

"Tam da bunu söylüyorum. Onun için vizyonumuzu kaybetmeden."

Gerek Kıbrıs seçimleri, gerekse Annan Planı'nın onaylanmasını öngören referandum sürecinde AKP'nin CTP'nin temsil ettiği taviz çizgisine açıktan destek verdiği biliniyordu.

24 Nisan 2004'de BM Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından hazırlanan, **"İki kesimli tek devlet"** planıyla KKTC'nin fiilen devlet varlığını sona erdirecek ve Türkiye'yi Ada'dan çıkaracak düzenlemeler içeren anlaşma ortaya konmuştu. İki eşit egemen devletin olmadığı bir planın referandumunu ilke olarak kabul etmek, hem Kıbrıs Türk Halkı'nı, hem de Türkiye'yi tuzağa sürüklemekten başka bir anlam taşımıyordu. Dönem itibarıyla başta ABD ve Avrupa Birliği'nin Kıbrıs'ta görevlendirdikleri elemanlar aracılığıyla, halkın Annan Planı'na evet demesi için her türlü yol ve yöntem uygulanırken milyonlarca dolar harcadıkları da ortaya çıkıyordu.

14 Nisan 2004'de gazetelerdeki tam sayfa ilanlar dikkat çekiciydi: **"Kıbrıs'ta Çözümü Destekliyoruz"** deniliyor ve yapılacak referandumda **"Evet"** oyu verilmesi isteniyordu. İlan tam da Denktaş'ın Ankara'da görüşmeler yaptığı gün yayımlanıyordu. İlanların arkasında ise Tayyip Erdoğan ve ABD Büyükelçisi **Eric Edelman**'ın olduğu ortaya çıkıyordu.

Bu emperyalist kampanyaların yoğunlaştığı sırada yapılan halk oylamasında, Kıbrıs Türklerinin kabulüne rağmen Rumların **"Hayır"** demesi üzerine plan suya düşmüştü.

Böylece Kıbrıs'ın elimizden çıkmasını Tayyip, Talat ve ekibine rağmen Rumlar engellemişti.

2004 yılında Rauf Denktaş, Rum kesimine hava ve deniz limanlarının **"çözüm adına"** açılması dayatmalarına direnmişti. Tayyip ve ekibi bu dayatmalara dünden razı olduğu gibi, Maraş'ın iadesi ve Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tanınması konusunda da fırsat kolluyordu.

Yes be annem

Tayyip ve AKP'nin KKTC'de Annan Planı'nın kabul edilmesi için sergiledikleri çabaları, ne Türkiye'ye ve ne de KKTC'ye fayda sağlamadı. Hoş, Tayyip'in ne Türkiye ne de KKTC'ye fayda sağlamak gibi bir düşüncesi vardı. Dönemin Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın iktidara gelip plana **"Yes be annem"** demesi için destek veren Tayyip ve AKP'nin bu girişimleri sonucunda, bu işten tek karlı çıkan AB üyeliğini kazanan Rumlar oldu.

Kıbrıs'ta 2004'de yapılan referandum öncesi Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde sokaklara dökülen dönemin Başbakanı **Talat** yandaşı binlerce kişi, Annan Planı'na sandıkta **"evet"** denmesini istemişti. **"Yes be annem"** pankartlarıyla düzenlenen yürüyüşlerde KKTC'nin 1. Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ve ekibi sık sık protesto edilmişti. Bu gösteri ve propagandalar Türklerin **"evet"** demesini doğurmuş, plana **"hayır"** diyen Rumlar ise AB üyeliği başta olmak üzere birçok kazanımlara imza atmıştı.

Kasım 2009'da Yunanistan'ın yeni Başbakanı Papandreu'ya mektup yazan Erdoğan, **"Biz sorunları çözmek için hazırız"** diyordu.

Tayyip, Papandreu'ya; **"Elinizi çabuk tutun. Biz M. Ali Talat'ı ikna ettik. Siz de Hristofyas'ı ikna edin. Bu işi bitirelim. Çünkü 6 ay sonra Talat gidecek."**

Talat, Cumhurbaşkanı olduğu KKTC'nin bağımsızlığına karşı olmasının yanında, Referandum'da **"Hayır"** oyu çıkması üzerine üzüntüden ağladığını itiraf etmişti.

Talat'ın ağlamaları bu kadar mı?

Olur mu?

Erdal Güven tarafından kaleme alınan, **"Adam, Talat'ın Kıbrıs'ı"** adlı kitapta KKTC Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın

"KKTC'nin bağımsızlığı ilan edildiği gün ağladım. Bağımsızlığa karşı çok mücadale ettim"

Şeklindeki itirafları yer alıyordu.

Talat o günü şöyle anlatıyordu:

"Tartışmalar yoğun bir biçimde sürüyordu. 14 Kasım gecesi saat 24 gibi CTP Parti Meclisi toplantıya çağırılıyor. Toplantıdan önce Denktaş, **'Yarın KKTC'yi ilan edeceğiz. Devletin kuruluşunu reddeden bir parti kapatılır'** diyor. Saat taa 5'e kadar tartışıyoruz. Sonuçta oylama yapılıyor. Bir oyla, 13 e karşı 1 oyla KKTC'nin ilanına onay çıkıyor. Tabii ben 'Hayır' oyu kullandım o günkü şartlarda... Büyük mücadele verdim "evet" çıkmaması için... **O gece eve döndüğümde ağladım**. Hayatımda ilk kez..."Hayır" demeliydik. Sonra ceremesi neyse öderdik."

Kitapta Tayyip'in;

"Talat zındık yahu!"

Şeklindeki sözleri yine Talat'ın ağzından veriliyordu.

Bakın M.Ali Talat kendi ağzından Tayyip'in kendi için söylediklerini nasıl aktarıyor:

"Tayyip Erdoğan bir gün **'O zındık yahu'** demiş. Yani **Allahsız dinsiz**... Bizi hem biliyor, hem bilmiyor o dönemde."

Dün Talat'a **"Zındık"** diyen Tayyip, gün geliyor, **"dinsiz imansız"** olarak suçladığı Talat ile adeta halvet oluyor, KKTC'nin bağımsızlığını kazanmaması için el ele verip beraber çalışıyorlardı.

Bakın, Tayyip, Talat'la yaptığı konuşmada bağımsız devlet ideali için ne diyordu:

"Devlet mevlet işini biz hiç dile getirmeyelim."

Bugün Kıbrıs'ı Rumlara altın tepside sunmak için adeta yırtınan Tayyip, dün yani 20 Ağustos 2001 tarihinde Kanal D'de yayınlanan konuşmasında neler söylüyordu:

"Bu düzen Kıbrıs'ı satıyor... Kıbrıs'ı Rumlara vermek istiyorlar."

Avrupa Birliği

Tayyip, Hükümet olmadan önce,

"Şu andaki düzen Avrupa Topluluğu'na girmek için koşturuyor. Onlar bizi Avrupa Topluluğu'na almamayı düşünüyorlar. Eeee!.. Biz de girmemeyi düşünüyoruz. Avrupa Topluluğu'nun asıl adı Katolik Hıristiyan Devletler Birliği'dir...

...Bir buçuk milyarlık İslam alemi Müslüman Türk Milleti'nin ayağa kalkmasını bekliyor. Kalkacağız. Allah'ın izniyle. Bu kıyam başlayacak..."

Şeklinde konuşmalar yapıyordu.

Avrupa Birliği'ne girmek isteyenlere ve AB yanlılarına şu yakıştırmada bulunmayı ihmal etmiyordu:

"Dangalak!"

Aynı Tayyip, 2003 yılında **"Dostum Silvio"** dediği Silvio Berlusconi ile görüşürken Yunanistan'ın ardından İtalya'nın AB dönem başkanlığını üstleneceğini hatırlatıyor ve şöyle diyordu:

"Umarım sizin başkanlığınızda Türkiye ile AB arasında nikâh kıyılır."

Tayyip'in bu isterik haliyle dalga geçen Silvio, alaycı bir ses tonuyla sorar:

"Nasıl bir evlilik istersiniz? Aşk evliliği mi olsun, mantık evliliği mi?"

Tayyip, kendisiyle alay edildiğini anlayamıyor ve şu cevabı veriyordu:

"Katolik nikâhı olsun ki hiç bozulmasın."

Tayyip, hayalindeki nikâhın 2010'a kadar kıyılması yolunda öyle uygulamalara girişiyordu ki, koskoca ülkeyi **"Metres"** durumuna düşürüyordu.

Oligarşi

Tayyip'in Ümraniye konuşmalarını TV'lerde yayınlatmamın ardından kanal kanal, gazete gazete geziyor, değiştiğini iddia ediyordu. Artık laikliği demokrasinin teminatı olarak gördüğünü söylüyor, din istismarına da karşı olduklarını ilan ediyordu. Hakkındaki tartışmaları suni gündem olarak niteliyor, herkese Erbakan'ı hatırlatıyordu. Erbakan'dan farklı olarak basına "Bazı basın organları" diyordu. Bilindiği gibi muhalif basını Erbakan "Bir kısım medya" olarak tanımlıyordu.

Çalmuk ve Çakır kitaplarında Tayyip'in başını çektiği yenilikçi hareket hakkında:

"Ne zamandır yerli ve uluslararası sistemle barış yapmanın derdindeydi. Bütün muğlâklığına ve içerdiği çelişkilere rağmen Erdoğan'ın konuşmasının en dikkat çekici yönü ise, hiç kuşkusuz **"Oligarşi"**ye kafa tutması, kimseden vize almayacaklarının altını çizmesiydi.

Bir diğer şaşırtıcı husus, yıllarca Türk solunu **"Medeniyetten nasibini almamışlar"** olarak niteleyip aşağılamaya kalkışan Erdoğan'ın en sıkışık anında, **Mahir Çayan** ve **THKP-C** geleneğinin en temel kavramı olan **"Oligarşi"**ye sarılmış olmasıydı. Bu yönüyle, yine yıllarca Türk solunu küçümsemiş olan PKK lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı'da **"oligarşik cumhuriyete karşı demokratik cumhuriyet"** demeye başlamasını çağrıştırıyordu."

Gerçi APO da 2009 yılında Gazetelere avukatları aracılığı ile verdiği demeçte; Tayyip'in ve AKP'lilerin kendi çizgisini takip ettiklerini söylüyordu.

Tayyip, **"Oligarşik güç odaklarından neyi kast ediyorsunuz"** şeklinde soru soran gazetecilere **"Bunu bilmiyorsanız niye gazetecilik yapıyorsunuz?"** diye aşağılayıcı bir karşılık verirken pek de samimi değildi. Bir kere, **"oligarşi"** lafı öyle herkesin bildiği bir laf değildi. Kaldı ki Erdoğan'ın da yakın zamana kadar bunun anlamını bildiği şüpheliydi; en azından onun **"oligarşi"** dediği ilk kez duyuluyordu...

Çalmuk ve **Çakır**, Tayyip'in bu tavrını şöyle aktarıyordu:

"Erdoğan'ın, yakın zamanda kendisine en açık saldırıları yapan köşe yazarı ve Kanal D yöneticisi Tuncay Özkan'a uçakta gösterdiği nezaketi bu genç bayan gazeteciye göstermemesinde, samimiyetsizliğin dışında maçoluğunun da etkisi olduğu söylenebilirdi, fakat daha önemlisi, açık bir cevap vermemekle, **Oligarşi** diye tarif ettiği egemen güçlere karşı ürkekliğini yansıtmasıydı.

Oligarşi tespiti hep, **"Emperyalizme göbeğinden bağımlı yerli tekelci burjuvazi..."** diye başlar. Ama Erdoğan'ın konuşmasında emperyalizmin esamisi okunmadı. Sonuçta Türkiye'de birileri, dünya sisteminden bağımsız olarak, kendi başlarına bir şeyler yapıyorlarmış gibi bir görüntü ortaya çıktı. Böylece, batı aleyhtarlığı temelinde yükselen İslami hareketin has bir evladı olan Erdoğan, kendisini eleştirenleri, yalnızca millete değil-üstü kapalı da olsa-uluslararası sisteme de şikâyet etmiş oldu..."

Tayyip'in 1994 yılında Belediye Başkanı seçildiğinde ilk söylemlerinden biri;

"Aziz Nesin adını bu kente sokmam" oluyor ve şöyle devam ediyordu:

"İsim değiştirme gibi bir derdimiz olmayacak. İstisnai olarak Aziz Nesin ismi hiçbir yere konmayacak. Bu konuda çok hassasız. Hassasiyetim şuradan geliyor, bu millete küfretmesinden geliyor. Yani bu millete küfreden birine iyi bakamıyorum."

2010 Mayısı'na girdiğimizde ise Tayyip bir anda **Aziz Nesin'**ci kesiliyor, İnönü ve Atatürk'e saldırmak için Aziz Nesin'e ve onun uyarladığı bir şiirin ardına sığınıyordu. Tayyip, Aziz Nesin'in 1948'de yazdığı şiirinde ise şu bölümleri sansürlüyordu:

"Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere Amerika'dan borç dahi alınabilir. Hatta bu borç alınan paralar ziyafetlerde yenilebilir..."

Bir bilmeyen kim

Melih Aşık, 25 Aralık 2009 tarihli Milliyet Gazetesi'ndeki köşesinde **"Bir bilmeyen kim"** başlığı altında, Tayyip ile Bakan Babacan'ın işsizlik konusunda birbirini tutmayan açıklamalarına yer veriyordu:

"Başbakan Erdoğan, 2010 bütçesi Meclis'te görüşülürken, şöyle konuştu:

'Biz geldiğimizde işsizlik yüzde 10,7 idi. Şu anda maalesef 13,7–13,8'

Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı **Ali Babacan** ise dün şöyle diyordu:

'Biz bu yılı yüzde 14,8 işsizlik oranı ile kapatacağız.'

Erken seçim geri kalmışlıkmış

Tayyip, partisi oy kaybettikçe hırçınlaşıyor, iktidarı kaybetme, yaptığı yolsuzlüklar, gerçekleştirdiği hukuk dışı işlemlerden dolayı yargı önüne çıkma korkusu ile her önüne gelene saldırıyor, mantıksız açıklamalarda bulunuyordu. Tayyip, kâbusu haline gelen erken seçim hakkında, **"Erken seçim geri kalmışlığın alametidir"** şeklinde konuşuyordu.

9 Ocak 2010 tarihli Vatan Gazetesi'nde Mustafa Mutlu **"Sayın Büyük'e göre, Almanya ve Japonya 'geri kalmış' ülke"** başlığı altında, Tayyip'in seçim korkusundan sığındığı geri kalmışlık bahanesinin gerçek olmadığını şöyle belgeliyordu:

"Sayın Büyük'e göre, Almanya ve Japonya 'geri kalmış' ülke

Tarih : 14 Mart 2004

Ülke : İspanya

Kral Juan Carlos, parlamentonun feshedilmesine onay verdi. 14 Mart'taki **Erken Genel Seçimi** İspanyol Sosyalist İşçi Partisi kazandı.

Tarih : 18 Eylül 2005

Ülke : Almanya

Cumhurbaşkanı Horst Köhler, **Erken Genel Seçim** kararı aldı. İpi Angela Merkel'in liderliğindeki Hıristiyan Demokrat Parti göğüsledi.

Tarih : 22 Kasım 2006

Ülke : Hollanda

Halk **Erken Genel Seçimler** için sandık başına gitti. Parlamentonun alt kanadının yeni üyelerinin belirlendiği seçimi, iktidardaki Hıristiyan Demokratlar kazandı.

Tarih : 14 Nisan 2008

Ülke : Kanada

Erken Genel Seçimleri Başbakan Stephen Harper liderliğindeki Muhafazakâr Parti kazandı.

Tarih : 28 Eylül 2008

Ülke : Avusturya

Koalisyon hükümetinin büyük ortağı Sosyal Demokrat Parti, **Erken Genel Seçim** kararı aldı. Seçimlerden sonra yine koalisyon hükümeti kuruldu.

Tarih : 30 Ağustos 2009

Ülke : Japonya

Temmuz ayında erken seçime gidilmesi için parlamento feshedildi. Seçim 54 yıldır devam eden Liberal Demokrat Partisi (LDP) iktidarını değiştirdi. Sandıktan, Japonya Demokratik Partisi çıktı.

Tarih : 4 Ekim 2009

Ülke : Yunanistan

Komşumuzda yapılan erken seçimi Yunanistan Sosyalist Partisi (PASOK) kazandı.

Bu arada Danimarka, İngiltere, Rusya gibi ülkelerdeki muhalefet partileri, bu yazıyı okuduğunuz anda bile kendi iktidarlarını **Erken Genel Seçime** zorlamaya devam ediyor...

Yukarıda sıraladığım ülkelerden; Almanya, Japonya, İtalya, Kanada, İngiltere ve Rusya **"G-8"** ülkesi...

Yani; **"Dünyanın en gelişmiş 8 ülkesinden altısı..."**

Ama bizim en büyük devlet büyüğü, dün partisinin kadınlar kolu ile yaptığı toplantıda, **"Gelişmişlikleri"** tüm dünya tarafından kabul gören bu altı ülke ile birlikte...

Ayrıca Avrupa Birliği Üyesi Hollanda, Danimarka, Yunanistan, İspanya, Avusturya'yı **"Gelişmiş Ülke"** olarak görmediğini ilan etti...

Çünkü ona göre:

"Dünyanın gelişmiş ülkelerinde erken seçim diye bir mantık, anlayış yoktur...

Erken seçim geri kalmışlığın alametidir..."

Demek ki neymiş:

Ya son 5 yılda erken genel seçime giden bu ülkelerin hepsi aslında geri kalmış ülkelermiş...

Ya da bizim "En Büyük Devlet Büyüğü"nün "Gelişmişlik kriteri" oldukça farklıymış!

İyi o zaman:

"Geri kalmış bir ülkenin saf ve kolay kandırılır vatandaşı" olarak görülmekten bıktım, usandım!.."

Bu şarkı burada bitmez

Tayyip, Siirt'te yaptığı kışkırtıcı konuşmanın ardından ceza alınca Şanar Yurdatapan'ın sözlerini yazdığı "Bu şarkı bitmez" şarkısının bir beyitini yürütüyor ve bu beyite dört elle sarılıyordu. O güne kadar hiçbir yerde şarkı söylemeyen Tayyip cezaevi çıkışı şarkı söylemeye başlıyordu.

Tayyip, Şanar Yurdatapan'dan apardığı **"Bu Şarkı Burada Bitmez"** sözleri ile Nurcu yayınevine bir de kitap yazdırıyor ve reklâmını yaptırıyordu.

Kitabın kapağında yazar adının olduğu kısımda **Recep Tayyip Erdoğan** ismi yer alıyor, içeriki sayfalarda kitabın **İbrahim Ethem Deveci** adlı biri tarafından hazırlandığı belirtiliyordu.

Yani

Tayyip, yazmadığı kitaba **"yazmış"** gibi adını koyuyor, insanları kandırıyordu.

Kitabın takdim yazısı ise **Niyazi Birinci** ya da Vakit Gazetesi'nde yazdığı kod isimle **Yavuz Bahadıroğlu** tarafından kaleme alınıyordu.

Şeriatçı Tayyip

Tayyip, Siirt konuşmasından dolayı ceza aldıktan sonra **Şükrü Karatepe**'den çok şey öğrendiğini anlatıyordu. Karatepe de ceza alması kesinleşince şeriatçılıktan çark etmekle kalmamış, bulduğu hatunla salonlarda 'Vals' yapmasıyla ünlenmişti. Tayyip, salonlarda yapılan valsi öğrenememiş ama düşüncelerine vals yaptırmaya başlamıştı.

Tayyip, 20 Kasım 1994 tarihinde Belediye Başkanlığının yedinci ayında yaptığı basın toplantısında, şeriatçılığı ile ilgili şunları söylüyordu:

"Türkiye'de yaşayanların yüzde 99'u Elhamdülillah Müslüman olduğunu söylüyor. O zaman yüzde 99'un **"Elhamdülillah şeriatçıyım"** demesi de lazım. Ben Elhamdülillah Şeriatçıyım. Şeriat İslam demektir. Allah'ın kuralları demektir."

2000 yılının Şubat ayının ilk haftasında dönüşümünü hızlandırmak isteyen Tayyip ve ekibi, yeni taktiklerinin açıklanması için Gülen Cemaati'nin Zaman Gazetesi'ni seçiyordu. Tayyip iki gün süren röportajında öyle şeyler söylüyordu ki, sonunda Zamancılar bile isyan ediyor ve Tayyip'in bu yeni görüşleriyle **"Niyet ettim değişmeye"** sözleriyle dalga geçiyorlardı.

Tayyip, şeriat konusunda şöyle diyordu:

"Hala birileri çıkıp şeriat devletinden bahsederse onu ciddiye almam."

Bir zamanlar sakal bırakılmasına izin verilmediği için İETT'den ayrıldım diyen, sakallıların ülkenin istikbali olduğunu söyleyen Tayyip, iktidar yolunda birden değişiyor ve şöyle konuşuyordu:

"Bize sakallı ve iyi Kur'an okuyan adam değil, işini iyi yapanlar lazım."

Tayyip dönüşümü kendi rızasıyla mı yaşıyordu yoksa birilerinin zorlamasıyla mı, bilinmiyordu ama 27 Ağustos 2001 tarihinde Hürriyet gazetesinden Cüneyt Ülsever'e, **"Geçmişte de kesinlikle İslam devleti istemiyorduk, şimdi de kesinlikle istemiyoruz"** şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

20 Kasım 1994 yılında tüm basının önünde şeriatçılığını ilan eden Tayyip, 2000'li yıllarda bu düşünce ve sözlerini inkâr ediyordu. Oysa **"evet geçmişte şeriatçıydım ama şimdi değilim"** dese daha namuslu bir açıklama olmaz mıydı?

Tayyip'in 12 Eylül öncesinden bu yana hep yanında olan, danışmanlığını yapan ve yine Tayyip tarafından **"beynimin yarısı"** sözleri ile tanımlanan **Metin Aydın** kod adlı **Mehmet Metiner**, **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında Tayyip'in demokrasiyi küfür rejimi olarak kabul ettiğini aktarıyor, yüzde 51'in yüzde 49 üzerindeki tahakkümü biçiminde suçluyor, demokrasiyi yerden yere vuruyordu...

Metiner, Tayyip'in Şeriatçılığını ve İslami Devlet isteme konularını bakın nasıl anlatıyordu:

"...1980'li yıllar... Tayyip Erdoğan, Refah Partisi'nin İstanbul İl Başkanı. Henüz hiç kimsenin RP'ye rağbet etmediği yıllar. Genç inançlı ve hırslı bir politikacı... **Politika onun için bir araç elbet. İslam'i Devlet'e giden yolda sevap kazandıran bir uğraş sadece.** Referansı bütünüyle İslam olan Erdoğan, günah olduğu için kadın eli sıkmıyor, kahvehanede oturan insanlara selam vermenin caiz olmadığına inanıyor, kadınların siyasal çalışmalar içinde erkeklerle bir arada bulunmalarını günah sayıyor. 80'li yılların sonlarına doğru kadınların siyasal çalışmalar içinde yer almasına kerhen razı olan Erdoğan, kadınların da tıpkı erkekler gibi seçme ve seçilme

haklarının bulunduğuna dair yaptığımız tartışmalarda, **"seçme hakkı olabilir, ama seçilme hakkı asla"** deyip ayak direyenlerin safında bulunuyordu. Sonradan bu düşüncesini değiştirdi. Kadın eli sıkıyordu artık. Bırakınız kahvehanelerde oturan insanlara selam vermeyi, barlara, pavyonlara ve genelevlere kadar giderek oradaki insanlara **milli görüşü tebliğ** ediyordu."

Değişim

Tayyip'in danışmanı **Mehmet Metiner**, Tayyip'deki değişimleri ve bazı özelliklerini de şöyle aktarıyordu:

"Erdoğan, şimdi Başbakan...Dünün Erdoğan'ı yok artık. O **"İslami devlet"** diyen Erdoğan gitmiş yerine **"din devletine karşıyım, dinsel milliyetçiliğe hayır"** diyen bir Erdoğan gelmiş. Dün Avrupa Birliğine "Hıristiyan Klübüdür" diyerek karşı çıkan Erdoğan bugün Başbakan sıfatıyla AB ile bütünleşmek için elinden geleni yapmaya kararlı."

Metiner, "Yemyeşil Şeriat" adlı kitabının 421. sayfasında; Tayyip'in hırslı olduğunu anlatıyor, "kimi zaman hırsının aklının önünden gittiğini" vurguluyordu.

Tayyip öyle değişiyordu ki, eskiden önce ahlak ve maneviyat diyerek kadın eli sıkmazken, TV'lerde yılbaşından yılbaşına bile olsa dansöz oynatılmasını kafirlik olarak nitelerken, şimdi damadının televizyonunda, dansözler hemen hemen hergün çıkmakla kalmıyor, küçücük kız çocukları bile dansöz kıyafetleri ile şov yapıyorlardı.

Mehmet Metiner, **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında Tayyip ve arkadaşları ile daha önceleri Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kahramanı Atatürk'ü "Deccal" olarak gördüklerini söylüyordu. Ancak şimdi değiştikleri masalını anlatmayı ihmal etmiyordu.

Tayyip Belediye Başkanı olduğunda, Atatürk için saygı duruşunda bulunmayı **"sap gibi ayakta durmaya gerek yok"** sözleriyle kabul etmiyor, "Atatürk ilkeleriyle yaşayan bir ölüdür" diyebiliyordu.

4 Ekim 2009 tarihli Vatan Gazetesi **"Erdoğan'ın Türkiye'si"** başlığıyla, "Başbakan, parti kongresinde "Biz, tüm renklerimizle Türkiye'yiz" dediğine vurgu yapıyor ve şöyle deniyordu:

"Farklı kesimlerin gönlünde taht kurmuş ünlü isimlere topyekün sahip çıktı."

Tayyip'in listesinde Ahmet Yesevi, Hacı Bektaş, Pir Sultan, Tatyos Efendi, Cem Karaca, Yunus Emre, PKK propagandisti Ahmet Kaya, "Beni Stalin yarattı" diyen Nazım Hikmet, Ermeni Said gibi isimler vardı, ancak bir isim yoktu:

"Atatürk."

Aynı gün Tayyip'in bu sözleri ile kendinden geçen Zaman Gazetesi Tayyip'e dayanarak şöyle başlık atıyordu:

"Ahmet Kaya'sız şarkılar eksik, Said Nursi'siz maneviyat eksik kalır."

Laiklik ve Tayyip

"Din ve devlet işleri konusundaki sorunun çözülmesi için tek yolun laiklik olduğunu" 5–6 Şubat 2000 tarihli Zaman Gazetesi'nde yayınlanan mülakatında açıklayan Tayyip, devletin din hizmetlerini minimuma yani en aza indirmesi gerektiğini de söylüyor ve şöyle diyordu:

"Devlet, dinler karşısında tarafsızlık ve dindarın dinsize karşı, dinsizin de dindara karşı hakkını koruma anlamındaki laiklik ilkesine göre örgütlenmesidir."

Gerçi Tayyip, dönüşümün ya da İslamcıların sıkıştıkları ya da niyetlerini gizlemek ihtiyacı hissettikleri anda sığındıkları Takiyye'nin üstad-ı azamlarından olduğunu, 26 Ekim 1999 tarihinde Cüneyd Zapsu ile birlikte katıldıkları TÜSİAD'ın yemeğinde sergilemeye başlıyordu. Tayyip, o gün kendisine laiklik ile ilgili sorulan soruya şöyle cevap veriyordu:

"Laik düzen inançları koruyan bir düzendir. Böyle bir düzene karşı çıkmam mümkün değildir."

Bu sözleri ile değiştiğini de söyleyen Tayyip, aslında o gün ilginç bir açıklama daha yapıyor; **"Turgut Özal'ın bıraktığı yerden gideceğim"** diyordu.

TÜSİAD'ın yemeğinde böyle konuşan Tayyip, 1994 yılında Ümraniye'de laikliği şu sözleri ile yerden yere vuruyordu:

"Hem laik hem Müslüman olunmaz. Ya Müslüman olacaksın ya laik. İkisi bir arada olduğu zaman ters mıknatıslanma yapar. Mümkün değil, ikisinin bir arada olması. Durum böyle olunca ben Müslüman'ım diyenin tekrar yanına gelip bir de aynı zamanda laikim demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslüman'ın yaratıcısı olan Allah kesin hâkimiyet sahibidir"

Sadece bu kadar mı?

Olur mu? Hatırlayın, daha neler diyordu:

"Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, laiklik elden gidiyor. Yahu, bu millet istedikten sonra tabi elden gidecek yahu! Sen bunun önüne geçemezsin ki... Yani zorla bu milletin elinde tutmaya gücün yetmez. Millete rağmen bu iş yürümez zaten. Sonra nedir bu laiklik Allah aşkına. Bir tarif edin diyorsun, tarif etmiyor. Bugün her kavramın lügatte bir tarifi vardır. Ama çıkıyor İçişleri Bakanı devlet dine karışır... Eee, gerisini niye söylemiyorsun? Din de devlete karışır. Niye demiyor?"

Tayyip 12 Mayıs 1994 tarihinde Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri ile yaptığı sohbette, laiklik hakkında attıkça atıyor ve şunları söylüyordu:

"Laiklik düşüncesi Atatürk'e ait değildir. Anayasa'ya Atatürk hasta yatağında yatarken 1937 yılında İsmet İnönü tarafından sokulmuştur. Araştırın aldanmayın..."

Tayyip'in danışmanı Mehmet Metiner, Tayyip'in, laikliği "Din düşmanlığı şeklinde gördüğünü ve dinsizlik saydığını" anlatıyordu.

Bugün, bazı çevreleri kandırmak için laiklik türküleri söyleyen Tayyip, 10 Temmuz 1998 tarihli Hürriyet Gazetesi'ne şu açıklamalarda bulunuyordu:

"Ben diyorum ki insanlar laik olmaz. Nitekim anayasamızda TC vatandaşları laiktir deniyor, TC devleti laiktir diyor. Bizim yaklaşımımız bu laiklik din midir, değil midir? Değil, o zaman Müslümanlığın karşısına laikliği oturtamazsınız."

Peki, Tayyip şimdi ne diyor?

"Ben laikim."

İsmet İnönü bu gibi durumlarda ne diyordu?

Hadi canım sen de...

Biz de bu kadarla yetinelim. Daha fazlası tazminata girer.

Tayyip ve Faiz

Tayyip'in en fazla raks ettiği kavramların başında faiz geliyordu. 6 Ekim 1996 tarihinde Yeni Şafak Gazetesi'nde Mustafa Karaalioğlu'na verdiği demeçte "Faiz" hakkında şöyle konuşuyordu:

"Faiz; şu anda bunu tehir ediyoruz. Ama kaldırmaktan vazgeçmiş değiliz. Faiz de vermiş değiliz. Yine aynı düşünüyoruz ama şu anda buzdolabına koyuyoruz."

Tayyip, 1994 yılında Cumhuriyet Gazetesi'nde çıkan demecinde; "İktidarda olduğumda faizi rant olarak görüyorsam, o zaman bana sorabilirsiniz. Şu anda Türkiye'de ancak kendi sesini duyurmaya çalışan bir grubun elemanı durumundayım" derken, kendisinin faiz işine mahkum olduğunu söylemeyi de ihmal etmiyordu.

Başbakan olduktan sonra ülkeyi faiz cennetine çeviren Tayyip, Yunan Emeklilik Fonu'ndan Arap kodamanlarına kadar binlerce para babalarına ülkenin gelirlerini faiz olarak aktarıyordu. Gazetecilerin yanında bankadaki hesabını kontrol ederken "Bakalım neması ne kadar olmuş" şeklinde konuşuyor, böylece faiz aldığını da istemeden ikrar ediyordu.

Öyle ya 'Nema' faizin bir diğer adı değil mi?

Cami yaptıracağım dedi, kilise inşa etti

Tayyip, "Yeni Zemin" adlı Dergi'nin Şubat 1994 tarihli 14. sayısında Taksim'deki yirmi yıllık rüyalarını şöyle anlatıyordu:

"Bir defa İstanbul'umuzun tarihi, kültürel dokusunu meydana çıkarmanın gayreti içinde olacağız. İkincisi, Taksim'de yirmi yıllık bir rüya var: Taksim Camii. Biz bunu "İslam Kültür Merkezi" olarak Taksim Meydanına kondurmanın mücadelesini vereceğiz. (...) İstanbul turizminin püf noktası o bölgedir. O bölgeye gelen kişi bir defa, merkezi gördüğünde bir İslam kentinde olduğunu anlayacak. Yükselen minareler zaten bunun sesi. (...)"

Tayyip'in bu sözleri üzerine röportajı yapan o günlerde Yeni Zemin Dergisi'nde çalışan ve bugün ise Erdoğan'ın siyasi danışmanı olan Yalçın Akdoğan kendisine şu soruyu soruyordu:

"Bazı güç odakları olabiliyor büyükşehirlerde çoğu zaman ve belediye başkanlarını aşıyor bu güçler. Bunlara rağmen icraatlarınız nasıl mümkün olacak?"

Tayyip, o günlerde İslami hassasiyetleri olan insanları etkilemek için bakın bu soruya nasıl cevap veriyordu:

"Belediyeyi biz yöneteceğiz. Güç odakları yönetmeyecek. Çünkü inanıyoruz ki en güçlü biziz. Bu noktada Allah'tan başka bizim kimseye verecek bir hesabımız yoktur. Ve kula kul, çıkara kul olmak için değil, sadece Allah'a kul olabilmek için buradayız."

Ve Tayyip, kendi deyimi ile Allah'a kul olmadığından olacak Taksim'e cami konduramıyordu.

Tayyip'in, 21 Kasım 1994 tarihinde Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan bir açıklamasında yer alan Belediye Başkanlığı'nın ilk döneminde Taksim'e mutlaka bir cami yaptıracağına dair sözlerini de hatırlayalım:

"Bu can bu tende kaldıkça bu beş yıllık dönem içinde Allah'ın izniyle aşındırmayacak kapı bırakmayacak ve Taksim Camii'ni Bismillah yaptıracağım. Taksim Meydanı bir semboldür. Ama bizim kimliğimiz yok. Yüzde 99'u Müslüman olan bir ülkede cami yapımına izin verilmediğinde halk neden ayaklanmıyor."

20 Kasım 1994 tarihinde yaptığı basın toplantısında bu konuşmaları yapan Tayyip, Belediye Başkanlığı döneminde Taksim'e cami yapmadığı gibi, var olan camilerin onarımı ve diğer masrafları için bile yardım etmiyordu. İstanbul'un içindeki değerli arazileri rant elde etme amacıyla Yahudilerden Araplara, haramzade para babalarına sunuyordu. Böylece, Tayyip'in canı Tayyip'in teninde kalıyor, ama yüreği Yahudi'ye akınca cami vaatleri havaya uçuyordu.

Başbakanlığı döneminde ise cami yıkmakla kalmıyor, nerede Kilise varsa tamir ediyor veya yeniden kilise dikiyor, bu ülkenin insanlarına harcanması gereken gelirler cemaatleri olmayan boş binalara harcanıyordu. Taksim'e cami yapamayan Tayyip'in iktidarında daha ilginç bir olay gerçekleşiyor, çocukken gittiği Piyale Paşa Kur'an Kursu feryatlar içinde yıkılıyordu.

Ayasofya

Tayyip'in danışmanı Mehmet Metiner, Tayyip'le olan ilişkilerini şöyle anlatıyordu:

"Tayyip Erdoğan'la yürekten bir köprü kurulmuştu aramızda. İkimiz de birbirimizi seviyorduk. Birbirimize değer veriyor, güveniyorduk."

Tayyip de, Metiner için ne diyordu?

"Beynimin yarısı."

Metiner devam ediyor:

"O artık "Reis" diye hitap ettiğim birisiydi.

Aramızda resmi ilişki yoktu, her şey sıcacık ve samimiydi."

Tayyip, Belediye Başkanı olmadan önce yaptığı konuşmalarda Ayasofya'yı cami olarak ibadete açacaklarının müjdesini veriyor, insanların dini duygularını kullanıyordu. Tayyip'in danışmanı Metiner bakın Ayasofya konusunda neler söylüyor:

"Dün meydanlarda bizler gibi **"Zincirler kırılsın Ayasofya açılsın"** diye slogan atan Erdoğan, bugün başbakanlık koltuğunda

oturuyor. Ondan önce de Erbakan 80 öncesinde başbakan yardımcılığı görevinde bulundu, 90'lı yıllarda bir yıl başbakanlık koltuğuna oturdu. Ne Ayasofya'nın zincirleri kırıldı ne de Ayasofya camiye çevrilebildi."

Cem evi Cümbüş evi

Tayyip, CHP'li Öymen'in açıklamalarını saptırma kervanına katılıyor, "Dersim katliamı yeni bir Kerbela" diyordu. Tayyip, bu sözleri ile kendi vatandaşlarını birbirine düşürmek isteyen insanların dilini kullanarak adeta ajitasyon yapıyordu.

Oysa

Aynı Tayyip, Belediye Başkanlığı döneminde Karacaahmet'te Cemevi açmak isteyen Alevi vatandaşlarımıza hitaben şunları söylüyordu:

"Cemevi Cümbüş Evi, ne izni!"

Üçüncü Köprü

Tayyip, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı olduğu 1996 yılında şehir planlamacılarından oluşan bir ekip kuruyor ve üçüncü köprü ile ilgili 6 aydan fazla süren bir araştırma yaptırıyordu. Yapılan çalışmaların sonucunda ekibiyle birlikte basının karşısına çıkıyor ve şunları söylüyordu:

"İstanbul'a üçüncü köprü yapmak, bu şehri öldürmek, bitirmek ve katletmektir. Bu şehrin belediye başkanı olarak uzmanlarımın tespiti ile bu açıklamayı yapıyorum..."

1996 yılında bu sözleri söyleyen Tayyip, Ağustos 2009'da ise üçüncü köprüye itiraz eden uzmanları solcu olmakla, komünistlikle suçluyor, suçlamakla da kalmıyor bir de aşağılıyordu.

O zaman şöyle garip bir durum ortaya çıkıyor; Tayyip 1996'da üçüncü köprüye karşı çıkarken solcuydu, komünistti. Takıyye üstü

takıyye yaparak kendini şeriatçı olarak mı gösteriyordu? Öyle ya üçüncü köprüyü istemeyenleri solculukla, komünistlikle suçlamasının sonucu bu durum ortaya çıkmıyor mu?

Tayyip'in açıklamaları sonucu ortaya çıkan gariplikler sadece bu kadar mı?

Olur mu hiç!..

"İstanbul'a üçüncü köprü yapmak, bu şehri bitirmek ve katletmektir" diyen Tayyip değil mi?

O halde;

Tayyip, yine kendi söylemlerinden çıkan sonuca göre; İstanbul'u bitirip katletmek mi istiyor.

YÖK

Tayyip'in zikzaklarına kurşun atsan yetişmezdi. YÖK konusunda da tam bir değişime uğruyordu. 1986 yılında YÖK uygulamalarını protesto etmek için yürüyüş düzenleyen öğrencilere destek vermiyor, bu konudaki görüşlerini Aralık 1986 tarihli Girişim Dergisi'nin 15. sayısında bakın nasıl anlatıyordu:

"Biliyorsunuz 1980 öncesinde üniversitede bu fiili eylemler aslında Türkiye'de eğitimi iyicene düşürmüştür. Şimdi ise bu noktada yapılan hareket inanıyorum ki, öğrenme gayesine matuf bir hareket değildir. **Aldığımız istihbarat şunu gösteriyor**:

Öğrencilerin içerisinde öğrenci olmayan kişilerin bulunduğu, ayrıca okulda maalesef çalışma noktasında temayüz edememiş, bazıları iki yıllık, bazıları son haklarını kullanır duruma gelmiş. Müsbet ifadeleri ile yaklaşımı yok ve bizim bu noktadaki düşüncemiz, RP olarak, Türkiye'de inanç ve fikir hürriyeti en geniş manada olmalı, üniversitede olmalı, yani reşit olmuş bir insan inancını rahatlıkla yaşayabilmeli, düşündüklerini rahatlıkla söyleyebilmeli, fakat bunlar eyleme dönüşmemeli...

Şimdi bu eylem bence düşüncenin eylem planındaki bir tezahürüdür ve onun içindir ki SHP bu işi desteklemiştir."

YÖK sistemine eleştiri yöneltmekten o günlerde şiddetle kaçınan Erdoğan'ın, Refah Partisi'nin İl Başkanı sıfatıyla demokratik ve meşru hak arama taleplerine karşı "Düşünceler eyleme dönüşmemeli" gibi genel bir talebin ardına sığınması, onun statüko karşısındaki tavrını göstermesi konusunda da oldukça ilginç bir örnekti.

Yine bu eylemlerde, bugün Ergenekon tezgâhında içeri attırdıkları **Doğu Perinçek** ile aynı saflarda yer almışlardı.

Perinçek, İstanbul Üniversitesi önünde başörtüsü eylemi koyan kız öğrencileri desteklemek için, **"Yaşaşın Şeriat"** adlı kitabın ve dinci Vakit Gazetesi'nin Yazarı, **Abdurrahman Dilipak** ile kol kola giriyor, kız öğrencilerin önünde eyleme katılıyordu.

Hak arama eylemlerine şiddetle karşı çıkan Tayyip ve ekibi, daha sonra başörtüsü eylemlerini desteklemekle kalmadılar, bu eylemlerin üniversitelerin dört duvarları arasından çıkarak sokaklara kadar taşınmasında motor güç oldular.

Kadın eli sıkma

Refah Partisi içinde Erdoğan'ın başını çektiği grup, kadın eli sıkmaz bunu en büyük günahlardan sayardı. Tayyip 26.12.1993 tarihinde Sabah Gazetesi'nden Nuriye Akman'a verdiği röportajında şunları söylüyordu:

"Toplumda bizim inancımıza ters olan örfler olabilir. Bunlardan biri de tokalaşmak. Bir bayan elini uzattığı zaman onu reddetmek onun şahsında bir antipati meydana getiriyor ve bununla da bağlar hemen kopuyor. Bunu düşünerek adeta kendimi mecbur hissediyorum. Olay kalbidir. Yarabbi affet diyorum..."

Ancak,

Kendisine oy verecek insanları etkilemek amacıyla, AKP'nin kurulmasından hemen önce gerçekleştirdikleri Karadeniz gezisinde Çiller'in İçişleri Bakanı Meral Akşener'i hiç yanından ayırmıyordu. Ülkücülerin Asena'sıyla omuz omuza horon tepiyordu. Tayyip,

karşılaştığı kadınlarla, genç kızlarla teke tek öpüşüyor, onlara imzalı fotoğraflarını bile dağıtıyordu.

24 Temmuz 2001 tarihli Star Gazetesi'nin haberine göre, kurmaylarına **"Kadınlar bizim için çok önemli. Kale içten fethedilir"** diyerek erkek erkeğe siyaset yapmamalarını tavsiye ediyor, iktidara gelmek için her yolu deniyordu.

Kıyam

Tayyip'in daha önce söyleyip ardından inkâr ettiği kavramlardan biri de **"Kıyam"** yani **"Ayaklanma"**ydı. Tayyip 1994 yılında Ümraniye'de yaptığı konuşmada şu sözleri ile halkı ayaklanmaya çağırıyordu:

"Bir buçuk milyarlık İslam âlemi Müslüman Türk milletinin ayağa kalkmasını bekliyor. Kalkacağız. Şu anda işte onun ışıkları göründü. Allah'ın izniyle. Bu kıyam başlayacak..."

Ankara DGM Savcılığı hakkında soruşturma açınca Tayyip de diğer siyasal dincilerin yaptığını yapıyor, sözlerini ve bu sözlerinin anlamlarını inkâr ediyordu. Tayyip, 21 Ağustos 2001 tarihli Akşam Gazetesi'nden Savaş Ay'a yaptığı açıklamalarda **"Kıyam"** hakkında şunları söylüyordu:

"Kıyam; namazda ayağa kalkmak demektir. Bunu ancak, kötü niyete çekmek isteyenler başka türlü değerlendirir."

Oysa,

İslami terminolojide Kıyam'ın; **"başkaldırı, direniş, ayaklanma"** anlamına geldiğini bilmeyen yoktu. Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** dediği başdanışmanı Mehmet Metiner **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında, **"Kıyam"** hakkında Tayyip'i şöyle yalanlıyordu:

"**Kıyam** sözcüğüne özellikle dikkat ediyorum.

"İsyan" veya "direniş" yerine "kıyam" sözcüğünü kullanmamızın bilinçli bir tercihi vardı. "Kıyam" **ayaklanma** anlamına gelen, Arapça bir tabirdi ve dinsel içeriğe sahipti. İslamcı jargonumuza göre "kıyam", **"cihat**"ın başka bir ifadesiydi."

Tayyip, Kasımpaşalılığı ile ilgili olarak kendi tarafından yazılmış görünen "Bu şarkı burada bitmez" adlı kitapta bakın ne diyordu:

"O kökten ve ruhtan aldığım şey, bize mertliği verdi, ilkeli olmayı verdi. Ve hamdolsun bize dobra olmayı öğretti."

Buraya kadar gördüklerimizden bile, ister istemez insanın aklına mertlikten bahseden, dobralıktan dem vuran Tayyip kim?

Bildiğimiz Tayyip kim...

Şeklinde bir soru getiriyor ya neyse...

Biz Tayyip'in kendisini tanımlamasını yine kendisinden okumaya devam edelim:

"Yani biraz kaba olacak; bize, hani o çirkin politikada kıvırma var ya onu vermedi. İnandığımızı, bildiğimizi, gördüğümüzü, müzakerelerden istişarelerden sonra, dosdoğru ortaya koymayı verdi."

Allah'tan vermiş, ya bir de vermeseymiş!..

At Kasabı

Tayyip, adına yatırılan primlere göre 26 yıl sigortalı olarak çalışıyor görülüyordu. Sigortalı yaşama 1974'de Coşkun Et ve Sucuk Mamulleri'nde çalışırken başladı. 1976 yılında İETT Spor'a geçti. Tayyip her ne kadar "futbolcuydum" diyorsa da, oynadığı futbolla herhangi bir mahalle takımında bile yer bulması imkânsızdı. Yetersiz futboluyla İETT'de bir varlık gösteremeyince, M. Ali Şahin'in Başkanı olduğu Erok Spor'a sığındı. Burada da yetersiz kalmasına rağmen dava arkadaşı M. Ali Şahin kendisini bir süre idare etti. Yoksa bırakın futbolculuğu bir futbol takımında malzemeci bile olamazdı.

AKP Hükümeti kurulunca M. Ali Şahin'in geçmişte kendisine sahip çıkmasını unutmayan Tayyip, onu Adalet Bakanı yaptı.

M. Ali Şahin'in Bakanlık yaptığı günlerde ilginç bir olay gerçekleşiyordu. Tayyip, bakanların kendi isteği dışında davranması

karşısında **"o bakanları öğrenirsem kapının önüne koyarım"** diyordu. Tayyip'in söylediği bu sözlere rağmen başta M. Ali olmak üzere hiçbir Bakan'dan itiraz gelmiyordu.

M. Ali, nasıl itiraz etsin? Meclis Başkanı olmasına rağmen, Meclis'te Atatürk'ün sözlerinin yazılı olduğu pankartları gösteren CHP'lileri, Meclis'ten atmadığı gerekçesiyle Tayyip tarafından basıldığı odasında fırça üzerine fırça yiyordu.

Tayyip, 1981'de tekrar et ve sucuk işleri yapan Coşkun Et'e geri döndü. Et ve sucuk işlerini sevince sırasıyla Al Et Gıda ve Elif Et ve Sucuklarında iş başı yaptı.

Sigorta Eksperleri Cemiyeti'nde işverenlik de yapan Erdoğan, Yusuf Ziya Uçman'ın yanında bir yıl SSK'lı olarak çalıştı.

Tayyip, et işinden uzun süre ayrı kalamadı. 1989 yılında tekrar Elif Et firmasına döndü. Çalıştığı hiçbir yerde uzun süre kalamayan Tayyip, Ekrem Şamah adlı birinin adına kayıtlı iş yerinde de ancak bir yıl barınabildi.

Tayyip'in Elif Et ve Sucuk ya da diğer adıyla Kopuzlar Gıda'daki patronu Mustafa Kopuz, gerek hayat hikâyesini anlatırken yaptığı açıklamalarda, gerek Belediye Başkanlığı döneminde ve gerekse Başbakan iken verdiği mal beyanlarında ısrarla sakladığı şirketinde İdare Meclisi Başkanı oluyordu.

Tayyip, 1 Nisan 1981 tarihinde Kasımpaşa Yeni Yol Caddesi 86/12 adresinde, **İstanbul Pres Döküm Sanayi Anonim Şirketi** adıyla, oto yedek parçacısı Abdullah Hasan Bayramoğlu, gıda toptancısı Hikmet Kaan, konfeksiyoncu İsmail Kaya, kayınbiraderi Hüseyin Gülbaran, avukatı olan ve aynı zamanda Devlet Bakanı yaptığı Hayati Yazıcı ile aynı soyadı taşıyan Hamdi Yazıcı ile bir firma kuruyordu.

Tayyip, sürekli olarak gizlediği bu şirketini, yargılandığı ve ishal olduğu mal varlığı davasında da saklıyordu. Saklamakla da kalmıyor, bana açtığı ve daha sonra kaçtığı 50 milyarlık tazminat davasında da bu konudan şikâyetçi olmuyor, ardından açtığı 20 milyarlık tazminat davasında da yine bu konuyu es geçiyordu.

Tayyip'in sakladığı şirketin faaliyet alanlarından biri de adından anlaşılacağı üzere demir döküm işiydi. Yani yollarda bulunan logar kapakları dahil bir çok demir döküm işi yapıyordu. Belediye Başkanı olduktan sonra Almanya'ya gittiğinde yollardaki logar kapaklarını görünce, "bakın bunlar ne güzel duruyor, bizim milletimiz hırsız sürekli çalıyorlar" diyerek insanlarımıza hakaretler yağdırıyordu. Oysa çalınan logar kapakları demir döküm işinde faaliyette bulunan firmalara yeni kazançlar demekti ve Tayyip'in firması da demir döküm işleri yapıyordu.

Tayyip'in iş hayatı ilginçlikler ile doluydu. Kendisi 1981 yılında Coşkun Et'te maaşlı olarak çalışırken, Mustafa Kopuz'a ait Elif Et'e maaşlı olarak geçiyor, ancak aynı yıl, kendisinin 1 milyon lira sermaye ile katıldığı, kayınbiraderinin 750 bin lira ile ortak olduğu şirketine bu kere patronu Mustafa Kopuz "çalışan" olarak adım atıyordu.

Hadi gelin bir ilginç duruma daha tanık olalım. Tayyip; kaçak eşek ve at eti satmaktan ve bir de bunların yanında karşılıksız çek vermekten cezaevine giriyordu. Bu olayı herkesten saklıyordu. Ancak şu anda en önemli destekçilerinden Nazlı Ilıcakların Tercüman Gazetesi bu olayı haberleştiriyordu. 16.04.2006 tarihinde Habergenç sitesinde Mehmet Bayraktaroğlu, Tayyip'in bu serüvenini şöyle aktarıyordu:

"İbret

İbret... Bir manada "gözyaşı" demek... Gerçekten ibret alanlar hadiseleri kıyas edip, onlardan gereken dersi alır ve gözyaşı dökerler. Çok değil yakında gözyaşları da bir şey ifade etmeyecek.

Sadece seyrediyoruz.

Yıl 1984. Özal'ın ANAP hükümeti ekonomiyi libere ederken et ithalatına da izin çıkartıyor.

Bazıları ayağa kalkıyor ve "bu ithalat serbestîsi hayvancılığımızı öldürüyor" diye haykırıyor ama bu haykırışlara rağmen ithalat başlıyor.

Merhum Mustafa Kopuz'a ait Kopuzlar Gıda'ya bağlı Elif sucuklarının muhasebe ve fabrika müdürü, (fabrika Kağıthane'de)

futbolculuktan gelme ve aynı zamanda Erbakan'ın genç bir müridi...

Çevresinde laik devlete düşmanlığı ile biliniyor.

Bu genç İslamcı ve aynı zamanda Elif sucuklarının küçük bir hissedarı da...

Ve adı: Recep Tayyip Erdoğan!

İşte bu genç adam bir gün, yanında patronu Mustafa Kopuz da olduğu halde, ülkenin en büyük et ithalatçısına gidiyor.

Vadeli çek verecekler ve ithal et satın alıp, sucuk üretecekler.

Ancak ithalatçı firma, ilkeleri gereği bu genç adamın ve patronunun taleplerini geri çeviriyor. Vadeli çekle mal verseler bile mutlaka bir banka teminat mektubu istediklerini söylüyorlar.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra Mustafa Kopuz yanında Ankaralı ve aslen Rizeli bir müteahhit de olduğu halde et ithalatı yapan firmanın yetkililerini ziyarete geliyor.

Ankara'dan gelen bu müteahhit konuk, et ithalatı yapan firmanın bağlı olduğu holdingin bir başka inşaat malzemesi şirketinin iyi bir müşterisi... Kendi çalıştığı bankaların birinden teminat mektubu vermeyi öneriyor.

Et ithalatçısı firma yetkilileri de Elif Gıda lehine olmak şartıyla bu teklifi kabul ediyorlar.

Teminat mektubu ile birlikte çekler tanzim edilip ithalatçı firmaya teslim ediliyor ve Danimarka'dan gelen, üstelik İslami kurallara uygun olarak kesilmesi mümkün olmayan ithal etlerin sevkıyatı da başlıyor.

Çekleri genç muhasebeci Recep Tayyip Erdoğan imzalıyor...

Ve...

Çekler gününde ödenmiyor...

Ödenmeyen çekler, başka çeklerle değiştiriliyor, süre uzatılıyor...

O yeni çekler de ödenmiyor...

Teminat mektubu nakde çevriliyor... Ankara'da iş yapan Rize'li iş adamı müteahhit ile Elif Gıda'nın arasına kara kedi giriyor.

Buraya kadar her şey normal çünkü çekler karşılıksız çıksa da teminat mektubunun paraya çevrilmesi sonucu tahsil edilmiş oluyor.

Ama asıl olaylar ondan sonra gelişiyor...

Aynı firma, o büyük et ithalatçısından mal alamayınca bu kez piyasadaki başka çürük firmalara yöneliyor.

Ve bir sabah...

Tercüman Gazetesi şu başlıkla çıkıyor:

"Skandal... Vicdansızlar! Eşek etinden sucuk üretip halka satıyorlar..."

Gazetede, Recep Bey'in bir fotoğrafı yer alıyor.

Tutuklanıp götürülmüş.

Birkaç geceyi nezarethanede geçiriyor. Dava açılıyor...

Sonuç;

Yanlışlıkla karıştırılmış bir kaç parça eşek eti...

İlerleyen günlerde Mustafa Kopuz ölünce Elif Sucukları (Gizli olarak) Tayyip Bey'in oluyor.

Ve Allah'ın **"yürü ya Tayyip"** emrini bu genç adam nasıl algılıyor, bilinmez çünkü yürümektense yürütmeye başlıyor.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı oluyor...

Elif Et Muhasebecinin Başkanı olduğu belediyenin Sütlüce'deki mezbahasını kiralıyor (!)

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, çalışanlarına satılan bütün sucukları Elif sucuklarından almaya başlıyor ve o satın alma halen devam ediyor.

Elif sucukları günümüzde halen kapalı devre çalışıyor.

Yani sadece İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin ihtiyaçlarını karşılıyor...

Ve elbette ki firma, Recep Bey'in üstüne kayıtlı değil.

Gazetelerin birinde Tayyip Bey'in Kısıklı'da toplam 6 milyon YTL değerinde 3 adet villası olduğunu ve ilk villaya da büyük oğlu Burak'ın taşınmak üzere olduğunu okuyunca bunları hatırladım.

Nazlı Hanım (Ilıcak) şu haberin yer aldığı Tercüman Gazetesi'ni (Eğer o günkü nüsha kaybolmadıysa) arşivden çıkarıp medyaya verse de biraz eğlensek."

Zekeriya Öz'e Smith Wesson

Tayyip'in savcısı olduğunu iddia ettiği Ergenekon'da resmi savcı olarak görülen askerlikten çürük Zekeriya Öz, 1994 yılında Aydın'ın Çine ilçesinde görev yapmıştı. Çine sokakları kara çarşafı ilk defa Savcı'nın eşinde gördü. Çine gibi bir İlçe'de çarşaflı dolarak dolaşmasının çok garip kaçtığı fark edilmiş olacak ki, bir süre sonra Savcı'nın eşinin kara çarşafı çıkardığı görülüyordu.

Çine Savcısı Ayhan Uğurdan, bir süre sonra Savcı Zekeriya'yı Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na şikayet ediyordu.

Gerekçe;

Zekeriya'nın, kıdemli Savcı Uğurdan'a adliyelerde sicil kaydı, faks ve benzeri işlemlerden gelen paraların Çine Adliyesi Adaleti Güçlendirme Vakfı'na aktarılan kısmını "paylaşarak", adliyeyi değil kendi ceplerini güçlendirme teklifiydi.

Bu ahlaksız teklife oldukça sert tepki gösteren kıdemli savcının şikâyeti sonucu Zekeriya Öz Bitlis'in Mutki ilçesine sürülüyordu.

Zekeriya, tarihin sayfalarında; ensesine namlu dayanan, ancak buna rağmen namluyu dayayan insandan şikâyetçi olmayan bir savcı olarak da yerini aldı. Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Odası'nın işlettiği kahvehanenin önünde Mehmet Ocak adlı kum ocakları dahil bir çok işletmesi olan vergi rekortmeni bir işadamı, Zekeriya'nın babası ve oğlunun da gözleri önünde silahını çekip Savcı'nın ensesine dayıyordu.

Savcı'nın ensesine namluyu dayayan işadamı Ocak, onu kolundan tutup sürükleye sürükleye kahvehaneye sokuyordu. Savcı, işadamının rehinesi olmuştu.

Basında yer alan haberlere göre; Aydın ve Çine Emniyeti alarma geçiyor, Savcı'yı kurtarmak için kahvenin çevresi kuşatılıyordu. Kaymakam, Savcı ve Çine eşrafı Mehmet Ocak'tan Savcı'yı bırakmasını istiyorlardı. Saatler sonra sinirleri yatışan Ocak, Savcı'yı salıyordu.

Ancak çok ilginç bir olay gelişiyor, Zekeriya, Ocak'tan şikâyetçi olmuyordu. Zekeriya şikâyetçi olmadığı gibi olay da ört bas ediliyordu.

Hikmetin kerameti çok geçmeden ortaya çıkıyordu. Savcı Zekeriya, İşadamından zorla haraç almaya kalkışıyor, arabasının benzinini işadamının benzinliğinden bedava doldurtuyordu.

Zekeriya ile ilgili iddialar bitecek gibi değildi. Zorla silah sattırmaktan, Çine'de faaliyette bulunan **İstanbullular Nakliyat** isimli bir firma ile araba alım satım işlerine kadar.

Ergenekon Savcısı olduğunu iddia eden Tayyip "geçinemiyorum" diyerek Başbakanlığı döneminde ticaret yapar da, Zekeriya ondan aşağı kalır mı?

Tüccar siyasetin tüccar savcısı...

Zekeriya borç ödemeyi de sevmez. Öyle ki, Bursa Barosu'na kayıtlıyken baro aidatlarını ödemediği gerekçesiyle barodan kaydı bile silinir.

28 Aralık 2009 tarihli Akşam Gazetesi, Ergenekon Savcısı Zekeriya Öz'e, Coşkun sucuklarının sahiplerinden Şamil Coşkun'un Smith Wesson marka bir silah hediye ettiğini yazıyordu. Savcı'ya bir süre önce de Tayyip kendi makam arabasını tahsis etmişti, Zekeriya'nın kullanımına sunmak amacıyla. Tayyip'in daha doğru deyişle devletin lüks Mercedes'inde keyif yapan Zekeriya böylece Tayyip muhaliflerine ülkeyi dar edecek, hepsini adliyedeki ve emniyetteki Fetullahçı takımıyla beraber cezaevlerine gönderecekti.

O günlerde Zekeriya, silah aramaktadır. Kendi var olan silahlarına rağmen. Tesadüf bu ya (!) Coşkun sucuklarının ortaklarından

Şamil Coşkun da ruhsat yenilemeyi unutmuş. "Ne yapayım" diye kara kara düşünürken, bir polis memuru arkadaşı Savcı'nın böyle bir silah istediğini söylüyordu.

Sucukçu Şamil, bu haber karşısında öyle sevindirik olmuş ki sormayın. Hemen Savcı'yı aramışlar, Savcı da silahın üzerine balıklama atlamış, böylece kimilerine göre 5 bin kimilerine göre 800 liralık silahın sahibi olmuş.

Bir Savcı 800 lira için bunu yapar mı, yakışır mı? Sorularına hala yanıt alınabilmiş değil.

29 Aralık 2009 tarihli Akşam Gazetesi'ne demeç veren Şamil Coşkun, Savcı ile geçmişe dayanan hiçbir tanışıklıklarının olmadığını ve dostluğunun bulunmadığını söylemiş. Ortak dostları bir polis memuru vasıtası ile işlemlerin gerçekleştiğini anlatmış.

Siz yediniz mi?

Ben de yemedim.

Birbirlerini tanımıyorlarmış, ama biri diğerine silah hediye ediyor. Hem de Smith Wesson!

Şimdi hafızamızı biraz yoklayalım:

Tayyip sigortalı yaşama kaç yılında başlamıştı?

1974.

Hangi firmada?

Coşkun et ve sucuk.

Yani Savcı Zekeriya'ya silah hediye eden Şamil Coşkun'un ortak olduğu şirkette...

Tayyip'in bu şirketle bağı sadece bu kadar mı?

Olur mu?

1981 yılında İETT'den ayrılıp tekrar bu şirkete dönmüştü.

Tayyip ile bu şirketin ortaklarının arasında geçmişten bu güne dostluk, arkadaşlık ve ticari bağlar vardı.

Başbakanlık Kamu Görevlileri Etik Kurulu'nun Başkanı **Prof. Dr. Bilal Eryılmaz** 28 Aralık 2009 tarihli Hürriyet Gazete-

si'ne verdiği demeçte, **"kamuda hediye lokum bile yasak"** diyerek bu konuda şunları anlatıyordu:

"Üniversite'de öğrencilerin memleketten getirdikleri lokumları bile reddediyorum. Çok ısrar ederlerse gözleri önünde açıp koridorda dağıtıyor, evime götürmüyorum. Zira hediyenin küçüğü büyüğü olmaz. Küçüğe müsamaha ile baktığınızda, zamanla müsamaha alanı genişleyebilir. Etik zaten ihmal edilebilir küçük şeyleri engellemek için var. Yoksa büyük yolsuzluklar için yasalar var. Ama çok eski bir alışkanlık. Bir kamu görevlisi o makamda olmasaydı bu hediyeler kendisine gelir miydi? Öyle bakmalı meseleye. **Osmanlı Devleti'nin çöküşünde hediye, rüşvet ve yolsuzluğun çok önemli yeri var...**

İkram, bahşiş, rüşvet bunlar yozlaşmada birbirini besleyen unsurlar. Rüşvet alıyor, ben bahşiş aldım diyebiliyor. Kamuda bahşiş olmaz, bir hizmetin bedeli vardır, bu da ya kanunla düzenlenir ya da bedavadır..."

Sizin anlayacağınız son günlerde DTP'lilerden küfür üzerine küfür yiyen Tayyip, onların da gözünü korkutsun diye olacak Zekeriya'ya silah gönderiyor, bu alışverişte **"köprü eleman"** kullanıyordu.

Tayyip'in Hal ve Gidişi Zayıf

Tayyip'in 1994 yılında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olmasından, Siirt'ten Milletvekili seçildiği 2003 yılına kadar hakkında açılan yolsuzluk dosyalarının sayısı 84'e ulaşıyordu. Bu dosyalardan sadece birinden beraat eden Tayyip, 20 kadar dosyadan ise Rahşan affı sayesinde kurtuluyordu.

Tayyip, bazı dosyalardan AKP'nin iktidar olmasından faydalanarak kendi bakanlarından "İşlem yapılmasına gerek yok" şeklinde raporlar almak suretiyle yargılamaya takılıyordu.

Tayyip'in yaptığı yolsuzluklardan kurtulması için şeytanın aklına bile gelmeyecek yöntemler icat ediliyordu. Yine bir yolsuzluk dosyası gereği yapılmak için Esenler Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderiliyordu.

Oysa,

Esenler'de Ağır Ceza Mahkemesi yoktu. Ağır Ceza Mahkemesi olmadığı gibi Adliye de yoktu.

Ama,

Tayyip'in belgelenen yolsuzluk dosyaları gereği için oraya gönderiliyordu.

Yolsuzluklarla mücadele ettiğini, hortumlarını kestiğini savunan Tayyip'in kurduğu Hükümet'in başta Maliye Bakanı olmak üzere birçok Bakanı'nın, dolandırıcılık, nitelikli dolandırıcılık, cürüm işlemek için çete oluşturma, naylon fatura, zimmet suçlarından dosyası bulunuyordu.

Tayyip'in de aynı suçlardan bugüne kadar açılan 84 adet dosyası bulunuyordu. Tayyip'in Bbakanları'nın yanında bürokratlarından birçoğu da yolsuzlukların göbeğinde yer alıyordu. Tayyip'in **"Temiz bir arkadaş"** dediği RTÜK Başkanı **Zahid Akman** gurbetçileri dolandıran Deniz Feneri Derneği ile anılıyor, her gün bir başka yasa dışı işlemleri nedenleri ile gazetelere konu oluyordu.

Zahid Akman, karıştığı yolsuzluklar nedeni ile Tayyip'i destekleyen Taraf Gazetesi'ni bile isyan ettiriyordu. 18 Haziran 2009 tarihli Taraf Gazetesi, **"Temiz arkadaş nitelikli dolandırıcı"** başlığı ile çıkıyordu.

Akman'ın hakkındaki iddiaların hemen hemen hepsinin kanıtlanmasına rağmen Tayyip, Başbakan sıfatı ile **"Resmi evrakta sahtecilik, görevi kötüye kullanma, denetim görevini ihmal"** suçlamalarıyla soruşturma başlatılması yönündeki izin talebini kabul etmiyor, Akman'ı adaletin elinden kurtarıyordu.

En büyük Müslüman tiplemesi

16.12.2009 tarihinde Celal Durgun, Deniz Som'a, AKP-Fetullah Gülen iktidarının yarattığı bir tipten bazı ipuçları veren yazısını göndermiş. O da bu yazıyı köşesine almış, bakın ne demiş:

"Defalarca Hacca gitmişsin!

Namaz saatlerini kaçırmıyorsun!

Başbakanın, bakanların gittiği camileri kolluyorsun! Ön saflarda görünmek için çırpınıyorsun!

Kardeşlikten, haktan, hukuktan, dinden, imandan söz ediyorsun ama sözün başka, sen başkasın!

Dilin el etek öpmekten kirlenmiş!

İşin yalan, gücün yalan, yaşamın yalan, sözün yalan, sen yalansın!

Bakarım sakallısın, bakarım cübbeli, bakarım takkelisin!

Bir bakarım, boynunda kravat iki yakan bir arada, iki dirhem bir çekirdeksin!

Bir bakarım, ayağında şalvar, elinde tespih yerlerde dolanırsın!

Bazen bu dünyalı, bazen öteki tarafta gibisin!

Para sende, zamparalık sende, karı-kız işleri sende!

Şıh sensin, şeyh sensin! Dünya da senin, ahret de!

Biliyorum dinin yalan, inancın yalan, namazın yalan, niyazın yalan!

İşin soytarılık, dalkavukluk!

Yala yalayabildiğin kadar, çal çalabildiğin kadar!

Devran senin, banka senin!

Hadi be koçum mal senin, mülk senin!

Arkanda din kardeşlerin, önünde yol kardeşlerin!

En büyük Müslüman sensin, en cesur demokrat sensin!

Bölücüsü seninle, liboşu seninle, döneği seninle!

Ver veriştir, tak takıştır.

Vicdansızlık sende, yalan sende, iftira sende.

Kim tutar seni!"

Amerikalı'dan Tayyip'e Kıvırtma

"AKPapa'nın Temel İçgüdüsü" adlı kitabımda, Tayyip Erdoğan'ın Alman Başbakanı ile yaptığı konuşmanın üzerinden daha iki dakika bile geçmeden ABD yetkililerinin haberdar olduğunu, Tayyip'e telefonla anında sözünü tutmasını ikaz ettiklerini şöyle aktarmıştım:

"20 Kasım 2002 tarihinde Alman Başbakanı ve Tayyip Erdoğan baş başa görüşüyorlardı. Görüşmenin gizli kalması için yanlarına tercüman bile almıyorlardı. Bu görevi, Almanya'da sandviççilik yaparak trilyoner olduğu masalını anlatan ve Tayyip'in dış konulardaki danışmanı olan Cüneyt Zapsu yerine getiriyordu."

Alman Dışişleri, görüşmede; o günlerde Ankara DGM'de Alman Vakıflarının yargılanma davasının gündeme geldiğini belirtiyor, ancak ilk zamanlar Tayyip'in verdiği sözlerden bahsetmiyordu.

Alman Başbakanı, Tayyip ve Cüneyt Zapsu üçlüsü ile sınırlı olan görüşmelerinin bir yerinde Tayyip, Alman Başbakanı'na 3 Mart tezkeresi hakkında; **"Tezkereyi geçirmek niyetinde olmadıklarını, Amerikalıları oyaladıklarını"** söylüyordu.

Ve kıyamet de bu konuşmanın hemen ardından kopuyor, aradan iki dakika bile geçmeden Tayyip'in dikkati çekiliyordu.

Ama ne çekilme.

Tayyip, şaşkınlıktan donup kalıyor hiçbir cevap veremiyordu. Öyle ya; konuşma üç kişiyle sınırlı olmasına ve daha aradan bir dakika geçmemesine rağmen Amerikalılar sohbetin içeriğini nasıl öğrenmişlerdi. Şimdi **"AKP'nin Temel İçgüdüsü"** adlı kitaptan ABD yetkililerinin Tayyip'i uyardığı o bölümü hatırlayalım:

"Çok ilginçtir ki, çok kısa süre içinde baş başa yapılan konuşmanın tam metnine vakıf olan Amerika'nın Ankara Büyükelçiliği üst düzeyinden Tayyip'e ihtar gelir;

'Kıvırtma tezkereyi bir an önce geçir'..."

Türkiye'de yasa dışı faaliyet gösteren Alman Vakıflarının ülkemizin bütünlüğüne, Laik Cumhuriyet rejimine karşı çalışmalarda

bulunmak üzere görevlendirildikleri, yerli partnerleri ile birlikte irade birliğine vararak bir ittifak oluşturdukları; varmak istedikleri amacın Türkiye'nin emniyeti, birlik ve bütünlüğü, rejimi için ciddi bir tehlike oluşturmak olduğu Mülkiye, Vakıflar ve Maliye müfettişlerinin raporları ile belgeleniyordu.

Müfettişlerin bu tespitlerinden önce de, **Dr. Necip Hablemitoğlu** Alman Vakıflarının ülkemiz için zararlı eylemlerini gün yüzüne çıkarmıştı.

Ankara DGM Başsavcılığı, Alman Vakıflarının ülke aleyhine olan eylemlerinden dolayı bu vakıfların yöneticilerine ve ilişkide oldukları yerli ortak arkadaşlarına dava açmıştı.

İddianamenin açıklanmasıyla ortalığı ayağa kaldıran Almanlar, Türkiye'yi arka bahçeleri gibi gördüklerini de kanıtlıyorlar, bize sömürge muamelesinde bulunuyorlardı.

İddianamenin hemen ardından Almanya'nın Ankara Büyükelçisi Rudolf Schmidt, Dışişleri Müsteşarı Uğur Ziyal'ı telefonla arayarak, Alman Hükümeti'nin Türkiye'deki gelişmelerden duyduğu rahatsızlıkla ilgili protestosunu iletiyordu.

Tayyip Erdoğan 20 Kasım 2002 tarihinde Alman Başbakanı'nın Alman Vakıfları hakkında Ankara DGM'de açılan dava nedeniyle kendisini sıkıştırması karşısında **"Bizde yargı bağımsızdır"** diyemiyor, tam tersi **"Alman vakıfları davasını halledeceğiz"** diyordu.

Tayyip'in kendilerine verdiği güvence karşısında tatmin olamayan Alman Devleti iyice azgınlaşıyor, dört bir yandan saldırıya geçiyordu.

Alman Hükümeti iddianamenin derhal geri çekilerek, DGM'nin davayı kapatmasını istiyordu. Almanya Federal Meclis Başkanı Wolfgang Thirse, Türk siyasetçilere, Alman Vakıfları davasına karşı çıkma çağrısı yapıyor ve şöyle diyordu:

"Vakıflar suçlu bulunursa, bu; Türkiye'nin AB üyeliğini destekleyenlere şamar olacak."

Bu arada Alman gazeteleri de toplu halde Ankara'yı hedef alıyor, **"Vakıf davasından beraat etmezlerse, Türkiye Avrupa Bir-**

liği rüyasını unutsun" diyorlardı. Sanki Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne alacaklarmış gibi.

Her fırsatta **"Türkiye'de yargı bağımsız olmalı"** şeklinde beyanatlar veren Almanlar, yeraltı faaliyetleri ortaya çıkıp ülkemiz aleyhindeki hainlikleri belgelenince, **"Türkiye hukuk devleti olmanın çok uzağında"** diyorlardı.

Süddeutsch Zeitung Gazetesi, Türk hukuk çevrelerine dayandırdığı haberinde Türkiye'den ve AKP Hükümeti'nden başka hiçbir ülkenin, hiçbir hükümetin kaldıramayacağı iftiralarda bulunuyorlardı.

Süddeutsch Zeitung Gazetesi Alman davasına bakan Ankara 1. No'lu DGM Başkanı Orhan Karadeniz'in iddianamenin ilgili olduğu alanda uzman olmadığı gibi, diğer iki hâkimin de birbirleriyle barışamayacak derecede kavgalı olduğu açıklamasını yapıyordu.

Ancak; bilgisizlikle suçladıkları Mahkeme tarafından iki ay gibi rekor sayılabilecek bir kısalıkta geçen bir süre içinde beraat ettiriliyorlardı. Dava sırasında inanılmaz bir olay daha yaşanıyor; **beraat kararını Almanlar mahkemeden önce kendileri ilan ediyorlardı.**

Mahkeme aşamasında Başbakanlık koltuğunda oturan Abdullah Gül, dava ile ilgili her kararı anında Alman Dışişleri Bakanı'na iletiyor, telefonla sürekli olarak bilgiler veriyordu.

PKK baştacı

Tayyip, 2002 seçimlerinden önce Türkiye'nin doğusu için **"Kürdistan"** terimini kullanarak safını belli ediyordu.

Sadece o kadar mı, olur mu?

"PKK'nın cenaze töreninde bayrağını açması da, F16'ların alçaktan uçuş yapması da yanlış. İki tarafın da yaptığı yanlış" şeklindeki sözleri ile PKK ile TSK'yı aynı kefeye koyuyordu.

PKK'lıların şehit ettiği askerlerimizin cenazesinde cenazeye katılanların PKK'yı lanetlemelerine tepki gösteriyor, cenazede slogan atılmaz diyordu.

Ancak,

Gazze'ye giden gemide öldürülenlerin cenaze namazında atılan sloganları teşvik ve takdir ederek alkışlıyordu.

Şehit olan askerlerin cenazeleri ile de kendince alay ediyor ve şöyle konuşuyordu:

"Kendileri binemedi, bari cenazeleri Mercedes'e binsin."

İktidara geldikten sonra başta APO olmak üzere PKK ile lale devrini yaşamaya başlarken, bu ülkeyi savunan bu uğurda sakatlanıp gazi olan ve yine bu ülke için çarpışan kahramanlar ve şehit aileleri için cehennem azabı başlıyordu.

Kahramanlar birer birer terörist iftiralarına uğrayarak cezaevlerini dolduruyordu. PKK'lılar ise dağlardan davul zurnalarla karşılanıyor, karşılayanlar arasında devlet görevlileri başrolde yer alıyorlardı. Askerimizi, insanlarımızı şehit eden ve katleden dağdaki teröristleri şehre inmeye çağırıyorlar ve her birine 5 biner lira vermeyi vaat ediyorlardı. Bu ülke için sakat kalan Gaziler ise ya açlıkla pençeleşiyor, ya da Fetullahçı yapılanmanın tertibiyle Tayyip'in çakma savcılığı ile oluşturulan Ergenekon dümeniyle iftiralara uğrayıp cezaevlerine gönderiliyorlardı.

Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan ve PKK'nın siyasi kanadı olan DTP'nin Genel Başkanı Ahmet Türk, beş bin TL'yi beğenmiyor ve başka haklar da istiyor ve şunları söylüyordu:

"5 bin liralık maaş için bu ülkeyi terk etmediler. Böyle bir proje Mahmur'daki insanları mutlu etmez."

Oysa

Aynı günlerde, bu ülke için sakat kalmış kahraman gazimiz açlıktan hayatını kaybediyordu.

28 Ekim 2007 tarihli Tayyip yanlısı dinci Vakit Gazetesi bile şehitlere yapılan muameleye adeta isyan ediyor, şehitler için lokum dağıtan gençlerin gözaltına alınma haberini şöyle duyuruyordu:

"MHP Sincan İlçe Teşkilatı tarafından önceki gün Hitabet Camii'nde terör şehitleri için mevlüt okutuluyordu. Vatandaşların yoğun ilgi gösterdiği mevlüt sonrası MHP'li gençler lokum dağıttı.

Ancak cami avlusuna gelen polisler gençleri gözaltına aldı. Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen gençler sorgulandıktan sonra lokum dağıtmamaları konusunda uyarıldı.

İfadesi alınan gençlerin camiye gelip lokum dağıtmaya devam etmeleri üzerine tekrar gelen polisler, gençleri caminin bahçesinden çıkararak, lokum dağıtmamaları konusunda tekrar uyarınca Cuma namazından çıkan vatandaşlar, polise tepki gösterdiler.

Polis ile vatandaşlar arasında bir süre gerginlik yaşandı."

Şehit ailelerine bir adet lokumu çok gören Emniyetin içinde yuvalanan başta Fetullahçı polisler olmak üzere tarikatçı polisler, kendi soylarından, kendi meşreplerinden gördükleri PKK'lıları ise başlarına taç yapıyorlardı. Onlara her türlü imkânı sunuyorlar, eylemlerinde başta eli kanlı terörist başı APO'nun posterleri olmak üzere PKK'nın paçavralarını açmalarına yardımcı bile oluyorlardı.

2010 Nisanı'nda ise polis arabalarından halka Kürtçe şarkılar dinlettiriliyordu.

10 Mart 2008 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde polisin PKK'lılara **"yandaş"** muamelesi yapması şöyle yer alıyordu:

"Polis, Silahlı Kuvvetler'in protesto edildiği terör örgütünün gösterisinde PKK'yı sembolize eden kıyafetler giymiş kadınlara gül dağıtıp şeker ikram etti."

Ve

Uşak'ta aracının camına "Ne Mutlu Türküm Diyene" sözlerini yazan vatandaşa polis ceza yağdırıyordu.

Ya aracına PKK'yı sembolize eden paçavrayı açanlara;

Onlara da selam duruyorlardı.

17 Temmuz 2009 tarihli Vatan Gazetesi'nde Mustafa Mutlu "Günün Sorusu" başlığı altında şu suali yöneltiyordu.

"Hakkâri'de şehit düşen **Piyade Er Bahadır Han Solak**'ın cenazesinde arkadaşları,

"Yemen yolu çamurdandır.

Sefertası bakırdandır

Gemiciği olan bedel öder

Şehidim fakirdendir"

Diye bir pankart açınca yaka paça gözaltına alınmışlar... Sorum Adalet Bakanı'na:

Bu sözlerin benzerlerini hergün milyonlarca kişi söylüyor... Onların hepsini toptan içeri tıkabileceğiniz yeni hapishaneler yapmayı planlıyor musunuz?"

Polis, Atatürk milliyetçilerine göz açtırmazken PKK'lılara ise oldukça şefkatli davranıyor, 2009'un son günlerinde alınan Mahkeme kararına rağmen DTP'li milletvekilini yakalayıp mahkemeye çıkarmıyordu. DTP'lilere adeta **"sizi yakalamamaya geliyoruz"** türünden davranışlara giriliyor, DTP binasına gidilip çay kahve içilip dönülüyordu.

Neredeyse bir aydır Ankara'da eşi benzeri görülmemiş bir "skandal" yaşanıyordu.

Polis, mahkemenin **"görüldükleri yerde alınıp getirilecekler"** dediği eski DTP'li yeni BDP'li milletvekillerini, bir türlü mahkemeye götürmüyordu.

Hepsine tek tek koruma hizmeti veriyor; ama onları görmüyordu.

Hangi binaya saat kaçta girip çıktıklarını not ediyor; ama yakalamıyor!

Attıkları nutukları polis kamerasıyla çekiyor, ama alıp mahkemeye götürmüyor!

Böylece; mahkemenin emrini yerine getirmiyor...

Mahkemeyi, yasaları, adaleti yok sayıyor!

Belli ki İçişleri Bakanlığı'nın talimatıyla, "Aman demokratik açılım süreci yara almasın" diyerek, bile bile görevini ihmal ediyor ve suç işliyor!"

Herkese hiddetli, PKK'ya şefkatli

Tayyip'in devrinde PKK altın dönemini yaşıyordu. PKK'lılar **"kahraman"** muamelesi görüyorlardı, TSK ve Ulusalcılar ise Hain... Eylemleri PKK yapıyor, Tayyip ve Fetullahçılar olayları Ergenekon dümeniyle Silahlı Kuvvetler'e yükleme çabalarına giriyorlardı. 2009 Aralık ayı sonlarında PKK, Tokat-Reşadiye'de yedi askerimizi şehit ediyor, Tayyip ve şürekâsı PKK hamiliğine soyunarak, şüpheleri başka yerlere çekmeye çalışıyordu.

Tabii bu denli garip bir durum karşısında Halil Arık soruyor;

"Bu adamlar ya konuşmasını bilmiyor!..

Ya da azgın ve hain bir planın sarmalındayız!..

Ya ağızlarından çıkanı kulakları duymuyor, ya da isteyerek kafa karışıklığı yaratıp, gizli planlarını azgınca uygulamaya sokuyorlar.

Bir anlatım yeteneğinden mi yoksunlar; yoksa söylediklerinin doğuracağı sonuçları idrakten mi yoksunlar!?.

Yoksa idrakten yoksun olan biziz de haksız yere mi suçluyoruz onları?

Bülent Arınç çıkıyor ve diyor ki:

"Göz altları çöktü, ne hallere düştü civanım!"

Güya hizmetten yorgun düşmüş Civanı!...

Yorulacak da, uykusuz da kalacak. Ülkede kaybolan deveden sorumlu olan o.

Civanımızın bu halleri çok üzdüyse, alın civanınızı başımızdan, sizin olsun!..

Aldı sözü Dengir Mir: Kapatılan DTP'yi ziyarete gitmiş... Gider.

Geçmiş olsun demiş.

Der.

Damdan düşenin halinden damdan düşen anlar.

Akıl vermiş Dengir Bey,

"Meclisten çekilmeyin, kazandığınız mevzileri kaybedersiniz."

Aynen kendi ifadesi...

İşte takılınan nokta bu:

"Mevzi kaybetmek!.."

AKP'li Bakan Bay Hüseyin Çelik.

"1993'deki 33 erin şehit edilmesi gibi; Tokat'taki 7 erin şehadeti de TSK'lı Ergenekon'un işi..."

Kanıtın nedir?

TSK'nın bu denli yıpratılması hainden ve düşmandan başka kimin işine yarar?

Bu da, "Ülkemi pazarlamakla mükellefim" diyerek en açık itirafı en açık biçimde çekinmeden ortaya koyabilen RTE'den...

Tokat saldırısını üç gün sonra PKK'nın üstlenmesi üzerine, gittiği Amerika'dan ülkemize dönen Tayyip'in, ayağının tozuyla verdiği demeç:

"PKK'nın üstlenmesi söz konusu ama gerçeği bu mudur? PKK üstlendi diye budur türünde bir yaklaşım sözkonusu değil!.."

"PKK'nın itirafına rağmen, bu korumacılık niye? Kime? Kimin adına?

Bu da aynı konuda yandaş basından bir örnek; 12 Aralık 2009 tarihinde Yeni Şafak Gazetesi'nden Yasin Aktay bakın neler yazıyor:

"PKK, münasebetsiz bir eylemi sadece üstlenmiştir. Eylemi, kendisinin yapmış olduğu kanıtlanmamıştır."

Ehhh!.. Pes doğrusu!.. Söylem birliği dediğin ancak bu kadar olur!"

"PKK, 2009 kurban bayramının birinci gününden itibaren neredeyse bütün Türkiye'de isyan provaları yapıyor, karakollara saldırıyor ama Başbakan ne hikmetse susuyordu. Adamlar PKK'nın kurulduğu evde milletvekilleri eşliğinde ayin ya da tören yapıyor, Tayyip bir laf olsun etmiyor. O Tayyip ki, siyasetçiler sürekli ko-

nuşmasın diyen bir köşe yazarını bile millet ve devlet düşmanlığı ile itham ederken, yürüyen memurundan işçisine herkese bağırıp çağırırken, harç parasını protesto eden üniversite öğrencisini paylarken, eli kanlı PKK eşkiyasına ne hikmetse susuyor.

İstisnasız herkese hiddetlenen öfke kusan Tayyip'in gönlünde var olan bu PKK şefkati niçindir?..AKP'nin 7 yıllık iktidarında emin olun Başbakan'dan PKK ya da Barzani hakkında bir kez olsun "hah şöyle" denilebilecek tek bir eleştirisini ya da gürlemesini hiç mi hiç işiten oldu mu?.

Hiç düşündünüz mü? Tayyip, iş PKK'ya geldi mi Kasımpaşalılığını birden niye unutuyor?"

Bırakın Kasımpaşalılığını unutmasını, Ahmet Türk'ün Samsunluları tahrik etmesi sonucu yediği yumruğun ardından ta Amerikalardan onu arıyor ve kendisine geçmiş olsun diyordu. Sadece geçmiş olsun demekle de, kalmıyor her türlü sorunu ile de ilgileniyor, Samsun Emniyetinde bazı isimleri görevden aldırıyordu.

Oysa,

PKK tarafından şehit edilen vatan evlatları için kılını kıpırdatmıyor, onların ailelerini arayıp bir başsağlığı bile dilemiyordu.

Hass...tir

Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan DTP'nin eski vekil ve belediye başkanları Tayyip, Hükümet ve Devlet'e dümdüz gidiyorlardı. Küfür üzerine küfür, hakaret üzerine hakaret, aşağılama üzerine aşağılamaya doymuyorlardı.

Van milletvekili Özdal Uçar, Erdoğan için **"kalın kafalı"** tabirini kullanıyordu. Herkes Kasımpaşalı Tayyip'e dönüyor, kabadayılık ruhunda varmış ya ne cevap verecek diye!..

Tayyip'in başı önünde, yanıtı sessiz oluyordu:

"Hamdolsun."

DTP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan, Tayyip'e **"kafayı yemiş"** diyor, ancak Kasımpaşalı Tayyip'ten gık çıkmıyor, göbeğini kaşıyor,

"Yarabbi şükür bu vartayı da ucuz atlattık" diye iç geçiriyordu.

İşçiyi, memuru, çiftçiyi, esnafı fırçalayan, şehit analarına bas bas bağıran, muhalefet ve yazarlar en ufak bir söz söyleyince hemen mehkemelere koşup tazminat davaları açan, olmadı onları Ergenekon operasyonları ile cezaevlerine dolduran Tayyip; DTP'lilere ne ağzını açıp bir tek laf edebiliyor ne de bir dava açabiliyordu. Güçlü karşısında boyun eğme, güçsüzün önünde efelenme fıtratı taşıyan Tayyip'in bu suskunluğu normal karşılanmalıydı.

Tayyip'in güçlüler karşısında suskunluğu, sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Tamamını yazsam herhalde Tayyip'in ürkeklik destanı olurdu!

Aralık 2009'un bombasını DTP'li Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir patlatıyor, Tayyip'i, Hükümeti ve Devleti küfür bombardımanına tutuyordu. Baydemir'in neler söylediğini bir daha hatırlayalım:

"Meşe ağacının hangi dalı nerenize battı Sayın Hükümet."

Bu denli açık, bu denli net bir şekilde küfür eden Baydemir'in bu hakaretleri karşısında ne kabadayı ruhlu (!) Tayyip'den ne de Hükümet'ten ses gelmiyor, çıtları çıkmıyor, içlerini geçirerek şöyle mırıldanıyorlardı:

"Hayırlara vesile olur inşallah!"

Atatürk'ün sözlerini yazan kartonlar gösterdiler diye Meclis Başkanı'nı azarlayan, kendini eleştiren Milletvekillerinin eleştirilerine katlanamayıp yine Meclis Başkanı'nı "Sen mi susturursun yoksa ben mi susturayım" şeklinde paylayan Tayyip, Baydemir'in **"meşe ağacının hangi dalı nerenize battı"** şeklindeki sözleri karşısında dut yemiş bülbüle dönüyordu.

Meclis'te ve fırsat bulduğu her ortamda Tayyip'in gönüllü avukatlığını yapan, Tayyip'in soğuk aldığını kastederek **"üşütmüş"** di-

yen Milletvekilinin üzerine yürüyen ve Meclis'i birbirine katan Nimet de bu hakaretleri başı önünde sineye çekiyordu.

Baydemir, döktürmeye devam ediyordu:

"Devlet'i ve Hükümet'i yönetenlere sesleniyorum. Bizi güvercin ve şahin olarak ayırmayın. Böyle söyleyenlere "hass..tir" diyoruz… hass..ktir."

Valla Tayyip ve ekibinden bu sözlere de cevap gelmiyor, hepsi tam siper araziye uyuyordu.

Hey orada kimse var mı?

Erdoğan'a ağır hakaret

7 Mart 2010 tarihli gazetelerde; **"Erdoğan'a ağır hakaret"** başlığı altında Hollandalı Milletvekili **Geert Wilders**'in, Tayyip'e **"tam bir ucube"** şeklindeki sözleri ile Peygamberimize karşı sergilediği hakaretler yer alıyordu. Tayyip, Hollandalı karşısında da gıkını çıkaramıyor, onun hakaretlerini de sineye çekiyordu. Bakın Hollandalı'nın hakaretleri basında şöyle yer alıyordu:

"İslam karşıtı "Fitne" filminin Lordlar Kamarası'ndaki gösterimi için İngiltere'ye giden Hollandalı Milletvekili **Geert Wilders, Başbakan Tayyip Erdoğan**'a **"Ucube"** dedi. Radikal sağcı politikacı, Nazizme benzettiği İslam dini ve Peygamberi hakkındaki kışkırtıcı ifadelerini yineleyerek "Bence Avrupa'da yeterince İslam var" şeklinde konuştu.

AB'ye üye olmak isteyen Türkiye ile bir sorunu olmadığını belirten Geert Wilders, Erdoğan'dan **"tam bir ucube"** diye söz etti.

Irkçılık karşıtları parlamento binası önünde protesto gösterisi düzenlerken, radikal sağcı bir grup ise "İngiltere'nin bir Geert'e ihtiyacı var" ve "Doğu Londra Camisi'ni kapatın" şeklinde pankartlar açtı…"

Milliyetçilik düşmanı Emperyalistler Müslümanlık kuyruğunda

Ülkemizdeki tarikat ve cemaatlerin hangisine bakarsanız içerisinde yönetici kadrosunda olan; İngiliz, ABD'li, İsrailli, Alman, Belçikalı vb. isimlere rastlanıyordu. Hatta bu isimlerin büyük bir çoğunluğu istihbarat elemanları olarak başka bir yerde ortaya çıkıyordu.

Tarikatlar içerisinde yer alan bu isimlerin öncelikli hedefleri Atatürk, Laiklik ve Milliyetçilik ve tabii ki Türklüktü.

Bu isimlerin hemen hemen tamamı Müslüman olduklarını ilan ediyorlar, anında İslam alimi sıfatına bürünüyorlardı.

Kur'an tefsirinden, Peygamberimizin hayatına kadar her konuda kitaplar yazıyorlar, fetvalar veriyorlardı.

Bu kitapların ve fetvaların özünü; Türklük ve Milliyetçilik öcü, ümmetçilik cici oluşturuyordu.

Şimdi, bu isimlerden bazılarını tanımaya başlayalım. Başta Tayyip olmak üzere bizim siyasal İslamcıların ümmetçiliklerinin kaynağını görelim. Siyasal dincilerin ulusalcılığa düşmanlıklarının altında kimlerin diktesi olduğunu öğrenelim.

AKP kurucusu ve Unakıtan'ın Nakşibendî dergâhından dostu, Ersin Nazif kitabında; "Hocaefendi Ankara'ya gelişlerinde damatları Esat Coşan Hoca'nın evinde kalırlar ve her akşam değişik bir evde sohbet yaparlardı. Sohbetler akşam namazında başlayıp, gece geç vakitlere kadar devam ederdi. Bu sohbetlere üniversite, iş ve politika çevrelerinden çok sayıda aydın, büyük bir ilgiyle devam ederdi. Sohbetler sırasında herkes birbirini daha yakından tanıyarak, karşılıklı gönül bağlarını pekiştirirdi" diyor ve Yahudi kökenli Hamit Algar'ı tanımasını şöyle anlatıyordu:

"Ben Hamit Algar'ı bu sohbetlerinden tanıdım. Algar, İngiliz asıllı, Amerika'da yerleşmiş, Müslüman bir bilim adamı, eğitimini Cambridge ve Tahran Üniversitelerinde yapmış ve 1970 yılından beri Berkeley'deki California Üniversitesi'nin Yakındoğu Araştırmala-

rı bölümünde öğretim üyesidir. O akşam rahmetli Çimen'in Bahçelievler'deki evindeydik. Çok değişik konular üzerinde duruldu.

O günlerde Algar, Nakşîliğin tarihi üzerine araştırma yapıyordu. Kendisine niçin Nakşîliği araştırdığı sorulmuştu. Algar, Saraybosna'dan Lahor'a kadar, yaşayan bütün Nakşî büyüklerini ziyaret ettiğini, dualarının ve zikirlerinin Saraybosna'da nasılsa Lahor'da da aynı şekilde devam ettiğini belirtmişti. Nakşîliğin zamanla bozulmadan saflığını koruyan tek tarikat olduğunu söylemişti. Nakşîliği saflığını koruyan tarikatların başında geldiği için araştırdığını açıklamıştı.

AKP kurucusu **Nazif Gürdoğan**, Hamit Algar'ın **"Nakşîliğin zamanla bozulmadan saflığını koruyan tek tarikat olduğu"** şeklindeki sözleri ile hem tarikatın hem de Algar'ın tanıtımını ve övgüsünü yapıyordu. Oysa Hamit Algar, Atatürk ve Milliyetçilik aleyhine yayınları ile biliniyor, İngiliz istihbaratının önemli isimlerinden biri olarak da tanınıyordu.

Tayyip ile Unakıtan da Suudi yöneticilerle devamlı olarak işbirliği içindeydiler. 10 Kasım günü Tayyip Başbakan, Abdullah Cumhurbaşkanı sıfatı ile otel odasında arkalarında Suud Kralı'nın resmi olduğu halde poz vermişlerdi. Suudi Hükümeti'nin Amerikalı Petrol şirketi ile beraber finanse ettiği RABITA'nın Başkanı olan Suudi Kral Tayyip'e 2010 yılının ilk aylarında Ödül bile veriyordu.

İslâm ülkelerin Suudi Arabistan'ın yönetim şekli olan Vehhabi şeriatını yaymak için ABD ve Suudi Arabistan tarafından kurulan ve desteklenen Rabıta'nın Türkiye'de beraber çalıştığı kuruluşlardan İstanbul Üniversitesi İslami Araştırmaları Enstitüsü'nün de destekleyicileri arasında yer aldığı bir kitapta, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kahramanı Mustafa Kemal Atatürk için; **"İslâm'a yönelik en erken ve en zarar verici saldırıların öncüsü"** deniyordu.

Mevlâna Şeyh Ebul Ulâ Mevdudi'nin anısına bir araya getirilen ve 22 makaleden oluşan kitap, 1979 ve 1980 yıllarında iki kez basıldı. Basımı, İngiltere'deki "İslam Vakfı" ve Cidde'deki "Suudi Yayınevi" tarafından ortaklaşa üstlenildi. Basımı İngiltere'de yapılan kitabın girişinde "Hamiler Komitesi"nin listesi yayınlandı.

Listeye göre kitap; dönemin Suudi Arabistan Yüksek Eğitim Bakanı Şeyh Hasan İbn Abdullah El Şeyh, Endonezya eski Başbakanı Muhammed Nasır, Pakistan Adalet Bakanı A. K. Brohi ve İstanbul Üniversitesi İslam Araştırmaları Enstitüsü Direktör Yardımcısı Salih Tuğ'un himayelerinde, Hurşit Ahmet ile Zafer İshak Ensari tarafından yayına hazırlandı. **Prof. Salih Tuğ**, 1987 yılında Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanlığı görevini sürdürüyordu.

"İslâm Perspektifleri" adını taşıyan kitabın 313. sayfasında, İngiliz Yahudisi Hamit Algar tarafından kaleme alınan "Said Nursi ve Risalei Nur; Günümüz Türkiye'sinde İslâm'a Bakış" başlıklı makaleye de yer veriliyordu. İngiliz asıllı Algar ABD'deki Berkeley Üniversitesi'nde Yakındoğu Dilleri ve Edebiyatı bölümünde doçent olarak görev yapıyordu. 1970'li yılların hemen hemen tamamını Türkiye'de Nakşibendî, Nurcu gibi tarikatlar içinde geçiren Algar'ın kitapta yer alan makalesinde Atatürk'e aşağıda yer alan hakaretler yağdırılıyordu:

"Mustafa Kemal Paşa'nın modern dünyada İslam'a en erken ve zarar verici saldırıların öncüsü olduğu çok iyi bilinir. Halifeliğin kaldırılması, aşırı milliyetçiliğin desteklenmesi, şeriat hükümleri yerine ithal Avrupa yasalarının getirilmesi, medrese sisteminin kaldırılması, tarikatların yasaklanması sonucunda Türkiye'de geleneksel İslâm yaşamı darmadağın edildi. Türkiye'de İslam'dan uzaklaşma diğer Müslüman ülkelerden çok daha çabuk gelişti."

Yahudi Nakşibendisi ve Tayyip ile Unakıtan'ın Dergâhından Hamit Algar, Tayyip Erdoğan ile terörist başı Apo'nun, milliyetçilikten yakınma nedenleri ve şekillerinin hemen hemen aynı olması oldukça dikkat çekiyordu.

İngiliz istihbaratçısı Hamit Algar, Nakşibendî tarikatını yere göğe sığdıramıyorken, Hollanda istihbaratından **Von Bommel** de İslam'ı seçip (!) Müslüman oluyordu. Hem de ne Müslüman!.. Bommel Müslüman olmakla kalmıyor, Süleymancıların safında yer kapıyor, çıkardığı **"Gıblah"** adlı Dergi'ye; Pakistan, Libya, İran gibi ülkelerden destek alıyor, Libya ve İran Büyükelçileri ile can ciğer kuzu sarması ilişkilere giriyordu.

Von Bommel de Türk milliyetçiliğinin amansız düşmanı kesilirken yazdığı, **"Korte İnleiding Tot De Geschiedenis Van Türkije"** adlı kitapta Türkiye'nin etnik özelliklerini kendince sıralıyordu.

Tarikatlar ve İslâm dini için ahkâm kesen isimler bu kadar mı? Tabii ki hayır! Ülkemiz yabancı istihbarat örgütlerine bağlı ajanların istedikleri gibi cirit attıkları bir yeryüzü cenneti olarak yerini alıyordu.

İsrail'in İstanbul Büyükelçisi ve MOSSAD elemanı Alon Liel Tayyip Erdoğan ve AKP'yi öven kitaplar yazarken, CIA istasyon şefleri **Fuller, Abromowitz, Makowski, Perle**, gibi isimler Ilımlı İslam adı altında 'Suudi Amerikan İslamı'nı pazarlıyorlardı.

CIA Ortadoğu Masası ve Türkiye Bölümü Şefi Graham Fuller'in yakın dostu Prof. Dr. Şerif Mardin, Ermeni Said ya da nam-ı diğer Kürt Said hakkında CIA'ya bağlı olarak çalışan bir ABD Üniversitesi'nin maddi desteği ile kitap çalışması yapmak istiyordu.

İngiliz İstihbarat Örgütü MI6'nın bu konudaki en yetişmiş adamlarından Hamit Algar, Mardin'i; Tayyip Erdoğan'ın **"Beynimin yarısı"** diye tanımladığı, PKK'nın militan devşirme merkezi olarak bilinen HADEP'in Genel Başkan Yardımcılığını da yapan Mehmet Metiner'e yönlendiriyordu.

Zaten ülkemize Şeriat ve Hilafeti getirmek isteyen Hıristiyan ABD, İngiltere, Almanya gibi ülkeler ile Yahudi İsrail; 24 saate 24 saat katarak çok yoğun bir tempoyla çalışıyorlar, bu uğurda işbirliği yapacak insanları da bir araya getiriyorlardı.

Getirir. Bu ülkeyi korumak ve kollamakla görevli olanlar uyumasın.

Galiba lafı biraz fazla uzattık, şimdi dönelim Nurcuların Halka ve Olaylara Tercüman Gazetesi'nde 21 Ocak 2009 tarihinde yayınlanan **Mary Weld**'in hikâyesine:

"Said Nursi hiç evlenmemişti. Talebeleri ve özellikle de ağabeyler ya da kanaat önderleri de, onun gibi olmaya ve evlenmemeye özen gösterdiler.

Nurcuların son kanaat önderi Mehmet Fırıncı'nın da evlenmeye niyeti yoktu ve müzmin bekârlardandı. Fakat altmış yaşını geçmiş

olmasına rağmen, kendisinden 20 yaş küçük Şükran Hanım'la bir gün aniden evleniverdi. Evlendiği kadının asıl adı Mary Weld idi. 1949 yılında İngiltere'de dünyaya gelmiş, rahibelerin yönettiği bir okulda eğitim görmüştü. Durham Üniversitesi'nde **"Şark araştırmaları"** okudu. 1982'de aynı okulda doktora yaparken Müslüman oldu ve Şükran Vahide adını aldı.

1985'de İstanbul'a yerleşti. Nur risaleleri üzerinde çalışmalar yaptı. Mehmet Fırıncı, işte bu Mary Weld'le yani Şükran Vahide ile evlendi..."

Müslüman(!) Yahudilerden **Ali Ufki** ya da asıl adıyla **Wojciech Bobowski** için 8 Mart 2009 tarihli Zaman Gazetesi'nde övgüler düzülüyor, onun bestelerinden oluşan albüm; "Ali Ufki albümü, çeşitli sufi düzenlerden oluşan İslam'ın mistik geleneği repertuarına ait ilahilerle başlıyor" deniyordu.

Fetullah Gülen cemaatinin yere göğe sığdıramadığı **Ali Ufki** ya da asıl ismiyle **Wojciech Bobowski** İslam inançları, namaz, oruç, zekât. sünnet. imanın şartları, Müslüman kültürü hakkında risaleler yazıyordu. Ali Ufki bunları yaparken başka ilginçliklere de imza atıyor, İncil ve Tevrat'ı Türkçe'ye çeviriyor, misyonerlere her türlü desteği veriyordu.

Ali Ufki bir yandan dini tasavvufi şiirler yazarken ilahiler besteliyor, diğer yandan Tevrat'ın **"Neşideler Neşidesi"** adı verilen bölümünü Türkçe'ye çeviriyor, bu bölümü **"ilahi aşk, kutsal sevgi"** olarak tanıtıyor, yere göğe sığdıramıyordu.

Oysa,

Neşideler Neşidesi ya da diğer adıyla Ezgilerin Ezgisi adlı bölümü dikkatli okuyan herkes, orada ahlak düşkünü birinin kız kardeşine sulandığını çok açık ve çok net bir şekilde görüyordu.

Hıristiyanlıktan Müslümanlığa geçen isimlerden bir diğeri de İngiliz yazar **Abdulkadir es-Sufi**'ydi. Sufi de diğer dindaşları gibi Müslüman(!) olur olmaz anında Milliyetçiliğe karşı savaş açıyor, **"Cihad"** adlı kitabı; kurucuları arasında **Tayyip Erdoğan'ın baş danışmanı olan Nabi Avcı**'nın da yer aldığı **"Yeryüzü"** adlı yayınevinden çıkıyordu.

Tayyip'in başdanışmanının yayınevinden kitapları çıkan İngiliz **Abdulkadir es-Sufi** Milli Marş, Milli Bayrak gibi kavramlara İslam adına karşı çıkıyor, bu sözde Müslüman'ın ihanet kokan fikirleri İslam'a mal edilmek suretiyle Tayyip'in ekibi tarafından gençlerimize aşılanıyordu.

Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** şeklinde tanıttığı Metin Aydın ya da nam-ı diğer Mehmet Metiner, "İstiklal Marşı'na karşı İslamcı camiada beliren derin tepkinin ve karşıtlığın temelinde, Sufi'nin bu Milli Marş ve Milli Bayrak'a karşı olan düşünceleri ateşleyici rol oynamıştır" diyor ve şunları söylüyordu:

"Oldukça kışkırtıcı ve keskin bir dili vardı Sufi'nin. Batı orijinli bir Müslüman olması da, İslamcı gençler üzerindeki etkisini artırıyordu.

Gerek Avrupa'da gerekse Türkiye'de sonradan İslam'a geçiş yapanların İslamcı gençler üzerinde hayli tesirli oldukları söylenebilirdi. Ezilmişliğin, dışlanmışlığın ve hor görülmenin beraberinde getirdiği bir tür **"Aşağılık kompleksi",** İslamcılığı savunurken bu tür **"Hidayete ermiş ünlü isimler"** üzerinden konuşmayı daha cazip kılıyordu.

Ebubekir Siraceddin ya da orijinal ismiyle **Martin Lings** 1909 yılında İngiltere'de doğdu. Önceleri Protestan Hıristiyanlığın ateşli savunucularındandı. Sonraları Ateist olmuş. Oxford Üniversitesi'nde İngiliz edebiyatı okurken, diğer dünya dinlerini incelemeye başlamış. 1938 yılında Afrikalı Müslümanlarla tanışınca kendine din olarak İslamı seçmiş. 1939 yılında Mısır'a gidip Kahire Üniversitesi'nde Shakespeare üzerine on iki yıl ders vermiş.

Shakespeare ile ilgili dersler verirken İslami alanda Alim olduğunu keşfetmiş, o da diğer Yahudi ve Hıristiyanlar gibi Müslümanlara yön vermek amacıyla, **"Antik İnançlar Modern Hurafeler, Yirminci Yüzyılda Bir Veli, Tasavvuf Nedir"** adlı kitabını kaleme almış. Ne diyelim doğuştan Müslüman olanlar utansın.

"Elin gâvuru" der geçeriz, adam durmamış, peygamberimizin hayatını da yazmış, yazdığı kitap; 1983 yılında **"Hz. Muhammed'in Hayatı"** adıyla Londra'da yayınlanmış. Pakistan Devleti,

anında **"Siret ödülü"** vermiş. İyi mi yapmış bilinmez ama sorması gereken şu soruyu sormamış:

Eee Ebubekir, İslam'da kutsal olan bu ismi kullanmıyorsun da, kitabında ve yaşamında neden hala **Martin Lings** adını taşıyorsun.

8 Nisan 2010 tarihli Vakit Gazetesi'nde, İslam Peygamber'ini dünyaya anlatacak üç mühtedi yani dönme ile ilgili bilgiler veriliyordu. Çok geçmeden bu üç ismin, Peygamberimizin hayatını anlatacakları yerin ise dünyanın herhangi bir yeri değil İstanbul-Bağlarbaşı olduğunu öğreniyorduk. Yani sonradan olma Müslümanlar, dünyaya değil bize bizim Peygamberimizi tanıtacaklardı.

1961 yılında Napoli'de doğan **Ahmad Vıncenzo**'nun, 1990 yılında Şazeli Şeyhi olan **Kont Abdulhahid Pallavici**'nin şahitliğinde İslam'ı seçmiş olduğunu da öğreniyorduk. Milan'da yaşayan Vıncenzo, **İntellettuali Musulmani İtaliani** ya da daha açık deyişle **İtalyan Müslüman Entelektüeller** Derneği'nin kurucularındanmış.

Vıncenzo; **"Hz. Muhammed'i (s.a.v) anlatmak için sanat ve edebiyatın imkânlarını kullanmak"** konusunda anlatımlarda bulunacakmış.

Cambridge Üniversitesi'nde **Tim Vinter**, Müslüman olduktan sonra aldığı isimle **Abdulhakim Murad,** İslami düşünsel disiplinlerde, hem de Doğu'nun modern akademik yöntemlerinde eşit derecede uzmanlığa sahip birkaç isimden biriymiş. Panelde, **"İslam geleneğine göre Hz. Peygamber"** konulu konuşma yapacakmış.

Washington Üniversitesi'nden Jonathan Brown ise; "Batı'nın İslam Peygamberi'ne yaklaşımını" kendisine konferans konusu seçmiş.

Ne güzel değil mi; bir İspanyol, bir İngiliz ve bir Amerikalı işi gücü bırakıp bizim ülkemizde bize İslam Peygamberini tanıtmaya geliyorlar, dünyaya anlatmak maskesiyle...

Bu da dişi evliya; 1934 yılında New York'ta doğan **Meryem Cemile** Yahudi asıllıydı. O da birçok Yahudi gibi huzuru İslam'da bulduğunu açıklıyor ve ardından bu dinde söz sahibi olmak için üst üste makaleler kaleme alıyor, kitaplar yazıyordu.

Bu sonradan türeyen Yahudi-Müslümanların makale ve kitaplarının özünü; **"Milliyetçilik son derece kötü ve tehlikeli, ümmetçilik cici ve tek kurtuluş yolu"** olduğu görüşleri oluşturuyordu.

Bugün geldiğimiz noktada böyle yazarların yayınları ile gelişip serpilen siyasal dinciler, Fetullahçılar ve 2. Cumhuriyetçilerin bu duruma soylarından gelen bozuklukları da eklenince, milliyetçiliği ülke için tehdit olarak görme gafletine düşüyor, miliyetçilere salyalarını akıtarak saldırıyorlardı.

Meryem Cemile, 1959 yılına geldiğinde, İslâm adına makaleler kaleme alıyor, Müslüman kadınların iş, eğitim ve sosyal alanlarda yerini sorgulayan kitaplar yazıyordu.

Müslüman-Yahudi Meryem Cemile, "Feminist Harekete Karşı Müslüman Kadın" adlı kitabında kadının yerini işaret ediyordu:

"Evleri!.."

Meryem Cemile'den gaz alan Refah Partisi'nin bazı genel başkan yardımcıları Milli Gençlik Vakıflarında yaptıkları konuşmalarda, kadının yerini; evinin dibi yani mutfağı olarak işaret ediyordu.

Yine aynı görüşün yayını olan Milli Gazete'de ise günlerce Meryem Cemile'nin zırvaları yayınlanıyordu.

Meryem Cemile kitaplarının tamamında, milliyetçilik günah ve kötü, ümmetçilik ise cennet için tek yol fikrini işliyordu. Meryem Cemile'nin kitapları ABD tarafından finanse ediliyor, tüm İslâm ülkelerinde bedava olarak dağıtılıyordu.

Meryem Cemile, Suudi Arabistan'da hüküm süren Vehhabi şeriatının kurucularından İbn-i Teymiyye'nin izinden giden Mevdudi'nin talebesiydi.

Teymiyye'nin ekolünden gelen Mevdudi, batılı toplumları, çağdaş düşünce ve davranışları şeytana hizmetçilik ve uşaklık olarak görüyordu.

Mevdudi, modern davranışları ahlaksız, günahkâr, iğrenç ve lanetli olarak niteliyordu. Batılı düşünce ve tavırları bu şekilde tanımlayan Mevdudi Hilton, Shareton gibi otellerdeki kokteylleri kaçırmıyor, hastalığında ise İngiliz ve Amerikan hastanelerine koşuyordu.

Mevdudi'nin öğrencisi **Yahudi-Müslüman** Meryem Cemile'nin ektiği milliyetçilik düşmanı fikirler sonucunda Arap Milliyetçiliği köreliyor, İsrail'in katliamlarına tepkiler azalıyordu. Milliyetçilik karşıtı kampanyalar sonucu Arap milliyetçileri Fransız, İngiliz işgal ve sömürüsüne karşı koymada etkisiz kalıyorlar ve onların kölesi durumuna geliyorlardı.

Ülkemizde de **"Ümmetçilik"** akımının gelişip, milliyetçiliği boğmasının ardından; Telekom'dan Tüpraş'a, Petkim'den limanlarımıza, limanlarımızdan topraklarımıza kadar birçok zenginliğimiz başta Yahudiler olmak üzere Hıristiyan Batı'nın sahipliğine geçiyordu.

Maliye Bakanı Unakıtan, toprak satma konusunda, "alıp da götürecekler mi" şeklinde konuşuyor, Tayyip ise "Türkiye'yi pazarlayacağız" diyordu. Oysa Osmanlı'da toprak satarken aynı görüşler hakim oluyor, sonunda milyonlarca metre kare toprak kaybediliyordu.

Amerikan Şeriatı

Yahudilikten İslâm'a geçen ve anında alim (!) olan **Leopolde Weiss,** adını **Muhammed Esed** olarak değiştiriyordu. Esed de, Müslüman olmasının ardından Kur'an tefsiri yapıyor, İslâm adına ard arda kitaplar yayınlıyordu.

Esed'in **"Yolların Ayrılış Noktasında İslâm"** adlı kitabının dilimize çevirisini Hayrettin Karaman yapıyordu. Diğer kitabı, **"Mekkeye Giden Yol"** ise sansürlenerek yayınlanıyordu.

"İslam'da Yönetim Biçimi" adlı kitabında, Yahudilerin İslam'ı seçip aniden **"alim"** kesilmelerinin kerameti de ortaya çıkıyordu.

Esed de diğerleri gibi önce milliyetçiliği hedef alıyordu. İzleyelim:

"Her türü ve şekliyle milliyetçilik, insanlar arasında eşitlik temeline dayanan İslam ilkelerine ters düşmektedir ve bu yüzden İslam birliğinin temeli olarak kabul edilmemesi gerekir. Kur'an ve Sünnet'in öğretileri İslam birliğinin, her türlü ırk, vatan ve dil kavramlarının da ötesinde tek bir temelden fışkıran genel bir kardeşlik,

bütün insanların aynı inanç ve aynı ahlak görüşünde birleşmeleri karakterini taşımasını ister. İslam'a göre yalnızca böyle bir inanç ve ahlak birliği insanları birleştirebilecek meşru bir temel sağlayabilir. Fakat diğer taraftan, belirli bir milletin veya bölgenin gerçek veya hayali çıkarlarını ahlaki değerlerin üzerine çıkartmaya gelince; Peygamber (s.a.v.), bunu kesin ve açık bir şekilde yasaklamıştır..."

Avusturya Yahudisi Muhammed Esed, "İslam'da Yönetim Biçimi" adlı kitabında 'Biat' konusunda şunları söylüyordu:

"Kim bir imama biat ederek elini eline verir ve kendi arzusuyla bunu yaparsa, gücü yetiyorsa ona itaat etsin. Başka birisi gelir de o biat ettiğiniz imamla (İmamet-Başkanlık konusunda) anlaşmazlık çıkarırsa, ikincisinin boynu vurulur..."

Erbakan, Esat Coşan'la kavgası sırasında Nakşibendî Şeyhi Coşan'a ne diyordu?

"İmam'a biat etmezsen boynun vurulur."

Tayyip, 8.1.1995 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde yer alan sözleriyle kendini nasıl tanımlıyordu?

"Ben İstanbul'un İmamıyım."

Tayyip'in parti kurmasına karşı olan ve parti kurma çalışmalarını yürüten Esat Coşan'ın sonu nasıl oluyordu?

"Avustralya'da trafik kazası süsü verilerek ve boynu kırılmak suretiyle öldürülmek."

Esed kitabında Hükümet'in halktan isteklerini de şöyle sıralıyordu:

"Buna göre hükümet, Şeriatın omuzlarına yüklediği amaçları gerçekleştirdiği müddetçe, bütün vatandaşların ona bağlı kalması konusunda mutlak hak sahibi olur ve halk üzerinde, **"Kolaylıkta ve zorlukta, hoşa giden ve gitmeyen her konuda" itaat istemeye hakkı vardır. Müslümanlara düşen, şer'i hükümetin yanında bir ve beraber olmak, onu devamlı desteklemek, ona yardımcı olmak ve bu birlik uğruna tüm fayda, zevk ve dünya mallarını ve gerektiği hayatlarını feda edebilmektir."**

Esed'in fikirleri ile yetişen Tayyip, Başbakan olunca bir anda kendini halife zannediyor, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne şöyle sesleniyordu:

"Sana mı kaldı türban konusunda karar vermek, bu ulemanın (Din âlimleri) işidir. Ulema ne diyorsa o olur."

Danıştay'ın türban konusundaki kararı karşısında ise fetvasını şu şekilde veriyordu:

"Efendi sen kim oluyorsun, buna mecelle (şeriat hukuku) karar verir."

Tayyip'in canını sıkan herkese ve her kesime deli dana gibi saldırmasının ardında, Avusturya Yahudisi **Muhammed Esed** ya da orijinal adıyla **Leopolde Weiss'**in akla ziyan bu fetvaları vardı. Tayyip bu nedenle en ufak bir muhalefete bile tahammül edemiyor, gazetelerin genel yayın yönetmeni gibi başlıkların nasıl olmasına kadar kendince talimatlar yağdırıyordu.

Tayyip, başta Toprak Holding olmak üzere adamları vasıtasıyla insanların mallarına ve mülklerine yok fiyatına el koyuyor, devletin ve milletin fabrikalarından tutun, santrallerini, limanlarını ve her şeylerini yine bu fetvalara dayanarak yandaşlarının ve gizli kasalarının üzerine geçiriyordu.

Bakın, AKP'li yayınevinden çıkan Yahudi-Müslüman'ın bu konudaki verdiği fetva nasıldı:

"Bu nassa göre: Allah ve Resulü adına insanları yöneten ve şeriatın emirlerini yerine getiren hükümet, halkın ve devletin selameti böyle bir uygulamayı gerektirecek olursa, kişilerin hayatları ve malları dahil olmak üzere halkın sahip olduğu her şeye el koyabilir..."

AKP'li Ahmet Ertürk'ün başında olduğu TMSF, Halis Toprak'ın 153 milyon bedelli Toprak Center'ini 88 milyon lira'ya Ahmet Çalık'ın şirketine verirken hukuku mu uyguladı sanıyorsunuz?

Remzi Gür, iş adamı Halis Toprak'a ait olan ve devlete olan borcu gerekçe gösterilerek TMSF tarafından satışa sunulan 140 milyon ekspertiz raporu olan Aslanlı Köşk'ü 23.8 milyon liraya satın al-

mıştı. Köşk satışının hile ile gerçekleştirildiğini öne süren Halis Toprak, TMSF tarafından işadamı Remzi Gür'e satılan İstinye'deki köşkün emsallerine göre çok düşük bir bedelle satıldığını söylemiş ve mahkeme tarafından değer tespiti yapılmasını istemişti. Ve Toprak mahkeme kararı ile haklı çıkmıştı.

Tayyip'in kerimesi Sümeyye'ye 20–25 bin dolar gönderen Remzi, bir anda 125 milyon dolarlık bir kârla köşkün sahibi olmuştu.

Remzi'ye bu kârlı alışverişi yaptıran, Tayyip ve AKP'nin dayanak noktası Avusturya Yahudisi'nin fetvası değil miydi?

50 milyar dolarlık Tüpraş'ı 1,3 milyar liraya Yahudi ortaklıklı şirkete satarken amaçları neydi?

Ya da İsrailli Yahudi Sami Ofer'e değerinin yüzde birine sattıkları kamu malları!..

Satılan topraklar ve diğerleri!

Müslüman milleti, Kipa'sının üzerine sarık takan Yahudilerin fetvaları ile soydular.

PKK'nın sarık altına gizlenmişleri, 2. Cumhuriyetçiler ve Fetullahçılarla el ele vererek, Silahlı Kuvvetler ile Atatürkçülere Ergenekon tezgâhı kurdular...

Muhammed Esed, Müslümanların kuracakları devletin kıblesini şöyle tarif ediyordu:

"Eğer Müslümanlar bugün, devletleri için, Amerikan sistemi diye bilinen başkanlık sistemini benimseyecek olurlarsa; on dört asır önce dolaylı bir yolla Peygamberlerinin tavsiye etmiş olduğu bir esası gerçekleştirmiş olacaklardır. İdare şekillerinden birisini seçmekte kendilerine müsamaha ediliyorsa; ışığında yürümek için, böyle bir tavsiye Müslümanlara yeterlidir..."

İşte Tayyip dahil ülkemizdeki siyasal İslamcıların yol haritasının temelini bu görüşler oluşturuyordu. Siyasal İslamcıların kıblesi Mekke değil, ABD'de bulunan Beyaz Saray'dır.

Muhammed Esed ya da asıl adıyla Leopolde Weiss, bütün siyasal dincilerin kıblesinin neden Amerika olduğu konusuna net cevabı ve onların varacağı son durağı da göstererek veriyordu.

Fetullah Gülen'in Hac'da çekilmiş fotoğrafı yokken, Beyaz Saray'ı tavaf eden görüntüleri kitaplarını süslüyordu.

Tayyip, Ergenekon operasyonu dahil, attığı tüm adımlar için icazeti Amerika'dan alıyordu.

Tayyip, İstanbul Belediye Başkanı olunca ilk sözleri "Elhamdülillah şeriatçıyım" oluyordu.

2002 seçimlerinden hemen önce artık demokrat ve laik olduğunu vurgulamak için;

"Ben gelişerek değiştim" diyor,

Başbakanlığının 4. yılında bombayı patlatıyordu:

"Ben hiçbir zaman değişmedim İslami fikirler değişmez."

Durum böyle ne yapalım. Biz yine devam edelim Müslüman-Yahudilere;

"Dinlerde Hakikat İslami Hareketler ve Modernlik" ile "İslam ve Hıristiyanlık" kitaplarının yazarı **William Montgomery Watt**, biraz daha insaflı davranmış, adını değiştirmeden Müslümanları Ulusalcılığın kötülüklerinden (!) korumaya çalışmıştı.

M.G.S. Hodgson da adında değişiklik yapmadan üç ciltten oluşan **"İslam'ın Serüveni"** adlı kitaplarını yine bu amaçta görüyorduk.

"İslam'ın Metafizik Boyutları" adlı kitabı ile ortaya çıkan **Frithjof Schuon**, **"İslam ve Ezeli Hikmet"**, **"İslam'ı Anlamak"** adlı kitapları ile sahada yer alıyor, **"Tasavvuf"** adlı kitabı ile de tasavvufa eriyordu. Eriyordu ama bir garip eriyordu.

Müslümanlar, İslam ahlakını **Paul Tıllıch**'dan öğreniyordu.

Peygamberimizin hayatını da Avusturya Yahudisi **Annemarie Schimmel**'den öğreniyorduk. Yine milliyetçiliğin ne denli tehlikeli bir akım olduğu hezeyanları ile Annemarie Schimmel, milliyetçiliğe saldırırken yine milliyetçilik düşmanı **Muhammed İkbal**'e sığınıyordu. Okuyalım:

"İkbal için; münferit milliyetçi/ırkçı akımlar, yeni putlar anlamına geliyordu."

Schimmel ve İkbal, milliyetçiliği Put'a benzetmeye "Hz. Muhammed" adlı kitabın 261. sayfasında şöyle devam ediyordu:

"Öyle görünüyor ki İslâm, putları protesto etmektedir; peki vatanperestlik, ırkçılık puta tapmanın farklı ve rafine bir şekli değil midir?"

Ulusalcılığın, bu gibi isimlerin önderliğinde ve desteğinde gelişen Tayyip'in ve AKP'nin döneminde Fetullahçıların da ayak oyunları ile Emniyet'in Eylül 2007 tarihli raporunda; devletin varlığı, anayasal rejimin devamı açısından tehlikeli akım sayılması tesadüf mü?

Hele Fetullah'ın **"Ulusalcı dalga aşılacaktır"** şeklindeki sözlerinin ardından Ergenekon tezgâhının sahneye konmasını tesadüf sayabilir miyiz?

Kim Yakışıklı

Aslan Bulut, Yeniçağ Gazetesi'nde 16 Eylül 2007 tarihinde "Atatürk kadar yakışıklı bir Yahudi gördünüz mü?" başlığı ile adeta bazı kesimleri çıldırtıyordu. Şimdi Bulut'un bu sözlerine bakalım:

"Atatürk'ün hem ana hem baba tarafından Oğuzhan neslinden Türkoğlu Türk olduğunu, bugün büyük babasının köyü olan Makedonya'nın Kocacık köyündeki Yörük çocuklarına bakarak anlayabilirsiniz. Daha geçen günlerde Makedonya'daydım ve bu konuyu bu vesileyle gündeme getirmiştim. www.asilkan.org adresinde Atatürk'ün soyu ile ilgili bir inceleme halen yayındadır. Batı dünyası "böyle bir deha nasıl olur da bizim içimizden yetişmedi ve Türkler arasından çıktı" diye hayıflanmaktadır.

Fakat son zamanlarda Atatürk'ü, Kazım Karabekir'i, Ziya Gökalp'i bile Yahudi gösteriyorlar!

Talat Paşa için sağlığında Yahudi demişlerdi de, hem ana hem baba tarafından soyunu açıklayıp Türkoğlu Türk olduğunu bildirmişti.

Yahudiler kusura bakmasın, ben bugüne kadar sinemadakiler dahil Atatürk kadar yakışıklı bir Yahudi görmedim! O, Oğuz soyunun çocuğudur."

Bulut'un bu yazısının ardından cadı kazanları kaynamaya başlıyordu. Aradan 9 gün geçtikten sonra 25 Eylül 2007'de, Yahudi Murdoch, Tayyip'e ne kadar yakışıklı olduğunu söylüyordu.

Tayyip Erdoğan, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na katılmak için geldiğinde, New York'ta ABD'li içecek devi CocaCola'nın CEO'su Muhtar Kent'in onuruna verdiği iftara (!) katılıyordu.

Yemekte; Robert Murdoch, Muhtar Kent, Ali Babacan CIA Şefi Marc Grossman, ABD'nin BM'deki daimi temsilcisi CIA elemanı Zalmay Halilzad ile aynı masaya oturuyorlardı. Yemeğe 80 konuk geliyor, sözde iftar yemeği For Seasons Oteli'nde gerçekleşiyordu.

Yahudi medya patronu Murdoch iftar görünümlü ziyafette Tayyip'e **"Çok heybetlisiniz. Karizmatik bir lider olduğunuz kadar, yakışıklısınız da"** şeklinde kekleme amaçlı bir iltifatta bulunuyor ve ekliyordu: "Sabah ve ATV'ye talibim."

Tayyip, Yahudi Murdoch ve diğerlerine şu ilginç cevabı veriyordu:

"Birlikte çalışalım, kilit roller alalım."

Dinci ve yandaş basın Yahudi Murdoch'un "Yakışıklı" keklemesini ciddiye alıyor adeta bayram ediyordu. Dinci gazetelerin bazı bayan muhabir ve yazarları ile AKP'nin bayan milletvekilleri de sevindirik olanların arasına katılıyor, Tayyip'in ne **"karizmatik"** yani **"büyüleyici özellikli"** olduğunu anlata anlata bitiremiyorlardı. Tayyip de bu sözleri içten zannediyor, toplumun içinde eline aldığı kocaman elbise fırçası gibi bir nesneyle kıraç tarlaya dönmüş kellesini tarıyordu.

Böylece, Tayyip'in 'çalışma ve kilit roller alma' sözleri toplumda hiç tartışılmıyordu.

27 Eylül 2007 tarihli Hürriyet Gazetesi'ne demeç veren, Vakit Gazetesi'nin yazarı Sibel Eraslan şöyle konuşuyordu:

"Tek kelimeyle karizmatik ve yakışıklı."

Eraslan şöyle devam ediyordu: **"Ses tonunu da beğeniyorum."** Ancak Eraslan'ın iltifatları **Sıddık Eraslan'**ın AKP'den belediye başkan adayı olmasına yetmiyordu.

Yeni Şafak'tan **Özlem Albayrak** da **"yakışıklı"** yalanını sürdürenler kervanına katılıyor, şu açıklamalarda bulunuyordu:

"Gelmiş geçmiş en karizmatik Başbakan."

AKP milletvekili Canan Kalsın da "Ben karizmatik bir lider olduğunu düşünüyorum" diyordu.

"Yakışıklı" tartışmasına, bir zamanlar **Turgut Aslaner** kod adını kullanan ve içki masalarında def çalan, Meclis'te türbanı savunan **Nazlı Ilıcak**'ın **dansöz** soyan oğlu **M. Ali Ilıcak** da 28 Eylül 2007 tarihinde Bugün Gazetesi'ndeki köşesinde Tuncay Güney vari açıklamalarıyla katılıyor, meşrebinin gereğini yerine getiriyor ve:

"Son 80 yıldır Atatürk'ün mavi gözleri ve karizmasıyla övünen bizlere, Erdoğan'a yapılan iltifat ilaç gibi geldi" diyor ve şu eklemeyi de yapıyordu:

"Hele o Kasımpaşalı edasıyla kendinden emin tavırları beni mest ediyor."

Ilıcak'ın yazısını okuyan, **"Vay be; yılların Kasımpaşalı Paytak Reco'su neymiş meğer"** diyordu.

Bu arada Erdoğan'ın Gürcülüğü de ABD'deki bu toplantılarda övgü konusu oluyordu. 30 Eylül 2007 tarihli Takvim Gazetesi'nde Nazif Okumuş, Tayyip için;

"Aramızda **Gürcü asıllı bir Türkiye Başbakan'ı var**. Bundan çok memnun olduk"

Dendiğini açıklıyordu.

Posta Gazetesi'nin 29 Eylül 2007 tarihli sayısında, Erdoğan ve Clinton'un yanında, İrlanda eski Cumhurbaşkanı Mary Robenson; "Küresel Girişim Toplantısı"na katılan Tayyip'i takdim ederken Gürcülüğünü şöyle vurguluyordu:

"Küresel çok etkinlikli toplumun inşası paneline **kökenlerinde Gürcülük olan Erdoğan'**ın da katılması hoş bir tesadüf..."

"Efendi 2" adlı kitabında Soner Yalçın, Kırım ve Gürcistan Yahudileri için şöyle yazıyordu:

"Kırım ve Gürcistan başta olmak üzere Kafkas Yahudileri (Doğu Yahudileri) konusunda çok çalışmamız gerekiyor. Burada yaşayan Yahudileri bilmeden, tanımadan, örneğin ipek yolu ticareti için ne söylesek yanıltıcı olur..."

Tayyip, Ağustos 2004 tarihinde gerçekleştirdiği Gürcistan gezisinde ve Gürcistan Devlet Başkanı'nın yanında;

"Ben de Gürcü'yüm. Ailemiz Batum'dan Rize'ye göç etmiş bir Gürcü ailesidir"

Diyordu.

Tayyip'in basın işlerinden sorumlu baş danışmanı **Mehmet Akif Beki**'nin **"Erdoğan'ın Harfleri"** adlı kitabından bir hatırlatma yapmak istiyorum:

"Başbakan Erdoğan, Musa Peygamber soyundan geliyor. Abdullah Gül de yoldaşı ve iktidarı paylaştığı kardeşi Harun'a benziyor..."

Tayyip'in onay vermesinden sonra yayınlanan Akif Beki'nin kitabında, akıllara ziyan benzetmeler de yapılıyordu. Kitapta; Erdoğan'ı, Erbakan'ın yanında gelişmesi adeta Firavun'un yanında yetişen Musa ile özdeşleştiriliyordu.

Ve bir insanın Yahudi soyundan geldiği ancak bu kadar mükemmel anlatılabilirdi. Sadece Musa'nın soyundan gelindiği itiraf edilmekle kalınmıyordu. Musa'nın hayatından kesitler verilerek, Erdoğan'ınki ile örtüştüğü iddia ediliyordu.

Seçilmiş kişilik

ATV televizyonundan **Ali Kırca** 10 Eylül 2004 tarihinde Başbakanlık Konutu'nda Tayyip ile bir röportaj yapıyordu.

ATV'de yayınlanan röportaj anında, Tayyip'in oturduğu koltuğun yanında bulunan bir sehpa üzerinde, Yahudilerce kutsal olarak kabul edilen Menora ya da bilinen adıyla yedi kollu şamdan yer alıyor ve sürekli görüntüye geliyordu.

Tayyip, Yahudilerce kutsal sayılan yedi kollu şamdanın yanında kasım kasım kasılarak poz veriyor, soydaşlarına mesaj gönderiyordu.

"Sabetay Sevi'nin torunuyum" diyen homoseksüel modacı **Cemil İpekçi**'nin **Tayyip**'le arasından su sızmıyordu.

İpekçi, 7.8.2008 tarihinde TV'lerde yayınlanan demecinde **"AKP benimle sosyalleşiyor"** diyordu. AKP döneminde, başta Kadir Topbaş'ın düzenledikleri olmak üzere AKP'lilerin toplantılarına erkek arkadaşı ile katıldığını vurguluyordu.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Beyoğlu Belediyesi'nin personellerinin giyeceği elbise tasarımı Tayyip tarafından bu homoseksüel, Sabetay modacıya yaptırılıyordu.

Cemil İpekçi'ye sadece belediye personelinin kıyafetlerinin tasarımı mı yaptırılıyordu?

Tabii ki hayır!..

Türk Hava Yolları ve Posta Telefon Telgrafçılar da homoseksüel tasarımcının çizgileri ile tanışıyorlardı.

İpekçi, AKP ve Tayyip'in bunca kıyağına gereken yanıtı, "Türban yasağı kalkana kadar defile yapmayacağım" sözleri ile veriyordu.

Korkut Özal, Tayyip'in Başbakan olmasının ardından şöyle konuşuyordu.

"O seçilmiş bir kişiliktir."

Özal, Tayyip'in Başbakan yapılmasının sonucunda çok ince bir mesaj veriyordu. Bu mesajı seçimden hemen sonra verse pek dikkat çekmezdi. Ancak Başbakan olduktan sonra "Seçilmiş bir kişiliktir" demesi, ister istemez insanın aklına bazı düşünceleri getiriyordu.

İlk Hıristiyan misyoner Pavlus'a göre, Hazreti İsa; "Görünmez Tanrı'nın görüntüsü, tanrıya eş ve aynı zamanda Tanrı'nın oğluydu. Hem yasa yani şeriat, hem de kurtuluş'tu, müjdeydi."

Hıristiyanlığın kurucusu olan ve aynı zamanda ne gariptir ki Yahudi olan Pavlus'un Hz. İsa'ya bir peygamberin sınırlarını çok aşan yetkiler yüklediği, yani insanüstü vasıflar verip tanrılaştırdığı çok açıktır!

Soner Yalçın, "Efendi 2" adlı kitabında bu tanrılaştırma olayını şöyle açıklıyordu:

"Bugün Hz. İsa'yı tanrılaştıran, Yahudileri "seçilmiş" olarak gösteren Mesihçi, Radikal Protestan/Evangelistler, Pavlus'un yolundan yürümüyor mu?"

Bakın nereden nereye geldik:

Bugün ABD yönetimindeki "Şahinler" Evangelist inanca sahiptir. Bunlar, Mesih'in ikinci gelişiyle birlikte Hıristiyanların, Kudüs'te Mesih karşıtı olan "Gog ve Magog (Yecüc ve Mecüc) Ordusu'nu büyük bir savaş (Armegedon) sonunda yok edeceğine ve bin yıllık Mesih Krallığı'nın kurulacağına inanıyorlar! Bu bin yıllık döneme "milenyum" diyorlar. Milenyum'un başlamasının öncelikli koşulu İsrailoğullarının "Vaat edilmiş topraklarda" toplanmasıydı.

Papaz John Nelson'un (1800–1882) ortaya attığı ve **"Hıristiyan siyonizmi"** adı verilen bu görüş, Evangelistlerin inançlarının temelini oluşturur! Bu, bugün ortaya atılan **"Büyük Ortadoğu Projesi"**nin din ayağıdır!

Peki,

Hıristiyan siyonizminin din ayağı olan Büyük Ortadoğu Projesi'nin Eş Başkanı kim?

Bu sorunun cevabını, 16 Şubat 2004 tarihinde Kanal D'de yayınlanan **"Teke Tek"** programında Tayyip şöyle veriyordu:

"Şu anda Amerika'nın da Büyük Ortadoğu Projesi var ya, Genişletilmiş Ortadoğu!.. Yani bu proje içerisinde Diyarbakır bir merkez, bir yıldız olabilir. Bunu başarmamız lazım."

Tayyip 4 Mart 2006 tarihinde Bayrampaşa İlçe Kongresi'nde yaptığı ve AKP'nin internet sitesinde de yer alan konuşmasında, BOP hakkında döktürmeye devam ediyordu:

"Türkiye'nin Ortadoğu'da bir görevi var. Biz Büyük Ortadoğu Projesi'nin eş başkanlarından biriyiz. Bu görevi yapıyoruz..."

Erdoğan'a en büyük destek 29 Eylül 2006 günü bölücü terör örgütünün başı Abdullah Öcalan'dan geliyordu.

"Erdoğan'ın Büyük Ortadoğu Projesi'ndeki görevini destekliyoruz."

Ve bu tarihten sonra Tayyip ve Apo açık açık beraber yürümeye başlayacaklardı, kendi yollarında.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin ne anlam ifade ettiğini zannedersem artık bilmeyen kalmadı.

Amerika'nın Büyük Ortadoğu Projesi ya da yeni ismiyle Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'nin içeriği, ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice tarafından da resmen açıklandı.

Projenin görünürdeki hedefi Moritanya ve Fas'tan Orta Asya steplerine kadar Batı'nın ihtiyaç duyduğu enerji kaynaklarının bulunduğu coğrafyada, 'Müslüman toplulukların' yaşadığı 24 ülkenin sınırlarını ve rejimlerini değiştirmek.

Sınırları ve rejimi değişecek ülkeler arasında Türkiye de var.

Projenin hedefi olan ülkelerin başında Irak geliyor ve sonuçlarına hepimiz tanık oluyorduk. Bölük pörçük olmuş bir ülke, milyonlarca ölü ve yaralı, tecavüze uğrayan kadınlar, parçalanan bebekler!..

Projenin asıl ve nihai hedefi ise, önce Irak'ın kuzeyinde temelleri atılan **'Yahudi-Kürt'** devletini ilan etmek, sonra İran, Suriye ve Türkiye'den koparılacak parçaları bu devletçiğe monte ederek bir **"Birleşik Kürdistan"** devleti oluşturmak, nihayet bu kukla devleti ve 'arz-ı mevud' toprakları içinde ortaya çıkacak diğer şehir devletçiklerini, **"Büyük İsrail"** şemsiyesi altında birleştirmek...

Nitekim **"Ortadoğu'nun yıldızı olacak"** denilen Diyarbakır, ABD Silahlı Kuvvetler Dergisi'nde yayınlanan bir haritada, **"Yahudi Kürt Devleti"**nin sınırları içerisinde gösterildi.

Bu, Türkiye'yi parçalara ayrılmış şekilde gösteren harita, Roma'daki NATO toplantısında yeniden ortaya çıktı ve buna tepki gösteren Türk subayları toplantıyı terk etti.

Terk etti de ne oldu?

Sonra Ergenekon tezgâhıyla doğru cezaevine...

Tayyip Erdoğan'ın, nihai hedefi Türkiye'yi de bölüp parçalamak olan bir projede **'Eşbaşkan'** olarak görev alması alenen suç işlemesinin kanıtı olmuyor mu?

Ve insanın aklına şu soru da geliyor!..

İslam'da "haksızlık karşısında susmak" dilsiz şeytanlıksa, ihanete tepkisiz kalmak nedir?

29.3.2008 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde Sebahattin Önkibar, **"Korkut Özal anladı, bunlar anlamıyor"** başlığı altında harita değişikliği konusunda şunları söylüyordu:

"Önceki akşam ATV'de Siyaset Meydanı programında Korkut Özal aynen şu tespiti yapıyor:

'ABD'nin Irak'ı işgal etmesi sıradan değildir. ABD, bölgeyi yeniden dizayn etmek yani sınırları değiştirmek için gelmiştir.'

Ali Kırca araya girip soruyor:

"Bu sınır değişikliği Türkiye'yi kapsar mı?"

Korkut Özal: **"Kapsıyor diye endişeliyim."**

Bakın bu sözleri söyleyen AKP düşmanı, Ulusalcı ya da komplocu biri değil, Korkut Özal'dır. O Korkut Özal ki AKP'nin akıl hocası diye biliniyor. Şimdi Korkut Bey bile bunları söylüyorsa, bilinmelidir ki artık her şey alenileşmiştir...

Benim endişem Korkut Bey'in bu bildiğinin AKP'liler tarafından bilinmemesi değil, onların bu harita değişikliğine ne yapalım ABD'ye direnecek gücümüz yok diye boyun eğme ihtimalidir.

Ergenekon gibi şeylerle dikkatleri dağıtan ey sözde mukaddesatçılar, hadi bizi umursamazsınız, Korkut Bey'i dinleyin, Korkut Bey'i..."

Yahudi İftarı

Tayyip'in CocaCola'nın verdiği yemekte ABD'li şirketlerle bir araya geleceği söylentilerinin ayyuka çıktığı günlerde Aslan Bulut, **"Bir Yahudi'nin verdiği iftarda ancak ülke satılır"** diyordu:

"Eskiden 'satılmış hakem' ya da 'satılmış medya' gibi eleştiriler yapılırdı. Hakem faslını pek bilmem ama satılmış medya sloganı kelimenin tam anlamıyla gerçekleşiyor.

TGRT'yi Yahudi medya tröstü Murdoch satın aldı. Canwest de birkaç radyoyu bünyesine kattı. Star televizyonu ve gazetesi satıldı.

Gazeteleri ve televizyonları satana kadar hükümetin borazanı haline getiren TMSF, anlaşılıyor ki, Türk medyasını yabancılara satmakla daha doğrusu tasfiye ile görevli! Çünkü başka bir iş yaptığını görmedim!..

TMSF Sabah Gazetesi ile ATV'yi de Tayyip'in damadının dahil olduğu Çalık Holding'e satıyordu. Hem de ne satma! İhaleye kimse giremiyor, satış bedeli ise babalarının bankası imiş gibi devlet bankalarından temin ediliyordu. Derenin kuşunu, derenin taşı ile vuruyorlardı. Böylece Tayyip'in ülkemizi pazarlamasının incelikleri, Unakıtan'ın babalar gibi satmasının detayları sürekli sahne alıyordu.

AKP Hükümeti Unakıtan başta olmak üzere, diğer suç ortaklarını kurtarmak için üst üste mali aflar çıkarıyordu. Neyse biz dönelim konumuza...

...Robert Murdoch'ın sahibi olduğu News Corp, Türkiye'de Fox TV'nin sahibi. Dünyanın en büyük medya kuruluşları arasında bulunan şirket, satın almalarla büyüyor.

Reuters'a konuşan News Corp'un Başkanı **Peter Chernin,** bir ay içerisinde Türkiye'de birçok ihale için teklif verip vermeyeceklerine karar vereceklerini söylüyordu.

Ve Yahudi Murdoch, CocaCola'nın Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı onuruna verdiği açıklanan iftara katıldı.

Bir Yahudi şirketi, iftar verebilir mi? Yahut böyle bir yemek satılmış veya satılmayı bekleyen medyada iftar olarak sunulabilir mi?

İftar bir kişinin onuruna verilebilir mi? İftarda ülke pazarlaması yapılabilinir mi? Gazete, televizyon satılır mı?

Yahudi iş adamının cevabını duyar gibiyim:

"Yahudi'nin ABD'de verdiği iftarda başka ne olacaktı kuzim; elbette Türkiye satılacak, İsrail satılacak değil ya!"

Yahudi Erdoğan'a minnettar

İsrail'liler Nisan 2008'de Tayyip'e gaz veriyor, onu Nobel'e aday göstereceklerini söylüyorlardı.

Tayyip'i yetiştirdiğini söyleyen İsrailli emekli Büyükelçi Alon Liel, **"Ortadaoğu'da tüm dengeler bizim lehimize değişecek, Erdoğan'ı Nobel'e aday göstereceğiz"** diyordu.

15.05.2008'de ise Başbakan Erdoğan'ın hakikaten iyi arkadaşı olduğunu söyleyen İsrail Başbakan'ı Olmert; **"Barış çabasından dolayı kendisine minnettarım"** diyordu.

Tayyip'e her ortamda **"minnettar"** olduğunu söyleyen İsrail Başbakanı **Ehud Olmert** şöyle devam ediyordu:

"İsrail dünyanın gündemine oturdu. Türk Başbakanı eminim yakında yine gelir. Türkiye ile yılda 3 milyar dolar ticaret yapıyoruz. Birlikte iş yapmak istiyoruz."

Yahudi minnattarlığını sergiliyor, Nobel'e Obama aday gösteriliyor ve ödülü alıyordu.

Tayyip'in hayali ise bir başka bahara kalkıyordu.

Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim münafıkların özelliklerini şöyle tanımlıyordu:

Maide suresi 52. ayet;

"Münafıklar çıkarlarını düşünerek Yahudi ve Hıristiyanlara koşarlar."

Bakara suresi 13. Ayet:

"Münafıklar beyinsizdirler."

Münafikun suresi 2. ayet:

"Onları gördüğünde kalıpları, kıyafetleri senin hoşuna gider, onları beğenirsin.

Konuştuklarında sözlerine kulak verirsin.

Gerçekte ise onlar adeta koltuklarına dayanan, içi boş, ödlek olduklarından çıkan her sesten pirelenir, her yeni haberi kendi aleyhlerinde sanırlar.

Onlar düşmandır! Onlardan sakın! Allah belalarını versin onların! "

Mücadile suresi 14. ayette; münafıkların tam olarak ne Müslümanlardan, ne de Yahudilerden yana olmadıkları anlatılırken, münafıkların en önemli alametlerinin yine aynı ayette, Yahudilerle dostluk kurmaları ve bilerek yalan söylemeleri olduğu vurgulanıyordu.

Referansı Yahudi

Uzun bir süre İsrail'de yaşayan Wolfowitz'in akıl hocalarından biri de MOSSAD üst düzey sorumlusu **Yahudi Albert Wohlstettter** idi. Wohlstettter'in yetiştirdiği isimlerin arasında CIA'nın Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Richard Perle ve Zalmay Khalilzad bulunuyordu.

Wohlstettter, 1979 yılında her gün yaklaşık 25 kişinin öldürüldüğü günlerde İstanbul Yahudileri ve CIA şeflerinden **Rıchard Perle'nin** bulunduğu ortamda, askeri darbenin olacağını ve bu darbe sonunda Türkiye-İsrail-ABD ittifakının doğacağını söylüyordu.

3 Kasım 2002 seçimlerinin hemen sonrasında, içlerinde Cüneyt Zapsu, Mustafa Koç, Koç'un danışmanı Soli Özel, TÜSİAD Yönetim Kurulu Üyesi Ali Babaoğlu gibi isimlerin ABD'ye yaptıkları ziyaretlerde, Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi Üyesi olan Dan Fried, Dışişleri Bakanlığı ve CIA mensubu Marc Grosman, Karanlıklar Prensi olarak nam yapan CIA şefi Richard Perle bir yemekte buluşuyorlardı. ABD yönetiminin üst düzey yöneticileri TÜSİAD

üyelerine ve onların üzerinden AKP'lilere, **"Umarız AKP; RP'nin yaptığı hataları tekrarlamaz"** şeklinde mesajlar veriyorlardı.

Bu çağrıya, bu emir gibi temenniye aynı günlerde ABD'de Musevi kuruluşlarıyla görüşmelerde bulunan Tayyip anında ses veriyordu. **10 Aralık 2002** tarihinde ABD Dışişleri Bakanı Colin Powel ile görüşüyor ve ona **"sadakat"** sözü verdikten sonra, Monarch Oteli'nde Musevi Örgütlerinin temsilcileri ile bir araya geliyordu.

Erdoğan görüşmede, **"Devlet işlerinde liberal laik olduğunu, devlet işleri ile devletlerarası ilişkilerde ancak laiklik temeli üzerinden bir araya gelinebileceğini, İslamcı oldukları şeklindeki söylemlerin doğru olmadığını"** vurguluyordu.

Tayyip, konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Şu andaki Türk–İsrail ilişkilerini yeterli bulmuyorum. Biz bu ilişkilerin çok daha ileri gitmesini istiyoruz. Bizim iktidarımız döneminde çok daha ileri gittiğini göreceksiniz..."

Diyor ve ekliyordu:

"Biz Yahudilerden çok şey öğrendik, Beni İstanbul'daki dostlarınıza sorabilirsiniz."

Tayyip'in aklına bir anda gelmediğinden olacak, aslında Amerika'da da kendisine kefil olacak Yahudi kardeşleri vardı.

Tayyip, Belediye Başkanlığı döneminde yanına aldığı Kahraman Emmioğlu ve bir kişi ile birlikte ABD'ye gidiyor ve Los Angeles sokaklarını arşınlıyordu. Hedefleri, kısa bir sürede kârlı bir duruma geçen **İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (İGDAŞ)**'ı pazarlamak ya da malum adıyla satmaktı.

İGDAŞ'ı pazarlama uğrunda masaya oturdukları, **Howard Energy** bir Yahudi şirketiydi.

Bu satış işinde finansörlüğü üstlenen **Rotschilhd**'in Monaco'daki merkezinde oturan Başkanı ise **Lütfi Maktuf** isimli bir ateist idi.

Yahudiler Tayyip'e ödül yağdırıyor

Dinci basın Tayyip'in karizmasının her çizilmesinin ardından, "Siyonist Lobi'nin hedefi Erdoğan" başlıkları atıyordu. 14 Kasım 2009 tarihinde Vakit Gazetesi, 'Siyonist Lobi Erdoğan'ı hedef aldı" diyerek yine din sömürüsüne girişiyordu.

Oysa

Siyonist Lobi, bırakın Tayyip'i hedef almayı onu şişirmek için her zaman ödüle boğuyor, bu şekilde istediklerini elde ediyordu.

Global ekonominin babaları olan bankalar ve özellikle Yahudi bankaları, AKP iktidarında 32 milyar dolar kâr elde ediyorlar, bu ülkenin fakir insanlarının cebinden topladığı bu paraları ülkelerine transfer ediyorlardı. Bankaların yarısını, kârlı kamu alt yapı yatırımlarını, fabrikaları hep onlar alıyorlardı. Bundan sonra hayat boyu biz çalışacağız, onlar yiyecek.

Yahudilere böyle hizmet eden yöneticilerin ödülsüz bırakılması tabii ki düşünülemiyordu. Siyonizmin babası olarak kabul edilen Theodor Herzl tarafından 19'uncu yüzyılın sonlarında kurulan ve kısa bir süre önce 100. yaşını kutlayan Yahudi kuruluşu **"American Jevis Congress"** ya da bilinen kısa adıyla **"AJC",** Tayyip'e bu hizmetlerinden dolayı cesaret öülü veriyordu.

5.2.2004 tarihinde; Taha Kıvanç ya da nam-ı diğer Fehmi Koru Yeni Şafak Gazetesi'ndeki köşesinde bu ödülü adeta sevindirik olarak şöyle değerlendiriyordu:

"Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi bu ödüle layık görülmüş; bunlar arasında Musevi olmayan tek kişi Recep Tayyip Erdoğan. Listede İsrail'in önemli bütün başbakanları yer alıyor. Türkiye Başbakanı'na böyle bir ödülün verilmesi bayağı anlamlı..."

Ne diyor, Fehmi?

"Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi bu ödüle layık görülmüş; bunlar arasında Musevi olmayan tek kişi Recep Tayyip Erdoğan"

"Musevi olmayan ve ödül alan tek kişi kimmiş?

Recep Tayyip Erdoğan.

Atma!

21.01.2004 tarihli Hürriyet Gazetesi, Başbakan Erdoğan'a Amerika ziyaretinin ilk ayağı olan New York'ta Amerikan Musevi Komitesi tarafından **"Cesaret Ödülü"** verileceğini duyuruyor ve şöyle diyordu:

"Kısa adı AJC olan Amerikan Musevi Komitesi bu amaçla Erdoğan şerefine HSBC Bankası'nda bir yemek düzenleyecek. Ödülün bu yemek sırasında Başbakan'a takdim edileceği bildirildi. Erdoğan ve beraberindeki hayeti getirecek özel uçağın 25 Ocak Pazar Akşamı New York'a varması bekleniyor.

Erdoğan, 26 Ocak Pazartesi günü kısa adı FPA olan Dış Politika Derneği'nde düzenlenen bir toplantıya katılarak konuşma yapacak. Başbakan'ın konuşmasında, AB yolunda atılan adımlar ve reformlar hakkında bilgi vermesi bekleniyor..."

11 Haziran 2005 tarihli Erdoğan ve AKP'ye yakınlığı ile bilinen Vakit Gazetesi her yıl verilen ödüllerden birini daha haber yapıyordu. **ADL**; yani **Anti Defamation League**'nin Çevik Bir'e verdiği aynı amaçlı ödül için **"Yahudilerden Üstün Hizmet Madalyası"** başlığı kullanıp, Çevik Bir'i yerden yere vururken, Tayyip için hafif bir kıvırtma yaparak **"Musevilerden Cesaret Ödülü"** açıklamasında bulunuyorlardı.

Gerçekte ADL, bu ödülleri Yahudilere üstün hizmeti geçenlere veriyordu. Böylece Tayyip, ödülü ve ödülün simgesi olan Davut Boynuzu'nu alıyordu.

Tayyip'in ADL'den Yahudilere üstün hizmet ödülünü almasını dönemin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Devlet Bakanı Ali Babacan ve Milli savunma Bakanı Vecdi Gönül izliyordu. Tayyip, ödül alırken şöyle döktürüyordu:

"Musevi düşmanlığı utanç verici bir akıl hastalığının tezahürüdür, katliamla sonuçlanan bir sapkınlıktır, sapıklıktır...

Soykırım, etnik temizlik, ırkçılık, İslam düşmanlığı, Hıristiyan düşmanlığı, yabancı düşmanlığı ve terörizm geçmişten bugüne ka-

dar devam ede gelen aynı kötülüğün farklı yüzleridir... Başka dinlere hoşgörü göstermek bize Peygamberimizin mirasıdır...

Musevi düşmanlığının Türkiye'de yeri yok."

Oysa AKP'liler dünden bugüne sürekli Yahudilere küfür ede ede bu günlere gelmişlerdi. Bunların en ünlüsü Meclis Başkanlığı da yapan AKP Genel Başkanı Bülent Arınç'tı.

Arınç, 3 Kasım 2002 seçimleri öncesinde, **"şeref madalyalarımız"** dediği konuşmasında Yahudiler hakkında şunları söylüyordu.

"...Şöyle bir hadis-i şerif var... Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harpte Müslümanlar galip gelecektir. Öylesine bir galibiyet ki, Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak, ağaçlar haber verecektir 'Ey Müslüman arkama Yahudi saklandı gel onu öldür' diyeceklerdir."

Amma

Kendilerini seçilmiş sayan Yahudiler bu sözlerin sahiplerini baş tacı yaparken, beni bu insanların gerçek yüzlerini deşifre eden Musa'nın Çocukları adlı kitabımdan dolayı eleştiriyorlardı.

Yahudi Cemaatı Başkanı İsak Haleva kendilerine sövenleri, kendileri hakkında katliam çağrıları yapanları bağırlarına basarken, benim hakkımda 22.02.2008 tarihinde Taraf Gazetesi'ne demeç veriyor ve:

"Musa'nın çocuklarını yazanlar ülkesini sevmiyor" diyebiliyordu. Yahudi Cemaati Başkanı Haleva beni antisemitistlikle yani Yahudi düşmanlığı ile suçluyor, ama ağaçların arkasına saklanan Yahudileri bile öldürmeyi öğütleyen AKP'lileri Yahudi dostu olarak bağrına basıyordu.

Haleva'ya söylenecek çok söz var ama, hep belirttiğim gibi tazminatlar çok ağır...

O halde;

Haleva'ya söylenecek sözü Tayyip söylesin.

31 Mayıs 1997 tarihli Yeni Yüzyıl Gazetesi'ne demeç veren Erdoğan, Yahudileri zalimlikle suçluyor ve onlar hakkında şunları söylüyordu:

"Yahudiler artık mazlum olmaktan çıkmış, zalim haline gelmişlerdir. Hıristiyanların bir zaman kendilerine reva gördüğü zulümleri Filistinlilere karşı uygulamaktadırlar. Bu vesileyle Yahudileri kendi tarihleriyle hesaplaşmaya çağırıyorum."

Tayyip'in **"Beynimin yarısı"** dediği danışmanı Mehmet Metiner, **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında değiştiklerini söylüyor ve bir zamanlar Filistin düşüncelerini şöyle anlatıyordu:

"O zamanki Filistin tasavvurumuz, İsrail Devleti'nin tümden yok edilmesi tezi üzerine oturuyordu."

"Yahudilerle hesaplaşma günü gelip çattığında, dağların, taşların, ağaçların dile gelip sığınacak yer arayan Yahudileri ihbar edeceğine inanırdık. Yeryüzünde "Fitne" saçan bir tek Yahudi kalmayıncaya ve Yahudi Devleti de tümden çökertilinceye kadar cihadımız sürmeliydi."

Metiner bu düşüncelerini dayandırdıkları mesnedin geçmişte ne olduğunu şöyle açıklıyordu:

"Hatta Peygamberimiz Hz. Muhammed'e (sav) isnat edilen ama gerçekte uyduruk bir hadise dayanarak."

Yıllarca Peygamberimiz dedikleri Hz. Muhammed'in hadislerine dayanarak Yahudi katliamı yapmayı teşvik etme suretiyle iktidar olan insanlar, iktidar olduktan sonra anında fikir değiştiriyorlar, hatta bu hadisin uyduruk olduğuna karar veriyorlar ve bir anda Yahudi dostu kesiliyorlardı.

Ne gariptir ki;

Başta Yahudi Cemaati Başkanı Haleva olmak üzere bilumum Yahudiler bu davranışı yiyorlardı. Ya kendini Müslüman olarak tanımlayıp bunların ardınca gidenler!

Bu sözleri söyleyen, bu şekilde davranan insanları bağrına basan Haleva'nın yüzü kızarır mı?

Sanmam!

Karma Namaz

2004 yılı sonlarından itibaren başta ABD olmak üzere, birçok ülkede kadın ve erkek karışık olarak kılınan "Karma Namaz" şovları başlıyordu.

2006 yılında ise Üsküdar'da bulunan Subaşı Camii'nde; Ahmet Küre, Küre'nin kızı Aydan Chisholm, damadı Amerikalı bir Yahudi olan Lloyd Chisholm, Tayyip'in başdanışmanlarından Cüneyt Zapsu'nun eşi Beyza Zapsu, Beyza'nın kız kardeşi Gülgün Zapsu karma namaz şovunu gerçekleştiriyorlar, bu arada 'şov'u alenileştirmek için basına haber vermeyi de unutmuyorladı.

Karma namaz olayı gazetelerin birinci sayfalarına yansıyıp, manşetlere taşınınca ortalık karışıyor, "ne oluyoruz" sesleri yükseliyor, Cüneyt Zapsu da demeç verme yarışına giriyordu.

Önce;

"Benim bildiğim kadınlar başı açık namaz kılmazlar, bu konuyu eşimle konuşacağım" diyordu.

Sanki kadınlar başını kapatınca erkeklerle beraber namaz kılabilirlermiş gibi...

Cüneyt Zapsu, kendisi ve ailesine karşı tepkiler artınca feryadı basıyor;

"Ne yani karımı mı boşayayım, danışmanlıktan mı istifa edeyim, ne istiyorsunuz?" şeklinde açıklamalar yapıyordu.

Zapsu'ya bu dönemde en büyük destek Tayyip'ten geliyordu. Tayyip önce, "Takma kafana, olur böyle şeyler" diyordu. Ardından sanki Zapsu'nun karısını namaz şovuna zorla götürmüşler gibi; "Evlilik düzenini bozmak istiyorlar, evliliğini yıkmaya çalışıyorlar" şeklinde oldukça garip açıklamalarda bulunuyordu.

Oysa,

Zapsu'lar dinin temelini yıkmaya soyunuyorlardı.

Tayyip'in karma namaz olayında olduğu gibi, krediler dahil bir çok olaylardaki desteklerini karşılıksız bırakmayan Cüneyt Zapsu,

Tayyip'in Amerikalılarla başı derde girdiğinde ona sahip çıkıyor, Amerikalılara, **"Onu sonuna kadar kullanın, deliğe süpürmeyin"** diyordu.

Cüneyt Zapsu, bilindiği gibi AKP'nin kurucularındandı. Tayyip Erdoğan'ın ise siyasi konulardaki baş danışmanıydı.

Zapsu, CIA İstasyon Şefi, ABD Savunma Bakanı yırtık çoraplı Paul Wolflowitz başta olmak üzere, ABD'li Evangelistlerin en yakın dostuydu. Hemen hemen hepsinin evinde kalacak kadar içli dışlı ilişkilere sahipti. Amerika'daki Yahudi lobisine en yakın isimlerden olan Zapsu, Tayyip'i Yahudilere pazarlayan en önemli elemanların başında geliyordu.

Cüneyt Zapsu, Kürt Teali Cemiyeti'nin kurucusu, Kürt Talebe-Hevi Derneği'nin 51 numaralı üyesi, Abdurrahim Rahmi Zapsu'nun torunuydu. Abdurrahim Rahmi Zapsu 1976 yılında Sebil Yayınevi'nden çıkan üç ciltlik Büyük İslam Tarihi adlı kitabın yazarıydı.

Cüneyt Zapsu, dedesinin bu kitabını 2006 yılında yeniden bastırıp dağıtıyordu. Abdurrahim Zapsu, Atatürk ve laik rejim düşmanı Necip Fazıl'ın da en yakın adamıydı. Birlikte Büyük Doğu Dergisi'ni çıkartıyorlardı. Abdurrahim Zapsu, Jin Dergisi'nin 6. sayısı 17. sayfasında Türkiye'nin doğusunu **"Kürdistan"** olarak ilan ediyor, "Kürdistan'da Kürtlerden başka millet yoktur" diyordu.

Cüneyt Zapsu'nun Halası Hale Zapsu, Kürt aydını olarak lanse edilen Musa Anter ile evliydi.

Tayyip'in yanaklarını okşayan Mehmet Barlas, kızını; Fahrettin Aslan'ın yakın arkadaşı olan ve 1936 yılında Urfa'dan İstanbul'a göçen Nesim Anter'in torunuyla evlendirmişti. Nesim Anter, kendilerini Urfa'dan İstanbul'a göçen bir Yahudi ailesi olarak tanıtıyordu. Nesim Anter aynı zamanda Musa Anter'in amcası oluyordu.

Ne güzel değil mi? Amca Yahudi, yeğeni Kürt!...

Neleri yedirdiler bu millete, neleri...

Cüneyt Zapsu'nun Annesi Gaye Zapsu, kanser tedavisi görürken 74 yaşında hayatını kaybediyordu. 4 Temmuz 2007 tarihinde cena-

zesi Fatih Camii'nden kaldırılıyordu. O gün Fatih Camii'ne gelenler arasında yer alan en ilginç isim ise, ABD'nin İstanbul Başkonsolosu **Deborah Jons** oluyordu.

Şimdi de karma namazcıları tanıyalım. Kadın-Erkek karışık karma namaz kılan bu grubun içinde; Cüneyt Zapsu'nun eşi Beyza Zapsu, Abisi Aziz Zapsu'nun karısı Gülgün Zapsu, Ayşe Aydan Chisholm, Ahmet Küre gibi isimler bulunuyordu.

Ayşe Aydan Chisholm'e göre grubun lideri babası **Ahmet Küre**'ydi. Ahmet Küre ise lider olduğu konusundaki açıklamaları anında reddediyor ve şu iddiada bulunuyordu

"Bizi Allah bir araya getirdi."

Oysa Allah'ın bu işte bir dahli yoktu. Onları, ülkemizde **ılıman İslam** denilen **Amerikano İslamı** yaymak isteyen Coni'ler bir araya toplamışlardı.

Bu gerçeğe rağmen Tayyip, Zapsu'ya ne diyordu:

"Evlilik düzenini bozmak istiyorlar, evliliğini yıkmaya çalışıyorlar."

Kim?

Tövbe tövbe,

Geçelim.

Ayşe Aydan 1996 yılında Amerikalı trompetçi Lloyd Chisholm ile evleniyor, Lloyd evlenir evlenmez Müslümanlığı kabul ediyor ve **'Mehmet'** adını alıyordu. Ayşe Aydan'a göre günde beş vakit namaz kılıyordu ama **"Mehmet"** ismini kullanmıyordu. Trompetçi Amerikalı; Müslüman (!) olmakla kalmıyor, karma namazlar düzenliyordu.

Cüneyt Zapsu'nun eşi Beyza'nın babası Nihat Boytüzün, kayınbiraderi Mehmet Cansun ile reklâmcılık sektörüne giriyordu. Kurdukları Kamera Açık Hava Reklâmcılık Sanayi Ticaret A.Ş.'nin yüzde 60'ını Tayyip'e **"Yakışıklı"** diyen medya devi Yahudi Rupert Murdoch'a satıyor, bu satışta tarafların el sıkışmasını Cüneyt Zapsu ayarlıyordu.

29 Kasım 2004 tarihli Vatan Gazetesi, Cüneyt Zapsu'nun kayınpederinin sahibi olduğu Kamera Reklâmı'nın HSBC'nin eski genel müdürlük binasını TMSF'den 50 bin dolara kiraladığını haber yapıyordu. Kamera Reklâm bu binayı kiralamanın hemen ardından Koç Grubu'na ait BEKO'ya 5 katı bir fiyatla kiraya veriyordu.

Tayyip de nedense böyle durumlarda hep Koçları sıkıştırıyordu. Ne yani bu satışla ilgisi olduğunu mu zannediyorsunuz?

Ayıp ayıp, olur mu hiç!

O zaman Koç Grubu Zapsu'nun kayınpederinin yerini neden beş katı fahiş bir fiyatla aldı?

Kurcalamayın!

Yahudilere karşı mücadele vermek, Müslümanlığı yaymak ve pekiştirmek amacıyla kurulan TGRT, Tayyip'e **"Yakışıklı"** yakıştırmasını yapan Yahudi medya imparatoru Rupert Murdoch'a satılıyordu. Oysa saf insanlar şehit sevabı kazanacakları, cenneti garantileyecekleri umuduyla canla başla TGRT için çalışmışlar, varlarını, yoklarını buraya dökmüşlerdi.

Bu arada Yahudileri katletme çığlıkları atanlara kucaklarını açan başta Haleva gibi Hahamlar olmak üzere, bu tür insanlara kısa bir açıklama yapmak gerekirse;

Yahudilik karşıtlığının rantını vatandaşların sırtından elde etmeye çalışan sözde Müslümanların hikâyesini anlatmak, ırkçılık değil, sedece ve sadece sade vatandaşın hakkının korunmasıdır.

Bu kısa açıklamanın ardından dönelim konumuza.

Karma namaz ülkemize gelmeden önce Amerika'da deneniyordu. Amerika'daki bu karma namazcıların başında Hindistan kökenli Esra Numani bulunuyordu.

Time gibi bir dergide, New York Times ve Wall Street Journal adlı gazetelerde çalışan Numani'nin görev sahası genelde Afganistan ve Irak'tı.

Harpers Yayınevi'nden **"Mekke'de Tek Başına"** adlı kitabı yayınlanıyordu. Esra Numani, kendisinin kitabın tam adına uygun bir

amaç güttüğünü söyleyerek kendince; Mekke'de tek başına Amerikalı bir kadının İslam'ın ruhuna ulaşma mücadelesine girişiyordu. Her Yahudi gibi o da İslâm'da reform çalışmalarına başlıyor, Müslüman kadınları özgürleştirmek için turlar düzenliyordu.

Esra Numani'nin kitaplarının yayınlandığı Harpers Yayınlarının sahibi, yine Tayyip'e **"yakışıklı"** iltifatlarını yağdıran Yahudi Rupert Murdoch'du. Murdoch İslâmi sahada sadece Numani'nin kitaplarını basıyordu.

Esra Numani'nin, imameliğini (!) yaptığı gerek vakit karma gerekse Cuma karma namazlarının provaları, bir Yahudi Üniversitesi olan Brandeis Üniversitesi'nde gerçekleştiriliyordu. Bu üniversitenin rektörü olmak için birinci şart, Yahudi soyundan gelmek, katıksız Yahudi olmaktı.

Bu karma namaz antrenmanlarının üniversitesinde yapılmasına izin veren rektör, Yahudi Yehuda Reinharz'dı.

Ne güzel değil mi?

Yahudi Dişi İmam!

Yahudi Yayınevi!

Yahudi Üniversitesi!

Yahudi Üniversite'nin Yahudi Rektörü!

Yahudi düşmanlığıyla iktidar olan Tayyip ve ekibi!

Sonuç;

İslam da reform!

Ney?

Kadın erkek beraber namaz kılacak, imam kadın olacak.

Bu ülkeyi komünistler gelecek diye diye milliyetçilere sattırdılar.

Şimdi de "şeriat" diye diye İslam dinini de "şeriatçılara" pazarlatıyorlar.

Bu antrenmanlar sonucu karma namaz gösterisi Cuma namazı olarak, New York'ta bulunan St. John The Divine Katedrali'nde gerçekleşiyordu.

Elli kişinin katıldığı namaza, **'yüz'ün** üzerinde gazeteci geliyordu. Namazdan önce Cuma vaazını Amina Vedud veriyordu. Vedud, Virginia Üniversitesi Profesörlerinden ve Afrika kökenliydi. Vedud, 2006 yılında İstanbul'a geliyor, katıldığı konferansta kadınları imam olmaya çağırıyordu.

Vedud, karma Cuma namazı öncesi verdiği vaazda (!) Kur'an-ı Kerim uzmanı kesiliyordu. Kur'an'da erkeklerle kadınların birlikte namaz kılamayacağına, kadınların imamlık yapamayacağına dair bir ayetin olmadığını iddia ediyordu. Öyle ya 1400 yıldan beri İslamı yaşayan, Müslüman doğan, Müslüman ölen gerçek alimler bu ayetlerin olmadığını anlayamıyordu. Ama Yahudilikten İslâma geçen, Amina Vedud, Esra Numani gibi çakma Müslümanlar 2 ayda alim oluyor ve ardından böyle ayetlerin olmadığını keşfediyorlardı.

Ama gerçek din alimleri 72 ilmi öğrenmek için yıllarca eğitim alıyor, yine de bu iki aylık Müslümanların (!) ilmine yetişemiyordu(!)

Bu ülkede hocaefendilerin en ünlüleri neden hep Ermeniler arasından çıktı zannediyorsunuz?

Tarikat şeyhlerinin çoğunluğu neden sabetayistti, niçin kalanlar da Kürt maskeli Ermeni?

Yine bu ülkenin evliyaları bile kripto Yahudilerin arasından çıkıyordu.

Tayyip ve Cihan Kamer

Peygamber soyundan geldiğini iddia eden ve kendisine gerçek dışı olarak Es Seyyid unvanı veren tarikat lideri **Ahmet Hulusi Atken**, AKP Genel Başkan Yardımcısı **Kürşat Tüzmen**'in yakın arkadaşı **Ceyda Erem**'in sahibi olduğu Expo-Channel TV'de Pazar günleri program yapıyordu.

Kendisini "Kozmik dindar" olarak tanımlayan Ahmet Hulusi, astroloji konusunda da kendisini tam yetkili olarak görüyordu. İnsanlığın oluş düzeninin ve sisteminin astroloji ilminde olduğunu

söyleyen Hulusi alınyazısını, kaderi; "Beynin kozmik kalemle, kozmik ışınlarla programlanmasından ibarettir" şeklinde açıklıyordu.

Hulusi, ABD Kuzey Carolina'da yaşıyor, Amerika'ya yerleşmeden önce Milli Gazete ve Zaman Gazetesi'nde çalışıyor ve yetişiyordu. Ahmet Hulusi Akten, Tayyip Erdoğan'ın yakın arkadaşı ve oğlu ile gelininin ortağı Cihan Kamer'in ablası Cemile Kamer ile evli bulunuyordu.

CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı Kemal Kılıçdaroğlu 4 Şubat 2009 tarihinde, **"Başbakan'a soruyorum. Ekrem Tosun'u tanıyor mu?"** diye bir sual yöneltiyordu.

Tayyip, bu soruya cevap verirken, Kılıçdaroğlu'nu yalancılıkla itham etmeyi unutmuyor ve şöyle konuşuyordu:

"Bugün gazetelerin bir tanesini de gördüm. 'Filanca' diyor, 'Başbakan'ın nesidir?' Ben bilmiyorum kimdir, nedir. Söyle bakayım ben de tanışayım. Böyle iftira olur mu? Bir isim koymuş, Filanca, Başbakan'ın nesidir? Ben ne bileyim ya. Tanımıyorum, bilmiyorum. Ne kanımda, ne nesebimde hiç tanıdığım, bildiğim birisi değildir."

Tayyip, aynı Ofer olayında ve diğerlerinde olduğu gibi **"Tanımıyorum, bilmiyorum"** diyordu, ama daha yatsı olmadan sözlerinin gerçeği yansıtmadığı ortaya çıkıyordu. Ekrem Tosun, Tayyip'in oğlu Bilal ile gelini Sema'nın Cihan Kamer, Atasay Kamer, Simay Kamer, Çiğdem Kamer ile ortak olduğu Atagold adlı şirkette temsilcileriydi. Mali Müşavir olarak da çalışan Tosun, şirkette onlar adına da her türlü imzaya yetkiliydi.

Erdoğan'a yakınlığı ile tanınan Cihan Kamer, Atasay Holding'in saibiydi. Denizli'li bir kuyumcu ailenin çocuğuydu. Kamuoyunun gündemine ilk kez 2002 yılında, Erdoğan'ın mal varlığı açıklamasıyla geliyordu. Erdoğan, AKP'yi kurduktan sonra, **"Mal varlığımdaki artış, çocuklarımın düğününde hediye edilen altınlardan kaynaklanıyor. Bu altınları Atasay kuyumculukta bozdurdum"** demişti. Bu tarihten sonra Tayyip'in yurt dışındaki gezilerinin değişmez isimleri arasında Cihan Kamer de yer alıyordu.

Tayyip'in hayat felsefesi **"Al gülüm ver gülüm"** prensibine dayanıyor, bu kuralın yaşama geçirilmesinde "Abi" diye hitap ettiği Kemal Unakıtan yardımcı oluyordu.

"Sadece kadınların altıncı hissi vardır ve bu onları Atasay'a götürür" şeklinde reklâmları olan Atasay, başta pırlanta olmak üzere değerli taşların ticaretini yapıyordu.

Tayyip'in oğlu ve gelininin Atagold Kuyumculuk'a ortak olması, 5 yıl önce hayata geçirilen ve çok tartışılan bir düzenlemeyi de yeniden gündeme getiriyordu.

AKP Hükümeti, başta Tayyip ve Maliye Bakanı Unakıtan'ın gayretleriyle 1 Ağustos 2004 tarihinde KDV Yasası'nı değiştiriyordu. Elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebercet, inci gibi değerli taşların KVD'si yüzde 18'den sıfıra indiriliyordu. İlaç ve tıbbi ürünlerden yüzde 18 KVD alınırken, makarnadan, ekmekten, simitten de KDV alınıyordu.

AKP; temel gıda maddelerine zam yağdırırken, repo, yatırım fonu ve bono gibi faiz geliri olan yatırım araçlarında büyük oranlarda vergi indirimine gidiyordu.

20 Aralık 2009 Tarihli **Sözcü Gazetesi**'nde Gazeteci ve Yazar **Emin Çölaşan, "Aferin sana Maliye Bakanı"** başlığı ile Maliye Bakanı'nın İkinci Altın Zirvesi'nde **"Biz vergi vermeyeceğiz"** diyen altın, pırlanta, zümrüt ve elmas gibi maden satıcılarının karşısındaki tavrını eleştiriyordu:

"Maliye Bakanı kim diye sormayın. **Mehmet Şimşek**. Öteki adıyla İngiliz Mehmet!.. Çünkü İngiliz vatandaşı. Kendi durumu çok iyi ama aile bireyleri sağlık harcamalarında yeşil kart kullanıyor. Neyse, konumuz başka. Bunu kaç zamandır yazacağım da, sıra bir türlü gelmemişti. Kısmet bugüne imiş... Şimdi şöyle gözlerinizi kapayıp bir an düşünün.

Dünyanın her hangi bir ülkesinde Maliye Bakanı'na işadamları, hem de yüzlerce kişinin önünde şöyle diyerek posta koyabilir mi?

"İstediklerimizi yapmazsan biz kaçakçılık yapmaya devam edeceğiz."

Olmaz demeyin oldu bile!

İstanbul'da bir süre önce **"İkinci altın zirvesi"** yapıldı. Maliye Bakanı sis nedeniyle toplantıya gelemedi ama zirveye video konferans yöntemiyle katıldı, baştan sona izledi, konuşma yaptı. Toplantıda konuşan İstanbul Kuyumcular Odası Başkanı Alaattin Kameroğlu şöyle dedi:

"Yüzde yirmi özel tüketim vergisi ile sektörün kayıt altına girmesi mümkün değil. Bizi kaçakçılıktan kurtarmak istiyorsanız bunu kaldırın. Eğer kaldıramazsanız, biz kaçakçılığa devam edeceğiz. Bunun başka yolu da yok."

Aynı toplantıda İstanbul Değerli Maden ve Mücevherat İhracatçıları Başkanı ve Altınbaş Holding'in sahibi İmam Altınbaş Maliye Bakanı'na hitap etti:

"Türkiye'nin çıplak taş (kaldırım taşı değil, pırlanta, elmas, yakut falan) ithalatı 1 milyar dolar. Yasaya göre 200 milyon dolar özel tüketim vergisi ödememiz gerekir. Oysa sadece 2 milyon dolar, yani ödenmesi gereken verginin yüzde 1'ini ödüyoruz."

Şu tabloya bakın! Kuyumculuk sektöründen bir işadamı Maliye Bakanı'na **"Vergimizi sıfırlamazsan biz vergi kaçırmayı sürdüreceğiz"** derken, bir başka işadamı ülkeye gelen mücevherlerin yüzde 90'ının kaçak girdiğini açıklıyor!

Peki, bu sözleri dinleyen **Mehmet Şimşek** ne diyor? Bu sözlere nasıl bir tepki veriyor? İşte söyledikleri:

"Kuyumculuk sektörüyle ilgili olarak azami dikkati gösteriyor ve sektörün beklentilerini biliyoruz. Ancak sizlerden ricam, kayıt altına girme (yani vergi ödeme) konusunda her zamankinden daha fazla çaba göstermenizdir."

Güler misiniz, ağlar mısınız?

Şimdi işin perde arkasına bakalım. Bu mücevherciler ve kuyumcular boşuna böyle açık tavır koymuyorlar. Bunların bir bildiği var. Bir yerlere güveniyorlar! Geçici AKP iktidarının zirvelerinden birilerinin çocukları ve damatları ile onların iş ortaklıkları daha önce medyaya yansımıştı. Milyarlarca dolarlık işlerin ortağı bunlar!

Mücevherciler bu ortaklık desteğini sağladıktan sonra Hükümet'e çağrıda bulunmuşlardı:

"Pırlanta, elmas, yakut ve zümrütün KDV'si sıfırlansın!"

Ve AKP Hükümeti 1 Ağustos 2004 tarihinde bunların KDV'sini sıfırlamıştı. Devlete gelmesi gereken büyük vergi gelirleri eşin dostun, akrabaların, çoluk çocuklarının, işbirlikçilerinin ortak ceplerine hortumlanmıştı.

Düşünün, bu ülkede örneğin ekmek, zeytin, et, peynir, su, ilaç, yakıt, defter, kitap, cep telefonu ve hatta kefen bezi alırken, otobüse binerken KDV ödüyoruz. Ama pırlanta, zümrüt, yakut, elmas, ticaretinde KDV yok! Köylünün gübresi, hatta tezek bile yüzde 18 KDV'ye tabi, pırlanta değil.

Adamlar Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in yüzüne karşı konuşuyorlar:

"Arkadaş, KDV'mizi sıfırladınız, yetmez. Şimdi ÖTV'yi de sıfırlayın, bizden hiç vergi istemeyin. İsterseniz, aynen bugün olduğu gibi kaçırmaya devam ederiz."

Maliye Bakanı bu tabloyu bilmiyor mu? Elbette biliyor. Bunlar, onun yüzüne karşı söylendi. Fakir fukaranın ekmeğinden peynirinden KDV alınır, oralarda vergi gelirinden ödün verilmez! Ya kuyumcular ve mücevherciler? Onlar güçlüdür, arkalarında hükümet gücü, hükümet zirvelerinin yakınları, eşleri, dostları, damatları ve akrabaları vardır. Sonuç işte budur!

Onlar vergi vermeyeceklerini söyler, bizim İngiliz Vatandaşı Maliye Bakanı dinler!"

Bal Tutan Parmağını Yalar

Kadrolarının büyük çoğunluğunu Tayyip'in şu anda yanında bulunan elemanlarının oluşturduğu "Yeni Türkiye" adlı derginin Mart-Nisan 1997 yılında çıkan 14. sayısında, Tayyip Erdoğan'ın bugünkü durumuna ışık tutan görüşleri şu şekilde yer alıyordu:

"Bal tutan parmağını yalar' özdeyişi başka hiçbir söze yer bırakmadan siyasetin yozlaşmasının yanı sıra siyasi gücü elde edenlerin, bu konuşmalarına paralel bir kişisel çıkarı edinmekten geri durmayacaklarını, hatta mevki-makam sahiplerinin kendi keselerini doldurmak, yakınlarına kaynak aktarmak gibi davranışlarının adeta bir doğa yazısı gibi tekrar ettiğini ortaya koymaktadır..."

Tayyip'in oğlu Bilal ile gelini Sema'nın yüzde 50 hissesi ile gizli ortağı oldukları açığa çıkan Atagold'un sahibi Cihan Kamer ile Erdoğan ailesinin yollarının birçok olayda kesiştiği de ortaya çıkıyordu. Tayyip'in Başbakanlığı döneminde görülen haksız mal edinme davasından, çocuklarının düğününde takılan altınların Kamer'in şirketinde bozulduğuna ilişkin belgeyle kurtulduğunu yukarıda belirtmiştim.

Tayyip'in oğlu Ahmet Burak'ın adeta bedava gemi aldığı, Uzan'ların Star Gazetesi'ne TMSF'nin el koymasının ardından ortak olan Hasan Doğan ile Cihan Kamer, İETT garaj ihalesini kazanmıştı.

Başbakan'ın oğlu Bilal Erdoğan'ın ortağı olan Cihan Kamer'in oğlu Atasay Kamer için, İngiltere'ye 2006 yılında Başbakan sıfatıyla referans mektubu yazdığı ortaya çıkıyordu. Aynı yıl Bilal Erdoğan ortak oldukları şirket için Ekrem Tosun'a vekâlet veriyordu. Oğul Erdoğan ve Atasay Kamer'in ortak oldukları şirket 2005'te yaklaşık 46 bin lira, 2006 yılında 162 bin lira, 2007'de ise 46 bin lira gelir beyan ediyordu.

Uluslararası ve yurt içi pırlanta dahil her türlü değerli taşın ticaretini yapan Tayyip'in oğlunun 46 bin lira gibi komik vergi beyanı verdiği şirkete her türlü kolaylıkları sağlamayı Maliye Bakanlığı en büyük görev sayıyordu.

Maliye'nin sağladığı sonsuz avantajları ranta döndüren Tayyip'in yakın çevresi ve çocukları bal tutan parmaklarını yalamakla kalmıyor, bal küpünü köküyle götürüyorlardı.

Oğul Ahmet Burak Erdoğan, amcası Mustafa Erdoğan, halası Vesile İlgen'in eşi Ziya İlgen ile 10 Nisan 2006 tarihinde Turkuvaz Denizcilik ve Ticaret Anonim Şirketi'ni kurdular. Şirketin kurucuları arasında Erdoğanların gelini ve Atagold'un ortağı olduğu orta-

ya çıkan Sema Erdoğan Ketenci'nin babası Osman Ketenci de yer alıyordu.

Turkuvaz Denizcilik, 1 milyon TL sermaye ile kuruldu. Ahmet Burak Erdoğan, Başbakan'ın kız kardeşi Vesile İlgen'in eşi Ziya İlgen ve amca Mustafa Erdoğan 250'şer bin TL sermayeyle her biri şirketin yüzde 25'lik hissesine sahip oldu. Ahmet Burak Erdoğan'ın eşi Sema Ketenci'nin babası Osman Ketenci 150 bin TL ile şirketin yüzde 15 hissesine, aile dostları Mustafa Gündoğan da 100 bin TL ile yüzde 10'luk kısmına ortak oldu.

Amcası ve halasının eşinden ayrı olarak Ahmet Burak Erdoğan, 19 Ocak 2007 tarihinde MB Denizcilik Taşımacılık Limited Şirketi'ni kurdu. Erdoğan'ın ikinci denizcilik şirketi MB Denizcilik'teki ortağı Mecit Mert Çetinkaya idi. Henüz kırkı bile çıkmamış MB Denizcilik, kuruluşundan 18 gün sonra, yani 6 Şubat 2007 tarihinde "Safran 1" adlı kuru yük gemisini satın alınıştı. Oğul Erdoğan, kuru yük gemisini Hasan Doğan'ın sahip olduğu Gürgem Deniz Nakliyat Turizm ve Ticaret Limited Şirketi'nden satın aldı. Gemiyi satan Hasan Doğan, Tayyip Erdoğan'ın oğlu Ahmet Burak Erdoğan ve diğer çocuklarının eğitim masraflarını üstlenen Remzi Gür'ün kayınbiraderiydi. Hasan Doğan'ın ablası Nevin, bursçu Remzi Gür'ün eşiydi. Remzi Gür, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde rüşvetle milletvekili ayarlamak suçundan mahkûm olmuştu. Hasan Doğan ise gemi satımının ardından Futbol Federasyonu Başkanlığı'na getirilmişti.

Izgaracı Bilal

Tayyip'in siyasetçi olacak dediği küçük oğlu Bilal, "ekonomik krizin fırsata çevirilmesi"ni öneren babasının sözünü tutuyordu. 21 günlük bedelli askerliğini tamamlamasının ardından kozmetik sahasında faaliyet gösteren Maye Dış Ticaret Şirketi'ndeki ortaklarından; Mustafa Esenkal ve Ali Bahadır Yeşil ile 300 bin lira sermayeli Doruk Izgara Ticaret Limited Şirketi'ni kuruyordu.

Gıda ve Turizm alanında faaliyet göstereceği belirtilen firmanın merkezinin de İstanbul Sultangazi olduğu ortaya çıkıyordu.

Bilal, inşallah ızgara yapacağı etleri babasının firmasından almaz. Zira Tayyip, at ve eşek eti satmaktan 1987–88 yılları arasında gözaltına alınmıştı.

Remzi Gür Tayyip'in kasası

25 Ekim 2009 tarihli Aydınlık Dergisi'nde, Tayyip Erdoğan ile Remzi Gür'ün telefon görüşmesini yayınlanıyordu. Görüşmede; Tayyip, Remzi Gür'e kızı Sümeyye'ye 20–25 bin dolar göndermesini istiyordu:

"Tayyip dönemi zenginlerinden Remzi Gür'ün Başbakan'ın çocuklarına burs verdiği biliniyordu. Ancak ortaya çıkan telefon kaydı Erdoğan'ın Remzi Gür ile olan ilişkisinin eğitim giderlerini karşılamasının çok ötesinde, farklı bir boyutta olduğunu gösteriyor.

Ses kaydında, Başbakan, kızı Sümeyye için Remzi Gür'e "20–25 gibi gitmesi lazım" diyordu. Buradan anlaşılan dönemin parasıyla 20–25 milyar ya da 20–25 bin dolar olsa gerek. Konuşmanın ilgili bölümü şöyleydi:

Erdoğan: 20–25 gibi gitmesi lazım.

Gür: Tamam olur efendim siz merak etmeyin.

Erdoğan: Oldu.

Gür: Olur efendim. Ben hallederim. Hem o beni aramazsa ben onu ararım, hallederim, sizin istediğiniz gibi.

Peki, Başbakan kendisinin rahatlıkla gönderebileceği böyle küçük bir parayı neden Remzi Gür'e söylüyor? Bir rüşvet ve bununla ilgili bir durumun olmadığı ortada... Çünkü bu kadar küçük miktardaki para rüşvet olamaz. Buradan anlaşılan Remzi Gür, Tayyip'in kasası olarak çalışıyor. Kişisel ödemeler bu kasadan talimatla yapılıyor."

Kasa Remzi Gür, Tayyip Erdoğan'ın çok yakın dostu. Tatillerini birlikte geçirecek kadar samimiler. **Tayyip'in teyzesi Fezile Gür, Remzi Gür'ün neyi oluyor derseniz** bu sorunun cevabı şimdilik

yok. Gür'ün sıfır sermaye ile girdiğini iddia ettiği tekstil sektöründe, özellikle AKP İktidarı döneminde hızla büyümesi dikkatlerden kaçmıyordu. Sermayesiz küçük bir şirketin Tayyip Erdoğan iktidarıyla birlikte dev bir boyut kazanması, akıllara bunun kaynağının ne olduğu sorusunu getiriyordu.

Terzilikten tekstil devine dönüşen Ramsey, Tayyip'in parasıyla mı zengin gözüküyordu? Tayyip'i gezdirdiği İngiliz bayraklı teknesi kaç milyon dolardı.

Ramsey Remzi, Tayyip'in kızına dolarları çuvala doldurarak gönderiyor, ancak devlete vergi vermemek için teknesine Türk bayrağı asmıyor İngiliz bayrağı ile geziyordu.

Firmalar krizde iş yapamazken çok bereketli bir promosyon Remzi Gür için sağlanıyordu.

THY'nin verdiği ilanlarda, işbirliği halinde Remzi Gür'e sağlanan avantalar şöyle işleniyordu:

"THY ile ister dünyanın birçok ülkesine ister yurt içine, hiçbir alan vergisi ve ekstra ücret ödemeden uçmak istiyorsanız, 31 Ocak 2010 tarihine kadar Ramsey mağazalarından yapacağınız 400 TL'lik alışverişinize yurt içi tek yön uçak bileti, 800 TL'lik alışverişinize yurt içi gidiş-dönüş uçak bileti, 1.400 TL'lik alışverişinize yurt dışı gidiş-dönüş uçak biletiniz anında hediye... Fırsatı kaçırmayın."

THY ile Ramsey işbirliği!

Millet işsizlikten kepenk kapatırken, yandaşa ne güzel destek ama..."

Öyle ya,

Sümeyye'ye giden paralar nereden çıkacak?

THY-Ramsey kampanyasının biletlerini kesen Dessini firmasıydı. Firmanın kurucuları: **Çiğdem Kamer, Talin Gülen Schenk, Atasay Kamer, Cihan Kamer ve Rudolfo İsabella**'dan oluşuyordu.

Ne güzel değil mi? Bir yanda Tayyip'in oğlunun ortaklarından Atasaylar, diğer yanda kızının finansörü Ramseyler ve bu firmalara akıtılan fakir halkın milyonları...

Ne diyor Tayyip;

"Tüyü bitmeyen yetimin hakkını yedirmem!"

Devr-i iktidarlarında bırakın yetimin hakkını, yetimin tüyü bile yene yene kalmadı.

Tayyip'in Dışişlerinden sorumlu Başdanışmanı Cüneyt Zapsu da devlete ve millete vergi vermekten kaçmak için teknesine Amerikan bayrağı asıyordu.

Ramsey'in 2000'li yıllarda, İngiltere'de 20 mağazası olan bir grubu ve Almanya'da 25 mağazayı alacağı basına yansımıştı. Çıkan haberlerde, şirketlerinin İngiltere ve Almanya'nın dışında Çin, ABD, Rusya ve Kanada'da mağazalar açacağı söyleniyordu.

Ramsey'in değirmeninin suyunun nereden geldiği tartışmalarının yapıldığı günlerde, Rahmi Koç 4 Ağustos 2001'de ortalığı ayağa kaldıran şu açıklamayı yapıyordu:

"Tayyip Erdoğan'ın 1 milyar doları var."

Tayyip Erdoğan'ın yargılandığı davada Mahkeme, Tayyip Erdoğan'ın çocuklarına Remzi Gür'ün sahibi olduğu Ramsey Tekstil A.Ş'nin "ne için burs verdiğinin" sorulmasına karar vermiş, ancak Tayyip Milletvekili olunca yargılama durmuştu.

Gerçi, bu durumu mahkemeye bırakmayan Remzi Gür, verdiği bursların karşılığında Tayyip'in çocuklarının kendi şirketlerinde çalışarak borçlarını ödeyeceğini açıklamıştı. Ama bugüne kadar Tayyip'in çocuklarından hiç biri Remzi'nin şirketlerinde çalışmaya başlamadı. Çocukların kendi şirketlerinde işe başlamaması karşısında **"keleğe mi geliyoruz"** şeklinde bir düşünceyi aklından bile geçiremeyen Remzi, sanıyorum şirketlerinde çalıştırmak için umudunu Tayyip'in torunlarına bağlıyordu.

Ne bilelim.

Her ne kadar Tayyip'in çocukları borçlarını ödemek için Remzi'nin yanında işe başlamasalar da, Remzi'nin Tayyip döneminde tuttuğu hep altın oluyordu.

Nasıl olmasın?

Remzi Gür son olarak, iş adamı Halis Toprak'a ait olan ve devlete olan borcu gerekçe gösterilerek TMSF tarafından satışa sunulan 140 milyon ekspertiz raporlu Aslanlı Köşk'ü 23.8 milyon liraya satın almıştı. Köşk satışının hile ile gerçekleştirildiğini öne süren Halis Toprak, TMSF tarafından işadamı Remzi Gür'e satılan İstinye'deki köşkün emsallerine göre çok düşük bir bedelle satıldığını söylemiş ve mahkeme tarafından değer tespiti yapılmasını istemişti.

Kim ne derse desin, Tayyip'in kerimesi Sümeyye'ye 20--25 bin dolar gönderen Remzi, bir anda 125 milyon dolarlık bir kârla köşkün sahibi olmuştu.

Ne güzel değil mi?

Al gülüm ver gülüm!

Hem de ne gülüm!

Atasay Sokak

8 Şubat 2009 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde İlhan Taşçı, **"İşte o ilginç ilişkiler ağı"** başlığında şunları yazıyordu:

"Remzi Gür'ün bir diğer ortağı ve akrabası Hasan Doğan'ın Başbakan'ın kuyumcusu ve yakın dostu Cihan Kamer ile ortak şirketleri bulunuyordu. Cihan Kamer, Hasan Doğan ve Dubai Şeyhi El Maktum ortaklaşa İETT garajı ihalesine girip kazanmışlardı. Doğan aynı zamanda Uzanlara ait Star Gazetesi'nin AKP döneminde el değiştirmesiyle birlikte bu gazetenin de ortakları arasına girmişti.

Atagold'un yüzde 25'ine sahip olduğu ortaya çıkan Erdoğan'ın ikinci çocuğu Necmettin Bilal Erdoğan, 23 Nisan 1981'de doğdu. ABD'de kamu yönetimi okudu. Dünya Bankasında stajyer olarak çalışmaya başlayan Bilal Erdoğan, halen Ortadoğu ve Kuzey Afrika bölgesine ilişkin projelerin danışmanlığını üstleniyor.

Erdoğan'ın iki oğlu, İstanbul Üsküdar 3. Bölge, Kısıklı Mahallesi, Avcı Kazım Sokağı'nda bulunan villayı 2006 tarihinde 1 milyon YTL'ye satın aldılar. İstanbul'da alınan villa, oğul Necmeddin Bilal Erdoğan'ın ilk evi değildi. Bilal Erdoğan, 24 Ağustos 2005 ta-

rihinde ABD'nin Maryland Eyaleti, College Park'ta 261 bin 500 dolara bir ev almıştı."

Cihan Kamer, AKP dönemindeki doğalgaz ithalat sözleşmesinde de gündeme gelmişti. BOTAŞ yerine Rusya'dan Türkiye'ye doğalgaz getirme işinin ihalesini kazanan şirketler arasında, Cihan Kamer'in sahibi olduğu Atasay Kuyumculuk'a ait Erenco firması da yer almıştı.

26 Mayıs 2007 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nden Yalçın Doğan, **"Erdoğan caddesine çıkan sokak"** başlıklı yazısında, Rize-Güneysu'da yer alan caddelere Erdoğan ve kendisine yakın olan insanların isimlerinin verildiğini şöyle aktarıyordu:

"Tepede bir ampul yanıyor, ağaçlar arasında, ilçeye hâkim olan o tepede, geceleri dev bir ampul yanıyor. Ampul AKP'nin amblemi...

Burası Rize'ye bağlı Güneysu İlçesi. Başbakan Erdoğan'ın baba ocağı... Tüm Karadeniz kıyılarında olduğu gibi yeşillikler arasında, inci gibi sıralanan ilçelerden biri.

İlçenin merkezinde bir hastane var. Tenzile Erdoğan Hastanesi... Erdoğan'ın annesini adını taşıyan, küçük ama yörenin ihtiyacını karşılayan modern bir hastane... İlçeden akan derenin hemen yanıbaşında.

Dereye paralel bir cadde var. Tabela'da Recep Tayyip Erdoğan Caddesi yazıyor. Hastanenin hemen arkasında... Hastaneden köşeyi dönünce, bir sokak var. Tabela'da Atasay Sokak var. Atasay Sokak, Recep Tayyip Erdoğan Caddesine açılıyor. Erdoğan oralı, üstelik Başbakan... Atasay Sokak neden?

Hastaneyi yapan Atasay Kuyumculuk: Hastaneye Erdoğan'ın annesinin adı veriliyor, sokağa da Atasay adı.

Aklıma üç yıl önceki tartışma takılıyor. AKP iktidarı 1 Ağustos 2004'te pırlanta, elmas, yakut gibi mücevherlerin ithalatından alınan % 18'lik KDV'yi sıfıra indiriyor, indirimden kırk bin kuyumcu yararlanıyor. Dünya ile rekabet sağlanıyor, kuyumculuk dünyasında Atasay, ilk beş büyük arasında..."

IHH

IHH, Orijinal adıyla **İnternational Humanitare Hilforganization**, bilinen ismiyle **Uluslararası İnsani Yardım Teşkilatı**, Bosna için yardım seferberliği sırasında Almanya'da kurulan bir dernekti. Dernek, sözde dünya üzerinde zulüm gören, yoksulluk içinde olan Müslümanlara yardım yapacaktı.

Ancak çok geçmeden IHH'nın Türkiye ve diğer Avrupa ülkelerinde başta Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraların gitmesi gereken yere gitmeyip, Türkiye'ye geri dönüşünde ara istasyon olması amacıyla faaliyete geçirilmiş bir dernek olduğu ortaya çıkıyordu.

Bosna'ya yardım kampanyalarının başlamasıyla birlikte, bu dernek 21.10.1992 tarihinde tüzüğünü düzenliyor, Freiburg Mahkemesi'ne VR.2480 işlem numarası ile 27 Ocak 1993 tarihinde kayıt oluyordu.

1. Başkanlığa **Hasan Aydın** getirilirken, **Ünal Karacaoğlu** 2. Başkan oluyordu. Derneğin üyeleri ise şu isimlerden meydana geliyordu: **Murat Akbaş, İsmail Zeybek, Mahmut Satıcı, Yunus Şen, Necmeddin Alkan**...

IHH, Almanya'da Volksbank Freiburg Şubesi'nde 8910006 no.lu dernek hesabını kullanıyor, yerleşim adresi olarak da Lehener Str. 40. Freiburg adresini gösteriyordu.

Başta Konya olmak üzere Bosna'ya yardım görüntüsü altında toplanan paralar derneğin hesabına yatırılıyor. IHH da bu paraları, **Süleyman Mercümek**'in yine aynı tarihlerde açılan Düsseldorf Yapı ve Kredi Bankası'ndaki hesabına aktarıyordu.

Sırpların Bosnalılara yaptıkları zulüm ve katliamlardan azami bir şekilde yararlanmayı amaçlayan Milli Görüşçüler, hatipleri vasıtasıyla kampanyalara başlamışlar ve gerek yurt içinde gerekse yurt dışında insanları ajite eden konuşmalar yaparak para toplama gayretlerine girişmişlerdi. Bu kampanyaları, 1998 yılında yayınlanan **"MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri"** adlı kitabımda şöyle yayınlamıştım:

"Milli Görüşçüler, Bosna'ya yardım mitinglerini yurt dışına da taşıyorlar, büyük miktarlarda paralar topluyorlardı. 1992 yılında Milli Görüş teşkilatlarının düzenlediği Almanya'da Dom Kilisesi'nin önündeki mitingde de para toplama işlerine hız veriyorlardı. Mitinge Refah Partisi MKYK Üyesi sıfatıyla **Hasan Hüseyin Ceylan**, o günlerde **Abdullah Müftüoğlu** takma ismini kullanan AMGT ikinci Başkanı **Şevki Yılmaz**, AMGT Genel Başkanı ve Fazilet Partisi Milletvekili **Osman Yumakoğulları** katılıyordu. Mitingte ilk konuşmayı yapan H. Hüseyin Ceylan özetle şunları söylüyordu:

"... Miloseviç, 2 yaşındaki kızın anasının, babasının gözü önünde, anasının elleri bağlı, babasının elleri bağlı... Ağaca 20'lik çivilerle önce sağ kolundan, sonra sol kolundan, sonra sağ ayağından, sonra sol ayağından çivilenen ve ölmek üzereyken beyninden 20'lik çivi ile ağaca çakılan 2 yaşındaki kızın, Bosnalı Hilal'im!..

Onun şahsında kız kardeşlerim şimdi size sesleniyorum, dünya bu vahşeti görmedi. Butros Gali 'Evet bu canavarlıktan haberdarım' diyor. Kızım çivilenmiş, ananın eli bağlı, babanın elleri ayakları bağlı, kız ölmüş...

2 yaşındaki Müslüman kız konuşmaktan habersiz. Milan Paniç'in ve Miloseviç'in canavar ruhlu askeri kasaturasını çıkarıp 2 yaşındaki Hilal'imin derisini yüzüyor, etini doğruyor, ateşini yakıyor, tavada kızartıyor, Müslüman anaya ve Müslüman babaya yedirmeye çalışıyor.

Ana yalvarır, baba yalvarır 'bu görüntüyü görmeyelim ne olur kafir bizi öldür.'

Sırp kafiri bağırır, 'Sizi Müslüman ana ve baba olarak şimdi öldürürsem bir kere öleceksiniz ama öz kızınızın etini size yedirerek her gün... Müslümanları ise bir milyar kez ölüme terk etmiş olacağız' der.

...Bu yenidünya üzerinde şimdi sen geliyorsun, ben geliyorum, bacım geliyor... Koca Türk Devleti iki tane TIR'lık sargı bezi gönderebiliyor ama bu meydanı dolduran benim Milli Görüş Teşkilatlarım sadece Avrupa'dan 2 milyon Mark yani 11 milyar lira parayı bir çırpıda verebiliyor kardeşim!

Şimdi Bosnalım, şimdi Begoviçim, Muhammed Cengiçlerim, Gracliç'i alıyorlar niye biliyor musunuz? Senin 2 milyon markına Begoviçlerim 2 bin tane Kalaşnikof alıp Hırvat pazarından, şimdi Hırvat pazarından, şimdi Sırpları püskürtmeye başladılar da onun için kardeşim!.."

Mitingin sunucusu Fatih Camii'nden 4375 DM ve 5 adet altın yardım toplandığını ayrıca Bezm-i Alem'den de 2090 DM geldiğini belirttikten sonra, malum Şevki insanları yardım yapmaya şöyle teşvik ediyordu:

"...Sadece fertler Allah'a iman etmeyecek. Bu kâfi değil, devlet de Allah'a iman edecek. Bütün dünya Müslümanları hayatlarının her safhasında, ticaretinde her şeyinde Allah'a iman edecek, onun bunun izini bırakacaksınız. Ümmet-i Muhammed olacaksınız...

Bu azaplar bitsin istiyorsanız mallarınızla canlarınızla cihad edeceksiniz.

Bosna-Hersekli'nin yanına gidemedim diye üzülmeyin. Bosna-Hersekli şimdi sandıklarla yanınıza geldi. Onlar sizden asker istemiyorlar. 50 bin kişilik düzenli ordumuz var. Bize silah alacak parayı gönderin.

Ey Ümmet-i Muhammed hazır mısınız? 100 marktan aşağı olmamak üzere bu kampanyaya katılın. Kardeşlerimizin yanında olduğunuzu Rabbınıza gösterin. Sizler ne hayırlı bir topluluksunuz. Bosna-Hersekliler sadece Avrupa Milli Görüş'ün ve Türkiye'deki Milli Görüşçülerin yardımını gördü.

Derhal şimdi bu meydanda Bosna-Hersek'te yok mu beni kurtaran diyen, ağaç altlarında karnındaki Sırp piçlerini bırakan 100 bin kadının ırzına geçilmiş, 80 bine yakın kadın hamile bırakılmıştır.

Mektup yazdılar, okuyamam kalbiniz durur. 'Ey Ümmet-i Muhammed nasıl uyuyorsunuz?' işte bacımın mektubu ile bitiriyorum. Ey Ümmet-i Muhammed yatakta nasıl uyuyorsunuz? Nasıl rahatça yemek yiyorsunuz. Ey Ümmet-i Muhammed bizim ırzımıza geçilirken siz nereye gidiyorsunuz. Yok mu bizi kurtaran?

Bizden intihar fetvası istiyor:

"Biz kendimizi öldürebilir miyiz? Karnımızda Sırplı askerlerin piçlerini taşıyoruz."

İşte bu ızdırabırı durmasını istiyorsanız, haydin melekleri de imrendirecek, bir yardım kampanyasına şu meydanda boşuna toplanmadık. Miting ağlama yeri değil, düşünme ve karar yeridir. Biz de onların yanındayız diye, bunu fiiliyata dökmek istiyorsak, şu meydanda gelin mazlumları sevindirin. Sadece sarı kutulara hep birlikte şu hayırda bacılarımız kendi aralarında, erkekler kendi aralarında birlikte yarışalım."

Milli Görüşçüler, Sırplıların Bosnalılara yaptıkları zulümleri insanlara bu tür konuşmalarla anlatarak onları ajite ediyor ve bu zulümlerden azami bir şekilde faydalanmak için Bosnalılara gönderilecek diye paralar topluyorlar ve sonra da o paraları bankalara faize yatırıyorlar, kendi amaçları doğrultusunda harcıyorlardı.

Sırpların Bosna'da gerçekleştirdiği vahşeti ranta çevirmeyi amaçlayan içinde Recep Tayyip Erdoğan'ın da bulunduğu Milli Görüş mensupları, Türkiye'nin her yerinde ve Avrupa'da yardım kampanyaları ve Bosna ile dayanışma geceleri düzenliyorlardı.

21.07.1992 tarihinde Konya Valiliği'ne 2672 sayı ile başvuran Refah Partili Konya Selçuklu Belediye Başkanlığı, Belediye Başkanı İsmail Öksüzler imzası ile verdikleri dilekçede amaçlarını şu şekilde açıklıyorlardı:

"Bosna-Hersek'te vuku bulan mezalim karşısında duyarlı davranan hemşerilerimizden yardım toplama talepleri gelmektedir.

Belediyemiz organizasyonu ile toplanacak yardımın başka bir kuruluşa devredilmeden doğrudan doğruya belediyemizce Bosna-Hersek devlet yetkililerine teslimi de şart koşulmaktadır. Halkımızın bu arzu ve hamiyet severliğine müspet cevap vermeniz bizleri ziyadesiyle bahtiyar kılacaktır. Gerekli müsaadenin verilmesini arz ederim."

Refah Partili Belediye Başkanlığı'nın bu talebinden hemen sonra 24.02.1992 tarihinde gerekli izni veren Konya Valiliği bunu aşağıdaki şarta bağlıyordu:

"...Toplanacak yardımın doğrudan Bosna-Hersek Devlet yetkililerine teslimiyetinde gerekli hassasiyetin gösterilmesini önemle rica ederim."

RP'li Konya Selçuklu Belediye Başkanlığı izin dilekçesindeki taahhüdüne ve Konya Valiliği'nin izin şartına rağmen insanlarımızdan toplanan yardımı Bosna-Hersek yetkililerine ulaştırmıyorlardı.

Ya ne yapıyorlardı?

Selçuklu Belediyesi Bosna-Hersek'e Yardım Alt Komisyonu adına Ziya Özboyacı, A. Cemal Yalçındağ ve Muzaffer Altındağ, toplanan yardım paralarını Almanya'da kurulan IHH'ya gönderiyorlardı.

İşsiz güçsüz insanların kurduğu IHH adlı örgütün Freiburg'daki Volksbank'ta bulunan 8910006 No'lu hesap numarasına gönderilen paralar ve göndericileri şunlardı:

Ziya Özboyacı, A. Cemal Yalçındağ, Muzaffer Atalay tarafından ilk gönderilen miktar; 648 bin 155 DM'ydi.

Aynı hesaba 19.03.1993 tarihinde Faisal Finans Kurumu aracılığı ile 500 bin DM gönderiliyordu.

IHH'nın hesabına yardım için toplanan paralar çığ gibi akıyordu: 20.08.1993 tarihinde 270 bin, 21.04. 1993'de 135 bin, 28.04.1993'de ise 225 bin DM gönderiliyordu.

Bosna'ya yardım amaçlı olarak toplanan paralar sadece IHH'ya değil, yine yardım kampanyaları sırasında Almanya'nın Duesseldorf kentinde faaliyet gösteren Yapı ve Kredi Bankası'nda iki ayrı hesap açan Süleyman Mercümek'in 000.078.012 No.lu hesabına 12.03.1993'te 324.583 DM, 15.03.1993'te de 136 bin 685 DM akıyordu.

Konya Selçuklu Belediyesi Bosna-Hersek'e Yardım Toplama Komisyonu, 26.03.1993 tarihinde verdiği bir talimat ile 24.07.1992 ile 24.07.1993 tarihleri arasında toplanan ve IHH'ya havale edilen yardım miktarlarından 1 milyon 430 bin DM'nin, Yapı Kredi Bankası'nın Düsseldorf Şubesi'ndeki 000748012 No'lu hesaba aktarıl-

masını istiyordu. Paranın aktarılması istenen hesabın sahibi Süleyman Mercümek'di.

Bosna'da yaşanan insanlık dramı dayanılmaz bir hal alıyor, insanlar öldürülüyor, işkence görüyor, her türlü tecavüze uğruyorlardı. Bosnalıların uğradıkları zulümlerden azami bir şekilde faydalanmak isteyen Milli Görüşçüler bu vahşetleri film yapıyorlar, sözde Bosna ile Dayanışma Geceleri'ne hız veriyorlar, buralarda topladıkları yardımları Bosna'ya göndermeyerek bankadan bankaya yüksek faiz geliri için aktarıyorlardı.

Konya'dan talimat alan IHH yetkilileri, toplanan paraların hemen hemen tamamını Süleyman Mercümek'in banka hesaplarına yatırıyorlardı. Freiburg savcılığı'nca ele geçirilen ve 08.04.1993 tarihinde IHH tarafından AMGT'ye gönderilen raporda paraların akıbeti ortaya çıkmaya başlıyordu:

"Bankamıza hibe olarak 1.522.373,49 DM girmiştir. Bu meblağın 1.473.331,50 DM'si muhtelif yerlere gönderilmiştir. Bakiye kalan 49.043,99 DM'dir. Onun; 40.900 DM'si Zagrep büromuza, 1970 DM'si kasaya, 455,50 DM telefon hesabına yatırılmıştır. Rapora göre Süleyman Mercümek'in hesabına ilk etapta aktarılan para miktarı 1 milyon 430 bin DM'ye ulaşmıştı.

Bu rapordan kolayca anlaşılacağı üzere, Bosna için Zagrep'e gönderilen miktar tüm yardımın yüzde biri bile değildir. Kaldı ki, Zagreb'e gönderilen bu çok küçük rakamın da akıbeti meçhuldü.

Ali'den olma, Şerife'den doğma, Balıkesir-Bezirci 18.03.1945 tevellütlü, pasaport kaydına göre **"tüccar"** kendi açıklamasına göre **"mali müşavir"** olan **Süleyman Mercümek**, Bursa'dan Ali Rıza Sarı tarafından gönderilen yardım paralarının 600 bin DM'lik kısmını Yapı ve Kredi Bankası Duesseldorf Şubesi'nde 25.02.1993–25.03.1993 tarihleri arasını kapsayan, yıllık yüzde 8,6 faiz oranı ile vadeli hesabına geçiriyordu...

Ayrıca Milli görüşçüler Almanya'da **"Oturduğunuz yerden cihat sevabı kazanmak istiyorsanız, kurban paralarını vereceğimiz hesaba yatırın. Kurbanlarınızı biz kesip, Bosna'ya gönderelim siz de şehit sevabına ulaşın"** diye, Milli Gazete başta olmak

üzere kendi medyalarına ilanlar veriyor, camilerde kampanyalar düzenliyorlardı.

Kampanyalarda paralar çığ gibi yağmaya başlayınca hedef büyütülüyor, **"Azerbaycan ve Çeçenistan'a da yardım edeceğiz"** diyerek para toplama kampanyaları hız kazanıyordu.

Süleyman Mercümek'in Yapı Kredi Bankası Duesseldorf Şubesi'ndeki hesabında, Bosna-Hersek'e, Azerbaycan'a, Çeçenistan'a yardım amacıyla yatırılan ve kurban kesilmesi için gönderilen paralar çığ gibi büyüyordu. Hesaplar yığıldıkça Mercümek de mark ve dolarları Bosna yerine Türkiye'ye aktarıyordu.

Mercümek, Yapı ve Kredi Bankası Fatih Şubesi aracılığıyla 23.03.1993 tarihinde aynı bankanın Duesseldorf Şubesine gönderdiği faks mesajında isteğini şöyle dile getiriyordu:

"Nezdinizdeki vadeli hesaptaki 600 bin DM ve vadesiz hesaptaki 500 bin DM'nin Fatih Yapı Kredi Bankası'ndaki hesabıma transfer edilmesini rica ederim."

Böylece 29.03.1993 tarihinde toplam 1 milyon yüz bin DM Süleyman Mercümek'e ulaşıyordu. Bu gelen miktarlardan sonra Mercümek'in talimatları bitmiyordu.

Önce 4 bin 300 DM ardından 06.04.1993'de 749 bin 980, 16.04.1993'de 1.300.000 DM, 19.04.1993'de 800.000, 14.05.1993'de 70.000 DM, 17.05.1993 tarihinde 440.000 DM, 26.05.1993'de 429.000 DM ve yine aynı gün 306.000 DM, ardından 263.500 DM, 11.06.1993'te 130.000 DM, 17.06.1993'de 73.000 DM, 21.06.1993 tarihinde 13.000 DM olmak üzere milyonlarca DM Almanya'da toplandığı bankalardan Türkiye'ye aktarılıyor, vadeli hesaplarda faize yatırılıyordu...

Oysa,

Zulüm altında inleyen Bosnalılar, Azerbaycanlılar ve Çeçenistanlılar Milli Görüşçülerden yardım bekliyordu.

Milli Görüşçüler, Bosna ve diğerleri için toplanan paraları banka banka gezdirip faiz üzerine faiz alırken, Tansu Çiller, "RP Bosna paralarını iç etti" şeklindeki açıklamasıyla ortalığı karıştırıyordu.

Necmettin Erbakan, gazetecilerin sorularını **"ıncıklayıp mıncıklamayın"** şeklindeki sözleri ile geçiştirmeye çalışıyordu.

Bosna'ya yardım konusunda açıklama yapan **Şevket Kazan**, paraların önce Almanya'ya banka bağlantısı olmadan gönderildiğini söylüyordu. Dönemin Devlet Bakanı Necmettin Cevheri'nin, **"RP Bosna için 26 milyar lira topladı"** şeklindeki açıklamasından sonra Şevket Kazan telaş içerisinde tekrar basın toplantısı düzenliyordu.

Kazan, bu sefer paraları Faisal Finans, Yapı Kredi Bankası ve Volksbank Freiburg Şubeleri'nden gönderdiklerini, yardım faaliyetlerini **"Allah"** adına yaptıklarını açıklıyordu.

Bosna-Hersek yetkilileri Bosna'ya yardım gelmediğini söylüyorlardı. Yani **"Allah"** adına giden bir şey yoktu. Refah Partililer bazı Bosnalılar ile görüşüyorlar, yolda buldukları birine 60 bin ve 50 bin dolarlık yardım aldıklarını söyletiyorlardı. Bu açıklamayı bir an için gerçek saysak bile, anılan rakamlar toplanan yardımların milyonda biri bile değildi.

Şevket Kazan'ın **"gönderdik"** dediği hesap numarası Süleyman Mercümek'e ait çıkıyor, Mercümek'in de paraları virmanlama yöntemi ile tekrar Türkiye'ye getirtip birer yıl vade ile faize yatırdığı belgeleniyordu.

Refah Partili Hatiplerin;

"Bosna'da bir zulüm yaşanıyor, orada maç nakli yok. Irzlarına geçilen bacılarımızın feryatları var. Kırk bin Boşnak kızın karınlarında Sırp piçleri var. Sırp canileri öldürdükleri bebeklerin kanlarını annelerine içiriyorlar, etlerinden köfte yapıp yediriyorlar, sonra da tecavüz ediyorlar. Orada bu vahşetler, bu zulümler yapılırken, siz burada tok duramazsınız.

Bosnalı orada aç, herkes yardım yapmak zorundadır. Aksi halde cennet beklemeyin. Gücü olmayan üç öğün yemeğini ikiye indirip, hiç olmazsa bir öğününü Bosnalı Müslüman kardeşlerimize bağışlamak zorundadır"

Sözleri ile toplanan yardımların akıbeti, TYT ve Marmara Bank'ın batması ile ortaya çıkıyordu.

Milli Görüşçülerin Bosna için topladığı paraları organize eden Süleyman Mercümek'in, batan Marmara Bank ve TYT' de 1 milyon 800 bin doları ve 100 bin markı olduğu belgeleniyordu.

İlk batan TYT Bank'ta 1 milyon 400 bin doların gitmesi üzerine paniğe kapılan Mercümek, 400 bin dolarlık hesabının bulunduğu Marmara Bank'a koşup, **"TYT'deki parayı kurtarın onu da size yatırayım"** diyordu.

Marmara Bank, Mercümek'in bu önerisini reddediyor, birkaç gün sonra bu banka da batıyordu. Böylece RP'lilerin Bosna mutemedi Mercümek'in iki bankadaki 1 milyon 800 bin doları ve 100 bin markı havaya uçuyordu.

Mercümek, TYT Bank'ın Nuruosmaniye Şubesi'nde 108156 No'lu hesap numarasına Bosna'ya gönderilmek üzere insanlardan toplanan paranın 1 milyon 400 bin dolarını yüzde 8,5 faiz ile yatırmıştı.

Müslüman olduklarını iddia eden Milli Görüşçüler, Sırpların Bosnalılara yaptıkları zulmü kendi nam ve hesaplarında rant'a çevirmişlerdi.

Bosna'ya yardım dümeniyle toplanan paraların önce iç, ardından da içine edildiğinin meydana çıkması üzerine başta Erbakan olmak üzere cümle Milli Görüşçüler, Mercümek hakkında şöyle konuşuyorlardı:

"Onu tanımıyoruz. Her sakallının hesabını biz mi vereceğiz."

Ancak günler geçtikçe Mercümek'in partinin üyesi, mali danışmanı ve hatta Refah Partisi'nin aldığı hazine yardımını ve diğer gelirlerini faize yatırmak suretiyle partiye faiz kazancı sağlayan bir tüccar olduğu anlaşılıyordu.

Bir başka gariplik de IHH'lılardan geliyordu. IHH yetkilileri de Süleyman Mercümek'i tanımadıklarını beyan ediyorlardı. IHH yetkilileri böyle beyanda bulunur da Mercümek onlardan aşağı kalır mı?

Kalmaz!

Kalmamalı,

Zaten, o da kalmadı!

Kalktı "IHH'dan bana hiç para gelmedi" deyiverdi.

Ancak,

Çok geçmeden IHH'lıların Mercümek'in hesabına Bosna için toplanan milyonlarca dolar ve markı yatırdıkları ortaya çıkıyordu.

Bosna vakasının çıktığı ilk günlerde, **"Onu tanımıyoruz. Her sakallının hesabını biz mi vereceğiz**" şeklinde konuşan RP'lilerin, hazineden aldıkları devlet yardımını Parti Muhasibi ve **Genel Başkan Yardımcısı Rıza Ulucak** eliyle Mercümek'e aktardıkları belgeleniyordu.

Mercümek'in de parayı dolara çevirdiği, bir ay vadeli olarak faize yatırdığı, daha sonra faizi ile birlikte Refah Partisi'ne teslim ettiği de öğreniliyordu.

Mercümek bu konuda yargılandığı mahkemede bakın nasıl ifade veriyordu:

"Fatih Yapı ve Kredi Bankası'nda bulunan 65583 No'lu hesabıma 14.12.1994 tarihinde Refah Partisi Mali İşler Sorumlusu olan Rıza Ulucak aracılığıyla 65 milyar lira gönderilmişti. Bu para hazinenin siyasi partilere yapmış olduğu Hazine Yardımı'dır.

Bu para Ankara'dan Ziraat Bankası'nda nakit darlığı nedeniyle ödenemediğinden Parti Mali Sorumlusu Rıza Ulucak bana **'Bu para senin hesabına gönderilsin. Bilahare sen gönderilen parayı alıp bana gönderirsin'** dedi. Ben de mahsur görmedim ve kabul ettim. Bunun üzerine bahsedilen 65 milyar lira bana gönderildi."

Mercümek, 65 milyar lirayı dövize çeviriyordu. Bu para o günün kuruyla 3 milyon 798 bin 695 dolar yapıyor, daha sonra parayı vadeli olarak faize yatırıyordu.

Böylece RP'lilerin tanımadıkları bir kişiye 3 milyon 798 bin 695 dolar verdikleri ortaya çıkıyordu. Ortaya çıkanlar sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Çok geçmeden Mercümek'in, Milli Görüşçülerin yayın organı Milli Gazete'nin sahibi olarak görünen Yeni Neşriyat'ın da en büyük hissedarlarından olduğu öğreniliyordu.

Ve bir süre sonra da Necmettin Erbakan'ın Mercümek'e **"kardeşim"** diye hitap edecek kadar yakın olduğunun belgeleri de ortalıkta boy gösteriyordu.

Erbakan, 18.03.1994 tarihinde bir basın toplantısı yapıyor, toplantıda yanına IHH'nın Hasan Aydın'dan sonraki genel başkanı Abdurrahman Çiğdem'i oturtuyor, aynı Şevket Kazan gibi IHH'yı öve öve bitiremiyordu.

Abdurrahman Çiğdem'in Alman 2. şubedeki dosyasında şu bilgiler yer alıyordu:

"Araştırmaların sonunda IHH'nın bir fundamantalist dernek olduğu ortaya çıkmıştır. İdeolojik lideri ise, Köln'lü Cemalettin Kaplan olarak gösteriliyordu.

Cemalettin Kaplan'ın sağ kolu 10.02.1958 Sivas-TR doğumlu, Elsasser 19 Freiburg'da oturan Abdurrahman Çiğdem'di.

Çiğdem, 19.01.1959 Westernheim doğumlu hukukçu Ruth Baumeister ile evlidir. Bayan Baumeister'in IHH'nın kuruluşunda önemli ölçüde yardımcı olduğu bilinmektedir.

IHH'nın dernek tüzüğü, hukuki bilgileri ve değerleri ile çok iyi bir şekilde kaleme alınmıştı. Ancak kuruluş protokolünde Bayan Baumeister'e yer verilmemişti..."

Freiburg Kriminal Polisteki ve Savcılıktaki bilgilerden kolayca anlaşılacağı üzere, Cemalettin Kaplan yanlıları ile Milli Görüşçüler arasındaki köprü vazifesini IHH'nın Başkanı Abdurrahman Çiğdem yürütüyordu.

Abdurrahman Çiğdem ve IHH yetkilileri Türkiye'de RP'li yöneticilerle il il dolaşarak yardım topluyorlardı. Sivas'ta düzenlenen, **"Bosna katliamını Kınama gecesi"**nde toplanan yardım miktarı 150 milyon lira oluyordu.

Bosna paralarının iç edildiğinin ortaya çıkmasından sonra **IHH, "Paraları Alia İzzetbegoviç'e verdik. Bize teşekkür ediyor"** diye bir kaset gösteriyor, ancak Freiburg Savcılığı'nın incelemesi sırasında 1 dakikalık bu kasetin IHH yetkililerini doğrulamadığı, kaydın yardım kampanyasından önce yapıldığı kanıtlanıyordu.

Erbakan bir basın toplantısı düzenleyerek **"Alia İzzetbegoviç yardımlarımız için bize teşekkür ediyor"** diye bir mektup gösteriyor, ancak mektuba dikkatle bakan gazeteciler, teşekkür edilen kişinin Arnavutluk Başkanı olduğunu ortaya çıkarıyorlardı.

Erbakan son bir gayretle cephe komutanı diye bir Boşnak'ı göstererek **"Aha paraları buna verdik"** diyor, ama o kişinin de bir imam olduğu çok kısa bir zamanda anlaşılıyordu.

Savcılığa verdikleri ifadelerde, IHH Yönetim Kurulu'nun hemen hemen hepsinin ortak özelliği olarak şu özellikleri göze çarpıyordu:

Refah Partili ve AMGT yandaşlıkları, Alman vatandaşlığına geçtikleri ve işsiz oldukları...

Erbakan, **"Bosna'da bir silah fabrikası kurduk"** şeklinde konuşuyor, ancak ortada bir silah fabrikası gözükmüyordu. Kaldı ki IHH'lılar mahkemelerde verdikleri ifadelerde, bu iddiaya **"kesinlikle hayır"** cevabını veriyorlardı.

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paralardan yaklaşık 30 milyon dolarlık bölümünü yüksek faiz hırsıyla yatırdığı TYT ve Marmara Bank'ta batırdığı iddiasını savcılıkta ve mahkemelerde kabul edip, HBB televizyonunda reddeden Mercümek'in gerçekleri söylemediği ve faizciliği çok geçmeden belgeleniyordu.

Mercümek, avukatları Oktay Savaş ve Ünal Somuncuoğlu aracılığı ile İstanbul 9. Ticaret Mahkemesi'ne yaptığı başvuruda, biri 564 bin 16, diğeri 225 bin 370, bir diğeri 1 milyon 755 bin amerikan doları olmak üzere 2 milyon 544 bin 817 dolarını, Amerikan Ekspres Bank'ın Frankfurt Theodor Hauss Allee 112–604816 adresindeki şubesine yıllık yüzde 12 faiz geliri için transfer amacıyla tasfiye edilen Marmara Bank'a yatırdığı belirtiyordu.

Başvuruda, Mercümek'in Amerikan Ekspres Bank yetkilileriyle İstanbul'da imzaladığı 18.05.1993–18.05.1994 tarihlerini kapsayan yüzde 12'lik faiz sözleşmesine ve faiz işleminin banka tarafından kabul edildiğine dair makbuzların da Marmara Bank aracılığıyla bu bankaya gönderildiği kaydediliyordu.

Mercümek'in dilekçesi şöyle devam ediyordu:

"Mevduatın vadesi dolduğunda mezkûr paralarımız Amerikan Ekspres Bank'tan talep edildiğinde, anılan banka bu mevduatı tarafımıza ödemeyeceğini beyan etmiş ve bu beyanın nedeni tarafımızca anlaşılamamıştır. Bunun üzerine müvekkilimiz Almanya'daki avukatları kanalı ile bu bankaya 14.07.1994 tarihli bir ihtarname göndererek bir kısım paralarımızın ödenmesini istemiştir. Davalı banka ise bu ihtara hiçbir olumlu cevap vermediğinden bu açık gaspın önlenmesi için iş bu davanın huzurlarınıza getirilmesi zarureti hâsıl olmuştur."

IHH'nın, Tayyip ile 2006 yılında Sudan'da gizlice ve baş başa görüştüğü **Fetih el Hasaneyn** ve onun kurduğu kısa adı **TWRA**, tam ismi **Third World Relief Agency** olan örgütle de ilişkisi vardı.

Tayyip'in kefil olduğu **Yasin El Kadı**, Almanya IHH'ya 26.01.1996 tarihinde 200 bin dolar, 15.02.1996'da ise 300 bin dolar olmak üzere toplam 500 bin dolar gönderiyordu.

IHH; GFR Global **Relief Foundation** yani **Küresel Kurtuluş Vakfı**, **El Kifah** gibi kuruluşlarla da işbirliği içindeydi.

GRF'nin ilişkide olduğu isimlerden biri yine Yasin El Kadı, vakıf ise Muvaffak Vakfı'ydı.

Yasin El Kadı, başta Bahar Su olmak üzere birçok şirkette Ülkerlerle ortak ticari faaliyetlerde bulunmuştu. Tayyip de Ülker'in mamullerinin dağıtıcısıydı. Tayyip'in kızının kına gecesini yapıldığı evin sahibi Topbaşlar ve Özallar, Kadı'nın diğer ortak grupları arasında yer alıyordu.

Yasin El Kadı, Tayyip'in yeğeni Ahmet Erdoğan'a değişik tarihlerde para transferleri yapıyordu.

Nedeni ne diye sormayın?

Ticari sır!

Ahmet Erdoğan, Ayşe Erdoğan ve Ahmet Köse ile birlikte 1993 yılında **Ahsen Deri Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti**. adıyla bir şirket kurmuştu. Şirketin merkezi Zeytinburnu'ndaydı.

Erdoğanlar bir süre sonra bu şirketi Rabıta'nın Türkiye temsilcisi **Salih Özcan**'a devrettiler.

Ne yani tesadüf veya isim benzerliği olamaz mı?

Olur!

Alın size bir isim benzerliği daha.

IHH'nın Türkiye şubesinin kurucularından biri de **Hasan Köse** ile aynı soyadını taşıyan **Mehmet Köse**'ydi. Diğer kurucular ise **Fehmi Bülent Yıldırım** ve **Mahmut Savaş**'tı.

Buyurun bir tesadüf daha:

Tayyip'in dünürü ve idolü Sadık Albayrak, 2010 yılının ilk ayında Türkiye Yazarlar Birliği'nin yüzüncü kuruluş yıldönümü dolayısıyla Sultanahmet Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlikten dönerken polisten dayak yiyordu. Albayrak polisten dayak yerken, yanında **IHH Yönetim Kurulu Üyesi** ve Ortadoğu Özel Temsilcisi **Ahmet Emin Dağ** bulunuyordu.

Albayrak ile Dağ, Yazarlar Birliği'nin etkinliğine beraber katılmışlardı.

Bugün Meclis Başkanı olan **M. Ali Şahin**, Tayyip'in İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanı olduğu dönemde, İstanbul Gülhane Parkı'nda **"Bosna İle Dayanışma Gecesi"** adı altında bir etkinlik düzenliyordu.

Geceye katılacaklara Tayyip'in emriyle belediyenin tüm imkânları sunuluyor, ulaşımdan yiyecek ve içeceğe kadar her ihtiyaçları karşılanıyordu. Gecede Bosna'ya yardım amaçlı 10 milyon dolar toplamak için kampanya başlatılıyor, bu nedenle insanlar altın bilezikleri ile kolyeleri ve yüzükleri ile künyelerine kadar Bosna'da zulüm görenlere verilsin diye bunlara aktarıyordu. Herkes gücü kadar maddi destek sağlıyordu. Tayyip ise şu sözleriyle kampanyayı teşvik ediyordu:

"Değerli kardeşlerim, sizler şu anda Bosna-Hersek cephesinde değilsiniz ama inanıyorum ki, ruhlarınızla Bosna-Hersek cephesindesiniz. İnanıyorum ki dualarınızla oradasınız. İnanıyorum ki, altın kolyesini veren bacım, kızımız bütün benliği ile Bosna-Hersek cephesinde şu anda cihada katılıyor. Kardeşler bizim dinamizmimizin altında yatan gerçek bu...

Bir zamanlar bu bahçede Tanzimat Fermanı okunmuştu. Şimdi sizler bu bahçede bir başka ferman haykırıyorsunuz. Bu ferman onlar isteseler de istemeseler de Allah nurunu tamamlayacak müjdesidir."

Tayyip'in bu konuşmasının ardından paralar toplanıyor, ancak birinci Bosna kampanyasında yapılan yine yapılıyor, Bosna'ya para gönderilmiyordu. Gariban insanlar paralarını, değerli eşyalarını vererek Bosna'daki cihada katılmış gibi sevap aldıkları hayalini kuruyorlardı.

Yine aynı gecede Pakistan Cemaati İslam Genel Başkanı Hüseyin Ahmet, İstanbul'un tekrar Hilafetin başkenti olacağını şu sözleri ile ilan ediyordu:

"...Bundan 70 sene önce Osmanlı'nın Hilafeti yıkıldığı zaman bütün İslam alemini bir hüzün sarmıştır. Bugün burada gördüğüm parlamakta olan yıldız, bize şu müjdeyi veriyor; İnşallah istikbal gelecek İslam'ındır. Ve inşallah İstanbul tekrar Müslümanların başkenti olmaya adaydır..."

Peki, **"Bu kampanya ile toplanan paralar ne oldu"** diye artık sormayın.

Zira ne olacak?

Bu paralar da iç edildi.

Bosna'daki vahşetleri **"Allah'ın bir lütfu"** olarak niteleyen Milli Görüşçü hatipler bakın daha neler diyorlardı:

"Bu zulümlerin bize faydaları sayılamayacak kadar büyük olmuştur. Bizim yıllardır yapamadığımız tebliği gerçekleştirdi."

Bugün de Gazze için aynı tutumu gerçekleştirmiyorlar mı?

Bir yandan İsrail'e bağırıp çağırıyorlar, diğer yandan ballı ihaleleri onlara veriyorlar ve gümrük muafiyetlerini hep İsraillilere sağlıyorlardı.

Dün IHH adlı örgütü kullanarak Bosna paralarını iç edenler, bugün yine aynı IHH ile Gazze'ye yardım adı altında insanlardan çuval çuval paralar topluyor, bunların çok küçük bir kısmı şov üzerine şov yapılıp, İsrail tahrik edilerek gönderilme tezgâhı düzenleniyor, İsrail'in vuracağı biline biline 1 yaşındaki bebeler bile hedef gemilere bindiriliyordu.

Oysa aynı gemide olacakları günlerce reklâm edilen bazı AKP Milletvekilleri, Tayyip'in ikazı ile son anda gemiye binmekten vazgeçiyorlardı.

Başta TBMM Dışişleri Komiyonu Başkanı ve AKP Eskişehir Milletvekili **Murat Mercan** olmak üzere birçok AKP'li hep beraber gemiye bineceklerdi.

Konrad Adenauer Vakfı'nın **6-7 Haziran 2010**'da Antalya'da düzenlediği seminere konuşmacı olarak katılan **Murat Mercan**'a bu durum sorulduğunda şöyle yanıt veriyordu:

"Bir Co'luk yapalım dedik ama vazgeçtik."

Mercan, tüm ısrarlı sorulara rağmen gemiye binmekten neden son anda vazgeçtiklerini açıklamıyordu.

9 Haziran 2010 tarihli **Cumhuriyet Gazetesi**'nin haberine göre, IHH'nın, sorumluluk almamak amacıyla gemiye binenlerin birçoğuyla **"Ölüm Taahhütnamesi"** yaptığı ortaya çıkıyordu.

IHH ve bağlantıları

IHH, yüze yakın dinci örgüt ve vakfın çatı örgütü olan **Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı**'nın (TGTV) üyelerinden biridir.

Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı'nın kurucuları arasında; Faysal Finans'ın Türkiye'deki kurucu ortaklarından Ahmet Tevfik Paksu, yine aynı kurumdan ve İlim Yayma Vakfı'ndan Maliye eski Bakanı Kemal Unakıtan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün geçmişte merkez İcra Komitesi Üyeliğini yaptığı eski Milli Türk Talebe Birliği'nin Genel Başkanlarından Rasim Cinisli, AKP'li eski Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun, AKP Genel Başkan Yardımcısı ve eski İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, şu anda Başbakan Yardımcılığı yapmakta olan Cemil Çiçek, kapatılan RP'nin eski Kültür Bakanı İsmail Kahraman, AKP İstanbul eski Milletvekili Nevzat Yalçıntaş, Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu'nun ilk ortaklarından Korkut Özal ile eski iş ortağı Hasan Kalyoncu, Hak İş Genel Başkanı Salim Uslu, Yasin El Kadı'nın ortağı ve Tayyip'e en yakın isimlerden Mehmet Fatih Saraç, Tayyip'in danışmanlarından Er-

man Bülent Tuncer, Ülker ailesinin büyüğü Sabri Ülker gibi isimler göze çarpmaktadır.

Tayyip, yine Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı'na bağlı Birlik Vakfı'nın kurucuları içinde yer almıştır. Birlik Vakfı'nın kurucuları arasında Abdulkadir Aksu, AKP'li eski Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen, Ali Coşkun, Cemil Çiçek ve Çalışma Bakanı Ömer Dinçer bulunmaktadır.

Ayrıca Türkiye Gönüllü Teşekküller Vakfı'na üye olan İlim Yayma Cemiyeti'nde Tayyip'in eski avukatı ve şu anda Devlet Bakanı olan Hayati Yazıcı, İnsanlığa Hizmet Vakfı'nda eski AKP Çankırı Milletvekili Hikmet Özdemir, Dayanışma Vakfı'nda AKP Sakarya Milletvekili Süleyman Gündüz, Ankara Kültür ve Eğitim Vakfı'nda AKP kurucusu Ali Yüksel Kavuştu, Elazığ İlim ve Hayra Hizmet Vakfı'nda eski AKP Elazığ Milletvekili Zülfü Demirbağ, Gençleri Evlendirme ve Mehir Vakfı'nda AKP eski Konya Milletvekili Halil Ürün, Hak İş Konfederasyonu'nda da AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Manisa Milletvekili Hüseyin Tanrıverdi ile Çorum Milletvekili Agah Kafkas yöneticilik yapmışlardı.

Bir ilinti daha: IHH'nın bugünkü Mütevelli Heyeti'nde yer alan ve aynı zamanda Mazlum-Der Genel Başkanı olan **Ahmet Faruk Ünsal** da bir dönem AKP'den Adıyaman Milletvekili seçilmiştir.

Tüm bu bağlantılar göstermektedir ki, Mavi Marmara Gemisi'ni **"insani yardım"** gerekçesiyle İsrail sularına gönderen IHH adlı örgüt ile AKP kadroları ve tarikatlar iç içedir.

İlişki

Tayyip, her ne kadar balkonlardan İsrail'e meydan okuyor görüntüsü vermeye çalışsa da kapalı kapılar ardında İsraillilerle ilişkilerini kesmiyor, onların aleyhine hiçbir karar çıkartmıyordu. **Sammy Ofer** başta olmak üzere, onlarla otel odaları dahil gözlerden uzak yerlerde görüşmelerine devam ediyordu.

3 Haziran 2010 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde Deniz Som "ilişki" başlığı ile şunları yazıyordu:

"Recep Bey, Türkiye'de pek çok ihalede boy gösteren İsrailli işadamı Ofer'in, **'Sammy Ofer İletişim Okulu'** adlı özel bir okula sahip olduğunu ve bu okulda, İsrail'in uluslar arası kamuoyundaki 'terörist devlet' imajını düzeltmek üzere profesyonel iletişimciler yetiştirildiğini muhtemelen bilmemektedir.

Keza, İsrail'li deniz komandolarını katliamla suçlarken, Ofer'in pek çok deniz komandosunu kendi iletişim okulunda bedelsiz okuttuğunu da bilmemektedir.

Oysa Ofer Okulu'nun kendi İnternet sitesinde, İsrail ordusundaki bazı elit deniz komandolarının eğitimini **Sammy** ve **Yuli Ofer** kardeşlerin finanse ettiği yazılıdır.

İsrail'in Herzilya kentindeki Sammy Ofer İletişim Okulu, İsrail ordusunun 'medya savaşları' için bloglarda, tartışma forumlarında, facebook, twitter, youtube ve benzeri sanal ortamlarda, hatta bilgisayar oyunlarında İsrail lehine propaganda yapacak internet uzmanları yetiştirmektedir. Son Gazze kuşatmasındaki 'katil İsrail' imajını düzeltme amacı taşıyan bir internet medya operasyonunda, bu okulun öğrencileri ve öğretmenleri önemli roller üstlenmişlerdir.

Sammy Ofer Okulu'nun Gazze katliamında İsrail'in internet propaganda makinesi gibi görev yaptığını, Filistinliler yahut Türkler değil, bizzat okulun dekanı Dr. Noam Lemelstrich Latar dile getirmektedir. Dr. Latar, 'helpuswin' web sitesinin İsrail yanlısı aktivitelerinde gönüllü öğrencilerle birlikte yer aldığını, Gazze katliamını savunma çalışmalarının bir tür 'yeni medya operasyonu' olduğunu ve projenin 'örnek vaka' olarak okulun ders kitaplarına girdiğini bir konferansında söylemiştir.

Recep Bey, İsrail Limanlarındaki 'devlet terörü'nü kınarken, devlet terörünün sanal destekçilerini eğiten okulun sahibine kendi limanlarımızı teslim edebilmektedir. Sami Ofer'in Kuşadası Limanından ve bu limandaki ruhsatsız işyerlerinden elde ettiği yeşil dolarların, İsrail'in **'Devlet Terörünü Aklama Okulu'**nun finansmanına da gidebileceği akıldan çıkarılmamalıdır."

AKP'li siyasal dinciler, İsrail askerlerinin yaralıları kelepçelemelerini **"insanlık suçu"** olarak nitelendiriyorlardı. Nitelendirmesine de ancak aynı AKP'liler ve Fetullahçılar, Ergenekon iftirana-

meleri ile cezaevlerine attırdıkları insanların rahatsızlıklarından dolayı hastanelere yatmalarını bile hazmedemiyorlardı.

Her tarafı demirlerle çevrili, güvenlik güçleri ile etten duvar örülen bakımsız ve pislik içindeki hastanelerde ameliyatlı, yerinden kıpırdayamayacak durumda olan, su bile istemeye dermanı kalmayan hastalar ellerinden ve ayaklarından kelepçeleniyorlar, onların tedavileri ile meşgul olan doktorları dahi Ergenekoncu olmakla suçluyorlardı.

Sonra yüzsüzlüğün son perdesi sergilenerek "İsrail yaralıları kelepçeliyor" deniyordu.

Ya israil'e sözde meydan okumalar? Sanırsınız İsrail'i bir kaşık suda boğacaklar, insanları İsrail'e karşı eylemlere çağırırken bakın kendileri aynı günde ne yapıyordu?

Tayyip ve AKP, 9'u Türk 16 kişiyi öldüren İsrail'in OECD üyeliği önlerine geldiğinde **"Van Münit"** diyememiş, Veto haklarını kullanamamıştı.

Sonuç;

Tayyip ve AKP'nin onayı ile İsrail OECD üyesi oldu.

Ne güzel değil mi?

Balkonda esip gürlüyor, içeride halvet oluyor...

31 Mayıs 2010 gecesi İsrail'in yaptığı baskının ardından Tayyip yine bildik çakma kabadayı havalarına giriyor, yaptığı mitingde sözde İsrail'e sesleniyordu.

Sanki İsrail devlet adamları mitingini izlemeye gelmiş gibi... Bakın yine aynı cümlelerle şöyle diyordu:

"İnsan hayatına kastetmek en büyük günahtır. Tevrat'ta, İncil'de, Kur'an-ı Kerim'de böyledir. On emirden altıncısı der ki; Tevrat'tan okuyorum:

"Öldürmeyeceksin", İngilizcesi You Shall not kill, İbranicesi "Lo tir 'tsach."

İsrailli yetkililer de oturdukları yerden aynı Osman Baydemir gibi kendisine cevap veriyorlardı:

"Has...tir."

Yasin El Kadı

Yasin El Kadı hakkındaki bilgilere geçmeden, ülkemizde yayınlanan "Sosyal Bilimler Ansiklopedisi" ve Ansiklopedinin yazarlarını tanımakta büyük fayda olacaktır.

1990 yılında yayın hayatına atılan Risale Yayınları; laikliğin hor görüldüğü, Atatürk'ün ve silah arkadaşlarının yok sayıldığı, buna karşılık Vehhabi Şeriatına ve irticai örgütlere övgüler düzülen bir Sosyal Bilimler Ansiklopedisi çıkarıyordu.

Risale Yayınları'nın finansörü Yasin El Kadı'ydı. El Kadı bu dergiye çok miktarda para akıtıyordu.

Risale Yayınları aynı zamanda **"Vahdet"** adlı örgütle de işbirliği içerisindeydi. Risale yayınlarının piyasaya sürdüğü bu Ansiklopedi, Emine Şenlikoğlu'nun çıkardığı **"Mektup"** adlı dergi başta olmak üzere birçok dini yayın ve yayıncı tarafından dağıtılıyordu.

Ansiklopedinin yazar kadrosuna baktığımızda bugün hemen hepsinin AKP'li Belediyelerde, Hükümet'te ve hepsinden önemlisi Anayasa Mahkemesi'nde bile görev yaptığı görülüyordu.

Refah Partisi ve Fazilet Partisi'nin kapatılmasına karşı çıkan **Sacit Adalı** Ansiklopedinin hazırlayıcıları ve yazarları arasında yer alıyordu.

Anayasa Mahkemesi'nin Başkanı **Haşim Kılıç**, **İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi** ya da bilinen adıyla İBDA-C'nin yayınladığı **Gölge** adlı derginin Ankara Temsilcisi'ydi. Dergi, İslam devrimi için silahlı mücadele çağrılarıyla yayın yapıyor, bu uğurda yapılan eylemleri de kutsuyordu.

İBDA-C'nin lideri Salih İzzet Erdiş veya bilinen ismiyle **Salih Mirzabeyoğlu**, **"Tilki Günlüğü"** ve **"İşkence"** adlı kitaplarında Haşim Kılıç'tan bahsederken, "Sayıştay Müfettişi Haşim Kılıç", **"Arkadaşım Haşim Kılıç"** şeklinde bahsediyordu.

Haşim Kılıç, bütün bu iddialara karşı cümle siyasal dinciler gibi aynı taktiğe başvuruyor, önce inkâr ediyor, belgeler ortalığa döküldükçe suskunlaşıyordu.

Nakşibendî Tarikatı mensubu Haşim Kılıç, Turgut Özal tarafından Anayasa Mahkemesi üyeliğine seçildiğinde, dinci tayfası yaptıkları toplantılarda zaferlerini kutlamışlar ve şu sözleri söylemişlerdi:

"Surda bir gedik açtık mukaddes mi mukaddes ey kahpe rüzgar artık ne taraftan esersen es."

Ansiklopedinin yazarlarından **Ömer Dinçer**, Başbakanlık Müsteşarlığı'nın ardından, bugün Çalışma Bakanlığı koltuğunda oturuyor, **Davut Dursun** ise RTÜK Başkanlığı'na getiriliyordu.

Tayyip'in ve Abdullah Gül'ün danışmanlığının ardından Dışişleri Bakanı yapılan **Ahmet Davutoğlu**, AKP'nin ekonomiden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı ve Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı **Nazım Ekren** de yazarlar arasındaydı. Aynı Ansiklopedinin yazarları arasında AKP'nin bir diğer Genel Başkan Yardımcısı **Nevzat Yalçıntaş** da vardı.

Tayyip'in Baş Müşaviri ve Atatürk ile Laik Cumhuriyet'e ağır hakaretler yağdıran İşaret Yayınları'nın sahibi **Nabi Avcı**, Tayyip'in danışmanlarından, Türkiye'de İran modeli bir düzen kurmayı amaçlayan **"Türkiyeli Talebeler Konseyi"** üyesi ve Zaman Gazetesi yazarı **Ali Bulaç** Ansiklopedi yazarları arasında yerini alıyordu.

Abdullah Gül gibileri kullanmak için yetiştirdiğini söyleyen **Sabahattin Zaim**, Tayyip tarafından Ziraat Bankası Yönetim Kurulu'na getirilen **Nur Zahit Keskin**, Tayyip'in danışmanlarından **İ. Süreyya Sırına**, Merkez Bankası Başkanlığı'na getirilmek istenen AL Baraka kökenli **Adnan Büyükdeniz.**

Milli Gazete yazarı **Zübeyir Yetik**, Akit ve Vakit Gazetesi yazarı **D. Mehmet Doğan**, yine aynı gazetede **Yusuf Kerimoğlu** takma ismiyle yazan **Hüsnü Aktaş**, gazetenin başyazarı ve **Fehmi Koru**'nun şirket ortaklarından **Abdurrahman Dilipak**...

Zaman Gazetesi'nden **Mustafa Armağan**.

Fetullah Gülen'in Edirne'de vaiz olması için gayretler sarf eden ve Gülen'e en yakın isimlerden **Suat Yıldırım**, **Ali Ünal**, **Vehbi Yavuz** Ansiklopedide saf tutuyorlardı.

Prof Dr. Mehmet E. Palamut, Dr. Fehmi Cumalıoğlu, Doç Dr. Abdülaziz Bayındır, Doç Dr. Bilal Eryılmaz, Beşir Ayvazoğlu, Rasim Özdenören, Dr Tayyar Arı, Doç Dr. Şükrü Karatepe, Kürşat Demirci, Dr. Erol Göka... Aynı cephede yer alan yazarlardandı.

Ansiklopedinin sahibi ve yazarı, Ülker grubuna bağlı AK Gıda ve Bahar Su'da Yönetim Kurulu Üyeliği yapan ve Ülkerlerle ortaklıkları bulunan, Usame Ladin'in adamı olmakla şöhret olan **M. Fatih Saraç'**tı.

Saraç, Tayyip'in gizli kasalarından olduğu söylenen isimlerin başında geliyor ve yine Tayyip'le beraber Eyüp Sultan Vakfı'nda faaliyette bulunuyorlardı.

Peki, bu vakıfta başka kimler vardı?

Eyüp Belediye Başkanı **Ahmet Genç**, **Ahmet Ergün**, Kanal 7'nin başında bulunan **Mustafa Çelik**...

Tayyip'in kurduğu İslami Araştırmalar Vakfı ise şu isimlerden oluşuyordu:

Ali Bulaç, Nabi Avcı, Veysel Eroğlu, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Şenol Demiröz...

Ansiklopedide, **İhvan-ül Müslümin** şöyle tanıtılıyordu:

"Müslüman Kardeşler Kur'an ve sünnete olduğu şekliyle İslam'a dönülmesini ve pratik hayatta İslam şeriatının uygulanmasını isteyen ve çağımızda yaşanan İslami uyanışta büyük payı olan bir teşkilattır."

Ansiklopedide **Müslüman Kardeşler Örgütü**'nün lideri **Hasan El Benna** için **"Üstad"** tabiri kullanılırken örgüt için de; "Türkiye, Pakistan, Afganistan gibi ülkelerde İslami hareketin fikri zeminini oluşturmuştur" deniyordu.

Mısır'da **Hasan El Benna** tarafından kurulan **"İhvanül Müslimin"** ya da ülkemizde bilinen adıyla **"Müslüman Kardeşler Teşkilatı"** yöneticilerinin, çeşitli tarihlerde İstanbul'a geldikleri, **Holiday İnn Oteli**'nde kaldıkları, otel masraflarının İstanbul Belediyesi BİT'i Ulaşım AŞ tarafından ödendiği ve Belediye Başkanı **Recep**

Tayyip Erdoğan ile İştirakler Daire Başkanı **Necmi Kadıoğlu**'nun bu kişileri ziyaret ederek gizli görüşmeler yaptığı belgeleniyordu.

Necmi Kadıoğlu, aynı zamanda Tayyip'in danışmanları arasındaydı. 28 Mart 2004 yerel seçimlerinde AKP'den Esenyurt Belediye Başkanı seçildi.

Müslüman Kardeşler Örgütü'nün Ürdün sorumlusu Muhammed Ashmavey ile Mısır sorumlusu Hasan Huvaydi, 15 Eylül–12 Ekim 1995 ve 12–22 Ağustos 1997 tarihleri arasında, Bakırköy sahilindeki **Holiday Inn Oteli**'nde kalmışlar, paraları da Ulaşım AŞ ödemişti. Bu iddia öyle sıradan bir ihbar değildi. Ulaşım AŞ'nin ödediği otel faturaları da ibraz ediliyordu.

Konuyla ilgili olarak 1998 yılında İçişleri Bakanlığı Mülkiye Baş Müfettişleri ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün ilgili birimleri Holiday Inn Oteli'nin defter ve muhasebe kayıtlarını inceliyordu. Yapılan inceleme ve soruşturma sonucunda **Müslüman Kardeşler** Ürdün Sorumlusu olduğu iddia edilen Mohammed Ashmavey'in, otelin 4204 numaralı odasında 2–31 Mayıs 1997 tarihleri arasında kaldığı, otel giderlerinin de Ulaşım AŞ tarafından ödendiği tespit ediliyordu.

Yapılan araştırmada Ulaşım AŞ Genel Müdür Yardımcısı Ömer Yıldız'ın, Mohammed Ashmavey ile Mısır sorumlusu Hasan Huvaydi'nin diğer ziyaretlerine ilişkin faturalar zaten iddia sahibi tarafından ibraz edilmişti.

Böylece Recep Tayyip Erdoğan döneminde İstanbul Belediyesi ile Mısır'daki aşırı dinci Müslüman Kardeşler Örgütü'nün ilişkileri bir kere daha belgelenmiş oluyordu.

Recep Tayyip Erdoğan bu olaydan, yazılı emri olmaması ve otel müşterilerini ziyaret edenler ile ilgili kayıtlar tutulmaması nedeniyle, hakkında herhangi bir işlem yapılmayarak kurtuluyordu.

İçişleri Bakanlığı dosyayı, olayın 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1.2.3 ve 7. maddeleri çerçevesinde incelenmesi için Esenler Cumhuriyet Başsavcılığı'na yolluyordu.

Yollamasına da, ancak bu dosyadan bugüne kadar hala bir ses seda çıkmıyordu.

Çünkü Esenler'de Cumhuriyet Başsavcılığı yoktu.

Giden diğer dosyalarında olduğu gibi Ağır Ceza da yok.

Tayyip, **Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi** tarafından 28–29 Mayıs 1996'da düzenlenen **"5. Uluslararası Müslüman Topluluklar Birliği Konferansı"**na belediyenin imkânlarını sunarak sınırsız bir destek veriyordu.

Pakistan Cemaati İslam lideri Gazi Ahmet Hüseyin bu toplantıda yaptığı konuşmada "RP'nin başarısının hilafetin başarısı" olacağını söylüyordu.

Söz konusu konferans için değişik ülkelerden gelen delegeler 5 ile 8 gün arasında **İstanbul Eresin Oteli**'nde ağırlanıyor, 180 bin dolar tutan masraflar, İstanbul Belediyesi'ne bağlı doğalgaz dağıtım şirketi İGDAŞ tarafından ödeniyordu.

Tabii ki, bu masraflar İstanbul halkının doğalgaz faturalarına zam olarak ekleniyordu.

Yeşil kuşak

İslam'ın kapitalizme karşı olmadığı, aksine kapitalizm ile kardeş olduğu tezi ile yola çıkan ve yeşil kuşak projesini hayata geçirmeye çalışan isimlerden Reagan döneminin Savunma Bakan Yardımcısı **Grover Norguis,** 1998 yılında merkezi Washington olan İslam Piyasa Ekonomisi Enstitüsü'nü kuruyordu.

ABD ve İngiltere, Müslümanlara İslam'ı öğretme(!) yolunda yerden pıtırak gibi biten Yahudi kökenli alimler türetiyor, Sion yıldızlarını ve Haçlarını koynunda taşıyan sözde alimlere Kur'an tefsir ettiriyor, hadis ilmine el attırıyor, hatta Peygamberimizin hayatını bile bunlara yazdırıyordu.

Hal böyle olunca, o zaman **"İslam ve Kapitalizm"** dalında da önderliği Yahudiler almalıydı. Ve öyle de oldu. Orijinal adı **İslamic Free Market İnstute**'nin ilk Başkanı **Grover Norguis** olurken, yardımcılığına CIA istasyon şeflerinden yırtık çoraplı **Paul Wolfowitz** getiriliyordu.

Enstitü'nün kurucu isimleri içerisinde yer alan isimlerin en ilginci **Abdurrahman Alamoudi**'ydi. Alamoudi, başta **Hizbullah**

olmak üzere, **Müslüman Kardeşler** ve **Hamas**'ın destekçileri arasındaydı.

Ne güzel değil mi? CIA istasyon şefi Yahudi ve **Mason Wolfowitz** ile **şeriat savaşçısı Alamoudi** aynı safta, el ele, omuz omuza...

Usame Bin Ladin'in ailesi ile Bush ailesi de Amerika'da birçok şirkette ortak değiller mi?

Amerika Usame Bin Ladin'i niye yakalayamıyor, ya da Tayyip ile Usame buluşmasına niye göz yumuyordu?

George Soros, **"Amerikan Üstünlüğü"** adlı kitabında kısmen de olsa bu soruların cevabını şöyle veriyordu:

"11 Eylül Başkan Bush'a aradığı düşmanı bahşetmiştir... 11 Eylül saldırılarından önce sadece kukla bir başkandı. 11 Eylül'den birkaç gün sonra, kendisine tarihi bir görev verilmiş bir lidere dönüştü."

Usame Bin Ladin taraftarlarının saldırısının ardından Amerika'nın en salak lideri olan Bush verdiği demeçte, kendisini Tanrı'nın görevlendirdiğini şöyle söylüyordu:

"Beni Tanrı yargılayacak. Tanrı bana; 'George git ve Irak'taki diktatörlüğü devir' dedi. Ben de bu buyruğu yerine getirdim. Bu bana tanrının verdiği bir misyon."

Bu sözler karşısında Tayyip ne diyordu:

"Tanrı ABD Başkanını İsa Mesih'in yolundan ayırmasın."

Başka;

"Kahraman evlatlarınızın ana vatana en az kayıpla dönmesi için dua ediyorum."

Tayyip'in deyimi ile kahraman ABD'liler Irak'ta ne yapıyordu? Kimin anavatanına kimler dönecekti? ABD askeri kaybı neden Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nı bu kadar ilgilendiriyordu?

Kim camileri bombalıyor, Kur'an-ı nişangâh olarak kullanıyor, bebek, kadın çoluk çocuk, yaşlı genç demeden milyonun üzerinde Iraklıyı katlediyor, kadınlara ve kızlara tecavüz ediyordu.

Öldürdükleri tecavüz ettikleri Türkmenlerin sayısı binlerle ifade ediliyordu.

Usame, çöreklendiği Afganistan'dan ABD'ye eylem yapıyor, karşılığında ABD olayla hiç ilgisi olmayan Irak'a saldırıyor, böylece Irak'ın zenginliklerinin büyük bir bölümü Ladin ve Bush ailesine akıyordu.

Peki, Tayyip başka ne diyor; ben Müslümanım!

Bunu yiyene hıyar bile denmez.

Yine konuyu dağıttık, dönelim Alamoudi'ye.

Peki, Alamoudi'nin hepimizin yakından tanıdığı ortağının adı neydi?

Hani canım Tayyip'in **"Babama bile kefil olmam"** demesinin ardından **kefil** olduğu, **"hayırsever"** olarak nitelediği BM'nin küresel teröristler arasında saydığı isim.

Tabii ki, **Yasin el Kadı**!

Tayyip, Yasin el Kadı'yı eleştiren muhalefet üyeleri ve gazeteciler için **"onları hoplatacağım"** demeyi de ihmal etmiyordu.

Abdurrahman Alamoudi ve Yasin el Kadı, birlikte ABD'de bilgi teknolojisi sahasında faaliyet gösteren PTECH adlı şirketin ortakları arasında yer alıyorlardı.

Hizbullah, Müslüman Kardeşler ve Hamas'ın en önemli destekçileri arasında yer alan Alamoudi'nin kurucusu olduğu Enstitü'nün başlıca hamileri arasında ABD Başkanları ve eşleri de yer alıyordu. Clinton'un ve Bush'un eşleri bu destekçilerin öncüleriydiler.

Bu destek bugün de devam ediyor ancak tek farkla. Alamoudi 11 Eylül 2001 saldırılarının ertesinde son kullanma tarihi dolduğundan 23 yıl hapse çarptırılıyordu.

Bevolonce İnternational Foundation İnc. ve kısa künyesi ile BIF, bu tür örgütlerin hemen hemen tamamının destekçisi olan Rabıta'nın gözetiminde 1992 yılında İllinois'te kuruluyordu. Usame Bin Ladin'in en yakın adamlarından Enam Mahmut Arnout Vakfın ilk başkanı oluyor, ondan sonra başkanlığa Muhammed Loay Bayazıd getiriliyordu. Türkçe adıyla Uluslararası Yardım Vakfı, El Kaide ile bağlantılı vakıflar arasındaydı.

Türkiye'de faaliyet gösteren Maram Seyahat'in ortaklarından ve El Kaide'nin kurucularından Memduh Salim vakfın müdürlüğüne getiriliyordu.

Vakfın ilk başkanı Enam Mahmut Arnout, sadece Usame Bin Ladin ile değil Tayyip'in dizlerinin dibinde oturduğu Gulbeddin Hikmetyar ve yine Sudan'da gizlice görüştüğü isimlerden Dr. Fatih El Hasanein ile örgütsel ilişki içindeydi.

Bu nedenle BIF, bir yandan; Sudanlı El Hasaney'in kurduğu TWRA ve El Kaide'nin Sudan Şubesi Ulusal İslam Öncüleri (NIF) ile diğer yandan da Afganistan'da Hizb-i İslam ve Gulbeddin Hikmetyar ile sıkı işbirliği halindeydi.

BIF'in işbirliği içinde olduğu diğer kuruluşlar ise şöyleydi:

El Kaide kurucuları Wa'el Hamza Juleidan, Memduh Salim, Muhammed Loay Bayazıd'ın ortak olduğu Maram Seyahat.

Tayyip'in kasalarından olduğu söylenen ve ayağından vurulan M. Fatih Saraç ve Yasin El Kadı'nın Caravan Dış Tic. Ltd Şirketi.

BIF, Selefi şeriatı paralelinde propaganda yapan, filmler, broşürler, dergi ve kitaplar yayınlayan bir vakıftı.

Vakıf, bu çalışmalarını Müslüman Gençler Dünya Konseyi WAMY World Assemtly Of Müslim Youth ile birlikte gerçekleştiriyordu.

BIF, ayrıca Holy Land Foundation "Kutsal Topraklar" isimli bir vakıfla da çok sıkı bir işbirliği halindeydi.

Holy Land Foundation ya da kısa adıyla HIF Hamas'la bağlantılı olduğu gerekçesiyle terör listesine alınıyordu.

HLF yani Kutsal Topraklar Vakfı, GRF Vakfı ile de aynı safı paylaşıyordu.

Şimdi diyeceksiniz ki bu GFR de ne?

Anlatayım:

Global Relief Foundation yani Küresel Kurtuluş Vakfı, Muhammed Chahade ve Rabih Marwan tarafından 1992 yılında ABD'nin İllinois Kenti'nde kuruldu. GRF, Uluslararası İslami Kurtuluş Örgütü'nün bir koluydu.

Vakıf, başlıca amacını;

Dünyadaki yoksul, yardıma muhtaç insanlara destek olarak açıklıyordu. Türkiye'de adını Bosna'ya gönderilmek amacıyla toplanan paraları iç etmekle duyuran IHH ve bugün içinde birçok AKP'li Bakan, Belediye Başkanı ve Milletvekili barındıran Gönüllü Teşekküller Vakfı ile işbirliği içindeydi.

GRF'nin ilişkide olduğu isimlerden biri yine Yasin El Kadı, vakıf ise Muvaffak Vakfı'ydı. GRF, ülkemizde İstanbul-Şirinevler'de faaliyette bulunuyor, Afganistan, İspanya, Belçika, Sırbistan, Kosova, Bosna ve Keşmir'de de şube açıyordu.

Küresel Kurtuluş Vakfı da diğer tüm İslami vakıf ve kuruluşlar gibi, bankacılık işlemlerinde Al Baraka Türk'ü seçiyor, Al Baraka'nın Fatih şubesinde 41308 no ile hesap açıyordu. Mervan Haddad ve Faik Bozkurt adına açılan hesaba yurt dışından milyonlarca dolar havale gönderiliyordu.

Yasin El Kadı, 1985 yılından itibaren daha önce seyrek geldiği ülkemize sık sık gelmeye başlıyordu. Al Baraka ve Faisal Finans da Türkiye'ye yerleşmişti.

Yasin El Kadı, 1992 yılına geldiğimizde ilişkilerini köklendiriyor, ülkemizde sağlam ve kalıcı, ilerde iş ve finans ortaklığına dönüşecek arkadaşlıklar kuruyordu.

Mustafa Latif Topbaş, Sabri Ülker, Murat Ülker, Korkut Özal, Hasan Aksay, Salih Özcan, Cüneyt Zapsu kader birliği yapacağı arkadaşlarıydı.

Yine aynı tarihlerde Tayyip'in danışmanı da olan Hasan Cüneyt Zapsu, TESEV'in başkanlığını yapan Mason Can Paker'in ve yine Mason İshak Alaton'un tavsiyesiyle TÜSİAD'a giriyor, ardından Sabri Ülker, Korkut Özal ve Mustafa Latif Topbaş onu Yasin El Kadı ile tanıştırıyordu.

Nakşibendî kökenli Fatih Cami İmamı Emin Saraç'ın yüksek öğrenimini Suudi Arabistan'da yapan ve aynı zamanda Tayyip Erdoğan'ın en yakınında olan oğlu Mehmet Fatih Saraç da, Topbaş, Ülker, Özal ve Kadı grubuna katılıyordu.

Yasin El Kadı, Cüneyt Zapsu ve ailesi, M. Latif Topbaş ve ailesi, Mehmet Fatih Saraç, Sabri Ülker, Murat Ülker, Ülkerlerin damadı Orhan Özokur, Korkut Özal, Halit Çizmeci, Abdullah Kiğılı, Tayfun Ergin, Selim Ambarlılar, Mehmet Çadırcı, Hüseyin Erdoğan Burkaç, Ziya Ülhan Güzkan, Müşerref Yurtsever, Kemal Yurtsever, Hüseyin Tunç, Selahattin Dinçdal, Turgut Öztürk, Mustafa Kemal Karataş gibi isimlerle, Yıldız Deri, Hanedanlar Giyim, Sağlam İnşaat, Ak Gıda, Nimet Gıda, Bahar Su, Ella Film Caravan Ltd, Bim, Ahsen Plastik, Ecmel Tekstil gibi şirketlerde ortaklıklar kuruyordu.

El Sarraf, Salih Özcan, Ahmet Tevfik Paksu ortaklar arasında yer alırken, diğer hissedarlar ve yöneticiler ise şöyle sıralanıyordu:

Sabri Ülker, Murat Ülker, Asım Ülker, Orhan Özokur, Faruk Berksan, Nuri Cerrahoğlu, Mehmet Özcan, Halil Şıvgın, Kemal Külahlı, Cengiz Gökçek, Dr. Ahmet Sani El Derviş, Tayyip'in İstanbul Belediye Başkanlığı döneminde İSKİ Genel Müdür Yardımcısı ve AKP Hükümeti'nde ise bankalar yönetimine getirilen Mehmet Zeki Sayın, Uzertaş Boya San. A.Ş., Fehmi Akın, Sabahattin Zaim, Kemal Unakıtan, Tayyip'in en yakını kuyumcu Cihan Kamer'in babası Atasay Kamer, Hidayet Yavuz Nuhoğlu, Ahmet Bodur, Sait Nuri Ertürk, Hamdi Canevi, İlhan İmik.

Faisal Finans'ın kurulmasından bir süre sonra, Faisal Finans Kurumu ve veliaht prens hayali ihracat sanığı ile ağır ceza mahkemesinde yargılanıyordu.

İslam ülkelerinde Vehhabi Şeriatını, halifeliği getirmek, Arapçayı ihya etmek amacıyla Suud Yönetimi ve CIA tarafından kurulan Rabıta, aynı adreste bir başka ilginç şirket kuruyordu. Faisal İnşaat, Emlak Ticaret A.Ş.

Şirketin ortakları arasında Usame Bin Ladin'in kardeşlerinden Haydar Muhammed bin Ladin ve Yusuf El Hereji yer alıyordu.

Kardeş Haydar Muhammed bin Ladin, Faisal İslamic Bank'ın direktörlüğünü yapıyordu. Bahama Adaları ve Lichtenstein'de kurulan Of Shore Mank al Tagwa diğer adıyla Allah Korkusu Bankası'nın ortaklarından biri de Kral Faysal'ın Dar-Ül Maal El İslami yani Faisal İslamic Bank ve Dallah Al Baraka grubuydu. Bank Al

Tagwa, Usame Bin Ladin'e finansman sağladığı gerekçesiyle küresel terörist ilan ediliyordu.

Bank Al Tagwa'nın direktörlüğünü, yine küresel terörist ilan edilen Nasreddin Holding'in sahibi Etiyopyalı Ahmet İdris Nasrettin ve bir başka küresel terörist Yusuf Mustafa Nada yapıyordu.

Faisal İnşaat, Emlak Ticaret A.Ş.'nin ve Faisal Dış Ticaret A.Ş.'nin yerli ortak ve yöneticileri ise şu isimlerden oluşuyordu; Ahmet Tevfik Paksu, Murat Ülker, Fehim Adak, Fehmi Akın, Sami Erdem, Hüseyin Sait Özcan, Ekrem Önal, Hikmet Güler ve AKP Hükümeti'nde Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü'ne getirilen **Can Akın Çağlar**. Yani, yine Tayyip ve abisi Unakıtan'ın her dönem ilişkide olduğu isimlerdi.

Tayyip Erdoğan'ın bağlantılarındaki karmaşıklığı anlamak için, ilişkide olduğu en önemli isimlerden **Yasin Azuziddin El Kadı**'yı biraz daha tanımak yararlı olacaktır.

Önce **Muvaffak Vakfı'**ndan başlayalım.

Vakıf; 1991 yılında Cidde merkezli olarak Halid Bin Mahfuz, Talal Muhammed Badkook ve Yasin El Kadı tarafından kuruluyordu. Kısa zamanda Somali, Sudan ve Etyopya'da şubeler açıyor, bu şubelere Almanya ve Balkanlar'dakiler de katılıyordu.

1995 yılına geldiğimizde, Vakfın Etiyopya şubesinde çalışan bir kişi Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek'e başarısız bir suikast girişiminde bulunuyordu.

Muvaffak Vakfı, 11 Eylül olaylarından sonra Birleşmiş Milletler tarafından küresel terörist olarak ilan ediliyordu. Gerekçe, uluslararası teröre finansman sağlamaktı.

Al Baraka grubunun sahibi olan Kamel ailesi ve Bin Ladin grubunun sahibi olan Ladin ailesi İstanbul'da bir araya geliyorlar, yanlarına üçüncü ortak olarak Yasin El Kadı ile birlikte Muvaffak Vakfı'nı kuran Talal Muhammed Badkook'u alıyorlardı.

Yasin El Kadı, Bin Ladin ailesine ait olan ve Nevada'da faaliyet gösteren Global Diamond Resources İnc. adlı şirketin ortağı ve aynı zamanda başkanıydı.

Yasin El Kadı, Hamas üyesi ve küresel terörist Musa Ebu Mazruk ve Usame Bin Ladin'in kardeşi Abdullah Bin Ladin ile BMI İnşaat ve Emlak Şirketi'nin ortakları arasındaydı.

Muvaffak Vakfı kurucuları Talal Muhammed ve Yasin El Kadı ve Süleyman El Hereji ile AK Merkez'de SİMAR Turistik Tesis ve Restaurant İşletmeciliği Ltd. isimli bir şirketi faaliyete geçiriyorlardı.

Yasin El Kadı bu şirketin ardından Ülker, Topbaş, Zapsu ve Özallar ile birlikte BİM Şirketler grubunu kuruyordu.

Yasin El Kadı'nın ilişkide olduğu isimlerden biri de Wa'el Hamza Juleidan idi.

Suudi kökenli olan Wa'el Hamza Juleidan, Rabıta'nın Pakistan ve Afganistan sorumlusuydu. Yasin El Kadı, Wa'el Hamza Juleidan'a tek kalemde 1 milyon 250 bin dolar aktaracak kadar güveniyordu. Wa'el Hamza Juleidan'a kimler güvenmiyordu ki, Usame Bin Ladin onun için **"sağ kolum"** diyordu.

Wa'el Hamza Juleidan, 1997 yılında, Ankara'da Maram Seyahat İthalat ve İhracat Ticaret Limited Şirketine ortak oluyordu. Juleidan'ın ortağı, yine kendi gibi El Kaide'nin kurucularından Muhammed Loay Bayazıd'dı. Bayazıd, Sudan'ın başkenti Hartum'da, El Kaide adına Bank El Shamal'da banka hesabı açıyordu. El Kadı bu hesaba anında 10 milyon dolar gönderiyordu.

Sudan'lı militanlara silah tedarik eden insanların başında Bayazıd geliyordu. Öyle ki El Kaide adına nükleer silah yapmak için girişimlerde bulunuyor, bu amaçla uranyum alımına bile giriyor, bu faaliyetlerini ise Türkiye üzerinden gerçekleştiriyordu.

Peki, bu isimlerin ortağı olan Maram şirketini kuran Mali Müşavir kim?

Yavuz Subaşı; AKP Gaziosmanpaşa İlçe Başkanı...

Faik Işık İstanbul Barosuna bağlı bir avukattı. Tayyip ile birlikte Sıcak Yuva Vakfı'nı kurdu ve Vakfın yöneticisi oldu. Tayyip'le ilişkileri sadece bu kadar mı olur mu?

Tayyip, Siirt'te **"Minareleri süngü, kubbeleri miğfer, camileri kışla, müminleri de asker"** yaptığı konuşması nedeniyle yargı-

landığında, avukatlığını **Faik Işık** yapıyordu. Tayyip bu davadan ceza aldı.

TBMM'de türban şovu yapan Merve Kavakçı'nın avukatı da Faik Işık'tı. Kavakçı, milletvekilliğinden ihraç edildi.

Albayrakların İstanbul Belediyesi'ndeki yolsuzluk davalarında, Mazlum Der'in davalarında avukat yine Işık'tı.

Faik Işık, AKSA jenaratörün ortaklarından bazılarının da avukatıydı. Kazancı grubu, AKP Hükümeti döneminde BOTAŞ'ın fiilen tasfiye edilmesi sürecinde, il il ihalelere giren ve en fazla ihale kazanan şirketti.

Faik Işık, aynı zamanda kısa adı **"Gazbir"** olan Doğalgaz Dağıtım Şirketleri Birliği Başkanı'ydı.

Faik Işık, kapatılan Refah Partisi'nin gizli kasası olduğu iddia edilen ve Bosna'ya yardım paralarını göndermeyip faize yatırdığı gerekçesiyle yargılanan ve davası zaman aşımından düşen **Süleyman Mercümek** ve **Beşir Darçın**'ın da avukatıydı.

Tayyip'in ünlü Ümraniye konuşmasını yaptığı sırada yanında duran isim de Faik Işık'tı.

Usame Bin Ladin bağlantısı nedeniyle İnterpol tarafından aranan ve 1998 yılında İstanbul'daki Mısır Başkonsolosluğu'na sığınan Mısırlı televizyoncu **Rafet Yahya Abdo**'nun avukatı da Faik Işık'tı.

Tayyip'in avukatı ve dava arkadaşı **Faik Işık**, Usame Bin Ladin'in sağ kolu ve Tayyip'in babasından bile fazla güvendiği **Yasin El Kadı**'nın da avukatıydı. 15.02.1995 tarihinde **Caravan Dış Ticaret ve İnşaat Ltd. Şti'ni, Yasin El Kadı** adına kuran isim **Faik Işık**'tı. Şirketin ana sözleşmesini hazırlamış ve imzalamıştı. Yine şirketin yabancı sermaye iznini de almıştı.

Neyse yine dönelim Sudan ağırlıklı örgütlere...

Sudan ağırlıklı faaliyetlerde bulunan bu örgütlerin destekleyicileri kim?

El Beşir!

Hani şu 300 bin kişiyi katleden va Tayyip'in yakın arkadaşı olan zat!

Tayyip ne diyordu?

Ben Sudan'da katliam görmedim.

Yok, bir de görseydi.

Gözleri var ama göremez.

Nasıl görsün, Sudan'da alt yapı dahil bütün inşaat ihalelerinde, projelerinde, metal atıklarla ilgili ihalelerde, petrol, bankacılık, susam ticareti ve silah kaçakçılığında yine aynı isimler **Fetih El Hassenein**, **Usame Bin ladin** ve **Yasin El Kadı** söz sahibiydi. Bu isimlerin göbeğindeki isme yani Yasin El Kadı'ya babasından daha fazla güvenen, parası gibi kefil olan Tayyip...

Tayyip'in **"abi"** dediği Tekin Küçükali'nin başında bulunduğu Kızılay, kurban kesmek için topladığı bağışları Türkiye içinde keseceğini duyuruyordu. Kesilen kurbanın ve dağıtımın görüntüleri iştirakçilere gönderilecekti.

Ancak görüntüler ve bilgiler gelmeyince, durumu soran bağışçılara kurbanların Sudan'da kesildiği söylendi.

Oysa,

Ne görüntü vardı, ne de dağıtım işiyle ilgili bilgi.

Ülkemizde milyonlarca aç açıkta insan varken, kurban kesip etini Sudan'da dağıtmak İslamın ne yanına düşüyor sorusunun yanında, bağışçılar ne kadar uğraştılarsa kesilen kurbanların akıbetini bir türlü öğrenemiyorlardı.

Vatan Gazetesi'nden gazeteci ve yazar Mustafa Mutlu, **"Pakistan'da Kur'an kursu açmak ve cami yaptırmak Kızılay'ın görevlerinden mi"** şeklinde bir soru soruyordu:

"Kızılay bizim gözbebeğimiz... Bu yüzden ilköğretim okullarında çocuklarımıza **Kızılay** sevgisi aşılar, **Kızılay haftası** düzenleriz...

Çocuklarımızın ders kitaplarında Kızılay'ın görevleri hakkında şu bilgiler yer alır:

Savaş, deprem, sel baskını, salgın hastalık gibi felakete uğrayanlara yardım eder.

Felaketzedelerin barınmaları için çadır, battaniye, yiyecek, giyecek dağıtır.

Geçici hastaneler oluşturur.

Kan merkezlerini kurarak acil kan ihtiyacını giderir.

Aşevleri açar, yoksul, kimsesiz, düşkün yuttaşlara yiyecek ve içecek dağıtır.

Böylesine kutsal amaçlarla kurulan Kızılay'da son zamanlarda ilginç şeyler oluyor...

Örneğin, **"Türkiye'de keseceğiz ve yoksullara dağıtacağız"** diyerek kurban bağışı toplayıp, kesimi Sudan'da yapıyorlar...

Sudan'daki kurbanlık fiyatlarının Türkiye'den çok daha ucuz olduğunu belirterek, aradaki farkın nereye gittiğini soruyorum; yanıt bile vermiyorlar...

Kim bilir; belki de daha doyurucu bir yanıt vermek için derslerine çalışıyorlar...

Onlar hazır çalışırken, ben kamuoyu vicdanını rahatsız eden birkaç konuyu daha gündeme getirmek istiyorum.

Kızılay, **bağış toplarken kurbanların din görevlileri eşliğinde, dini vecibelere uygun şekilde ve mikropsuz ortamda kesileceğini garanti etti**... Ama Sudan'da bu şartları sağlamak çok da kolay değil... Tesisi bulsanız bile, Kızılay'ın oradaki personel yapılanması ile bu işin yürüyemeyeceğini ben bile biliyorum!

Bu konuyla ilgili olarak üç gün önce sorduğum sorular baki... Yenileri şöyle:

Sudan'da kurbanlar kesilirken kaç Kızılay personeli oradaydı?

Bu kurbanlar nerede, hangi koşullarda kesildi?

Kızılay yönetiminin elinde kesimlere ilişkin fotoğraf veya video görüntüleri var mı?

Kızılay, 24 Eylül 2008 tarihinde bir ihale düzenledi ve **Pakistan**'da 300 kişilik **Bagh Camii**'ni yaptırmaya karar verdi.

Yapımına geçtiğimiz ocak ayında başlanan bu ibadethanenin maliyeti 2 milyon 350 bin dolar... Bu yılın ağustos ayının başında da ibadete açılması planlanıyor...

Bir başka plan da camide aynı anda yatılı olarak kalabilecek 250 kursiyere Kur'an Kursu verilmesi...

Bu konudaki sorularım basit:

Kızılay'ın yukarıda da sıraladığım hizmetleri arasında, **"cami yaptırmaya"** veya **"Kur'an Kursu açmaya"** rastlayamadım. Ülkemizdeki **"işsizlik felaketi"** yüzünden milyonlarca kişi açlık sınırının altında yaşarken, Kızılay neden Pakistan'da cami yaptırmaya ve Kur'an Kursu açmaya merak sardı?

Pakistan'ın cami ihtiyacı olsa bile, bunu gidermek Kızılay'ın görevi mi?

Bu caminin inşaatı neden bir Türk firmasına verildi?

Bu inşaat firmasının kimlerle nasıl bir bağlantısı var?

Kızılay Yönetim Kurulu'nun bazı üyeleri, İsrail'in alçakça bombardımanından 4 ay sonra 6 Mart 2009'da Gazze'ye 4–5 günlük bir dayanışma gezisi düzenledi...

Amaç; ihtiyaçları yerinde görmek ve Filistin halkıyla dayanışmayı artırmaktı...

Ama bu geziye yönetici eşleri de götürüldü.

Gelelim bu konudaki sorulara:

Bir inceleme ve iş gezisine yönetici eşlerinin götürülmesinin gerekçesi neydi?

Eşlerin seyahat ve konaklama giderleri, Kızılay tarafından mı ödendi?

Bu gezinin toplam maliyeti ne oldu?

Eşli Gazze gezisinin bir benzeri, Etiyopya için de geçerli mi?

Tüm bunlar olurken, sendikaya üye olmuş asgari ücretli birkaç Kızılay çalışanının "tasarruf" gerekçesiyle istifaya zorlanması da işin komik tarafı...

Acaba yıllardır zam alamayan bu çalışanların da yönetim kurulunda ve genel müdürlükte aile dostları ve yakın akrabaları olsaydı... Yine bu muameleye uğrarlar mıydı?

Kızılay Başkanı Sayın Tekin Küçükali:

En iyi siz bilirsiniz ki; Kızılay kimsenin babasının çiftliği değildir ve olamaz...

Bu nedenle yukarıdaki sorularıma vereceğiniz yanıtları büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum!"

Mutlu'nun sorularına yanıt babında bazı cevaplar geliyordu, ancak bunların da sorularla direk ilgisi bulunmuyordu.

Tekin Küçükali, Sudan'da 1500 adet kurban kestiklerini söylüyor ve konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Bu kurbanları geçmişte Kızılay'a bağışta bulunan merhum hayırseverlerimiz adına Kızılay bütçesinden keserek fakir fukaraya dağıttık. Yani Kızılay'ın kasasına kurban kampanyasından 1 kuruş girmediği gibi, kasasından da harcama yapmamıştır."

Ülkede açlık kol gezerken Sudan'da kurban kesmek dinin ne yanına düşüyor derseniz bunun cevabı yok. Kaldı ki, Mutlu'nun, kurban kesim ve dağıtımının görüntüleri var mı şeklindeki sorusunun da cevabı yok.

Kızılay'ın bütçesinden kesip yine Kızılay'ın kasasından nasıl para çıkmadı cevabı da bir hayli karışık.

Küçükali, Pakistan'a cami yapıldığını kabul ediyor, ancak Kızılay'ın kasasından para çıkmadı diyor.

Bunu yiyen olur mu?

Zannetmem.

Kızılay Başkanı Pakistan'a cami yapmalarının yanında **'Sri Lanka'da bölgenin en donanımlı Budist tapınağını yaptık'** diye de övünüyordu...

Ne güzel değil mi, Müslüman halktan toplanan paralarla elin Budistlerine tapınak yapılıyordu. **Sri Lanka** nere Türkiye nere diye sorarsanız bunun da cevabı yok.

Yok, olanlar bu kadar mı?

Kızılay'ın görevleri arasında ibadethane yapımı da yok! Taa Sri Lanka'larda Budist tapınağı yapmak ise hiç yok.

Pakistan'da Kur'an kursu açan ve cami yaptıran Kızılay, Mart 2010 Elazığ depreminin ilk anlarında ortalıkta görünmüyor, depremzedeler geceleri dondurucu soğuklarda geçiriyorlardı. 9 Mart

günü ortaya çıkan Kızılay sadece bez çadırlar dağıtıyordu. **Müslüman** olduklarını iddia eden AKP'lilerin yönetimindeki Kızılay'ın dağıttığı çok az sayıdaki bez çadırların üzerinde **"Kızıl Haç"** işareti vardı ve Amerikan bağışıydı.

Deprem gecelerini soğukta titreyerek geçiren Elazığlılar hep bir ağızdan soruyordu:

"Nerede bu devlet?"

Deprem mağduru insanlar aç açık soğuktan donarken, Tayyip Suudi Kralı'nın ayağına gidiyor, onun verdiği ödülü alıyordu. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ise torun sevmeye yollanıyordu. Felakete uğrayan vatandaşların yanında Devlet olmadığı gibi, depremzede Elazığlılar dahil tüm ülke insanlarından toplanan deprem vergilerinin 30 milyar lirayı bulmasına rağmen, ortada depremden zarar gören insanlara verilen kuruş para bile yoktu.

İnsanlar bu defa da soruyordu:

"Nerede bu paralar?"

Yine konuyu dağıttık tekrar dönelim Tayyip ve Sudan ilişkilerine;

Tayyip, 2006 yılında Sudan'da **Fetih El Hassenein** ile kapalı kapılar ardında neleri görüştü zannediyorsunuz?

Hassenein'in bir diğer kadim dostu Fetullah Gülen'di. Gülen ile Sudan'da bir okul açmışlardı.

Tayyip, Sudanlılara söz söyletmediği gibi Suudlara da laf ettirmiyordu.

17 Ağustos 1995 tarihinde, Suudi Arabistan'da son derece ilkel ve taraflı yargılama sonucunda, 4 Türk vatandaşı vahşi bir şekilde kafaları kesilerek idam ediliyordu.

İdam edilen 4 Türk ile ilgili suçlama ise, Suudi Arabistan'da **"captagon"** adlı ilacı satmak. Sırada bu ve buna benzer suçlamalarla idamı bekleyen onlarca Türk vardı.

Erbakan'dan Tayyip'e kadar birçok ismin kapısını çalan ve bu insanların idamının önlenmesi için girişimde bulunan insanlara önce Erbakan **"La vallahi"** yani **"Hayır"** diyor, ardından Tayyip, **"Suçu bilerek işliyorlar cezalarını çeksinler"** şeklinde yanıt veriyordu.

Dün Türkleri idamdan kurtarmak için kılını kıpırdatmayan Tayyip, bugün PKK militanlarına refah içinde bir hayat sunmak için çalmadık kapı bırakmıyordu.

Hikmetyar'ı tanıyor muyuz

Tayyip'in dizinin dibine çöktüğü **Gulbeddin Hikmetyar**'ı, 7 Nisan 2010 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nden **Vahap Erdoğdu**'nun yazısından tanıyalım:

"Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) görmezden gelinerek, **"terörist"** sıfatıyla anılan Hamas lideri **Halit Meşal**'in Türkiye'ye resmen davetinin ardından, uluslararası **"savaş suçlusu"** ilan edilen **"Raunda kasabı"** olarak ünlenen **Ömer El Beşir**'in ilk konuk olarak Çankaya'yı onurlandırmasının (!) ülkemizde ve dünyada yarattığı şaşkınlığın üzerinden hayli zaman geçti. Davos'ta **"one minute"**lü günler çok gerilerde kaldı. ABD tarafından, **"teröristlere yardım ettiği"** kayıtlanan **El Kadı**'ya **"kefalet"** de çoktan unutuldu.

Utangaç İslamcılığını bir tarafa bırakarak, uluslararası kabul gören asıl İslamcı kimliğinin, Suud yönetimi tarafından **"İslama hizmet"** büyük ödülüyle tescil edilmesinden sonra, Başbakan'ın gizli gündemini tartışmanın da bundan böyle **"nafile"** bir tartışma olacağı açık.

Bugün artık bütün kartların masaya sürüldüğü bir aşamaya ulaşıldığı görülüyor. Türkiye, **"yoktan var edilen, İslam Demokrasisinin"** sunduğu olanakları dolu dolu yaşıyor! Suud medyası ile birlikte öteki şeyhliklerin denetimindeki medya, AKP iktidarının **"demokrasi"** yolunda sağladığı başarılara övgüler yağdırıyor!

Ama AKP Genel Başkanı'nın Hikmetyar'ın dizi dibindeki fotoğrafı anımsatıldıkça, AKP ve yandaşlarının bugün de rahatsız oldukları görülüyor. Belli ki, Hikmetyar'la **"ülfet"** çok daha derinlerde. Hikmetyar'ın Bosna'ya, Çeçenistan'a, Türkiye'deki yandaşları kanalıyla **"mücahitler"** gönderdiği, Türk mücahitlerinin Hikmetyar'ın yanında eğitildikleri, anılarda kalmış olsa da, ABD'nin Türkiye üzerinden Afgan cihatçılarıyla ilişkiye girme isteği şu günlerde yeniden ısıtılıyordu.

Tam da bu sırada, CHP lideri **Baykal**'ın o ünlü fotoğrafa atıfta bulunması üzerine, Hürriyet yazarı Ahmet Hakan, kendince bir dizi yanlışı ardı ardına sıralayarak şöyle diyordu:

"Zavallı Baykal... Ne Tayyip Erdoğan'ı tanıyor, ne Gudbeddin Hikmetyar'ı..."

Ardından, **"Kıyafetine bakıp sakın ha molla sanılmasın; Hikmetyar, Batılı eğitimden geçmiş bir elektrik mühendisidir. Yani öyle adam yetiştirecek bir dini kültür ve birikime sahip değildir..."**

Dedikten sonra, o ünlü fotoğrafı şöyle yorumluyor: **"anlamı şuydu o saygının;** 'Ey Hikmetyar! Sen komünist işgale karşı vatanını savunuyorsun. Bunun için savaş veriyorsun. Saygım bunadır.' **Yıllar önce çekilmiş** 'Hikmetyar'ın **dizinin dibindeki Erdoğan fotoğrafından Baykal'a ekmek çıkmaz.**" (Hürriyet, 8 Mart 2010)

Ertesi gün ise **Nuray Mert**, Hakan'ın söylediklerini doğruladıktan sonra, konuyu siyasal yönüyle irdeliyor (Radikal, 9 Mart 2010)

İyi ki de irdeliyor, yoksa **"ekmek kapısı"** için, Baykal, başka kapıları çalmak zorunda kalacaktı!

Şimdi **"Zavallı Baykal"**'ın **"tanımadığı"** Gulbeddin Hikmetyar'ı tanıyalım:

Afganistan'ın en büyük kabilelerinden biri olan Peştun asıllı Hikmetyar 1947'de doğmuş. 1968 yılında askeri akademiye girmiş, iki yıl sonra buradan atılmıştır. 1970 yılında Kabil Üniversitesi mühendislik bölümüne kaydolduğunda, Hikmetyar, Sovyet yandaşı **Afganistan Halkın Demokratik Partisi**'nin sıkı bir militanıdır. 1972'de Maocu öğrenci liderini öldürmekten hapse atılmıştır. 1973 yılında Davut iktidarı ele geçirince, serbest bırakılır. Eğitimini tamamlamamasına karşın çevresi onu **"Mühendis Hikmetyar"** olarak tanır.

Hikmetyar'ın **"Batı eğitimi"**, Kabil'deki CIA ile ilişkiye girmesiyle başlar.

CIA'nın kurmuş olduğu **Asya Vakfı**, ilk hedef olarak, Kabil Üniversitesi'ni seçmişti. **Abdul Resul Sayyaf, Burhanettin Rabbani, Ahmet Şah Mesut,** Gulbeddin Hikmetyar'ın başını çektiği

Müslüman Gençlik Örgütü 1973'te kurulunca, CIA ile ilişkiler sıklaştırıldı. Hikmetyar örgütün askeri kanadının lideriydi. ABD elçiliğine örgüt çalışmalarına ilişkin sundukları raporda dört solcu lideri öldürdükleri belirtiliyor, bir matbaa kurmak için maddi yardım isteniyordu. (Robert Dreyfuss, The Devil's Game, 2005 sayfa 260)

Hikmetyar, Üniversite'de yüzü açık kızların **"yüzlerine kezzap atmakla"** ünlendi. Daha sonraları arkadaşları tarafından acımasızlığıyla tanınan Hikmetyar, yakaladığı esirlerin derilerini diri diri yüzmekle de, ününe ün katacaktı. (Dreyfuss, sayfa 287)

Müslüman Gençlik Örgütü, dünya İslamcı hareketinin güdümünde bir örgüttü. Başından beri ABD elçiliğinden destek görüyordu. Müslüman Kardeşler'le ilişkiye girmişti.

Hikmetyar, Sovyet işgaline karşı savaşan örgütlerden birinin lideriydi. Sovyetlere karşı savaşta, Hikmetyar, çok ağır eleştiriler almıştır. Sovyetlerle savaşmaktan çok öteki mücahidlere karşı savaşmak ve acımasızca sivil katliama girişmekle suçlanmıştı. (Ahmet Raşid, Descent İnto Chaos, 2008, sayfa 12)

En büyük rakibi Ahmet Şah Mesut'u 1976 yılında casusluk suçlamasıyla Pakistan'da tutuklatmıştır.

Sınır Tanımayan Doktorlar Grubu'nun Kuzey Afganistan'a 96 katır yüklü yardım malzemesi, 1987 yılında Hikmetyar'ın adamları tarafından kaçırılmış, yardım paralarına el konulmuştur.

1986 yılında, yardım ekibinden **Thierry Niquet** Hikmetyar'ın bir komutanı tarafından öldürülmüştü.

Hikmetyar, Pakistan Gizli Servisi (ISI) kanalıyla CIA'dan milyonlarca dolar almıştır. (Ahmed Raşid, 2008, s.10). Peter Bergen'e göre bu miktar, 600 milyon dolardan az değildir.

Suudlar ve Pakistan'ın Afganistan'da en güvenilir adamı Hikmetyar'dı. Ve bu iki ülkeden her türlü desteği alan da Hikmetyar olmuştu. Afganistan'a gelen binlerce yabancı kökenli mücahid, onun örgütü tarafından eğitiliyor, İslam cihadını gerçekleştirmek üzere, dünyanın dört bir yanına gönderiliyordu. 1982 ile 1990 arasında, CIA, ISI ve Suud Haberalma Örgütü'nün Pakistan'da ortaklaşa kurdukları medreselerde kırk dört İslam ülkesinden otuz beş bin militan yetiştirmiştir. (Raşid, s, 39)

1993–1994 arasında başbakanlık yaptı. 1996'da da Taliban Kabil'i ele geçirmeden önce, birkaç aylık bir başbakanlık daha yaptı, İran'a kaçtı ve orada altı yıl kaldı. Washington, İran'ı, Hikmetyar'ı korumakla suçladı.

Öte yandan, Afganistan'daki uyuşturucu trafiğinin kilit adamlarından biridir ve bu konuda CIA'dan destek görmüştür.

Karzai'ye karşı birkaç kez düzenlediği suikast başarılı olamadı.

Peki, Hikmetyar bugün **"değişmiş"** midir?

19 Şubat 2003'ten beri de ABD Dışişleri Bakanlığı'nca, en çok aranan uluslar arası teröristlerden biri ilan edildiğine göre, bir hayli **"değişmiş"**e benziyor. 23 Şubat 2003'de yayımladığı bildiride, **"intihar saldırılarının"** yoğunlaştırılmasını önermişti.

Demek oluyor ki, Hikmetyar'ın dizinin dibinin değeri, ne mollalığından kaynaklanıyor, ne de Batı'nın "kahramanlığına" verdiği değerden. Hikmetyar'ın dizinin dibini değerli kılan ideolojik birlikteliğidir, siyasal rol arkadaşlığıdır.

Yoksa, Türkiye'de teolojik anlamda, dizi dibine oturulacak, yetkili alimler az değildir.

Kuşkusuz bu teolojik bir sorun değildir. Bu ideolojik bir sorundur. İslamın siyasal ideolojiye dönüştürülmesi sorunudur. İslamcı için gerekli olan İslamın içeriği değil, biçimidir. Samir Amin gibi düşünürler, İslamcıların teoloji ile ilgilenmedikleri ve klasik teologlara hiç başvurmadıklarını vurguluyor.

Tam da bu yaklaşımdan ötürüdür ki, bütün İslamcı hareketlerin yönetici kadroları teolojik derinliği olmayan, alt düzeyde din eğitimli olanlar ya da düzenli din eğitimi almamış olan kişilerdir.

Örneğin **Müslüman Kardeşler Örgütü**'nün kurucusu **Hasan El Banna**, ortaokul matematik öğretmeniydi. Aynı örgutün en önemli idelogu **Seyyid Kutub**, ilköğretim müfettişidir. Pakistanlı **Mevdudi**, bir gazetecidir. Sudan İslamcı lideri **Hasan el Turabi**, Londra Üniversitesi ve Sorbonne diplomalıdır.

Cezayir Kurtuluş Cephesi Lideri (FIS) Abbasi Madani, Londra Üniversitesi'nden eğitim doktoralıdır.

Kişiye saygınlık kazandıran, ne molla olması ne de eğitimidir. Tarihin en büyük katliamlarını yaparak, **"ölüm tarlaları"** ile anılan **Pol Pot**'un da Sarbonne çıkışlı olduğunu anımsayalım.

O fotoğrafa dikkatli bakanlar, arkasında çok **"ekmek"** kapısı olduğunu göreceklerdir."

Türk Suudi Yatırım Ortaklığı

22.12.1988 tarihinde, eski Üsküdar, İçerenköy Yolu Bodur İş Merkezi No: 8/16 Kadıköy adresinde 5 trilyon 800 milyar TL sermaye ile kurulan ve "para getiren her işte varız" mantığı ile faaliyete geçirilen, Türk Suudi Yatırım Holding Anonim Şirketi, gerek Suudi gerekse Türk isimler açısından oldukça ilginç bir görüntü oluşturuyordu...

Şirket, A grubu ve B grubu ortaklardan oluşuyordu. A grubu ortakların her konuda söz hakları vardı. Onların onayından geçmeyen hiçbir şey B grubu ortaklarca gerçekleştirilemiyordu.

Yani, B grubu ortaklar adeta konu mankeni gibiydi. Hiçbir söz hakları yoktu.

Şirketin A grubu ortakları:

Mohammed Bin Ladin Limited Liability Co., Saudi Camble Company, Suudi Amerikan Bank, Al Baraka İnvestment Development Co, National İndustrialisation Co, **Oman M. Bin Ladin**, Sheikh İsmail Aboodawood, **Hisham Mohammed Jamjoom, Sheikh Mohammed Al Kheriji**, Abdullah Mn Raheımı, Sulaiman Al-Sayyari, Mohammed Al-Nafıe, **Fahad S. Al-Rajhı**, Sulaiman Mohammed Ali Al Sanıe, **Abdulkarim Abdulaziz Al-Khereıjı**...

B grubu yani ikinci sınıf ortaklar adına hareket eden isimler de bir hayli ilginçti:

Ali Coşkun, Nevzat Yalçıntaş, Zeki Sayın, Özal Baysal, Bekir Timurboğa, Engin Tuncay, Halit Kara, Zafer Dicle, İsmail Emen, İlhan Tayman, Sait Sözen, Hüseyin Yalçın, Mehmet Savaş, Mehmet Şahin, Zafer Dicle, Fikret Boduroğlu, Niyazi Eroğlu, Hasan Ruşen Gürgan, Güray Özhan, Ahmet Selim Arpacı, Murat Demirel...

Türk Suudi Yatırım Holding Anonim Şirketi'nin B sınıfı ortaklıklarında bulunan bazı kurum ve şirketler şu şekildeydi:

"Ziraat Bankası, Kalkınma Bankası, Garanti Bankası, Kale Elektronik AŞ, Feniş Holding AŞ, AS Makinsan Ltd.Şti, Cine 5, Akdeniz Yatırım Holding, Avrupa-Amerika Holding, Sümerbank, Net Holding, Bayındır Holding, Tekstil Holding, Emek Sigorta..."

Ne güzel değil mi?

Kimin eli kimin cebinde, bulun bulabiliyorsanız.

Tayyip'e Kral Faysal Ödülü

Tayyip, 12 Ocak 2010 tarihinde, 1976 yılında kurulan Kral Faysal Fonu tarafından geleneksel olarak çeşitli dallarda verilen **"Kral Faysal"** ödülüne layık görülüyordu.

Vehhabi şeriatını yaymak amacıyla kurulan **Rabıta** tarafından desteklenen Kral Faysal Fonu'ndan ödüle değer görülenlere el yazması sertifika, 24 ayar değerinde anı madalyası, 200 gram altın madalyon ve 200 bin dolar veriliyor.

Riyad'da Kral Faysal Fonu tarafından düzenlenen bir toplantı ile ödüllere değer görülenler açıklanıyordu. Ödüller, dünyada pozitif farklılıklar oluşturan, İslam dünyasına ve İslam'a hizmet edenlere, matematik, kimya, fizik, biyoloji gibi dallarda bilim adamlarına veriliyor.

Peki, Tayyip bu sıfatları taşıyan bir bilim adamı mı?

Ne gezer!

Peki, yaptığı iş ne?

Laik cumhuriyeti adeta baskıcı bir din devleti haline dönüştürmek. Atatürkçü gazeteci ve yazarlara, bilim adamlarına, medya sahiplerine, askerlere, işçi ve memurlara, öğrencilere, hukukçulara ülkeyi dar edip, onlara kan kusturmak ve cezaevlerine doldurmak... Kimilerinin ellerinden hayatlarını, kimilerinin özgürlüklerini, kimilerinin mal ve mülklerini, geleceklerini almak...

Kral Faysal Vakfı Sekreteri Dr. Abdallah Al-Uthaimin, Tayyip için **"kendisi bir nevi şövalye"** şeklinde konuşuyor ve sözlerine şöyle devam ediyordu:

"Hiç bir zaman davasından vazgeçmeyen, adalet için, barışın tesisi için Kur'an'dan feyz alarak yola çıkıyor."

Tabii hiç kimse Suudi Abdallah'a, "Yolsuzluklarını ortaya çıkaran insanlara iftira atarak onları cezaevlerine göndermek, Kur'an'ın neresinde yazıyor" diye soramıyor.

Suudi Abdallah, ödül töreni hakkında da **"Tayyip Erdoğan'ın düğünü"** nitelemesi yapıyordu.

Yahudilerden torpilli Tayyip, ödülü memnuniyetle kabul ediyor ve Vehhabi Şeriatı'nı dünyaya yaymayı amaç edinen **Faysal Fonu** yetkililerine şu açıklamayı yapıyordu:

"Bu kutlu yolculukta yalnız olmadığımızı hissetmek, bizim için en büyük ödül olmuştur."

Peki, bu **"Kutlu yürüyüş"** ne?

Vehhabi şeriatına giden yol!

Ne diyordu Tayyip?

"Bu kutlu vaadi bize Allah müjdeledi!"

Yani Vehhabiliğe giden yolun yolculuğu!

Bülent Arınç, Erzincan'daki savcıların HSYK tarafından görevden alınmalarının ardından nasıl bir açıklama yapıyordu:

"Kutlu yürüyüş asla ve asla durdurulamaz."

Tayyip'in dünürü Sadık Albayrak'ın **"Şeriat yolunda yürüyenler ve sürünenler"** diye bahsettikleri kimler?

Ya da dünün Refah Partili bugünün AKP'li hatiplerinin, **"Hilafeti Meclis'te kaybettik yine Meclis'ten kazanacağız. Ulus'taki Meclis'ten yıkıldık. Kızılay'daki Meclis'ten dirileceğiz"** şeklindeki feryatların gideceği yoldur. **Şeriat;** Arapça bir kelimedir ve **"yol, gidilecek yol, kutlu bir yol"** anlamına gelir...

Tayyip'in hemşerisi ve aynı yolda yürüdüğü Şevki Yılmaz, **"İki ayaklı inekler neyle kandırılırsa biz de onları öyle kandıracağız"** demiyor muydu?

Peki, ne diyor bugünün iki ayaklı inekleri?

Tayyip ve ekibi demokrasiyi yerleştirecekmiş.

Tayyip, demokrasi için ne diyordu?

"Demokrasi tramvay gibidir. Hedefine varıncaya kadar binersin, sonra inersin."

Demokrasi düşmanlarından **"demokrasi"** ve **"demokratik açılım"** bekleyenlere iki ayaklı inekten fazlası denir ya neyse.

Ödül'ün sırrı

Vehhabi şeriatını yaymak amacıyla kurulan Rabıta tarafından desteklenen Kral Faysal Fonu'ndan Tayyip'e ödül olarak el yazması sertifika, 24 ayar değerinde anı madalyası, 200 gram altın madalyon ve 200 bin dolar veriliyordu.

Ne karşılığı

Tayyip, sözde İslam'a hizmet etmiş...

Böylece saf Müslümanlar; **"Vay be Tayyip ne Müslümanmış"** diyecekler, böylece oylar AKP'ye akacak...

Ancak çok geçmeden kazın ayağının hiç de öyle olmadığı ortaya çıkıyordu:

Tayyip'e 200 bin dolar veren Suudi Kral, hemen Arap yatırımcılara; **"Türkiye'yi radarınıza alın"** talimatı veriyor, özelleştirme, gıda, tarım, hayvancılık ve turizm alanı artık bizim" diyordu.

Suudilere verilen bir diğer vaadin de; 3. Boğaz Köprüsü yapımı olduğu öğreniliyordu.

Suudi Kral Abdullah'ın Tayyip'e verdiği ödülün daha kırkı çıkmadan, Suudi Arabistan Yatırım Ajansı Başkanı Amr Al-Dabbagh Ankara'ya geliyor ve Tayyip'le görüşmeler yapıyordu.

Amr Al-Dabbagh, küresel kriz sonrasında yatırım yapılacak, daha açık bir deyişle sağmal inek gibi kullanılacak bir ülke olarak Türkiye'yi görüyor, bu amaçla ellerini oğuştura oğuştura ülkemize koşuyordu.

26 Mart 2010 tarihli Akşam Gazetesi'nden Deniz Çiçek'in özel haberine göre, Tayyip'le ve Maliye Bakanı İngiliz Mehmet'le görü-

şen Arabistan Yatırım Ajansı Başkanı Amr Al-Dabbagh başkanlığındaki Suudi heyeti, Türkiye'de lüks otel zincirleri kurmak istediklerini, alt yapı yatırımlarına, özelleştirme projelerine ilgi duyduklarını anlatıyordu. Türk şirketleriyle ortaklıkların da gündemlerinde olduğunu söyleyen Suudiler, gıda, tarım ve hayvancılık alanında da yatırımlar yapmak istediklerini söylüyorlar ve "3. Köprü'yü de istiyoruz" diyorlardı.

Ne demişler; "Al gülüm ver gülüm pardon ödülüm..."

Ne güzel yatırım değil mi; 200 bin dolar veriyorsunuz, karşılığında 200 milyar alıyorsunuz...

İslam'a hizmet maskelerin en güzeli (!)

Mardin fetvası

Günümüzden tam 700 sene önce Suudi Arabistan'da hüküm süren Vehhabi şeriatının fikir babalarından İbn-i Teymiyye'nin, İslami kuralların katı bir şekilde uygulanmadığı ülkelere karşı **"cihad"** yani **"savaş"** edilmesini emreden Mardin fetvasının günümüz koşulları altında yeniden uyarlanması için 27–28 Mart 2010'da Mardin'de düzenlenen uluslararası konferansı, Londra Merkezli Küresel Yenilenme ve Rehberlik Merkezi ya da kısa adıyla GCRG isimli bir örgüt organize ediyordu.

Amerikan istihbarat örgütü CIA tarafından kurulan ve sonra da denetimden çıkan El Kaide gibi bazı terör örgütleri, ABD'nin ve Amerikalıların analarını ağlatıp, Afganistan'ı ABD ve İngiliz askerlerine dar ediyordu. Irak'ta ABD'nin getirdiği demokrasiyi beğenmeyince, Mısır'daki Tekfir ve Cihad örgütleri bu fetvaya dayanarak Suudi Arabistan'da bazı hükümet binaları ve askeri karargâhları bombalıyordu. Bu bombalamaların ardından ABD ve İngiltere başta olmak üzere herkesi bir telaş alıyordu...

Böylece;

"Bu fetva burada olduğu sürece bize yok rahat" diyerek Mardin'de bir konferans düzenliyorlar ve sözde Müslüman âlimleri bir araya getiriyorlardı.

Ve laik Cumhuriyet'te bu âlimler (!) fetva'nın geçersiz olduğuna karar veriyorlardı.

Peki, aynı Teymiyye'nin;

"Kâfir Türklerle ve Frenklerle cihad etmeden kıyamet kopmayacaktır"

Şeklindeki fetvası ne oldu derseniz.

"Ona dokunmayın"

Cevabını alırsınız. Ne güzel değil mi? Adamlar hem bizim ülkemizde fetva değişimi yapıyorlar, hem de bizim aleyhimize olan fetvalara dokunmuyorlar.

GCRG adlı sivil toplum örgütünün Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı Suudi Arabistanlı Abdullah Naseef yürütüyordu. Abdullah Naseef, Tayyip'e ödül veren Kral Faysal Fonu'nu maddi ve manevi olarak destekleyen **Rabıta** başta olmak üzere birçok kurumun da başkanıydı.

Abdullah Naseef, Türkiye'de çok kişiyi finanse ettiklerini söylüyor, İmamlara bir süre aylık verdiklerini hatırlatıyordu. "Mütevelli heyetimizde iki Türk yer alıyor" diyen Abdullah Naseef, **"Hala da Rabıta'dan maaş alan Türkler de var"** şeklinde konuşuyordu.

Bir garip ortaklık daha

Koç Grubu'na bağlı Döktaş Dökümcülük Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'nin 94–95 yılları ve sonrasına baktığımızda Yönetim Kurulu'nun şu şekilde olduğunu görüyorduk:

İnan Kıraç, **Şahap Kocatopçu**, Ali Yalman, **Cüneyt Zapsu**, Erdoğan Gönül, Ahmet Binbir, Orhan Karabulut, Ural Belgin, Yaylalı Günay...

İnan Kıraç: Koç Grubu'nun beyin takımından ve ailenin damadı...

Şahap Kocatopçu: Eski bakan, 500. Yıl Vakfı'nın kurucularından, mason.

Cüneyt Zapsu: Tayyip'in Özel Danışmanı... Yasin El Kadı'nın baş ortağı...

Başlarken bir garip ortaklık demiştim ama ülkemizde garip ortaklıklarla kurulan şirketler o denli çok ki, hangi birini ele alacaksınız işte onlardan biri daha;

23.01.1936 yılında kurulan ve 21599/0 sicil no'lu Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları Anonim Şirketi ya da bilinen adıyla Paşabahçe'nin Yönetim Kurulu Üyeleri arasında, eski Bakan ve Mason Üstadı Şahap Kocatopçu ile beraber ilginç bir isim daha yer alıyordu.

Richard N. Perle!

Kimdi bu Richard N. Perle?

CIA İstasyon Şefi...

ABD yönetiminde ağırlıklı olan **"Şahinler kanadının beyni"** olarak tanınan ve Pentagon Savunma Danışma Kurulu Üyesi de olan **Richard N. Perle**, ABD'nin İsrail'in güvenliğini ve refahını sağlama amaçlı olarak geliştirdiği ve Tayyip'in de üyesi olduğunu gururla açıkladığı Büyük Ortadoğu Projesi'nin imalathanesinde yer alan bir isimdi.

Bu, Neo-Con-Evangelist ittifaklı zevatı hatırlamakta fayda var: ABD Başkan Yardımcısı ve Yasin El Kadı'nın da en iyi arkadaşlarından Dick Cheney, Ulusal Güvenlik Danışmanı Condelezza Rice, İsrail Hükümeti'nin desteğindeki Washington Enstitü'nün önemli ismi Morton Abromowitz, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman, Savunma Bakan Yardımcısı ve Al Kadı'nın ortağı ve en yakın dostlarından Tayyip'in de danışmanı Cüneyt Zapsu'nun evinde kalabilecek kadar sıkı dostu Paul Wolfowitz, Karanlıklar Prensi Henri Barkey, Graham Fuller, Francis Fukuyama, Bernard Lewis, Zalmay Khalilzad, Lewis Libby, Doug Feith, Harold Rhode, Frank Gaffney...

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman 2005 yılının sonlarına doğru Türkiye Gazetesi'ne danışman oluyor, çok geçmeden Gazete'yi ve TGRT'yi Yahudi basın devi Rupert Murdoch satın alıyordu.

Yeryüzündeki muz cumhuriyetlerinde dahi, başka ülkelerin istihbarat örgütlerinin başkanları, elemanları bir diğer ülkenin bırakın stratejik şirketlerini en basit şirketlerinde çöpçü bile olamaz. Yabancı ülkelerin istihbarat örgütlerinin dört bir yanında cirit attığı ülkemiz, adeta istihbarat örgütleri açısından yeryüzü cenneti oluyordu.

Pentagon Savunma Danışma Kurulu Üyesi ve CIA İstasyon Şefi **Richard N. Perle**, 1936'da kurulan Şişecam'ın yönetim kurulu üyeliği bile yapıyordu.

Tayyip'in her mal beyanında ve yargılandığı mahkemede bile açıklamadığı, sakladığı şirketi bilindiği gibi demirdöküm üzerineydi. Zapsu ve Koç ortaklığının da demirdöküm işinde olması hayli ilginçti.

Yasin El Kadı'ya dönmeden bir başka ortaklığa daha bakalım:

First Merchant Bank KKTC'de, üç milyon sermayeli bir Off Shore yani kara para aklamak amacıyla kurulan bir tabela bankasıydı. Ortakları arasında Suudi Arabistan Prensi ve Dışişleri Bakanı Faysal'ın Özel Kalem Müdürü **Kayser Mahmut** ve Standart Finance Ltd, **Ömür Özçelik**, Nur İnugur, Türkan Namlı, **Şirin Berk**, Ahmet Cemal Namlı, Ahmet Nedim Narlı, Gül Şeyma Secer, **Valeri Kaubarev** yer alıyordu.

Ancak,

Ortaklar arasındaki bir isim oldukça dikkat çekiyordu:

Tarık Ümit.

Tarık Ümit, MİT Kontrterör Dairesi eski Başkanı Mehmet Eymür'e bağlı olarak çalışan bir elemandı.

Gelin bir başka şirketin ortaklarına daha bakalım;

Nişantaşı'nda; **HCI Otel İşletmeciliği ve Turizm Yatırımcıları Anonim Şirketi** adıyla kurulan firmanın ortakları arasında ilginç isimler vardı:

Şirketin Yönetim Kurulu Başkanı; **Bebo Garebedyan**, Başkan Yardımcısı **Fuat Kaan.** Yönetim Kurulu Üyeleri; Özer Çiller'e yakınlığı ile bilinen **Esen Kale** ve **Mehmet Fikret Eymür**!..

Alın size bir başka şirket daha. Bu şirkete bakınca, hep aklıma Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı olduktan sonra Köşk'ün avizelerini bir kamyon dolusu paraya yenilemesi geliyor.

Hep düşünürüm. Gül, tefrişatı Beylikdüzü'nde kurulan Teknik ve Dekoratif Aydınlatma meslek grubuna dahil BAYTEK adlı firmaya yaptırsaydı daha ucuza gelmez miydi? Bakın ortakları da tanıdık:

Ayşe Eymür, Mazhar Alp Eymür, Metin Başpınar Hakan Kuşbaygı, Tekin Başpınar...

Şeyhülislam (!) damadı **Suat Kılıç**'ın çiftliğinde mangal yaptıkları **Hanefi Avcı** da kefil olurdu.

2 Aralık 2008 tarihli **Yeni Şafak** Gazetesi'ne demeç veren Radikal yazarı ve MİT'e yakın isimlerden **Avni Özgürel**, **"MİT'in parasını batırdılar"** başlığı altında özetle şunları söylüyordu:

"Kontr-Terör Dairesi'nin başında Mehmet Eymür vardı. Bu birim Türkiye'ye büyük zarar verdi. MİT, tarihinde ilk kez borsa oynadı, 300 milyar lira battı. Örtülü ödenek parasıydı. Üstü örtüldü.

Yavuz Ataç ve Mehmet Eymür, MİT'e tekstil ve ihracat şirketi kurdurdu. Oralara verilen paralar battı. MİT rezil oldu. Herkesin eline kırmızı ve yeşil pasaportlar verildi.

"ASALA'yı imha edeceğiz" diyen Çatlı'lar, Kırcı'lar ve Çakıcı'lara para verildi. Bu paralar İsviçre'de kumarhanede batırıldı. Barlarda, pavyonlarda yendi.

"Öcalan'a operasyon yapacağız" diye örtülü ödenekten çok büyük para alındı. Bu iş tamamen bir soyguna döndü. Yabancı paralı askerlere paralar verildi. Öcalan'a hiçbir şey olmadı."

Ne güzel değil mi, şimdi gazete gazete dolaşan başta Ataç olmak üzere MİT'çilerin birçoğu ne diyor?

PKK ile açılım...

Bırakalım avize ve MİT işlerini dönelim tekrar kara para aklama bankalarına.

Kara para aklamak. Orta Asya'daki uyuşturucu parasının, Kazakistan üzerinden Tarık Ümit'in bu bankasında aklandığı, bu neden-

le bazı sorunlar çıktığı ve Vatikan'ın da paralarının bu banka üzerinden geçtiği şeklinde çok yoğun bilgiler olmasına rağmen, her konuda başta ATİN sitesi olmak üzere, yazdığı Sentez ve Analiz adlı kitaplarında kendi hakkındaki iddiaları yalanlayan Mehmet Eymür nedense bu konuda kalem oynatamıyor, adeta felç geçiriyordu.

Zira,

Banka ile ilgili yapılan en önemli açıklama bu bankanın kendisine ait olduğu şeklindeydi.

Tarık Ümit'in ilişkide olduğu bir başka isim de Tayyip'in gizli kasası olduğu idda edilen **Hasan Yeşildağ**'ın kardeşi **Zeki Yeşildağ**'ın eşi'nin abisi olan **Engin Civan**'dı. Finans piyasalarında **Engin Civan**'ın şirketi olarak bilinen **Moneytron** isimli şirketin ortakları arasında, **Gürkan Tufanoğlu**'nun yanında **Hakkı Yaman Namlı** da bulunuyordu.

Hakkı Yaman Namlı aynı zamanda **First Merchant Bank**'ın da ortakları arasındaydı.

Yasin El Kadı, 1997 yılında Wa'el Hamza Juleidan ve Şefik Ayadi ile Euroinwest isimli bir şirket daha kuruyordu.

Bu isimlerin Al Baraka ve Faisal Finans kurumları nezdindeki hesaplarıyla milyonlarca dolar kara para aklama olayını ortaya çıkaran isim kimdi?

Hamza Kaçar!

Maliye Müfettişi Hamza Kaçar'ı tepeleyenler kimlerdi? Kaçar'a ülkeyi dar eden ve ardından El Kaide'nin paralarını aklayanlar kimlerdi?

El cevap;

Tayyip ve abisi Kemal Unakıtan!

Türkiye'de biti kanlanan El Kaide'nin en önemli eylemleri nelerdi?

HSBC Binası'na ve Sinagoglara bombalı saldırı, İngiltere Konsolosluğu'na bombalı eylem ve İngiltere Konsolosu Roger Short dahil onlarca ölü! Peki, olaylara karışan en önemli insanlar ne ol-

du? Ellerini kollarını sallayarak Irak'a kaçtı. Soruşturmanın, ya da soruşturmanın en önemli ayağını soruşturarak El Kaideli teröristlerin izlerini kaybettiren savcı kimdi?

Sahi kimdi?

Zekeriya Öz!

Yani Tayyip'in devlet millet kesesinden alınan kendi makam aracında gezen Ergenekon savcısı!

Peki, gizlenen bağlantı neydi?

Hadi onu da gazeteci ve yazar **Mehmet Faraç**'tan okuyalım, hani canım şu Zekeriya'nın en çok tutuklatmak istediği yazarlardan biri!

Gizlenen Bağlantı

"Dikkat ettiyseniz Türkiye'nin en radikal örgütleri ardı ardına cemaati hedef alıyor... Biri dışında! ... Onu yazmadan önce dünkü gazetemizde **İlhan Taşcı** imzasıyla yer alan **"Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner, Gülen'e el attı, tutuklandı"** başlıklı habere dikkatinizi çekmek istiyorum.

Haberdeki şu satırlar hem tarikat ve cemaatlerin yargıdaki örgütlenmelerini deşifre ediyor, hem de çok önemli bir bağlantının anımsatılmasını ve sorgulanmasını gerekli kılıyor:

"İlhan Cihaner'in, Fetullah Gülen grubuna yönelik operasyon için düğmeye basmasının hemen ardından tutuklanması dikkat çekti. Adalet Bakanlığı müfettişlerinin 18 Haziran 2009'da Cihaner'e, 'MİT, Emniyet ve Jandarma kayıtlarına göre İsmailağa ve Fetullah Gülen Cemaatinin Hizbullah ve İBDA-C ile şimdiye kadar tespit edilmiş bir bağlantısı olmamasına rağmen neden böyle bir soruşturmaya başladığını' sormaları dikkat çekmişti..."

Evet, yalnızca tüm terör gruplarını "Ergenekon'la ilişkilendiren Fetullahçılar değil, savcı İlhan Cihaner'i sorgulayanların da ilişmediği bir örgüt vardı.

El Kaide!

Gelin o örgütün cemaatle bağlantısını içeriden birinin itirafından okuyalım.

O kişi, 20 Kasım 2003'te HSBC Genel Müdürlüğü'ne bombalı kamyonla intihar saldırısı düzenleyerek tiyatro sanatçısı **Kerem Yılmazer**'in de aralarında bulunduğu 15 kişinin ölümüne yol açan, **İlyas Kuncak**'ın kızı ve aynı zamanda El Kaide'ci **Abdülkadir Karakuş**'un eşi **Fulya Karakuş**'tan başkası değildi! ...

Karakuş'un 5 Aralık 2003 tarihli Milliyet Gazetesi'ne söyledikleri her şeyi anlatmaya yetiyor:

"Babam 30 yaşındayken bir arkadaşının vasıtasıyla Fetullah Hoca'nın Nur Cemaati'ne girerek İslam'a yönelmişti!"

Hedefteki Cemaat

Cumhuriyet Gazetesi'nden **Mehmet Faraç**, **"Hedefteki Cemaat"** yazısında Hizbullah ile Fetullahçıların barış anlaşmalarını şöyle anlatıyordu:

"Önce Fetullahçı yayın organlarının örgüte karşı psikolojik savaş başlattığından yakınan PKK'lılar öfkelendi! Samanyolu televizyonundaki dizilerde, Zaman Gazetesi ve Aksiyon dergisindeki yazılarda PKK bazen Ergenekon'la ilişkilendirildi, bazen de istihbarat örgütleriyle! ...

Örgüt sonunda cemaate karşı atağa geçti. **Murat Karayılan** ve diğer PKK yöneticileri, cemaatin "askeri operasyonlardan bile daha tehlikeli" olduğunu belirttiler ve "etkisizleştirilmesi" gerektiğini savundular. Ardından dinci sermayenin marketlerine, cemaat üyelerinin araçlarına ve yayın organlarına yönelik kundaklama eylemleri başladı.

Cemaati hedef tahtasına koyan ikinci grup ise ne ilginçtir ki, 15 yıl boyunca PKK ile savaşan Hizbullah'tı!.. Fetullahçıların yayın organları onları da "Ergenekon"la ilintilendirmişti... Bizzat Fetullah Gülen'in eleştirileri ise örgüt yönetimini çıldırtmıştı. Gülen 2009 yılının Nisan ayında, "Bu örgütler, uyuşturucu ve silah ticaretindeki

paylaşım kavgası sebebiyle, bunları oluşturanların kontrolü dışına çıktı. Mesela Hizbulvahşet diye bir şey çıkarırsınız..." demişti.

Sonunda Hizbullah, 20 Nisan 2009'da yaptığı şu açıklamayla cemaati açıkça tehdit etti:

"Fetullah Gülen grubu üzerinden, Türkiye genelinde bir fitne ateşinin tutuşturulmak istendiği müşahede edilmektedir. Gülen grubu kendi iradesiyle böyle tehlikeli bir işe kalkışabilecek bir konumda değildir. Bir çatışma durumunda Hizbullah tarafından etkisiz hale getirilebilecek bir pozisyondadırlar!"

İş tam kavgaya dönüşecekken Fetullahçıların Diyarbakır'daki temsilcileri araya girdi ve Hizbullah sorumlularıyla bir **"sulh"** toplantısı yapıldı."

Ne gariptir!

Fetullah Gülen, bir zamanlar Hizbullah terör örgütünü şu sözlerle övüyordu:

"Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammed Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah Ordusu... Hizbullah; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi!"

Fetullah'ın bu sözleri ve Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanmanın da verdiği gazla, başta Fetullah Cemaatine en önemli rakip olan Zehra Vakfı'nın Başkanı ve Nurcu olan İzzettin Yıldırım, bu örgüt tarafından işkence ile sorgulanıyor ve ardından katlediliyordu.

Çünkü,

İzzettin Yıldırım grubu Nurcular Said-i Nursi'yi kendi kimliği ile öne çıkarmak istiyor, insanların onu o şekilde tanıyıp kabullenmeleri için çalışıyorlardı. Fetullahçılar sıranın kendilerine de geleceğini hesaplayarak büyük bir telaş ve paniğe kapılıyorlardı.

Bu çalışmalar sonucunda Fetullah'ın Ermeni Said ile ilgili yazdıklarının birçoğunun gerçeği yansıtmadığı ortaya çıkıyor, Fetullahçılar da bu nedenle büyük bir destek ve gelirden mahrum kalıyorlardı.

Sonunda Hizbullah'ın **İzzettin Yıldırım** ve arkadaşlarını öldürmelerinin ardından derin bir nefes alıyorlardı.

Kasım 2009'da çıkan **"Amerika'daki İmam"** kitabımda Fetullah Gülen'in, **"Hizbullah"** terör örgütünü övdüğünü belirtmiştim. Fetullah **"Hizbullah terör örgütünü övmedim"** diyerek benden faizi ile birlikte 10 bin TL istiyor ve Mahkemeden de kitabın ivedilikle toplanmasını talep ediyordu.

Oysa, Fetullah Gülen, Hizbullah terör örgütünü övmüştü. Bu konuda mahkeme kararları bile vardı. Bilerek kitaba mahkeme kararlarını koymadım. Böylece Fetullah'ın Müslümanlık derecesini bir kere daha ortaya çıkaracaktım ve öyle de oldu.

2000 yılında **Cumhuriyet Gazetesi**'nde benimle ilgili bir yazı yayınlanmıştı ve ben orada Fetullah'ın Hizbullah'ı övdüğü sözlerini aktarmış ve Hizbullah terör örgütüne övgülerinden bahsetmiştim. Fetullah o tarihte uyanıklık yaparak sadece gazeteyi dava etti ve **"Ben asla Hizbullah terör örgütünü övmedim"** şeklinde itirazlarda bulundu. Kendi sözlerini inkar etti.

19.11.2001 tarihinde **Yargıtay 4. Hukuk Dairesi, 2001/6807E–2001/11349K** sayılı kararı ile Fetullah'ın **Hizbullah** terör örgütünü övdüğünü belirterek, **"Orta seviyede zekâya sahip her insan Fetullah Gülen'in bu sözlerle Hizbullah Terör örgütünü övdüğünü anlar"** dedi.

Benim bu kararı unuttuğumu sanan Fetullah Gülen yine Hizbullah terör örgütünü övdüğünü inkâr etti. Ve bu nedenle kitabın acele toplatılmasını istedi. Mahkemeye Yargıtay'ın kararını sununca Fetullah'ın kitabı toplatmak hayali bir başka bahara kaldı.

Gördünüz mü, Ergenekon neleri örtüyor.

Tayyip'in **"kardeşliğim, başdanışmanım ve beynimin yarısı"** şeklinde tanımladığı **Mehmet Metiner**, **"Hizbullah"** konusunu, dansöz gibi kıvırmadan **"Yemyeşil Şeriat"** adlı kitabında bakın açık açık nasıl açıklıyordu:

"Bizim anlayışımıza göre, asıl **Hizbullah** bizdik. Allah'ın ordusunu da bizler oluşturuyorduk. Bizler Cundullah'ın bir neferiydik. Cemaatimiz, tıpkı peygamberin cemaati gibi öncü bir cemaatti.

Çünkü bizler Allah'ın dinini ve nizamını yeryüzünde hakim kılmak için savaşım veriyorduk. Bize karşı çıkan herkes ve her grup Hizbuşşeytan'dı. Şeytan görünmez bir varlık değildi bizim için sadece. İnsan suretindeki şeytanlar, Allah'ın arzında hâkimiyetlerini kurarak Hizbullah üzerinde büyük bir baskı ve zulüm uyguluyorlardı. **Bu yüzden "şeytani tüm rejimler", Hizbullah ve Cindullah tarafından yıkılıncaya kadar cihat kesintisiz sürecekti...**"

Bu tespitlerden sonra Fetullah'ı kendi ayıbı ile baş başa bırakıp, dönelim yine Tayyip'in **"hayırsever"** diye tanımlayıp kefil olduğu hayırsever terörist **Yasin El Kadı**'ya. Kadı bu durur mu? Durmaz! O da başladı koşmaya, koşma ki ama ne koşma!...

Tutabilene aşk olsun.

Yasin Azuziddin El Kadı, 1985 yılında **Yıldız Deri Mamulleri ve Sanayi Ticaret AŞ**'ye, 1988'de ise **Hanedanlar Giyim**'e ortak oluyor, tekstil sanayine bir diğer şirketi **Ecmel Tekstil**'le giriyordu.

1993 yılında **Mehmet Fatih Saraç** ve **Mustafa Ablak** tarafından kurulan Ella Filmin yüzde 90 hissesini alıyor, çocuklarımıza çizgi film dahil bilumum filmleri gösterme kampanyasına katılıyordu.

Yasin El Kadı, 1997'de ise; Tayyip'in deliğe süpürülmesini erteleten danışmanı Hasan Cüneyt Zapsu, Mustafa Latif Topbaş, Geylan Abdülaziz Zapsu ve Tayyip'in kasalarından biri olduğu iddia edilen M. Fatih Saraç ile Ahsen Plastik A.Ş'yi Ümraniye'de kuruyordu.

Ahsen Plastik'in ismi **"Ahsen"** nereden geliyordu?

Nereden olacak?

Ahsen Yenge'den.

Ak Gıda'da ise; Mustafa Latif Topbaş, Murat Ülker, Mehmet Fatih Saraç, Zeki Ziya Sözen, İbrahim Halit Çizmeci ile Yasin El Kadı birlikte ticari sahada yer alıyorlardı.

Yasin El Kadı, 1996 yılında belediyeye bağlı Kartal Halk Ekmek Fabrikası'nın karşısında, "Hububat temizleme, öğütme ve ekmek fabrikaları" meslek grubundan Nimet Gıda'yı oluşturuyordu.

Adını; Tayyip'in en çok değer verdiği bakanlardan alan **Nimet** Gıda, şu isimlerden oluşuyordu:

Tayyip'in kasalarından M. Fatih Saraç.

Tayyip'in danışmanı H. Cüneyt Zapsu.

Tayyip'in yeğeni Ahmet Erdoğan.

G. Abdulaziz Zapsu, Tayfun Engin, Mustafa Rıza Yazan, O. Faik Bilge...

Nereden nereye geldik.

BM, AB ve ABD tarafından küresel terörizme destek vermekle suçlanan **BIF** yani **Uluslararası Yardım Vakfı,** Gudbeddin Hikmetyar ile de çok yakın ilişki içindeydi.

El Kaide'nin Sudan destekçileri TWRA, NIF ve Fetih El Hasanein ile irtibatlıydı.

Tayyip ise bu ilişkilerin tam göbeğinde yer alıyor, Afganistan ve Çeçenistan'da faaliyet gösteren Hizb-i İslam'ın Başkanı Gulbeddin Hikmetyar'ın dizleri dibinde fotoğraf çektiriyordu.

Sudan'da Usame Bin Ladin ve Fetih El Hassanein ile gizli gizli görüşmeler yapıyordu.

Yasin El Kadı ve çevresi ile küresel teröristlerle her türlü ilişkiler içindeydi.

Tayyip, babama bile kefil olmam diyordu.

Ancak

Küresel terörizmin en önemli ayağı **Yasin El Kadı**'ya kendine inandığı kadar inanıyor, "parası kadar" kefil oluyordu.

Niye?

Tayyip, meydanlarda ne diyor?

Ülkeyi çetelerden temizliyoruz.

Peki, ne yapıyor?

Mehmet Ağar'ın oğlu Tolga'nın nikâhını şartları zorlayarak bizzat kendisi kıyıyordu.

Oysa Demirel, nikâhın kendi programlarına göre ayarlanmasına rağmen gelmemişti.

Başka,

Ergenekon iddianamelerinde yer alan eklere göre Tayyip, ANAP'ı bölmesi için Mehmet Ağar'a 60 milyon dolar veriyordu.

Sudan

Tayyip, 2007 yılında Lizbon'da gerçekleştirilen Afrika-AB Zirvesi'nde nefretle karşılanan Sudan Devlet Başkanı **El Beşir**'i Türkiye'ye davet ediyordu. Abdullah Gül, Beşir'in davet edildiğini öğrenince sinirleniyor ve "bu da nereden çıktı" şeklinde konuşuyordu.

Tayyip sadece 2007 yılında mı Beşir'i davet ediyordu?

Olur mu?

Tayyip, dünyanın lanetlediği, soykırımcı ve darbeci Sudan Devlet Başkanı El Beşir'i her fırsatta Türkiye'ye davet ediyordu. Beşir ve ekibi önceleri Anıtkabir ziyaretini yapmak istemiyor, Anıtkabir'e gitmek zorunda kalınca başlarında kukulata ile giriyor, Anıtkabir defterini o rezil halleriyle imzalıyorlardı.

Tayyip'in kardeşi **Abdullah**'ın şaşkınlık ve sinirle **"nereden çıktı bu"** dediği Beşir'i, Ağustos 2008'de bu kere kendisi ülkemize davet ediyordu.

Dünyanın lanetlediği El Beşir, ülkesinde bir darbeyle iktidara geliyor ve 3 milyon insanı evinden yurdundan ediyor, 300 bin insanın ölümünden birinci derecede sorumlu tutuluyordu. Tayyip ile kardeşi Abdullah'ın yakın dostları El Beşir, tarihe yüzyılın en büyük soykırımcısı olarak geçiyordu.

Beşir, soykırımcı olmasının yanında silah lobisi, silah tüccarlarının temsilcisi ve ülkemize bu tüccar ve lobiyi de yanlarında getiriyor, birlikte İstanbul'da silah lobisinin gösterisini yapıyorlardı.

Dünyada ve ülkemizde ne kadar aklı başında insan varsa, hepsi birden darbeci ve soykırımcı El Beşir'den nefret ediyor. Ancak Beşir, Tayyip ve ekibi tarafından el üstünde tutuluyor, tutulmakla da kalmıyor, Tayyip **"Ben Darfur'a gittim soykırım yoktu"** diyebiliyordu. Katledilen 300 bin cana rağmen.

2009'un Kasım ayında El Beşir yine Türkiye'ye gelmek istiyor, gerek hakkındaki uluslararası tutuklama kararı ve gerekse dünyanın tepkisi üzerine korkarak gelmekten vazgeçiyordu.

Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen işadamlarından Zeynel Abidin Erdem'i Sudan Devlet Başkanı El Beşir kapıda karşılamış. 6 Ara-

lık 2009 tarihli Zaman Gazetesi'nin **"Pazar Aktüel"** ekinde yer alan bilgilere göre, 10 yıldır Sudan'ın Fahri Başkonsolosu olan Erdem'in Sudan'da **"Ersu"** adıyla faaliyet gösteren bir şirketi bulunuyordu. Sudan Başkanı El-Beşir, Abidin'e bir de liyakat nişanı vermişti.

2006 yılı Mart ayında Sudan'ı ziyaret eden Tayyip Erdoğan, terör örgütü lideri ve silah kaçakçısı Dr. Fetih El Hassanein ile gizlice görüşüyordu.

Hyundai'nin ana bayi olan El Hassanein'in Sudan'da çok sayıda şirketi bulunuyordu.

Erdoğan, yine aynı tarihlerde Sudan'ın Hartum kentinde Arap Birliği zirvesine katılan ilk Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı sıfatını alıyordu.

Tayyip, zirvede yaptığı konuşmaya, Arap liderlerinin gözünün içine baka baka ve onlar tarafından duyulsun diye yüksek sesle **"Besmele"** ile başlıyordu.

Vehhabi şeriatı ile yönetilen Sudan'da Tayyip'in gizli gizli görüştüğü isimlerden biri de Küresel Terörist Usame Bin Ladin'di. Usame Bin Ladin CIA'nın taşeron örgütü El Kaide'nin lideriydi. Onun amacı da dünyaya Vehhabi Şeriatını yaymaktı.

Çalık ailesi nasıl zengin oldu

Sebahattin Önkibar 18 Aralık 2007 tarihli Yeni Çağ Gazetesi'ndeki köşesinde, Çalık ailesinin zenginliğe giden yolu şöyle yazıyordu:

Yıl 1968... Bugün SP Genel Başkanı olan Recai Kutan, dönemin Başbakanı Süleyman Demirel'le ters düşer ve DSİ'den ayrılarak bir mühendislik ve danışmanlık şirketine genel müdür olur. Malatyalı olan Kutan bir gün memleketine gidip, eşrafı toplar ve şu teklifi yapar.

"Size yabancı kaynak bulacağım. Yüzde 70 yabancı kredi bulacağım. Böyle bir imkan var. Siz de yüzde 30 yerli kaynak yaratın..."

Malatyalılar Kutan'ın çağrısı ve önderliği ile toplanır ve 17 aile sermayelerini birleştirerek yüzde 30 yerli kaynağı oluşturur ve alınan dış kredi ile Malatya'da büyük bir iplik fabrikası kurulur. Fabrika çalışırken yerli ortaklar arasında sorunlar çıkar ve Kutan yine araya girer.

Uzun görüşmelerden sonra fabrika, ortaklardan biri olan Mahmut Çalık'a bırakılır… Ve bu şekilde Çalık ailesinin önü açılmış olur… Peki, Mahmut Çalık kim midir? Sabah-ATV'yi 1 milyar 100 milyon dolara satın alan Çalık'ın **babasıdır.**"

Cevap ver Tayyip

ANKA haber ajansı **"Cevap ver Başbakan"** başlığı altında CHP'nin, Bursa'da BOTAŞ'a ait 10 milyon dolar değerindeki arazinin, Başbakan'ın Damadı'nın çalıştığı Çalık Holding'e hediye edilmesiyle ilgili önergesini şu şekilde haber yapıyordu:

"**CHP Ankara Milletvekili Yılmaz Ateş**, BOTAŞ'ın Bursa Doğalgaz Şube Müdürlüğü'ne ait arazisinin bedelsiz olarak Çalık Holding'e devredildiği iddialarını Meclis'e taşıdı. Ateş, Başbakan Erdoğan'a **"Söz konusu usulsüzlükle ilgili olarak açılan idari ve adli soruşturma var mıdır?"** diye sordu.

Ateş, önergesinde BOTAŞ bünyesindeyken, Yüksek Planlama Kurulu kararıyla Bursa Gaz'a devredilen ve Bursa Şehiriçi Doğal Gaz Dağıtım protokolüyle de, dağıtım ihalesi kazanan Çalık Holding'e devredilecek gayrı menkuller arasında Bursa Doğalgaz İşletme Müdürlüğü Binası ve arsasının yer aldığını belirtti. Ateş, Bursa'nın merkezinde bulunan söz konusu arazinin değerinin yaklaşık 10 milyon ABD Doları olduğuna dikkat çekti."

Çalık'ın Elektrik borcu

Başta Vakit Gazetesi olmak üzere İslamcı basın, Vatan Gazetesi, Tayyip'in Damadı'nın yöneticisi olduğu Çalık Grubunun babası Mahmut Çalık'ın 17 milyon TL'lik elektrik borcu olduğunu ve bu

borcu yatırmamasını haber yapınca, Baba Çalık yerine Vatan Gazetesi'ne saldırıyorlardı.

Melih Aşık, "Açık Pencere" adlı köşesinde bakın ödenmeyen bu borç meselesini nasıl işlemiş:

"Hükümetin yeni bir elektrik zammına hazırlandığı söyleniyor...

Gerekçe malum; giderler arttı, gelirler giderleri karşılamıyor!

Peki, gelirler neden giderleri karşılamıyor? O da malum; kaçak elektrik çok yüksek düzeylerde... Hükümet Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da bölge halkını fazla sıkıştırmamak için kaçağa biraz göz yumuyor.

Göz yumduğu sadece o bölgenin yoksul insanları mı? Dünkü Vatan'dan öğreniyoruz ki değilmiş. Geçenlerde 1,1 milyar dolara ATV-Sabah Grubunu satın alan Ahmet Çalık'ın babası Mahmut Çalık'a da göz yumuyormuş. Malatya'da tekstilcilik yapan Mahmut Çalık'ın dört yıldır ödemediği elektrik borcu 17 milyon YTL'yi bulmuş. Bu rakam tüm Malatya'nın toplam elektrik borcunun yüzde 30'unu oluşturuyormuş. Oğlu Ahmet Çalık'ın Holdingi'nde yönetim kurulu üyesi de olan baba Çalık'ın ödemediği elektrik borcunu TEDAŞ 24 ay takside bağlamış.

Bağlar,

Oysa

Eğer siz 50 YTL'lik elektrik borcunuzu ödemezseniz TEDAŞ hiç gözünüzün yaşına bakmaz, elektriğinizi anında keser.

Çünkü siz yolunacaklar kategorisindesiniz. Hem kendi elektriğinizi ödeyeceksiniz hem de ayrıcalıklı yurttaşların..."

Tayyip'in paketi

7 Haziran 2009 tarihli Sözcü Gazetesi'nde **"Tayyip'in paketinden bizim Çalık çıktı"** şeklindeki haber özetle şöyleydi:

"İşçiye, memura, emekliye hava, yandaş işadamına teşvik... Başbakan'ın geçen Perşembe günü açıkladığı paket en çok **"Bizim Çalık"** diyerek sahip çıktığı Ahmet Çalık'ın holdingine yarayacak.

Neden mi? Pakette **"Boru hatlarıyla taşımacılık projeleri"**ne teşvik öngörülüyor.

Tesadüfe bakın ki, Çalık Holding de Samsun–Ceyhan Petrol Boru Hattı Projesi'ni yürütüyor. Yani 2 milyar dolarlık projeye teşvik alabilir. Dahası Çalık, bir de rafineri kurmayı planlıyor. Pakette, rafineriye de teşvik var..."

Tayyip'in paketiyle Çalık'a milyarlarca dolarlık teşvik yağmuru hazırlanırken, 20 Haziran 2009 tarihinde de Milletvekillerinin Çalık'ın uçağı ile Türkmenistan gezisine gittiği, CHP İzmir Milletvekili Canan Arıtman'ın **"Çalık'a ait özel uçakla gitmemiz ahlaki olmaz"** diyerek geziye katılmaması ile ortaya çıkıyordu.

AKP Milletvekilleri Murat Mercan, Mehmet Ceylan, Mehmet Şahin ve MHP'li milletvekili Deniz Bölükbaşı, THY'nin Türkmenistan'a direk seferi varken Çalık'ın uçağına binerek, Tayyip'in Damadı'nın Genel Müdürlük yaptığı ve Türkmenistan'da yatırımları olan Çalık Grubu'na ait özel uçakla Türkmenistan'a geziye gidiyorlardı.

Damadı Müdür yaptı kısmeti açıldı

Çalık'ın AKP iktidarı döneminde 5 kat büyümesinde asıl etken, Tayyip'in Damadı'nı Müdür yapmasıyla açıklanıyordu. Ahmet Çalık, Tayyip'in Damadı'nı holdinge genel müdür yaptıktan sonra ihaleleri peş peşe kapmaya başlıyor, Kasım 2009'da 441 milyon dolara elektrik dağıtım ihalesini alıyordu.

AKP iktidarıyla büyüyen ve parasına para katan şirketlerin başında Ülkerler, ardından Çalık Grubu geliyor, diğerleri onları izliyordu. Tayyip'in damadı Berat Albayrak'ın Genel Müdür olduğu Çalık Holding, son 6 yılda yıldızı en çok parlayan şirketler arasında yer alıyordu.

Çalık Grubu'nun 2002'de 17 olan şirket sayısı 2009'da 34 oluyordu. Şirket sayısını iki kat artıran Çalık, son 6 yılda 5 kat büyüyerek, aktif büyüklüğünü de 600 milyon dolardan 3 milyar dolara çıkarıyordu.

Çalık Grubu, iş alanlarını da hayli genişletti. Devlet bankalarından sağlanan kredilerle 1,1 milyar dolara Sabah ATV'yi alan Çalık, enerjide de hızla yükseliyordu.

Bursa ve Kayseri'nin gazını dağıtan Grup, elektrik dağıtım işine de adım atıyordu. 441 milyon dolara Yeşilırmak bölgesi ihalesini alan Çalık, Amasya, Çorum, Ordu, Sinop ve Samsun'a elektrik sağlayacak. Vatandaş 'Çalık'ın bu kadar parası varsa neden Sabah ve ATV için devlet bankalarından kredi aldı' diyordu.

Neden olacak?

Derenin taşıyla derenin kuşunu vurmak için.

Üstelik Halkbank ve Vakıfbank'tan aldığı 750 milyon dolarlık kredi için hiçbir şirketi kefalet vermiyordu. Sadece Sabah ve ATV'nin mal varlıkları teminat olarak gösteriliyordu. Bu durumda medya şirketleri zarar edip krediyi ödeyemezse, hisse değerleri de düşeceği için teminat borcu karşılamayacaktı.

İşçiye, köylüye, memura verdiği üç kuruş için onlarca teminat alan Hükümet, ne hikmetse Çalık'tan hiçbir teminat almıyordu. Borç ödenmezse, her zamanki gibi fatura yine fakir halka çıkacaktı.

Üçüncü uçak

Başbakan seçildiği gün zaten Devlet ona bir uçak vermişti. 5–10 gazeteci birden doldurup, havada 10 bin metre yüksekte uçarken, **"ülkede kişi başına milli geliri 10 bin dolara çıkarttık"** türü yanıltıcı; milli gelir hesaplarının nasıl yapıldığını bilenleri güldürücü demeçler vermek de mümkün oluyordu.

Yine de dardı uçak.
Konforsuzdu.
Küçüktü.
Yatak odası bile yoktu.
İkinci uçak alındı.

Birincisinden çok daha büyüktü ikinci uçak. Ayrı yatak odası vardı ve Atlas Okyanusu'nu aşıp 12 saatte ABD'ye uçarken, kıtaları geçip 15 saatte Hindistan ile Çin'e giderken uyuyabiliyordu Başbakan... Ve daha çok sayıda gazeteci- yazar, katırcı fincanı gibi yan

yana dizilip birlikte fotoğraf çektirerek 10 bin metre yükseklikten "Başbakan dedi ki..." gazeteciliği yapabiliyorlardı.

Yine de yetmedi.
Kesmedi.
Üçüncü uçak alındı.
60 milyon dolar diyorlar.

Üçüncü uçağın alımında; "akla-mantığa-doğal hukuka-vicdana sinmeyen bir katakulli var. Yüzde 50'den fazlası özele açılmış, bu yüzden devlet ve Meclis denetiminden kurtulmuş THY aldı uçağı... Başbakan'a tahsis etti.

THY'nin ana sözleşmesinde, kuruluş amaçları arasında "Başbakanlara-Cumhurbaşkanlarına-Devlet'in seçilmiş ve atanmış büyüklerine VIP uçağı alır" diye bir görev tanımı yok.

Dünya kriz içine girmişken...

Kriz Türkiye'yi de sallarken.

İki VIP uçağın sahibi Başbakan, Meclis denetiminden geçen Başbakanlık bütçesinden değil de Meclis denetiminin dışına kaçırılmış THY'nin bütçesinden üçüncü uçağı nasıl alabilir?

Tam zamanıdır.
Hesap sorulmalıdır.
İşçiler işsiz kalıyor.
Fabrikalar kapanıyor.
Ülke milli geliri küçülüyor.
Bütçe açık veriyor.
İhracat düşüyor.
Büyüme eksiye iniyor.
Geçim zorlaşıyor.

Ereğli Demir Çelik Fabrikası ile İskenderun Demir Çelik Fabrikası'nın işçileri, memurları ve üst yöneticileri, fabrika kapanmasın çalışmaya devam etsin diye maaşlarının yüzde 35 indirilmesini kabul ediyorlar. Demir-Çelik işçilerinin başlattığı bu yüksek özveri, belli ki ülkemizin bütün sektörlerine dalga dalga yayılmanın arifesindeyken Başbakan, kendine yeni uçak alıyor.

Yani üçüncü uçağı alıyor.

Demokrasi, eşitlik, hukukun üstünlüğü, ekonomik verimlilik, parayı doğru kullanma, iyi yönetim, sağlıklı sevk ve idare bunun neresindedir?

Hesap sorulmalı.

Ülke IMF'nin kapısında para dilenirken; kendisi dar gelirli bir aile çocuğu olarak doğmuş, dar gelirli, az gelirli halk kitlelelerinden oylar alabilmiş ülkenin Başbakan'ı, Meclis denetiminden çıkarılmış, üstelik yüzde 50'den fazlası özel kişilere satılmış THY'nin bütçesinden kendisine üçüncü uçağı nasıl aldırır?

Devlet, millet kesesinden düğüne

Ve çok geçmeden üçüncü uçağın alınmasındaki keramet de ortaya çıkıyordu. Emine de artık özel gezilerine Devlet Millet kesesinden Devlet'e ait özel uçakla gidecekti. Hatırlayın, siyasal İslamcılar saf insanlarımızdan oy isterken neler söylüyorlardı:

"Biz bütün dünyaya hakkın, adaletin, barışın ve özgürlüğün götürücüleriyiz. Bütün dünyadan hesaba çekileceğiz. Hz. Ömer ne diyordu, kendi zamanında dört halife döneminde;

"Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu. Gelir adli ilahi sorar Ömer'den onu...

Yıkık bir köprüden geçerken, ayağı sürçen topal bir keçinin sorumluluğu Halife Ömer'e aittir. Size de aittir..."

İslamcılar, Hz. Ömer'in adaletini getireceklerini, Hz. Ömer nasıl çalışırken devletin mumunu kullanması üzerine kendine verilen selamı bile almadığından bahsederek, kendilerinin de öyle olacaklarını savunuyorlardı.

Oysa, İktidara geldiklerinde işçinin, memurun, köylünün, esnafın hakkını; çoluklarına, çocuklarına, yandaşlara vermekle kalmadılar, ülke kaynaklarını da başta Yahudiler olmak üzere yabancılara peşkeş çektiler.

Tayyip'in zevcesi Emine, Nisan 2010'da Devlet'e ait ATA uçağı ile Katar Emiri'nin kızının düğününe gidiyordu. Tayyip'in zevcesi Emine, Bakan Aliye Kavaf, yine Bakan Davutoğlu'nun karısı Sare, Emir'in sarayındaki muhteşem düğüne katılıyorlardı. Emine,

Katar Emiri'nin kızına gümüş takı hediye ediyordu. Emine'nin Devlet'e ait ATA uçağını keyfi olarak kullanması CHP'lilerin tepkisini çekiyordu. Nasıl çekmesin, sadece uçağın maliyeti 200 bin doları buluyordu.

Fakir halkın sırtından yapılan bu hovardalıkla en az beş yüz aile iki ay geçinebilirdi.

Emine, Devlet'e ait uçakla düğün yolunu tutarken, Avrupa'nın zengin ülkelerinin yöneticileri ve eşleri ise kendi ceplerinden ve tarifeli uçaklarla gidiyorlardı.

Helikopter

"Üç beş çapulcu" olarak nitelendirilen ihanet şebekesi PKK dağlardan söküp kazınamıyor, ama eli kanlı örgütün eli kanlı ağzı kanlı liderine Avrupa standartlarının üzerinde yaşam sağlamak üzere önce 5 milyon dolar harcanıyordu.

Ziyaretlerinde zorluk çekilmesin diye bin küsür yolcu taşıyan gemi, beş kişilik avukat grubunun ve özel ziyaretçilerinin emrine tahsis ediliyordu.

Bunlar da yetmiyor, terörist başı için bir 5 milyon dolar daha harcanıyor, kalacağı villa konforunda yeni bir malikhane daha yapılıyor, ancak yeni yeri eski köşkünden bir kibrit kutusu kadar daha küçük olduğu gerekçesiyle PKK'lı köpek sürüsü kuduruyor, ülkenin altını üstüne getiriyorlardı.

80 yaşına merdiven dayamış Atatürkçüler, emekli askerler, ölüm döşeğindeki Türkan Saylan karşısında ceberrut kesilen polisin içinde yuva yapan malum örgüt, ülkeyi molotoflarla ateş çemberine çeviren, dükkânları yağmalayan, suçsuz insanlara saldıran PKK'lılar karşısında "Hoşgörü" abidesi kesiliyor, PKK'lıların döktükleri kanın hesabını bile soramıyordu.

Tokat'ta PKK'nın şehit ettiği 7 askerin ardından başta Cumhurbaşkanı Gül olmak üzere Tayyip, PKK'nın siyasi kanadı DTP ve AKP'lilerin birkaç tanesi hariç hemen hemen tamamı ağız birliği etmişcesine, "Yer ve zamanlama" ilginç diyordu. Medyaları ise, her

olayda olduğu gibi Asker ve Ergenekon iftirasına sarılıyorlardı. Takke düşüyor ve kel görünüyordu. Saldırıyı açılımcıların aklamaya çalıştığı PKK üstleniyordu. Örgüt saldırıyı, bebek katili APO ve Diyarbakır'da ölen üniversiteli genç için yaptığını duyuruyordu. Açılımcılar yine şapa oturuyorlardı.

PKK'nın olayı üstlenmesi, yaptığı telsiz konuşmalarına kadar katliamı gerçekleştirdiğinin kanıtlanmasına rağmen başta Tayyip ve Arınç bir türlü ikna olmuyor, Asker ve Ergenekon imasında bulunmaya devam ediyorlardı.

Dinci, 2. Cumhuriyetçi ve Fetullahçı medya ise, koro halinde Asker ve Ergenekon iftirasını dillendiriyorlardı.

Aynen 7 Haziran 2009 tarihindeki Zaman Gazetesi'nde yer alan, PKK'nın siyasi kanadı DTP'nin Eşbaşkanı Ahmet Türk'ün açıklamasında olduğu gibi…

O konuşmasında, yandaş basınından yandaş politikacılarına, yandaş polisinden yandaş MİT eskilerine, 2. cumhuriyetçilerinden cümle siyasal dincilerine, Fetullahçılarından Kürtçülerine kadar nasıl tavsiyelerde bulunuyor, nasıl talimatlar veriyordu, Ahmet Türk;

"Birlikte hareket etmezsek Ergenekoncular kazanır."

Türkiye bölgenin önemli gücü ya…

Terörist başının eski yerinden 17 milim küçüklükte yani anca bir kibrit kutusu kadar fark edecek bir malikhaneye taşınması nedeniyle sokaklarda terör estiren PKK yandaşları, Van başta olmak üzere ülkenin birçok kentinde sahneye çıkıyor, sözde "barış ve demokrasi yürüyüşü" yapıyorlar, ama orduevini, yandaş polisi bile taşlıyorlar, esnafı, halkı taş ve toprak yağmuruna tutuyorlardı… O da yetmiyor, molotoflarla ülkeyi yangın yerine çeviriyorlardı. Askerlerimizi şehit ediyorlardı.

Ha, bir de birilerinin dediği gibi ABD'nin "stratejik" ortağı ya!

Bölgenin en önemli gücü ya!

Öyle olduğundan dolayı olacak (!)

PKK'nın siyasi kanadından belediye başkanları "meşe dalının hangi dalı nerenize battı Sayın Hükümet diye" hakaretler yağdırıyor, bir de Tayyip'in başında bulunduğu Devlet'e ve Hükümet'e "hass..tir " çekiyordu.

Bu küfür ve hakaretleri sineye çeken Hükümet'in başına, bırakın helikopteri, bırakın üç adet muhteşem uçağı, makam arabaları bile çok... Verin eline bir bisiklet binsin ona. Olmadı sepetli motosiklet, sepetine de Emine'yi oturtsun... Olmadı verin eline yolsuzluktan dosyası olduğu Akbil'i binsin belediye otobüsüne...

Bu ülke dünyanın sayılı zengin ülkeleri arasındaymış.

Böylesine zengin bir ülkenin Başbakanı, gecekonduda ya da apartmanların kapıcı dairesinde oturacak değil ya...

Villaları olacak...

Villalarının dibinde bir helikopter pisti de hazır olacak...

Tayyip, bu kaymak gibi pistten havalanacak helikopteri ile zamandan kazanacak, kazandığı zamanı avanesinin pardon memleketin daha hızlı kalkınması için projeler üretmekte kullanacak.

11.12.2009 tarihli Sözcü Gazetesi, hemen hemen tam sayfa, AKP'li İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Üsküdar Kısıklı'daki villalarının dibine helikopter pisti inşasına başlanmasını **"Tayyip'in villasının önüne helikopter pisti yapılıyor"** şeklindeki manşet haber ile veriyordu:

"Ülkenin her yanı aynı...

Açlık ve sefalet içinde...

Aşırı işsiz var.

Ülke Milli gelirde tarihinin en kötü devrini yaşıyor.

Borç batağında kıvranan İstanbul Büyükşehir Belediyesi **İspark** adlı belediye şirketine kitabına uysun diye 1 değil tam on tane helikopter pisti yaptırıyordu.

Tayyip, bu pistler arasında mekik dokuyacaktı.

Asya ve Avrupa yakasında olmak üzere yapılacak olan helikopter pistinin her biri yaklaşık 250 bin dolara çıkacaktı.

Yani 10 pist, 2 milyon 500 bin dolara mal olacaktı.

Belediye öyle açıklamıştı.

Oysa, en lüks bir helikopter pisti için gerekli olan şey iki el arabası taş 1 el arabası kum-çimento karışımı harç...

Onlar da yapsın en fazla 5 dolar...

Geri kalan 2 milyon 495 bin dolar yine fakir halkın kesesinden bir yandaşın cukkasına..."

Hızlı Tren

16.03.2009 tarihli Vatan Gazetesi'nden Necati Doğru **"Bravo hızlı trene diye yazacaktım"** başlıklı yazısında, Tayyip hakkında şunları aktarıyordu:

"İyice bir küpüne battı, kendisine hayran hale geldi. Kendi sesine, duruşuna, yürüyüşüne aşık oldu.

Putin'e benzetiyorlar.

"Putinleşti" diyorlar.

Bence yanlış.

Gittikçe Enver Paşalaşıyor.

Herkes ondan olacak.

Onu alkışlayacak.

Sözleri kıvılcım, kelimeleri süngü, cümleleri yıldırım diye kabul edilecek.

Trabzon meydanına kendisine oy verenleri topluyor ve eleştiri yazıları yükselten köşe yazarlarına; "dirhemini yiyenin kudurması" gereken iftiralar atıyor.

Nefret yüklü sesle diyor ki:

Ha bu köşe yazarları var ya...

Ha bunlar...

Ne kadar para alıyorlarsa...

O kadar küfür ederler.
O kadar hakaret ederler.
Maaşlı memurdur bunlar."

Ben muhabirliğe Haldun Simavi'nin Günaydın Gazetesi'nde başladığım yıllarda Tayyip Erdoğan da Necmeddin Erbakan'ın genel başkanı olduğu Partinin Beyoğlu İlçe Başkanı'ydı. Fakirdi. Hiçbir şeyi yoktu, "bir lokma bir hırka" derler ya o haldeydi. Çocuklarına bakabilsin diye partisinin ona "dükkân gibi bir şey açtığı" söyleniyordu.

Bugün kendime bakıyorum.
Neyim var, servetim nedir?
Tayyip Bey'e bakıyorum.
Malı mülkü nedir, mülkü ne kadar?
Ben yine aynı Necati!

Tayyip bey ise çok zengin!

Eğer onun Trabzon meydanında iftiralar yağdırarak söylediği gibi "para ve yüksek maaş küfür edene akıyorsa", bu durumda kim küfürden "mal-mülk-servet-gemicik-pırlantacık, karısının kolunda milyar lira değerinde çantacık" yapmış oluyor? Butün bunlara rağmen yine "Bravo bizi hızlı trene bindirene" diye yazacaktım. Bu ülkede hep umutsuz, kötüye gidiş olmuyor, "iyi-çağdaş-kalkınmacı projeler de hayata geçiriliyor" diyecektim.

10. Yıl Marşı'nda kalkınma hamlesinin simgesi diye yazılan "demir ağlarla ördük anayurdu dört baştan" övünmesini devam ettirenlere ve dünyadaki 7 hızlı tren sahibi ülkeden birini de Türkiye'de yapanlara teşekkür etmeliyiz diye bağıracaktım...

Bağıramadım.
Kalemim izin vermedi.
Yazamadım.

Şunun için yazamadım: Ankara-Eskişehir arasında başlatılan hızlı trene yandaş gazetecileri; "eserleriniz muazzam, yaptıklarınız benzersiz, adımlarınız çağ atlatıyor" şeklinde yağcı yazılar (özellikle Hasan Celal Güzel ve Mehmet Altan) yazsınlar diye bindirerek ve treni de kendi sürerek 250 km hıza ulaştıran Başbakan Tayyip Erdoğan, genç bir gazetecinin sorusuna cevap veremedi..."

Tayyip, Yiğit Bulut'un o günkü sorularına cevap veremedi ama daha ilgincini yaptı. Onu da yandaşlar arasına kattı. Şimdi Bulut'un tarafsızlık günlerindeki sorusuna bakalım:

"Aslim–Alarko liderliğindeki İspanyol OHL firması ile oluşan konsorsiyum tarafından yapımına başlanılan 1. Etabın sözleşme bedeli (+sigorta primi olmak üzere) toplam 459 milyon euro'dur. Ancak keşif artışları ile birlikte maliyet 629 milyon euro'ya çıktı. Nasıl oldu da 459 milyon euro olarak belirlenen ilk bedel bir anda 629 milyon euro'ya çıktı?

Dünyada hızlı trenler saatte 500 kilometre hıza dayanırken! Biz neden 'daha eski, 250 km'yi aşamayan bir teknolojiyi bu kadar pahalıya aldık?"

"Yiğit Bulut, "Hızlı trende soygun yapılıyor" kuşkusuna düşmüş, kıyaslamalı bilgiler bulmuş sergiliyor, gerçeği arıyor, Başta

Başbakan ve Ulaştırma Bakanı olmak üzere yerli yapımcı firma Alarko'ya soruyordu:

Fransa'da saatte 500 km hız yapabilen hızlı trenin, 1 kilometre maliyeti 2 milyon euro iken Türkiye'ye satılan geri teknoloji 250 kilometre hızda trenin 1 kilometre maliyeti neden 3 milyon euro?

Hızlı trenin açılış seferine 50 gazeteci çağırdılar, aralarında bu soruları soran Yiğit Bulut yoktu.

Düt... Düt... Düt...

Hızlı tren geliyor...

Türkiye soyuluyor!

"Bravo hızlı trene..." diye yazamadım. İçimdeki o, "soyguna alet olma..." diyen ses beni engelledi. İstediğiniz kadar Trabzon meydanında iftira diye bağırın. Ben o sese müteşekkirim."

Tüccar Siyaset

AKP ile birlikte Türkiye gündemine yeni bir kavram yerleşiyordu; **"Tüccar siyaset."** Tayyip, bu yeni tarz siyasetin sinyallerini **"Türkiye'yi pazarlıyorum. Bizim için verilecek para önemlidir. Her şeyi pazarlar satarız, parayı veren düdüğü çalar"** şeklindeki açıklamaları ile verirken, Unakıtan da ülkemizin kaynaklarını hedefleyip **"Babalar gibi satarız"** diyerek gerçek niyetlerini ortaya döküyordu.

Burada pazarlanan ne?

Türkiye Cumhuriyeti Devleti!

Pazarlayan, satışa çıkaran kim?

Laik Demokratik Cumhuriyeti yönetmesi için seçilmiş bir Başbakan!

Şimdi hafızamızı yoklayalım. Bırakın ülkemizi dünya siyaset sahnesinde ülkesini pazarlayacağını, ülkesinin her şeyini satacağını ilan eden bir başka Başbakan var mı?

Yok!

Tabii ki yok.

Tayyip ve Unakıtan'ın babalar gibi sattıklarını satacaklarını söylediği kaynaklarımız babalarının malı değildir. Satılanların gerçek sahibi olan bu Millet gün gelir bunları söke söke geri almasını da bilir. Atatürk dönemini iyi incelerlerse bunun böyle olduğunu ve olacağını çok iyi görürler.

Zaten Atatürk'e ve onun dönemine düşman olmalarının altında yatan gerçek bu değil mi?

Satılan her Millet malında tüyü bitmemiş yetimin hakkı vardır. Hepsinde kul hakkı bulunmaktadır. Kul hakkını yiyenler bunun vebalini er veya geç mutlaka ödemişlerdir. Ve ödeyeceklerdir.

Tayyip, bir takım elbisenin 20 ile 50 bin dolar arası bir fiyata satıldığı Bijan'dan giyiniyor, 20 bin dolarlık Franc Muller saatler takıyor, 10 bin dolarlık ayakkabılar giyiyor ve dönüp Alman Başbakanı'na **"Bana verilen maaş düşük yetmiyor, ticarette kazancım olmasa bununla geçinemem. Sen ne kadar maaş alıyorsun"** diyordu.

Başbakanlık maaşı ile geçinemediğini, geçim sıkıntısı çektiğini ve o nedenle ticaret yaptığını açıkça söyleyen Tayyip, Devlet'in, Millet'in fabrikalarını, bankalarını, haberleşme araçlarını özelleştirme dümeniyle değerlerinin 40'da birine sattığı insanların, kuruluşların kârlı alışverişten duydukları sevinçlerine ortak oluyor ve böylece kendisini başarılı bir tüccar olarak görüyordu.

Tayyip'in, **"Ülkeyi pazarlamak benim görevimdir"** şeklindeki beyanı karşısında, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal kendisine şöyle cevap veriyordu:

"Sayın Başbakan'ın mesleği pazarlamacılık, doğru... Başbakan, Ülker pazarlamasından, Türkiye'nin pazarlamasına geçmiş durumda. Başbakan, yaptığı işe ad koymak durumunda kaldı.

Bu bir itiraftır!

Yalnız bu pazarlamanın bir riski var. Çünkü pazarlamanın meşru bir parçası komisyondur. Ülker pazarlaması yaparken komisyonunu alıyordu, Türkiye'yi pazarlarken komisyonu ne oluyor?"

Sokakta yuhalanan Başbakan

2009 yılına geldiğimizde Tayyip'e, artık sokak sataşmaları başlıyordu. Tayyip, lokantada yemek yerken, açılışlara katılırken, mitinglerde hep insanların tepkisiyle karşılaşıyordu. Bunun anlamı Tayyip'in ampulü gibi suni olarak yaratılan karizmasının da patlamasıydı.

Tayyip, partililerce sağdan soldan toplanmış, bindirilmiş kıtaların olmadığı yerlerde sürekli olarak yuhalanıyordu. Tayyip bu nedenle ceberrutluktan medet umuyordu. Protesto edenler karga tulumba karakollara götürülüyor, protesto ettikleri yer başta olmak üzere darp üzerine darp görüyorlardı.

Polise mukavemet gibi iftiralar başta olmak üzere türlü isnatlarla mahkemelere sevk ediliyorlar, yazar, çizer ve asker başta olmak üzere muhalefet edenler Ergenekon tezgâhı ile cezaevlerine dolduruluyorlardı.

Bu türlü faşizan davranışlar olmasa Tayyip, bugünün ikliminde sokakta bile yürüyemeyecektir. Bir siyasi parti lideri böyle bir vaziyetin içine düşmüşse, onun artık siyaseten sonu gelmiş demektir.

AKP'nin oyu artıyorsa halkın aklına şaşarım

Yok, yok bu sözler benim değil, muhalefet partilerinin ise hiç değil. 31.12.2009 tarihli Sözcü Gazetesi AKP Kırıkkale Milletvekili **Vahit Erdem**'in sözlerini **"AKP'nin oyu artıyorsa halkın aklına şaşarım"** başlığı ile veriyordu. Bakın haber gazetede nasıl yer alıyordu:

"AKP'ye 'içeriden' yapılan eleştirilere bir yenisi eklendi. Kırıkkale Milletvekili Vahit Erdem, çarpıcı açıklamalar yaptı. Kürt açılımının ülkeyi ayrıştırdığına dikkat çeken Erdem, "Devlet adabını' bilmeyen Başbakanlar olduğunu savundu. Erdem, Arınç'a suikast iddialarıyla ilgili şöyle konuştu: 'Hem ordu hem halk rahatsız. TSK'ya karşı asimetrik savaş uygulanıyor. Süreçten rahatsızım, endişeliyim."

AKP'nin oy kaybettiğinin altını çizen Erdem, "AKP'nin oyu artıyor diyorlarsa, 'bu toplumun akıl sağlığı yerinde değil' derim" dedi."

Son söz olarak

Değerli Gazeteci ve Yazar Emin Çölaşan, Bilgi Yayınevi'nden çıkan **"Her Kuşun Eti Yenmez"** adlı kitabını anlamlı bir şiirle bitiriyordu. Biz de kitaba son noktayı bu dörtlükle koyalım:

"Hasan dağı arpalıktır, eğer saban yürürse
Her derede bir değirmen, eğer suyu gelirse
Her kümesten bir tavuk, eğer millet verirse
Güzel gidiş bu gidiş, eğer sonu gelirse..."

ERGÜN POYRAZ

TAKUNYALI FÜHRER

İsyana katılan aileden mi geliyor?
Rumlar niye "Bizim çocuk Erdoğan" diyor?
İktidarında; Ayasofya açılacaktı, kilise açıldı, cami ve Kur'an kursu yıkıldı.
Mehdiliğe mi soyundu?
Tayyip hakkında Türk değil diyen başdanışmanı.
Yırtık ayakkabı giydiği günlerden 3 bin dolarlık ayakkabıya.
Satılan değerlerimiz.
Kur'an bülbülü olarak lanse edilmesine rağmen, Kur'an dersinden kaç aldı?
Amerikalıların çaylağı ve "At Sineği."
Tayyip'in üç çocuk istemini üzerine alan kadın Bakan.
Humeyni özlemcisi Türkler kim?
Hizbullah ve İBDA-C ile dans.
MİT, Tayyip'i seviyor mu?
Tayyip'in en yakınındaki yerli uyuşturucu kaçakçıları.
Tayyip'in el ele olduğu çeteci dostları.
Tayyip'in korumalığını yapan çete lideri.
Tayyip'in önünü açan cinayetler.
Tayyip'in küresel teröristlerle olan bağlantıları.
Tayyip'in uluslararası uyuşturucu ve silah kaçakçıları ile ilişkileri.
Hablemitoğlu cinayetinin bilinmeyenleri.
Tayyip'in Hitlerleşme süreci.
Ergenekon tertibi neleri örtüyor?
Ergenekon savcısına rüşvet gibi silah hediyesi.
Tayyip'in Büyükanıt'a olan ilgisi.
Hacıhüsrev'de Tayyip'e takılan lakap.
Paytak Reco'nun şaibeli futbolculuk serüveni.
Sucukçuluk günlerinde insanlara at, eşek eti mi yedirdi?
Tayyip ile Emine'nin evliliğe giden yolda bilinmeyenleri.
Cumhurbaşkanlığı'nı kaybettiren krizin perde gerisi.
Herkese hiddetli, PKK'ya şefkatli.
Otoriteye boyun eğen Kasımpaşalı.
İHH ve bağlantıları.

ISBN 978-9944-337-25-0
9 789944 337250

Togan yayıncılık

20 TL